

විනයපිටකයෙහි

සතරවන ග්‍රන්ථය

චූළචගගපාලී

[I කාණ්ඩය]

ලඬකා බෞද්ධ මණ්ඩලයේ ආරාධනයෙන්

හාල්දඬුවන ශ්‍රී ධර්මක්ෂිතාභිධාන

සබරගමුවලාන් ප්‍රධාන සභිසන්‍යායක සාමිනිඳුයන් වහන්සේ
විසින්

කරනලද සිංහල පරිවර්තනය

ත්‍රිපිටක සම්පාදක මණ්ඩලය

විසින්

පාඨශෝධන පුස්තික වූ සංස්කරණය කරන ලදී.

ශ්‍රී ලඬකා ජනරජය විසින් ප්‍රකාශිත යි.

මු: ව: 2520

ක්‍රි: ව: 1977

Buddha Jayanti Tripitaka Series 5

THE FOURTH BOOK

OF

THE VINAYA PITAKA

CULLA-VAGGA-PALI

(PART I)

WITH THE SINHALESE TRANSLATION

BY

THE VENERABLE

HALDANDUVANA DHAMMARAKKHITA

The

Chief Nayaka Thero

of

Sabaragamuva Province

PUBLISH UNDER THE PATRONAGE

OF

THE REPUBLIC OF SRI LANKA

B.E. 2520

C.E. 1977

“තථාගතපපචෙදිතො භික්ඛවෙ ධම්මවිනයො විවචො විරොචති
නො පටිච්ඡන්තො.”

“මහණෙනි, තථාගතයන් වහන්සේ විසින් දෙශනා කරන ලද ධර්මය
හා විනය විවෘත වූයේ බබළයි. වැසුණේ නො ම බබළයි.”

(අභ්‍යුත්තරනිකාය, තිකතිපාත - භරණ්ඩුවග්ග, 9 සූත්‍රය)

විනසපිටකෙ

චූළවංශ පාලි

පඨමො භාගො

විනසපිටකසෙති

සුඵල වංශ

පළමුවැනි කාණ්ඩය

පටුන

1. සංස්කාරක නිවේදනය	...	...	...	ix
2. සංඥාපනය	...	...	...	xi
3. පාළි භාෂිය	...	...	...	xiii
4. ත්‍රිපිටක සම්පාදක මණ්ඩලය	...	...	...	xv
5. සංකේත ගිරුපණය	...	...	...	xvii
6. විසය සූචි	...	...	...	xix
7. පෙළ හා පරිවර්තනය	...	...	...	2 - 435
8. විසෙස පද සූචි	...	...	...	437
9. සංඥාම සූචි	...	...	...	441

සංස්කාරක නිවේදනය

ත්‍රිපිටක පයඨාපතියෙහි විනය පිටකයට අයත් ග්‍රන්ථ පඤ්ඤාකයෙන් සතර වැනි ග්‍රන්ථය වූයේ වූලලවග්ගපාළි යයි. එය බුද්ධජයාන්ති ත්‍රිපිටක ග්‍රන්ථමාලායෙහි පස් වැනි ග්‍රන්ථය ලෙස සමූහ වැ ඇත. තෙවැනි ග්‍රන්ථය වූ මහාවග්ගපාළිය ප්‍රථම - ද්විතීය භාග වශයෙන් දෙකක් ලෙස මුද්‍රණය කරවන්නට සිදුවූ හෙයිනි.

දෙදහස් පන්සියයේ බුද්ධ ජයාන්ති අනුස්මරණ උත්සවය නිමිත්ත කොට ගෙන ශ්‍රී ලංකා බෞද්ධ මණ්ඩලය මගින් ආරම්භ කළ ත්‍රිපිටක ධර්ම සිංහල භාෂායෙන් තබාලීමෙහි ලා විනය පිටකයෙහි වූලලවග්ගපාළි සිංහල පරිවර්තනයට ආරාධනා ලැබූවාහු පැල්මඩුල්ලේ පුරාණ රාජමහා විහාරාධිපති භාල්දඩුවන ශාක්‍රසූරි ශ්‍රී ධර්මකේතානිධාන සපරගමු දිශා-යෙහි ප්‍රධාන සංඝනායක සවාමීන්ද්‍රයන් වහන්සේ යැ. උන්වහන්සේ විසින් යථා කාලයෙහි එම සිංහල පරිවර්තනය නිමහම් කොට ත්‍රිපිටක මණ්ඩලය වෙත ඉදිරිපත් කරන ලද්දේ ය. ත්‍රිපිටක මණ්ඩලයේ සමමය පරිදි කෙසෙල්වතුගොඩ රත්නපොති නායක සථවිරපාදයන් වහන්සේ යැ, භාල්දඩුවන ධම්මරක්ඛිත නායක සථවිරපාදයන් වහන්සේ යැ, කඩවැද්දුව සිරිනිවාස නායක සථවිරපාදයන් වහන්සේ යැ යන විනය පිටක ශොධක මණ්ඩලයේ මහ තෙරවරුන් විසින් පාඨශොධන පූවිකවැ සිංහල පරිවර්තනයද සංස්කරණය කරන ලද්දේ විය.

සංස්කරණය කරන ලද සිංහල පරිවර්තනය සහිත වූලලවග්ගපාළිය 1962 දී පමණ මුද්‍රණය සඳහා එක්තරා මුද්‍රණාලයකට භාර දෙන ලදුව පිටු 16 කින් යුත් ප්‍රකාර දෙවිස්සක් පමණ මුද්‍රණය වූ පසු කවර හෙතුවකින් හෝ මුද්‍රණය නැවතිණ. ලියා ශුද්ධ කොට දෙන ලද අත් පිට-පත් ද ලබාගත නො හැකි විය. එහෙයින් සමප්‍රකාශකයෙහි පටන් නැවත පරිවර්තන කිරීමේ භාරය ද ත්‍රිපිටක මණ්ඩලය කෙරෙහි පැවරිණ, ත්‍රිපිටක සම්පාදක මණ්ඩලයේ අනුශාසක, අගමහාපණ්ඩිත බළන්ගොඩ ආනන්ද මෛත්‍රෙය මහානායක සවාමීන්ද්‍රයෝ වැනසි ගිය කොටස නැවත පරිවර්තන කොට මුද්‍රණයට සකස් කළහ. තවද මුද්‍රණ අවසානයෙහි දු පැන නැඟුණු බාධක රැසෙකි. එ ද, සහකාර අධ්‍යක්ෂ තැන්පත් සෝමපාල ජයවර්ධන මහතාණන් ගේ කාලානුරූප ක්‍රියා සංවිධානය ද, දෙහිවල

‘කිසර’ මුද්‍රණාලයාධිකාරී ඇස්. ඩී. සපරමාදු මහතාණන්ගේ සහයෝගය ද
නිසා වූලලවණපාළි - සමථකඛ්‍යකය අවසාන කොට ඇති බන්ධක සතර
එහි පළමු වන කාණ්ඩය ලෙස පළ කරවන්නට හැකි විය.

වතීමාන ත්‍රිපිටක සම්පාදක මණ්ඩලයේ සථවීරවරුන් විසින් නො
පමාව මෙහි ශොධාපත්‍ර, සංඥ සූචි, ශබ්ද සූචි ආදිය සකස් කිරීමෙන්
මේ ග්‍රන්ථ භාගය ශාසනාර්ථීන් හමුයෙහි තබන්නට හැකි වූ බව පවසන
අතර මෙම අධිකාරයෙහි නියුක්ත වූ හැම දෙන ඵෙහික පාරත්‍රික සුබ-
භාගී වෙත්වා’යි ආශංසනය කරමිහ.

මේ වගට,

ලබුගම ලඬකානඤ්ඤ සථවීර
ප්‍රධාන සම්පාදක

1977, ජූලි 10
ත්‍රිපිටක කායභාලය,
මහානායක වාරිකාරාමය,
115, විජේරාම මාවත,
කොළඹ 7.

සංඥාපනය

විනය:

විභවය බන්ධන පරිවාර විසින් ත්‍රිවිධ වූ විනය පාළිය මහාකාශ්‍යප සංචාරාදී ප්‍රථම මහාසංඝභික්ෂුකාරක මහරහතුන් විසින් 'පාරාජිකපාළි පාචික්ඛියපාළි මහාවග්ගපාළි චූළචග්ගපාළි පරිවාරපාළි' යයි ග්‍රන්ථපඤ්ඤක යකට නභා සංඛ්‍යායනා කරන ලද්දේ ය. එහි දූ මහාවිභවය හෙවත් භික්ඛුවිභවය හා භික්ඛුනිවිභවය නම් වූ උභය විභවය පරිජි, පච්චි දෙපොත් හි බැසැගෙන සිටී, මහාවිභවයෙහි 'පාරාජික සංඝාදිසෙස අනියත නිසංගතිය' යන එකුන්පනස් ශික්ෂාපදයන් පිළිබඳ 'හිදන පුග්ගල වජ්ඣ පඤ්ඤාතනි පදභාෂන විනිතවක්ඛු' ආදිය ඇතුළත් විනයප්‍රදේශය පාරාජික කාණ්ඩය මුල් කොට ඇති හෙයින් 'පාරාජික පාළි' යයි ද, පාචික්ඛියකාණ්ඩය පටන් භික්ඛුවිභවය හා භික්ඛුනිවිභවය ද ඇතුළත් කොටස පාචික්ඛියකාණ්ඩය ආදී කොට ඇති හෙයින් 'පාචික්ඛියපාළි' යයි ද ග්‍රන්ථ දෙකක් වශයෙන් බෙද ඇත. ආභිසමාචාරික ශීලය ප්‍රකාශ කරන අනුඥාත ශික්ෂාපදයෙන් යුත් පාළි ප්‍රදේශය 'බන්ධක' නම් වෙයි. එද බොධිකථායෙන් ආරම්භ වූ මහාකක්ඛකය ආදී කොට ඇති දෙවිසි බන්ධකයෙකින් හෙබියේය. එහි කොසමයකිකකය අවසන් කොට ඇති බන්ධක දසය 'මහාවග්ගපාළි' යයි ද, කමමකකකයෙහි පටන් සන්තප්තිකකකකය අවසන් කොට ඇති දෙළොස් බන්ධකය 'චූළචග්ග පාළි' යයි ද ග්‍රන්ථ දෙකක් වශයෙන් බෙද ඇත. 'පරිවාරපාළිය' වූ කළි මහාවිභවයෙහි භික්ෂුන් සඳහා පනවන ලද දෙසිය විස්සක් ශික්ෂාපදයැ, භික්ඛුනිවිභවයෙහි තුන්සිය සතරක් ශික්ෂාපද යැ යන උද්දෙසපරියාපනන වූ පන්සිය සූවිසි ශික්ෂාපද ගෙන කස්පඤ්ඤාතනිවාරය ආදී කොට ඇති ආපනතිවාර අටෙක, එබඳු වූ මැ පච්චයවාර අටෙකැයි මහාවාර සොළොස්කින් ද යළි සමුට්ඨාන සමථහෙද දුක්චිමෙන් ද උභතොවිභවය පරිවාර වැ ඇත. බන්ධක පුට්ඨායෙහි පටන් ශෙෂය දෙවිසි බන්ධකයෙහි ආ විනය පරිවාර යයි. මෙසෙයින් බුදුරදුන්ගේ ආණාදෙසනා සංඛ්‍යාත විනය පිටකයට කරනලද මහාප්‍රාකාරය පරිවාර දෙශනාව යි. උභතො විභවයෙහි ප්‍රඥාත ශික්ෂාපද සියල්ල ද සන්තප්තිකරණ සමථය ද සංඛ්‍යාත කොට භික්ඛුපාති-මොක්ඛ භික්ඛුනිපාතිමොක්ඛ වශයෙන් දෙපරිදිව සිටි ග්‍රන්ථය 'පාතිමොක්ඛ' නම් විය. උභයමාතිකා නමුදු මේ මැ යි.

චූළචග්ගපාළි:

මෙහි ප්‍රසතුත වූ 'චූළචග්ගපාළිය' වනාහි කමමකකකය පටන් කොට සන්තප්තිකකකකය තෙක් දෙළොස් බන්ධකයෙන් සංඛ්‍යාත වූ ග්‍රන්ථ ප්‍රදේශය යි. එහි පළමුවන කමමකකකයෙහි: 1. සැවැත්තුවර

විසූ සචග මහණුන් කෙරෙහි වූ පණ්ඩුක ලොභිතක මහණුන් සඳහා හණ්ඩනකාරක කලහකාරකාදි හෙතෙයෙන් පනවනලද කප්පනිය කම්ය ද, 2. ආපතතිබහුල වූ ගෘහීන් හා අනනුලොමික සංසඨි ඇති සෙයාසක මහණහුට පනවනලද නිසසය කම්ය ද 3. සචග මහණුන් අතුරෙන් කීටාගිරියෙහි විසූ අසසපි පුනබිබසුක මහණුන් සඳහා කුල දුෂණහෙතෙයෙන් පනවන ලද පබ්බාපනිය කම්ය ද, 4. මච්ඡකාසණ්ඩයෙහි විසූ සුධම්ම තෙරුන් අරහයා විහ්නගැවියනට අවමන් කිරීම් හෙතෙයෙන් පනවනලද පටිසාරණිය කම්ය ද, 5. කොසඹෑ නුවර දී ඡන්ත තෙරුන් සඳහා ඇවැනට පැමිණ ඇවැත් නො දැකීම හෙතෙයෙන් පනවන ලද ඇවැත් නොදැක්මෙහි උකෙබපනිය කම්ය ද, 6. ඡන්ත තෙරුන් සඳහා මැ පනවන ලද ඇවතට පිළියම් නොකිරීමෙහි උකෙබපනිය කම්ය ද, 7. අරිට්ඨ මහණහු සඳහා පනවන ලද පාපදාෂටි නො හැරීමෙහි උකෙබපනිය කම්ය ද යන සත් වැදෑරුම් කම් විභාග කරන ලද්දේ යැ.

දෙවැනි පාරිවාසිකකක්කයෙහි පාරිවාසිකවක්ක, පරිවාස සමාදනවිධි, මූලායපටිකසසන. මානභ්ත, අඛ්භාන යන විනය කම්යන් පිළිබඳ වත් හා සමාදනවිධි ආදිය වදරන ලද්දේය.

තුන්වැනි සමුච්චයකක්කයෙහි පටිච්ඡන්තාපටිච්ඡන්ත සංසාදිසෙසා-පක්කන් පිළිබඳ පරිවාසදන, මානභ්තදන, අඛ්භාන යන විනය කම්යන් පිළිබඳ සියලු විභාග වදරන ලද්දේ වෙයි.

සතරවැනි සමථකක්කයෙහි විවාදධිකරණ, අනුවාදධි කරණ, ආපතනා ධිකරණ කිව්වාධිකරණ, යන වතුර්විධ අධිකරණ හා ඒ ඒ අධිකරණය සමමුඛාවිනය සතිවිනය, අමුලුභවිනය, පටිකඤ්ඤාතකරණ, යෙහුයාසිකා, තසසපාපියාසිකා, තිණුවන්තරක, යන සත් වැදෑරුම් සමථයෙන් සංහිදුවාලන අයුරු වදරනලද්දේ වෙයි.

වුල්ලවග්ගපාළියෙහි මේ පළමුවන කාණ්ඩයෙහි කම්මකක්කකාදි සතර ධක්කය පමණක් ඇතුළත් කළමිහ. ධුල්ලකවත්ථු ආදි ධක්කයන් පිළිබඳ හැඳින්වීම දෙවන කාණ්ඩයෙහි ලා පවසමිහ. හික්ෂුන් වහන්සේගේ කාය වාක් සංවරය සඳහා ද ආපතති ප්‍රතිකම්භාදියෙන් ශීලපාරිශුද්ධිය සඳහා ද වුල්ලවග්ගපාළියෙහි වදළ ඒ ඒ විනය ප්‍රදේශයන් මැනැවින් දැන ඉගෙන සවාචී පරාචී සාධනයෙහි උත්සුක වෙන්වා'යි ආශංසනය කරමිහ.

මේවගට,

ලුගුම ලබ්බානඤ්ඤා සංචර,
ත්‍රිපිටක මණ්ඩලයේ ප්‍රධාන සම්පාදක.

1977. 7. 10 මොල්ලිගොඩ
ප්‍රච්චනොදය පිරිවෙන.

පාළි හෝඩිය
THE PALI ALPHABET
IN SINHALA CHARACTERS

VOWELS

ආ   ආ̃   ඉ   ඊ̃   උ   උ̃   ඓ   ඔ

CONSONANTS

කka	ඛkha	ගga	ඝgha	ඞṅa
චca	ඡcha	ජja	ඣjha	ඤṇa
ටta	ඨtha	ඩḍa	ඬḍha	ණṇa
තta	ථtha	දda	ධdha	නna
පpa	ඵpha	බba	භbha	මma
යya	රra	ලla	වva	සsa
හha	ළla	ංm		
කka	කā	කිki	කීkī	කුku
ඛkha	ඛā	ඛිkhi	ඛීkhī	ඛුkhu
ගga	ගā	ගිgi	ගීgī	ගුgu

CONJUNCT - CONSONANTS

කකkka	කඤකṅṅa	භtra	මම්mpha
කඛkkha	භණṇa	ඤdda	මඞm̐ba
කයkya	ඤඤṇca	ඤddha	මඞmbha
කිkri	ඤජ, ඤcha	ඤdra	මම්mma
කචkva	ඤජ, ඤja	ඤ, ඤdva	මඞmbha
කඝkgha	ඤකඤjha	ඤdhva	යය, යyya
කඞkṅa	ඤඤṇja	නතnta	යයyha
කඨkṭha	ඤඤṇja	නිnthā	ල්lla
කගgga	ඤ, ඤttha	නදnda	ලයlya
කඝggha	ඤddā	නදndha	ලහlha
කඞṅka	ඤddha	නනnna	චහwha
ගුgrā	ඤණṇa	නහnha	සසssa
ඞṅikha	ඤඤṇa	පපppa	සමsma
ඞṅikha	ඤඤṇtha	පඵppha	සවsva
ඞṅikha	ඤඤṇda	ඞබbba	හහhma
චචcca	නතtta	ඞඞbbha	හහhva
චජccha	නථttha	ඞbra	ළහlha
ජජjja	නථtva	මම්mpa	
ජඣjjha			
ඞā	ඞī	ඞī	ඞu
			ඞū
			ඞෙ
			ඞෙ

ත්‍රිපිටක සම්පාදක මණ්ඩලය

උ පදෙශක:

මහරගම වටයවත්තපාර-ශ්‍රී වන්දුශෙඬරාමාධිපති අග්‍රාමහාපණ්ඩිත බළන්ගොඩ ආනන්දමෙත්‍රෙය මහානායක මහාඥවිරපාදයන් වහන්සේ.

සභාපති:

අනුරාධපුර බුද්ධග්‍රාවක ධර්මපියයෙහි (හික්කු විඤ්චිදාලයෙහි) අධිපති ත්‍රිපිටකවාගිඤ්චරාවාය්, රාජකීය පණ්ඩිත කෝදගොඩ ශ්‍රී ඥානාලෝක දක්ෂිණ ලඛ්‍යායෙහි ප්‍රධාන සඛ්‍යනායක ඤාචරියන් වහන්සේ.

ප්‍රධාන සම්පාදක:

මොල්ලිගොඩ, ප්‍රච්චනොදය පිරිවෙන්හි උපප්‍රධානාවාය්, ත්‍රිපිටක වාගිඤ්චර, විමලකීර්ති ශ්‍රී රාජකීය පණ්ඩිත, ලබුගම ලඛ්‍යානන්ද ශ්‍රී කල්‍යාණී සාමග්‍රිධර්ම මහාසඤ්ඤාසභායෙහි අනුනායක ඤාචරියන් වහන්සේ.

සම්පාදක:

කිරුළපන පූවාරාම, නාරාහේන්පිට අභයාරාම යන විහාරදායාධිපති ශාස්ත්‍රපති, විද්‍යාවිශාරද, රාජකීය පණ්ඩිත, රද්දල්ලේ සිරි පඤ්ඤාලෝක ශ්‍රී කල්‍යාණීසාමග්‍රිධර්ම මහාසඤ්ඤාසභායෙහි අනුනායක ඤාචරියන් වහන්සේ.

හෙරලියාවල, සුඛර්මාරාමාධිපති ශාස්ත්‍රපති, විද්‍යාවිශාරද, රාජකීය පණ්ඩිත, වේඬරුවේ සිරි අනොමදස්සී බටහිර දිශායෙහි ප්‍රධාන සඛ්‍යනායක ඤාචරියන් වහන්සේ.

හිතුලේ - මාකඩවර විහාරාධිපති රාජකීය පණ්ඩිත, කරහම්පිටිගොඩ සිරි සුමනසාර ඤාචරියන් වහන්සේ.

කොළඹ තිඹිරිගස්සායේ අශෝකාරාමාධිපති රාජකීය පණ්ඩිත කරදන සිරි පඤ්ඤාලඛ්‍යාර නායක ඤාචරියන් වහන්සේ.

ලෙඛක

කොළඹ, බෞද්ධාලෝක මාවතෙහි බෞද්ධාලෝක විහාරාධිපති, පණ්ඩිත, දෙරගමුවේ සිරි ධම්මපාල - කොළඹ පළාතේ ප්‍රධානසඛ්‍යනායක ඤාචරියන් වහන්සේ.

සංඛේදන නිරූපණය

සීම - සිහළකරවුණු වුලවග්ගපාළි

මජ්ඣිම - මරුම - ජයසංගිතියා සොධිත පොත්තං

සායා - සායම - නායාකරවුණු වුලවග්ගපාළි

PTS - Pali Text Society, Cullavagga Pali

කැප්ටි - ගජනරානි

ප්‍රලවහන පාළි

විසය සූචි

1. කමමකිකාදිකං 2—157

පිටපතක

1. නජ්ජනිය කමම.	...	...	2—23
2. නියසස කමම.	...	...	24—39
3. පබ්බාජනියකමම.	...	...	38—35
4. පටිසාරණිය කමම.	...	...	64—87
5. ආපනනියා අදසසනෙ උකෙඛපනියකමම.	...	...	86—129
6. ආපනනියා අප්පටිකමමෙ උකෙඛපනියකමම.	...	...	108—109
7. පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පටිතිසංගෙහ උකෙඛපනිය කමම.	...	...	128—151
වඤ්ඤානං.	...	...	152—157

2. පාරිවාසිකකඛඤ්ඤාකො 158 - 195

1. පාරිවාසික වතනං.	...	...	...	158—169
2. මූලාය පටිකසසනාරහවතනං.	...	...	...	168—175
3. මානතතාරහ වතනං.	...	...	...	176—181
4. මානතතවාරිකවතනං.	...	...	...	180—189
5. අඛණ්ඩාරහවතනං.	...	...	...	188—193
6. තස්ස වඤ්ඤානං.	...	...	...	194—195

3. සමුච්චයකිකාදිකං 196—331

අපට්ච්ඡන්ධමානතනං.	...	...	...	196—199
අපට්ච්ඡන්ධ අඛණ්ඩානං.	...	...	...	198—203
එකාහපට්ච්ඡන්ධපරිවාසො.	...	...	...	202—205
එකාහපට්ච්ඡන්ධ මානතනං.	...	...	...	204—207
එකාහපට්ච්ඡන්ධඅඛණ්ඩානං.	...	...	...	206—209
පඤ්ඤාහපට්ච්ඡන්ධපරිවාසො.	...	...	...	210—211
පාරිවාසිකමූලාය පටිකසසනා.	...	...	...	212—215
මානතතාරහමූලාය පටිකසසනා.	...	...	...	214—219
තිකාපක්ඛමානතනං.	...	...	...	218—221
මානතතවාරිකමූලායපටිකසසනා.	...	...	...	220—225
අඛණ්ඩාරහමූලාය පටිකසසනා.	...	...	...	224—225
මූලායපටිකසසිතසස අඛණ්ඩානං.	...	...	...	224—231
පකඛපට්ච්ඡන්ධ පරිවාසො.	...	...	...	230—233
පකඛපාරිවාසික මූලායපටිකසසනා.	...	...	...	232—235
සමොධාන පරිවාසො.	...	...	...	234—239

මානසකාරහ මූලායපටිකසසනාදි	...	...	238—239
තිකාපනිමානනං	...	...	240—241
මානනවාරිකමූලායපටිකසසනාදි	...	...	242—243
අබ්‍යානාරහමූලායපටිකසසනාදි	...	...	...
පක්ඛපටිච්ඡනන අබ්‍යානං	...	...	244—251
අගසසමොධානපරිවාසො	...	...	250—253
විරපටිච්ඡනන අගස සමොධානං	...	...	254—257
දොමාස පරිවාසො	...	...	256—281
සුද්ධිනන පරිවාසො	...	...	282—285
පාරිවාසිකවනනාලිසකං	...	...	286—291
පරිවාසජනනිසකං	...	...	290—293
මානන සතකං	...	...	292—301
මූලායපටිකසසන චතුසසතකං	...	...	302—313
පරිමාණාදි අවශ්‍යක වාරො	...	...	212—...
දො භිකු ඵකාදසකවාරො	...	...	314—317
මූලායපටිකසසනඅවිසුද්ධිනවකං	...	...	316—321
මූලායපටිකසසනවිසුද්ධිනවකං	...	...	320—323
දුතියමූලායපටිකසසනවිසුද්ධිනවකං	...	...	332—331

4. සමප්කතනිකං 332—435

1. සමමුඛාවිනයො	...	...	332—337
2. සතිවිනයො	...	...	338—351
3. අමුලහ විනයො	...	...	350—357
4. පටිඤ්ඤාන කරණං	...	...	356—361
5. යෙහුයාසිකා	...	...	360—363
6. නසසපාපියාසිකා	...	...	362—371
7. තිණවඤ්ඤානං	...	...	370—375
වකතාරි අධිකරණානි	...	...	376—435
අධිකරණ වූපසමනං	...	...	396
උබ්බාහිකාය වූපසමනං	...	...	402
යෙහුයාසිකා විනයං	...	...	408
තිවිධසලාකගාහො	...	...	410
සතිවිනයො	...	...	414
අමුලහවිනයො	...	...	418
නසසපාපියාසිකා	...	...	422
පටිඤ්ඤානකරණං	...	...	426
තිණවඤ්ඤානං	...	...	430

සමප්කතනිකො නිවේනො චතුසො

විනසපිටතෙ

බුද්ධචරිතපාලි

විනයපිටකේ

චූළවග්ගපාලී

නමො භස්ස භගවතො අරහතො සම්මාසම්බුද්ධස්ස.

1.

කම්මකබ්බකං.

1. තජ්ජනියකම්මං.

1. තෙන සම්මේන බුද්ධො භගවා සාවතීයං විහරති ජේතවනේ අනාඨපිණ්ඩිකස්ස ආරාමේ. තෙන ඛො උත සම්මේන පණ්ඩුකලොභිතකා භික්ඛු අත්තනා භණ්ඩනකාරකා කලහකාරකා විවාදකාරකා භස්සකාරකා සඛෙස අධිකරණකාරකා, යෙපි චඤ්ඤා භික්ඛු භණ්ඩනකාරකා කලහකාරකා විවාදකාරකා භස්සකාරකා සඛෙස අධිකරණකාරකා, තෙ උපසඛකම්මා ඵලං වදෙනති: “මා ඛො භූමෙන ආයස්මනො ඵසො අජේසි. බලවාබලවං පතීමනෙතථ. භූමෙන තෙන පණ්ඩිතතරා ව බ්‍යත්තතරා ව බ්‍රහ්මස්සුතතරා ව අලමත්තතරා¹ ව. මා වස්ස භාසිත්ථ. මයමපි භූමිහාකං පකඛා හට්ඨස්සාමා”ති තෙන අනුප්පන්නාති වෙව භණ්ඩනාති උපපජ්ජති. උප්පන්නාති ව භණ්ඩනාති භියොහාවාය වෙජුලාය සංවත්තනති. යෙ තෙ භික්ඛු අපට්ඨ්ථා සන්තුට්ඨා ලජ්ජිතො කුක්කුච්චකා සිකඛාකාමා, තෙ උජ්ඣායනති බියනති පිපාවෙනති: “කථං භි නාම පණ්ඩුකලොභිතකා භික්ඛු අත්තනා භණ්ඩනකාරකා කලහකාරකා විවාදකාරකා භස්සකාරකා සඛෙස අධිකරණකාරකා, යෙපි චඤ්ඤා භික්ඛු භණ්ඩනකාරකා කලහකාරකා විවාදකාරකා සඛෙස අධිකරණකාරකා, තෙ උපසඛකම්මා ඵලං වකඛන්ති: ‘මා ඛො භූමෙන ආයස්මනො ඵසො අජේසි. බලවාබලවං පතීමනෙතථ. භූමෙන තෙන පණ්ඩිතතරා ව බ්‍යත්තතරා ව බ්‍රහ්මස්සුතතරා ව අලමත්තතරා ව. මා වස්ස භාසිත්ථ. මයමපි භූමිහාකං පකඛා හට්ඨස්සාමා’ති. තෙන අනුප්පන්නාති වෙව භණ්ඩනාති උපපජ්ජති. උප්පන්නාති ව භණ්ඩනාති භියොහාවාය වෙජුලාය සංවත්තනති”ති. අථ ඛො තෙ භික්ඛු භගවතො ඵතමත්ථං ආරොචෙත්ථං.

---

1. අලමත්තරා, කසචි.

විනයපිටකයෙහි

සුඵටග

ඒ භාග්‍යවත් අර්හත් සම්මාසම්බුදුරජානන් වහන්සේට
නමස්කාර වේවා.

1.

කම්මකබ්බිකය

1. තජ්ඣියකම්මය

1. ඵ සමයෙහි භගවත් බුදුරජුහු සැවැත්නුවර සම්පයෙහි සේනවත නම් වූ අන්තේසියු සිටුහුගේ අරමිති වැඩ වෙසෙති. එකල්හි වනාහි පණ්ඩුකාය ලොභිතකාය යන දෙ මහණහු, තුමු ඩබර කරන්නෝ කලහ කරන්නෝ විරුද්ධ වාද කරන්නෝ වාක්කලහ කරන්නෝ සහමැද අධිකරණ උපදවන්නෝ, ඩබර කරණ කලහ කරණ විරුද්ධ වාද කරණ වාක්කලහ ඇති කරණ සහමැද අධිකරණ උපදවන වෙනත් යම් භික්ෂූහු වෙත් නම්, ඔවුන් කරා එළැඹ මෙසේ කියත්: “ආයුෂමත්-වරුනි, මේ මහණ තෙම තොප නොපරදවා. තෙපි ඔහුට වඩා පණ්ඩිත ද වඩා ව්‍යාකත ද වඩා බහුශ්‍රැත ද වඩා සමථී ද වු. ඔහුට නොබවු. අපි දු තොපට පක්ෂ වන්නමු” යනු සි. එයින් නූපත් කලහ ද උපදී. උපත් කලහ ද බොහෝ විම පිණිස විපුලබව පිණිස පවතී. යම් මහණ කෙනෙක් තුමු අපිස් ගුණැත්තෝ ද, ලද දැයින් සතුටු වන්නෝ ද, පවෙති ලජ්ජා ඇත්තෝ ද, කැප නොකැප පිළිබඳ විමැසිලි ඇත්තෝ ද, හික්මෙනු කැමැත්තෝ ද, ඔහු අවශ්‍ය කෙරෙත්, දෙස් නගත්, නුගුණ පතුරුවා බෙණෙත්: “කෙසේ නම් පණ්ඩුකා ලොභිතකා භික්ෂූහු තුමු ඩබර කරන්නෝ කලහ කරන්නෝ විවාද කරන්නෝ, වාක්කලහ කරන්නෝ, සහමැද අධිකරණ උපදවන්නෝ, ඩබර කරණ, කලහ කරණ, විවාද කරණ, වාක්කලහ කරණ, සහමැද අධිකරණ උපදවන, අත් යම් මහණහු වෙත් නම්, ඔවුන් කරා එළැඹ ‘ආයුෂමත්වරුනි, මේ මහණතෙම තොප නොපරදවා. තෙපි වඩා බලවත් සේ ප්‍රතිවාද කරවු. තෙපි ඔහුට වඩා පණ්ඩිත ද වඩා ව්‍යාකත ද වඩා බහුශ්‍රැත ද වඩා සමථී ද වු. ඔහුට නොබවු. අපි දු තොපට පක්ෂ වන්නමු’යි මෙසේ කීනු ද, එයින් තොරුපත් කලහ උපදී. උපත් කලහ බොහෝ විම පිණිසත් මහත් විම පිණිසත් පවතී” යනු සි.

2. අථ බො භගවා එතස්මිං නිදුනෙ එතස්මිං පකරණෙ භික්ඛුසංඝං සනතිපාතාපෙත්වා භික්ඛු - පටිපුච්ඡි: “සච්චං කීර භික්ඛවෙ පණ්ඩුකා-ලොභිතකා භික්ඛු අත්තනා භණ්ඩනකාරකා කලහකාරකා විවාදකාරකා භංගකාරකා සංඝෙස අධිකරණකාරකා, යෙපි චඤ්ඤා භික්ඛු භණ්ඩන-කාරකා කලහකාරකා විවාදකාරකා භංගකාරකා සංඝෙස අධිකරණකාරකා, තෙ උපසඝිකම්මිනා ඵලං වදෙතති: ‘මා බො භූමෙන ආයස්මනෙතා ඵසො අපේසි. බලවාබලවං පනිමනෙතං. භූමෙන තෙන පණ්ඩිතතරා ව ව්‍යත්තතරා ව බහුසස්සුතතරා ව අලමත්තතරා ව. මා වස්ස භාසිත්ථ. මයම්පි භූමිභාකං පකං භවිස්සාමා’ති. තෙන අනුප්පන්නාති වෙව භණ්ඩනාති උප්පජ්ජති. උප්පන්නාති ව භණ්ඩනාති භියොසාභාවාය වෙපුලලාය සංවත්තනති?’”ති. “සච්චං භගවා”. විගර්භි බුද්ධො භගවා: ‘අනුච්ඡිතිකං භික්ඛවෙ තෙසං මොඝපුරිසානං අනුලොමිකං අප්පතිරුපං අස්සාමණකං අකප්පියං අකරණීයං. කථං හි නාම තෙ භික්ඛවෙ මොඝපුරිසා අත්තනා භණ්ඩනකාරකා -පෙ- සංඝෙස අධිකරණකාරකා, යෙපි චඤ්ඤා භික්ඛු භණ්ඩනකාරකා -පෙ- සංඝෙස අධිකරණකාරකා, තෙ උපසඝිකම්මිනා ඵලං වක්ඛනති: ‘මා බො භූමෙන ආයස්මනෙතා ඵසො අපේසි. බලවාබලවං පනිමනෙතං. භූමෙන තෙන පණ්ඩිතතරා ව ව්‍යත්තතරා ව බහුසස්සුතතරා ව අලමත්තතරා ව. මා වස්ස භාසිත්ථ. මයම්පි භූමිභාකං පකං භවිස්සාමා’ති. තෙන අනුප්පන්නාති වෙව භණ්ඩනාති උප්පජ්ජති. උප්පන්නාති ව භණ්ඩනාති භියොසාභාවාය වෙපුලලාය සංවත්තනති. තෙන භික්ඛවෙ අප්පසන්නානං වා පසාදාය පසන්නානං වා භියොසාභාවාය. අථ බෙවතං භික්ඛවෙ අප්පසන්නානං වෙව අප්පසාදාය පසන්නානං ඵකච්චානං අඤ්ඤාඵතතායාති.

3. අථ බො භගවා තෙ භික්ඛු අනෙකපරියායෙන විගර්භිනා දුභරතාය දුප්පොසතාය මභිච්ඡතාය අසනතුට්ඨියා¹ සංඛණ්ණිකාය කොසජ්ජස්ස අවණ්ණං භාසිතා අනෙකපරියායෙන සුභරතාය² දුප්පොස-තාය අපච්ඡිච්ඡස්ස සනතුට්ඨස්ස සලලබස්ස ධුතස්ස පාසාදිකස්ස අපවයස්ස විරියාරම්භස්ස වණ්ණං භාසිතා භික්ඛුනං තදනුච්ඡිතිකං තදනුලොමිකං ධම්මිං කථං කත්වා භික්ඛු ආමනෙතසි: තෙන හි භික්ඛවෙ සංඝෙසා පණ්ඩුකලොභිතකානං භික්ඛුනං තජ්ජනියකම්මං කරොතු. ඵවංඤ්ච පන භික්ඛවෙ කාතබ්බං: පඨමං පණ්ඩුකලොභිතකා භික්ඛු වොදෙතබ්බා. වොදෙත්වා සාරෙතබ්බා. සාරෙත්වා ආපතති³ ආරොපෙතබ්බා. ආපතතිං ආරොපෙත්වා ව්‍යතෙන්න භික්ඛුනා පටිබලෙන සංඝෙසා ඤාපෙතබ්බො:

1. අසනතුට්ඨියාය - සෘෂ. 2. සුප්පොසතාය - මජ්ඣ. 3. ආපතතිං - මජ්ඣ.

2. ඉක්බිති ඒ මහණනු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙ පවත් සැලකලහ. එකල්හි භගවත්තු මේ නිදනයෙහි මේ කාරණයෙහි බික්සහන රැස් කරවා, “සැබැද, මහණෙනි පණ්ඩුකලොභිතභ මහණනු තුමු ඩබර කරන්නෝ, කලහ කරන්නෝ, විවාද කරන්නෝ, වාක්කලහ කරන්නෝ, සහමැද අභිකරණ උපදවන්නෝ, ඩබර කරණ, කලහ කරණ, විවාද කරණ, වාක්කලහ කරණ, සහමැද අභිකරණ උපදවන, අන් යම් මහණ කෙනෙක් වෙත් නම්, ඔවුන් කරා පැමිණ, “ආයුෂමත්-වරැනි, මෙ තෙමේ තොප නොදිනාවා. තෙපි ඔහුට වඩා බලවත් සේ ප්‍රතිවාද කරවු... අපි දු තොපට පක්‍ෂ වන්නමු’යි මෙසේ කියත් ද? එසින් නොඋපන් කලහ උපදී. උපන් කලහ බෝ වීම පිණිසත් මහත් වනු පිණිසත් පවති යනු සැබැද?”යි මෙසේ භික්‍ෂූන් පුළුවන. “සැබැව, භාග්‍යවතුන් වහන්සැ”යි (ඒ මහණනු කීහ.) “මහණෙනි, ඒ භික්ෂු පුරුෂයන්ගේ නුසුදුසු ක්‍රියාවෙක. සස්තට අනුලොම නොවූයෙක. අයෝග්‍ය ක්‍රියාවෙක. මහණනුට නුසුදුසු එකෙක. නොකැපයෙක. නොකළ මතාවෙක. මහණෙනි, කෙසේ නම් ඒ භික්ෂු පුරුෂයෝ තුමු ඩබර කරන්නෝ... සහමැද අභිකරණ උපදවන්නෝ, කලහ කරණ... සහමැද අභිකරණ උපදවන යම් අන් මහණ කෙනෙක් වෙත් නම්, ඔවුන් කරා එළැඹ ‘ආයුෂමත්ති, මෙ තෙම තොප නොදිනාවා. තෙපි වඩා බලවත් සේ ප්‍රතිවාද කරවු... අපි දු තොපට පක්‍ෂ වන්නමු’යි මෙසේ කීනු ද? එසින් නොඋපන් කලහ උපදී. උපන් කලහ බෝ වීම පිණිසත් මහත් වනු පිණිසත් පවතී. මහණෙනි, මේ කාරණය තොපහන් වුවහගේ පැහැදීම පිණිස හෝ පහන් වුවහගේ ප්‍රසාදය වැඩීම පිණිස හෝ නොවෙයි. වැලි මෙය නොපැහැදුනවුන්ගේ නොපැහැදීම පිණිස ද පැහැදුනු ඇතැමුන්ගේ චෙතස්බව පිණිස ද පවතී”යි භගවත් බුදුනු ගැරැහූහ.

3. ඉක්බිති භගවත්තු ඒ මහණන් තොයෙක් කරුණින් ගරභා, දුභීරතාවගේ ද දුෂෙපාමතාවගේ ද මහෙච්ඡතාවගේ ද අසනතුමනාවගේ ද ගණසංඛ්‍යාණිකාවගේ ද කුසීනභාවයාගේ ද දෙස වදාරා, තොයෙක් කරුණින් සුතරතාවගේ ද සුපොමතාවගේ ද අල්පෙච්ඡතාවගේ ද සනතුමනාවගේ ද සංලොඛයාගේ ද ධුතනුණයාගේ ද ප්‍රසාද එළවන සාරූපයාගේ ද කෙලශාපවයයාගේ (කෙලෙස් බැහැර ලීමේ)ද විසාරිමහයාගේ ද අනුසස් වදාරා, මහණනුට ඒ කාරණයට සුදුසු වූ ඒ කාරණයට අනුලොම වූ බමුණෙකුට කොට, මහණන් අමතා මෙසේ වදාළ සේක: ‘මහණෙනි, එසේ නම් සඛ්‍ය තෙමේ (ඇසුරු කරන්නවුන් සහිත) පණ්ඩුක ලොභිතභ යන දෙ මහණනුට තර්කීයකමිය කෙරේවා. මහණෙනි, එය කට යුත්තේ මෙසේ ය: පළමු කොට පණ්ඩුකලොභිතභ භික්‍ෂූහු වොදසිතව්‍යයක (ඒ මහණනුට වොදනා කට යුතු ය). වොදනා කොට සමාරසිතව්‍යයක (වරද සිහි කැරැවිය යුතු ය). සිහි කරවා ඇවැන නැංවිය යුතු ය. ඇවැන නංවා, වියත් සමත් මහණක්නු විසින් සඛ්‍ය තෙමේ (මෙසේ) දැන්වියයුත්තේ ය:

4. “සුණාදු මෙ භනෙන සබ්බෙසා. ඉමෙ පණ්ඩුකලොභිතකා භික්ඛු අත්තනා භණ්ඩනකාරකා කල්හකාරකා විවාදකාරකා භස්සකාරකා සබ්බෙ අභිකරණකාරකා, යෙපි වඤ්ඤෙ භික්ඛු භණ්ඩනකාරකා කල්හකාරකා භස්සකාරකා සබ්බෙ අභිකරණකාරකා, තෙ උපසඬකම්මා ඵං වදෙනති: මා බො භූමෙන ආයස්මනෙනා ඵසො අජේසි. බලවාබලවං පතිමනෙතථ. භූමෙන තෙන පණ්ඩිතතරා ව ව්‍යත්තතරා ව බහුස්සුතතරා ව අලමත්තතරා ව. මා වස්ස භාසිත්ථ. මයම්පි භූමිනාකං පකඛා භවිස්සාමාහි. තෙන අනුප්පන්නාහි වෙව භණ්ඩනාහි උප්පජ්ජන්ති උප්පන්නාහි ව භණ්ඩනාහි භියෙසාභාවාය වෙපුල්ලාය සංවත්තන්ති. යදි සබ්බස්ස පත්තකල්ලං, සබ්බෙසා පණ්ඩුකලොභිතකානං භික්ඛූනං තජ්ජනියකම්මං කරොය්‍ය. ඵසා ඤාතීති.

සුණාදු මෙ භනෙන සබ්බෙසා. ඉමෙ පණ්ඩුකලොභිතකා භික්ඛු අත්තනා භණ්ඩනකාරකා -පෙ- සබ්බෙ අභිකරණකාරකා, යෙපි වඤ්ඤෙ භික්ඛු භණ්ඩනකාරකා -පෙ- සබ්බෙ අභිකරණකාරකා, තෙ උපසඬකම්මා ඵං වදෙනති: මා බො භූමෙන ආයස්මනෙනා ඵසො අජේසි. බලවා-බලවං පතිමනෙතථ. භූමෙන තෙන පණ්ඩිතතරා ව ව්‍යත්තතරා ව බහුස්සුතතරා ව අලමත්තතරා ව. මා වස්ස භාසිත්ථ. මයම්පි භූමිනාකං පකඛා භවිස්සාමාහි. තෙන අනුප්පන්නාහි වෙව භණ්ඩනාහි උප්පජ්ජන්ති උප්පන්නාහි ව භණ්ඩනාහි භියෙසාභාවාය වෙපුල්ලාය සංවත්තන්ති. සබ්බෙසා පණ්ඩුකලොභිතකානං භික්ඛූනං තජ්ජනියකම්මං කරොති. යස්සායස්මතො බමති පණ්ඩුකලොභිතකානං භික්ඛූනං තජ්ජනියස්ස කම්මස්ස කරණං, සො භුණ්හස්ස. යස්ස නකඛමති, සො භාසෙය්‍ය.

දුතියම්පි ඵතමත්ථං වදාමි. සුණාදු මෙ භනෙන සබ්බෙසා. පණ්ඩුක-ලොභිතකා භික්ඛු අත්තනා භණ්ඩනකාරකා කල්හකාරකා -පෙ- සබ්බෙ අභිකරණකාරකා, යෙපි වඤ්ඤෙ භික්ඛු භණ්ඩනකාරකා -පෙ- සබ්බෙ අභිකරණකාරකා, තෙ උපසඬකම්මා ඵං වදෙනති: ‘මා බො භූමෙන ආයස්මනෙනා ඵසො අජේසි. බලවාබලවං පතිමනෙතථ. භූමෙන තෙන පණ්ඩිතතරා ව ව්‍යත්තතරා ව බහුස්සුතතරා ව අලමත්තතරා ව. මා වස්ස භාසිත්ථ. මයම්පි භූමිනාකං පකඛා භවිස්සාමාහි. තෙන අනුප්පන්නාහි වෙව භණ්ඩනාහි උප්පජ්ජන්ති, උප්පන්නාහි ව භණ්ඩනාහි භියෙසාභාවාය වෙපුල්ලාය සංවත්තන්ති. සබ්බෙසා පණ්ඩුකලොභිතකානං භික්ඛූනං තජ්ජනියකම්මං කරොති. යස්සායස්මතො බමති පණ්ඩුකලොභිතකානං භික්ඛූනං තජ්ජනියස්ස කම්මස්ස කරණං, සො භුණ්හස්ස. යස්ස නකඛමති, සො භාසෙය්‍ය.

තතියම්පි ඵතමත්ථං වදාමි. සුණාදු මෙ භනෙන සබ්බෙසා. ඉමෙ පණ්ඩුකලොභිතකා භික්ඛු අත්තනා භණ්ඩනකාරකා කල්හකාරකා විවාදකාරකා භස්සකාරකා සබ්බෙ අභිකරණකාරකා, යෙපි වඤ්ඤෙ භික්ඛු භණ්ඩනකාරකා -පෙ- සබ්බෙ අභිකරණකාරකා, තෙ උපසඬකම්මා ඵං වදෙනති: මා බො භූමෙන ආයස්මනෙනා ඵසො අජේසි. බලවා-බලවං පතිමනෙතථ. භූමෙන තෙන පණ්ඩිතතරා ව ව්‍යත්තතරා ව බහුස්සුතතරා ව අලමත්තතරා ව. මා වස්ස භාසිත්ථ. මයම්පි භූමිනාකං පකඛා භවිස්සාමාහි. තෙන අනුප්පන්නාහි වෙව භණ්ඩනාහි උප්පජ්ජන්ති, උප්පන්නාහි ව භණ්ඩනාහි භියෙසාභාවාය වෙපුල්ලාය සංවත්තන්ති. සබ්බෙසා පණ්ඩුකලොභිතකානං භික්ඛූනං තජ්ජනියකම්මං කරොති. යස්සායස්මතො බමති පණ්ඩුකලොභිතකානං භික්ඛූනං තජ්ජනියස්ස කම්මස්ස කරණං, සො භුණ්හස්ස. යස්ස නකඛමති, සො භාසෙය්‍ය.

කතං සබ්බෙත පණ්ඩුකලොභිතකානං භික්ඛූනං තජ්ජනියකම්මං. බමති සබ්බස්ස, තස්මා භුණ්හී, ඵචමෙනං ධාරයාමි”ති.

4. “වහන්ස, සඛ්‍ය තෙමේ මා කියන්න අසාවා. මේ පණ්ඩුක ලොභිතක භික්ෂුහු තුමු ඩබර කරන්නාහු, කලහ කරන්නාහු, විවාද උපදවන්නාහු, වාක්කලහ කරන්නාහු, සහමැද අධිකරණ ඇති කරන්නාහු, ඩබර කරණ, කලහ කරණ, විවාද උපදවන, වාක්කලහ කරණ, සහමැද අධිකරණ ඇති කරණ යම් වෙනත් මහණහු ඇත් ද, ඔවුන් කරා ඵලාඹ ‘ආයුෂමත්ති, මේ තෙමේ තොප නො දිනවා. වඩා බලවත් කොට ප්‍රතිවාද කරවු. තෙපි ඔහුට වඩා පණ්ඩිත ද වඩා ව්‍යක්ත ද වඩා බහුශ්‍රැත ද වඩා සමථ ද වු. ඔහුට නො බවු. අපි දු තොපට පක්‍ෂ වන්නමු’යි මෙසේ කියත්. එසින් නො උපන් ඩබර ද උපදී. උපන් ඩබර ද බොහෝ වනු පිණිස, මහත්බව පිණිස පවතී. ඉදින් සඛ්‍යයාට පැමිණි කල් ඇත්තේ නම්, සඛ්‍ය තෙමේ පණ්ඩුකලොභිතක මහණුනට තජ්ජිකකමීය කරන්නේ ය. මේ ඥප්තිය ය.

වහන්ස, සඛ්‍ය තෙමේ මා කියන්න අසාවා. මේ පණ්ඩුකලොභිතක මහණහු තුමු ඩබර කරන්නාහු... සහමැද අධිකරණ ඇති කරන්නාහු, ඩබර කරණ.... සහමැද අධිකරණ ඇති කරණ යම් වෙනත් මහණහු ඇත් ද, ඔවුන් කරා ඵලාඹ, ‘ආයුෂමත්ති, මේ තෙමේ තොප නො දිනවා... අපි දු තොපට පක්‍ෂ වන්නමු’යි මෙසේ කියත්. එසින් නො උපන් ඩබර ද උපදී. උපන් ඩබර ද... මහත්බව පිණිස පවතී. සඛ්‍ය තෙමේ පණ්ඩුකලොභිතකමහණුනට තජ්ජිකකමීය කෙරෙයි. පණ්ඩුකලොභිතක මහණුනට තජ්ජික කමීය කිරීම යම් ආයුෂමත්තට රිසියේ නම්, හේ නිහඬ වේවා. යමකුහට නො රිසියේ නම්, හේ කියාවා.

දෙවනු ද මේ කරුණ කියමි. වහන්ස, සඛ්‍ය තෙමේ මා කියන්න අසාවා. මේ පණ්ඩුකලොභිතකමහණහු තුමු ඩබර කරන්නාහු... අපි දු තොපට පක්‍ෂ වන්නමු’යි මෙසේ කියත්. එසින් නො උපන් ඩබර ද උපදී. උපන් ඩබර ද... මහත්බව පිණිස පවතී. සඛ්‍ය තෙමේ පණ්ඩුකලොභිතකමහණුනට තජ්ජිකකමීය කෙරෙයි. පණ්ඩුකලොභිතක මහණුනට තජ්ජිකකමීය කිරීම යම් ආයුෂමත්තට රිසියේ නම්, හේ නිහඬ වේවා. යමක්කට නො රිසියේ නම්, හේ කියාවා.

තෙවනු ද මේ කරුණ කියමි. වහන්ස, සඛ්‍ය තෙමේ මා කියන්න අසාවා... යමක්කට නො රිසියේ නම්, හේ කියාවා.

පණ්ඩුකලොභිතකමහණුනට සඛ්‍යයා විසින් තජ්ජිකකමීය කරණ ලද්දේ ය. එය සඛ්‍යයාට රිසියෙයි. එ හෙයින් නිහඬ ය, මෙය මෙසේ සලකමි” යනු යි.

අධ්‍යයන මධ්‍යස්ථාන

1. නීති භීෂකවෙ අඹෙහි සමනාගතං. තජ්ජිසකමං. අධමං-කුමමඤ්ච තොති අවිනයකමමඤ්ච දුටුපසනාඤ්ච: අසමමුඛා කතං තොති, අපටිපුච්ඡා කතං තොති, අපටිඤ්ඤාය කතං තොති. ඉමෙහි බො භීෂකවෙ නිහඹෙහි සමනාගතං. තජ්ජිසකමං. අධමංකමමඤ්ච තොති අවිනයකමමඤ්ච දුටුපසනාඤ්ච.

2. අපරෙත්‍රිති භික්‍ෂුවෙ නිත්‍යමෙහි සමන්තාගතං තණ්හිසකමං අධිමමකමඤ්ච හොති අවිනිසකමඤ්ච දුට්ඨසන්තඤ්ච: අභාපනිකා කතං හොති, අද්දෙසනාමිතිසා ආපනිකා කතං හොති, දෙසිතාස ආපනිකා කතං හොති. ඉමෙහි බො භික්‍ෂුවෙ නිත්‍යමෙහි සමන්තාගතං තණ්හිසකමං අධිමමකමඤ්ච හොති අවිනිසකමඤ්ච දුට්ඨසන්තඤ්ච.

3. අපරෙහිපි භික්කුවෙ තිහඬෙහති සමනනාගතං. තජ්ජනියකමමං. අධමකමමං ච තොති අවිතයකමමං ච දුට්ඨසන්නකුට්ඨං. අවොදෙත්වා කතං තොති, අසාරෙත්වා කතං ගොති, ආපතතිං අනාරොපෙත්වා කතං ගොති. ඉමෙති බො භික්කුවෙ තිහඬෙහති සමනනාගතං. තජ්ජනියකමමං. අධමකමමං. අධමකමකුට්ඨං ගොති අවිතයකමමකුට්ඨං දුට්ඨසන්නකුට්ඨං.

4. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තිග්ගෙහති සමන්තාගතං තර්ජනියකමම.
අධිමකමමඤ්ච හොති අවිනයකමමඤ්ච දුට්ඨසන්තඤ්ච: අසමුඛා කතං
හොති, අධිමමන කතං හොති, චග්ගෙන කතං හොති. ඉමෙහි බො
භික්ඛවෙ තිග්ගෙහති සමන්තාගතං තර්ජනියකමම. අධිමකමමඤ්ච
හොති අවිනයකමමඤ්ච දුට්ඨසන්තඤ්ච.

5. අපරෙහිපි නිකඩවෙ නිතඹෙගහි සමනනාගතං. තජ්ඣියකමමං අධමමකමමඤ්ච හොති අච්ඡන්දකමමඤ්ච දුට්ඨසන්නඤ්ච: අපට්ඨව්ණිකතං හොති, අධමමෙන කුතං හොති, වග්ගෙන නාමං හොති. ඉමෙහි බොහිකඩවෙ නිතඹෙගහි සමනනාගතං. තජ්ඣියකමමං. අධමමකමමඤ්ච හොති අච්ඡන්දකමමඤ්ච දුට්ඨසන්නඤ්ච.

6. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තිහඬෙහි සමන්තාගතං නර්ජනියකමම. අධමමකමමඤ්ච හොති අවිනසකමමඤ්ච දුට්ඨසන්තඤ්ච: අපටිඤ්ඤාය කතං හොති, අධමමෙත කතං හොති, වග්ගෙන කතං හොති, ඉමෙති බො භික්ඛවෙ තිහඬෙහි සමන්තාගතං නර්ජනියකමම. අධමමකමමඤ්ච හොති අවිනසකමමඤ්ච දුට්ඨසන්තඤ්ච.

7. අපරෙහිපි නිකමෙ නිතරෙහි සමනාගතං නිජ්ජියකමම. අධමකමමඤ්ඤ හොති අනියකමමඤ්ඤ දුට්ඨසනාඤ්ඤ අනාපතියා කතං හොති, අධමෙත කතං හොති, වගෙන කතං හොති. ඉමෙහි බො නිකමෙ නිතරෙහි සමනාගතං නිජ්ජියකමම. අධමකමමඤ්ඤ හොති අනියකමමඤ්ඤ දුට්ඨසනාඤ්ඤ.

අධමකමි දෙලොස

1. “මහණෙනි, අඛග භුණෙකින් සමන්විත වූ තජ්නියකමිය අධමකමි ද අවිනයකමි ද, නොමනා ලෙස සංහිදුනෙක් ද වෙයි: නොහමුයෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, නොපිළිවිස කරණ ලද්දේ වේ ද, පිළිණ නොගෙණ කරණ ලද්දේ වේ ද, මහණෙනි, මේ අඛග භුණින් සමන්විත තජ්නියකමිය අධමකමි ද අවිනයකමි ද නොමනා ලෙස සංහිදුනෙක් ද වෙයි.

2. මහණෙනි, අනෙකුදු අඛග භුණෙකින් සමන්විත තජ්නියකමිය අධමකමි ද අවිනයකමි ද නොමනා ලෙස සංහිදුනෙක් ද වෙයි: නොඇවැ-
තෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, දෙනනාතාමිනි නොවන ඇවැතෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, දෙසු ඇවැතෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, මහණෙනි, මේ අඛග භුණින් සමන්විත තජ්නියකමිය අධමකමි ද අවිනයකමි ද නොමනා ලෙස සංහිදුනෙක් ද වෙයි.

3. මහණෙනි, අනෙකුදු අඛග භුණෙකින් සමන්විත තජ්නියකමිය අධමකමි ද අවිනයකමි ද නොමනා ලෙස සංහිදුනෙක් ද වෙයි: වොදනා නොකොට කරණ ලද්දේ වේ ද, සිහිපත් නොකරවා කරණ ලද්දේ වේ ද, ඇවැත නොනංවා කරණ ලද්දේ වේ ද, මහණෙනි, මේ අඛග භුණින් සමන්විත තජ්නියකමිය අධමකමි ද අවිනයකමි ද නොමනා ලෙස සංහිදුනෙක් ද වෙයි.

4. මහණෙනි, අනෙකුදු අඛග භුණෙකින් සමන්විත තජ්නියකමිය අධමකමි ද අවිනයකමි ද නොමනා ලෙස සංහිදුනෙක් ද වෙයි: නො-
හමුයෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, අධමියෙන් කරණ ලද්දේ වේ ද, ව්‍යග්‍ර (නොසමග)වූ සඛ්‍යා විසින් කරණ ලද්දේ වේ ද, මහණෙනි, මේ අඛග භුණින් සමන්විත තජ්නියකමිය අධමකමි ද අවිනයකමි ද නොමනා ලෙස සංහිදුනෙක් ද වෙයි.

5. මහණෙනි, අනෙකුදු අඛග භුණෙකින් සමන්විත වූ තජ්නියකමිය අධමකමි ද අවිනයකමි ද නොමනා ලෙස සංහිදුනෙක් ද වෙයි: නොපිළිවිස කරණ ලද්දේ වේ ද, අධමියෙන් කරණ ලද්දේ වේ ද, ව්‍යග්‍ර (සමග නොවූ) සඛ්‍යා විසින් කරණ ලද්දේ වේ ද, මහණෙනි, මේ අඛග භුණින් සමන්විත තජ්නියකමිය අධමකමි ද අවිනයකමි ද නොමනා ලෙස සංහිදුනෙක් ද වේ.

6. මහණෙනි, අනෙකුදු අඛග භුණෙකින් සමන්විත තජ්නියකමිය අධමකමි ද අවිනයකමි ද නොමනා සේ සංහිදුනෙක් ද වේ: පිළිණ නොගෙණ කරණ ලද්දේ වේ ද, අධමියෙන් කරණ ලද්දේ වේ ද, ව්‍යග්‍ර වූ සඛ්‍යා විසින් කරණ ලද්දේ වේ ද, මහණෙනි, මේ අඛග භුණින් සමන්විත තජ්නියකමිය අධමකමි ද අවිනයකමි ද නොමනා සේ සංහිදුනෙක් ද වෙයි.

7. මහණෙනි, අනෙකුදු අඛග භුණෙකින් සමන්විත තජ්නියකමිය අධමකමි ද අවිනයකමි ද නොමනා සේ සංහිදුනෙක් ද වෙයි: නොඇවැ-
තෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, අධමියෙන් කරණ ලද්දේ වේ ද, ව්‍යග්‍ර වූ සඛ්‍යා විසින් කරණ ලද්දේ වේ ද, මහණෙනි, මේ අඛග භුණින් සමන්විත තජ්නියකමිය අධමකමි ද අවිනයකමි ද නොමනා සේ සංහිදුනෙක් ද වෙයි.

8. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තිහඬෙහති සමන්තාගතං තජ්ජනියකමමං අබමමකමමඤ්ච හොති අවිනයකමමඤ්ච දුට්ඨසන්තඤ්ච: අදෙසනාගාමිනියා ආපත්තියා කතං හොති, අබමෙවන කතං හොති, චග්ගෙන කතං හොති. ඉමෙහි බො භික්ඛවෙ තිහඬෙහති සමන්තාගතං තජ්ජනියකමමං අබමමකමමඤ්ච හොති අවිනයකමමඤ්ච දුට්ඨසන්තඤ්ච.

9. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තිහඬෙහති සමන්තාගතං තජ්ජනියකමමං අබමමකමමඤ්ච හොති අවිනයකමමඤ්ච දුට්ඨසන්තඤ්ච: දෙසිතාය ආපත්තියා කතං හොති, අබමෙවන කතං හොති, චග්ගෙන කතං හොති. ඉමෙහි බො භික්ඛවෙ තිහඬෙහති සමන්තාගතං තජ්ජනියකමමං අබමමකමමඤ්ච හොති අවිනයකමමඤ්ච දුට්ඨසන්තඤ්ච.

10. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තිහඬෙහති සමන්තාගතං තජ්ජනියකමමං අබමමකමමඤ්ච හොති අවිනයකමමඤ්ච දුට්ඨසන්තඤ්ච: අවොදෙත්වා කතං හොති, අබමෙවන කතං හොති, චග්ගෙන කතං හොති. ඉමෙහි බො භික්ඛවෙ තිහඬෙහති සමන්තාගතං තජ්ජනියකමමං අබමමකමමඤ්ච හොති අවිනයකමමඤ්ච දුට්ඨසන්තඤ්ච.

11. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තිහඬෙහති සමන්තාගතං තජ්ජනියකමමං අබමමකමමඤ්ච හොති අවිනයකමමං ච දුට්ඨසන්තඤ්ච: අසාරෙත්වා කතං හොති, අබමෙවන කතං හොති, චග්ගෙන කතං හොති. ඉමෙහි බො භික්ඛවෙ තිහඬෙහති සමන්තාගතං තජ්ජනියකමමං අබමමකමමඤ්ච හොති, අවිනයකමමඤ්ච දුට්ඨසන්තං ච.

12. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තිහඬෙහති සමන්තාගතං තජ්ජනියකමමං අබමමකමමං ච හොති අවිනයකමමං ච දුට්ඨසන්තං ච: ආපත්තියා අනාරොපෙත්වා කතං හොති, අබමෙවන කතං හොති, චග්ගෙන කතං හොති. ඉමෙහි බො භික්ඛවෙ තිහඬෙහති සමන්තාගතං තජ්ජනියකමමං අබමමකමමං ච හොති අවිනයකමමං ච දුට්ඨසන්තං ච.

අබමමකමමදවාදසකං නිබ්බිතං.

බමමකමමදවාදසකං

1. තීහි භික්ඛවෙ අඬෙහති සමන්තාගතං තජ්ජනියකමමං බමමකමමං ච හොති විනයකමමං ච සුට්ඨසන්තං ච: සමමුඛා කතං හොති, පටිපුච්ඡා කතං හොති, පටිඤ්ඤාය කතං හොති. ඉමෙහි බො භික්ඛවෙ තිහඬෙහති සමන්තාගතං තජ්ජනියකමමං බමමකමමං ච හොති විනයකමමං ච සුට්ඨසන්තං ච.

8. මහණෙනි, අනෙකුදු අඛණ්ඩ භූතයකින් සමන්විත තජ්නියකමිය අධමිකමී ද අවිනයකමී ද නොමනා සේ සංහිදුනෙක් ද වෙයි: දෙසීමෙන් පිරිසිදු නොවන ඇවතෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, නොදැනුමින් කරණ ලද්දේ වේ ද, නොසමග සමසයා විසින් කරණ ලද්දේ වේ ද, මහණෙනි, මේ අඛණ්ඩ භූතයකින් සමන්විත තජ්නියකමිය අධමිකමී ද අවිනයකමී ද නොමනා සේ සංහිදුනෙක් ද වේ.

9. මහණෙනි, අනෙකුදු අඛණ්ඩ භූතයකින් සමන්විත තජ්නියකමිය අධමිකමී ද අවිනයකමී ද නොමනා සේ සංහිදුනෙක් ද වේ: දෙසු ඇවතෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, නොදැනුමින් කරණ ලද්දේ වේ ද, ව්‍යග්‍ර වූ (සමග නො වූ) සමසයා විසින් කරණ ලද්දේ වේ ද, මහණෙනි, මේ අඛණ්ඩ භූතයකින් සමන්විත තජ්නියකමිය අධමිකමී ද අවිනයකමී ද නොමනා සේ සංහිදුනෙක් ද වේ.

10. මහණෙනි, අනෙකුදු අඛණ්ඩ භූතයකින් සමන්විත තජ්නියකමිය අධමිකමී ද අවිනයකමී ද නොමනා සේ සංහිදුනෙක් ද වේ: වොදනා නොකොට කරණ ලද්දේ වේ ද, නොදැනුමින් කරණ ලද්දේ වේ ද, ව්‍යග්‍ර වූ සමසයා විසින් කරණ ලද්දේ වේ ද, මහණෙනි, මේ අඛණ්ඩ භූතයකින් සමන්විත තජ්නියකමිය අධමිකමී ද අවිනයකමී ද නොමනා සේ සංහිදුනෙක් ද වෙයි.

11. මහණෙනි, අනෙකුදු අඛණ්ඩ භූතයකින් සමන්විත තජ්නියකමිය අධමිකමී ද අවිනයකමී ද නොමනා සේ සංහිදුනෙක් ද වෙයි: සිහි පත් නොකරවා කරණ ලද්දේ වේ ද, නොදැනුමින් කරණ ලද්දේ වේ ද, ව්‍යග්‍ර වූ සමසයා විසින් කරණ ලද්දේ වේ ද, මහණෙනි, මේ අඛණ්ඩ භූතයකින් සමන්විත තජ්නියකමිය අධමිකමී ද අවිනයකමී ද නොමනා සේ සංහිදුනෙක් ද වේ.

12. මහණෙනි, අනෙකුදු අඛණ්ඩ භූතයකින් සමන්විත වූ තජ්නියකමිය අධමිකමී ද අවිනයකමී ද නොමනා සේ සංහිදුනෙක් ද වෙයි: ඇවත නොනංවා, කරණ ලද්දේ වේ ද, නොදැනුමින් කරණ ලද්දේ වේ ද, ව්‍යග්‍ර වූ සමසයා විසින් කරණ ලද්දේ වේ ද, මහණෙනි, මේ අඛණ්ඩ භූතයකින් සමන්විත වූ තජ්නියකමිය අධමිකමී ද අවිනයකමී ද නොමනා සේ සංහිදුනෙක් ද වේ.

අධමිකමී දෙළොස නිමි.

ධමිකමී දෙළොස

1. මහණෙනි, අඛණ්ඩ භූතයකින් සමන්විත තජ්නියකමිය ධමිකමී-යෙක් ද විනයකමියෙක් ද මනා ව සංහිදුනෙක් ද වෙයි: හමුවෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, පිළිවිස කරණ ලද්දේ වේ ද. ප්‍රතිඥාව ගෙන කරණ ලද්දේ වේ ද, මහණෙනි, මේ අඛණ්ඩ භූතයකින් සමන්විත තජ්නියකමිය ධමිකමීකමියෙක් ද විනයකමියෙක් ද මනා ව සංහිදුනෙක් ද වෙයි.

2. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ නිගඛෙහති සමන්තාගතං නජ්ජනියකමමං ධම්මකමමං ව හොති විනයකමමං ව සුචුපසන්නං ව: ආපනනියා කතං හොති, දෙසනාගාමිනියා ආපනනියා කතං හොති, අදෙසිකාය ආපනනියා කතං හොති. ඉමෙහි බො භික්ඛවෙ නිගඛෙහති සමන්තාගතං නජ්ජනියකමමං ධම්මකමමං හොති විනයකමමං ව සුචුපසන්නං ව.

3. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ නිගඛෙහති සමන්තාගතං නජ්ජනියකමමං ධම්මකමමං ව හොති විනයකමමං ව සුචුපසන්නං ව: වොදෙඤා කතං හොති, සාරෙඤා කතං හොති, ආපනනිං ආරොපෙඤා කතං හොති. ඉමෙහි බො භික්ඛවෙ නිගඛෙහති සමන්තාගතං නජ්ජනියකමමං ධම්මකමමං ව හොති විනයකමමං ව සුචුපසන්නං ව.

4. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ නිගඛෙහති සමන්තාගතං නජ්ජනියකමමං ධම්මකමමං ව හොති විනයකමමං ව සුචුපසන්නං ව: සමමුඛා කතං හොති, ධම්මෙන කතං හොති, සමග්ගෙන කතං හොති. ඉමෙහි බො භික්ඛවෙ නිගඛෙහති සමන්තාගතං නජ්ජනියකමමං ධම්මකමමං ව හොති විනයකමමං ව සුචුපසන්නං ව.

5. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ නිගඛෙහති සමන්තාගතං නජ්ජනියකමමං ධම්මකමමං ව හොති විනයකමමං ව සුචුපසන්නං ව: පටිපුච්ඡා කතං හොති, ධම්මෙන කතං හොති, සමග්ගෙන කතං හොති. ඉමෙහි බො භික්ඛවෙ නිගඛෙහති සමන්තාගතං නජ්ජනියකමමං ධම්මකමමං ව හොති විනයකමමං ව සුචුපසන්නං ව.

6. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ නිගඛෙහති සමන්තාගතං නජ්ජනියකමමං ධම්මකමමං ව හොති විනයකමමං ව සුචුපසන්නං ව: පටිඤ්ඤා කතං හොති, ධම්මෙන කතං හොති, සමග්ගෙන කතං හොති. ඉමෙහි බො භික්ඛවෙ නිගඛෙහති සමන්තාගතං නජ්ජනියකමමං ධම්මකමමං ව හොති විනයකමමං ව සුචුපසන්නං ව.

7. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ නිගඛෙහති සමන්තාගතං නජ්ජනියකමමං ධම්මකමමං ව හොති විනයකමමං ව සුචුපසන්නං ව: ආපනනියා කතං හොති, ධම්මෙන කතං හොති, සමග්ගෙන කතං හොති. ඉමෙහි බො භික්ඛවෙ නිගඛෙහති සමන්තාගතං නජ්ජනියකමමං ධම්මකමමං ව හොති විනයකමමං ව සුචුපසන්නං ව.

2. මහණෙනි, අන්‍ය වූත් අඛණ්ඩානුකූලයෙන් සමන්විත තජ්නියකමය ධාර්මිකකමයෙන් ද විනයකමයෙන් ද මනා ව සංහිදුනෙක් ද වෙයි: ඇවැතෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, දෙසීමෙන් පිරිසිදු වන ඇවැතෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, ගොදෙසු ඇවැතෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, මහණෙනි, මේ අඛණ්ඩානුකූලයෙන් සමන්විත තජ්නියකමය ධාර්මිකකමයෙන් ද විනයකමයෙන් ද මනා ව සංහිදුනෙක් ද වෙයි.

3. මහණෙනි, අන්‍ය වූත් අඛණ්ඩානුකූලයෙන් සමන්විත තජ්නියකමය ධාර්මිකකමයෙන් ද විනයකමයෙන් ද මනා ව සංහිදුනෙක් ද වෙයි: වොදනා කොට කරණ ලද්දේ වේ ද, සිහි පත් කරවා කරණ ලද්දේ වේ ද, ඇවැත නංවා කරණ ලද්දේ වේ ද, මහණෙනි, මේ අඛණ්ඩානුකූලයෙන් සමන්විත තජ්නියකමය ධාර්මිකකමයෙන් ද විනයකමයෙන් ද මනා ව සංහිදුනෙක් ද වෙයි.

4. මහණෙනි, අන්‍ය වූ ද අඛණ්ඩානුකූලයෙන් සමන්විත තජ්නියකමය ධාර්මිකකමයෙන් ද, විනයකමයෙන් ද මනා ව සංහිදුනෙක් ද වෙයි: හමුපෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද දූතාමත් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග්‍ර සංඝයා විසින් කරණ ලද්දේ වේ ද, මහණෙනි, මේ අඛණ්ඩානුකූලයෙන් සමන්විත තජ්නියකමය ධාර්මිකකමයෙන් ද විනයකමයෙන් ද මනා ව සංහිදුනෙක් ද වෙයි.

5. මහණෙනි, අන්‍ය වූ ද අඛණ්ඩානුකූලයෙන් සමන්විත තජ්නියකමය ධාර්මිකකමයෙන් ද විනයකමයෙන් ද මනා ව සංහිදුනෙක් ද වෙයි: පිළිවිස කරණ ලද්දේ වේ ද, ධර්මයන් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග්‍ර සංඝයා විසින් කරණ ලද්දේ වේ ද, මහණෙනි, මේ අඛණ්ඩානුකූලයෙන් සමන්විත තජ්නියකමය ධාර්මිකකමයෙන් ද මනා ව සංහිදුනෙක් ද විනයකමයෙන් ද වෙයි.

6. මහණෙනි, අන්‍ය වූත් අඛණ්ඩානුකූලයෙන් සමන්විත තජ්නියකමය ධාර්මිකකමයෙන් ද විනයකමයෙන් ද මනා ව සංහිදුනෙක් ද වෙයි: ප්‍රතිඥා ගෙණ කරණ ලද්දේ වේ ද, ධර්මයන් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග්‍ර සංඝයා විසින් කරණ ලද්දේ වේ ද, මහණෙනි, මේ අඛණ්ඩානුකූලයෙන් සමන්විත තජ්නියකමය ධාර්මිකකමයෙන් ද වෙයි, විනයකමයෙන් ද වෙයි, මනා ව සංහිදුනෙක් ද වෙයි,

7. මහණෙනි, අන්‍ය වූ ද අඛණ්ඩානුකූලයෙන් සමන්විත තජ්නියකමය ධාර්මිකකමයෙන් ද, විනයකමයෙන් ද, මනා ලෙස සංහිදුනෙක් ද වෙයි: ඇවැතෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, ධර්මයන් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග්‍ර සංඝයා විසින් කරණ ලද්දේ වේ ද, මහණෙනි, මේ අඛණ්ඩානුකූලයෙන් සමන්විත තජ්නියකමය ධාර්මිකකමයෙන් ද විනයකමයෙන් ද මනා ලෙස සංහිදුනෙක් ද වෙයි.

8. අපරෙතිපි භික්ඛවෙ නිහඬෙහති සමන්තාගතං තජ්ජනියකම්මං ධම්මකම්මං ව හොති විනයකම්මං ව සුචුපසන්නං ව: දෙසනාගාමිනියා ආපනතියා කතං හොති, ධම්මෙන කතං හොති, සමග්ගෙන කතං හොති. ඉමෙති ඛො භික්ඛවෙ නිහඬෙහති සමන්තාගතං තජ්ජනියකම්මං ධම්මකම්මං ව හොති විනයකම්මං ව සුචුපසන්නං ව.

9. අපරෙතිපි භික්ඛවෙ නිහඬෙහති සමන්තාගතං තජ්ජනියකම්මං ධම්මකම්මං ව හොති විනයකම්මං ව සුචුපසන්නං ව: අදෙසිතාය ආපනතියා කතං හොති, ධම්මෙන කතං හොති, සමග්ගෙන කතං හොති. ඉමෙති ඛො භික්ඛවෙ නිහඬෙහති සමන්තාගතං තජ්ජනියකම්මං ධම්මකම්මං ව හොති විනයකම්මං ව සුචුපසන්නං ව.

10. අපරෙතිපි භික්ඛවෙ නිහඬෙහති සමන්තාගතං තජ්ජනියකම්මං ධම්මකම්මං ව හොති විනයකම්මං ව සුචුපසන්නං ව: වොදෙඤා කතං හොති, ධම්මෙන කතං හොති, සමග්ගෙන කතං හොති. ඉමෙති ඛො භික්ඛවෙ නිහඬෙහති සමන්තාගතං තජ්ජනියකම්මං ධම්මකම්මං ව හොති විනයකම්මං ව සුචුපසන්නං ව.

11. අපරෙතිපි භික්ඛවෙ නිහඬෙහති සමන්තාගතං තජ්ජනියකම්මං ධම්මකම්මං ව හොති විනයකම්මං ව සුචුපසන්නං ව: සාරෙඤා කතං හොති, ධම්මෙන කතං හොති, සමග්ගෙන කතං හොති. ඉමෙති ඛො භික්ඛවෙ නිහඬෙහති සමන්තාගතං තජ්ජනියකම්මං ධම්මකම්මං ව හොති විනයකම්මං ව සුචුපසන්නං ව.

12. අපරෙතිපි භික්ඛවෙ නිහඬෙහති සමන්තාගතං තජ්ජනියකම්මං ධම්මකම්මං ව හොති විනයකම්මං ව සුචුපසන්නං ව: ආපනතිං ආරොපෙඤා කතං හොති, ධම්මෙන කතං හොති, සමග්ගෙන කතං හොති. ඉමෙති ඛො භික්ඛවෙ නිහඬෙහති සමන්තාගතං තජ්ජනියකම්මං ධම්මකම්මං ව හොති විනයකම්මං ව සුචුපසන්නං ව.

ධම්මකම්මද්වයං භික්ඛනං.

ආකඩ්ඛමානප්පකං.

1. තිති භික්ඛවෙ අබ්බෙහති සමන්තාගතං භික්ඛුනො ආකඩ්ඛමානො සබ්බො තජ්ජනියකම්මං කරෙය්‍ය: භණ්ඩාකාරකො හොති කල්‍යාණාරකො විවාදකාරකො භස්සකාරකො සබ්බෙ අබ්බකාරකො, බාලො හොති අව්‍යතො ආපනතිබ්‍රහ්ම ආනපදො, ගිහිසංසට්ඨො විහරති අනුබ්‍රහ්මකෙති ගිහිසංසග්ගෙති. ඉමෙති ඛො භික්ඛවෙ නිහඬෙහති සමන්තාගතං භික්ඛුනො ආකඩ්ඛමානො සබ්බො තජ්ජනියකම්මං කරෙය්‍ය.

8. මහණෙනි, අන්‍ය වූ ද අඛණ්ඩානුකූලයන් සමන්විත තජ්නියකමය ධර්මකමයෙක් ද විනයකමයෙක් ද මනාලෙස සංභිද්ධතෙක් ද වෙයි: දෙසීමෙන් පිරිසිදු වන ඇවැතෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, ධර්මයෙන් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග්‍ර සංඝයා විසින් කරණ ලද්දේ වේ ද, මහණෙනි, මේ අඛණ්ඩානුකූලයන් සමන්විත තජ්නියකමය ධර්මකමයෙක් ද විනයකමයෙක් ද මනාලෙස සංභිද්ධතෙක් ද වෙයි.

9. මහණෙනි, අන්‍ය වූ ද අඛණ්ඩානුකූලයන් සමන්විත තජ්නියකමය ධර්මකමයෙක් ද විනයකමයෙක් ද මනාලෙස සංභිද්ධතෙක් ද වෙයි: නොදෙසූ ඇවැතෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, ධර්මයෙන් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග්‍ර සංඝයා විසින් කරණ ලද්දේ වේ ද, මහණෙනි, මේ අඛණ්ඩානුකූලයන් සමන්විත තජ්නියකමය ධර්මකමයෙක් ද විනයකමයෙක් ද මනාලෙස සංභිද්ධතෙක් ද වෙයි.

10. මහණෙනි, අන්‍ය වූත් අඛණ්ඩානුකූලයන් සමන්විත තජ්නියකමය ධර්මකමයෙක් ද විනයකමයෙක් ද මනාලෙස සංභිද්ධතෙක් ද වෙයි. වොදනා කොට කරණ ලද්දේ වේ ද, ධර්මයෙන් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග්‍ර සංඝයා විසින් කරණ ලද්දේ වේ ද, මහණෙනි, මේ අඛණ්ඩානුකූලයන් සමන්විත තජ්නියකමය ධර්මකමයෙක් ද විනයකමයෙක් ද මනාලෙස සංභිද්ධතෙක් ද වෙයි.

11. මහණෙනි, අන්‍ය වූත් අඛණ්ඩානුකූලයන් සමන්විත තජ්නියකමය ධර්මකමයෙක් ද විනයකමයෙක් ද මනාලෙස සංභිද්ධතෙක් ද වෙයි: සිහිපත් කරවා කරණ ලද්දේ වේ ද, ධර්මයෙන් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග්‍ර සංඝයා විසින් කරණ ලද්දේ වේ ද, මහණෙනි, මේ අඛණ්ඩානුකූලයන් සමන්විත තජ්නියකමය ධර්මකමයෙක් ද විනයකමයෙක් ද මනාලෙස සංභිද්ධතෙක් ද වෙයි.

12. මහණෙනි, අන්‍ය වූත් අඛණ්ඩානුකූලයන් සමන්විත තජ්නියකමය ධර්මකමයෙක් ද විනයකමයෙක් ද මනාලෙස සංභිද්ධතෙක් ද වෙයි. ඇවැත නංවා කරණ ලද්දේ වේ ද, ධර්මයෙන් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග්‍ර සංඝයා විසින් කරණ ලද්දේ වේ ද, මහණෙනි, මේ අඛණ්ඩානුකූලයන් සමන්විත තජ්නියකමය ධර්මකමයෙක් ද විනයකමයෙක් ද මනාලෙස සංභිද්ධතෙක් ද වෙයි.

ධර්මකම දෙලොස නිමි.

ආකඩබමානජකකය

1. මහණෙනි, අඛණ්ඩානුකූලයන් යුක්ත මහණහට සංඝ තෙමේ කැමැත්තේ (නම්) තජ්නියකමය කරන්නේ ය: ඔබර කරන්නේ කලහ කරන්නේ විරුද්ධවාද කරන්නේ වාක්කලහ කරන්නේ සංඝයා විෂයයෙහි අධිකරණ උපද්‍රවයන් වේ ද, යමක් ප්‍රකට කොට කීමෙහි අදෘෂ්ටි ඇවැත් බහුල කොට ඇති ආපනතිපරිවේෂදරහිත භාලයෙක් වේ ද, ගිහියන් හා එකට භිග්‍ර වූයේ ශාසනයට අනුලෝම නොවූ ගාභිසංභගීයෙන් යුක්ත වූයේ වෙසේ ද, මහණෙනි, මේ අඛණ්ඩානුකූලයන් යුක්ත මහණහට සංඝ තෙමේ කැමැති නම් තජ්නියකමය කරන්නේ ය.

2. අපරෙතිපි භික්ඛවෙ නිත්තෙහති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආකඩ්ඛමානො සබ්බස්ස වාජ්‍යනියතමයං කරෙය්‍ය: අභිසීලෙ සීලවිපනේනා හොති, අජ්ඣාචාරෙ ආචාරවිපනේනා හොති, අනිද්ධර්මයා ද්ධර්මවිපනේනා හොති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ නිත්තෙහති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආකඩ්ඛමානො සබ්බස්ස වාජ්‍යනියතමයං කරෙය්‍ය.

3. අපරෙතිපි භික්ඛවෙ නිත්තෙහති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආකඩ්ඛමානො සබ්බස්ස වාජ්‍යනියතමයං කරෙය්‍ය: බ්‍රහ්මස්ස අවණණං භාසති, ඛම්මස්ස අවණණං භාසති, සබ්බස්ස අවණණං භාසති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ නිත්තෙහති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආකඩ්ඛමානො සබ්බස්ස වාජ්‍යනියතමයං කරෙය්‍ය.

4. නිණ්ණං භික්ඛවෙ භික්ඛුනං ආකඩ්ඛමානො සබ්බස්ස වාජ්‍යනියතමයං කරෙය්‍ය: එකො භණ්ඩනකාරකො හොති කලහකාරකො විවාදකාරකො භස්සකාරකො සබ්බෙ අභිකරණකාරකො, එකො බාලො හොති අව්‍යතේනා ආපනති බහුලො අනපදනො, එකො ගිහිංසවෙය්‍යා විහරති අනානුලොමිකෙහි ගිහිංසවෙය්‍යහි. ඉමෙසං ඛො භික්ඛවෙ නිණ්ණං භික්ඛුනං ආකඩ්ඛමානො සබ්බස්ස වාජ්‍යනියතමයං කරෙය්‍ය.

5. අපරෙසමපි භික්ඛවෙ නිණ්ණං භික්ඛුනං ආකඩ්ඛමානො සබ්බස්ස වාජ්‍යනියතමයං කරෙය්‍ය: එකො අභිසීලෙ සීලවිපනේනා හොති, එකො අජ්ඣාචාරෙ ආචාරවිපනේනා හොති, එකො අනිද්ධර්මයා ද්ධර්මවිපනේනා හොති. ඉමෙසං ඛො භික්ඛවෙ නිණ්ණං භික්ඛුනං ආකඩ්ඛමානො සබ්බස්ස වාජ්‍යනියතමයං කරෙය්‍ය.

6. අපරෙසමපි භික්ඛවෙ නිණ්ණං භික්ඛුනං ආකඩ්ඛමානො සබ්බස්ස වාජ්‍යනියතමයං කරෙය්‍ය: එකො බ්‍රහ්මස්ස අවණණං භාසති, එකො ඛම්මස්ස අවණණං භාසති, එකො සබ්බස්ස අවණණං භාසති. ඉමෙසං ඛො භික්ඛවෙ නිණ්ණං භික්ඛුනං ආකඩ්ඛමානො සබ්බස්ස වාජ්‍යනියතමයං කරෙය්‍ය.

2. මහණෙනි, අන්‍ය වූත් අඛණ්ඩාකාරීන් යුක්ත මහණනට සංඝ තෙමේ කැමැති වන්නේ නම්, තජ්නියකමය කරන්නේ ය: උත්තම ශීලයෙහි විපත් (නට) සිල් ඇත්තේ වේද, උත්තමආචාරයෙහි විපත් ආචාර ඇත්තේ වේද, උතුම් වූ සමාන්ද්‍රයෙහි විපත් දිට්‍ර ඇත්තේ වේද, මහණෙනි, මේ අඛණ්ඩාකාරීන් යුක්ත මහණනට සංඝ තෙමේ කැමැති වන්නේ නම්, තජ්නියකමය කරන්නේ ය.

3. මහණෙනි, අන්‍ය වූද අඛණ්ඩාකාරීන් යුක්ත වූ මහණනට සංඝ තෙමේ කැමැති වන්නේ නම්, තජ්නියකමය කරන්නේ ය: බුදුරුවන්හි අසුණු කියාද, දමුරුවන්හි අසුණු කියාද, සඟුරුවන්හි අසුණු කියාද, මහණෙනි, මේ අඛණ්ඩාකාරීන් යුක්ත මහණනට සංඝ තෙමේ කැමැති වන්නේ නම්, තජ්නියකමය කරන්නේ ය.

4. මහණෙනි, භික්ෂූන් නිදෙනෙකුන්හට සංඝ තෙමේ කැමැති වන්නේ නම්, තජ්නියකමය කරන්නේ ය: එක් මහණෙක් ඛණ්ඩාකාරී කරන්නේ කලහ කරන්නේ විවාද කරන්නේ වාක්කලහ කරන්නේ සංඝයා විෂය-යෙහි අභිකරණ ඇති කරන්නේ වේද, එකෙක් යමක් ප්‍රකට කොට කීමෙහි අදක්ෂ වූයේ ඇවැත් බහුල කොට ඇත්තේ පරිවේෂදර්ශන ඇවැත් ඇත්තේ බාලයෙක් වේද, එකෙක් ගිහිනි හා එකට මිශ්‍ර වූයේ ශාසනානුලෝම නොවූ ගාභිසංඝභීයෙන් යුක්ත වූයේ වෙසේද, මහණෙනි, මේ භික්ෂූන් නිදෙනාට සංඝ තෙමේ කැමැති වන්නේ නම්, තජ්නියකමය කරන්නේ ය.

5. මහණෙනි, අන්‍ය වූත් භික්ෂූන් නිදෙනෙකුන්හට සංඝ තෙමේ කැමැති වන්නේ නම්, තජ්නියකමය කරන්නේ ය: එකෙක් උත්තම ශීලයෙහි විපත් සිල් ඇත්තේ වේද, එකෙක් උතුම් ආචාරයෙහි විපත් ආචාර ඇත්තේ වේද, එකෙක් උතුම් දෘෂ්ටියෙහි විපත් දිට්‍ර ඇත්තේ වේද, මහණෙනි, මේ භික්ෂූන් නිදෙනාට සංඝ තෙමේ කැමැති වන්නේ නම්, තජ්නියකමය කරන්නේ ය.

6. මහණෙනි, අන්‍ය වූද භික්ෂූන් නිදෙනෙකුන්හට සංඝ තෙමේ කැමැති වන්නේ නම්, තජ්නියකමය කරන්නේ ය. එක් මහණෙක් බුදුරුවන්හි අසුණු කියයිද, එක් මහණෙක් දමුරුවන්හි අසුණු කියයිද, එක් මහණෙක් සඟුරුවන්හි අසුණු කියයිද, මහණෙනි, මේ භික්ෂූන් නිදෙනාට සංඝ තෙමේ කැමැති වන්නේ තජ්නියකමය කරන්නේ ය.

තජ්නියකමය කිරීමට කැමැති වන්නන් පිළිබඳ අවසාන ගීත.

අධාරසමනං

1. තජ්ජනියකම්මකෙන භික්ඛුවො භික්ඛුනා සමමා වත්තිතබ්බං, නත්තායං සමමාවත්තනා: න උපසම්පාදෙතබ්බං, න නිස්සයො දුතබ්බො, න සාමණේරො උපට්ඨපෙතබ්බො, න භික්ඛුනොවාදකසම්මති¹ සාදිතබ්බො, සමමතෙනපි භික්ඛුනියො න ඔවදිතබ්බො, යාය ආපත්තියා සඛෙසන තජ්ජනියකම්මං කතං හොති සා ආපත්ති න ආපජ්ජිතබ්බො, අඤ්ඤා වා නාදිසිකා, තතො වා පාපිට්ඨිකරා, කම්මං න ගර්භිතබ්බං, කම්මිකා න ගර්භිතබ්බො, න පකතත්තස්ස භික්ඛුනො උපොසථො ධිපෙතබ්බො, න පචාරණා ධිපෙතබ්බො, න සවචනියං කාතබ්බං, න අනුවාදො පට්ඨපෙතබ්බො, න ඔකාසො කාරෙතබ්බො, න වොදෙතබ්බො, න සාරෙතබ්බො, න භික්ඛුනි සමපයොජෙතබ්බන්ති.

අධාරසමනං නිට්ඨිතං.

නට්ඨපසස්සමෙතනබ්බඅධාරසකං

1. අථ බො සඛෙසා පඤ්ඤාකලොභිතකානං භික්ඛුනං තජ්ජනියකම්මං අකාසි, තෙ සඛෙසන තජ්ජනියකම්මකතා සමමා වත්තන්ති, ලොමං පාතෙනති, නෙඤ්ඤාරං වත්තන්ති, භික්ඛු උපසම්මතීන්තා එවං වදෙන්ති: මයං ආට්ටසො සඛෙසන තජ්ජනියකම්මකතා සමමා වත්තාම, ලොමං පාතෙම, නෙඤ්ඤාරං වත්තාම, කථනනුබො අමෙහති පට්ටජ්ජිතබ්බන්ති, හඟවතො එතමන්ථං ආරොචෙසුං, “තෙන හි භික්ඛුවො සඛෙසා පඤ්ඤාකලොභිතකානං භික්ඛුනං තජ්ජනියකම්මං පට්ටසස්සමෙතනං.”

2. පඤ්චති භික්ඛුවො අමෙහති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො තජ්ජනියකම්මං න පට්ටසස්සමෙතනබ්බං: උපසම්පාදෙති, නිස්සයං දෙති, සාමණේරං උපට්ඨපෙති, භික්ඛුනොවාදකසම්මතීං සාදියති, සමමතො² පි භික්ඛුනියො ඔවදති, ඉමෙති බො භික්ඛුවො පඤ්චහමෙහති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො තජ්ජනියකම්මං න පට්ටසස්සමෙතනබ්බං.

3. අපරෙති³ පි භික්ඛුවො පඤ්චහමෙහති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො තජ්ජනියකම්මං න පට්ටසස්සමෙතනබ්බං: යාය ආපත්තියා සඛෙසන තජ්ජනියකම්මං කතං හොති නං ආපත්ති ආපජ්ජති, අඤ්ඤා වා නාදිසිකං, තතො වා පාපිට්ඨිකරං, කම්මං ගර්භති, කම්මිකෙ ගර්භති, ඉමෙති බො භික්ඛුවො පඤ්චහමෙහති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො තජ්ජනියකම්මං න පට්ටසස්සමෙතනබ්බං.

1. භික්ඛු භික්ඛුනි, භ්භා.

අටොලොස් වන

1. මහණෙනි, තජ්නියකමිය කරණු ලැබූ මහණ විසින් මනා ව පැවැතිය යුතු යි. මේ එහි ලා මනා පැවැත්ම යි: තමා උපාධ්‍යය වී උපසම්පදා කමී නොකළ යුතු යි. නිස නොදිය යුතු යි. හෙරණකු තමනට උවටන් පිණිස නොගත යුතු යි. හිතබුනොවාදකසම්මතිය නො පිළිගත යුතු යි. සම්මතිය ලද්දහු විසින් ද මෙහෙණන්හට අවවාද නොකළ යුතු යි. යම් ඇවැතක් කරණ කොට සංඝයා විසින් තජ්නියකමිය කරණ ලද්දේ ද, ඒ ඇවැතට නැවත නොපැමිණිය යුතු යි. එබඳු අනෙක් ඇවැතකට හෝ නොපැමිණිය යුතු යි. එයටත් වඩා පවිටු ඇවැතකට හෝ නොපැමිණිය යුතු යි. විනයකමිය නොගැරහිය යුතු යි. තජ්නියකමිය කළ හිඤ්ඤා නොගැරහිය යුත්තාහ. පුවතක් මහණහුගේ උපොසථකමිය නොනැබිය යුතු යි. පවාරණය නොනැබිය යුතු යි. සම්මතිය කමිය නොකළ යුතු යි. විහාරයෙහි දෙටුතනතුර නොදැරිය යුතු යි. වොදනාවට අවසර නොගත යුතු යි. (පියෙට් මහණකුට) වොදනා නොකළ යුතු යි. ඇවැත් සිහිපත් නොකරවිය යුතු යි. හිඤ්ඤා හිඤ්ඤා හා කලහයට නොයෙදිය යුතු යි.

අටොලොස් වන නිමි.

නොසංහිදුවිය යුතු අටොලොස් වන

1. ඉක්බිති සංඝ තෙමේ පණ්ඩුකලොභිතක හිඤ්ඤාහට තජ්නිය කමිය කෙළේ ය. සංඝයා විසින් තජ්නියකමිය කරණු ලැබූ ඔහු මනා ව පවතින්. හිඤ්ඤා අනුව හැසිරෙත්. නිස්තරණ වත් පුරත්. හිඤ්ඤා වෙත එළඹ, “ඇවැත්නි, සංඝයා විසින් තජ්නියකමිය කරණු ලැබූ අපි මනා ව පවතිමු, අනුලොම ව පවතිමු, වරදින් මිදෙහු වස් පැවැතිය යුතු වන පුරමු. අප විසින් කෙසේ පිළිපැදිය යුතු ද?” යි මෙසේ කියත්. හිඤ්ඤා භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මේ කරුණ සැළ කළහ. (එවිට භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙසේ වදාළ සේක:) “මහණෙනි, එසේ නම් සංඝ තෙමේ පණ්ඩුකලොභිතක හිඤ්ඤාගේ තජ්නියකමිය සංහිදුවාවා.”

2. මහණෙනි, අඛණ්ඩ පසෙකින් යුක්ත මහණහුගේ තජ්නියකමිය නොසංහිදුවිය යුතු යි: උපසම්පදා කමී කරයි ද, නිස දෙයි ද, හෙරණකු ලවා උවටන් කරවා ගනිය ද, මෙහෙණනට ඔවා දීමේ සම්මතිය පිළිගනිය ද, සම්මත කරණු ලැබූයේත් මෙහෙණනට ඔවා දේ ද, මහණෙනි, මේ අඛණ්ඩ පසින් යුක්ත මහණහුගේ තජ්නියකමිය නොසංහිදුවිය යුතු යි.

3. මහණෙනි, අන්‍යවූත් අඛණ්ඩ පසෙකින් යුක්ත මහණහුගේ තජ්නියකමිය නොසංහිදුවිය යුතු යි: යම් ඇවැතක් කරණ කොට සංඝයා විසින් තජ්නියකමිය කරණ ලද ද, ඒ ඇවැතට නැවත පැමිණෙයි ද, එබඳු අන් ඇවැතකට හෝ පැමිණෙයි ද, එයට වඩා පවිටු ඇවැතකට හෝ පැමිණෙයි ද, විනයකමිය ගරහයි ද, කාරක සහනට ගරහයි ද, මහණෙනි, මේ අඛණ්ඩ පසෙන් යුක්ත මහණහුගේ තජ්නියකමිය නොසංහිදුවිය යුතු යි.

4. අට්ඨති භික්ඛවෙ අබ්බෙති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො තජ්ජනියකමමං න පටිපසස්සමෙහතබ්බං: පකතතතස්ස භික්ඛුනො උපොසථං ධපෙති, පචාරණං ධපෙති, සච්චනියං කරොති, අනුචාදං පට්ඨපෙති, ඔක්කාසං කාරෙති, වොදෙති, සාරෙති, භික්ඛුති සමපයොජෙති. ඉමෙති බො භික්ඛවෙ අට්ඨහබ්බෙති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො තජ්ජනියකමමං න පටිපසස්සමෙහතබ්බං.

න පටිපසස්සමෙහතබ්බඅට්ඨාරසකං නිට්ඨිතං.

පටිපසස්සමෙහතබ්බඅට්ඨාරසකං

1. පඤ්චති භික්ඛවෙ අබ්බෙති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො තජ්ජනියකමමං පටිපසස්සමෙහතබ්බං: න උපසමපාදෙති, න නිස්සයං දෙති, න සාමණෙරං උපට්ඨපෙති, න භික්ඛුනොචාදකසමමති. සාදියති, සමමතො'පි භික්ඛුතියො න ඔවදති, ඉමෙති බො භික්ඛවෙ පඤ්චතබ්බෙති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො තජ්ජනියකමමං පටිපසස්සමෙහතබ්බං.

2. අපරෙති'පි භික්ඛවෙ පඤ්චතබ්බෙති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො තජ්ජනියකමමං පටිපසස්සමෙහතබ්බං: යාය ආපතනියා සබ්බෙත තජ්ජනියකමමං කතං හොති තං ආපතනිං න ආපජ්ජති, අඤ්ඤං වා නාදිසිකං, තතො වා පාට්ට්ඨතරං. කමමං න ගරහති. කමමිකෙ න ගරහති. ඉමෙති බො භික්ඛවෙ පඤ්චතබ්බෙති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො තජ්ජනියකමමං පටිපසස්සමෙහතබ්බං.

3. අට්ඨති භික්ඛවෙ අබ්බෙති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො තජ්ජනියකමමං පටිපසස්සමෙහතබ්බං: න පකතතතස්ස භික්ඛුනො උපොසථං ධපෙති, න පචාරණං ධපෙති, න සච්චනියං කරොති, න අනුචාදං පට්ඨපෙති, න ඔක්කාසං කාරෙති, න වොදෙති, න සාරෙති, න භික්ඛුති සමපයොජෙති. ඉමෙති බො භික්ඛවෙ අට්ඨහබ්බෙති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො තජ්ජනියකමමං පටිපසස්සමෙහතබ්බං.

පටිපසස්සමෙහතබ්බඅට්ඨාරසකං නිට්ඨිතං.

[පටිපසස්සමෙහතබ්බං]

1. එවඤ්ච පන භික්ඛවෙ පටිපසස්සමෙහතබ්බං: තෙන භික්ඛවෙ පඤ්ඤකලොභිතකෙති භික්ඛුති සබ්බං උපසබ්බකමිත්ථා එකංසං උත්තරාසබ්බං කප්පිත්ථා බුද්ධිසානං භික්ඛුතං පාදෙ වජ්ජිත්ථා උකතුට්ඨකං නිජ්ජිද්ධිත්ථා අඤ්ඤා පගගතෙත්ථා එවමස්ස වචනියො: “මයං හතෙත සබ්බෙත තජ්ජනියකමමකතා සමමා වත්තාම, ලොමං පාතෙම, නෙත්තරං වත්තාම, තජ්ජනියස්ස කමමස්ස පටිපසස්සද්ධිං යා'වාමා”ති. දුතියමපි යාචිතබ්බො, තතියමපි යාචිතබ්බො, චූෂතෙතන භික්ඛුනා පටිබලෙන සබ්බසා ඤ්ඤපෙතබ්බො:

4. මහණෙනි, අඛණ අටෙකින් යුක්ත මහණහුගේ තජ්නියකමය නොනැවැත්විය යුතු යි: ශුඛ භික්ෂුවගේ උපොසථය තබයි ද, පවාරණය තබයි ද, සවවනියකමය කරයි ද, වෙහෙර දෙටුකම් කරයි ද, වොදනාවට අවසර ගනී ද, වොදනා කරයි ද, ඇවැත් සිහිපත් කරවයි ද, භික්ෂුන් භික්ෂුන් හා කලහයට යොදයි ද, මහණෙනි, මේ අඛණ අටෙන් යුක්ත මහණහුගේ තජ්නියකමය නොසංහිදුවිය යුතු යි.

නොසංහිදුවිය යුතු අඛණ අටොළොස නිමි.

සංහිදුවිය යුතු අටොළොස

1. “මහණෙනි, අඛණ පසෙකින් යුක්ත මහණහුගේ තජ්නියකමය සංහිදුවිය යුතු යි: උපසම්පද කමී නොකරයි ද, නිස නොදෙයි ද, හෙරණකු ලවා උවටත් කරවා නොගනී ද, මෙහෙණනට ඔවා දීමේ සම්මතිය නොපිළිගනී ද, සම්මතිය ලද්දේ ද මෙහෙණනට ඔවා නොදෙයි ද, මහණෙනි, මේ අඛණ පසින් යුක්ත මහණහුගේ තජ්නියකමය සංහිදුවිය යුතු යි.

2. මහණෙනි, අත්‍ය වූ ද අඛණ පසෙකින් යුක්ත මහණහට කළ තජ්නියකමය සංහිදුවිය යුතු යි. යම් ඇවැත්කන් නිසා සංඝයා විසින් තජ්නියකමය කරණ ලද්දේ මේ නම් ඒ ඇවැත්වරුන් නැවත නොපැමිණෙයි ද, එබඳු අන් ඇවැත්කටත් නොපැමිණෙයි ද, එයටත් වඩා පවිටු ඇවැත්කට හෝ නොපැමිණෙයි ද, විනයකමයට නොගරහයි ද, කමය කළ සංඝයාට නොගරහයි ද, මහණෙනි, මේ අඛණ පසින් යුක්ත මහණහට කළ තජ්නියකමය සංහිදුවිය යුතු යි.

3. මහණෙනි, අඛණ අටෙකින් යුක්ත මහණහුගේ තජ්නියකමය සංහිදුවිය යුතු යි: පුටතත් මහණහුගේ උපොසථය නොතබයි ද, පවාරණය නොතබයි ද, සවවනියකමය නොකරයි ද, වෙහෙර දෙටු තනතුර නොදරයි ද, වොදනාවට අවසර නොගනී ද, වොදනා නොකරයි ද, ඇවැත් සිහිපත් නොකරවයි ද, භික්ෂුන් භික්ෂුන් හා කලහයට නොයොදයි ද, මහණෙනි, මේ අඛණ අටෙන් යුක්ත මහණහට කළ තජ්නියකමය සංහිදුවිය යුතු යි.

සංහිදුවිය යුතු අටොළොස නිමි.

[සංහිදුම්ම]

1. මහණෙනි, මෙසේ තජ්නියකමය සංහිදුවිය යුතු යි: මහණෙනි ඒ පණ්ණාසකලොභිතක භික්ෂුන් විසින් සංඝයා වෙත එළඹ උතුරුසහ සිවුර එකස් කොට පොරොවා වැඩි මහලු භික්ෂුන්ගේ පා වැද, උලුළු යෙන් හිඳ ඇඳිලි බැඳ මෙසේ කිය යුතු වෙයි: “සවාමිනි, සංඝයා විසින් තජ්නියකමය කරණ ලැබූ අපි මනා ව පවතිමු. භික්ෂුනට අනුව පවතිමු, නිස්තරණ වතෙහි පවතිමු. තජ්නියකමයාගේ සංහිදුම්ම යදිමු” යනු යි. දෙවනුවත් යැදිය යුතු යි, තෙවනුවත් යැදිය යුතු යි. වාක්‍ය වූ ප්‍රතිබල මහණකු විසින් සංඝ තෙමේ දැන්විය යුතු යි:

2. “සුඤ්ඤාදු මෙ භනෙත සංඛේසා, ඉමෙ පණ්ඩුකලොභිතකා භික්ඛු සංඛේසන තජ්ජනියකම්මකතා සම්මා වතතනති, ලොමං පාතෙනති, නෙත්ථාරං වතතනති, තජ්ජනියස්ස කම්මස්ස පටිප්පස්සද්ධිං යාවනති. යදි සංඛේසස්ස පතතකල්ලං, සංඛේසා පණ්ඩුකලොභිතකානං භික්ඛුනං තජ්ජනියකම්මං පටිප්පස්සලොභය්. එසා ඤෙතති.

සුඤ්ඤාදු මෙ භනෙත සංඛේසා. ඉමෙ පණ්ඩුකලොභිතකා භික්ඛු සංඛේසන තජ්ජනියකම්මකතා සම්මා වතතනති, ලොමං පාතෙනති, නෙත්ථාරං වතතනති, තජ්ජනියස්ස කම්මස්ස පටිප්පස්සද්ධිං යාවනති. සංඛේසා පණ්ඩුකලොභිතකානං භික්ඛුනං තජ්ජනියකම්මං පටිප්පස්සලොභති. යස්සයස්මතො ඛමති පණ්ඩුකලොභිතකානං භික්ඛුනං තජ්ජනියස්ස කම්මස්ස පටිප්පස්සද්ධිං, සො ධුණ්හස්ස. යස්ස නකඛමති, සො භාසෙය්.

දුතියමි ඵතමත්ථං වදාමි: සුඤ්ඤාදු මෙ භනෙත සංඛේසා. ඉමෙ පණ්ඩුකලොභිතකා භික්ඛු සංඛේසන තජ්ජනියකම්මකතා සම්මා වතතනති, ලොමං පාතෙනති, නෙත්ථාරං වතතනති, තජ්ජනියස්ස කම්මස්ස පටිප්පස්සද්ධිං යාවනති. සංඛේසා පණ්ඩුකලොභිතකානං භික්ඛුනං තජ්ජනියකම්මං පටිප්පස්සලොභති. යස්සයස්මතො ඛමති පණ්ඩුකලොභිතකානං භික්ඛුනං තජ්ජනියස්ස කම්මස්ස පටිප්පස්සද්ධිං, සො ධුණ්හස්ස. යස්ස නකඛමති, සො භාසෙය්.

තතියමි ඵතමත්ථං වදාමි. සුඤ්ඤාදු මෙ භනෙත සංඛේසා. ඉමෙ පණ්ඩුකලොභිතකා භික්ඛු සංඛේසන තජ්ජනියකම්මකතා සම්මා වතතනති, ලොමං පාතෙනති, නෙත්ථාරං වතතනති, තජ්ජනියස්ස කම්මස්ස පටිප්පස්සද්ධිං යාවනති. සංඛේසා පණ්ඩුකලොභිතකානං භික්ඛුනං තජ්ජනියකම්මං පටිප්පස්සලොභති. යස්සයස්මතො ඛමති පණ්ඩුකලොභිතකානං භික්ඛුනං තජ්ජනියස්ස කම්මස්ස පටිප්පස්සද්ධිං, සො ධුණ්හස්ස. යස්ස නකඛමති, සො භාසෙය්.

පටිප්පස්සද්ධිං සංඛේසන පණ්ඩුකලොභිතකානං භික්ඛුනං තජ්ජනියකම්මං. ඛමති සංඛේසස්ස, තස්මා ධුණ්හි. ඵවමෙතං ධාරයාමි”ති.

2. “වහන්ස, සංඝ තෙමේ මා කියන්න අසාවා. මේ පණ්ඩුක-
ලොභිතක භික්ෂුහු සංඝයා විසින් තජ්නියකමය කරණු ලැබුවාහු මනා ව
පවතින්. භික්ෂුන්හට අනුකූල ව පවතින්. නිසාරණ වතෙහි පිහිටා සිටිත්.
තජ්නියකමයාගේ සංහිදුවීම යදිත්. ඉදින් සංඝයාට පැමිණි කල් ඇත්තේ
නම් සංඝ තෙමේ පණ්ඩුකලොභිතක භික්ෂුන්හට තජ්නියකමය සංහිදු-
වන්නේ ය. මේ ඥාතිය යි.

වහන්ස, සංඝ තෙමේ මාගේ වචනය අසාවා. මේ පණ්ඩුකලොභිතක
භික්ෂුහු සංඝයා විසින් තජ්නියකමය කරණු ලැබුවාහු මනා ව පවතින්.
භික්ෂුන්හට අනුකූල ව පවතින්. නිසාරණ වතෙහි (වරදින් මිදෙනු වස්
පැවැතිය යුතු වතෙහි) පවතින්. තජ්නියකමයාගේ සංහිදුවීම යදිත්.
සංඝ තෙමේ පණ්ඩුකලොභිතක භික්ෂුන්හට තජ්නියකමය සංහිදුවයි.
පණ්ඩුකලොභිතක භික්ෂුන්ගේ තජ්නියකමය සංහිදුවීම යම් ආයුෂ්මතක්
හට රූපි වෙයි ද, හෙ තෙමේ නිහඬ වේවා. යමකුට රූපි නො වෙයි
නම්, හෙ තෙමේ කියාවා.

දෙවනුවත් මේ කරුණ කියමි. වහන්ස, සංඝ තෙමේ මාගේ
වචනය අසාවා. මේ පණ්ඩුකලොභිතක භික්ෂුහු සංඝයා විසින් තජ්නිය-
කමය කරණු ලැබුවාහු මනා ව පවතින්. භික්ෂුන්හට අනුකූල ව
පවතින්. නිසාරණ වතෙහි පවතින්. තජ්නියකමයාගේ සංහිදුවීම යදිත්.
සංඝ තෙමේ පණ්ඩුකලොභිතක භික්ෂුන්ගේ තජ්නියකමය සංහිදුවයි.
පණ්ඩුකලොභිතක භික්ෂුන්ගේ තජ්නියකමය නැවැත්වීම යම් ආයුෂ්මතක්
හට රූපි වෙයි ද, හෙ තෙමේ නිහඬ වේවා. යමකුට රූපි නො වෙයි නම්,
හෙ තෙමේ කියාවා.

තෙවෙනිවත් මේ කරුණ කියමි. වහන්ස, සංඝ තෙමේ මාගේ වචනය
අසාවා. මේ පණ්ඩුකලොභිතක භික්ෂුහු සංඝයා විසින් තජ්නියකමය කරණු
ලැබුවාහු මනා ව පවතින්. භික්ෂුන් අනුව පවතින්. නිසාරණ වතෙහි
පවතින්. තජ්නියකමයාගේ සංහිදුවීම යදිත්. සංඝ තෙමේ පණ්ඩුකලොභිතක
භික්ෂුන්ගේ තජ්නියකමය සංහිදුවයි. පණ්ඩුකලොභිතක භික්ෂුන්ගේ
තජ්නියකමය සංහිදුවීම යම් ආයුෂ්මතක් හට රූපි වෙයි ද, හෙ තෙමේ
නිහඬ වේවා. යමකුට රූපි නො වෙයි නම්, හෙ තෙමේ කියාවා.

පණ්ඩුකලොභිතක භික්ෂුන්ගේ තජ්නියකමය සංඝයා විසින් සංහිදුවන
ලදි. සංඝයාට එය රූපි වෙයි. එහෙයින් නිහඬ ය. මෙය මෙසේ
සලකමි” යනු යි.

2. නියසසකමම.

1. ඉතන බො පන සමයෙන ආයසමා සෙයසකො බාලො හොති, අබ්‍යතො ආපනතිබ්‍රලො අනපදානො, ගිහිසංසට්ඨො විහරති අනුබ්‍රලොමිකෙති ගිහිසංසගෙහි. අපිස්සු භික්ඛු පකතා පරිවාසං දෙනා, මූලාය පටිකස්සනා, මානතනං දෙනා, අබ්‍භෙනා.

2. යෙන භික්ඛු අපට්ඨි, -පෙ- තෙ උප්පායනති බීයනති විපාවෙනති: “කථං හි නාම ආයසමා සෙයසකො බාලො හවිස්සති අබ්‍යතො ආපනතිබ්‍රලො අනපදානො, ගිහිසංසට්ඨො විහරස්සති අනුබ්‍රලොමිකෙති ගිහිසංසගෙහි. අපිස්සු භික්ඛු පකතා පරිවාසං දෙනා, මූලාය පටිකස්සනා, මානතනං දෙනා, අබ්‍භෙනා”ති. අථ බො තෙ භික්ඛු භගවතො එතමථං ආරොචෙසුං.

3. අථ බො භගවා එතස්මිං නිදානෙ එතස්මිං පකරණෙ භික්ඛු-සංඝං සන්තිපාතාපෙනා භික්ඛු පටිපුච්ඡ:

“සච්චං කිර භික්ඛවෙ සෙයසකො භික්ඛු බාලො හොති අබ්‍යතො ආපනතිබ්‍රලො අනපදානො, ගිහිසංසට්ඨො විහරති අනුබ්‍රලොමිකෙති ගිහිසංසගෙහි. අපිස්සු භික්ඛු පකතා පරිවාසං දෙනා, මූලාය පටිකස්සනා, මානතනං දෙනා, අබ්‍භෙනා”ති. “සච්චං භගවා”.

4. විහරති බුද්ධො භගවා: “අනුබ්‍රව්චිකං භික්ඛවෙ තස්ස මොඝපුරිසස්ස අනුබ්‍රලොමිකං අසානිරූපං අස්සාමණකං අකපටියං අකරණීයං. කථං හි නාම සො භික්ඛවෙ මොඝපුරිසො බාලො හවිස්සති අබ්‍යතො ආපනතිබ්‍රලො අනපදානො, ගිහිසංසට්ඨො විහරස්සති අනුබ්‍රලොමිකෙති ගිහිසංසගෙහි. අපිස්සු භික්ඛු පකතා පරිවාසං දෙනා, මූලාය පටිකස්සනා, මානතනං දෙනා, අබ්‍භෙනා.

2. නියසාකමිය

1. එ සමයෙහි ආයුෂමත් සෙයාසක හික්කු තෙමේ අව්‍යක්ත වූයේ, ඇවැත් බහුල කොට ඇත්තේ, ආපනතිපරිවේෂ්ඨරහිත බාලයෙක් වෙයි. ගිහියන් හා එකට ගැටුනේ අනුලොමී නොවූ ගිහි සංසථියෙන් යුක්ත ව වෙසෙයි. එහෙයින් හික්කුහු පිරිවෙස් දෙන්නාහු, මූලායපටිකසානා කරන්නාහු, මානත් දෙන්නාහු, අබ්භාන කරන්නාහු කටයුත්තෙහි යෙදුනාහු වෙත්.

2. අපිස් ගුණ ඇති, ලද දෙයින් සතුටු වන සුලු, පවට පිළිකුල් කරණ කැප නොකැප පිළිබඳ විමැසීම කරවා (සාක කරණ) හික්මෙනු කැමැති යම් හික්කුහු වෙත් ද, ඒ හික්කුහු “කෙසේ නම් සෙයාසක හික්කු තෙමේ බාල වූයේ, අව්‍යක්ත වූයේ, ඇවැත් බහුල කොට ඇත්තේ, ආපනතිපරිවේෂ්ඨ රහිත වූයේ ගිහියන් හා එකට ගැටුණේ නොගැල-පෙන්නා වූ ගිහිසංසථියෙන් යුක්ත වූයේ වෙසෙයි ද, එහෙයින් හික්කුහු පිරිවෙස් දෙන්නාහු, මූලායපටිකසානා කරන්නාහු, මානත් දෙන්නාහු අබ්භාන කරන්නාහු බොහෝ කටයුතු ඇත්තාහු වූහ”යි (සෙයාසක මහණහුගේ ක්‍රියාව) ලාමක කොට සිටත්, අගුණ කියත්, අගුණ පතුරුවත්. ඉක්බිති ඒ හික්කුහු මේ කරුණ භාග්‍යවතුන් වහන්සේට සැල කලාහු ය.

3. එ කල්හි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මේ නිදනගෙහි මේ කරුණෙහි හික්කුසංඝයා රැස් කරවා, හික්කුන් විමාල සේක:

“මහණෙනි, සෙයාසක මහණ තෙමේ අව්‍යක්ත වූයේ, ඇවැත් බහුල කොට ඇත්තේ, ඉමක් නැති ඇවැත් ඇත්තේ, බාලයෙක් වේ ද? ගිහියන් හා එකට ගැටුනේ අනුලොමී නොවූ ගිහිසංසථියෙන් යුක්ත වූයේ වෙසෙයි ද? ‘එහෙයින් හික්කුහු පිරිවෙස් දෙන්නාහු, මූලායපටිකසානා කරන්නාහු, මානත් දෙන්නාහු, අබ්භාන කරන්නාහු බොහෝ කටයුතු ඇත්තෝ වෙත්’ යනු සැබෑද?”යි (ඇසූ සේක). “භාග්‍යවතුන් වහන්ස, සැබෑ ය”යි ඔහු උත්තර දුන්හ.

4. “මහණෙනි, ඒ හිස් පුරුෂයාගේ නො සුදුසු ක්‍රියාවෙකි. ශාසනයට අනුලොමී නොවූ ක්‍රියාවෙකි. අයුත්තෙකි. ශ්‍රමණයට අයත් නොවූයෙකි, කැප නොවූයෙකි, නොකල යුත්තෙකි. මහණෙනි, ඒ හිස් පුරුෂ තෙමේ කෙසේ නම් බාල වූයේ, අව්‍යක්ත වූයේ, ඇවැත් බහුල කොට ඇත්තේ, ආපනතිපරිවේෂ්ඨ රහිත වූයේ ගිහියන් හා එකට ගැටුනේ, අනුලොමී නොවූ ගිහිසංසථියෙන් යුක්ත වූයේ වෙසෙයි ද, එහෙයින් හික්කුහු පිරිවෙස් දෙන්නාහු, මූලායපටිකසානා කරන්නාහු, මානත් දෙන්නාහු, අබ්භාන කරන්නාහු නිතර කටයුත්තෙහි යෙදුනාහු ද වෙත්.

5. “තෙනං භික්ඛවෙ අප්පසන්නානං වා පසාදායං -පෙ-” විගරහිනා ඛමමිං කථං කතා භික්ඛු ආමනෙතසී: “තෙන භි භික්ඛවෙ සඛෙසා සෙය්‍යසකස්ස භික්ඛුනො නියසසකමමං කරොතු නිසසාය තෙ වත්ථබ්බනති. එවං ව පන භික්ඛවෙ කාතඛං: පඨමං සෙය්‍යසකො භික්ඛු වොදෙතඛෙබ්බා. වොදෙතා සාරෙතඛෙබ්බා. සාරෙතා ආපනති ආරොපෙතඛෙබ්බා. ආපනතිං ආරොපෙතා ව්‍යනෙතන භික්ඛුනා පටිබලෙන සඛෙසා ඤාපෙතඛෙබ්බා:

6. සුණොතු මෙ හනෙත සඛෙසා. අයං සෙය්‍යසකො භික්ඛු බාලො අබ්‍යතොතො ආපනතිබහුලො අනපදානො ගිහිසංසට්ඨො විහරති අනනු-ලොමිකෙති ගිහිසංසගෙති. අපිස්සු භික්ඛු පකතා පරිවාසං දෙනතා මූලාය පටිකස්සන්නා මානත්තං දෙනතා අබෙහන්නා. යදි සඛෙසස්ස පනතකල්ලං සඛෙසා සෙය්‍යසකස්ස භික්ඛුනො නියසසකමමං කරෙය්‍ය නිසසාය තෙ වත්ථබ්බනති. එසා ඤාතති.

සුණොතු මෙ හනෙත සඛෙසා. අයං සෙය්‍යසකො භික්ඛු බාලො අබ්‍යතොතො ආපනතිබහුලො අනපදානො ගිහිසංසට්ඨො විහරති අනනු-ලොමිකෙති ගිහිසංසගෙති. අපිස්සු භික්ඛු පකතා පරිවාසං දෙනතා මූලායපටිකස්සන්නා මානත්තං දෙනතා අබෙහන්නා. සඛෙසා සෙය්‍ය-සකස්ස භික්ඛුනො නියසසකමමං කරෙති නිසසාය තෙ වත්ථබ්බනති. යසසායසමතො ඛමති සෙය්‍යසකස්ස භික්ඛුනො නියසස කමමස්ස කරණං නිසසාය තෙ වත්ථබ්බනති, සො ධුණහස්ස, යස්ස නකඛමති සො භාසෙය්‍ය.

දුතියමපි එතමත්ථං වදාමි. -පෙ- තතියමපි එතමත්ථං වදාමි. සුණොතු මෙ හනෙත සඛෙසා. අයං සෙය්‍යසකො භික්ඛු බාලො අබ්‍යතොතො ආපනතිබහුලො අනපදානො ගිහිසංසට්ඨො විහරති අනනුලොමිකෙති ගිහිසංසගෙති. අපිස්සු භික්ඛු පකතා පරිවාසං දෙනතා, මූලාය පටිකස්සන්නා, මානත්තං දෙනතා, අබෙහන්නා. සඛෙසා සෙය්‍යසකස්ස භික්ඛුනො නියසසකමමං කරෙති නිසසාය තෙ වත්ථබ්බනති. යසසා-යසමතො ඛමති සෙය්‍යසකස්ස භික්ඛුනො නියසසකමමස්ස කරණං නිසසාය තෙ වත්ථබ්බනති, සො ධුණහස්ස, යස්ස නකඛමති සො භාසෙය්‍ය.

කතං සඛෙසන සෙය්‍යසකස්ස භික්ඛුනො නියසසකමමං, නිසසාය තෙ වත්ථබ්බනති. ඛමති සඛෙසස්ස, නසමා ධුණති. එවමෙතං ධාරයාමි”ති.

5. “මහණෙනි, මෙය නොපහත් වුවන්ගේ පහත් බව පිණිස හෝ නො වෙයි. ... පහත් වුවන්ගේ ඒ පහත් බව වැඩිම පිණිස හෝ නො වෙයි. වැලි දු මහණෙනි, මෙය නොපහත් වුවන්ගේ නොපහත් බව පිණිස ද, පහත් වූ ඇතැමුන්ගේ වෙනස් බව පිණිස ද පවතී ය”යි භාග්‍යවත් බුදුරජානන් වහන්සේ ගැඹුණු සේක. ගරතා දූතාමි කපා කොට භික්ෂුන් ඇමැතු සේක: “මහණෙනි, එසේ නම් සංඝ තෙමේ සෙයාසක භික්ෂුහට “තා විසින් නිස ගෙණ ආවායාඪී ආශ්‍රයයෙහි ම විසිය යුතුයැ”යි නියසාකමීය කෙරේවා. මහණෙනි, ඒ නියසාකමීය ද මෙසේ කළ යුතු යි: පළමු කොට සෙයාසක මහණ තෙමේ වොදනා කළ යුතු යි. වොදනා කොට, ඇවැත සිහිපත් කරවිය යුතු යි. සිහිපත් කරවා ඇවැත නැංවිය යුතු යි. ඇවැත නංවා ව්‍යාකෘත වූ ප්‍රතිබල මහණකු විසින් සංඝ තෙමේ මෙසේ දැන්විය යුත්තේ ය:

6. “වහන්ස, සංඝ තෙමේ මාගේ වචනය අසාවා, මේ සෙයාසක මහණ නොවියත් වූයේ ඇවැත් බහුල කොට ඇත්තේ ආපනතිපරිච්ඡේද රහිත බාලයෙක් වෙයි. ගිහියන් හා එකට ගැටුනේ අනුලොමී නොවූ ගිහි සංසඨියෙන් යුක්ත වූයේ වෙසෙයි. එහෙයින් භික්ෂුහු පිරිවෙස් දෙන්නාහු මූලාශපටිකස්සනය කරන්නාහු මානත් දෙන්නාහු අබ්භාන කරන්නාහු බොහෝ කටයුතු ඇත්තාහු වෙති. ඉදින් සංඝයාට පැමිණි කල් ඇත් නම්, සංඝ තෙමේ සෙයාසක මහණහට ‘තා විසින් නිස ගෙණ ආවායාඪී ආශ්‍රයයෙහි ම විසිය යුතු ය’යි නියසාකමීය කරන්නේ ය. මේ ඤාතිය යි.

වහන්ස, සංඝ තෙමේ මා නියන්න අසාවා. මේ සෙයාසක භික්ෂු තෙමේ අව්‍යක්ත වූ, ඇවැත් බහුල කොට ඇති, ආපනතිපරිච්ඡේද රහිත බාලයෙක් වෙයි, ගිහියන් හා එකට ගැටුනේ අනුලොමී නොවූ ගිහි සංසඨියෙන් යුක්ත වූයේ වෙසෙයි. එහෙයින් භික්ෂුහු පිරිවෙස් දෙන්නාහු, මූලාශපටිකස්සනය කරන්නාහු, මානත් දෙන්නාහු අබ්භාන කරන්නාහු කටයුතු ඇත්තාහු වෙති. සංඝ තෙමේ සෙයාසක මහණහට ‘තා විසින් නිස ගෙණ ආවායාඪී ආශ්‍රයයෙහි විසිය යුතු ය’යි නියසාකමීය කෙරෙයි. සෙයාසක මහණහට ‘තා විසින් නිස ගෙණ ආවායාඪී ආශ්‍රයයේ විසිය යුතුය’යි නියසාකමීය කිරීම යම් ආයුෂමනකුට රුචි වෙයි නම් හෙ තෙමේ නිශශබ්ද වේවා. යමකුට රුචි නොවෙයි නම් හෙ තෙමේ කියාවා.

දෙවනු වත් මේ කරුණ කියමි... තෙවනු වත් මේ කරුණ කියමි. වහන්ස, සංඝ තෙමේ මාගේ වචනය අසාවා. මේ සෙයාසක භික්ෂු තෙමේ අව්‍යක්ත වූයේ, ඇවැත් බහුල කොට ඇත්තේ, ආපනතිපරිච්ඡේද රහිත බාලයෙක් වෙයි. ගිහියන් හා එකට ගැටුනේ ශාසනයට අනුලොමී නොවූ ගිහි සංසඨියෙන් යුක්ත වූයේ වෙසෙයි. එහෙයින් භික්ෂුහු පිරිවෙස් දෙන්නාහු මූලාශපටිකස්සනය කරන්නාහු මානත් දෙන්නාහු අබ්භාන කරන්නාහු බොහෝ කටයුතු ඇත්තාහු වෙති. සංඝ තෙමේ සෙයාසක භික්ෂුහට ‘තා විසින් නිස ගෙණ ආවායාඪී ආශ්‍රයයේ විසිය යුතු ය’යි නියසාකමීය කෙරෙයි. සෙයාසක භික්ෂුහට ‘තා විසින් නිස ගෙණ ඇදුරු ඇසුරෙහි ම විසිය යුතු ය’යි නියසාකමීය කිරීම යම් ආයුෂමනකුට රුචි වෙයි නම් හෙ තෙමේ නිශශබ්ද වේවා. යමකුට අනභිමත වේ නම් හෙ තෙමේ කියාවා. සංඝයා විසින් සෙයාසක භික්ෂුහට ‘තා විසින් නිස ගෙණ ඇදුරු ඇසුරෙහි ම විසිය යුතු ය’යි නියසාකමීය කරණ ලදී. සංඝයාට එය අභිමත යි. එහෙයින් නිතභ යි. මේ කරුණ මෙසේ ධරමි” යනු යි.

අධම්මකම්මද්වාදසකං

1. නීති භික්ඛවෙ අබ්බෙති සමන්තාගතං නියමකම්මං අධම්මකම්මං භොති, අවිනයකම්මං දුට්ඨසන්නං දසමමුඛා කතං භොති, අපට්ඨප්පච්ඡා කතං භොති, අපට්ඨකුසලා කතං භොති. ඉමෙති ඛො භික්ඛවෙ නිත්තරෙති සමන්තාගතං නියමකම්මං අධම්මකම්මං ච භොති, අවිනයකම්මං දුට්ඨසන්නං දසමමුඛා කතං භොති.

2. අපරෙති'පි භික්ඛවෙ නිත්තරෙති සමන්තාගතං නියමකම්මං අධම්මකම්මං ච භොති, අවිනයකම්මං දුට්ඨසන්නං දසමමුඛා කතං භොති, අදෙසනාගාමිනියා ආපනනියා කතං භොති, දෙසිනාය ආපනනියා කතං භොති...

3. අපරෙති'පි -පෙ- අවොදෙත්වා කතං භොති, අසාරෙත්වා කතං භොති, ආපනනියා අනාරොපෙත්වා කතං භොති...

4. අපරෙති'පි -පෙ- අසමමුඛා කතං භොති, අධම්මෙන කතං භොති, චග්ගෙන කතං භොති...

5. අපරෙති'පි -පෙ- අපට්ඨප්පච්ඡා කතං භොති, අධම්මෙන කතං භොති, චග්ගෙන කතං භොති...

6. අපරෙති'පි -පෙ- අපට්ඨකුසලා කතං භොති, අධම්මෙන කතං භොති, චග්ගෙන කතං භොති...

7. අපරෙති'පි -පෙ- අනාරොපෙත්වා කතං භොති, අධම්මෙන කතං භොති, චග්ගෙන කතං භොති...

8. අපරෙති'පි -පෙ- අදෙසනාගාමිනියා ආපනනියා කතං භොති, අධම්මෙන කතං භොති, චග්ගෙන කතං භොති...

9. අපරෙති'පි -පෙ- දෙසිනාය ආපනනියා කතං භොති, අධම්මෙන කතං භොති, චග්ගෙන කතං භොති ...

10. අපරෙති'පි -පෙ- අවොදෙත්වා කතං භොති, අධම්මෙන කතං භොති, චග්ගෙන කතං භොති...

11. අපරෙති'පි -පෙ- අසාරෙත්වා කතං භොති, අධම්මෙන කතං භොති, චග්ගෙන කතං භොති...

12. අපරෙති'පි -පෙ- ආපනනියා අනාරොපෙත්වා කතං භොති, අධම්මෙන කතං භොති, චග්ගෙන කතං භොති. ඉමෙති ඛො භික්ඛවෙ නිත්තරෙති සමන්තාගතං නියමකම්මං අධම්මකම්මං භොති අවිනයකම්මං ච දුට්ඨසන්නං ච.

නියමකම්මෙ අධම්මකම්මෙ ද්වාදසකං නිවසිතං.

අධම්මකමිදෙලොස

1. “මහණෙනි, අඛග භුණෙකින් යුත් නියසසකමය අධම්මකමියෙක් ද අවිනයකමියෙක් ද, නොසංහිදුනෙක් ද වෙයි: අසමමුඛයෙහි කරණ ලද්දේ වෙයි ද, නොපිළිවිස කරණ ලද්දේ වෙයි ද, ප්‍රතිඥා නොගෙණ කරණ ලද්දේ වෙයි ද, මහණෙනි, මේ අඛග භුණින් යුත් නියසසකමය අධම්මකමියෙක් ද අවිනයකමියෙක් ද මනාව නොසංහිදුනෙක් ද වෙයි.

2. මහණෙනි, අන්‍ය වූ ද අඛග භුණෙකින් යුක්ත නියසසකමය අධම්මකමියෙක් ද අවිනයකමියෙක් ද නොසංහිදුනෙක් ද වෙයි: ඇවැත් නැත්තෙහි කරණ ලද්දේ වෙයි ද, දෙසීමෙන් පිරිසිදු නොවන ඇවැත්තෙහි කරණ ලද්දේ වෙයි ද, දෙසූ ඇවැත්තෙහි කරණ ලද්දේ වෙයි ද...

3. අන්‍ය වූ ද... වොදනා නොකොට කරණ ලද්දේ වෙයි ද, සිහිපත් නොකරවා කරණ ලද්දේ වෙයි ද, ඇවැත් නොනංවා කරණ ලද්දේ වෙයි ද...

4. අන්‍ය වූ ද... අසමමුඛයෙහි කරණ ලද්දේ වෙයි ද, අධම්මයෙන් කරණ ලද්දේ වෙයි ද, ව්‍යග්‍ර වූ (අසමග්‍ර වූ) සංඝයා විසින් කරණ ලද්දේ වෙයි ද...

5. අන්‍ය වූ ද... නොපිළිවිස කරණ ලද්දේ වෙයි ද, අධම්මයෙන් කරණ ලද්දේ වෙයි ද, ව්‍යග්‍ර වූ සංඝයා විසින් කරණ ලද්දේ වෙයි ද...

6. අන්‍ය වූ ද... පිළිණ නොගෙණ කරණ ලද්දේ වෙයි ද, අධම්මයෙන් කරණ ලද්දේ වෙයි ද, ව්‍යග්‍ර වූ සංඝයා විසින් කරණ ලද්දේ වෙයි ද...

7. අන්‍ය වූ ද... ඇවැත් නැත්තෙහි කරණ ලද්දේ වෙයි ද, අධම්මයෙන් කරණ ලද්දේ වෙයි ද, ව්‍යග්‍ර වූ සංඝයා විසින් කරණ ලද්දේ වෙයි ද...

8. අන්‍ය වූ ද... දෙසීමෙන් පිරිසිදු නොවන ඇවැත්තෙහි කරණ ලද්දේ වෙයි ද, අධම්මයෙන් කරණ ලද්දේ වෙයි ද, ව්‍යග්‍ර වූ සංඝයා විසින් කරණ ලද්දේ වෙයි ද...

9. අන්‍ය වූ ද... දෙසූ ඇවැත්තෙහි කරණ ලද්දේ වෙයි ද, අධම්මයෙන් කරණ ලද්දේ වෙයි ද, ව්‍යග්‍ර වූ සංඝයා විසින් කරණ ලද්දේ වෙයි ද...

10. අන්‍ය වූ ද... වොදනා නොකොට කරණ ලද්දේ වෙයි ද, අධම්මයෙන් කරණ ලද්දේ වෙයි ද, ව්‍යග්‍ර වූ සංඝයා විසින් කරණ ලද්දේ වෙයි ද...

11. අන්‍ය වූ ද... සිහිපත් නොකරවා කරණ ලද්දේ වෙයි ද, අධම්මයෙන් කරණ ලද්දේ වෙයි ද, ව්‍යග්‍ර වූ සංඝයා විසින් කරණ ලද්දේ වෙයි ද...

12. අන්‍ය වූ ද... ඇවැත් නොනංවා කරණ ලද්දේ වෙයි ද, අධම්මයෙන් කරණ ලද්දේ වෙයි ද, ව්‍යග්‍ර වූ සංඝයා විසින් කරණ ලද්දේ වෙයි ද, මහණෙනි, මේ අඛග භුණින් යුක්ත නියසසකමය අධම්මකමියෙක් ද අවිනයකමියෙක් ද මනාව නොසංහිදුනෙක් ද වෙයි.

ධම්මකම්මද්වාදසකං.

1. තීති භික්ඛවෙ අබ්බෙහි සමන්තාගතං නියසසකම්මං ධම්මකම්මං ව හොති විනයකම්මං ව සුචුපසන්නං ව: සමමුඛා කතං හොති, පටිපුච්ඡා කතං හොති, පටිඤ්ඤාය කතං හොති. ඉමෙහි බො භික්ඛවෙ තීතබ්බෙහි සමන්තාගතං නියසසකම්මං ධම්මකම්මං ව හොති විනයකම්මං ව සුචුපසන්නං ව.
2. අපරෙති'පි භික්ඛවෙ තීතබ්බෙහි සමන්තාගතං නියසසකම්මං ධම්මකම්මං ව හොති විනයකම්මං ව සුචුපසන්නං ව: ආපනනියා කතං හොති, දෙසනාගාමිනියා ආපනනියා කතං හොති, අදෙසිතාය ආපනනියා කතං හොති.
3. අපරෙති'පි -පෙ- වොදෙචා කතං හොති, සාරෙචා කතං හොති, ආපනනි ආරුපෙචා කතං හොති.
4. අපරෙති'පි -පෙ- සමමුඛා කතං හොති, ධම්මෙත කතං හොති, සමග්ගෙන කතං හොති.
5. අපරෙති'පි -පෙ- පටිපුච්ඡා කතං හොති, ධම්මෙත කතං හොති, සමග්ගෙන කතං හොති.
6. අපරෙති'පි -පෙ- පටිඤ්ඤාය කතං හොති, ධම්මෙත කතං හොති, සමග්ගෙන කතං හොති.
7. අපරෙති'පි -පෙ- ආපනනියා කතං හොති, ධම්මෙත කතං හොති, සමග්ගෙන කතං හොති.
8. අපරෙති'පි -පෙ- දෙසනාගාමිනියා ආපනනියා කතං හොති, ධම්මෙත කතං හොති, සමග්ගෙන කතං හොති.
9. අපරෙති'පි -පෙ- අදෙසිතාය ආපනනියා කතං හොති, ධම්මෙත කතං හොති, සමග්ගෙන කතං හොති.
10. අපරෙති'පි -පෙ- වොදෙචා කතං හොති, ධම්මෙත කතං හොති, සමග්ගෙන කතං හොති.
11. අපරෙති'පි -පෙ- සාරෙචා කතං හොති, ධම්මෙත කතං හොති, සමග්ගෙන කතං හොති.
12. අපරෙති'පි -පෙ- ආපනනි ආරුපෙචා කතං හොති, ධම්මෙත කතං හොති, සමග්ගෙන කතං හොති. ඉමෙහි බො භික්ඛවෙ තීතබ්බෙහි සමන්තාගතං නියසසකම්මං ධම්මකම්මං ව හොති විනයකම්මං ව සුචුපසන්නං ව.

නියසසකම්මෙ ධම්මකම්මද්වාදසකං නිධිතං.

ධර්මකම්ප්‍රේමය

1. මහණෙනි, අඛණ්ඩ භූතයකින් යුක්ත නියෝජ්‍යය ධර්මකම්ප්‍රේමයක් ද විනයකම්ප්‍රේමයක් ද මනා ව සංහිද්‍රුණයක් ද වේ: සමමුඛයෙහි කරුණ ලද්දේ වෙයි ද, පිළිවිස කරුණ ලද්දේ වෙයි ද, පිළිණ ගෙන කරුණ ලද්දේ වෙයි ද, මහණෙනි, මේ අඛණ්ඩ භූතයකින් යුක්ත නියෝජ්‍යය ධර්මකම්ප්‍රේමයක් ද විනය-කම්ප්‍රේමයක් ද, මනා ව සංහිද්‍රුණයක් ද වේ.

2. මහණෙනි, අන්‍ය වූ ද අඛණ්ඩ භූතයකින් යුක්ත නියෝජ්‍යය ධර්මකම්ප්‍රේමයක් ද විනය කම්ප්‍රේමයක් ද මනා ව සංහිද්‍රුණයක් ද වේ: ඇවැතෙහි කරුණ ලද්දේ වේ ද, දෙසීමෙන් පිරිසිදු වන ඇවැතෙහි කරුණ ලද්දේ වේ ද, නො දෙසූ ඇවැතෙහි කරුණ ලද්දේ වේ ද, මහණෙනි, මේ අඛණ්ඩ භූතයකින් යුත් නියෝජ්‍යය ධර්මකම්ප්‍රේමයක් ද විනයකම්ප්‍රේමයක් ද මනා ව සංහිද්‍රුණයක් ද වෙයි.

3. අන්‍ය වූ ද... වොදනා කොට කරුණ ලද්දේ වේ ද, සිහිපත් කරවා කරුණ ලද්දේ වේ ද, ඇවැත නංවා කරුණ ලද්දේ වේ ද...

4. අන්‍ය වූ ද... සමමුඛයෙහි කරුණ ලද්දේ වේ ද, ධර්මයෙන් කරුණ ලද්දේ වේ ද, සමග්‍ර සංඝයා විසින් කරුණ ලද්දේ වේ ද...

5. අන්‍ය වූ ද... පිළිවිස කරුණ ලද්දේ වේ ද, ධර්මයෙන් කරුණ ලද්දේ වේ ද, සමග්‍ර සංඝයා විසින් කරුණ ලද්දේ වේ ද...

6. අන්‍ය වූ ද... පිළිණ ගෙන කරුණ ලද්දේ වේ ද, ධර්මයෙන් කරුණ ලද්දේ වේ ද, සමග්‍ර සංඝයා විසින් කරුණ ලද්දේ වේ ද...

7. අන්‍ය වූ ද... ඇවැතෙහි කරුණ ලද්දේ වේ ද, ධර්මයෙන් කරුණ ලද්දේ වේ ද, සමග්‍ර සංඝයා විසින් කරුණ ලද්දේ වේ ද...

8. අන්‍ය වූ ද... දෙසීමෙන් පිරිසිදු වන ඇවැතෙහි කරුණ ලද්දේ වේ ද, ධර්මයෙන් කරුණ ලද්දේ වේ ද, සමග්‍ර සංඝයා විසින් කරුණ ලද්දේ වේ ද...

9. අන්‍ය වූ ද... නොදෙසූ ඇවැතෙහි කරුණ ලද්දේ වේ ද, ධර්මයෙන් කරුණ ලද්දේ වේ ද, සමග්‍ර සංඝයා විසින් කරුණ ලද්දේ වේ ද...

10. අන්‍ය වූ ද... වොදනා කොට කරුණ ලද්දේ වේ ද, ධර්මයෙන් කරුණ ලද්දේ වේ ද, සමග්‍ර සංඝයා විසින් කරුණ ලද්දේ වේ ද...

11. අන්‍ය වූ ද... සිහිපත් කොට කරුණ ලද්දේ වේ ද, ධර්මයෙන් කරුණ ලද්දේ වේ ද, සමග්‍ර සංඝයා විසින් කරුණ ලද්දේ වේ ද...

12. අන්‍ය වූ ද... ඇවැත නංවා කරුණ ලද්දේ වේ ද, ධර්මයෙන් කරුණ ලද්දේ වේ ද, සමග්‍ර සංඝයා විසින් කරුණ ලද්දේ වේ ද, මහණෙනි, මේ අඛණ්ඩ භූතයකින් යුක්ත නියෝජ්‍යය ධර්මකම්ප්‍රේමයක් ද විනය කම්ප්‍රේමයක් ද මනා ව සංහිද්‍රුණයක් ද වෙයි.

නියෝජ්‍යයෙහි ධර්මකම්ප්‍රේමය නිමි.

ආකඛබමානජකක.

1. තිති භික්ඛවෙ අඛෙගති සමන්තාගතසස භික්ඛුනො ආකඛබමානො සඛෙසා නියසසකමම. කරෙය්‍ය: පණ්ඩනකාරකො හොති කලහකාරකො විවාදකාරකො භස්සකාරකො සඛෙස අධිකරණකාරකො. බාලො හොති අබ්‍යතො ආපනතිබ්බුලො අනපදනො. ගිතිසංසට්ඨා විහරති අනනු-ලොමිකෙති ගිතිසංසගෙති. ඉමෙති ඛො භික්ඛවෙ තිහඛෙගති සමන්තා-ගතසස භික්ඛුනො ආකඛබමානො සඛෙසා නියසසකමම. කරෙය්‍ය.

2. අපරෙති'පි භික්ඛවෙ තිහඛෙගති සමන්තාගතසස භික්ඛුනො ආකඛබමානො සඛෙසා නියසසකමම. කරෙය්‍ය: අධිසීලෙ සීලවිපනො හොති, අජ්ඣාචාරෙ ආචාරවිපනො හොති, අභිද්ධියා දිට්ඨිවිපනො හොති. ඉමෙති ඛො භික්ඛවෙ තිහඛෙගති සමන්තාගතසස භික්ඛුනො ආකඛබ-මානො සඛෙසා නියසසකමම. කරෙය්‍ය.

3. අපරෙති'පි භික්ඛවෙ තිහඛෙගති සමන්තාගතසස භික්ඛුනො ආකඛබමානො සඛෙසා නියසසකමම. කරෙය්‍ය: බුද්ධසස අවණණං භාසති, ධම්මසස අවණණං භාසති, සබ්බසස අවණණං භාසති. ඉමෙති ඛො භික්ඛවෙ තිහඛෙගති සමන්තාගතසස භික්ඛුනො ආකඛබමානො සඛෙසා නියසසකමම. කරෙය්‍ය.

4. තිණණං භික්ඛවෙ භික්ඛුනං ආකඛබමානො සඛෙසා නියසස-කමම. කරෙය්‍ය: එකො පණ්ඩනකාරකො හොති කලහකාරකො විවාදකාරකො භස්සකාරකො සඛෙස අධිකරණකාරකො, එකො බාලො හොති අබ්‍යතො ආපනතිබ්බුලො අනපදනො, එකො ගිතිසංසට්ඨා විහරති අනනුලොමිකෙති ගිතිසංසගෙති. ඉමෙසං ඛො භික්ඛවෙ තිණණං භික්ඛුනං ආකඛබමානො සඛෙසා නියසසකමම. කරෙය්‍ය.

5. අපරෙසමපි භික්ඛවෙ තිණණං භික්ඛුනං ආකඛබමානො සඛෙසා නියසසකමම. කරෙය්‍ය: එකො අධිසීලෙ සීලවිපනො හොති, එකො අජ්ඣාචාරෙ ආචාරවිපනො හොති, එකො අභිද්ධියා දිට්ඨිවිපනො හොති. ඉමෙසං ඛො භික්ඛවෙ තිණණං භික්ඛුනං ආකඛබමානො සඛෙසා නියසසකමම. කරෙය්‍ය.

6. අපරෙසමපි භික්ඛවෙ තිණණං භික්ඛුනං ආකඛබමානො සඛෙසා නියසසකමම. කරෙය්‍ය: එකො බුද්ධසස අවණණං භාසති, එකො ධම්මසස අවණණං භාසති, එකො සබ්බසස අවණණං භාසති. ඉමෙසං ඛො භික්ඛවෙ තිණණං භික්ඛුනං ආකඛබමානො සඛෙසා නියසසකමම. කරෙය්‍ය.

නියසසකමම ආකඛබමානජකක. නිට්ඨිතං.

ආකඩබලානුපකය

1. මහණෙනි, අඛණ්ඩානුපකයක් යුක්ත මහණහට සංඝ තෙමේ කැමැත්තේ නම් නියසසකමය කරන්නේ ය: ඔබර කරන්නේ කලහ කරන්නේ (අවැත් වෙයි නොවෙයි ආදී) විරුද්ධවාද කරන්නේ වාක්කලහ කරන්නේ සංඝයා විෂයයෙහි අභිකරණ කරන්නේ වේ ද, අවසාන වූ අවැත් බහුල කොට ඇති ආපනති පරිච්ඡේද රහිත බාලයෙක් වේ ද, ගිහියන් හා එකට ගැටුණේ අනුලෝම නොවූ ගිහි සංසභයෙන් යුක්ත වූයේ වෙසේ ද, මහණෙනි, මේ අඛණ්ඩානුපකයක් යුක්ත මහණහට සංඝ තෙමේ කැමැත්තේ නම් නියසසකමය කරන්නේ ය.

2. මහණෙනි, අනාග වූ ද අඛණ්ඩානුපකයක් යුක්ත මහණහට සංඝ තෙමේ කැමැත්තේ නම් නියසසකමය කරන්නේ ය: උතතම ශීලයෙහි විපත් සිල් ඇත්තේ වේ ද, උතතම ආචාරයෙහි විපත් ආචාර ඇත්තේ ද, උතුම් සමයන්ද්‍රවයෙහි විපත් දිටු ඇත්තේ ද, මහණෙනි, මේ අඛණ්ඩානුපකයක් යුක්ත මහණහට සංඝ තෙමේ කැමැත්තේ නම් නියසසකමය කරන්නේ ය.

3. මහණෙනි, අනාග වූ ද අඛණ්ඩානුපකයක් යුක්ත මහණහට සංඝ තෙමේ කැමැත්තේ නම් නියසසකමය කරන්නේ ය: බුදුරුවන්හි අසුණු කියා ද, දමුරුවන්හි අසුණු කියා ද, සතුරුවන්හි අසුණු කියා ද, මහණෙනි, මේ අඛණ්ඩානුපකයක් යුක්ත මහණහට සංඝ තෙමේ කැමැත්තේ නම් නියසසකමය කරන්නේ ය.

4. මහණෙනි, භික්ෂූන් තිදෙනෙකුන්හට සංඝ තෙමේ කැමැත්තේ නම් නියසසකමය කරන්නේ ය: එක් මහණෙක් ඔබර කරන්නේ කලහ කරන්නේ විවාද කරන්නේ වාක් කලහ කරන්නේ සංඝයා කෙරෙහි අභිකරණ කරන්නේ වේ ද, එක් මහණෙක් අවසාන වූයේ අවැත් බහුල කොට ඇත්තේ ආපනති පරිච්ඡේද නොදක් බාලයෙක් වේ ද, එක් මහණෙක් ගිහියන් හා එකට ගැටුණේ ශාසනයට අනුකූල නොවූ ගිහි සංසභයෙන් යුක්ත වූයේ වෙසේ ද, මහණෙනි, මේ භික්ෂූන් තිදෙනාට සංඝ තෙමේ කැමැත්තේ නම් නියසසකමය කරන්නේ ය.

5. මහණෙනි, අනාග වූ ද භික්ෂූන් තිදෙනෙකුන්හට සංඝ තෙමේ කැමැත්තේ නම් නියසසකමය කරන්නේ ය: එක් මහණෙක් උතතම ශීලයෙහි විපත් සිල් ඇත්තේ වේ ද, එක් මහණෙක් උතතම ආචාරයෙහි විපත් ආචාර ඇත්තේ වේ ද, එක් මහණෙක් උතතම වූ සමයන්ද්‍රවයෙහි විපත් දිටු ඇත්තේ වේ ද, මහණෙනි, මේ භික්ෂූන් තිදෙනාට සංඝ තෙමේ කැමැත්තේ නම් නියසසකමය කරන්නේ ය.

6. මහණෙනි, අනාග වූ ද භික්ෂූන් තිදෙනෙකුන්හට සංඝ තෙමේ කැමැත්තේ නම් නියසසකමය කරන්නේ ය. එක් මහණෙක් බුදුරුවන්හි අසුණු කියා ද, එක් මහණෙක් දමුරුවන්හි අසුණු කියා ද, එක් මහණෙක් සතුරුවන්හි අසුණු කියා ද, මහණෙනි, මේ භික්ෂූන් තිදෙනාට සංඝ තෙමේ කැමැත්තේ නම් නියසසකමය කරන්නේ ය.

අධාරසමනං

1. නියසසකමකතෙන භික්ඛවෙ භික්ඛුනා සමමා වතනිතබ්බං, තත්තායං සමමා වතනනා: න උපසම්පාදෙනබ්බං, න නියසසකමකතො කල්යාණ-
මතෙන සමමානො තප්පමානො පසිරුප්පාසමානො උද්දිසාපෙතොනා
පරිපුච්ඡෙනා ඔහුසුතො හොති ආගතාගමො ධම්මධරො විනයධරො
මානිකාධරො පණ්ණිතො ව්‍යතොනා මෙධාපි ලජ්ජි කුකකුච්චකො සිකඛා-
කාමො. සො සමමා වතනති, ලොමං පාතෙති, තෙජාරං වතනති. භික්ඛු
උපසම්පාදෙති එවං වදෙති: “අතං ආවුසො සමෙසන නියසසකමකතො
සමමා වතනාමි, ලොමං පාතෙමි, තෙජාරං වතනාමි, කථං නු බො මයා
පටිපජ්ජිතබ්බං”නති. භගවතො එතමන් ආරොචෙසුං. “තෙන හි භික්ඛවෙ
සමෙසන සෙසාසකසං භික්ඛුනො නියසසකමමං පටිපසස්සමෙහතු.”

නියසසකමම අධාරසමනං නිට්ඨිතං.

න පටිපසස්සමෙහතබ්බඅධාරසකං.

1. අථ බො සමෙසන සෙසාසකසං භික්ඛුනො නියසසකමමං අකාසි
නියසාය තෙ වන්ඨබ්බනති. සො සමෙසන නියසසකමකතො කල්යාණ-
මතෙන සමමානො තප්පමානො පසිරුප්පාසමානො උද්දිසාපෙතොනා
පරිපුච්ඡෙනා ඔහුසුතො හොති ආගතාගමො ධම්මධරො විනයධරො
මානිකාධරො පණ්ණිතො ව්‍යතොනා මෙධාපි ලජ්ජි කුකකුච්චකො සිකඛා-
කාමො. සො සමමා වතනති, ලොමං පාතෙති, තෙජාරං වතනති. භික්ඛු
උපසම්පාදෙති එවං වදෙති: “අතං ආවුසො සමෙසන නියසසකමකතො
සමමා වතනාමි, ලොමං පාතෙමි, තෙජාරං වතනාමි, කථං නු බො මයා
පටිපජ්ජිතබ්බං”නති. භගවතො එතමන් ආරොචෙසුං. “තෙන හි භික්ඛවෙ
සමෙසන සෙසාසකසං භික්ඛුනො නියසසකමමං පටිපසස්සමෙහතු.”

2. පඤ්ච භික්ඛවෙ අබෙහති සමන්තාගතසං භික්ඛුනො නියසස-
කමමං න පටිපසස්සමෙහතබ්බං: උපසම්පාදෙති, නියසසකමකතො කල්යාණ-
මතෙන සමමානො තප්පමානො පසිරුප්පාසමානො උද්දිසාපෙතොනා
පරිපුච්ඡෙනා ඔහුසුතො හොති ආගතාගමො ධම්මධරො විනයධරො
මානිකාධරො පණ්ණිතො ව්‍යතොනා මෙධාපි ලජ්ජි කුකකුච්චකො සිකඛා-
කාමො. සො සමමා වතනති, ලොමං පාතෙති, තෙජාරං වතනති. භික්ඛු
උපසම්පාදෙති එවං වදෙති: “අතං ආවුසො සමෙසන නියසසකමකතො
සමමා වතනාමි, ලොමං පාතෙමි, තෙජාරං වතනාමි, කථං නු බො මයා
පටිපජ්ජිතබ්බං”නති. භගවතො එතමන් ආරොචෙසුං. “තෙන හි භික්ඛවෙ
සමෙසන සෙසාසකසං භික්ඛුනො නියසසකමමං පටිපසස්සමෙහතු.”

3. අපරෙති භික්ඛවෙ පඤ්ච භෙහති සමන්තාගතසං භික්ඛුනො නියසස-
කමමං න පටිපසස්සමෙහතබ්බං: යාය ආපතනිසා සමෙසන නියසස-
කමමං කතං හොති තං ආපතනි. ආපජ්ජති, අඤ්ඤා වා නාදිසිකං,
තතො වා පාපිට්ඨකරං, කමමං ගරහති, කමමිකෙ ගරහති. ඉමෙහි බො
භික්ඛවෙ පඤ්ච භෙහති සමන්තාගතසං භික්ඛුනො නියසසකමමං න
පටිපසස්සමෙහතබ්බං.

අටළොස්වන

1. මහණෙනි, නියසසකමය කරණු ලැබූ මහණහු විසින් මනාව පැවතිය යුතුයි. එහි මේ මනා පැවැත්මයි: (නමන් උපාධ්‍යාය ව) උපසම්පදා නොකළ යුතුයි, නිස නොදිය යුතුයි, සාමනේරකෙනෙකු උපසම්පාදය පිණිස නොහඬාගත යුතුයි, හිතවුනොවාදකසම්මතිය නොපිළිගත යුතුයි, ඒ සමමතිය ලැබුවහු විසින් ද මෙහෙණින්හට ඔවා නොදිය යුතුයි, යම් ඇවැත්තක් කරණකොට සමසයා විසින් නියසසකමය කරණ ලද්දේද ඒ ඇවැත්තට නොපැමිණිය යුතුයි, එබඳු අන් ඇවැත්තකට ද නොපැමිණිය යුතුයි, එයට වඩා පවිටු ඇවැත්තකට ද නොපැමිණිය යුතුයි, විනයකමයට නොගැරතිය යුතුයි, කමය කළ හිසුන්ට නොගැරතිය යුතුයි, පුටතක් මහණහුගේ පොහොය නොතැබිය යුතුයි, පචාරණය නොතැබිය යුතුයි, සවවතීයකමය නොකළ යුතුයි, විහාරයෙහි දෙටු තනතුරු නොපිහිටිය යුතුයි, වොදනා පිණිස අවසර නොගත යුතුයි, වොදනා නොකළ යුතුයි, ඇවැත් සිහිපත් නොකරවිය යුතුයි, හිසුන් ඔටු-නොටුන් හා කලන පිණිස නොයෙදෙවිය යුතුයි.

නියසසකමයෙහි අටළොස්වන නිමි.

නොසංහිද්‍රවියයුතු අටළොස්වන

1. ඉක්බිතිවෙන් සමස තෙමේ සෙයාසක මහණහට ‘තා විසින් මහතෙරකෙනෙකුන් ඇසුරු කොට විසිය යුතුයැ’යි නියසසකමය කෙළේ ය. සමසයා විසින් නියසසකමය කරණු ලැබූ හෙ තෙම කලණ-මිතුරන් සෙව්නේ, බජ්නුයේ, ඇසුරු කරණුයේ, උදෙසවනුයේ, නැවත නැවත විචාරණුයේ, වාචොද්ගත කොට ගත් ආගමය ඇති, ධම්මර, විනයධර, මාතෘකාධර, පණ්ඩිත, ව්‍යකත, ප්‍රඥවන්, ලජ්ජී, සුඵචරදෙහි ද කුකුස් කරණ, ශික්ෂාකාමී වූ බහුශ්‍රැතයෙක් වෙයි. හෙ තෙම මනාව පවතී. (මහ බැහැර ලා) මහතෙරුන් අනුව පවතී. නිසාරණය පිණිස පවතී. හිසුන් කරා එළැඹ, “ඇවැත්නි, මම සමසයා විසින් නියසසකමය කරණ ලද්දෙමි මොනොවට පවතිමි, අනුලොම වැ පවතිමි, නිසාරණය පිණිස පවතිමි. කෙසේ නම් මා විසින් පිළිපැදිය යුතු දැ”යි මෙසේ කියයි. හිසුනු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මේ පවත් සැළ කළහ. “මහණෙනි, එසේ වී නම් සමස තෙමේ සෙයාසක මහණහුගේ නියසසකමය සංහිද්‍රවාවා.”

2. මහණෙනි, අඛත පසෙකින් යුත් මහණහුගේ නියසසකමය නොසංහිද්‍රවිය යුතු: උපසපත් කෙරෙයි ද, නිස දෙයි ද, ගහරණකු තමාට උච්චතෙහි යොදා ගනී ද, මෙහෙණින්හට ඔවා දීමේ සමමතිය ඉවසයි ද, සමමතිය ලැබුයේත් මෙහෙණින්හට ඔවා දෙයි ද, මහණෙනි, මේ අඛත පසින් යුත් මහණහුගේ නියසසකමය නොසංහිද්‍රවිය යුතු.

3. මහණෙනි, අත්‍ය වූ ද අඛත පසෙකින් යුත් මහණහුගේ නියසසකමය නොසංහිද්‍රවිය යුතු: යම් ඇවැත්තකට සමසයා විසින් නියසසකමය කරණ ලද නම්, ඒ ඇවැත්තට පැමිණේ ද, එවැනි අනිත් ඇවැත්තකට හෝ පැමිණේ ද, එයට වඩා පවිටු ඇවැත්තකට හෝ පැමිණේ ද, කමය ගරහා ද, කම් කළවුන් ගරහා ද, මහණෙනි, මේ පසකින් යුතු මහණහුගේ නියසසකමය නොසංහිද්‍රවිය යුතු.

4. අට්ඨති භික්ඛවෙ අබ්බෙති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො නියසංකම්මං න පටිප්පස්සමෙහතබ්බං. පකතත්තස්ස භික්ඛුනො උපොසථං ධපෙති, පචාරණං ධපෙති, සච්චනියං කරොති, අනුවාදං පට්ඨපෙති, ඔකාසං කාරෙති, වොදෙති, සාරෙති, භික්ඛුති සම්පයොජෙති; ඉමෙති බො භික්ඛවෙ අට්ඨහම්බෙති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො නියසංකම්මං න පටිප්පස්සමෙහතබ්බං.

න පටිප්පස්සමෙහතබ්බඅට්ඨාරසකං නිබ්බිනං.

පටිප්පස්සමෙහතබ්බඅට්ඨාරසකං.

1. පඤ්චති භික්ඛවෙ අබ්බෙති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො නියසංකම්මං පටිප්පස්සමෙහතබ්බං. න උපසම්පාදෙති, න නියසංයං දෙති, න සාමණේරං උපට්ඨාපෙති, න භික්ඛුනොවාදකසම්මුතිං සාදියති, සම්මනොපි භික්ඛුතියො න ඔවදති; ඉමෙති බො භික්ඛවෙ පඤ්චහම්බෙති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො නියසංකම්මං පටිප්පස්සමෙහතබ්බං.

2. අපරෙති'පි භික්ඛවෙ පඤ්චහම්බෙති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො නියසංකම්මං පටිප්පස්සමෙහතබ්බං. යාය ආපත්තිං සබ්බෙත නියසංකම්මං කතං තොති තං ආපත්තිං න ආපජ්ජති, අඤ්ඤං වා නාදිසිකං, තතො වා පාට්ඨනරං, කම්මං න ගරහති, කම්මිකෙ න ගරහති. ඉමෙති බො භික්ඛවෙ පඤ්චහම්බෙති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො නියසංකම්මං පටිප්පස්සමෙහතබ්බං.

3. අට්ඨති භික්ඛවෙ අබ්බෙති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො නියසංකම්මං පටිප්පස්සමෙහතබ්බං. න පකතත්තස්ස භික්ඛුනො උපොසථං ධපෙති, න පචාරණං ධපෙති, න සච්චනියං කරොති, න අනුවාදං පට්ඨපෙති, න ඔකාසං කාරෙති, න වොදෙති, න සාරෙති, න භික්ඛුති සම්පයොජෙති. ඉමෙති බො භික්ඛවෙ අට්ඨහම්බෙති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො නියසංකම්මං පටිප්පස්සමෙහතබ්බං.

පටිප්පස්සමෙහතබ්බඅට්ඨාරසකං නිබ්බිනං.

[පටිප්පස්සමහතං]

1. එවඤ්ඤා පන භික්ඛවෙ පටිප්පස්සමෙහතබ්බං. තෙන භික්ඛවෙ සෙය්‍යසකෙන භික්ඛුනා සබ්බං උපසඤ්ඤාමිත්වා එකංසං උත්තරසම්භං කරිත්වා බුද්ධිං න භික්ඛුනං පාදෙ චජ්ඣිත්වා උකඤ්චිකං නිසීදිත්වා අඤ්ජුලං පග්ගහෙත්වා එවමස්ස වචනියො: “අහං නන්තෙ සබ්බෙත නියසංකම්මං කතො සම්මා වත්තාමි, ලොමං පාතෙමි, තෙත්තාරං වත්තාමි, නියසංකම්මස්ස පටිප්පස්සද්ධිං යාවාමි”ති. දුතියමපි යාවිතබ්බො, තතියමපි යාවිතබ්බො,

4. මහණෙනි, අඛග අපෙකින් යුත් මහණහුගේ නියසසකමය නොසංහිදුවිය යුතු: පුටතක් මහණහුගේ පොහොය තබාද, පවුරුණු තබාද, සවවනියකමය කෙරේද, වෙහෙර දෙටු බව කෙරේද, අනුනට වොදනා කිරීමට අවකාශ කරවා ගණීද, (පුටතක් මහණකුට) වොදනා කෙරේද, (ඇවැත්) සිහිපත් කරවාද, හිඤ්ඤත් උනුත් හා කලහයෙහි යොදාද. මහණෙනි, මේ අඛග අපටින් යුත් මහණහුගේ නියසසකමය නොසංහිදුවිය යුතු.

නොසංහිදුවියයුතු අවලෝස නිමිසේ ය.

සංහිදුවියයුතු අවලෝස

1. මහණෙනි, අඛග පසෙකින් යුත් මහණහුගේ නියසසකමය සංහිදුවිය යුතු: තමා උපාධ්‍යායව උපසපත් නොකෙරෙහිද, නිස නොදෙහිද, තෙරණකු උච්චතට යොදා නොගණීද, මෙහෙණින්-හට ඔවා දීමේ සමමතිය නොඉවසෙහිද, සමමතිය ලද්දේ නමුත් ඔවා නොදෙහිද, මහණෙනි, මේ පසහින් යුත් මහණහුගේ නියසසකමය සංහිදුවිය යුතු.

2. මහණෙනි, අන්‍ය වූද පඤ්චාධ්‍යයෙකින් යුක්ත මහණහුගේ නියසසකමය සංහිදුවිය යුතු: යම් ඇවැතකට සඤ්ඤා විසින් (ඔහුට) නියසසකමය කරණ ලද්දේ නම්, ඒ ඇවැතට නොපැමිණේද, එවැනි අන් ඇවැතකට හෝ නොපැමිණේද, එයටත් වඩා ලාමක ඇවැතකට හෝ නොපැමිණේද, (කරණ ලද) විනයකමය නොගරහාද, විනය-කමය කළවුත් නොගරහාද, මහණෙනි, මේ පසහින් යුත් මහණහුගේ නියසසකමය සංහිදුවිය යුතු.

3. මහණෙනි, අඛග අපෙකින් යුත් මහණහුගේ නියසසකමය සංහිදුවිය යුතු. පුටතක් මහණකුගේ පොහොය නොතබාද, පවුරුණු නොතබාද, සවවනිය කමය නොකෙරේද, වෙහෙරෙහි දෙටු නැත්ති නොසිටීද, වොදනා පිණිස අවකාශ කරවා නොගණීද, වොදනා නොකරෙහිද, ඇවැත් සිහිපත් නොකරවෙහිද, හිඤ්ඤත් උනුත් කලහයෙහි නොයොදෙහිද, මහණෙනි, මේ අඛග අපටින් යුත් මහණහුගේ නියසසකමය සංහිදුවිය යුතු.

සංහිදුවියයුතු අවලෝස නිමිසේ ය.

[සංහිදුවීම]

1. මහණෙනි, නියසසකමය මෙසේ සංහිදුවිය යුතු: ඒ සෙයාසක මහණහු විසින් සඤ්ඤා වෙත එලැඹී උතුරුසත එකස් කොට පොරොවා වැඩිමහලු හිඤ්ඤත්ගේ පා වැද උත්තුටුක ව හිඳ ඇඳිලි බැඳ ගෙණ මෙසේ කිය යුතු වන්නේ ය: “වහන්ස, මම සඤ්ඤා විසින් නියසසකමය කරණ ලැබුයෙමි මැනවින් පවතිමි. හිඤ්ඤත් අනුව පවතිමි. (අපොලොස්) නිසාරණ වත අනුව පවතිමි. නියසසකමයාගේ සංහිදුවීම යදිමි” යි. දෙවෙනුව ද යැදිය යුතු. තෙවෙනුව ද යැදිය යුතු.

2. ව්‍යාපෘතියේ භූමිකාව, පරිච්ඡේදන සලකුණ සහ සාරාංශය:

“සුඤ්ඤානං මෙ භතෙන සංකප්පා; අයං සෙය්‍යසංකො භික්ඛු සංකප්පනා නියසංකමමකතො සමමා වතනති, ලොමං ආනෙහි, තෙඤ්ඤාං වතනති, නියසංකප්පනං සමමසං පටිපසංසද්ධිං යාවති. යදි සංකප්පනං පතනං ලොමං සංකප්පනං සෙය්‍යසංකප්පනං භික්ඛුතො නියසංකමමං පටිපසංසද්ධියං ඵසං ඤානති.

[illegible]

දුතියමි එනමුත්. වදමි. සුණාභු මෙ හනන සබෙසා: අයං සෙයාසකො භික්ඛු සබෙසන නියසාකමමකනා සමා වනනති, ලොමං පානෙති, නෙඤාං. වනනති, නියසාසා කමමසා පටිපසසද්ධිං යාවති. සබෙසා සෙයාසකසා භික්ඛුනා, නියසාකමම, පටිපසසමෙහති. යසායසමනො බමති සෙයාසකසා භික්ඛුනො නියසාසා කමමසා පටිපසසද්ධිං, සො භුණ්හසා. යසා නකමති, සො භාසෙයා.

තනියමයි එතමන්. වද්දම්, සුණ්‍යානු මෙ හතන සබෙසා; අයං සෙයාසකො
භික්ඛු සබෙසන නියසසකමමහතො සමමා වතනති, ලොමං පානති,
තෙජාරං වතනති, නියසසසස කමමසස පටිපසසද්ධිං යාවති. සබෙසා
සෙයාසකසස භික්ඛුනො නියසසකමමං පටිපසසසමෙහති. යසසායසමතො
බමති සෙයාසකසස භික්ඛුනො නියසසසස කමමසස පටිපසසද්ධිං, සො
නුණ්‍යසස, යසස නාකමමති, සො හාසෙයා.

පරිපාසයදැඩි. සමූහයන් සෙවනකරණය හිතවුනො නියෝජනයම.
බලය සමූහය. තත්වය දැනගන්න. එවමෙන බාරයාම'ති.

නියමයන්. නිලධ. දුතිය.

3. ପରିସାର ନିୟମିତତା.

[අසනීප්‍රතිබ්‍රහ්මකාමං අනාචාරං]

1. තෙන බො පන සමයෙන අසසජ්ජනබ්බසුභා නාම නිබ්බාතිසිඤ්ඤිං. ආවාසිකා භොග්නි අලජ්ජිතො පාපතිකවු. තෙ එවරුපං අනාවාරං ආවරනි: මාලාවත්ථං රොපෙනතිපි රොපාපෙනතිපි. සිඤ්ඤනතිපි, සිඤ්ඤාපෙනතිපි. ඔචිනනතිපි, ඔචිනාපෙනතිපි. ගණෙනතිපි, ගණා-පෙනතිපි. එකතො වණ්ඨිකමාලං කරොනතිපි, කාරුපෙනතිපි. උභතො-වණ්ඨිකමාලං කරොනතිපි, කාරුපෙනතිපි. මඤ්ඤරිකං කරොනතිපි, කාරුපෙනතිපි. විබුතිකං කරොනතිපි, කාරුපෙනතිපි. වටංසකං කරොනතිපි, කාරාපෙනතිපි. ආවෙලං කරොනතිපි, කාරුපෙනතිපි. උරව්ඤ්ඤං කරොනතිපි, කාරුපෙනතිපි.

2. ව්‍යකතවු ප්‍රබල මහණකු විසින් සමස්ත තෙමේ මෙසේ දැන්විය යුතු:

“වහන්ස, සමස්ත තෙමේ මාගේ වචනය අසාවා, මේ සෙයාසක මහණ තෙමේ සමස්තා විසින් නියසසකමය කරණ ලද්දේ මැනවින් පවතී. (භික්ෂුන්හට) අනුකූල ව පවතී. (අටලොස්) නිසාරණ වත පුරයි. නියසසකමයාගේ සංහිදීම යදී. ඉදින් සමස්තාට පැමිණි කල් ඇති කමය වේ නම් සමස්ත තෙමේ සෙයාසක මහණහුගේ නියසසකමය සංහිදුවන්නේ ය. මේ ඥානය යි.

වහන්ස, සමස්ත තෙමේ මාගේ වචනය අසාවා; මේ සෙයාසක මහණ තෙමේ සමස්තා විසින් නියසසකමය කරණ ලැබුයේ, මනාව පවතී. අනුලෝම ව පවතී. නිසාරණ වත පුරයි. නියසසකමයාගේ සංහිදීම යදී. සමස්ත තෙමේ සෙයාසක මහණහුගේ නියසසකමය සංහිදුවයි. සෙයාසක මහණහුගේ නියසසකමය සංහිදුවීම යම් ආයුෂමතකුහට ඊසියේ නම් ගෙ තෙම නිහඬ වේවා. යමකුට නො ඊසියේ නම් හේ කියාවා.

දෙවෙනුව ද මෙ කරුණ කියමි. වහන්ස, සමස්ත තෙමේ මාගේ වචනය අසාවා; මේ සෙයාසක මහණ තෙමේ සමස්තා විසින් නියසසකමය කරණ ලැබුයේ මනාව පවතී. අනුලෝම ව පවතී. නිසාරණ වත පුරයි. නියසසකමයාගේ සංහිදීම යදී. සමස්ත තෙමේ සෙයාසක මහණහුගේ නියසසකමය සංහිදුවයි. සෙයාසක මහණහුගේ නියසසකමය සංහිදුවීම යම් ආයුෂමතකුහට ඊසියේ නම් හේ නිහඬ වේවා. යමකුට නො ඊසියේ නම් හේ කියාවා.

තෙවෙනුව ද මෙ කරුණ කියමි. සමස්ත තෙමේ මාගේ වචනය අසාවා; සමස්තා විසින් නියසසකමය කරණ ලැබු මේ සෙයාසක මහණ තෙමේ මැනවින් පවතී. අනුලෝම ව පවතී. නිසාරණ වත් පුරයි. (හේ) නියසසකමයාගේ සංහිදීම යදී. සමස්ත තෙමේ සෙයාසක මහණහුගේ නියසසකමය සංහිදුවයි. සෙයාසක මහණහුගේ නියසසකමය සංහිදුවීම යම් ආයුෂමතකුහට ඊසියේ නම් හේ නිහඬ වේවා. යමකුට නො ඊසියේ නම් හේ කියාවා.

සමස්තා විසින් සෙයාසක මහණහුගේ නියසසකමය සංහිදුවන ලදී. සමස්තාට එය ඊසියෙයි. එහෙයින් නිහඬ ය. මේ කාරණය මෙසේ සලකමි”යනු යි.

දෙවන නියසසකමය නිමිසේ ය.

3. පබ්බාථනියකමය

[අසසජ්ජුතබ්බසුකයන්ගේ අනාවාර]

1. එ සමයෙහි වූ කලි අසසජ්ජ් ජුතබ්බසුක නම් වූ පවට පිළිකල් නො කරණ ලාමක මහණහු කිට්ඨානියෙහි ආවාසික වෙති. ඔහු මෙබඳු අනාවාර කෙරෙත්: තුමු ද මල්පැල සිටුවත්, අනුන් ලවා ද සිටුවත්. තුමු ද දිය ඉසින්, අනුන් ලවා ද ඉස්වත්. තුමු ද මල් නෙලත්, අනුන් ලවා ද මල් නෙලවත්. තුමු ද මල්දම් නොතත්, අනුන් ලවා ද මල්දම් ගොතවත්. එක් පසකට නවු සිටුනාසේ මල්දම් තුමු ද කරත්, අනුන් ලවා ද කරවත්. දෙපසට නවු සිටුනාසේ මල්දම් තුමු ද කරත්, අනුන් ලවා ද කරවත්. තුමු ද මල්කැන් කරත්, අනුන් ලවා ද කරවත්. හිඳි ආදියෙකින් ඇවුනු මල්දම් (විබුනිකාවන්) තුමු ද කෙරෙත්, අනුන් ලවා ද කරවත්. මුදුන්මල් කඩ (අවතංසක) තුමු ද කෙරෙත්, අනුන් ලවා ද කරවත්. කණු පලදනා මල්දම් තුමු ද කරත්, අනුන් ලවා ද කරවත්. උර පලදනාවන් තුමු ද කරත්, අනුන් ලවා ද කරවත්.

2. තෙ කුලිඤ්ඤි කුලඤ්ඤානං කුලකුමාරිනං කුලසුණහානං කුලදුසිනං එකතොවණ්ඨිකමාලං හරන්තිපි, හරුපෙනතිපි. උභතොවණ්ඨිකමාලං හරන්තිපි, හරුපෙනතිපි. මඤ්ජරිකං හරන්තිපි, හරුපෙනතිපි. විබුභිකං හරන්තිපි, හරුපෙනතිපි. වට්ඨසකං හරන්තිපි, හරුපෙනතිපි. ආවෙලං හරන්තිපි, හරුපෙනතිපි. උරව්ඡදං හරන්තිපි, හරුපෙනතිපි.

3. තෙ කුලිඤ්ඤි කුලඤ්ඤානි කුලකුමාරිනි කුලසුණහානි කුලදුසිනි සද්ධං එකහාජනෙපි භුඤ්ජන්ති. එකථාලකෙපි පිචන්ති. එකාසනෙපි නිසිදන්ති. එකමඤ්ඤෙපි භුවට්ඨෙන්නි. එකඤ්ජරණාපි භුවට්ඨෙන්නි. එකපාපුරණාපි භුවට්ඨෙන්නි. එකඤ්ජරණ පාපුරණාපි භුවට්ඨෙන්නි. විකාලෙපි භුඤ්ජන්ති. මජ්ජමපි පිචන්ති. මාලාගකිවිලෙපනමපි ධාරෙන්නි.-

නච්චන්තිපි. ගායන්තිපි. වාදෙන්නිපි. ලාසෙන්නිපි. නච්චන්තියාපි නච්චන්ති. නච්චන්තියාපි ගායන්ති. නච්චන්තියාපි වාදෙන්නි. නච්චන්තියාපි ලාසෙන්නි. ගායන්තියාපි නච්චන්ති. ගායන්තියාපි වාදෙන්නි. ගායන්තියාපි ලාසෙන්නි. වාදෙන්නියාපි ගායන්ති. වාදෙන්නියාපි ලාසෙන්නි. වාදෙන්නියාපි වාදෙන්නි. වාදෙන්නියාපි ලාසෙන්නි. ලාසෙන්නියාපි නච්චන්ති. ලාසෙන්නියාපි ගායන්ති. ලාසෙන්නියාපි වාදෙන්නි. ලාසෙන්නියාපි ලාසෙන්නි.-

අට්ඨපදෙපි කිලුන්ති. දසපදෙපි කිලුන්ති. ආකාසෙපි කිලුන්ති. පරිභාරපදෙපි කිලුන්ති. සන්නිකායපි කිලුන්ති. බලිකායපි කිලුන්ති. ඝට්ඨිකායපි කිලුන්ති. සලාකහන්ථෙපි කිලුන්ති. අකෙතනපි කිලුන්ති. පඛන්ධිවර්තනපි කිලුන්ති. වඛ්ඤ්ඤානපි කිලුන්ති. මොක්ඛවිකායපි කිලුන්ති. විඛතුලකෙනපි කිලුන්ති. පනතාලකෙනපි කිලුන්ති. රථකෙනපි කිලුන්ති. බහුකෙනපි කිලුන්ති. අකබ්ථිකායපි කිලුන්ති. මනෙසිකායපි කිලුන්ති. යථාචර්ජනපි කිලුන්ති. හන්තිසම්මපි සික්ඛන්ති. අසුසම්මපි සික්ඛන්ති. රථසම්මපි සික්ඛන්ති. බහුසම්මපි සික්ඛන්ති. ථරුසම්මපි සික්ඛන්ති. හන්තිසසපි පුරතො ධාවන්ති, අසුසසපි පුරතො ධාවන්ති, රථසසපි පුරතො ධාවන්ති. ආධාවන්තිපි. උසෙසලෙන්නිපි. අපෙඨාවෙන්නිපි. නිබ්බුජ්ඣන්තිපි. මුට්ඨිනිපි සුජ්ඣන්ති. රඛගමෙක්ඛිපි සංඝාටිං පඤ්ඤානං නච්චන්ති. එවං වදෙන්නි: ඉධ භගිනි නච්චියස්සන්ති. නලාටිකමපි දෙන්නි. විචිතමපි අනාවාරං ආවරන්ති.

4. තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤාතරො භික්ඛු ඝාසිස්ස වස්සං චුත්තො සාවස්මං ගච්ඡන්තො භගවන්තං දස්සන්තො යෙන කිට්ඨාරි තදවසරි. අථ බො සො භික්ඛු පුබ්බන්තස්මයං නිවාසෙත්වා පනත්ථිවර-මාදුය කිට්ඨාරිං පිණ්ඩාය පාච්ඤි, පාසාදිකෙන අභික්ඛකන්තො පටික්ඛා-නෙනන ආලොකිකෙන විලොකිකෙන සමම්ඤ්ජකෙන පසාරිකෙන භක්ඛන්තවක්ඛු ඉරියාපථසමපනොනා.

2. ඔහු කුලසත්‍රිතං කුලදුතං, කුලකුමරයනං, කුලයෙහෙලියනං, කුලදුස්සනං එකතොවණ්ඨිකමාලාවන් තුමුද ගෙණ යන්, අනුන් අතද යවන්. උභතොවණ්ඨිකමාලාවන් තුමුද ගෙණ යන්, අනුන් අතද යවන්. මල්කැන් තුමුද ගෙණ යන්, අනුන් අතද යවන්. දිවුනිකාවන් තුමුද ගෙණ යන්, අනුන් අතද යවන්. මුදුන්මල්කඩ තුමුද ගෙණ යන්, අනුන් අතද යවන්. කණ පළඳනා තුමුද ගෙණ යන්, අනුන් අතද යවන්. උරපළඳනාවන් තුමුද ගෙණ යන්, අනුන් අතද යවන්.

3. ඒ මහණහු කුලසත්‍රිත් හා කුලදුත් හා කුලකුමරයන් හා කුල-වදුන් හා කුලදුස්සන් හා එක් බඳුනෙහි ද වළඳන්. එක් තලුතැටියෙහි ද බොත්. එක් අස්තෙහි ද තිදිත්. එක් ඇඳෙහි ද එකට ගයනය කෙරෙත්. එක ඇතිරියක් ඇත්තාහු එකට නිදන්. එක් පොරෝතාවක් ඇත්තාහු ද එකට වැද හෙත්. එක් ඇතිරි එක් පොරෝතා ඇත්තාහු ද එකට වැදහෙත්. නොකල්හි ද බුදිත්. මද්දාපානය ද කරන්. මල් ගද විලෙවුන් ද දරන්. -

නැටීම ද කරන්. ගැසීම ද කරන්. වැසීම ද කරන්. විලාස දක්වන්. නටන්නියට ද නටන්. නටන්නියට ද ගයන්. නටන්නියට ද වයන්. නටන්නියට ද විලාස දක්වන්. ගයන්නියට ද නටන්. ගයන්නියට ද ගයන්. ගයන්නියට ද වයන්. ගයන්නියට ද විලාස දක්වන්. වයන්නියට ද නටන්. විලාස දක්වන්නියට ද ගයන්. විලාස දක්වන්නියට ද වයන්. විලාස දක්වන්නියට ද විලාස දක්වන්. -

අටගස් දු පෝරුවෙහි ද දු කෙළින්. දසගස් දු පෝරුවෙහි ද දු කෙළින්. අහසේ ද දු පෝරුව ඇති සේ සලකා දු කෙළින්. කවි-පෙතෙහි ද ක්‍රිඩා කරන්. සන්තික ක්‍රිඩාව ද කරන්. බලිකාක්‍රිඩාව ද කරන්. සවිකාක්‍රිඩාව ද කරන්. සලාකා හත් ක්‍රිඩාව ද කරන්. පන්දුවෙන් ද ක්‍රිඩා කෙරෙත්. කොළනලා පිඹීමෙන් ද ක්‍රිඩා කරන්. කුඩා තහුලින් හැමේ ක්‍රිඩාව ද කරන්. කරනම් ගැසීම ද කෙරෙත්. හුලාපෙති කරකැවීමෙන් ද ක්‍රිඩා කරන්. කොළ නැලියෙන් වැලි ආදිය මැනීමෙන් ද ක්‍රිඩා කරන්. කුඩා රියෙන් ද ක්‍රිඩා කෙරෙත්. කුඩා දුන්නෙන් ද ක්‍රිඩා කරන්. අහසේ හෝ පිටේ අකුරු ඇඳ කියවීමේ ක්‍රිඩාව ද කරන්. සිතූ කීමේ ක්‍රිඩාව ද කරන්. කණුන් කොරැන් ආදීන් සේ ඉරියවු දැක්වීමේ ක්‍රිඩාව ද කරන්. හැනිශිලායෙහි ද හික්මෙත්. අභයශිලායෙහි ද හික්මෙත්. රථශිලායෙහි ද හික්මෙත්. බහුශිලායෙහි ද හික්මෙත්. කඩුසිප්හි ද හික්මෙත්. ඇතුට පෙරවු වද දිවෙත්. අසුට පෙරවු වද දිවෙත්. රථයට පෙරවු වද දිවෙත්. දිවු තාක් දුර පෙරලා ද දිව එන්. උස් හඩ ගහන්. අත්පොළසන් දෙත්. මල්ලපොර බදන්. මිටින් පහර දීම ද කරන්. රහමඩල මැද සහල සිවුර එළා 'නැගණ්සනි, මෙහි නටන්නැ'යි කියන්. 'මැනව, මැනවැ'යි කියා සිය නළලෙහි ඇඟිල්ලක් තබා ඇය නළලෙහි ද ඇඟිල්ල තබන්. විවිධ වූ ද නොපණන් කම් කෙරෙත්.

4. එසමයෙහි වතාහි එක්තරා මහණෙක් කාසි ජනපදයෙහි වස්වැස පැවැරැයේ, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ දක්නට සැවැත්නුවර බලා යන්නේ, කිට්ඨාරියට පැමිණියේ ය. ඉක්බිති ඒ මහණ පෙරවැරැයෙහි හැඳ පෙරෙව පාසිවුරු ගෙණ (දක්නට) පහදවන සේ යෑමෙන් ද, රීමෙන් ද, ඉදිරි බැලීමෙන් ද, දෙපස බැලීමෙන් ද, අත් පා හැකිලීමෙන් ද, දිගු කිරීමෙන් ද යුතුවැ යට බලා හෙළා ඇස් ඇත්තේ, මනා ඉරියව්වෙන් පිරිපුන් වූයේ කිට්ඨාරියට පිළි පිණිස පිවිසියේ ය.

5. මනුස්සා භං භික්ඛුං පසසිත්වා එවමාහාසු: කියං අබලබලො චිය, මන්දමන්දො චිය, භාකුටිකභාකුටිකො චිය? කො ඉමස්ස උපගතස්ස පිණ්ඩකම්මෙ දස්සති? අමාහං පන අය්‍යා අස්සජ්ජුතබ්බසුකා සන්තා සබ්බො සුබසමාසා මිතිතපුබ්බඛගමා එතිස්වාගතවාදිනො අබ්භාකුටිකා උත්තානමුඛා පුබ්බභාසිනො. තෙසං බො නාම පිණ්ඩො දුතබ්බො”ති.

6. අදදස්සා බො අඤ්ඤානරො උපාසකො භං භික්ඛුං කීටාගිරිස්මිං පිණ්ඩාය වරන්තං. දිස්වාන යෙන සො භික්ඛු හෙනුපසඛිකමි. උපසඛිකමිත්වා භං භික්ඛුං අභිවාදෙත්වා එතදවොච: “අපි භන්තෙ පිණ්ඩො ලබන්ති”ති. “න බො ආචුසො පිණ්ඩො ලබන්ති”ති. “එහි භන්තෙ සරං ගමිස්සාමා”ති.

7. අථ බො සො උපාසකො භං භික්ඛුං සරං නෙත්වා භොජේත්වා එතදවොච: “කහං භන්තෙ අය්‍යො ගමිස්සති?”ති. “සාවඤ්ඤං බො අහං ආචුසො ගමිස්සාමි භගවන්තං දස්සනායා”ති. “තෙන හි භන්තෙ මම වචනෙන භගවතො පාදෙ සිරසා වන්ද. එවං ව වදෙති: ‘දුට්ඨො භන්තෙ කීටාගිරිස්මිං ආවාසො. අස්සජ්ජුතබ්බසුකා නාම කීටාගිරිස්මිං ආවාසිකා අලජ්ජිනො පාපභික්ඛු. තෙ එවරූපං අනාවාරං ආවරන්ති: මාලාවච්ඡං රොපෙන්නි’පි. රොපාපෙන්නි’පි. සිඤ්චන්ති’පි, සිඤ්චාපෙන්නි’පි. ඔව්ඪන්ති’පි, ඔව්ඪාපෙන්නි’පි. ගන්ධන්ති’පි, ගන්ධාපෙන්නි’පි. එකතො වණ්ඨිකමාලං කරෙන්නි’පි, කාරාපෙන්නි’පි. උභතො වණ්ඨිකමාලං කරෙන්නි’පි, කාරුපෙන්නි’පි. මඤ්ජරිකං කරෙන්නි’පි, කාරුපෙන්නි’පි. විඬුනිකං කරෙන්නි’පි, කාරුපෙන්නි’පි. වටංසකං කරෙන්නි’පි, කාරුපෙන්නි’පි. ආවෙලං කරෙන්නි’පි, කාරුපෙන්නි’පි. උරව්ඡදං කරෙන්නි’පි, කාරුපෙන්නි’පි. -

තෙ කුලීඤ්ඤං කුලඨිතානං කුලකුමාරිතං කුලසුණ්භානං කුලදසීතං එකතො වණ්ඨිකමාලං හරන්ති’පි, හරාපෙන්නි’පි. උභතො වණ්ඨිකමාලං හරන්ති’පි, හරාපෙන්නි’පි. මඤ්ජරිකං හරන්ති’පි, හරාපෙන්නි’පි. විඬුනිකං හරන්ති’පි, හරාපෙන්නි’පි. වටංසකං හරන්ති’පි, හරාපෙන්නි’පි. ආවෙලං හරන්ති’පි, හරාපෙන්නි’පි. උරව්ඡදං හරන්ති’පි, හරාපෙන්නි’පි. කුලීඤ්ඤි කුලඨිතානි කුලකුමාරීති කුලසුණ්භානි කුලදසීති සද්ධං එකභාජනො’පි භුඤ්ජන්ති, එකපාලකො’පි පිවන්ති, එකාසනො’පි නිසීදන්ති, එකමඤ්ඤො’පි කුචට්ටෙන්නි, එකඤ්ජරණො’පි කුචට්ටෙන්නි, එකපාපුරණො’පි කුචට්ටෙන්නි, එකඤ්ජරපාපුරණො’පි කුචට්ටෙන්නි, විකාලො’පි භුඤ්ජන්ති, මජ්ඣමෙ පිවන්ති, මාලාගකිම්බෙලපනමපි ධාරෙන්නි. -

නච්චන්ති’පි, ගායන්ති’පි, වාදෙන්නි’පි, ලාසෙන්නි’පි. නච්චන්තියා’පි නච්චන්ති. නච්චන්තියා’පි ගායන්ති. නච්චන්තියා’පි වාදෙන්නි, නච්චන්තියා’පි ලාසෙන්නි. [විකාසං ක්කාබ්බං] -පෙ- ලාසෙන්නියා’පි නච්චන්ති. ලාසෙන්නියා’පි ගායන්ති. ලාසෙන්නියා’පි වාදෙන්නි. ලාසෙන්නියා’පි ලාසෙන්නි. -

අට්ඨපදො’පි කීලන්ති. දසපදො’පි කීලන්ති. ආකාසො’පි කීලන්ති. පරිභාරපථො’පි කීලන්ති. සන්තිකායො’පි කීලන්ති. බලිකායො’පි කීලන්ති. සලාකහන්තො’පි කීලන්ති. අකෙඛන්ති’පි කීලන්ති. පඛගමිතො’පි කීලන්ති. වඛකකෙත්ති’පි කීලන්ති. -

5. (කිට්ටියෙහි) මිනිස්සු ඒ මහණ දැක මෙසේ කින: “ඉතා දුබලයකු බඳු, ඉතා අලසයකු බඳු, බැම හා මුව හඳුළුවා ගත් කිපුනක්නු මෙන් හැසිරෙන මේ නැනැත්තෝ කවරේ ද? වෙන පැමිණියා වූද මොහුට බත් පිඩකුදු කවරෙක් නම් දෙන්නේ ද? අපගේ ආසී වූ අසූර් පුනබ්බසුක දෙ නම් වූ කලි තැනට සුදුසු පරිදි කපායෙහි නිපුණයෝ ය. ප්‍රියවචන ඇත්තෝ ය. සුව ඵලවන පිළිසදර ඇත්තෝ ය. මද සිතා පෙරවු කොටැත්තෝ ය. ‘එන්නැ, මුඛගේ ස්වාගතයෙකැ’යි කියන්නෝ ය. හඳුළුවා නොගත් බැම ඇත්තෝ ය. මුහුණ පා කතා කරන්නෝ ය. පළමු කොට කතා කරන්නෝ ය. පිඩු දියැ යුත්තේ ඔවුන් වහන්සේට ය” යනු යි.

6. එක්තරා උපාසකයෙක් කිට්ටියෙහි පිඩු පිණිස හැසිරෙණ ඒ වහන්සේ දිවි ය. දැක ඒ වහන්සේ කරා ඵලැබියේ ය. ඵලැබී ඒ වහන්සේ වැද, “වහන්ස, පිඩු ලැබේ ද?” යි ඇසී ය. “ඇවැත්නි, පිඩු නො ලැබේ යැ” යි ඒ වහන්සේ කින. “වහන්ස, වඩින්නැ. ගෙට යමහ” යි උවසු කී ය.

7. ඉක්බිති ඒ උවසු ඒ වහන්සේ සිය ගෙට පමුණුවා වළඳවා “වහන්ස, ආසීයන් වහන්සේ කොහි වඩනා සේක් ද?” යි විචාලේ ය. “ඇවැත්නි, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ දක්නට සැවැත්නුවරට යමි” යි ඒ වහන්සේ කින.

“වහන්ස, එසේ නම් මාගේ වචනයෙන් භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ සිරිපා හිසින් වඳිනු මැනැවි. මෙසේත් සැල කළ මැනැවි:

“වහන්ස, කිට්ටියෙහි ආවාසය දුෂිත ය. කිට්ටියෙහි ආවාසිකවූ අසූර් පුනබ්බසුක නම් මහණහු අලජ්ඣ ය, පාපහිංසුක ය. ඔහු මේ බඳු අනාවාර කෙරෙත්: ගිහිත් සහන්තට තුමුත් මල් පැල සිටුවත්, අනුත් ලවා ද සිටුවත්. තුමු ද දිය ඉසිත්, අනුත් ලවා ද දිය ඉසිත්. තුමු ද මල් නෙලත්, අනුත් ලවා ද මල් නෙලත්. තුමු ද මල්දම් ගොතත්. අනුත් ලවා ද ගොතත්. එක් පසැ නවු ඇති මාලා කෙරෙති, කරවති. දෙපස නවු ඇති මාලා කෙරෙති, කරවත්. මල් කළප් කෙරෙති, කරවති. හිඳින් විදු කළ මල්දම් කෙරෙති, කරවති. මල්සුමුළු කෙරෙති, කරවති. මල්කැරැල් කෙරෙති, කරවති. උරසැද කරති, කරවති.

ඔහු කුලසත්‍රීන්ට කුලදුන්ට කුලකුමරියන්ට කුලසුණිසාවන්ට කුලදසිත්ට එක්පසැ නවු ඇති මාලා ගෙණ යෙති, යවති. දෙපසැ නවු ඇති මාලා ගෙණ යෙති, යවති. මල්කළප් ගෙණ යෙති, යවති. හිඳින් විදු කළ මල්දම් ගෙණ යෙති, යවති. මල්සුමුළු ගෙණ යෙති, යවති. මල්කැරැල් ගෙණ යෙති, යවති. උරසැද ගෙණ යෙති, යවති. කුලසත්‍රීන් කුලදුන් කුලකුමරීන් කුලසුණිසාවන් කුලදසිත් සමග එක් බඳුනෙහි ද බුදිති. එක් තලියෙහි දු බොති. එක් අස්තෙහි දු හිඳිති. එක් ඇඳෙහි දු ගොවිති. එක් නිලි ඇතිව ගොවිති. එක් පොරෝණ ඇතිව ද ගොවිති. එක් නිලි පොරෝණ ඇතිව ද ගොවිති. කොකල්හි දු වළඳති. මත්පැන් ද බොති. මල්ගඳ විලෙවුනු දරති. -

නටති. ගයති. වයති. ලාසය නැටුම් නටති. නිලිය නටන කල්හි දු නටති. නටන කල්හි දු ගයති. නටන කල්හි දු වයති. නටන කල්හි දු ලාසය කෙරෙති. (වහු කටයුතු)... ලාසය කරණ කල්හි දු නටති. ලාසය කරණ කල්හි දු ගයති. ලාසය කරණ කල්හි දු වයති. ලාසය කරණ කල්හි දු ලාසය කෙරෙති. -

අටපද දුපෝරයෙහි කෙළිති. දහපද දුපෝරයෙහි දු කෙළිති. දුපෝරයෙහි කෙළින් අහස්හි කෙළිති. හිරිමඬලෙහි දු නියෙන් කැට ඇත් මැත් කොට ද කෙළිති. පසැටිනු දු කෙළිති. සිංකෙළියෙහි දු කෙළිති. ලහඅතිනු දු කෙළිති. ලාවටිනු දු කෙළිති. පත්තලිනු දු කෙළිති කුඩා නගුලිනු දු කෙළිති. -

මොකඩවිකාය'පි කිලනති, විබ්බුලකෙන'පි කිලනති, පනතාලුකකෙන'පි කිලනති, රථකෙන'පි කිලනති, ධනුකෙන'පි කිලනති, අකඛරිකාය'පි කිලනති, මනෙසිකාය'පි කිලනති, යථාචර්ජන'පි කිලනති, හත්ථිසම්මපි සිකඛනති, අසුසම්මපි සිකඛනති, රථසම්මපි සිකඛනති, ධනුසම්මපි සිකඛනති, ඵරුසම්මපි සිකඛනති, හත්ථිසු'පි පුරතො ධාවනති, අසුසු'පි පුරතො ධාවනති, රථසු'පි පුරතො ධාවනති, ආධාවනති'පි, උසෙසුලෙනති'පි, අපෙඨාටෙනති'පි, නිබ්බුජ්ඣනති'පි, මුට්ඨිති'පි යුජ්ඣනති, රඛමජේඛ'පි සඛසාටිං පසාරිත්වා නච්චනති. නච්චනතිං ඵලං වදෙනති: ඉධ හතිති නච්චස්සු'ති, නලාරිකමපි දෙනති. චිම්බමපි අනාවාරං ආවරනති.

යෙ'පි තෙ හතෙන මනුස්සා පුබ්බෙ සද්ධා අහෙසුං පසනනා තෙ'පි ඵතරති අසුසද්ධා අප්පසනනා. යාති'පි තාති සඛසසු පුබ්බෙ දුනපථාති, තාති'පි ඵතරති උපචර්ජනනාති. ඊඤ්චනති පෙසලා භික්ඛු නිවසනති පාප-භික්ඛු. “සාධු හතෙන හගවා කිට්ඨිරිං භික්ඛු පභිතෙය්‍ය, යථායං කිට්ඨිරිසම්මං ආවාසො සණ්ඨතෙය්‍යා”ති.

8. ඵචමාචුසො'ති බො සො භික්ඛු තස්ස උපාසකස්ස පටිස්සුත්වා උට්ඨායාසනා යෙන සාවඤ්චි තෙන පක්කාමි. අනුපුබ්බෙන යෙන සාවඤ්චි, යෙන ජෙනවතං අනාථපිණ්ඩිකස්ස ආරාමො, යෙන හගවා තෙනුපසඛකම්. උපසඛකම්ත්වා හගවනතං අභිවාදෙත්වා ඵකමනතං නිසීදි.

9. ආවිණ්ණං බො පනතං බුද්ධානං හගවනනානං ආගන්තුකෙති භික්ඛුති සද්ධං පටිසම්මොදිතුං. අථ බො හගවා තං භික්ඛුං ඵතදුට්ඨො: “කච්චි භික්ඛු බමනීයං. කච්චි යාපනීයං, කච්චිසි අප්පකිලමථෙන අද්ධානං ආගතො. කුතො ච තං භික්ඛු ආගච්ඡසී”ති. “බමනීයං හගවා, යාපනීයං හගවා, අප්පකිලමථෙන වාහං හතෙන අද්ධානං ආගතො.”

10. ඉධාහං හතෙන ක්කාසිසු වස්සං චුත්ථො සාවඤ්චි ආගච්ජනො හගවනතං දස්සනාය යෙන කිට්ඨිරි තදවසරිං. අථ බ්බාහං හතෙන පුබ්බන්තසම්මයං නිවාසෙත්වා පනතච්චිරමාදය කිට්ඨිරිං පිණ්ඩාය පාටිසිං. අද්දසා බො මං හතෙන අඤ්ඤතරො උපාසකො කිට්ඨිරිසම්මං පිණ්ඩාය වරනතං. දිසවාන යෙනාහං තෙනුපසඛකම්. උපසඛකම්ත්වා මං අභිවාදෙත්වා ඵතදුට්ඨො: “අපි හතෙන පිණ්ඩා ලබහති”ති. න බො ආචුසො පිණ්ඩා ලබහති”ති. “ඵති හතෙන සරං ගම්ඤ්ජාමා”ති. අථ බො හතෙන සො උපාසකො මං සරං තෙත්වා නොජේත්වා ඵතදුට්ඨො: “කහං හතෙන අයෙයා ගම්ඤ්ජාති”ති, “සාවඤ්චිං බො අහං ආචුසො ගම්ඤ්ජාමි හගවනතං දස්සනායා”ති. “තෙන භි හතෙන මම වචනෙන හගවතො පාදෙ සිරසා වඤ්ඤ, ඵචඤ්ච වදෙඤ්ඤ:-

කරණම් පැනීමෙනුදු කෙළිති. කර්තන්ගුරුවා ඉදි කොට කෙළිති. පත්තැළියෙනුදු කෙළිති. කුඩා රියෙනුදු කෙළිති. කුඩා දුන්නෙනුදු කෙළිති. අකුරුකෙළියෙනුදු කෙළිති. මනසිකායෙනුදු (සිතුවීම කීමෙන්) කෙළිති. යථාචර්යෙනුදු (සිරුරු දෙස් දක්වමින්) කෙළිති. හසති ශිලපයෙහිදු හික්මෙති. අභයශිලපයෙහිදු හික්මෙති. රජශිලපයෙහිදු හික්මෙති. ධනුශ්ශිලපයෙහිදු හික්මෙති. බඩගශිලපයෙහිදු හික්මෙති. ඇතු පෙරවුසෙහි දු දුවති. අසු පෙරවුසෙහිදු දුවති. රිය පෙරවුසෙහි දු දුවති. පසුපසට දු දුවති. පෙරට දු දුවති. ප්‍රීතිනාද කෙරෙති. අත්පොළසන් ද දෙති, මල්ලුව පොර දු කෙරෙති. මිටු පොර දු කෙරෙති. රහමඩල මැද සහල අතුරා නිශ්‍රියට “නැහැනියනි, මෙහි නටව”යි මෙසේ කියති. නළලෙහි අත දු තබති. විවිධ වූ දු අනාවාර කෙරෙත්.

වහන්ස, යම් මිනිස් කෙනෙක් පෙරු සැදුනැතිගේ සස්තැ පැහැදුනෝ වූහු ද, ඔහුන් දැන් සැදුනැ නැත්තෝ නොපැහැදුනෝ වෙති. පෙරු සසිසයාට නිබද දෙන දුතපථයෝ වූහු නම් ඔහු දු දැන් සිදුනාහු වෙති. ප්‍රියශීල වහන්දු (ආවාසය) හැර යත්. පාපභික්ෂුහු නොවැසික වූහු වෙසෙත්. වහන්ස, කිට්ඨාගිරියෙහි මේ ආවාසය යම්සේ සුසංඝටිත වන්නේ නම්, එසේ වනු පිණිස භාග්‍යවතුන් වහන්සේ කිට්ඨාගිරියට වහන්දු එවන සේක් නම් ඒ මැනව්” යනු යි.

8. ‘ඇවැත්නි, එසේ යැ’යි කියා ම ඒ මහණ තෙම පිළිවදන් දී හුනස්නෙන් නැගී සැවැත්තුවර බලා තික්මුනේ ය. පිළිවෙළින් ගොස් සැවැත්තුවර ජෙනවන නම් අනේපිඩු සිටුවුනේ අරම යම් තැනෙක ද, එහි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වෙත එළැඹියේ ය. එළැඹ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ සකසා වැද පසෙක හිඳගත්තේ ය.

9. ආනන්දක භික්ෂුන් හා පිළිසදර කථා කිරීම භාග්‍යවත් බුදුවරුන් විසින් ආවිණියෙක (බුදුවරුන්ගේ පුරුද්දෙක). ඉක්බිති භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ඒ මහණහු බණවා, “මහණ, කිම, යැපියැ හැකි ද? ඉවැසියැ හැකි ද? කිම වෙහෙසක් නැති වැ දික් මහ ගෙවා ආයේ වෙති ද? මහණ තෝ කොසින් එන්නෙහි දැ”යි අසා වදාළ සේක. “භාග්‍යවතුන් වහන්ස, ඉවැසිය හැකිය. යැපිය හැකිය. වහන්ස, වෙහෙසෙක් ද නැති වැ මම දික් මහ ගෙවා ආයෙමි වෙමි.

10. වහන්ස, මම කසිපනපදයෙහි වස් වැස පැවැරැයෙමි, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ දක්නට සැවැතට එනුයෙමි, කිට්ඨාගිරියට බටුයෙමි. වහන්ස, ඉක්බිති මම පෙරවැරැයෙහි හැඳ පෙරව පාසිවුරු ගෙණ පිඩු පිණිස කිට්ඨාගිරියට පිවිසියෙමි. වහන්ස, එක්තරා උවසුවෙක් කිට්ඨාගිරියෙහි පිඩු පිණිස හැසිරෙන මා දුටුයේ ම ය. දැක මා වෙත එළැඹියේ ය. එළැඹ මා සකසා වැද “වහන්ස, පිඩු ලැබේ දැ”යි මෙය විවාළේ ය. “ඇවැත්නි, පිඩු නොම ලැබේ ය”යි මම කිමි. “වහන්ස, වසින්ත. ගෙට යමිහ”යි හේ කී ය. වහන්ස, ඉක්බිති ඒ උවසු තෙම මා සිය ගෙට පමුණුවා වළඳවා, “වහන්ස, ආසියන් වහන්සේ කොහි වඩනා සේක් දෝ”යි මෙය ඇසී ය. “ඇවැත්නි, මම භාග්‍යවතුන් වහන්සේ දක්නට සැවැතට යමි”යි කිමි. “වහන්ස, එසේ නම් මා බසින් භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ සිරිපා හිස් නමා වදින්න. මෙසේත් සැල කරන්න:

“දුට්ඨො භනෙන කිට්ඨිජ්ඣමං ආවාසො, අස්සජ්ජනබ්බසුකා නාම කිට්ඨිජ්ඣමං ආවාසිකා අලජ්ජනො පාපහිකු, තෙ ඵවරුපං අනාවාරං ආවරනති: මාලාවච්ඡං රොපෙන්නිපි, රොපාපෙන්නිපි-පෙ-විවිධමපි අනාවාරං ආවරනති. යෙපි තෙ භනෙන මනුස්සා පුබ්බෙ සද්ධා අහෙසුං පසන්නා, තෙපි ඵතරහි අස්සද්ධා අපපසන්නා, යාතිපි තාති සමසස්ස පුබ්බෙ දුතපථාති, තාතිපි ඵතරහි උපවජ්ජනාති. ඊඤ්චනති පෙසලා හිකු, නිවසනති පාපහිකු. සාධු භනෙන භගවා කිට්ඨිජ්ඣමං හිකු පතිනෙය්‍ය, යථායං කිට්ඨිජ්ඣමං ආවාසො සණ්ඨගෙය්‍යාති”, නකොතං භගවා ආගච්ඡාමිති.

11. අථ බො භගවා ඵතසමිං නිදුනෙ ඵතසමිං පකරණෙ හිකුසබ්බං සන්නිපාතාපෙතා හිකු පටිපුච්ඡ: “සච්චං කිර හිකුච්චෙ අස්සජ්ජනබ්බසුකා නාම කිට්ඨිජ්ඣමං ආවාසිකා අලජ්ජනො පාපහිකු, තෙ ඵවරුපං අනාවාරං ආවරනති: මාලාවච්ඡං රොපෙන්නිපි, රොපාපෙන්නිපි-පෙ-විවිධමපි අනාවාරං ආවරනති. යෙපි තෙ මනුස්සා පුබ්බෙ සද්ධා අහෙසුං පසන්නා, තෙපි ඵතරහි අස්සද්ධා අපපසන්නා, යාතිපි තාති සමසස්ස පුබ්බෙ දුතපථාති, තාතිපි ඵතරහි උපවජ්ජනාති; ඊඤ්චනති පෙසලා හිකු, නිවසනති පාපහිකු”ති. සච්චං භගවා.

12. විගරහි බුද්ධො භගවා: අනනුච්ඡිකං හිකුච්චෙ තෙසං මොඝපුරිසානං -පෙ-කථං හි නාම තෙ හිකුච්චෙ මොඝපුරිසා ඵවරුපං අනාවාරං ආවරිස්සනති: මාලාවච්ඡං රොපෙස්සනතිපි, -පෙ- විවිධමපි අනාවාරං ආවරිස්සනති.

13. තෙනං හිකුච්චෙ අපපසන්නානං වා පසාද්‍යං-පෙ- විගරහිනා ධම්මං කථං කතා සාරිපුත්තමොග්ගලානං ආමනෙහි: ගච්ඡ භුමො සාරිපුත්තා කිට්ඨිජ්ඣමං. ගතතා අස්සජ්ජනබ්බසුකානං හිකුකුතං කිට්ඨිජ්ඣමං පබ්බාජනියකමමං කරොථ. භුමනාකං ඵතෙ සද්ධිවිහාරිනො”ති.

14. “කථං මයං භනෙන අස්සජ්ජනබ්බසුකානං හිකුකුතං කිට්ඨිජ්ඣමං පබ්බාජනියකමමං කරොම. චණ්ඩා තෙ හිකු ඵරුසා”ති. “තෙන හි භුමො සාරිපුත්තා බහුකෙහි හිකුකුති සද්ධං ගච්ඡා”ති. ඵචං භනෙත”ති බො සාරිපුත්තමොග්ගලානා භගවතො පච්චස්සොසුං.

“වහන්ස, කිට්ඨිකියෙහි ආවාසය දුෂිත ය. කිට්ඨිකියෙහි ආවාසික වූ අසාඨ පුතබ්බසුක නම් මහණෙකු අලජ්ජික ය. පාපභික්ෂුක ය. ඔහු මෙබඳු අනාචාර කෙරෙත්: (ගිහිත් සහන්තට) මල්පාල සිටුවත්, අනුත් ලවා ද සිටුවවත්...විවිධ වූ ද නොපණන්කම් කෙරෙත්. වහන්ස, යම් මිනිස් කෙනෙක් පෙර සැදැහැනියෝ සස්නා පැහැදුනෝ වූහ ද උනන් දැන් සැදැහැ නැත්තෝ නොපැහැදුනෝ වෙති. පෙර සංඝයාට නිබඳ දෙන දුතප්ඵයෝ වූහ නම්, උන ද දැන් සිදුහතු වෙති. ප්‍රියගීල වහන්දූ ආවාසය හැර යත්. පාපභික්ෂුක නොවැසික වැ වෙසෙත්. වහන්ස, කිට්ඨිකියෙහි මේ ආවාසය යම්සේ සුසංඝිත වන්නේ නම්, එසේ වනු පිණිස භාග්‍යවතුන් වහන්සේ කිට්ඨිකියට වහන්දූ එවන සේක් නම් ඒ මැනව ”යනු සි. වහන්ස, මම එහි සිට එමි යි ඒ මහණ සැල කෙළේ ය.

11. ඉක්බිතිවෙන් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මේ නිදානයෙහි මේ කාරණයෙහි බිත්සහන රැස් කරවා, “මහණෙනි, කිට්ඨිකියෙහි ආවාසික වූ අසාඨ පුතබ්බසුක නම් මහණෙකු අලජ්ජික ය. පාපභික්ෂුක ය, ඔහු මෙබඳු අනාචාර කෙරෙත් ය, තුමුත් මල් පාල සිටුවත් ය, අනුත් ලවාත් සිටුවවත් ය...විවිධ නොපණන්කම් කෙරෙත් ය, යනු සැබෑ ද? (එයින්) පෙර සැදැහැනි වූ සස්නා පහන් වූ මිනිස්සු දැන් සැදැහැ නැතිවෙත් වැ නොපහන් වැ සිටිත් යැ යනු සැබෑ ද? සංඝයාට පලමු දුන් දුතප්ඵයෝ දැන් සිදුහතු වෙත් ය යනුත්, ප්‍රියගීල භික්ෂුක ආවාසය හැර යත් ය, පාපභික්ෂුක ආවාසයෙහි වෙසෙත් ය යනුත් සැබෑ ද?” යි අසා වදාල සේක. “වහන්ස, සැබෑ යැ යි මහණෙකු පිළිවදන් දුන්න.

12. එවිට භාග්‍යවත් බුදුරජානන් වහන්සේ මෙසේ ගැරැහූ සේක: “මහණෙනි, ඒ හිස් පුරුෂයෝ කවර කරුණෙකින් මෙබඳු නොපණන්කම් කෙරෙත් ද, (කුල සහනු පිණිස) මල්පාල සිටුවත් ද... විවිධ නොපණන් කම් කෙරෙත් ද, මහණෙනි, මෙය සස්නා නොපහන් වූවන්ගේ පැහැදීම පිණිස හෝ පැහැදුනවුන්ගේ පැහැදීම වැඩෙනු පිණිස හෝ නො වේ.

13. මහණෙනි, මෙය නොපැහැදුනවුන්ගේ පැහැදීම පිණිස නොවේ... යි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ අසාඨ පුතබ්බසුක භික්ෂුන් වෙසෙසින් ගරභා දෑහැමි කථා කොට වදාරා, සැසිමුත් මුහුලත් දෙ නම අමතා, “ශාරිපුත්‍රයෙනි, තෙපි කිට්ඨිකියට යව්. ගොස් අසාඨ පුතබ්බසුක මහණුන් කිට්ඨිකියෙන් තෙරපාලීමේ කමීය කරව්. ඔහු නොපගේ සද්ධිවිහාරකයෝ යැ” යි වදාල සේක.

14. “වහන්ස, අපි අසාඨ පුතබ්බසුක මහණුන්ට කිට්ඨිකියෙන් තෙරපාලීමේ කමීය (පබ්බාජනිය කමීය) කෙසේ නම් කරමෝ ද, ඒ මහණෙකු ඇඬහ, පරොස්හ” යි ඒ තෙරණුවෝ වදාලහ. “එසේ නම් ශාරිපුත්‍රයෙනි, තෙපි බොහෝ මහණුන් කැට්ට යව්” යි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වදාල සේක. “එසේ ය වහන්සැ” යි සැරියුත්මුලෙන් දෙ නම භාග්‍යවතුන් වහන්සේට පිළිවදන් දුන්න.

15. “එවඤ්ච පන භික්ඛවෙ කාතබ්බං: පඨමං අස්සජ්ජුතබ්බසුකා භික්ඛු වොදෙතබ්බා. වොදෙතා ආරෙතබ්බා. ආරෙතා ආපනති ආරොපෙතබ්බා. ආපනති ආරොපෙතා ව්‍යතෙනන භික්ඛුනා පටිබලෙන සංඛේසා ඤ්ඤපෙතබ්බො:

“සුඤ්ඤාන මෙ භනෙන සංඛේසා: ඉමෙ අස්සජ්ජුතබ්බසුකා භික්ඛු කුලද්දසකා පාපසමාවාරා. ඉමෙසං පාපකා සමාවාරා දිස්සන්ති වෙව සුය්‍යන්ති ව. කුලාති ව ඉමෙහි දුට්ඨාති දිස්සන්ති වෙව සුය්‍යන්ති ව. යදි සංඛේසං පනතකල්ලං, සංඛේසා අස්සජ්ජුතබ්බසුකානං භික්ඛුනං කීටාගිරිස්මා පබ්බාජනියකම්මං කරොස්‍ය: න අස්සජ්ජුතබ්බසුකෙහි භික්ඛුහි කීටාගිරිස්මිං වත්ථබ්බන්ති. එසං ඤාන්ති.

සුඤ්ඤාන මෙ භනෙන සංඛේසා: ඉමෙ අස්සජ්ජුතබ්බසුකා භික්ඛු කුලද්දසකා පාපසමාවාරා. ඉමෙසං පාපකා සමාවාරා දිස්සන්ති වෙව සුය්‍යන්ති ව. කුලාති ව ඉමෙහි දුට්ඨාති දිස්සන්ති වෙව සුය්‍යන්ති ව. සංඛේසා අස්සජ්ජුතබ්බසුකානං භික්ඛුනං කීටාගිරිස්මා පබ්බාජනියකම්මං කරොති: න අස්සජ්ජුතබ්බසුකෙහි භික්ඛුහි කීටාගිරිස්මිං වත්ථබ්බන්ති. යස්සායස්මතො ඛමති අස්සජ්ජුතබ්බසුකානං භික්ඛුනං කීටාගිරිස්මා පබ්බාජනියස්ස කම්මස්ස කරණං න අස්සජ්ජුතබ්බසුකෙහි භික්ඛුහි කීටාගිරිස්මිං වත්ථබ්බන්ති, සො ඤාණස්ස. යස්ස නක්ඛමති, සො භාසෙස්ස.

දුතියමපි එතමත්ථං වද්දමි - පෙ - තතියමපි එතමත්ථං වද්දමි: සුඤ්ඤාන මෙ භනෙන සංඛේසා: ඉමෙ අස්සජ්ජුතබ්බසුකා භික්ඛු කුලද්දසකා පාපසමාවාරා. ඉමෙසං පාපකා සමාවාරා දිස්සන්ති වෙව සුය්‍යන්ති ව. කුලාති ව ඉමෙහි දුට්ඨාති දිස්සන්ති වෙව සුය්‍යන්ති ව. සංඛේසා අස්සජ්ජුතබ්බසුකානං භික්ඛුනං කීටාගිරිස්මා පබ්බාජනියකම්මං කරොති: න අස්සජ්ජුතබ්බසුකෙහි භික්ඛුහි කීටාගිරිස්මිං වත්ථබ්බන්ති. යස්සායස්මතො ඛමති අස්සජ්ජුතබ්බසුකානං භික්ඛුනං කීටාගිරිස්මා පබ්බාජනියස්ස කම්මස්ස කරණං න අස්සජ්ජුතබ්බසුකෙහි භික්ඛුහි කීටාගිරිස්මිං වත්ථබ්බන්ති, සො ඤාණස්ස. යස්ස නක්ඛමති, සො භාසෙස්ස.

කතං සංඛේසන අස්සජ්ජුතබ්බසුකානං භික්ඛුනං කීටාගිරිස්මා පබ්බාජනියකම්මං න අස්සජ්ජුතබ්බසුකෙහි භික්ඛුහි කීටාගිරිස්මිං වත්ථබ්බන්ති. ඛමති සංඛේසං, නස්මා ඤාණති. එවමෙනං ධාරයාමි”ති.

[පබ්බාජනියකම්මකරණං නිවසිතං..]

පබ්බාජනියකම්මෙ අධිමමකම්මෙ අවාදසකං.

1. තීහි භික්ඛවෙ අමෙග්ගහි සමන්තාගතං පබ්බාජනියකම්මං අධිමමකම්මඤ්ච හොති අවිතයකම්මඤ්ච දුටුපස්සනඤ්ච: අසමුච්චා කතං හොති, අපටිපුච්ඡා කතං හොති, අපටිඤ්ඤාය කතං හොති. ඉමෙහි බො භික්ඛවෙ තීහමෙග්ගහි සමන්තාගතං පබ්බාජනියකම්මං අධිමමකම්මං වු හොති, අවිතයකම්මං වු දුටුපස්සනඤ්ච.

15. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙසේ වදාළ සේක: “මහණෙනි, මෙසේ පබ්බාජනීයකමීය කළ යුතු: ‘පළමු කොට අසුන් පුනබ්බසුක මහණනු වොදිතව්‍යත. වොදනා කොට වරද සිහිපත් කරවිය යුතු. වරද සිහිපත් කරවා ඇවැත නැංවිය යුතු. ඇවැත නංවා ව්‍යතන ප්‍රතිබල මහණක්නු විසින් මෙසේ දැන්විය යුතු:

“වහන්ස, සඬ්ඝ තෙමේ මා කියන්න අසාවා. මේ අසුන් පුනබ්බසුක මහණනු කුලදුෂ්කයෝ ය. පාප සමාවාර ඇත්තෝ ය. මොවුන්ගේ පාප-සමාවාරයෝ දක්නා ද ලැබෙත්. අසනු ද ලැබෙත්. මොවුන් විසින් දුෂිත වූ කුලයෝ දක්නා ද ලැබෙත්. අසනු ද ලැබෙත්. ඉදින් සඬ්ඝයාට පැමිණි කල් ඇත්තේ නම් සඬ්ඝ තෙමේ ‘අසුන් පුනබ්බසුක මහණුන් කීටාගිරියෙහි නො විසිය යුතු’ යැයි අසුන් පුනබ්බසුක මහණුන්හට කීටාගිරියෙන් තෙරපාලීමේ කමීය (පබ්බාජනීය කමීය) කෙරෙන්නේ ය මේ ඤානයීය යි.

වහන්ස, සඬ්ඝ තෙමේ මා කියන්න අසාවා. මේ අසුන් පුනබ්බසුක මහණනු කුලදුෂ්කයෝ ය. ලාමක පැවැතුම් ඇත්තෝ ය. මොවුන්ගේ ලාමක-සමාවාරයෝ දක්නා ද ලැබෙත්. අසනු ද ලැබෙත්. මොවුන් විසින් දුෂිත වූ කුලයෝ දක්නා ද ලැබෙත්. අසනු ද ලැබෙත්. සඬ්ඝ තෙමේ ‘අසුන් පුනබ්බසුක භික්ෂූන් කීටාගිරියෙහි නො විසිය යුතු යැ’ යි අසුන් පුනබ්බසුක මහණුන්හට කීටාගිරියෙන් තෙරපාලීමේ කමීය කෙරෙයි. ‘අසුන් පුනබ්බසුක මහණුන් විසින් කීටාගිරියෙහි නො විසිය යුතු යැ’ යි අසුන් පුනබ්බසුක භික්ෂූන් කීටාගිරියෙන් තෙරපාලීමේ කමීය යම් ආයුෂමතකුහට රිසියේ ද, හේ නිහඬ වේවා. යමකුට නො රිසියේ ද හේ කියාවා.

දෙවනු ද මේ කරුණ කියමි...තෙවනු ද මේ කරුණ කියමි. වහන්ස, සඬ්ඝ තෙමේ මා කියන්න අසාවා: මේ අසුන් පුනබ්බසුක මහණනු කුලදුෂ්කයෝ... යමකුට නො රිසියේ ද හේ කියාවා.

‘අසුන් පුනබ්බසුක මහණුන් කීටාගිරියෙහි නො විසිය යුතු යැ’ යි අසුන් පුනබ්බසුක මහණුන්හට කීටාගිරියෙන් තෙරපා ලීමේ කමීය කරණ ලද්දේ ය. සඬ්ඝයාට එය රිසියෙයි. එ හෙයින් නිහඬ ය. මෙය මෙසේ දරමි (සලකමි)” යනු යි.

[පබ්බාජනීයකමීකරණය නිමි.]

පබ්බාජනීයකමීයෙහි අධමීකමීදවාදගකය

1 .මහණෙනි, අඬග තුණෙකින් සමන්විත පබ්බාජනීයකමීය අධමීකමීයෙක් ද අවිතයකමීයෙක් ද නොමනා ලෙස සංභිදුනෙක් ද වෙයි: නොනමුයෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, නො පිළිවිසෑ කරණ ලද්දේ වේ ද, පිළිණ නොගෙණ කරණ ලද්දේ වේ ද, මහණෙනි, මේ අඬග තුණින් සමන්විත පබ්බාජනීයකමීය අධමීකමීයෙක් ද අවිතය කමීයෙක් ද නොමනා ලෙස සංභිදුනෙක් ද වෙයි.

2. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඛෙහති සමනනාගතං පබ්බාජනීයකම්මං අධම්මකම්මං ච හොති අවිනයකම්මං ච දුටුපසන්නඤ්ච: අනාපනතියා කතං හොති, අදෙසිනාගාමිනියා ආපනතියා කතං හොති, දෙසිනාය ආපනතියා කතං හොති -පෙ-

3. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඛෙහති -පෙ- අධම්මකම්මං ච හොති -පෙ- අවොදෙකා කතං හොති, අසාරෙකා කතං හොති, ආපනතිං අනාරොපෙකා කතං හොති -පෙ-

4. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඛෙහති -පෙ- අධම්මකම්මං ච හොති -පෙ- අසම්මුඛා කතං හොති, අධම්මෙත කතං හොති, වග්ගෙන කතං හොති -පෙ-

5. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඛෙහති -පෙ- අධම්මකම්මං ච හොති -පෙ- අපටිපුච්ඡා කතං හොති, අධම්මෙත කතං හොති, වග්ගෙන කතං හොති -පෙ-

6. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඛෙහති -පෙ- අධම්මකම්මං ච හොති -පෙ- අපටිඤ්ඤාය කතං හොති, අධම්මෙත කතං හොති, වග්ගෙන කතං හොති -පෙ-

7. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඛෙහති -පෙ- අධම්මකම්මං ච හොති -පෙ- අනාපනතියා කතං හොති, අධම්මෙත කතං හොති, වග්ගෙන කතං හොති -පෙ-

8. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඛෙහති -පෙ- අධම්මකම්මං ච හොති -පෙ- අදෙසිනාගාමිනියා ආපනතියා කතං හොති, අධම්මෙත කතං හොති, වග්ගෙන කතං හොති -පෙ-

9. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඛෙහති -පෙ- අධම්මකම්මං ච හොති, -පෙ- දෙසිනාය ආපනතියා කතං හොති, අධම්මෙත කතං හොති, වග්ගෙන කතං හොති -පෙ-

10. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඛෙහති -පෙ- අධම්මකම්මං ච හොති -පෙ- අවොදෙකා කතං හොති, අධම්මෙත කතං හොති, වග්ගෙන කතං හොති -පෙ-

10. මහනෙති, අන්‍ය වූත් අඩවි තුනෙන් සමන්විත පබ්ලිකේෂනය අධිකරණයක් ද වෙයි...වොදනා නො කොට කරණ ලද ද, නොදැනමෙන් කරණ ලද ද, ව්‍යග්‍ර වූ සංඝයා විසින් කරණ ලද ද, මහනෙති, මේ අඩවි තුනෙන් සමන්විත පබ්ලිකේෂනය අධිකරණයක් ද වෙයි...

11. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ නිහඬෙහති -පෙ- අධම්මකමමං ච හොති -පෙ- අසාරෙඤා කතං හොති, අධම්මෙත කතං හොති, වග්ගෙන කතං හොති -පෙ-

12. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ නිහඬෙහති -පෙ- අධම්මකමමං ච හොති -පෙ- ආපතතිං ආනාරොපෙඤා කතං හොති, අධම්මෙත කතං හොති, වග්ගෙන කතං හොති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ නිහඬෙහති සමන්තාගතං පබ්බාජනීයකමමං අධම්මකමමඤ්ච හොති, අවිනයකමමඤ්ච දුටුපසන්නඤ්ච.

පබ්බාජනීයකමම අධම්මකමමද්වාදසකං නිට්ඨිකං.

ධම්මකමමද්වාදසකං

1. නීති භික්ඛවෙ අඬෙහති සමන්තාගතං පබ්බාජනීයකමමං ධම්මකමමඤ්ච හොති විනයකමමඤ්ච සුටුපසන්නඤ්ච: සමුච්ඛා කතං හොති, පටිපුච්ඡා කතං හොති, පටිඤ්ඤාය කතං හොති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ නිහඬෙහති සමන්තාගතං පබ්බාජනීයකමමං ධම්මකමමං ච හොති විනයකමමං ච සුටුපසන්නං ච.

2. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ නිහඬෙහති සමන්තාගතං පබ්බාජනීයකමමං ධම්මකමමං ච හොති විනයකමමං ච සුටුපසන්නං ච: ආපතනියා කතං හොති, දෙසනාගාමිනියා ආපතනියා කතං හොති, අද්දෙසිනාය ආපතනියා කතං හොති-පෙ-

3. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ නිහඬෙහති -පෙ- ධම්මකමමං ච හොති -පෙ- චොදෙඤා කතං හොති, සාරෙඤා කතං හොති, ආපතනිං ආරොපෙඤා කතං හොති -පෙ-

4. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ නිහඬෙහති -පෙ- ධම්මකමමං ච හොති -පෙ- සමුච්ඛා කතං හොති, ධම්මෙත කතං හොති, සමග්ගෙන කතං හොති -පෙ-

5. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ නිහඬෙහති -පෙ- ධම්මකමමං ච හොති -පෙ- පටිපුච්ඡා කතං හොති, ධම්මෙත කතං හොති, සමග්ගෙන කතං හොති -පෙ-

6. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ නිහඬෙහති -පෙ- ධම්මකමමං ච හොති -පෙ- පටිඤ්ඤාය කතං හොති, ධම්මෙත කතං හොති, සමග්ගෙන කතං හොති -පෙ-

11. මහණෙනි, අන්‍ය වූ ද අඛණ්ඩ තුණකින් සමන්විත පබ්බාජනීයකමීය අධිකමීයෙක් ද වෙයි... සිහිපත් නොකරවා කරණ ලද ද, නොදැහැමෙන් කරණ ලද ද, ව්‍යග්‍ර වූ සංඝයා විසින් කරණ ලද ද, මහණෙනි, මේ අඛණ්ඩ තුණින් සමන්විත පබ්බාජනීයකමීය අධිකමීයෙක් ද වෙයි...

12. මහණෙනි, අන්‍ය වූ ද අඛණ්ඩ තුණකින් සමන්විත පබ්බාජනීයකමීය අධිකමීයෙක් ද අවිනයකමීයෙක් ද නොමනා ලෙස සංහිදුනෙක් ද වෙයි: ඇවැත නො නංවා කරණ ලද ද, නොදැහැමෙන් කරණ ලද ද, ව්‍යග්‍ර වූ සංඝයා විසින් කරණ ලද ද, මහණෙනි, මේ අඛණ්ඩ තුණින් සමන්විත පබ්බාජනීයකමීය අධිකමීයෙක් ද වෙයි. අවිනය කමීයෙක් ද වෙයි. නොමනා ලෙස සංහිදුනෙක් ද වෙයි.

පබ්බාජනීයකමීයෙහි අධිකමීය දෙලොස නිමයේ ය.

ධම්මකමීදවාදශකය

1. මහණෙනි, අඛණ්ඩ තුණකින් සමන්විත පබ්බාජනීයකමීය ධම්මකමීයෙක් ද විනයකමීයෙක් ද මොනොවට සංහිදුනෙක් ද වේ: සමුඛ්‍යෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, පිළිවිස කරණ ලද්දේ වේ ද, පිළිණ ගෙණ කරණ ලද්දේ වේ ද, මහණෙනි, මේ අඛණ්ඩ තුණින් සමන්විත පබ්බාජනීයකමීය ධම්මකමීයෙක් ද විනයකමීයෙක් ද මොනොවට සංහිදුනෙක් ද වේ.

2. මහණෙනි, අන්‍ය වූ ද අඛණ්ඩ තුණකින් සමන්විත පබ්බාජනීයකමීය ධම්මකමීයෙක් ද වේ:... ඇවැතෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, දෙශනාගාමිනී ඇවැතෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, නොදෙසනලද ඇවැතෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, මහණෙනි, මේ අඛණ්ඩ තුණින් සමන්විත පබ්බාජනීයකමීය ධම්මකමීයෙක් ද වෙයි...

3. මහණෙනි, අන්‍ය වූ ද අඛණ්ඩ තුණකින් සමන්විත පබ්බාජනීයකමීය ධම්මකමීයෙක් ද වේ:... වොදනා කොට කරණ ලද්දේ වේ ද, වරද සිහිපත් කරවා කරණ ලද්දේ වේ ද, ඇවැත නංවා කරණ ලද්දේ වේ ද, මහණෙනි, මේ අඛණ්ඩ තුණින් සමන්විත පබ්බාජනීයකමීය ධම්මකමීයෙක් ද වෙයි...

4. මහණෙනි, අන්‍ය වූ ද අඛණ්ඩ තුණකින් සමන්විත පබ්බාජනීයකමීය ධම්මකමීයෙක් ද වෙයි:... හමුගෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, දැහැමෙන් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමුග්‍ර සංඝයා විසින් කරණ ලද්දේ වේ ද, මහණෙනි, මේ අඛණ්ඩ තුණින් සමන්විත පබ්බාජනීයකමීය ධම්මකමීයෙක් ද වෙයි...

5. මහණෙනි, අන්‍ය වූ ද අඛණ්ඩ තුණකින් සමන්විත පබ්බාජනීයකමීය ධම්මකමීයෙක් ද වෙයි:... පිළිවිස කරණ ලද ද, දැහැමින් කරණ ලද ද, සමුග්‍ර වූ සංඝයා විසින් කරණ ලද ද, මහණෙනි, මේ අඛණ්ඩ තුණින් සමන්විත පබ්බාජනීයකමීය ධම්මකමීයෙක් ද වෙයි...

6. මහණෙනි, අන්‍ය වූ ද අඛණ්ඩ තුණකින් සමන්විත පබ්බාජනීයකමීය ධම්මකමීයෙක් ද වෙයි:... වොදිනයාගෙන් පිළිණ ගෙණ කරණ ලද්දේ වේ ද, දැහැමෙන් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමුග්‍ර සංඝයා විසින් කරණ ලද්දේ වේ ද, මහණෙනි, මේ අඛණ්ඩ තුණින් සමන්විත පබ්බාජනීයකමීය ධම්මකමීයෙක් ද වෙයි...

7. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ නිහඬෙගති -පෙ- ධම්මකම්මං ව හොති -පෙ- ආපනනියා කතං හොති, ධම්මෙන කතං හොති, සමග්ගෙන කතං හොති -පෙ-

8. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ නිහඬෙගති -පෙ- ධම්මකම්මං ව හොති -පෙ- දෙසනාගාමිනියා ආපනනියා කතං හොති, ධම්මෙන කතං හොති, සමග්ගෙන කතං හොති-පෙ-

9. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ -පෙ- අදෙසිතාය ආපනනියා කතං හොති, ධම්මෙන කතං හොති, සමග්ගෙන කතං හොති -පෙ-

10. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ -පෙ- වොදෙත්වා කතං හොති, ධම්මෙන කතං හොති, සමග්ගෙන කතං හොති -පෙ-

11. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ -පෙ- සාරෙත්වා කතං හොති, ධම්මෙන කතං හොති, සමග්ගෙන කතං හොති -පෙ-

12. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ -පෙ- ආපනනිං ආරොපෙත්වා කතං හොති, ධම්මෙන කතං හොති, සමග්ගෙන කතං හොති ඉමෙහි බො භික්ඛවෙ නිහඬෙගති සමන්තාගතං පබ්බාජනීයකම්මං ධම්මකම්මං ව හොති විනය-කම්මං ව සුච්චසන්නං ව.

පබ්බාජනීයකම්මෙ ධම්මකම්මද්වාදසකං නිවසිතං.

ආකඛබ්බානිච්ඡදදසකං

1. නිති භික්ඛවෙ අඬෙගති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආකඛබ්බානො සඬෙසා පබ්බාජනීයකම්මං කරෙය්‍ය: භණ්ඩනකාරකො හොති කලහ-කාරකො විවාදකාරකො භස්සකාරකො සඬෙස අඬිකරණකාරකො, බාලො හොති අව්‍යතො ආපනනිබ්බලො අනපදානො, ගිහිසංසට්ඨො විහරති අනනුලොමිකෙති ගිහිසංසගෙගති. ඉමෙහි බො භික්ඛවෙ නිහඬෙගති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආකඛබ්බානො සඬෙසා පබ්බාජනීයකම්මං කරෙය්‍ය.

2. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ නිහඬෙගති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආකඛබ්බානො සඬෙසා පබ්බාජනීයකම්මං කරෙය්‍ය: අඬිසීලෙ සීලවිපතො හොති, අඬිකාචාරෙ ආචාරවිපතො හොති, අතිදිට්ඨියා දිට්ඨිවිපතො හොති. ඉමෙහි බො -පෙ-

3. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ නිහඬෙගති -පෙ- බුද්ධස්ස අවණණං භාසති, ධම්මස්ස අවණණං භාසති, සබ්බස්ස අවණණං භාසති. ඉමෙහි බො -පෙ-

7. මහණෙනි, අන්‍ය වූත් අඛණ්ඩ භූතයකින් සමන්විත පබ්ලිකේෂනයක මිනිසාගේ ද වෙයි... ඇවැතෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, දැනුමෙන් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග්‍ර සංඝයා විසින් කරණ ලද්දේ වේ ද, මහණෙනි, මේ අඛණ්ඩ භූතයකින් සමන්විත පබ්ලිකේෂනයක මිනිසාගේ ද වෙයි...

8. මහණෙනි, අන්‍ය වූත් අඛණ්ඩ භූතයකින් සමන්විත පබ්ලිකේෂනයක මිනිසාගේ ද වෙයි... දෙශනානාමිනි ඇවැතෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, දැනුමෙන් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග්‍ර සංඝයා විසින් කරණ ලද්දේ වේ ද, මහණෙනි, මේ අඛණ්ඩ භූතයකින් සමන්විත පබ්ලිකේෂනයක මිනිසාගේ ද වෙයි...

9. මහණෙනි... නොදෙසු ඇවැතෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, දැනුමෙන් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග්‍ර සංඝයා විසින් කරණ ලද්දේ වේ ද...

10. මහණෙනි... වොදනා කොට කරණ ලද්දේ වේ ද, දැනුමෙන් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග්‍ර සංඝයා විසින් කරණ ලද්දේ වේ ද...

11. මහණෙනි, ... ඇවැත සිති පත් කරවා කරණ ලද්දේ වේ ද, දැනුමෙන් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග්‍ර සංඝයා විසින් කරණ ලද්දේ වේ ද, ...

12. මහණෙනි... ඇවැත නංවා කරණ ලද්දේ වේ ද, දැනුමෙන් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග්‍ර සංඝයා විසින් කරණ ලද්දේ වේ ද, මහණෙනි, මේ අඛණ්ඩ භූතයකින් සමන්විත පබ්ලිකේෂනයක මිනිසාගේ ද විනයකමයෙන් ද මොනොවට සංහිදුනෙක් ද වෙයි.

පබ්ලිකේෂනයක මිනිසාගේ දෙලොස ගිණි.

ආකච්ඡාන වූ දදසකය

1. මහණෙනි, අඛණ්ඩ භූතයකින් සමන්විත මහණහට සංඝ තෙම කැමැති වන්නේ නම් පබ්ලිකේෂනය කරන්නේ ය: ධර්ම කරන්නෙක්, කලහ කරන්නෙක්, විරුද්ධවාද කරන්නෙක්, වාක්කලහ කරන්නෙක්, සංඝයා විෂයෙහි අධිකරණ කරන්නෙක් වේ ද, අව්‍යාකූල වූ, ඇවැත් බහුල කොට ඇති, ඉමක් දැක්ක නොහැකි තරම් බොහෝ වූ ඇවැත් ඇති බාලයෙක් වේ ද; මහණෙනි, නොසිතූ වූ ගාහිසංසභිකයන් ගිහිත් හා එකට මුසු වූයේ වෙසේ ද, මහණෙනි, මේ අඛණ්ඩ භූතයකින් සමන්විත මහණහට සංඝ තෙම කැමැති වන්නේ නම් පබ්ලිකේෂනය කරන්නේ ය.

2. මහණෙනි, අන්‍ය වූ ද අඛණ්ඩ භූතයකින් සමන්විත මහණහට සංඝ තෙම කැමැති වන්නේ නම් පබ්ලිකේෂනය කරන්නේ ය: උත්තමශීලයෙහි ශීලවිපක්‍ෂ වේ ද, උත්තමාර්යෙහි ආචාරවිපක්‍ෂ (නට ආචාර ඇත්තේ) වේ ද, උතුම් (සමාග්) දෘෂ්ටියෙහි නඩුවා වූ දිට්‍ර ඇත්තේ වේ ද, මහණෙනි, මේ අඛණ්ඩ භූතයකින් සමන්විත මහණහට සංඝ තෙම කැමැති වන්නේ නම් පබ්ලිකේෂනය කරන්නේ ය.

3. මහණෙනි, අන්‍ය වූ ද අඛණ්ඩ භූතයකින්... බුදුරුවන්හි අසුණු කියා ද, බමුරුවන්හි අසුණු කියා ද, සභරුවන්හි අසුණු කියා ද, මේ අඛණ්ඩ භූතයකින් සමන්විත මහණහට...

4. අපරෙතිපි භික්ඛවෙ නීහඬෙහති -පෙ- කාසිකෙන දවෙන සමන්තාගතො හොති, වාවසිකෙන දවෙන සමන්තාගතො හොති, කාසික-වාවසිකෙන දවෙන සමන්තාගතො හොති, ඉමෙති බො -පෙ-

5. අපරෙතිපි භික්ඛවෙ නීහඬෙහති -පෙ- කාසිකෙන අනාවාරෙන සමන්තාගතො හොති, වාවසිකෙන අනාවාරෙන සමන්තාගතො හොති, කාසිකවාවසිකෙන අනාවාරෙන සමන්තාගතො හොති, ඉමෙති බො -පෙ-

6. අපරෙතිපි භික්ඛවෙ නීහඬෙහති -පෙ- කාසිකෙන උපසානිකෙන සමන්තාගතො හොති, වාවසිකෙන උපසානිකෙන සමන්තාගතො හොති, කාසිකවාවසිකෙන උපසානිකෙන සමන්තාගතො හොති, ඉමෙති බො -පෙ-

7. අපරෙතිපි භික්ඛවෙ නීහඬෙහති -පෙ- කාසිකෙන මිච්ඡාජ්චෙන සමන්තාගතො හොති, වාවසිකෙන මිච්ඡාජ්චෙන සමන්තාගතො හොති, කාසිකවාවසිකෙන මිච්ඡාජ්චෙන සමන්තාගතො හොති, ඉමෙති බො භික්ඛවෙ නීහඬෙහති සමන්තාගතො භික්ඛුනො ආකඝ්ඛමානො සඤ්ඤා පබ්බාජනීය-කම්මං කරොසං.

8. තිණ්ණං භික්ඛවෙ භික්ඛුනං ආකඝ්ඛමානො සඤ්ඤා පබ්බාජනීය-කම්මං කරොසං: එකො භණ්ඩාකාරකො හොති කලහකාරකො විවාදකාරකො භස්සකාරකො සඤ්ඤා අධිකරණකාරකො, එකො බාලො හොති අව්‍යතො ආප්තනිඛුලො අනපදො, එකො ගිහිංසට්ඨො විහරති අනනුලොභිකෙති ගිහිංසට්ඨෙහති. ඉමෙසං බො භික්ඛවෙ තිණ්ණං භික්ඛුනං ආකඝ්ඛමානො සඤ්ඤා පබ්බාජනීයකම්මං කරොසං.

9. අපරෙසමපි භික්ඛවෙ තිණ්ණං භික්ඛුනං ආකඝ්ඛමානො සඤ්ඤා පබ්බාජනීයකම්මං කරොසං: එකො අධිසීලෙ සීලවිප්පනො හෙති, එකො අප්ඤ්ඤාමාරෙ ආචාරවිප්පනො හොති, එකො අනිද්වේශා ද්වේශවිප්පනො හොති -පෙ-

10. අපරෙසමපි -පෙ- එකො බුද්ධස්ස අවණ්ණං භාසති, එකො ධම්මස්ස අවණ්ණං භාසති, එකො සංඝස්ස අවණ්ණං භාසති. ඉමෙසං බො -පෙ-

11. අපරෙසමපි -පෙ- එකො කාසිකෙන දවෙන සමන්තාගතො හොති, එකො වාවසිකෙන දවෙන සමන්තාගතො හොති, එකො කාසිකවාවසිකෙන දවෙන සමන්තාගතො හොති -පෙ-

12. අපරෙසමපි -පෙ- එකො කාසිකෙන අනාවාරෙන සමන්තාගතො හොති, එකො වාවසිකෙන අනාවාරෙන සමන්තාගතො හොති, එකො කාසිකවාවසිකෙන අනාවාරෙන සමන්තාගතො හොති -පෙ-

4. මහණෙනි, අන්‍ය වූ ද කාසික ක්‍රියායෙන් සමන්විත වේ ද, වාචසික ක්‍රියායෙන් සමන්විත වේ ද, කාසික වාචසික ක්‍රියායෙන් සමන්විත වේ ද, මහණෙනි, මේ අභ්‍යන්තරයෙන් සමන්විත මහණහට...

5. මහණෙනි, අන්‍ය වූ ද අභ්‍යන්තරයෙන් සමන්විත මහණහට... කාසික අනාමාරයෙන් සමන්විත වේ ද, වාචසික අනාමාරයෙන් සමන්විත වේ ද, කාසික වාචසික අනාමාරයෙන් සමන්විත වේ ද, මහණෙනි, මේ අභ්‍යන්තරයෙන් සමන්විත මහණහට...

6. මහණෙනි, අන්‍ය වූ ද අභ්‍යන්තරයෙන් සමන්විත මහණහට... කාසික පඤ්ඤා පිටික පඤ්ඤා කැසීමෙන් සමන්විත වේ ද, විසිද්ධපඤ්ඤා පිටික පඤ්ඤා කැසීමෙන් සමන්විත වේ ද, කාසික විසිද්ධපඤ්ඤා කැසීමෙන් සමන්විත වේ ද, මහණෙනි, මේ අභ්‍යන්තරයෙන් සමන්විත මහණහට...

7. මහණෙනි, අන්‍ය වූ ද අභ්‍යන්තරයෙන් සමන්විත මහණහට... කාසික මාර්ගයෙන් සමන්විත වේ ද, වාචසික මාර්ගයෙන් සමන්විත වේ ද, කාසිකවාචසික මාර්ගයෙන් සමන්විත වේ ද, මහණෙනි, මේ අභ්‍යන්තරයෙන් සමන්විත මහණහට සංඝ තෙමේ කැමැති වන්නේ නම්, පබ්ලිෂිංග් කිරීමෙන් ය

8. මහණෙනි, සංඝ තෙමේ කැමැති වන්නේ නම්, මහණෙනි නිදේනකුන්හට පබ්ලිෂිංග් කිරීමෙන් ය: එකෙක් ඔබ්බ කිරීමෙන්, කලහ කිරීමෙන්, විරුද්ධ වාද කිරීමෙන්, සමාජයා විෂයෙහි අභිකරණ කිරීමෙන් වේ ද, එකෙක් අවසන් වූ, ඇවැත් බහුල කොටැති, ඉමක් දක්ක නොගෙන තරම් බොහෝ ඇවැත් ඇති බාලයෙක් වේ ද, එකෙක් පැවිද්දකට නොසුදුසු ගෘහස්ථයෙක් ගිහිනි හා එකට මුසු වූයේ වෙසේ ද, මහණෙනි, සංඝ තෙමේ කැමැති වන්නේ නම්, මේ තුන් මහණුන්හට පබ්ලිෂිංග් කිරීමෙන් ය.

9. මහණෙනි, සංඝ තෙමේ කැමැති වන්නේ නම් අන්‍ය වූ ද මහණුන් නිදේනකුන්හට පබ්ලිෂිංග් කිරීමෙන් ය: එකෙක් අධිකාරයෙහි ශිල්පිපත්ත වේ ද, එකෙක් උත්තමාවාරයෙහි ආවාරිපත්ත වේ ද, එකෙක් අතිදෘෂ්ටියෙහි දෘෂ්ටිපත්ත වේ ද...

10. මහණෙනි, අන්‍ය වූ ද මහණුන් නිදේනකුන්හට...එකෙක් බුදුරුවන්හි අසුණු කියා ද, එකෙක් බුදුරුවන්හි අසුණු කියා ද, එකෙක් සමුද්ධරුවන්හි අසුණු කියා ද, මහණෙනි, මේ මහණුන් නිදේනකුන්හට...

11. මහණෙනි, අන්‍ය වූ ද මහණුන් නිදේනකුන්හට...එකෙක් කාසික ද්වයෙන් සමන්විත වේ ද, එකෙක් වාචසික ද්වයෙන් සමන්විත වේ ද, එකෙක් කාසික වාචසික ද්වයෙන් සමන්විත වේ ද, මහණෙනි, මේ මහණුන් නිදේනකුන්හට...

12. මහණෙනි, අන්‍ය වූ ද මහණුන් නිදේනකුන් හට... එකෙක් කාසික අනාමාරයෙන් සමන්විත වේ ද, එකෙක් වාචසික අනාමාරයෙන් සමන්විත වේ ද, එකෙක් කාසිකවාචසික අනාමාරයෙන් සමන්විත වේ ද...

13. අපරෙසම්පි -පෙ- එකො කාසිකෙන උපසානිකෙන සමන්තා-ගතො හොති, එකො වාවසිකෙන උපසානිකෙන සමන්තාගතො හොති, එකො කාසිකවාචසිකෙන උපසානිකෙන සමන්තාගතො හොති -පෙ-

14. අපරෙසම්පි -පෙ- එකො කාසිකෙන මිච්ඡාජ්ඣෙන සමන්තා-ගතො හොති, එකො වාවසිකෙන මිච්ඡාජ්ඣෙන සමන්තාගතො හොති, එකො කාසිකවාචසිකෙන මිච්ඡාජ්ඣෙන සමන්තාගතො හොති. ඉමෙසං ටො භික්ඛවෙ තිණ්ණං භික්ඛුනං ආකඝ්ඛමානො සඛෙසා පබ්බාජනීයකම්මං කරෙය්‍ය.

පබ්බාජනීයකම්මෙ ආකඝ්ඛමාන චුද්දසකං නිට්ඨිතං.

අට්ඨාරසවතනං

1-18. පබ්බාජනීය කම්මකතො භික්ඛවෙ භික්ඛුනා සමමා වත්තිතබ්බං. කත්‍රායං සමමා වත්තනා: න උපසම්පාදෙනබ්බං, න නිසංයො දුතබ්බො -පෙ-* න භික්ඛුනි සම්පයොජෙනබ්බනති.

පබ්බාජනීයකම්මෙ අට්ඨාරස වතනං නිට්ඨිතං.

න පටිපපස්සමෙනතබ්බ අට්ඨාරසකං

1. අථ ඛො සාරිපුත්තමොග්ගලානපමුඛො භික්ඛුසඛෙසා කීටාගිරිං ගන්තවා අස්සජ්ජුතබ්බසුකානං භික්ඛුනං කීටාගිරිසමා පබ්බාජනීයකම්මං අකාසි: 'න අස්සජ්ජුතබ්බසුකෙහි භික්ඛුනි කීටාගිරිසමි. වත්තබ්බ'නති. තෙ සඛෙසන පබ්බාජනීයකම්මකතා න සමමා වත්තනනති, න ලොමං පාතෙනනති, න තෙත්ථාරං වත්තනනති, භික්ඛු න බමාපෙසනති, අකෙකාසනති, පරිනාසනති, ඡන්දගාමිතා දෙසගාමිතා මොහගාමිතා භයගාමිතා පාපෙතනිපි, පකකමනනිපි, විබ්භමනනිපි. යෙ තෙ භික්ඛු අපට්ඨජා -පෙ- තෙ උප්කායනති භීයනති විපාවෙනති:

“කථං හි නාම අස්සජ්ජුතබ්බසුකා භික්ඛු සඛෙසන පබ්බාජනීයකම්මකතා න සමමා වත්තිස්සනති, න ලොමං පාතෙස්සනති, න තෙත්ථාරං වත්තිස්සනති, භික්ඛු න බමාපෙස්සනති, අකෙකාසිස්සනති, පරිනාසිස්සනති, ඡන්දගාමිතා දෙසගාමිතා මොහගාමිතා භයගාමිතා පාපෙස්සනතිපි, පකකමිස්සනතිපි, විබ්භමිස්සනතිපිති.

* යථා පුබ්බෙ තථා පෙය්‍යාලමුඛෙන ගහෙනබ්බං.

13. මහණෙනි, අන්‍ය වූ ද මහණන් නිදෙනෙකුන්හට ...එකෙක් කායඥානෙහි පැණැවූ සිකපද කැඩීමෙන් යුත් වේ ද; එකෙක් වාග්-ඥානෙහි පැණැවූ සිකපද කැඩීමෙන් යුත් වේ ද, එකෙක් කායවාග්ඥාන දෙකෙහි පැණැවූ සිකපද කැඩීමෙන් යුත් වේ ද...

14. මහණෙනි, අන්‍ය වූ ද මහණන් නිදෙනෙකුන්හට ...එකෙක් කායික භික්ෂුවෙයන් යුක්ත වේ ද, එකෙක් වාචික භික්ෂුවෙයන් යුක්ත වේ ද, එකෙක් කායිකවාචික භික්ෂුවෙයන් යුක්ත වේ ද, මහණෙනි, සංඝ තෙමේ කැමැති වන්නේ නම්, මේ මහණන් නිදෙනාට පබ්ලිකේෂන්ස් කරන්නේ ය.

පබ්ලිකේෂන්ස්හි ඇතැම්වරුන් වතුදිගකය නිමි.

අටොළොස් වන

1-18. මහණෙනි, පබ්ලිකේෂන්ස් කරණු ලැබූ මහණහු විසින් මැනවින් පැවැතිය යුතු යි. එහි මේ මැනවින් පවත්නා අයුරු යි: තමා උපාධිය ව උපසථන් නො කළ යුතු යි, නිස නො දිය යුතු යි...* මහණහු උනුනුත් කලහයෙහි නො යෙදිය යුතු යි.

පබ්ලිකේෂන්ස්හි අටොළොස් වන නිමිසේ ය.

නපටිපසසාමෙහිවබ්බ අටාරයකය

1. ඉක්බිති සැරියුත් මුලලත් දෙනම ප්‍රමුඛ කොටැති භික්ෂුසංඝ තෙම කීටාගිරියට වැඩ, ‘අසුන් පුනබ්බසුක මහණන් කීටාගිරියෙහි නො විසිය යුතු ය’යි අසුන් පුනබ්බසුක භික්ෂුන් කීටාගිරියෙන් තෙරපිම පිළිබඳ විනයකමිය කෙළේ ය. සංඝයා විසින් පබ්ලිකේෂන්ස් කරණු ලැබූ ඔහු අටොළොස් වන්නි මනා ව නො පවතින්. අවනත ව නො පවතින්. නිසාරණ වන අනුව නො පවතින්. භික්ෂුන් නො කමවත්. කාරක සංඝයාට ආක්‍රොශ කෙරෙත්. පරිනව කෙරෙත්. ජන්දයෙන් අගනියට ගිය බවට, දොෂයෙන් අගනියට ගිය බවට, මොහයෙන් අගනියට ගිය බවට, හසින් අගනියට ගිය බවට පමුණුවත්. (භික්ෂුන් සතර අගනියෙන් ක්‍රියා කළ බව කියත්.) ඒ ඒ දිශාවට (බැහැර) යත්. සිවුරු හැර ද යත්. යම් ඒ භික්ෂුහු ඉවහා නැත්තෝ ද... ඒ භික්ෂුහු (අසුන් පුනබ්බසුක භික්ෂුන්ගේ ක්‍රියා) ලාමක කොට සිතත්, අගුණ කියත්, අගුණ පතුරුවත්:

“කෙසේ නම් අසුන් පුනබ්බසුක භික්ෂුහු සංඝයා විසින් පබ්ලිකේෂන්ස් කරණු ලැබුවාහු යහපත් ලෙස නො පවතින් ද, භික්ෂුන්ට අනුව නොයෙත් ද, නිසාරණ වන්නි නො පිහිටත් ද, භික්ෂුන් කමා නො කරවත් ද, භික්ෂුන්හට ආක්‍රොශ කරත් ද, නිසු පෙරදැරි දොෂාදේපණ කරත් ද, ජන්දයෙන් අගනියට ගිය බවට, දොෂයෙන් අගනියට ගිය බවට, මොහයෙන් අගනියට ගිය බවට, හසෙන් අගනියට ගිය බවට, පමුණුවත් ද, ඒ ඒ දිශාවන්ට පැන යත් ද, සිවුරු හැර යත් ද” කියා යි.

* මෙහි පෙය්‍යාලයෙන් අනන්තර කොටස පෙර මෙන් ගත යුතු.

අථ බො තෙ භික්ඛු භගවතො එතමන්. ආරොචෙසුං.

2. අථ බො භගවා එතස්මිං නිදුතෙ එතස්මිං පකරණෙ භික්ඛුසංඝං සනනිපාතාපෙක්ඛා භික්ඛු පටිපුච්ඡි. “සච්චං කීර භික්ඛවෙ අස්සජ්ජුතබ්බසුඤ්ඤා භික්ඛු සංඝෙසන පබ්බාජනීයකමමකතා න සමමා වත්තනනි -පෙ- විබ්භ-මිස්සනති”ති. සච්චං භගවා ති. විගරහි බුද්ධො භගවා -පෙ-* විගරහික්ඛා ධම්මං කථං කථා භික්ඛු ආමනෙතසි: තෙන හි භික්ඛවෙ සංඝෙසා පබ්බාජනීයකමමං න පටිපසස්සමෙතබ්බං.

3. පඤ්චති භික්ඛවෙ අඛෙගති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුතො පබ්බාජනීයකමමං න පටිපසස්සමෙතබ්බං: උපසම්පාදෙති, නිස්සයං දෙති, සාමණේරං උපට්ඨාපෙති, භික්ඛුතොවාදකසම්මුතිං සාදියති, සමමනොපි භික්ඛුනියො ඔවදති. ඉමෙහි බො භික්ඛවෙ පඤ්චගඛෙගති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුතො පබ්බාජනීයකමමං න පටිපසස්සමෙතබ්බං.

4. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ පඤ්චගඛෙගති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුතො පබ්බාජනීයකමමං න පටිපසස්සමෙතබ්බං: යාය ආපනතියා සංඝෙසන පබ්බාජනීයකමමං කතං භොති තං ආපනතිං ආපජ්ජති, දඤ්ඤං වා තාදිසිකං, තතො වා පාපිට්ඨතරං, කමමං ගරහති, කමමිකෙ ගරහති. ඉමෙහි බො භික්ඛවෙ පඤ්චගඛෙගති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුතො පබ්බාජනීයකමමං න පටිපසස්සමෙතබ්බං.

5. අට්ඨති භික්ඛවෙ අඛෙගති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුතො පබ්බාජනීයකමමං න පටිපසස්සමෙතබ්බං, පකතතතස්ස භික්ඛුතො උපොසථං ධූපෙති, පවාරණං ධූපෙති, සච්චනියං කරොති, අනුවාදං පට්ඨපෙති, ඔකාසං කාරෙති, වොදෙති, සාරෙති, භික්ඛුති සමපයොජෙති. ඉමෙහි බො භික්ඛවෙ අට්ඨගඛෙගති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුතො පබ්බාජනීයකමමං න පටිපසස්සමෙතබ්බං.

පබ්බාජනීයකමම න පටිපසස්සමෙතබ්බ අට්ඨාරසකං නිව්ඤ්ඤං.

පටිපසස්සමෙතබ්බ අට්ඨාරසකං

1. පඤ්චති භික්ඛවෙ අඛෙගති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුතො පබ්බාජනීයකමමං පටිපසස්සමෙතබ්බං: න උපසම්පාදෙති, න නිස්සයං දෙති, න සාමණේරං උපට්ඨාපෙති, න භික්ඛුතොවාදකසම්මුතිං සාදියති, සමමනොපි භික්ඛුනියො න ඔවදති; ඉමෙහි බො භික්ඛවෙ පඤ්චගඛෙගති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුතො පබ්බාජනීයකමමං පටිපසස්සමෙතබ්බං.

* යථා පුබ්බෙ තථා පෙය්‍යාලමුඛෙහි ගතෙතබ්බං.

ඉක්බිති ඒ භික්ෂුහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මේ කරුණ සැල කළහ.

2. එකල්හි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මේ නිදානයෙහිමේ භාරණයෙහි භික්ෂු සංඝයා රැස් කරවා, “සැබෑ ද මහණෙනි, සංඝයා විසින් පබ්ලිකේෂන් කමය කරණු ලැබූ අසාර්ථ ප්‍රකාශන භික්ෂුහු යහපත් සේ නො පවතින් ද?... සිවුරු හැර යන් ද?” යි විචාර සේක. ඔහු “භාග්‍යවතුන් වහන්ස, සැබෑ යැ” යි කීහ. භාග්‍යවන් බුදුරජානන් වහන්සේ ගැරැහු සේක. ...* ගරහා, දැනම කථා පවත්වා භික්ෂුන් ඇමතු සේක: “එසේ නම් මහණෙනි, සංඝ තෙමේ පබ්ලිකේෂන් කමය නො සංහිදුවා වා” යි වදාළ සේක.

3. “මහණෙනි, අංග පසකින් යුක්ත භික්ෂුහුගේ පබ්ලිකේෂන් කමය නො සංහිදුවිය යුතු යි: (නො නැවැත්විය යුතු යි.) තෙමේ උපාධ්‍යාය ව උපසම්පද කරයි ද, නිස දෙසි ද, හෙරණ ලවා උවටන් කරවා ගණි ද, මෙහෙණිනට ඔවා දීමේ සමමතිය ඉවසයි ද, සමමතිය ලද්දේත් මෙහෙණිනට ඔවා දෙසි ද, මහණෙනි, මේ පසකින් යුතු මහණහුගේ පබ්ලිකේෂන් කමය නො සංහිදුවිය යුතු යි.

4. මහණෙනි, අන්‍ය වූ ද පසකින් යුතු මහණහුගේ පබ්ලිකේෂන් කමය නො ම සංහිදුවිය යුතු ය: යම් ඇවැතකට සංඝයා විසින් පබ්ලිකේෂන් කමය කරණ ලද්දේ, ඒ ඇවැතට පැමිණේ ද, එවැනි අන් ඇවැතකට ගෝ පැමිණේ ද, එයටත් වඩා ලාභක ඇවැතකට ගෝ පැමිණේ ද, කළ කමයට ගරහයි ද, කාරක සංඝයාට ගරහයි ද, මහණෙනි, මේ පසකින් යුතු මහණහුගේ පබ්ලිකේෂන් කමය නො සංහිදුවිය යුතු යි.

5. මහණෙනි, අංග අටකින් යුතු මහණහුගේ පබ්ලිකේෂන් කමය නො සංහිදුවිය යුතු යි: ප්‍රචතන් මහණහුගේ පොහොය තබයි ද, පවුරුණු තබයි ද, සවවතිය කම් කරයි ද, වෙහෙරෙහි දෙටු තැන් දරයි ද, වොදනාවට අවසර ගැණීම කරයි ද, වොදනා කරයි ද, ඇවැත් සිහිපත් කරවයි ද, භික්ෂුන් හා කලහ පිණිස යෙදෙයි ද, මහණෙනි, ‘මේ අටකින් යුතු මහණහුගේ පබ්ලිකේෂන් කමය නො සංහිදුවිය යුතු යි.

පබ්ලිකේෂන් කමයෙහි නො සංහිදුවිය යුතු අංග අටොළොස නිමි.

සංහිදුවිය යුතු අංග අටොළොස

1. “මහණෙනි, අංග පසකින් යුක්ත මහණහුගේ පබ්ලිකේෂන් කමය සංහිදුවිය යුතු යි. (ඒ පසක නම්) තමන් උපාධ්‍යාය ව උපසම්පද නො කරයි ද, නිස නො දෙසි ද. හෙරණ ලවා උවටන් නො ගණි ද, මෙහෙණිනට අවවාද දීමේ සමමතිය නො ඉවසයි ද, සමමතිය ලද්දේත් මෙහෙණිනට ඔවා නො දෙසි ද, මහණෙනි, මේ පසකින් යුත් මහණහුගේ පබ්ලිකේෂන් කමය සංහිදුවිය යුතු ය.

* පෙය්‍යාලමේ අන්තර්ගත කොටස් පෙර මෙන් ගත යුතු.

2. අපරෙතිපි භික්ඛවෙ පඤ්චහඬෙගති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො පබ්බාජනීයකමමං පටිපසස්සමෙහතබ්බං. යාය ආපනතියා සඬෙස්සන පබ්බාජනීයකමමං කතං තොති තං ආපනතීං න ආපජ්ජති, අඤ්ඤං වා තාදිසිකං, තනො වා පාපිට්ඨකරං, කමමං න ගරහති, කමමිකෙ න ගරහති. ඉමෙති බො භික්ඛවෙ පඤ්චහඬෙගති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො පබ්බාජනීයකමමං පටිපසස්සමෙහතබ්බං.

3. අට්ඨති භික්ඛවෙ අඬෙගති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො පබ්බාජනීයකමමං පටිපසස්සමෙහතබ්බං. න පකතත්තස්ස භික්ඛුනො උපොසථං ධිපෙති, න පචාරණං ධිපෙති, න සවචනීයං කරොති, න අනුචාදං පට්ඨපෙති, න ඔකාසං කාරෙති, න වොදෙති, න සාරෙති, න භික්ඛුති සමපයොජෙති. ඉමෙති බො භික්ඛවෙ අට්ඨහඬෙගති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො පබ්බාජනීයකමමං පටිපසස්සමෙහතබ්බං.

පබ්බාජනීයකමම

පටිපසස්සමෙහතබ්බ අට්ඨාරඝතං නිට්ඨිතං.

1. එවඤ්ච පන භික්ඛවෙ පටිපසස්සමෙහතබ්බං. තෙන භික්ඛවෙ පබ්බාජනීයකමමකතෙන භික්ඛුනා සඬස්ස උපසඬකමුත්වා එකංසං උත්තරං-සඬගං කරිත්වා බුද්ධිනං භික්ඛුනං පාදෙ වඤ්චත්වා උකකුටිකං නිසීදිත්වා අඤ්ඤං පග්ගහත්වා එවමස්ස වචනීයො:

“අහං හතෙන සඬෙස්සන පබ්බාජනීයකමමකතො සමමා වත්තාමි, ලොමං පාතෙමි, නෙත්ථාරං වත්තාමි, පබ්බාජනීයස්ස කමමස්ස පටිපසඤ්ඤං යාවාමි”ති. දුතියමපි යාවිතබ්බා, තතියමපි යාවිතබ්බා.

ව්‍යතෙනන භික්ඛුනා පටිබලෙන සඬෙස්සා ඤාපෙතබ්බො:

“සුණාහු මෙ හතෙන සඬෙස්සා: අයං ඉත්ථන්තාමො භික්ඛු සඬෙස්සන පබ්බාජනීයකමමකතො සමමා වත්තති, ලොමං පාතෙති, නෙත්ථාරං වත්තති, පබ්බාජනීයස්ස කමමස්ස පටිපසඤ්ඤං යාවති. යදි සඬස්ස පත්තකල්ලං, සඬෙස්සා ඉත්ථන්තාමස්ස භික්ඛුනො පබ්බාජනීයකමමං පටිපසස්සමෙහය්‍ය, එසා ඤාතති.

2. මහණෙනි, අන්ය වූ ද පංච අභිගයකින් යුක්ත මහණනුගේ පබ්ලිකේෂන්ස් කමිය සංභිද්ධිය යුතු යි. සංඝයා විසින් යම් ඇවැතකට පබ්ලිකේෂන්ස් කමිය කරණ ලද්දේ වේ ද, ඒ ඇවැතට නො පැමිණෙයි ද, එ වැනි අන් ඇවැතකට හෝ නොපැමිණේ ද, එයටත් වඩා ලාංක ඇවැතකට හෝ නොපැමිණේ ද, සංඝයා කළ කමියට නොගරහයි ද, කාරක සංඝයාට නොගරහයි ද, මහණෙනි, මේ පසතින් යුතු මහණනුගේ පබ්ලිකේෂන්ස් කමිය සංභිද්ධිය යුතු යි.

3. මහණෙනි, අංග අටකින් යුත් මහණනුගේ පබ්ලිකේෂන්ස් කමිය සංභිද්ධිය යුතු යි. ප්‍රචන් මහණනුගේ පොහොය නොතබයි ද, පවුරුණු නොතබයි ද, සවවනිය කමී නොකරයි ද, විහාරයෙහි දෙවුනැත නොසිටයි ද, අවසර ගැණීම නොකරවයි ද, ඇවැත් සිහි පත් නොකරවයි ද, හිඤ්ඤා ලවා කලහ නොකරවයි ද, මහණෙනි, මේ අටකින් යුතු මහණනුගේ පබ්ලිකේෂන්ස් කමිය සංභිද්ධිය යුතු යි.

පබ්ලිකේෂන්ස් කමියෙහි සංභිද්ධිය යුතු අංග අටොළොස නිමි.

1. මහණෙනි, පබ්ලිකේෂන්ස් කමිය මෙසේ සංභිද්ධිය යුතු ය: මහණෙනි, ඒ පබ්ලිකේෂන්ස් කමිය කරණ ලැබූ මහණ විසින් සංඝයා වෙත එළඹ උතුරුසහ එකාංශ කොට පෙරෙවැ වැඩිමහලු හිඤ්ඤාත්තේ පාදයන් වැද උත්කුට්ඨක ව තිද ඇඳිලි බැඳ මෙසේ කිව යුත්තේ ය:

“සවාමිනි, මම සංඝයා විසින් පබ්ලිකේෂන්ස් කමිය කරණ ලැබූයෙමි මැනැවින් පවතිමි. හිඤ්ඤාත්තට අනුලොම ව පවතිමි. නිසාරණ වතට අනුව පවතිමි. පබ්ලිකේෂන්ස් කමියාගේ සංභිද්ධිම යදිමි”යි. දෙවනුත් යැදිය යුතු ය. තෙවනුත් යැදිය යුතු යි.

සමත් වූ ව්‍යක්ත හිඤ්ඤාත්තේ විසින් සංඝ තෙමේ දෑත්තිය යුතු යි:

“සවාමිනි, සංඝ තෙමේ මාගේ වචනය අසා වා. මේ නම් ඇති මේ හිඤ්ඤා තෙමේ සංඝයා විසින් පබ්ලිකේෂන්ස් කමිය කරණ ලැබූයේ යහපත් ලෙස පවතියි. හිඤ්ඤාත්තට අනුව පවතියි. අටොළොස් නිසාරණ වතෙහි පවතියි. පබ්ලිකේෂන්ස් කමියාගේ සංභිද්ධිම (නැවැත්වීම) යදිමි. ඉදින් සංඝයාට පැමිණි කල් ඇත්තේ නම් සංඝ තෙමේ මේ නම් ඇති හිඤ්ඤාත්තේ පබ්ලිකේෂන්ස් කමිය සංභිද්ධවා. මේ ඤානය යි.

“සුඤ්ඤාන මෙ භතෙන සබ්බසා: අයං ඉත්තනාමො භික්ඛු සබ්බසාන පබ්බාජනීයකමමකතො සමමා වත්තති, ලොමං පාතෙති, තෙත්තාරං වත්තති, පබ්බාජනීයසං කමමසං පටිපසංසද්ධිං යාවති. යදි සබ්බසං පත්තකල්ලං, සබ්බසා ඉත්තනාමසං භික්ඛුතො පබ්බාජනීයකමමං පටිපසංසලෙභියා.

සුඤ්ඤාන මෙ භතෙන සබ්බසා: අයං ඉත්තනාමො භික්ඛු සබ්බසාන පබ්බාජනීයකමමකතො සමමා වත්තති, ලොමං පාතෙති, තෙත්තාරං වත්තති, පබ්බාජනීයසං කමමසං පටිපසංසද්ධිං යාවති. සබ්බසා ඉත්තනාමසං භික්ඛුතො පබ්බාජනීයකමමං පටිපසංසලෙභියා. යසංයසමතො ඛමති ඉත්තනාමසං භික්ඛුතො පබ්බාජනීයසං කමමසං පටිපසංසද්ධිං, සො භුණ්ණසං. යසං නකකමති, සො භාසෙය්.

දුතියමි ඵතමත්ථං වදාමි -පෙ- තතියමි ඵතමත්ථං වදාමි. සුඤ්ඤාන මෙ භතෙන සබ්බසා: අයං ඉත්තනාමො භික්ඛු සබ්බසාන පබ්බාජනීයකමමකතො සමමා වත්තති, ලොමං පාතෙති, තෙත්තාරං වත්තති, පබ්බාජනීයසං කමමසං පටිපසංසද්ධිං යාවති, සබ්බසා ඉත්තනාමසං භික්ඛුතො පබ්බාජනීයකමමං පටිපසංසලෙභියා. යසංයසමතො ඛමති ඉත්තනාමසං භික්ඛුතො පබ්බාජනීයසං කමමසං පටිපසංසද්ධිං, සො භුණ්ණසං. යසං නකකමති, සො භාසෙය්.

පටිපසංසද්ධිං සබ්බසාන ඉත්තනාමසං භික්ඛුතො පබ්බාජනීයකමමං. ඛමති සබ්බසං. තසමා භුණ්ණති. ඵවමෙනං ධාරයාමි”ති.

පබ්බාජනීයකමමං නිට්ඨිතං තතියං.

4. පටිසාරණීයකමම.

1. තෙන ඛො පන සමයෙන ආයසමා සුඛමෙමා මච්ඡිකාසණ්ඛො විත්තසං ගහපතිතො ආවාසිකො හොති නවකමිතො ධූවහනතිකො. යද චිත්තො ගහපති සබ්බං වා ගණං වා පුග්ගලං වා නිමිත්තෙනාදුකාමො හොති, තද න ආයසමනං සුඛමමං අනප්පොකෙත්වා සබ්බං වා ගණං වා පුග්ගලං වා නිමිත්තෙනති.

2. තෙන ඛො පන සමයෙන සමබහුලා ථෙරා භික්ඛු - ආයසමා ව සාප්පුත්තො ආයසමා ව මහාමොග්ගලානො ආයසමා ව මහාභව්වානො ආයසමා ව මහාකොට්ඨිනො ආයසමා ව මහාකප්පිනො ආයසමා ව මහාපුඤ්ඤා ආයසමා ව අනුරුද්ධො ආයසමා ව රෙච්ඡො ආයසමා ව උපාලි ආයසමා ව ආනුඤ්ඤා ආයසමා ව රාහුලො කාසිපු වාරිකං චරමානා යෙන මච්ඡිකාසණ්ඛො තදවසරිංසු.

“සඛාමිනි, සංඝ තෙමේ මාගේ වචනය අසා වා. මෙ නම් ඇති මේ භික්ෂු තෙමේ සංඝයා විසින් පබ්බාජනීයකමීය කරණු ලැබුයේ යහපත් ලෙස පවතියි. භික්ෂුන් අනුව පවතියි. අටලොස් නිසාරණ වතෙහි පවතියි. පබ්බාජනීයකමීයාගේ සංභිදුච්ඡිම (නැවැත්වීම) යදිසි. ඉදින් සංඝයාට පැමිණි කල් ඇත්තේ නම් සංඝ තෙමේ මෙ නම් ඇති මහණහුගේ පබ්බාජනීයකමීය සංභිදුච්ඡන්තේය.

සඛාමිනි, සංඝ තෙමේ මාගේ වචනය අසා වා: මෙ නම් ඇති භික්ෂු තෙමේ සංඝයා විසින් පබ්බාජනීය කමීය කරණ ලද්දේ මනාසේ පවතියි. භික්ෂුන් අනුව පවතියි. අටලොස් නිසාරණ වතට අනුව පවතියි. පබ්බාජනීය කමීයාගේ සංභිදුච්ඡිම යදිසි. සංඝ තෙමේ මෙ නම් ඇති භික්ෂුහුගේ පබ්බාජනීයකමීය සංභිදුච්ඡිම. මෙ නම් ඇති භික්ෂුහු පිළිබඳ පබ්බාජනීය කමීයාගේ සංභිදුච්ඡිම යම් ආයුෂමතකුට රුචි වේ නම් හෙ තෙම නිශ්ශබ්ද වේවා. යමකුට රුචි නො වේ නම් හෙ තෙම කියවා.

දෙවෙනු වන් මේ කාරණය කියමි: -පෙ- තෙවෙනු වන් මේ කාරණය කියමි: සඛාමිනි, සංඝ තෙමේ මාගේ වචනය අසා වා. මෙ නම් ඇති මේ භික්ෂු තෙමේ සංඝයා විසින් පබ්බාජනීය කමීය කරණු ලැබුයේ මැනවින් පවතියි. භික්ෂුන් අනුව පවතියි. අටලොස් නිසාරණ වතට අනුව පවතියි. පබ්බාජනීය කමීයාගේ සංභිදුච්ඡිම යදිසි. සංඝ තෙමේ මෙ නම් ඇති භික්ෂුහුගේ පබ්බාජනීය කමීය සංභිදුච්ඡිම. මෙ නම් ඇති භික්ෂුහු පිළිබඳ පබ්බාජනීය කමීයාගේ සංභිදුච්ඡිම යම් ආයුෂමතකුට රුචි වේ නම් හෙ තෙම නිශ්ශබ්ද වේ වා. යමකුට රුචි නො වේ නම් හෙ තෙම කියවා.

සංඝයා විසින් මෙ නම් ඇති මහණහුගේ පබ්බාජනීයකමීය සංභිදුච්ඡිම ලදී. (එය) සංඝයාට අභිමතයි. එ හෙයින් නිශ්ශබ්ද යි. මේ කාරණය මෙසේ දරමි.”

තෙවැනි වූ පබ්බාජනීයකමීය නිමසේ ය.

4. පටිසාරණීයකමීය

1. එ සමයෙහි ආයුෂමන් සුඛමී නම් ස්ථවිර තෙම මච්ඡිකාසණ්ඩ නම් නුවර විහාර නම් ගැහැවිහුගේ ආවාසයෙහි වසන්නේ නවකමිහි යෙදුනේ නිති බත් ලබන්නේ වේ. යම් කලෙක විහාර ගැහැවි තෙම සංඝයා හෝ ගණයා හෝ පුද්ගලයකු හෝ පවරණු කැමැති වේ ද, එ කල්හි ආයුෂමන් සුඛමී ස්ථවිරයන් නොවිවාරා සංඝයා හෝ ගණයා හෝ පුද්ගලයකු හෝ නො පවරයි. නො කැඳවයි (නො අමතයි).

2. එ සමයෙහි බොහෝ ස්ථවිර භික්ෂුහු (එ නම්) - ආයුෂමන් ඝාඨිපුත්ත තෙරණුවෝ ද, ආයුෂමන් මහාමොග්ගලානි තෙරණුවෝ ද, ආයුෂමන් මහාකම්බන තෙරණුවෝ ද, ආයුෂමන් මහාකොට්ඨින තෙරණුවෝ ද, ආයුෂමන් මහාකම්පින තෙරණුවෝ ද, ආයුෂමන් මහාමුඤ්ඤ තෙරණුවෝ ද, ආයුෂමන් අනුරුද්ධ තෙරණුවෝ ද, ආයුෂමන් රෙච්ඡන තෙරණුවෝ ද, ආයුෂමන් උපාලි තෙරණුවෝ ද, ආයුෂමන් අනඳ තෙරණුවෝ ද, ආයුෂමන් ගුහුල තෙරණුවෝ ද කසිරිම සැරි සරන්නාහු මච්ඡිකාසණ්ඩ නම් නුවරට පැමිණියහ.

3. අසොසි බො විතො ගහපති 'ථෙරා කිර භික්ඛු මච්ඡිකාසණ්ඩං අනුප්පන්නා'ති. අථ බො විතො ගහපති යෙන ථෙරා භික්ඛු තෙනුපසඤ්ඤාමි. උපසඤ්ඤාමිතො ථෙරෙ භික්ඛු අභිවාදෙත්වා එකමන්තං නිසීදි. එකමන්තං නිසීන්තං බො විතං ගහපතිං ආයසමා ඝාටිපුතො ධම්මො කථාය සන්දසෙසසි සමාදායෙසි සමුත්තොජෙසි සමපනංසෙසි. අථ බො විතො ගහපති ආයසමා ඝාටිපුතො ධම්මො කථාය සන්දසෙසිතො සමාදායෙතො සමුත්තොජිතො සමපනංසිතො ථෙරෙ භික්ඛු එතදවොච: අභිවාසෙන්නු මෙ භනො ථෙරා සවානනාය ආගන්තුකභවන්තති. අභිවාසෙසුං බො ථෙරා භික්ඛු භුණ්හිනාවෙන.

4. අථ බො විතො ගහපති ථෙරං භික්ඛුතං අභිවාසනං විදිත්වා උට්ඨාසාසනා ථෙරෙ භික්ඛු අභිවාදෙත්වා පදකම්ණං කතා යෙනායසමා සුධම්මො තෙනුපසංකම්. උපසඤ්ඤාමිතො ආයසමන්තං සුධම්මං අභිවාදෙත්වා එකමන්තං අට්ඨාසි. එකමන්තං සීතො බො විතො ගහපති ආයසමන්තං සුධම්මං එතදවොච: අභිවාසෙත්තු මෙ භනො අයොසා සුධම්මො සවානනාය භවන්තං සද්ධං ථෙරෙහිති.

5. අථ බො ආයසමා සුධම්මො "පුබ්බ ඛවායං විතො ගහපති යදා සඤ්ඤං වා ගණං වා පුග්ගලං වා නිමන්තොතුකාමො න මං අනප-
ලොකෙත්වා සඤ්ඤං වා ගණං වා පුග්ගලං වා නිමන්තොති. සො'දාති මං අනපලොකෙත්වා ථෙරෙ භික්ඛු නිමන්තෙසි. දුට්ඨො'දානායං විතො ගහපති අනපෙබො විරතරූපො මසී"ති විතං ගහපතිං එතදවොච: 'අලං ගහපති, න අභිවාසෙමි'ති. දුතියමපි බො -පෙ- තතියමපි බො විතො ගහපති ආයසමන්තං සුධම්මං එතදවොච: අභිවාසෙත්තු මෙ භනො අයොසා සුධම්මො සවානනාය භවන්තං සද්ධං ථෙරෙහිති. 'අලං ගහපති, න අභිවාසෙමි'ති. අථ බො විතො ගහපති 'කිං මෙ කරිස්සති අයොසා සුධම්මො අභිවාසෙන්නො වා අනභිවාසෙන්නො වා'ති ආයසමන්තං සුධම්මං අභිවාදෙත්වා පදකම්ණං කතා පකසාමි.

6. අථ බො විතො ගහපති තස්සා රතතියා අච්චයෙන ථෙරං භික්ඛුතං පණීතං බාදනීයං භොජනීයං පටියාදායෙසි. අථ බො ආයසමා සුධම්මො 'යනුතාහං විතනස්ස ගහපතිනො ථෙරාතං භික්ඛුතං පටියන්තං පසෙය්සන්ති' පුබ්බන්තසමයං නිවාසෙත්වා පතනවිවරමාදාය යෙන විතනස්ස ගහපතිනො නිවෙසනං තෙනුපසඤ්ඤාමි. උපසඤ්ඤාමිතො පඤ්ඤාතො ආසනෙ නිසීදි.

3. විතන ගෘහපති තෙමේ ‘සථවිරභික්ෂුහු මවණිකාඥානිකගරයට පැමිණියාහු ලැ’යි අයිය. ඉක්බිති විතන ගෘහපති තෙමේ සථවිර භික්ෂුන් කරා එළඹියේ ය. එළඹ ඔවුන් වහන්සේ වැද එකත්පසෙක හුන්නේ ය. එකත්පසෙක හුන් විතන ගෘහපතිහට ආයුෂමත් සාරිපුතන තෙරණුවෝ දහැමි කථායෙන් කරුණු දක්වුහ. කුශලබ්මියෙහි සමාදන් කරවුහ. තෙද ගැන්වුහ. (කුසල් දහම වැඩිමෙහි) මනා ව සතුටු කලහ. ඉක්බිති විතන ගෘහපති තෙමේ ආයුෂමත් සාරිපුතන සථවිරයන් විසින් දහැමි කථාවෙන් දෙලෝ වැඩ දක්වන ලද්දේ, කුසල්දහමිහි සමාදන් කරවන ලද්දේ, තෙද ගන්වන ලද්දේ (උත්සාහි කරණ ලද්දේ), මනා ව සතුටු කරණු ලැබුයේ සථවිර භික්ෂුහට මෙසේ සැල කළේය: “සවාමිනි, සථවිරවරුන් වහන්සේ හෙට දවස මාගේ ආගනතුක බත ඉවසන සේක් වා”යි. සථවිරභික්ෂුහු නිශ්ශබ්ද භාවයෙන් ඉවැසුහ.

4. ඉක්බිති විතන ගෘහපති තෙම සථවිර භික්ෂුන්ගේ ඉවැසීම දහ (අයැළුම පිළිගත් බව දැන) හුනස්තෙන් නැගිට සථවිරභික්ෂුන් වැද පැදකුණු කොට ආයුෂමත් සුබ්මී තෙරුන් කරා එළඹ උන්වහන්සේ වැද එකත්පසෙක සිටියේ ය. එකත්පසෙක සිටි විතන ගෘහපති තෙම ආයුෂමත් සුබ්මී සථවිරයන් අමනා, “සවාමිනි, සුබ්මී ආයියන් වහන්සේ සෙට දවස මාගේ බත සථවිරභික්ෂුන් සමග ඉවසන සේක් වා”යි කී ය.

5. ඉක්බිති ආයුෂමත් සුබ්මී සථවිර තෙම “මේ විතන ගෘහපතියා පෙර යම් දිනක සංඝයා හෝ ගණයා හෝ පුද්ගලයකු හෝ නිමනනු කැමැත්තේ නම්, එ කල මා නො විවාරු සංඝයා හෝ ගණයා හෝ පුද්ගලයකු හෝ නො පවරයි. එහෙත් හෙතෙම දැන් මා නො විවාරු සථවිර භික්ෂුන් පැවැරී ය. මේ විතන ගෘහපති තෙම දැන් මා කෙරෙහි දූෂිත සිතැත්තේ වන, බලාපොරොත්තු නැත්තේ වන, මා කෙරෙහි කලකිරුණේ වනැ”යි සිතී ය. සිතා විතන ගෘහපතිහට ‘ගෘහපතිය, කම් නැත, නො ඉවසමි’යි කී ය. දෙවනුත්... තෙවනුත් විතන ගෘහපති තෙම සුබ්මී සථවිරයනට “සවාමිනි, සුබ්මී ආයියන් වහන්සේ හෙට දවස පිණිස මාගේ බත සථවිර වරුන් වහන්සේ සමග ඉවසන සේක් වා”යි කී ය. ‘ගෘහපතිය, කම් නැත, නො ඉවසමි’යි සුබ්මී තෙර කී ය. ඉක්බිති විතන ගෘහපති තෙම ‘ආයියි සුබ්මී තෙමේ ඉවසන්නේ හෝ නොඉවසන්නේ හෝ මට කුමක් කරන්නේ දැ’යි ආයුෂමත් සුබ්මී සථවිරයන් වැද පැදකුණු කොට නික්ම ගියේ ය.

6. ඉක්බිති විතන ගෘහපති තෙමේ ඒ රාත්‍රිය අවැමෙන් සථවිර භික්ෂුන් සඳහා ප්‍රණීත වූ කැ යුතු බුදිය යුතු ආහාරපාන පිළියෙල කරවූයේ ය. ඉක්බිති ආයුෂමත් සුබ්මී තෙම ‘විතන ගෘහපති විසින් සථවිර භික්ෂුහට පිළියෙල කරණ ලද්ද දක්නෙම් නම් ඉතා යෙහෙකැ’යි පෙරවරුයෙහි හැද පෙරෙව පාසිවුරු ගෙණ විතන ගෘහපතියාගේ නිවෙස්ත කරා පැමිණියේ ය. පැමිණ පැණැවූ අස්තෙහි වැඩ හුන්නේ ය.

7. අථ ඛො විනෙතා ගහපති යෙනායසමා සුඛමෙමා තෙනුපසඛකම්. උපසඛකම්චා ආයසමනං සුඛමමං අභිවාදෙචා එකමනං නිසීදී. එකමනං නිසීනං ඛො විනතං ගහපතිං ආයසමා සුඛමෙමා එතදවොච: පහුතං ඛො තෙ ඉදං ගහපති ඛාදනීයං හොජනීයං පටියනතං. එකා'ව ඛො ඉධ නන්ති යදිදං තිලසඛ්‍යුක්‍රිකා'ති. “ඛුමති වත මෙ භනෙත රතනෙ බුද්ධිවචනෙ විජ්ජමානෙ අයොන සුඛමෙමන යදෙව කිඤ්චි භාසිතං යදිදං තිලසඛ්‍යුක්‍රිකා'ති”.

8. භුතපුබ්බං භනෙත දකඛිණොපථකා වාණිජා පුරන්තමං ජනපදං අගමංසු වණිජ්ජාය. තෙ තතො කුකකුට්ඨිං ආනෙසුං. අථ ඛො සා භනෙත කුකකුට්ඨි කාකෙත සද්ධිං සංවාසං කපෙපසි. සා පොතකං ජනෙසි. යදා ඛො සො භනෙත කුකකුට්ඨොතකො කාකවස්සං වසසිතුකාමො හොති, ‘කාකකුකකුට්ඨා’ති වස්සති. යදා කුකකුට්ඨස්සං වසසිතුකාමො හොති, ‘කුකකුට්ඨාකා’ති වස්සති. එවමෙව ඛො භනෙත ඛුමති රතනෙ බුද්ධිවචනෙ විජ්ජමානෙ අයොන සුඛමෙමන යදෙව කිඤ්චි භාසිතං යදිදං ‘තිලසඛ්‍යුක්‍රිකා’ති.

9. “අකෙකාසසි මං නිං ගහපති. පරිනාසසි මං නිං ගහපති. එසො තෙ ගහපති ආවාසො, පකකම්ඣ්සාමි”ති. “නාහං භනෙත අයොං සුඛමමං අකෙකාසාමි. න පරිනාසාමි. වසතු භනෙත අයොං සුඛමමො මච්ඡිකාසණ්ඨං. රමණීයං අම්බාධකවනං. අහං අයොස්ස සුඛමමස්ස උස්සකකං කර්ඣ්සාමි චිවරපිණ්ඩපාතසෙනාසනගිලානසාවයනෙසජ්ජපරිකඛාරානන්ති.” දුතියමපි ඛො -පෙ- තතියමපි ඛො ආයසමා සුඛමෙමා විනතං ගහපතිං එතදවොච: “අකෙකාසසි මං නිං ගහපති. පරිනාසසි මං නිං ගහපති. එසො තෙ ගහපති ආවාසො. පකකම්ඣ්සාමි”ති. “කහං භනෙත අයොං සුඛමමො ගම්ඣ්සාමි”ති. “සාවන්තී ඛො අහං ගහපති ගම්ඣ්සාමි භගවනං දස්සනායා”ති. “තෙන භි භනෙත යඤ්ච අත්තනා භණ්ණිතං, යං ව මයා භණ්ණිතං, තං සබ්බං භගවතො ආරොවෙහි. අනච්ඡරියං ඛො පතෙතං භනෙත යං අයොං සුඛමමො පුනදෙව මච්ඡිකාසණ්ඨං පච්චාගචෙජ්ජයා”ති.

10. අථ ඛො ආයසමා සුඛමෙමා සෙනාසනං සංසාමෙචා පත්තං චිවරමාදය යෙන සාවන්තී තෙන පකකාමි. අනුපුබ්බෙන යෙන සාවන්තී, ජෙනවතං අනාථපිණ්ඩකස්ස ආරුමො, යෙන භගවා, තෙනුපසඛකම්. උප-සඛකම්චා භගවනං අභිවාදෙචා එකමනං නිසීදී. එකමනං නිසීනො ඛො ආයසමා සුඛමමො යඤ්ච අත්තනා භණ්ණිතං, යඤ්ච විනෙතන ගහපතිනා භණ්ණිතං, තං සබ්බං භගවතො ආරොවෙසි.

7. ඉක්බිති විතත ගෘහපති තෙම ආයුෂමත් සුධම්මයන් කරා පැමිණියේ ය. පැමිණ ආයුෂමත් සුධම්ම සභවිරයන් වැද එකත්පසෙක හුන්නේ ය. එක් පසෙක හුන් විතත ගෘහපතියාට ආයුෂමත් සුධම්ම සභවිර තෙම “ගෘහපතිය, ඔබ විසින් බොහෝ වූ මේ කැපුතු වූ ද බුදිය යුතු වූ ද ආහාරපාන පිළියෙල කරණ ලද්දේ වෙයි. තලසහලා නම් එක ම දෑයක් පමණක් මෙහි නැතැ”යි කී ය. (එවිට ගැහැව් මෙසේ කී ය:) “එකාන්තයෙන් රුවන් වැනි බොහෝ බුදුවදන් ඇති කල්හිත් සුධම්ම ආයාසීයන් වහන්සේ විසින් ‘තලසහලා’ යැ යි සුදු දෑයක් ම කියන ලදි.”

8. ස්වාමීනි, පෙර වූවන් කියමි: දක්ෂිණාපථයෙහි වැසි වෙළෙන්ඳෝ වෙළෙඳුම පිණිස පෙරදිග ජනපදයට ගියෝ ය. ඔහු එ දෙසින් කිකිළියක ගෙනාවෝ ය. ස්වාමීනි, ඉන් පසු ඒ කිකිළි කවුඩකු හා සංවාස කලා. ඔි තොමෝ පැටියකු වැදුවා. “ස්වාමීනි, යම් විටෙක ඒ කුකුළු පැටියා කවුඩුවකි කරණු කැමැති වේ ද, එ කල්හි ‘කාකකුකකුට’ ය යි හඬ ලයි. යම් කලෙක කුකුළු හඬ හඬ ලනු කැමැති වේ ද, එ කල්හි ‘කුකකුටකාක’ ය යි හඬ ලයි ස්වාමීනි, එ පරිද්දෙන් ම එකාන්තයෙන් රුවන් වැනි බොහෝ බුදුවචන ඇති කල්හි සුධම්ම ආයාසීයන් වහන්සේ විසින් යම් ඒ ‘තලසහලා’ ය යි කියවක් ම කියන ලදී”යි කී ය.

9. “ගෘහපතිය, තෝ මට ආක්‍රොශ කෙරෙහි ය. ගෘහපතිය, තෝ මට පරිභව බෙණෙහි ය. ගෘහපතිය, (මෙන්න,) තෙල තොපගේ ආවාසය, මම නික්ම යන්නෙමි”යි කී ය. “ස්වාමීනි, ආයාසී සුධම්මයන් වහන්සේට මම ආක්‍රොශ නො කරමි. පරිභව නො කරමි. ස්වාමීනි, ආයාසී සුධම්මයන් වහන්සේ මච්ඡිකාසණ්ඩ නගරයෙහි වසන සේක් වා. මේ ඇඹැල්ල වනය සිත් අලවනසුලු ය. මම ආයාසී සුධම්මයන් වහන්සේට සිවුරු පිඹුවා සෙනසුන් ගිලන්පස බෙහෙත්පිරිකර පිණිස ඊතා කරමි”යි ගෘහපති තෙම කී ය. දෙවනුත් සුධම්ම සභවිර තෙමේ විතත ගෘහපතියාට “ගැහැවිය, තෝ මට ආක්‍රොශ කෙරෙහි ය. පරිභව කෙරෙහි ය. මෙන්න, තොපගේ ආවාසය, මම මෙයින් බැහැර මි”යි කී ය. “ස්වාමීනි, ආයාසී සුධම්මයන් වහන්සේ කොහි වහිනසේක් ද?”යි හේ ඇසී ය. “ගැහැවිය, මම භාග්‍යවතුන් වහන්සේ දකිනු පිණිස සැවැත් නුවරට යන්නෙමි”යි තෙරණුවෝ කීහ. “ස්වාමීනි, එසේ නම් තමන් වහන්සේ විසින් යමක් කියන ලද ද, මවිසිනුත් යමක් කියන ලද ද, ඒ සියල්ල භාග්‍යවතුන් වහන්සේට සැල කළ මැනවි. ස්වාමීනි, යම් කෙසකින් සුධම්ම ආයාසීයන් වහන්සේ නැවතත් මච්ඡිකාසණ්ඩයට පෙරලා එන්නාහ යන මේ කාරණය නම් පුද්ගලයන් නො වන්නේ ය”යි ගැහැව් කී ය.

10. ඉක්බිති ආයුෂමත් සුධම්ම සභවිර තෙමේ සෙනසුන් තැන් පත් කොට පාසිවුරු රැගෙන සැවැත් නුවර බලා නික්මිණ. පිළිවෙලින් සැවැත් නුවර දෙවරම් වෙහෙර භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වෙත පැමිණියේ ය. පැමිණ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැද එකත්පසෙක හුන්නේ ය. එකත්පසෙක හුන් සුධම්ම ආයුෂමත් තෙමේ යමක් තමා විසින් කියන ලද ද, යමක් විතත ගෘහපතියා විසින් කියන ලද ද, ඒ සියල්ල භාග්‍යවතුන් වහන්සේට සැල කෙළේ ය.

11. විගර්හි බුද්ධො භගවා: අනනුවර්තකං මොඝපුරිස අනනුලොභිකං අප්පතිරූපං අස්සාමණ්ණකං අකප්පියං අකරණීයං. කථං හි නාම නං මොඝපුරිස විතතං ගහපතිං සද්ධං පසන්නං දෘශ්‍යං කාරකං සංක්ඛ්‍යාපට්ඨාකං තිනෙන චුංසෙස්සයි, තිනෙන චමොහස්සෙයි. තෙන මොඝපුරිස අප්පසන්නාතං වා පසාදිය -පෙ- විගර්හිනා ධම්මං කථං කතා භික්ඛු ආමනෙතයි:

12. තෙන හි භික්ඛවෙ සඛෙස්ස සුඛම්මස්ස භික්ඛුනො පටිසාරණීයකම්මං කරොතු 'විතෙනා තෙ ගහපති ඛමාපෙතබ්බො'ති. එවඤ්ච පන භික්ඛවෙ කාතබ්බං:

පඨමං. සුඛම්මො භික්ඛු වොදෙනබ්බො. වොදෙතා සාරෙතබ්බො, සාරෙතා ආපතති ආරොපෙතබ්බො. ආපතති ආරොපෙතා ව්‍යතෙනන භික්ඛුනා පටිබලෙන සඛෙස්ස ඤාපෙතබ්බො:

“සුඤ්ඤානං මෙ භනෙන සඛෙස්ස. අයං සුඛම්මො භික්ඛු විතතං ගහපතිං සද්ධං පසන්නං දෘශ්‍යං කාරකං සංක්ඛ්‍යාපට්ඨාකං තිනෙන චුංසෙයි, තිනෙන චමොහයි. යදි සංක්ඛ්‍යා පනතකල්ලං සඛෙස්ස සුඛම්මස්ස භික්ඛුනො පටිසාරණීයකම්මං කරෙය්‍ය 'විතෙනා තෙ ගහපති ඛමාපෙතබ්බො'ති. එසා ඤාතති.

සුඤ්ඤානං මෙ භනෙන සඛෙස්ස: අයං සුඛම්මො භික්ඛු විතතං ගහපතිං සද්ධං පසන්නං දෘශ්‍යං කාරකං සංක්ඛ්‍යාපට්ඨාකං තිනෙන චුංසෙයි, තිනෙන චමොහයි. සඛෙස්ස සුඛම්මස්ස භික්ඛුනො පටිසාරණීයකම්මං කරොති 'විතෙනා තෙ ගහපති ඛමාපෙතබ්බො'ති. යස්සායස්මතො ඛමති සුඛම්මස්ස භික්ඛුනො පටිසාරණීයස්ස කම්මස්ස කරණං 'විතෙනා තෙ ගහපති ඛමාපෙතබ්බො'ති සො භුණ්හස්ස. යස්ස නිකම්මති, සො භාසෙය්‍ය.

11. භාග්‍යවන් බුදුරජානන් වහන්සේ ගඬා කළ සේක: “හිස් පුරුෂය, නොනිසි ය, නොසුදුසු ය, නො ගැලපෙන්නේ ය. මහණදමට නොනරම් ය. නොකැප වූවකි. නොකටයුත්තකි. හිස් පුරුෂය, නෝ කෙසේ නම් සැදුහැනි පැහැදුනු දායක වූ කැපකරු වූ සංඝයාගේ උපසංඝායක වූ විතත ගෘහපතිහට ලාමක වචනයෙන් නින්දා කෙළෙහි ද? පහත් වචනයෙන් ගඬා කෙළෙහි ද? හිස් පුරුෂය, මේ කාරණය නොපැහැදුනවුන්ගේ පැහැදීම පිණිස හෝ පැහැදුනවුන්ගේ ප්‍රසාදබාහුලය පිණිස හෝ නො වෙයි. වැලි දු හිස් පුරුෂය, මෙය නොපහත් වූවන්ගේ නොපහත්බව පිණිස ද, පහත් වූ ද ඇතැමුන්ගේ වෙනස් බව පිණිස ද පවතියි.”... සුබ්බ භික්ෂුහට ගරභා තදනුරූප දැනුම් කථා කොට භික්ෂුන් ඇමතු සේක:

12. මහණෙනි, එහෙයින් සංඝ තෙමේ සුබ්බ භික්ෂුහට ‘නුඹ විසින් විතත ගෘහපති තෙමේ ඤාතා කරවිය යුත්තේ ය’ යි කියා පරිසාරණීය කමය කෙරේ වා.

මහණෙනි, ඒ පරිසාරණීය කමය මෙසේ කළ යුතු ය: පළමු කොට සුබ්බ භික්ෂු තෙමේ වොදනා කළ යුතු යි. වොදනා කොට (කරුණ) සිහි පත් කරවිය යුතු යි. සිහිපත් කරවා ඇවැන නැංවිය යුතු යි. ඇවැන නංවා ව්‍යාකෘත වූ ප්‍රතිබල දඤ්ඤා මහණකු විසින් සංඝ තෙමේ මෙසේ දැන්විය යුතු යි:

“සවාමිනි, සංඝ තෙමේ මාගේ වචනය අසාවා: මේ සුබ්බ නම් භික්ෂු තෙමේ ශ්‍රද්ධාවන් ප්‍රසන්න වූ දායක වූ කැපකරු වූ සංඝෝපසංඝායක වූ විතත නම් ගෘහපතිහට ලාමක වචනයෙන් ආක්‍රොශ කෙළේ ය. ලාමක වචනයෙන් ගඬා කෙළේ ය. ඉදින් සංඝයාට පැමිණි කල් ඇත් නම් සංඝ තෙමේ සුබ්බ භික්ෂුහට ‘ඔබ විසින් විතත නම් ගැහැවි තෙම ඤාතා කරවිය යුත්තේ ය’ යි පරිසාරණීය කමය කරන්නේය. (කළ යුතු ය.) මේ ඤාතනය යි.

සවාමිනි, සංඝ තෙමේ මාගේ වචනය අසාවා. මේ සුබ්බ නම් භික්ෂු තෙමේ සැදුහැනි පැහැදුනා වූ දායක වූ කාරක වූ සංඝඋපසංඝායක වූ විතත නම් ගැහැවිහට ලාමක වචනයෙන් ආක්‍රොශ කෙළේ ය. පහත් වචනයෙන් නින්දා කෙළේ ය. සංඝ තෙමේ සුබ්බ භික්ෂුහට ‘තා විසින් විතත ගෘහපති තෙම ඤාතා කරවිය යුතු ය’ යි පරිසාරණීයකමය කරයි. යම් ආයුෂමතකුහට ඔබ විසින් විතත ගෘහපති තෙම ඤාතා කරවිය යුත්තේය’ යි සුබ්බ භික්ෂුහට පරිසාරණීය කමය කිරීම රුචි වේ නම් තෙ-තෙමේ නිශ්ශබ්ද වේවා, යමකුට රුචි නො වේ නම්, තෙ තෙමේ කියාවා.

දුතියමි ඵතමන්ථං වදාමි -පෙ- තතියමි ඵතමන්ථං වදාමි: සුණාතු මෙ භනෙන සඛෙසා. අයං සුඛමෙමා භික්ඛු චිත්තං ගහපතිං සද්ධං පස්සන්තං දායකං කාරකං සම්පූර්ණං භිනෙන බ්‍රාහ්මෙයි, භිනෙන වමෙහයි. සඛෙසා සුඛමෙසා භික්ඛුනො පටිසාරණීයකමමං කරොති 'චිත්තො තෙ ගහපති ඛමාපෙතබ්බො'ති. යස්සායසමනො ඛමෙති සුඛමෙසා භික්ඛුනො පටිසාරණීයසා කමමසා කරණං 'චිත්තො තෙ ගහපති ඛමාපෙතබ්බො'ති, සො භුණ්හස්ස. යස්ස නකම්මති සො භාසෙය්‍ය.

කතං සඛෙසන සුඛමෙසා භික්ඛුනො පටිසාරණීයකමමං 'චිත්තො තෙ ගහපති ඛමාපෙතබ්බො'ති. ඛමෙති සම්පස්සා, තස්මා භුණ්ති. ඵවලෙනං ධාරයාමි'ති.

අධම්මකමමදවාදසකං

1. තිති භික්කුවෙ අභෙගති සමන්තාගතං පටිසාරණීයකමමං. අධම්මකමමඤ්ච හොති අවිනයකමමඤ්ච දුට්ඨසන්නඤ්ච: අසම්මුඛා කතං හොති, අපට්ඨුච්ඡා කතං හොති, අපට්ඨකාය කතං හොති. ඉමෙති ඛො භික්කුවෙ තිහභෙගති සමන්තාගතං පටිසාරණීයකමමං. අධම්මකමමං ච හොති අවිනයකමමං ච දුට්ඨසන්නඤ්ච.

2. අපරෙතිපි භික්කුවෙ තිහභෙගති සමන්තාගතං පටිසාරණීයකමමං. අධම්මකමමං ච හොති අවිනයකමමඤ්ච දුට්ඨසන්නඤ්ච: අනාපතනියා කතං හොති, අදෙසනාගාමිනියා ආපතනියා කතං හොති, දෙසිතාය ආපතනියා කතං හොති -පෙ-.

3. අපරෙතිපි භික්කුවෙ තිහභෙගති-පෙ- අධම්මකමමං ච හොති -පෙ- අවොදෙකා කතං හොති, අසාරෙකා කතං හොති, ආපතනි: අනාරොපෙකා කතං හොති -පෙ-

4. අපරෙතිපි භික්කුවෙ තිහභෙගති -පෙ- අධම්මකමමං ච හොති -පෙ- අසම්මුඛා කතං හොති, අධම්මෙන කතං හොති, වග්ගෙන කතං හොති -පෙ-

5. අපරෙතිපි භික්කුවෙ තිහභෙගති -පෙ- අධම්මකමමං ච හොති -පෙ- අපට්ඨුච්ඡා කතං හොති, අධම්මෙන කතං හොති, වග්ගෙන කතං හොති -පෙ-

6. අපරෙතිපි භික්කුවෙ තිහභෙගති -පෙ- අධම්මකමමං ච හොති -පෙ- අපට්ඨකාය කතං හොති, අධම්මෙන කතං හොති, වග්ගෙන කතං හොති -පෙ-

දෙවනුවන් මේ කාරණය කියමි... තෙවනුවන් මේ කාරණය කියමි: ස්වාමීනි, සංඝ තෙමේ මාගේ වචනය අසාවා. මේ සුබමී භික්ෂු තෙමේ ශ්‍රද්ධා ඇති පැහැදිනා වූ පසය දෙන්නා වූ සංඝකාන්තා කරන්නා වූ සංඝයාට උච්චන් කරන්නා වූ විතත නම් ගැහැවිතට පහත් වචනයෙන් නින්දා කෙළේ ය. පහත් වචනයෙන් ගැරැහි ය. සංඝ තෙමේ සුබමී භික්ෂුහට 'ඔබ විසින් විතත ගැහැවි තෙමේ ඤාණ කරවිය යුත්තේ යැ' යි පටිසාරණියකමය කරයි. යම් ආයුෂමනකුතට 'විතත ගහපති තෙමේ ඔබ විසින් ඤාණ කරවිය යුතු ය' යි සුබමී භික්ෂුහට පටිසාරණියකමය කිරීම රුචි වේ නම්, හෙ තෙමේ නිශ්ශබ්ද වේවා. යම්කුට රුචි නොවේ නම් හෙ තෙමේ කියාවා.

සංඝයා විසින් සුබමී භික්ෂුහට 'විතත ගහපති තෙමේ ඔබ විසින් ඤාණ කරවිය යුතු ය' යි පටිසාරණියකමය කරණ ලදී. සංඝයාට එය රුචි යි. එ හෙයින් නිහඬ ය. මේ කාරණය මෙසේ සලකමි" යි.

අධම්මකමදවාදකකය

1. මහණෙනි, අංග තුනෙකින් යුක්ත වූ පටිසාරණියකමය නොදැනුම් කමෙක් ද වෙයි. අවිනය කමෙක් ද වෙයි. නොමනාව සංහිදුනෙක් ද වෙයි: නොහමුයෙහි කරණ ලද්දේ වේද, නොපිළිපිස කරණ ලද්දේ වේ ද, පිළිපිස නො ගෙන කරණ ලද්දේ වේ ද, මහණෙනි, මේ අංග තුනින් යුක්ත පටිසාරණියකමය නොදැනුම් කමෙක් ද වෙයි. අවිනය කමෙක් ද වෙයි. මනාව නොසංහිදුනෙක් ද වෙයි.

2. මහණෙනි, අන්‍ය වූ ද අංග තුනෙකින් යුක්ත වූ පටිසාරණියකමය නොදැනුම් කමෙක් ද වෙයි. අවිනය කමෙක් ද වෙයි. නොමනාව සංහිදුනෙක් ද වෙයි: ඇවැත් නැති කල්හි කරණලද්දේ වේ ද, දෙසීමෙන් පිරිසිදු නොවන ඇවැතෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද ඇවැත දෙසූ කල්හි කරණ ලද්දේ වේ ද, මහණෙනි, මේ තෙඅගින් යුතු පටිසාරණියකමය...

3. මහණෙනි, අනිත් තෙඅගකින් යුක්ත වූ පටිසාරණියකමය ද නොදැනුම් කමෙක් ද වෙයි... වොදනා නොකොට කරණ ලද ද, සිහිපත් නොකරවා කරණ ලද ද, ඇවැත් නොනංවා කරණ ලද ද...

4. මහණෙනි, අනිත් තෙඅගකින් යුක්ත වූ පටිසාරණියකමය ද නො දැනුම්කමෙක් ද වෙයි... නොහමුයෙහි කරණ ලද ද, නොදැනුමින් කරණ ලද ද, ව්‍යග්‍ර ව කරණ ලද ද...

5. මහණෙනි, අනිත් තෙඅගකින් යුක්ත වූ පටිසාරණියකමය ද නොදැනුම්කමෙක් ද වෙයි... නො පිළිපිස කරණ ලද ද, නොදැනුමින් කරණ ලද ද, ව්‍යග්‍ර ව කරණ ලද ද,...

6. මහණෙනි, අනිත් තෙඅගකින් යුක්ත වූ පටිසාරණියකමය ද නො දැනුම්කමෙක් ද වෙයි... පිළිපිස නොගෙන කරණ ලද ද, නොදැනුමින් කරණ ලද ද, ව්‍යග්‍ර ව කරණ ලද ද යන තුන යි...

7. අපරෙතිපි භික්ඛවෙ තිහඛෙහති -පෙ- අධම්මකම්මං ච හොති -පෙ- අපාරත්තියා කතං හොති, අධම්මෙන කතං හොති, වග්ගෙන කතං හොති -පෙ-

8. අපරෙතිපි භික්ඛවෙ තිහඛෙහති -පෙ- අධම්මකම්මං ච හොති -පෙ- අදෙසනාගාමිනියා ආපත්තියා කතං හොති, අධම්මෙන කතං හොති, වග්ගෙන කතං හොති -පෙ-

9. අපරෙතිපි භික්ඛවෙ තිහඛෙහති -පෙ- අධම්මකම්මං ච හොති -පෙ- දෙසිනාය ආපත්තියා කතං හොති, අධම්මෙන කතං හොති, වග්ගෙන කතං හොති -පෙ-

10. අපරෙතිපි භික්ඛවෙ තිහඛෙහති -පෙ- අධම්මකම්මං ච හොති -පෙ- අවොදෙත්වා කතං හොති, අධම්මෙන කතං හොති, වග්ගෙන කතං හොති -පෙ-

11. අපරෙතිපි භික්ඛවෙ තිහඛෙහති -පෙ- අධම්මකම්මං ච හොති -පෙ- අසාරෙත්වා කතං හොති, අධම්මෙන කතං හොති, වග්ගෙන කතං හොති -පෙ-

12. අපරෙතිපි භික්ඛවෙ තිහඛෙහති -පෙ- අධම්මකම්මං ච හොති -පෙ- ආපත්තිං අනාරොපෙත්වා කතං හොති, අධම්මෙන කතං හොති, වග්ගෙන කතං හොති. ඉමෙහි බො භික්ඛවෙ තිහඛෙහති සමන්තාගතං පටිසාරණීයකම්මං අධම්මකම්මඤ්ච හොති අවිනයකම්මඤ්ච දුටුපසන්නඤ්ච.

පටිසාරණීයකම්මෙ අධම්මකම්මදවාදසකං නිවසිතං.

ධම්මකම්මදවාදසකං

1. තිහි භික්ඛවෙ අඛෙහති සමන්තාගතං පටිසාරණීයකම්මං ධම්මකම්මං ච හොති විනයකම්මඤ්ච සුටුපසන්නඤ්ච: සම්මුඛා කතං හොති, පටිපුච්ඡා කතං හොති, පටිඤ්ඤාය කතං හොති. ඉමෙහි බො භික්ඛවෙ තිහඛෙහති සමන්තාගතං පටිසාරණීයකම්මං ධම්මකම්මං ච හොති විනයකම්මං ච සුටුපසන්නං ච.

2. අපරෙතිපි භික්ඛවෙ තිහඛෙහති සමන්තාගතං පටිසාරණීයකම්මං ධම්මකම්මං ච හොති, විනයකම්මං ච, සුටුපසන්නං ච: ආපත්තියා කතං හොති, දෙසනාගාමිනියා ආපත්තියා කතං හොති, අදෙසිනාය ආපත්තියා කතං හොති -පෙ-

3. අපරෙතිපි භික්ඛවෙ තිහඛෙහති -පෙ- ධම්මකම්මං ච හොති -පෙ- වොදෙත්වා කතං හොති, සාරෙත්වා කතං හොති, ආපත්තිං ආරොපෙත්වා කතං හොති -පෙ-

7. මහණෙනි, අනිත් තෙ අගෙකින් යුතු පටිසාරණියකමය ද නොදූහැමිකමෙක් ද වෙයි... නොඇවැතෙනි කරණ ලද ද, නොදූහැමිත් කරණ ලද ද, ව්‍යග්‍ර ව කරණ ලද ද...

8. මහණෙනි, අනිත් තෙ අගෙකින් යුතු පටිසාරණියකමය ද නොදූහැමිකමෙක් ද වෙයි... දෙසීමෙන් පිරිසිදු නොවන ඇවැතෙනි කරණ ලද ද, නොදූහැමිත් කරණ ලද ද, ව්‍යග්‍ර ව කරණ ලද ද...

9. මහණෙනි, අනිත් තෙ අගෙකින් යුතු පටිසාරණියකමය ද නොදූහැමිකමෙක් ද වෙයි... ඇවැත දෙසු කල්හි කරණ ලද ද, නොදූහැමිත් කරණ ලද ද, ව්‍යග්‍ර ව කරණ ලද ද...

10. මහණෙනි, අනිත් තෙ අගෙකින් යුතු පටිසාරණියකමය ද නොදූහැමිකමෙක් ද වෙයි... වොදනා නොකොට කරණ ලද ද, නොදූහැමිත් කරණ ලද ද, ව්‍යග්‍ර ව කරණ ලද ද...

11. මහණෙනි, අනිත් තෙ අගෙකින් යුතු පටිසාරණියකමය ද නොදූහැමිකමෙක් ද වෙයි... සිහි නොකරවා කරණ ලද ද, නොදූහැමිත් කරණ ලද ද, ව්‍යග්‍ර ව කරණ ලද ද...

12. මහණෙනි, අනිත් තෙ අගෙකින් යුතු පටිසාරණියකමය ද නො දූහැමිකමෙක් ද වෙයි... ඇවැත නො නගා කරණ ලද ද, නොදූහැමිත් කරණ ලද ද, ව්‍යග්‍ර ව කරණ ලද ද... මහණෙනි, මේ තෙ අගින් යුතු පටිසාරණිය කමය නොදූහැමිකමෙක් ද වෙයි. අවිනයකමෙක් ද වෙයි. නොමනාව සංහිදුනෙක් ද වෙයි.

පටිසාරණිය කමයෙහි අධමිකමී දොළොස නිමයේ ය.

ධමිකමීද්වාදගකය

1. මහණෙනි, අංග තුනෙකින් යුත් පටිසාරණියකමය දූහැමි කමෙක් ද වෙයි, විනය කමෙක් ද වෙයි, මනා ව සංහිදුනෙක් ද වෙයි: හමුවෙහි කරණ ලද ද, පිළිපිස කරණ ලද ද, පිළිණ නෙණ කරණ ලද ද, මහණෙනි, මේ තෙ අගින් යුත් පටිසාරණියකමය දූහැමි කමෙක් ද වෙයි, විනය කමෙක් ද වෙයි, මනා ව සංහිදුනෙක් ද වෙයි.

2 මහණෙනි, අනිත් තෙ අගෙකින් යුත් පටිසාරණියකමය ද දූහැමි කමෙක් ද වෙයි, විනයකමෙක් ද වෙයි, මැනැවින් සංහිදුනෙක් ද වෙයි: ඇවැත ඇති කල්හි කරණ ලද ද, දෙසීමෙන් පිරිසිදු වන ඇවැතෙනි කරණ ලද ද, ඇවත නොදෙසු කල්හි කරණ ලද ද...

3. මහණෙනි, අනිත් තෙ අගෙකින් යුත් පටිසාරණියකමය ද ධමිකමයෙක් ද වෙයි... වොදනා කොට කරණ ලද්දේ වේ ද, සිහිපත් කරවා කරණ ලද්දේ වේ ද, ඇවැත නංවා කරණ ලද්දේ වේ ද...

4. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තිහඬෙහති -පෙ- ධම්මකමමං ව හොති -පෙ- සමමුඛා කතං හොති, ධම්මෙත කතං හොති, සමග්ගෙන කතං හොති-පෙ-

5. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තිහඬෙහති -පෙ- ධම්මකමමං ව හොති -පෙ- පටිපුච්ඡා කතං හොති, ධම්මෙත කතං හොති, සමග්ගෙන කතං හොති -පෙ-

6. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තිහඬෙහති -පෙ- ධම්මකමමං ව හොති -පෙ- පටිඤ්ඤාය කතං හොති, ධම්මෙත කතං හොති, සමග්ගෙන කතං හොති -පෙ-

7. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තිහඬෙහති -පෙ- ධම්මකමමං ව හොති -පෙ- ආපත්තියා කතං හොති, ධම්මෙත කතං හොති, සමග්ගෙන කතං හොති -පෙ-

8. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තිහඬෙහති -පෙ- ධම්මකමමං ව හොති -පෙ- දෙසනාගාමිනියා ආපත්තියා කතං හොති, ධම්මෙත කතං හොති සමග්ගෙන කතං හොති -පෙ-

9. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තිහඬෙහති -පෙ- ධම්මකමමං ව හොති -පෙ- අදෙසිතාය ආපත්තියා කතං හොති, ධම්මෙත කතං හොති, සමග්ගෙන කතං හොති -පෙ-

10. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තිහඬෙහති -පෙ- ධම්මකමමං ව හොති -පෙ- වොදෙචා කතං හොති, ධම්මෙත කතං හොති, සමග්ගෙන කතං හොති -පෙ-

11. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තිහඬෙහති -පෙ- ධම්මකමමං ව හොති -පෙ- සාරෙචා කතං හොති, ධම්මෙත කතං හොති, සමග්ගෙන කතං හොති -පෙ-

12. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තිහඬෙහති -පෙ- ධම්මකමමං ව හොති -පෙ- ආපත්තිං ආරොපෙචා කතං හොති, ධම්මෙත කතං හොති, සමග්ගෙන කතං හොති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ තිහඬෙහති සමන්තාගතං පටිසාරණීය කමමං ධම්මකමමං ව හොති විනයකමමං සුචුපස්ථානං ව.

පටිසාරණීයකමමෙ ධම්මකමමදෙචාදසකං නිබ්බිතං.

ආකඩ්ඛමානවතුකකං.

1. පඤ්චකි භික්ඛවෙ අඬෙහති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආකඩ්ඛමානො සබ්බෙසා පටිසාරණීයකමමං කරෙය්‍ය: ගිහිනං අලාභාය පරිසකකති, ගිහිනං අනත්ථාය පරිසකකති, ගිහිනං අවාසාය පරිසකකති, ගිහිනං අකෙකාසති පරිනාසති, ගිහි ගිහිති හෙදෙති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ පඤ්චහඬෙහති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආකඩ්ඛමානො සබ්බෙසා පටිසාරණීයකමමං කරෙය්‍ය.

4. මහණෙනි, අනිත් අංග තුනෙකින් යුතු පටිසාරණීයකමීය ද ධම්මකමීයෙක් ද වෙයි... හමුවෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, දැහැමින් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග ව කරණ ලද්දේ වේ ද වේ ද...

5. මහණෙනි, අනිත් අංග තුනෙකින් යුතු පටිසාරණීයකමීය ද ධම්මකමීයෙක් ද වෙයි... පිළිවිස කරණ ලද්දේ වේ ද, දැහැමින් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග ව කරණ ලද්දේ වේ ද...

6. මහණෙනි, අනිත් තෙ අගෙකින් යුතු පටිසාරණීයකමීය ද ධම්මකමීයෙක් ද වෙයි... පිළිණ ගෙණ කරණ ලද්දේ වේ ද, දැහැමින් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග ව කරණ ලද්දේ වේ ද...

7. මහණෙනි, අනිත් අංග තුනෙකින් යුතු පටිසාරණීයකමීය ද ධම්මකමීයෙක් ද වෙයි... ඇවැත ඇති කල්හි කරණ ලද්දේ වේ ද, දැහැමින් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග ව කරණ ලද්දේ වේ ද...

8. මහණෙනි, අනිත් තෙ අගකින් යුතු පටිසාරණීයකමීය ද ධම්මකමීයෙක් ද වෙයි... දෙසීමෙන් පිරිසිදු වන ඇවැතෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, දැහැමින් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග ව කරණ ලද්දේ වේ ද...

9. මහණෙනි, අනිත් තෙ අගෙකින් යුතු පටිසාරණීයකමීය ද ධම්මකමීයෙක් ද වෙයි... නොදෙසූ ඇවැතෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, දැහැමින් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග ව කරණ ලද්දේ වේ ද...

10. මහණෙනි, අනිත් අංග තුනෙකින් යුතු පටිසාරණීයකමීය ද ධම්මකමීයෙක් ද වෙයි... වොදනා කොට කරණ ලද්දේ වේ ද, දැහැමින් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග ව කරණ ලද්දේ වේ ද...

11. මහණෙනි, අනිත් තෙ අගෙකින් යුතු පටිසාරණීයකමීය ද ධම්මකමීයෙක් ද වෙයි... සිහිපත් කරවා කරණ ලද්දේ වේ ද, දැහැමින් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග ව කරණ ලද්දේ වේ ද...

12. මහණෙනි, අනිත් අංග තුනෙකින් යුතු පටිසාරණීයකමීය ද ධම්මකමීයෙක් ද වෙයි... ඇවැත නංවා කරණ ලද්දේ වේ ද, දැහැමින් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග ව කරණ ලද්දේ වේ ද, මහණෙනි, මේ අංග තුනෙන් යුතු පටිසාරණීය කමීය දැහැමි කමෙක් ද වෙයි, විනය කමෙක් ද වෙයි, මැනවින් සංහිදුනෙක් ද වෙයි.

පටිසාරණීය කමීයෙහි ධම්මකමී දොළොස හිමි.

ආකඩබමානවතුකකය

1. මහණෙනි, අංග පසෙකින් යුක්ත භික්ෂුහට සංඝ තෙමේ කැමැති වන්නේ නම් පටිසාරණීය කමීය කරන්නේ ය (කළ යුතු යි): ගිහිනට අලාභය පිණිස උත්සාහ කරයි ද, ගිහිනට අනර්ථය පිණිස උත්සාහ කරයි ද, ගිහිනගේ නොවිසිම පිණිස (වසන තැනින් බැහැර කරණු පිණිස) උත්සාහ කරයි ද, ගිහිනට ආක්‍රොශ කරයි ද, පරිහව කරයි ද, ගිහියන් ගිහියන් හා බිඳුවයි ද, මහණෙනි, මේ අංග පසින් යුක්ත භික්ෂුහට සංඝ තෙමේ කැමැති නම් පටිසාරණීයකමීය කරන්නේ ය.

2. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ පඤ්චබෙගහි සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආකඛබ්බමානො සබ්බෙසා පටිසාරණීයකමමං කරෙය්‍ය: ගිහීනං බුද්ධස්ස අවණණං භාසති, ගිහීනං ධම්මස්ස අවණණං භාසති, ගිහීනං සබ්බස්ස අවණණං භාසති, ගිහී භිනෙන භුංසෙති, ගිහී භිනෙන වමොති, ගිහීනං ධම්මිකං පටිස්සවං න සච්චාපෙති. ඉමෙහි භික්ඛවෙ පඤ්චබෙගහි සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආකඛබ්බමානො සබ්බෙසා පටිසාරණීයකමමං කරෙය්‍ය.

3. පඤ්චන්තං භික්ඛවෙ භික්ඛුනං ආකඛබ්බමානො සබ්බෙසා පටිසාරණීයකමමං කරෙය්‍ය: එකො ගිහීනං අලාභාය පරිසකකති, එකො ගිහීනං අනස්ථාය පරිසකකති, එකො ගිහීනං අවාසාය පරිසකකති, එකො ගිහීනං අකෙකාසති පරිනාසති, එකො ගිහී ගිහීහි හෙදෙති. ඉමෙසං බො භික්ඛවෙ පඤ්චන්තං භික්ඛුනං ආකඛබ්බමානො සබ්බෙසා පටිසාරණීයකමමං කරෙය්‍ය.

4. අපරෙසම්පි භික්ඛවෙ පඤ්චන්තං භික්ඛුනං ආකඛබ්බමානො සබ්බෙසා පටිසාරණීයකමමං කරෙය්‍ය: එකො ගිහීනං බුද්ධස්ස අවණණං භාසති, එකො ගිහීනං ධම්මස්ස අවණණං භාසති, එකො ගිහීනං සබ්බස්ස අවණණං භාසති, එකො ගිහී භිනෙන භුංසෙති, ගිහී භිනෙන වමොති, එකො ගිහීනං ධම්මිකං පටිස්සවං න සච්චාපෙති. ඉමෙසං බො භික්ඛවෙ පඤ්චන්තං භික්ඛුනං ආකඛබ්බමානො සබ්බෙසා පටිසාරණීයකමමං කරෙය්‍ය.

ආකඛබ්බමාන වතුකකං නිට්ඨිතං.

පටිසාරණීයකමම අට්ඨාරසවනං.

1. පටිසාරණීයකමමකතෙන භික්ඛවෙ භික්ඛුනා සමමා වතති-තබ්බං. තත්‍රායං සමමා වතතනා: න උපසම්පාදෙනබ්බං. න නිස්සයො දුතබ්බො. න සාමණෙරො උපට්ඨාපෙනබ්බො. න භික්ඛුනොවාදකසමුත්ති සාදිතබ්බො. සමමතෙනපි භික්ඛුනියො න ඔවදිතබ්බො. යාය ආපතතියා සබ්බෙසා පටිසාරණීයකමමං කතං හොති සා ආපතති න ආපජ්ජිතබ්බො, අඤ්ඤා වා නාදිසිකා, තතො වා පාපිට්ඨිතරා කමමං න ගරහිතබ්බං. කමමිකා න ගරහිතබ්බො. න පකතතස්ස භික්ඛුනො උපොසථොධිපෙතබ්බො. න පචාරණා ධිපෙතබ්බො. න සච්චනියං කාතබ්බං. න අනුචාදො පට්ඨිපෙනබ්බො. න ඔකාසො කාරෙතබ්බො. න වොදෙනබ්බො. න සාරෙතබ්බො. න භික්ඛුනි සමපයොජ්ජිතබ්බන්ති.

පටිසාරණීයකමම අට්ඨාරසවනං නිට්ඨිතං.

2. මහණෙනි, අන්‍ය වූ ද අංග පසෙකින් යුක්ත භික්ෂුහට සංඝ තෙමේ කැමැති වන්නේ නම් පරිසාරණීය කමය කරන්නේය (කළ යුතු යි): ගිහියනට බුදුන්ගේ අගුණ කීයයි ද, ගිහියනට ධර්මයේ අගුණ කීයයි ද, ගිහියනට සංඝයාගේ අගුණ කීයයි ද, ගිහියනට පහත් වචනයෙන් ආක්‍රොශ කරයි ද, ගිහියනට ලාමක බසින් ගරහයි ද, ගිහියනට දුන් ධාමීක ප්‍රතිඥාව සත්‍ය නොකරයි ද (කඩ කෙරේ ද), මහණෙනි, මේ අංග පසින් යුක්ත මහණහට සංඝ තෙමේ කැමැති නම් පරිසාරණීය කමය කරන්නේ ය.

3. මහණෙනි, භික්ෂුන් පස්නමකට සංඝ තෙමේ කැමැති නම් පරිසාරණීය කමය කරන්නේය. එක් මහණෙක් ගිහියනට අලාභය පිණිස උත්සාහ කරයි. එක් මහණෙක් ගිහියනට අනභි පිණිස උත්සාහ කරයි. එක් මහණෙක් ගිහියන්ගේ නොවිසීම පිණිස උත්සාහ කරයි. එක් මහණෙක් ගිහියනට ආක්‍රොශ පරිභව කරයි. එක් මහණෙක් ගිහියන් ගිහියන් හා බිඳවයි. මහණෙනි, මේ භික්ෂුන් පස් නමට සංඝ තෙමේ කැමැති නම් පරිසාරණීය කමය කරන්නේ ය.

4. මහණෙනි, අන්‍ය වූ ද භික්ෂුන් පස්නමකට සංඝ තෙමේ කැමැති නම් පරිසාරණීය කමය කරන්නේය. එක් නමක් ගිහියනට බුදුරුවන්හි අයුණු කීයයි. එක් නමක් ගිහියනට දමුරුවන්හි අයුණු කීයයි. එක් නමක් ගිහියනට සතුරුවන්හි අයුණු කීයයි. එක් නමක් ගිහියනට ලාමක වචනයෙන් අවමන් කරයි ගිහියනට පහත් බසින් ගරහයි. එක් නමක් ගිහියනට කළ දැහැමි පිළිණ කඩ කරයි. මහණෙනි, මේ භික්ෂුන් පස් නමට සංඝ තෙමේ කැමැති නම් පරිසාරණීයකමය කරන්නේ ය.

ආකඩබමානවතුකකය නිමි.

පරිසාරණීයකමයෙහි අටොලොස්වන

1. මහණෙනි, පරිසාරණීය කමය කරණු ලැබූ මහණහු විසින් (අටලොස් නිසාරණ වනට) අනුව මැනැවින් පැවැතිය යුතු යි එහි මේ මැනැවින් පවතින පරිදි යි. තමන් උපාධ්‍යාය ව උපසම්පද, නො කළ යුතු යි. නිස නො දිය යුතු යි. හෙරණතු ලවා උවටත් කරවා නොගත යුතු යි මෙහෙණිනට ඔවා දීමේ සමමතිය නො ඉවැසිය යුතු යි. සමමතිය ලදහු විසින් ඔවා නො දිය යුතු යි. යම් ඇවැතකට සංඝයා විසින් පරිසාරණීය කමය කරණ ලද ද, ඒ ඇවැතට නො පැමිණිය යුතු යි. එවැනි අන් ඇවැතකට හෝ නො පැමිණිය යුතු යි. එයටත් වඩා ලාමක ඇවැතකට හෝ නො පැමිණිය යුතු යි. කමයට නො ගැරැහිය යුතු යි. කමී කළ සංඝයාට නො ගැරැහිය යුතු යි. ප්‍රචතන් මහණහුගේ පොතෝ තැබීම නො කළ යුතු ය. එ වැන්නහුගේ පවුරුණු තැබීම නොකළයුතු ය. සවචනිය කමය නො කළයුතු ය. විහාරයෙහි දෙටු තනතුරෙහි නොපිහිටිය යුතු ය. අවකාශ නො කරවිය යුතුය. වොදනා නො කළ යුතු ය. සාරණා නොකළ යුතු ය. භික්ෂුන් ඔවුනොවුන් කලහයෙහි නො යෙදිය යුතු යි.

පරිසාරණීය කමයෙහි අටොලොස් වන නිමි.

නාපටිපසස්ස මෙහනබ්බ අට්ඨාර සකං

1. අථ බො සබ්බෙසා සුඛම්මස්ස භික්ඛුනො පටිසාරණීයකම්මං අකාසී,
 “විනේනා තෙ ගහපති බමාපෙනබ්බො”ති. සො සබ්බෙසන පටිසාරණීය-
 කම්මකතො මච්ඡිකාසණ්ඨං ගන්ත්වා මඛ්ඤානුතො නාසකඛි විතතං ගහපතිං
 බමාපෙතුං. සො පුනඳෙව සාවඤ්ථං පච්චාගඤ්ජි. භික්ඛු ඵම්මාහංසු:
 “බමාපිතො තයා ආට්ටිසො සුඛම්ම විනේනා ගහපති”ති. ඉදං ආට්ටිසො
 මච්ඡිකාසණ්ඨං ගන්ත්වා මඛ්ඤානුතො නාසකඛි. විතතං ගහපතිං බමා-
 පෙතුනති. භගවතො ඵතමඤ්ථං ආරොවෙසුං.

2. තෙන භි භික්ඛවෙ සබ්බෙසා සුඛම්මස්ස භික්ඛුනො අනුදුතං දෙතු
 විතතං ගහපතිං බමාපෙතුං. ඵලං ව පන භික්ඛවෙ දුතබ්බො: පඨමං භික්ඛු
 යාචිතබ්බො. යාචිත්වා ව්‍යතෙනන භික්ඛුනා පටිබලෙන සබ්බෙසා
 ඤාපෙනබ්බො:

“සුණාතු මෙ හතෙන සබ්බෙසා. යදි සබ්බස්ස පතනකල්ලං, සබ්බෙසා
 ඉත්තනාමං භික්ඛුං සුඛම්මස්ස භික්ඛුනො අනුදුතං දදෙය්‍ය විතතං ගහපතිං
 බමාපෙතුං. ඵසා ඤාතති.

සුණාතු මෙ හතෙන සබ්බෙසා. සබ්බෙසා ඉත්තනාමං භික්ඛුං සුඛම්මස්ස
 භික්ඛුනො අනුදුතං දෙනි විතතං ගහපතිං බමාපෙතුං. යස්සායසමතො
 බමති ඉත්තනාමස්ස භික්ඛුනො සුඛම්මස්ස භික්ඛුනො අනුදුතස්ස දුතං
 විතතං ගහපතිං බමාපෙතුං, සො තුණ්හස්ස. යස්ස නකබමති, සො භාසෙය්‍ය.

දිනේනා සබ්බෙසන ඉත්තනාමො භික්ඛු සුඛම්මස්ස භික්ඛුනො අනුදුතො
 විතතං ගහපතිං බමාපෙතුං. බමති සබ්බස්ස, තස්මා තුණ්හි. ඵවමෙන
 ධාරයාමි”ති.

3. තෙන භික්ඛවෙ සුඛමෙත භික්ඛුනා අනුදුතෙන භික්ඛුනා සද්ධිං
 මච්ඡිකාසණ්ඨං ගන්ත්වා විනේනා ගහපති බමාපෙනබ්බො. “බම ගහපති,
 පසාදෙමි තං”ති. ඵලං වෙ ට්ඵච්චමානො බමති, ඉදෙවනං කුසලං. නො
 වෙ බමති, අනුදුතෙන භික්ඛුනා වතනබ්බො: “බම ගහපති ඉමස්ස භික්ඛුනො,
 පසාදෙති තතති” ඵලං වෙ ට්ඵච්චමානො බමති, ඉදෙවනං කුසලං.
 නො වෙ බමති අනුදුතෙන භික්ඛුනා වතනබ්බො: “බම ගහපති ඉමස්ස
 භික්ඛුනො. අතං තං පසාදෙමි”ති. ඵලං වෙ ට්ඵච්චමානො බමති ඉදෙවනං
 කුසලං. නො වෙ බමති අනුදුතෙන භික්ඛුනා වතනබ්බො: “බම ගහපති ඉමස්ස
 භික්ඛුනො සබ්බස්ස ච්චතෙනා”ති. ඵලං වෙ ට්ඵච්චමානො බමති ඉදෙවනං
 කුසලං.

නොසන්තිදුටියසුතු අංග අටොළොස

1. ඉක්බිති සංඝ තෙමේ සුබ්බි භික්ඛුහට 'ඔබ වහන්සේ විසින් විතන ගැහැවි තෙම ඤාමා කරවිය යුතු ය' යි පටිසාරණිය කමීය කෙළේ ය. සංඝයා විසින් පටිසාරණිය කමීය කරණු ලැබූ ඒ සුබ්බි භික්ඛු තෙම මතු වූයේ, තේජස් රහිත වූයේ විතන ගැහැවියා කම්මන්තට නො හැකි විය. ඒ සුබ්බි භික්ඛු තෙම නැවතත් සැලැත් නුවරට පෙරලා පැමිණියේ ය. භික්ඛුහු "ඇවැත්නි, සුබ්බිසිනි, ඔබ විසින් විතන ගැහැවි තෙමේ කම්මන ලද දෑ?" යි මෙසේ කීහ. "ඇවැත්නි, මම වනාහි මච්ඡිකාසණ්ඩයට ගොස් තෙද නැති වූයෙමි, විතන ගාහපතියා කම්මන්තට නොහැකි වීම" යි හේ කී ය. (භික්ඛුහු) භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මේ කරුණ සැල කළේ ය.

2. එහෙයින් "මහණෙනි, සංඝ තෙමේ සුබ්බි භික්ඛුහට විතන ගැහැවියා කම්මන්තට අනුදුතයකු දේවා. මහණෙනි, මෙසේ දිය යුතු යි: පළමු ව මහණ තෙමේ යැදිය යුතු යි. එසේ යැද ප්‍රතිබල වියත් මහණකු විසින් සංඝ තෙමේ මෙසේ දැන්විය යුතු යි:

"සවාමිනි, සංඝ තෙමේ මාගේ වචනය අසාවා. ඉදින් සංඝයාට පැමිණි කල් ඇත්තේ නම්, සංඝ තෙමේ විතන ගැහැවියා කමා කරවනු පිණිස සුබ්බි නම් භික්ඛුහට මෙ නම් මහණහු අනුදුතයකු කොට දේවා. මේ ඤාත්තිය යි.

සවාමිනි, සංඝ තෙමේ මාගේ වචනය අසාවා. සංඝ තෙමේ සුබ්බි භික්ඛුහට විතන ගැහැවියා කම්මනු පිණිස මෙ නම් මහණ අනුදුතයකු කොට දෙයි. විතන ගාහපතියා කම්මනු පිණිස සුබ්බි භික්ඛුහට මෙ නම් මහණහු අනුදුතයකු කොට දීම යම් ආයුෂමතකුහට රූපි වේ නම්, හෙ තෙම නිශ්ශබ්ද වේවා. යමකුට රූපි නො වේ නම්, හෙ තෙමේ කථා කෙරේවා (කියාවා).

සංඝයා විසින් සුබ්බි භික්ඛුහට විතන ගැහැවියා කම්මනු පිණිස මෙ නම් ඇති භික්ඛු තෙමේ අනුදුතයකු කොට දෙන ලදී. එය සංඝයාට රූපි යි (අභිමත යි). එහෙයින් නිශ්ශබ්ද යි. මෙය මෙසේ දරම් (සලකම්) යි.

3. මහණෙනි, සුබ්බි භික්ඛුහු විසින් ඒ අනුදුත මහණහු සමග මච්ඡිකා-සණ්ඩයට ගොස් "ගාහපතිය, කමනු මැනව නොප පහදවමි" යි (නොපගේ පැහැදීම පතමි) යි විතන ගාහපති තෙම කැමැටිය යුතු යි. ඉදින් මෙසේ කියනු ලබන්නේ කමා නම් තෙල මැනවි, ඉදින් නො කමා නම් අනුදුත මහණහු විසින් "ගැහැවිය, මේ භික්ඛුහට ඤාමා කළ මැනව. නොප පහදවා ය යි (නොපගේ ප්‍රසාදය පතා ය යි) කිය යුතු යි. මෙසේ කියනු ලබන්නේ ඉදින් කමා නම්, එසේ එය යහපති. ඉදින් කමා නො කෙරේ නම් අනුදුත භික්ඛු විසින් "ගැහැවියා මේ භික්ඛුහට කමා කළ මැනවි. මම නොප පහදවමි" යි (නොපගේ පැහැදීම පතමි) යි කිය යුතු යි. ඉදින් මෙසේ කියනු ලබන්නේ කමා නම් ඒ මැනවි. ඉදින් නො කමා නම් අනුදුත භික්ඛුහු විසින් "සංඝයාගේ වචනයෙන් මේ භික්ඛුහට කම්ම" යි කිය යුතු යි. ඉදින් මෙසේ කියනු ලබන්නේ කම්ම ද ඒ මැනවි.

නො වෙ බමනි, අනුදුතෙන භික්ඛුනා සුධමමං භික්ඛුං විත්තස්ස ගහපතිනො දස්සනුපචාරං අවිජ්ඣාපෙතො සවණුපචාරං අවිජ්ඣාපෙතො එකංසං උත්තරාසඛිතං කාරාපෙතො උක්ඛුටිකං නිසීදුපෙතො අඤ්ජලිං පග්ගණ්ණාපෙතො සා ආපනති දෙසාපෙනබ්බා'ති.

4. අථ බො ආයස්මා සුධමමො අනුදුතෙන භික්ඛුනා සද්ධිං මච්ඡිකා-සණ්ඨං ගන්තො විත්තං ගහපතිං බමාපෙසි. සො සමො වත්තනි, ලොමං පානෙති, නෙත්ථාරං වත්තනි. භික්ඛු උපසඛිකමිත්වා එවං වදෙති: 'අහං ආවුසො සබ්බෙත පටිසාරණීයකමමකතො සමො වත්තාමි, ලොමං පානෙමි, නෙත්ථාරං වත්තාමි. කථං නු බො මයා පටිජ්ඣතබ්බ'නති. භගවතො එනමත්ථං ආරොචෙසුං. තෙන භිතික්ඛවෙ සබ්බෙසා සුධමමස්ස භික්ඛුනො පටිසාරණීය-කමමං පටිපසස්සමෙහතු.

1. පඤ්චති භික්ඛවෙ අබ්බෙති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො පටිසාරණීයකමමං න පටිපසස්සමෙහතබ්බං: උපසමපාදෙති, නිස්සයං දෙති, සාමණේරං උපට්ඨාපෙති, භික්ඛුනොවාදකසමමුතිං සාදියති, සමමතොපි භික්ඛුතිස්මො ඔවදෙති. ඉමෙති බො භික්ඛවෙ පඤ්චහබ්බෙති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො පටිසාරණීයකමමං න පටිපසස්සමෙහතබ්බං.

2. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ පඤ්චහබ්බෙති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො පටිසාරණීයකමමං න පටිපසස්සමෙහතබ්බං: යාය ආපනතියා සබ්බෙත පටිසාරණීයකමමං කතං හොති නං ආපනතිං ආපජ්ජති, අඤ්ඤං වා තාදිසිකං, තතො වා පාපිට්ඨනරං, කමමං ගරහති, කමමිකො ගරහති. ඉමෙති බො භික්ඛවෙ පඤ්චහබ්බෙති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො පටිසාර-ණීයකමමං න පටිපසස්සමෙහතබ්බං.

3. අට්ඨති භික්ඛවෙ අබ්බෙති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො පටිසාරණීය-කමමං න පටිපසස්සමෙහතබ්බං: පකනත්තස්ස භික්ඛුනො උපොසථං යපෙති, පචාරණං යපෙති, සචචනීයං කරොති, අනුචාදං පට්ඨපෙති, ඔකාසං කාරෙති, වොදෙති, සාරෙති, භික්ඛුති සමපයොජෙති. ඉමෙති බො භික්ඛවෙ අට්ඨහබ්බෙති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො පටිසාරණීයකමමං න පටිපසස්සමෙහතබ්බං.

පටිසාරණීයකමම
නපටිපසස්සමෙහතබ්බඅට්ඨාරසකං නිට්ඨිතං.

ඉදින් කමා නො කෙරේ නම්, අනුදුත භික්ෂුහු විසින් සුධම් භික්ෂු තෙම විනාශානපතියාට පෙනෙන තෙක් මානය නොඉක්මවා ඇසෙන තෙක් මානය නොඉක්මවා උතුරුසහ එකස් කරවා උත්කුට්ඨකයෙන් හිඳවා ඇඳිලි බඳවා ඒ ඇවැත දෙසවිය යුතු යි.

4. ඉක්බිති ආයුෂ්මත් සුධම් තෙම අනුදුත භික්ෂු සමග මවජිකාසණ්ඩයට ගොස් විනාශානපතියා කමා කරවී ය. ඒ සුධම් භික්ෂු තෙම මැනවින් පවතියි. භික්ෂුන් අනුව හැසිරෙයි අටොළොස් නිස්තරණ වන පුරයි. භික්ෂුන් වෙත එළඹ මෙසේ කියයි: “ඇවැත්නි, මම සංඝයා විසින් පටිසාරණීයකමීය කරණු ලැබුයෙහි මැනවින් පවතිමි. භික්ෂුන් අනුව හැසිරෙමි. නිස්තරණ වන් අනුව පවතිමි. මිවිසින් කෙසේ පිළිපැදිය යුතු ද?” යි. භික්ෂුහු මේ කාරණය භාග්‍යවතුන් වහන්සේට සැළ කළහ. මහණෙනි, එසේ වී නම් සබ්බ තෙමේ සුධම් භික්ෂුහුගේ පටිසාරණීය කමීය සන්තිඳවා ලන්නේ ය.

1. “මහණෙනි, අංග පසෙකින් යුක්ත භික්ෂුහුගේ පටිසාරණීය කමීය නො සන්තිඳවිය යුතු යි: නමා උපාධ්‍යාය ව උපසම්පදා කෙරෙයි ද, නිස දෙයි ද, හෙරණකු ලවා උවටන් කරවා ගණී ද, මෙහෙණිතට ඔවා දීමේ සම්මාදිය ඉවසයි ද, සම්මාදිය ලදහු විසිනුදු මෙහෙණිතට ඔවා දෙයි ද, මහණෙනි, මේ පසහින් යුතු භික්ෂුහුගේ පටිසාරණීය කමීය නො සන්තිඳවිය යුතු යි.

2. මහණෙනි, අන්‍ය වූ ද පඤ්ච අබ්ගයකින් යුක්ත මහණහුගේ පටිසාරණීය කමීය නො සංසිඳවිය යුතු යි: යම් ඇවැතකින් සංඝයා විසින් පටිසාරණීය කමීය කරන ලද්දේ මේ නම් ඒ ඇවැතට පැමිණේ ද, එ බඳු වූ අන් ඇවැතකට හෝ පැමිණේ ද, එයටත් වඩා ලාමක ඇවැතකට හෝ පැමිණේ ද, කමීයට ගරහයි ද, කාරක සංඝයාට ගරහයි ද, මහණෙනි, මේ පසහින් යුතු මහණහුගේ පටිසාරණීය කමීය නො සන්තිඳවිය යුතු යි.

3. මහණෙනි, අංග අටකින් යුතු මහණහුගේ පටිසාරණීය කමීය නො නැවැත්විය යුතු යි: පුවතන් මහණහුට පොහොය තබා ද, පවුරුණු තබා ද, සවවතිය කම් කරයි ද, වෙතෙර දෙවු තැන් ආදි ප්‍රධාන කම් කරයි ද, අවකාශ කරවයි ද, වොදනා කරයි ද, ඇවැත් සිහිපත් කරවයි ද, භික්ෂුන් ඔවුනොවුන් හා කලහයට යොදවයි ද, මහණෙනි, මේ අටහින් යුතු මහණහුගේ පටිසාරණීය කමීය නො සන්තිඳවිය යුතු යි.

පටිසාරණීය කමීයෙහි නො සන්තිඳවිය යුතු
අංග අටොළොස හිමි.

පටිපසස්සමෙහතබ්බආට්ඨාරසංකං.

1. පඤ්චි භික්ඛවෙ අබ්බෙහි සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො පටිසාරණීයකමමං පටිපසස්සමෙහතබ්බං: න උපසම්පාදෙති, න නිස්සයං දෙති, න සාමණේරං උපට්ඨාපෙති, න භික්ඛුනොවාදකසම්මුතිං සාදියති, සම්මනොපි භික්ඛුනියො න ඔවදති. ඉමෙහි බො භික්ඛවෙ පඤ්චහම්බෙහි සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො පටිසාරණීයකමමං පටිපසස්සමෙහතබ්බං.

2. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ පඤ්චහම්බෙහි සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො පටිසාරණීයකමමං පටිපසස්සමෙහතබ්බං: යාය ආපතන්යා සම්බෙසන පටිසාරණීයකමමං කතං භොති, තං ආපතති. න ආපජ්ජති, අඤ්ඤං වා නාදිසිකං, තතො වා පාපිට්ඨතරං, කමමං න ගරහති, කමමිකෙ න ගරහති. ඉමෙහි බො භික්ඛවෙ පඤ්චහම්බෙහි සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො පටිසාරණීයකමමං පටිපසස්සමෙහතබ්බං.

3. අට්ඨති භික්ඛවෙ අබ්බෙහි සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො පටිසාරණීයකමමං පටිපසස්සමෙහතබ්බං: න පකතතතස්ස භික්ඛුනො උපොසථං ධිපෙති, න පචාරණං ධිපෙති, න සව්වන්දියං කරොති, න අනුවාදං පට්ඨපෙති, න ඔකාසං කරොති, න වොදෙති, න සාරෙති, න භික්ඛුති සම්පයොජෙති. ඉමෙහි බො භික්ඛවෙ අට්ඨහම්බෙහි සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො පටිසාරණීයකමමං පටිපසස්සමෙහතබ්බං.

පටිසාරණීයකමමෙ

පටිපසස්සමෙහතබ්බආට්ඨාරසංකං නිවසිතං.

[පටිපසස්සමහතං:]

1. එවඤ්ච පන භික්ඛවෙ පටිපසස්සමෙහතබ්බං: තෙන¹ භික්ඛවෙ සුඛමෙව භික්ඛුතා සංඝං උපසංඝමන්ති. එකංසං උත්තරාසංඝං කරුණා බුද්ධිනං භික්ඛුතං පාදෙ වජ්ඣනා උකාමුට්ඨං නිසීදිතා අඤ්ජලිං පග්ගංහෙතා එවමස්ස වචනියො: අහං භනෙත සම්බෙසන පටිසාරණීයකමමකතො සම්මා වත්තාමි, ලොමං පාතෙමි, තෙජාරං වත්තාමි, පටිසාරණීයස්ස කමමස්ස පටිපසස්සද්ධිං යාවාමිති. උත්තියමපි යාවිතබ්බො, තත්තියමපි යාවිතබ්බො.

ව්‍යතෙනන භික්ඛුතා පටිබලෙන සම්බෙසා ඤ්ඤපෙතබ්බො:

“සුඤ්ඤානං මෙ භනෙත සම්බෙසා: අයං සුඛමෙව භික්ඛු සම්බෙසන පටිසාරණීයකමමකතො සම්මා වත්තාමි, ලොමං පාතෙමි, තෙජාරං වත්තාමි, පටිසාරණීයස්ස කමමස්ස පටිපසස්සද්ධිං යාවාමි. යදි සංඝස්ස පත්තකල්ලං, සම්බෙසා සුඛමමස්ස භික්ඛුනො පටිසාරණීයකමමං පටිපසස්සමෙහතබ්බං, එසා ඤානති.

1. තෙනති - සිමු.

සන්තිද්වය යුතු අංග අවබෝධය

1. මහණෙනි, අංග පසකින් යුත් මහණහුගේ පරිසාරණියකමය සන්තිද්වය යුතු යි: උපසම්පදා නො කරවයි ද, නිස නො දෙයි ද, හෙරණකු ලවා උවටන් නොකරවයි ද, මෙහෙණිනට ඔවා දීමේ සමවතිය නො ඉවසයි ද, සම්මතිය ලද්දේ නමුදු මෙහෙණිනට ඔවා නො දෙයි ද, මහණෙනි, මේ පසකින් යුතු මහණහුගේ පරිසාරණියකමය සන්තිද්වය යුතු ය.

2. මහණෙනි, අනිත් අංග පසෙකින් යුතු මහණහුගේ පරිසාරණියකමය සන්තිද්වය යුතු යි: යම් ඇවැතකින් සංඝයා විසින් පරිසාරණියකමය කරණ ලද්දේ නම් ඒ ඇවැතට නො පැමිණෙයි ද, එ වැනි අන් ඇවැතකට හෝ නො පැමිණෙයි ද, එයට වඩා ලාමක ඇවැතකට හෝ නො පැමිණෙයි ද, කමයට නො ගරහයි ද, කමය කළවුනට නො ගරහයි ද, මහණෙනි, මේ පසකින් යුතු මහණහුගේ පරිසාරණියකමය සන්තිද්වය යුතු ය.

3. මහණෙනි, අංග අටකින් යුතු මහණහුගේ පරිසාරණියකමය සන්තිද්වය යුතු ය: පුවතත් මහණහුගේ පොහොය නො තබයි ද, පවුරුණු නො තබයි ද, සවවතිය කම් නො කරයි ද, ප්‍රධානකම් නො කරයි ද, අවකාශ නො කරවයි ද, වොදනා නො කරයි ද, ඇවැත් සිහි පත් නො කරවයි ද, භික්ෂුන් කලහ පිණිස නො යොදවයි ද, මහණෙනි, මේ අටකින් යුත් භික්ෂුහුගේ පරිසාරණියකමය සන්තිද්වය යුතු යි.

පරිසාරණිය කමයෙහි සන්තිද්වය යුතු
අංග අවබෝධය හිමි.

[සන්තිද්වම]

1. මහණෙනි, මෙසේ (පරිසාරණියකමය) සන්තිද්වය යුතු ය: මහණෙනි, ඒ සුඛමී ශම් භික්ෂුහු විසින් සංඝයා වෙත එළඹ උත්තරාසංගය එකස් කොට පොරොවා වැඩි මහලු භික්ෂුන්ගේ පා වැද උකකුටික ව හිඳ ඇඳිලි බැඳ මෙසේ කිය යුතු යි: “සවාමිනි, සංඝයා විසින් පරිසාරණියකමය කරණු ලැබූ මම මනා ව පවතිමි. භික්ෂුන්ට අනුකූල ව පවතිමි. අටළොස් නිසාරණ වත්ති පවතිමි. පරිසාරණියකමයාගේ සන්තිද්වම යදිමි” යි. දෙවෙනුවන් යැදිය යුතු යි. තෙවෙනුවන් යැදිය යුතු යි.

ව්‍යක්ත මහණකු විසින් සංඝ තෙමේ දැන්විය යුත්තේ යි:

“සවාමිනි, සංඝ තෙමේ මාගේ වචනය අසාවා: මේ සුඛමී භික්ෂු තෙමේ සංඝයා විසින් පරිසාරණියකමය කරණු ලැබූයේ මනා ව පවතිනි. අනුකූල ව පවතිනි. නිසාරණවත්ති පවතිනි. පරිසාරණියකමයාගේ සන්තිද්වම යදිනි. ඉදින් සංඝයාට පැමිණි කල් ඇත් නම් සංඝ තෙමේ සුඛමී භික්ෂුහුගේ පරිසාරණියකමය සන්තිද්වමන්තේ ය මේ ඤාතිය යි.

සුණාභු මෙ භනෙන සඛෙසා: අයං සුඛමෙමා භික්ඛු සඛෙසන පටිසාරණීයකම්මකතො සම්මා චන්තති, ලොමං පාතෙති, නෙත්ථාරං චන්තති, පටිසාරණීයස්ස කම්මස්ස පටිපසස්සද්ධිං යාවති. සඛෙසා සුඛමමස්ස භික්ඛුනො පටිසාරණීයකම්මං පටිපසස්සමෙහති. යස්සායසමතො ඛමගි සුඛමමස්ස භික්ඛුනො පටිසාරණීයස්ස කම්මස්ස පටිපසස්සද්ධිං, සො භුණ්හස්ස, යස්ස නකබමති, සො භාසෙය්‍ය.

දුතියමපි එතමන්ථං වදාමි -පෙ- තුතියමපි එතමන්ථං වදාමි. සුණාභු මෙ භනෙන සඛෙසා: අයං සුඛමෙමා භික්ඛු සඛෙසන පටිසාරණීයකම්මකතො සම්මා චන්තති, ලොමං පාතෙති, නෙත්ථාරං චන්තති, පටිසාරණීයස්සකම්මස්ස පටිපසස්සද්ධිං යාවති. සඛෙසා සුඛමමස්ස භික්ඛුනො පටිසාරණීයකම්මං පටිපසස්සමෙහති. යස්සායසමතො ඛමගි සුඛමමස්ස භික්ඛුනො පටිසාරණීයස්ස කම්මස්ස පටිපසස්සද්ධිං, සො භුණ්හස්ස, යස්ස නකබමති, සො භාසෙය්‍ය. පටිපසස්සද්ධිං සඛෙසන සුඛමමස්ස භික්ඛුනො පටිසාරණීයකම්මං, ඛමගි සඛෙසස්ස, තස්මා භුණ්ති. එවමෙනං ධාරයාමි”ති.

පටිසාරණීයකම්මං චතුන්ථං නිට්ඨිතං.

5. ආපඤ්ඤා අදස්සනෙ උකෙඛපතීයකම්මං.

1. තෙන සම්යෙක බුද්ධො භගවා කොසම්බිකං විහරති සොඤ්ඤාදාරාමෙ. තෙන බො පන සම්යෙක ආයසමා ඡන්තො, ආපඤ්ඤා, ආපජ්ජකා න ඉච්ඡති ආපතති. පසසිද්ධං. යෙ තෙ භික්ඛු අපට්ඨල් -පෙ- තෙ උජ්ඣායනති කියනති විපාවෙනති: කථං හි නාම ආයසමා ඡන්තො, ආපතති. ආපජ්ජකා න ඉච්ඡස්සති ආපතති. පසසිද්ධනති. අථ බො තෙ භික්ඛු භගවතො එතමන්ථං ආරොචෙසුං.

2. අථ බො භගවා එතස්මිං නිදුනෙ එතස්මිං පකරණෙ භික්ඛු-සඤ්ඤං සන්තිපාතාරෙඤා භික්ඛු පටිපුච්ඡි “සච්චං කිර භික්ඛවෙ ඡන්තො භික්ඛු ආපතති. ආපජ්ජකා න ඉච්ඡති ආපතති. පසසිද්ධ” තති. සච්චං භගවා,

3. විගර්හි බුද්ධො භගවා: “කථං හි නාම සො භික්ඛවෙ මොඤ්ජුරසො ආපතති. ආපජ්ජකා න ඉච්ඡස්සති ආපතති. පසසිද්ධං, තෙනං භික්ඛවෙ අපසන්නානං වා පසාදය -පෙ- විගර්හිකා ධම්මං කථං කඤා භික්ඛු ආමනෙතසි:

සොමිනි, සබස තෙමේ මාගේ වචනය ආසාවා: මේ සුබමී භික්ෂු තෙමේ සංඝයා විසින් පරිසාරණිය කමය කරණ ලද්දේ මනා ව පවතියි. අනුකූල ව පවතියි. නිසාරණ වන්නි පවතියි. පරිසාරණියකමයාගේ සන්තිදුට්ඨ යදිසි. සබස තෙමේ සුබමී භික්ෂුහුගේ පරිසාරණිය කමය සන්තිදුට්ඨ ය. යම් ආයුෂමතකුට සුබමී භික්ෂුහුගේ පරිසාරණියකමය සන්තිදුට්ඨ රුචි වේ නම්, හෙ තෙම නිශ්ශබ්ද වේවා. යමකුට රුචි නො වේ නම් හෙ තෙම කියාවා.

දෙවනුව මේ කරුණ කියමි... තෙවනුව මේ කරුණ කියමි: සබස තෙමේ මාගේ වචනය ආසාවා: මේ සුබමී භික්ෂු තෙමේ සංඝයා විසින් පරිසාරණිය කමය කරණ ලැබුයේ මනාවින් පවතියි. අනුකූල ව පවතියි. නිසාරණවන්නි පවතියි. පරිසාරණිය කමයාගේ සන්තිදුට්ඨ යදිසි. සබස තෙමේ සුබමීභික්ෂුහුගේ පරිසාරණියකමය සන්තිදුට්ඨ ය. සුබමී භික්ෂුහුගේ පරිසාරණිය කමය සන්තිදුට්ඨ යම් ආයුෂමතකුට අභිමත නම් හෙතෙම නිශ්ශබ්ද වේවා. යමකුට අභිමත නොවේ නම් හෙ තෙම කියාවා. සබසයා විසින් සුබමී භික්ෂුහුගේ පරිසාරණිය කමය සන්තිදුට්ඨවනලදි. සබසයාට එය අභිමත යි. එහෙයින් නිශ්ශබ්ද ය. මේ කරුණ මෙසේ පිළිගනිමි”.

සිවුවැනි වූ පරිසාරණිය කමය නිමි.

5. ඇවැත් නොදැක්මෙහි උකෙබපනිය කමය

1. එසමයෙහි භාග්‍යවත් බුදුරජානන් වහන්සේ කොසඹා නුවර (සම්පයෙහි) කොසිතාරාමයෙහි වැඩ වාසය කරණ සේක. එකල්හි ආයුෂමත් ජනන තෙමේ ඇවැතට පැමිණ ඇවැත දකිනු නොකැමැති වෙයි. යම් ඒ භික්ෂු කෙනෙක් අලෙව්වයෝ ද, ... ඒ භික්ෂුහු ලාමක කොට සිතත්. දෙස් පවසත්. නුගුණ පතුරවත්. ඉක්බිති ඒ භික්ෂුහු මේ කාරණය භාග්‍යවතුන් වහන්සේට සැල කළාහු ය.

2. ඉක්බිති භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මේ නිදහසෙහි මේ ප්‍රාජ්‍යා-වසරයෙහි භික්ෂුසංඝයා රැස් කරවා භික්ෂුන් විවාල සේක: “මහණෙනි, ජනන භික්ෂු තෙමේ ඇවැතට පැමිණ ඇවැත දකින්නට නො කැමැති වෙයි’ යනු සැබෑද්?” “භාග්‍යවතුන් වහන්ස, සැබෑ ය.”

3. භාග්‍යවත් බුදුරජානන් වහන්සේ “මහණෙනි, කෙසේ නම් ඒ හිස් පුරාණයා ඇවැතට පැමිණ ඇවැත දකින්නට නො කැමැති වේ දැ” යි නිසු කළ සේක. “මහණෙනි, මෙය නොපැහැදිනවුන්ගේ පැහැදීමට හෝ නො වෙයි...” ගරභා දූහැමි කථා වදාරා භික්ෂුන් ඇමතු සේක:

4. තෙන හි හිකකවෙ සබෙසා ඡනනසස හිකකුනො ආපනනියා අදසසනෙ උකෙකපනියකමම. කරොතු අසමොගං සබෙසන. එවඤ්ච පන හිකකවෙ කානබ්බං. පඨමං ඡනෙනා හිකකු වොදෙනබ්බො, වොදෙනා සාරෙනබ්බො, සාරෙනා ආපනනි ආරොපෙනබ්බො, ආපනනි ආරොපෙනා ව්‍යතෙනන හිකකුනා පටිබලෙන සබෙසා ඤාපෙනබ්බො:

5. “සුණොතු මෙ හනෙන සබෙසා: අයං ඡනෙනා හිකකු ආපනනිං ආපජ්ජනා න ඉවජන් ආපනනිං පසයිතුං. යදි සබ්බසස පනනකලං සබෙසා ඡනනසස හිකකුනො ආපනනියා අදසසනෙ උකෙකපනියකමම. කරොස අසමොගං සබෙසන. එසා ඤානති.

සුණොතු මෙ හනෙන සබෙසා: අයං ඡනෙනා හිකකු ආපනනිං ආපජ්ජනා න ඉවජන් ආපනනිං පසයිතුං. සබෙසා ඡනනසස හිකකුනො ආපනනියා අදසසනෙ උකෙකපනියකමම. කරොති අසමොගං සබෙසන. යසොයසමනො බමති ඡනනසස හිකකුනො උකෙකපනියසස කමමසස කරණං අසමොගං සබෙසන, සො තුණහසස, යසස නකකමති සො භාසෙය්‍ය.

දුතියමපි එතමන්. වදාමි -පෙ- තතියමපි එතමන්. වදාමි: සුණොතු මෙ හනෙන සබෙසා: අයං ඡනෙනා හිකකු ආපනනිං ආපජ්ජනා න ඉවජන් ආපනනිං පසයිතුං. සබෙසා ඡනනසස හිකකුනො ආපනනියා අදසසනෙ උකෙකපනියකමම. කරොති අසමොගං සබෙසන. යසොයසමනො බමති ඡනනසස හිකකුනො ආපනනියා අදසසනෙ උකෙකපනියසස කමමසස කරණං අසමොගං සබෙසන, සො තුණහසස, යසස නකකමති සො භාසෙය්‍ය.

කතං සබෙසන ඡනනසස හිකකුනො ආපනනියා අදසසනෙ උකෙකපනියකමම. අසමොගං සබෙසන. බමති සබ්බසස, තසමා තුණහි, එවමෙනං ධාරයාමි”ති.

6. ආවාසපරමපරඤ්ච හිකකවෙ සංසථ ‘ඡනෙනා හිකකු ආපනනියා අදසසනෙ උකෙකපනියකමකනො අසමොගං සබෙසනා’ති.

4. “එසේ නම් මහණෙනි, සංඝ තෙමේ ජනන භික්ෂුහට ඇවැත් නොදැක්මෙහි සංඝයා හා සමොග නැති උකෙකපනිය කමය (ධම්මාමුඡ සමොගයෙන් වෙන් කිරීමේ කමය) කෙරේවා. මහණෙනි, එය මෙසේ කළ යුතු යි: පළමු ව ජනන භික්ෂු තෙමේ වොදනා කළ යුතු යි. වොදනා කොට ඇවැත් සිහිපත් කැරැටිය යුතු යි. සිහිපත් කරවා ඇවැත් නැවිය යුතු යි. ඇවැත් නැවෑ ප්‍රතිබල වූ ව්‍යක්ත මහණකු විසින් සංඝ තෙමේ දැන්විය යුතු යි:

5. “සවාමීනි, සංඝ තෙමේ මාගේ වචනය අසාවා: මේ ජනන භික්ෂු තෙම ඇවැත්ව පැමිණ ඇවැත් දක්නට නොකැමැති වෙයි. ඉදින් සංඝයාට පැමිණි කල් ඇත්නම් සංඝ තෙම ජනන භික්ෂුහට සංඝයා සමග ධම්මාමුඡසමොගය නොපවත්වන සේ ඇවැත් නොදැක්මෙහි උකෙකපනිය කමය කරන්නේ ය. මේ ඤානය යි.

සවාමීනි, සංඝ තෙම මාගේ වචනය අසාවා: මේ ජනන භික්ෂු තෙම ඇවැත්ව පැමිණ ඇවැත් දක්නට නොකැමැති වෙයි. සංඝ තෙම ජනන භික්ෂුහට සංඝයා සමග ධම්මාමුඡසමොගය නොපවත්වන සේ ඇවැත් නොදැක්මෙහි උකෙකපනිය කමය කරයි. යම් ආයුෂමතකුට ජනන භික්ෂුහට සංඝයා සමග ධම්මාමුඡසමොගය නොපවත්වන සේ ඇවැත් නොදැක්මෙහි උකෙකපනියකමය කිරීම රුචි නම් හෙතෙම නිශ්ශබ්ද වන්නේය. යමකුට රුචි නො වේ නම් හෙතෙම කියන්නේ ය.

දෙවනුව මේ කරුණ කියමි... තෙවනුව මේ කරුණ කියමි: සවාමීනි, සංඝ තෙම මාගේ වචනය අසාවා: මේ ජනන භික්ෂු තෙම ඇවැත්ව පැමිණ ඇවැත් දැකීමට නොකැමැති වෙයි. සංඝ තෙම ජනන භික්ෂුහට සංඝයා සමග ධම්මාමුඡසමොගය නොපවත්වන සේ ඇවැත් නොදැක්මෙහි උකෙකපනිය කමය කරයි. ජනන භික්ෂුහට සංඝයා සමග ධම්මාමුඡසමොගය නොපවත්වන සේ ඇවැත් නොදැක්මෙහි උකෙකපනිය කමය කිරීම යම් ආයුෂමතකුට රුචි වේ නම් හෙතෙම නිශ්ශබ්ද වන්නේ ය. යමකුට රුචි නො වේ නම් හෙතෙම කියන්නේ ය.

සංඝයා විසින් ජනන භික්ෂුහට සංඝයා සමග ධම්මාමුඡ සමොගය නොපවත්වන සේ ඇවැත් නොදැක්මෙහි උකෙකපනිය කමය කරණ ලදී. සංඝයාට එය අභිමත යි. එහෙයින් නිශ්ශබ්ද යි. මේ කරුණ මෙසේ දරමි.

9. ‘මහණෙනි, ජනන භික්ෂු තෙම සංඝයා සමග ධම්මාමුඡ සමොගය නොපවත්වන ලෙස ඇවැත් නොදැක්මෙහි උකෙකපනිය කමය කරණ ලද්දේය’යි හැම ආවාසයෙහි ආරොචනය කරවු.

අධම්මකම්මදවාදයකං

1. නීති භික්ඛවෙ අඛෙහති සමන්තාගතං ආපනතියා අදස්සනෙ උකෙඛපනීයකම්මං අධම්මකම්මඤ්ච හොති අවිනයකම්මඤ්ච දුටුපසන්නඤ්ච: අසමමුඛා කතං හොති, අපටිපුච්ඡා කතං හොති, අපටිඤ්ඤාය කතං හොති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ නීහඛෙහති සමන්තාගතං ආපනතියා අදස්සනෙ උකෙඛපනීයකම්මං අධම්මකම්මඤ්ච හොති අවිනයකම්මඤ්ච දුටුපසන්නඤ්ච.

2. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ නීහඛෙහති සමන්තාගතං ආපනතියා අදස්සනෙ උකෙඛපනීයකම්මං අධම්මකම්මඤ්ච හොති අවිනයකම්මඤ්ච දුටුපසන්නඤ්ච: අනාපනතියා කතං හොති, අදෙසනාගාමිනියා ආපනතියා කතං හොති, දෙසිතාය ආපනතියා කතං හොති -පෙ-

3. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ නීහඛෙහති -පෙ- අවොදෙචා කතං හොති, ආපනතිං අසාරෙචා කතං හොති, අනාරොපෙචා කතං හොති -පෙ-

4. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ නීහඛෙහති -පෙ- අසමමුඛා කතං හොති, අධම්මෙන කතං හොති, වග්ගෙන කතං හොති -පෙ-

5. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ නීහඛෙහති -පෙ- අපටිපුච්ඡා කතං හොති, අධම්මෙන කතං හොති, වග්ගෙන කතං හොති -පෙ-

6. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ නීහඛෙහති -පෙ- අපටිඤ්ඤාය කතං හොති, අධම්මෙන කතං හොති, වග්ගෙන කතං හොති -පෙ-

7. අපරෙහි භික්ඛවෙ නීහඛෙහති -පෙ- අනාපනතියා කතං හොති, අධම්මෙන කතං හොති, වග්ගෙන කතං හොති -පෙ-

8. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ නීහඛෙහති -පෙ- අදෙසනාගාමිනියා ආපනතියා කතං හොති, අධම්මෙන කතං හොති, වග්ගෙන කතං හොති -පෙ-

අධම්මකම්මද්වය

1. මහණෙනි, තෙ අඟකින් යුක්ත වූ ඇවැත් නොදැක්මෙහි උකෙඬපනිය කමය නොදැනුම් කමයක් ද වෙයි. අවිනය කමයක් ද වෙයි. නොමනා ව සන්තිඳුනක් ද වෙයි: නොහමුවෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, නොපිළිවිස කරණ ලද්දේ වේ ද, පිළිණ නොගෙණ කරණ ලද්දේ වේ ද, මහණෙනි, මේ අංග තුණින් යුක්ත වූ ඇවැත් නොදැක්මෙහි උකෙඬපනිය කමය නොදැනුම් කම් ද අවිනය කම් ද නොසන්තිඳුනා ලද ද වෙයි.

2. මහණෙනි, අන්‍ය වූ ද අංග තුණකින් යුත් ඇවැත් නොදැක්මෙහි උකෙඬපනිය කමය නොදැනුම් කම් ද වෙයි. අවිනය කම් ද වෙයි. නොසංසිඳුනා ලද ද වෙයි: ඇවැත් නැති කල්හි කරණ ලද්දේ වේ ද, දෙසීමෙන් පිරිසිදු නොවන ඇවැතෙහි කරණ ලද්දේ ද, ඇවැත් දෙසු කල්හි කරණ ලද්දේ වේ ද...

3. මහණෙනි, අන්‍ය වූ ද අංග තුණකින් යුතු ඇවැත් නොදැක්මෙහි උකෙඬපනිය කමය... වොදනා නොකොට කරණ ලද්දේ වේ ද, සිහිපත් නො කරවා කරණ ලද්දේ වේ ද, ඇවැත් නොනංවා කරණ ලද්දේ වේ ද...

4. මහණෙනි, අතින් අංග තුණකින් යුතු ඇවැත් නොදැක්මෙහි උකෙඬපනිය කමය නොදැනුම් කම් ද වෙයි... නොහමුවෙහි කරණ ලද්දේ ද අදමින් කරණ ලද්දේ ද, ව්‍යග්‍ර වූ සඟන විසින් කරණ ලද්දේ ද...

5. මහණෙනි, අතින් තෙ අඟකින් යුතු ඇවැත් නොදැක්මෙහි උකෙඬපනිය කම් නොදැනුම් කම් ද වෙයි... නොපිළිවිස කරණ ලද්දේ ද, නොදැනුමින් කරණ ලද්දේ ද, ව්‍යග්‍ර වූ සඟන විසින් කරණ ලද්දේ ද...

6. මහණෙනි, අතින් තෙ අඟකින් යුතු ඇවැත් නොදැක්මෙහි උකෙඬපනිය කම් නොදැනුම් කම් ද වෙයි.... පිළිණ නොගෙණ කරණ ලද්දේ ද, අදමින් කරණ ලද්දේ ද, ව්‍යග්‍ර වූ සඟන විසින් කරණ කරණ ලද්දේ ද.

7. මහණෙනි, අතින් තෙ අඟකින් යුතු ඇවැත් නොදැක්මෙහි උකෙඬපනිය කම් නොදැනුම් කම් ද වෙයි... ඒ ඇවැත් නැතියා වා කරණ ලද්දේ ද, අදමින් කරණ ලද්දේ ද, ව්‍යග්‍ර වූ සඟන විසින් කරණ ලද්දේ ද...

8. මහණෙනි, අතින් තෙ අඟකින් යුතු ඇවැත් නොදැක්මෙහි උකෙඬපනිය කම් නොදැනුම් කම් ද වෙයි.... දෙසීමෙන් පිරිසිදු නොවන ඇවැතෙහි කරණ ලද්දේ ද, අදමින් කරණ ලද්දේ ද, ව්‍යග්‍ර වූ සඟන විසින් කරණ ලද්දේ ද...

9. අපරෙතිපි භික්ඛවෙ නිහඬෙගති -පෙ- දෙසිනාය ආපනනියා කතං හොති, අධමෙමන කතං හොති, වග්ගෙන කතං හොති -පෙ-

10. අපරෙතිපි භික්ඛවෙ නිහඬෙගති -පෙ- අවොදෙඤා කතං හොති, අධමෙමන කතං හොති, වග්ගෙන කතං හොති -පෙ-

11. අපරෙති භික්ඛවෙ නිහඬෙගති -පෙ- අසාරෙඤා කතං හොති, අධමෙමන කතං හොති, වග්ගෙන කතං හොති -පෙ-

12. අපරෙතිපි භික්ඛවෙ නිහඬෙගති -පෙ- ආපනනිං අනාරොපෙඤා කතං හොති, අධමෙමන කතං හොති, වග්ගෙන කතං හොති. ඉමෙඤ්ඤා භික්ඛවෙ නිහඬෙගති සමන්තාගතං ආපනනියා අදස්සනෙ උකෙඛපනීයකමම. අධමකමමඤ්ඤා හොති අවිනයකමමඤ්ඤා සුචුපසන්තඤ්ඤා.

අධමකමමද්වාදසකං නිවහිතං.

ධමකමමද්වාදසකං

1. නිති භික්ඛවෙ අබ්ගෙති සමන්තාගතං ආපනනියා අදස්සනෙ උකෙඛපනීයකමම. ධමකමම ව හොති විනයකමමඤ්ඤා සුචුපසන්තඤ්ඤා: සමමුඛා කතං හොති, පටිපුච්ඡා කතං හොති, පටිඤ්ඤාය කතං හොති. ඉමෙඤ්ඤා භික්ඛවෙ නිහඬෙගති සමන්තාගතං ආපනනියා අදස්සනෙ උකෙඛපනීයකමම. ධමකමම ව හොති විනයකමම ව සුචුපසන්තං ව.

2. අපරෙතිපි භික්ඛවෙ නිහඬෙගති සමන්තාගතං ආපනනියා අදස්සනෙ උකෙඛපනීයකමම. ධමකමමඤ්ඤා හොති, විනයකමම ව, සුචුපසන්තං ව: ආපනනියා කතං හොති, දෙසනාගාමිනියා ආපනනියා කතං හොති, අදෙසිනාය ආපනනියා කතං හොති -පෙ-

3. අපරෙතිපි භික්ඛවෙ නිහඬෙගති -පෙ- වොදෙඤා කතං හොති, සාරෙඤා කතං හොති ආපනනිං ආරොපෙඤා කතං හොති -පෙ-

9. මහණෙනි, අනිත් තෙඅභකින් යුතු ඇවැත් නොදැක්මෙහි උකෙවිනි කම් නොදැහැමි කම් ද වෙයි... ඇවැත් දෙසු කල්හි කරණ ලද්දේ ද, නොදැහැමින් කරණ ලද්දේ ද, ව්‍යග්‍ර වූ සහන විසින් කරණ ලද්දේ ද...

10. මහණෙනි, අනිත් තෙඅභකින් යුතු ඇවැත් නොදැක්මෙහි උකෙවිනි කම් නොදැහැමි කම් ද වෙයි... වොදනා නොකොට කරණ ලද්දේ ද අදමින් කරණ ලද්දේ ද, ව්‍යග්‍ර වූ සහන විසින් කරණ ලද්දේ ද...

11. මහණෙනි, අනිත් තෙ අභකින් යුත් ඇවැත් නොදැක්මෙහි උකෙවිනි කම් නොදැහැමි කම් ද වෙයි... සිහිපත් නොකරවා කරණ ලද්දේ ද, නොදැහැමින් කරණ ලද්දේ ද, ව්‍යග්‍ර වූ සහන විසින් කරණ ලද්දේ ද...

12. මහණෙනි, අනිත් තෙඅභකින් යුතු ඇවැත් නොදැක්මෙහි උකෙවිනි කම් නොදැහැමි කම් ද වෙයි... ඇවැත් නොනඟා කරණ ලද්දේ ද, නොදැහැමින් කරණ ලද්දේ ද, ව්‍යග්‍ර වූ සහන විසින් කරණ ලද්දේ ද, මහණෙනි, මේ තෙඅභකින් යුතු ඇවැත් නොදැක්මෙහි උකෙවිනි කම් නොදැහැමිකම් ද වෙයි. අවිනය කම් ද වෙයි. නොසන්තිදුනේ ද වෙයි.

අබම් කම් දෙළොස නිමි.

බම් කම් දෙළොස

1. මහණෙනි, තෙඅභකින් යුතු ඇවැත් නොදැක්මෙහි උකෙවිනිකම් දැහැමි කම් ද වෙයි. විනය කම් ද වෙයි, මනා ව සන්තිදුනක් ද වෙයි: හමුවෙහි කරණ ලද්දේ ද, පිළිවිස කරණ ලද්දේ ද, පිළිණ ගෙණ කරණ ලද්දේ වේ ද, මහණෙනි, මේ තෙඅභකින් යුතු ඇවැත් නොදැක්මෙහි උකෙවිනි කම් දැහැමි කම් ද වෙයි. විනය කම් ද වෙයි. මනා ව සන්තිදුනේ ද වෙයි.

2. මහණෙනි, අනිත් තෙඅභකින් යුතු ඇවැත් නොදැක්මෙහි උකෙවිනිකම් දැහැමි කම් ද ... ඇවැත් ඇති කල්හි කරණ ලද්දේ ද දෙසීමෙන් පිරිසිදු වන ඇවැතෙහි කරණ ලද්දේ ද, ඇවැත් නොදෙසු කල්හි කරණ ලද්දේ වේ ද...

3. මහණෙනි, අනිත් තෙඅභකින් යුතු ඇවැත් නොදැක්මෙහි උකෙවිනි කම් දැහැමි කම් ද වෙයි... සොයා (වොදනා කොට) කරණ ලද්දේ වේ ද, සිහිපත් කරවා කරණ ලද ද, ඇවැත් නොව කරණ ලද්දේ ද...

4. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තිහඛෙහති -පෙ- සමමුඛා කතං හොති,
ධම්මෙන කතං හොති සමගෙහන කතං හොති -පෙ-

5. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තිහඛෙහති -පෙ- පටිපුඤ්ඤා කතං හොති,
ධම්මෙන කතං හොති, සමගෙහන කතං හොති -පෙ-

6. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තිහඛෙහති -පෙ- පටිඤ්ඤා කතං හොති,
ධම්මෙන කතං හොති, සමගෙහන කතං හොති -පෙ-

7. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තිහඛෙහති -පෙ- ආපනනියා කතං හොති,
ධම්මෙන කතං හොති, සමගෙහන කතං හොති -පෙ-

8. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තිහඛෙහති -පෙ- දෙසනාගාමිනියා ආපනනියා
කතං හොති, ධම්මෙන කතං හොති, සමගෙහන කතං හොති -පෙ-

9. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තිහඛෙහති -පෙ- අදෙසිනාය ආපනනියා
කතං හොති, ධම්මෙන කතං හොති, සමගෙහන කතං හොති -පෙ-

10. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තිහඛෙහති -පෙ- වොදෙඤ්ඤා කතං හොති,
ධම්මෙන කතං හොති, සමගෙහන කතං හොති -පෙ-

11. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තිහඛෙහති -පෙ- සාරෙඤ්ඤා කතං හොති,
ධම්මෙන කතං හොති, සමගෙහන කතං හොති -පෙ-

12. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තිහඛෙහති -පෙ- ආපනනිං ආරොපෙඤ්ඤා
කතං හොති, ධම්මෙන කතං හොති, සමගෙහන කතං හොති. ඉමෙති ඛො
භික්ඛවෙ තිහඛෙහති සමන්තාගතං ආපනනියා අදසස්සනෙ උකෙඛ්ථනීයකම්මං
ධම්මකම්මං ච හොති විනයකම්මං ච සුච්චසන්නං ච.

4. මහණෙනි, අනිත් තෙ අහකින් යුතු ඇවැත් නොදැක්මෙහි උකෙව්නිකම් දැහැමි කම් ද වෙයි... හමුවෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, දැහැමින් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග වූ සහන විසින් කරණ ලද්දේ වේ ද...

5. මහණෙනි, අනිත් තෙ අහකින් යුතු ඇවැත් නොදැක්මෙහි උකෙව්නිකම් දැහැමි කම් ද වෙයි.... පිළිවිස කරණ ලද්දේ වේ ද, දැහැමින් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග වූ සහන විසින් කරණ ලද්දේ වේ ද,...

6. මහණෙනි, අනිත් තෙ අහකින් යුතු ඇවැත් නොදැක්මෙහි උකෙව්නිකම් දැහැමි කම් ද වෙයි.... පිළිණ ගෙණ කරණ ලද්දේ වේ ද, දැහැමින් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග වූ සහන විසින් කරණ ලද්දේ වේ ද...

7. මහණෙනි, අනිත් තෙ අහකින් යුතු ඇවැත් නොදැක්මෙහි උකෙව්නිකම් දැහැමි කම් ද වෙයි... ඇවැත් ඇති කල්හි කරණ ලද්දේ ද, දැහැමින් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග වූ සහන විසින් කරණ ලද්දේ ද...

8. මහණෙනි, අනිත් තෙ අහකින් යුතු ඇවැත් නොදැක්මෙහි උකෙව්නිකම් දැහැමි කම් ද වෙයි.... දෙසුමෙන් පිරිසිදු වන ඇවැත් ඇති කල්හි කරණ ලද්දේ වේ ද, දැහැමින් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග වූ සහන විසින් කරණ ලද්දේ වේ ද,...

9. මහණෙනි, අනිත් තෙ අහකින් යුතු ඇවැත් නොදැක්මෙහි උකෙව්නිකම් දැහැමි කම් ද වෙයි... ඇවැත් නොදෙසු කල්හි කරණ ලද්දේ වේ ද, දැහැමින් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග වූ සහන විසින් කරණ ලද්දේ වේ ද,...

10. මහණෙනි, අනිත් අංග තුණකින් යුතු ඇවැත් නොදැක්මෙහි උකෙව්නිකම් දැහැමි කම් ද වෙයි. විනය කමක් ද වෙයි. මනා ව සංහිදුකක් ද වෙයි: සොයා කරණ ලද්දේ වේ ද, දැහැමින් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග වූ සහන විසින් කරණ ලද්දේ වේ ද,...

11. මහණෙනි, අනිත් තෙ අහකින් යුතු ඇවැත් නොදැක්මෙහි උකෙව්නිකම් දැහැමි කම් ද වෙයි... සිහිපත් කරවා කරණ ලද්දේ ද, දැහැමින් කරණ ලද්දේ ද, සමග වූ සහන විසින් කරණ ලද්දේ ද,...

12. මහණෙනි, අනිත් තෙ අහකින් යුතු ඇවැත් නොදැක්මෙහි උකෙව්නිකම් දැහැමි කම් ද වෙයි. විනය කම ද වෙයි. මනා ව සන්තිදුතේ ද වෙයි: ඇවැත් තංවා කරණ ලද්දේ වේ ද, දැහැමින් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග වූ සහන විසින් කරණ ලද්දේ වේ ද, මහණෙනි, මේ තෙ අහින් යුතු ඇවැත් නොදැක්මෙහි උකෙව්නිකම් දැහැමි කම් ද වෙයි. විනයකම් ද වෙයි. මනා ව සන්තිදුතේ ද වෙයි.

ආකඩ්ඛමානප්පකං

1. තීති භික්ඛවෙ අඛෙහති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආකඩ්ඛමානො සඛෙස්ස ආපත්තියා අදස්සනෙ උකෙඛපනීයකම්මං කරෙය්‍ය: භණ්ඩකාරකො හොති කල්‍යාණකාරකො විවාදකාරකො භස්සකාරකො සඛෙස්ස අභිකාරණකාරකො, බාලො හොති අව්‍යතනො ආපත්තිබහුලො අනපද්දනො, ගිහිසංසට්ඨො විහරති අනනුලොමිකෙහි ගිහිසංසග්ගෙහි. ඉමෙහි බො භික්ඛවෙ තීහඛෙහති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආකඩ්ඛමානො සඛෙස්ස ආපත්තියා අදස්සනෙ උකෙඛපනීයකම්මං කරෙය්‍ය.

2. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඛෙහති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආකඩ්ඛමානො සඛෙස්ස ආපත්තියා අදස්සනෙ උකෙඛපනීයකම්මං කරෙය්‍ය: අභිසීලෙ සීලවිපතනො හොති, අජ්ඣාචාරෙ ආචාරවිපතනො හොති, අනිද්දියා දිට්ඨිවිපතනො හොති. ඉමෙහි බො භික්ඛවෙ තීහඛෙහති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආකඩ්ඛමානො සඛෙස්ස ආපත්තියා අදස්සනෙ උකෙඛපනීයකම්මං කරෙය්‍ය.

3. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඛෙහති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආකඩ්ඛමානො සඛෙස්ස ආපත්තියා අදස්සනෙ උකෙඛපනීයකම්මං කරෙය්‍ය: බුද්ධස්ස අවණණං භාසති, ඛම්මස්ස අවණණං භාසති, සඛ්ඤ්ඤා අවණණං භාසති. ඉමෙහි බො භික්ඛවෙ තීහඛෙහති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආකඩ්ඛමානො සඛෙස්ස ආපත්තියා අදස්සනෙ උකෙඛපනීයකම්මං කරෙය්‍ය.

4. තිණ්ණං භික්ඛවෙ භික්ඛුනං ආකඩ්ඛමානො සඛෙස්ස ආපත්තියා අදස්සනෙ උකෙඛපනීයකම්මං කරෙය්‍ය: එකො භණ්ඩකාරකො හොති කල්‍යාණකාරකො විවාදකාරකො භස්සකාරකො සඛෙස්ස අභිකාරණකාරකො, එකො බාලො හොති අව්‍යතනො ආපත්තිබහුලො අනපද්දනො, එකො ගිහිසංසට්ඨො විහරති අනනුලොමිකෙහි ගිහිසංසග්ගෙහි. ඉමෙසං බො භික්ඛවෙ තිණ්ණං භික්ඛුනං ආකඩ්ඛමානො සඛෙස්ස ආපත්තියා අදස්සනෙ උකෙඛපනීයකම්මං කරෙය්‍ය.

5. අපරෙසමපි භික්ඛවෙ තිණ්ණං භික්ඛුනං ආකඩ්ඛමානො සංඝො ආපත්තියා අදස්සනෙ උකෙඛපනීයකම්මං කරෙය්‍ය: එකො අභිසීලෙ සීලවිපතනො හොති, එකො අජ්ඣාචාරෙ ආචාරවිපතනො හොති, එකො අනිද්දියා දිට්ඨිවිපතනො හොති. ඉමෙසං බො භික්ඛවෙ භික්ඛුනං ආකඩ්ඛමානො සඛෙස්ස ආපත්තියා අදස්සනෙ උකෙඛපනීයකම්මං කරෙය්‍ය.

ආකඩවම් නිවැරදි කලය

1. මහණෙනි, අංග භුණකින් යුක්ත භික්ෂුහට සංඝ තෙම කැමැති නම් ඇවැත් නොදැක්මෙහි උකෙට්ටියකමය කරන්නේ ය: යම් මහණෙක් ඔබර කරන්නේ ද කලහ කරන්නේ ද විරුද්ධවාද කරන්නේ ද වාක්කලහ කරන්නේ ද සංඝයා හමුවේ අභිකරණ කරන්නේ ද, අව්‍යක්ත වූ ඇවැත් බහුල කොට ඇත්තාවූ ඉමක් නැති ඇවැත් ඇත්තා වූ බාලයෙක් වෙයි ද, ගිහියන් හා එකට ගැටුනේ අනුලෝම නොවූ ගිහිසංඝගීයෙන් යුක්ත වූයේ වාසය කරයි ද, මහණෙනි, මේ තෙ අගින් යුතු මහණහට සංඝ තෙම කැමැති වන්නේ නම් ඇවැත් නොදැක්මෙහි උකෙට්ටියකමය කරන්නේ ය.

2. මහණෙනි, අනෙකුදු තෙ අගකින් යුතු මහණහට සංඝ තෙමේ කැමැති නම් ඇවැත් නොදැක්මෙහි උකෙට්ටියකමය කරන්නේ ය: උත්තම ගිලයෙහි (පාමොක් සංවර සිල්ල) නටුවා වූ සිල් ඇත්තේ ද, උත්තමාවාරයෙහි නටුවා වූ ආචාර ඇත්තේ ද, උත්තම සම්මන්ත්‍රණයෙහි නටුවා වූ දිට්‍ර ඇත්තේ ද, මහණෙනි, මේ අංග භුණකින් යුතු මහණහට සංඝ තෙමේ කැමැති නම් ඇවැත් නොදැක්මෙහි උකෙට්ටියකමය කරන්නේ ය.

3. මහණෙනි, අන්‍ය වූ ද අංග භුණකින් යුක්ත වූ මහණහට සංඝ තෙමේ කැමැති නම් ඇවැත් නොදැක්මෙහි උකෙට්ටියකමය කරන්නේ ය. බුදුරුවන්හි අසුණ කියයි ද, දමුරුවන්හි අසුණ කියයි ද, සඟුරුවන්හි අසුණ කියයි ද, මහණෙනි, මේ තෙ අගින් යුතු මහණහට සංඝ තෙම කැමැති නම් ඇවැත් නොදැක්මෙහි උකෙට්ටියකමය කරන්නේ ය.

4. මහණෙනි, භික්ෂුන් තිදෙනකුන්හට සංඝ තෙම කැමැති නම් ඇවැත් නොදැක්මෙහි උකෙට්ටියකමය කරන්නේ ය: එක් මහණෙක් ඔබර කරන්නේ කලහ කරන්නේ විරුද්ධවාද ඇති කරන්නේ වාක්කලහ කරන්නේ සංඝයා ඉදිරියෙහි අභිකරණ ඇති කරන්නේ වෙයි ද, එක් මහණෙක් අවිශ්‍ය ඇවැත් බහුල කොට ඇති, සීමාරකිත ඇවැත් ඇති බාලයෙක් වෙයි ද, එක් මහණෙක් ගිහියන් හා එකට ගැටුනේ අනුලෝම නොවූ ගිහි සසගින් යුක්ත වූයේ වෙසෙයි ද, මහණෙනි, මේ අංග භුණකින් යුතු මහණහට සංඝ තෙම කැමැති නම් ඇවැත් නොදැක්මෙහි උකෙට්ටියකමය කරන්නේ ය.

5. අන්‍ය වූ ද භික්ෂුන් තිදෙනකුන්හට සංඝ තෙමේ කැමැති නම් ඇවැත් නොදැක්මෙහි උකෙට්ටියකමය කරන්නේ ය: එක් මහණෙක් උත්තම ගිලයෙහි නටුවා වූ සිල් ඇත්තේ ද, උතුම් ආචාරයෙහි විපත් ආචාර ඇත්තේ ද, උතුම් සම්මන්ත්‍රණයෙහි විපත් දිට්‍ර ඇත්තේ ද, මහණෙනි, මේ භික්ෂුන් තිදෙනාට සංඝ තෙමේ කැමැති නම් ඇවැත් නොදැක්මෙහි උකෙට්ටියකමය කරන්නේ ය.

6. අපරෙසමපි භික්ඛවෙ තිණණං භික්ඛුනං ආකඛමාමානො සංඝො ආපනතියා අදස්සනෙ උකෙඛපනීයකම්මං කරෙය්‍ය: එකො බුද්ධස්ස අවණණං භාසති, එකො ධම්මස්ස අවණණං භාසති, එකො සංඝස්ස අවණණං භාසති, ඉමෙසං බො භික්ඛවෙ තිණණං භික්ඛුනං ආකඛමාමානො සංඝො ආපනතියා අදස්සනෙ උකෙඛපනීයකම්මං කරෙය්‍ය.

ආපනතියා අදස්සනෙ උකෙඛපනීයකම්මෙම
ආකඛමානජ්ඣකං නිවසිතං.

ආපනතියා අදස්සනෙ උකෙඛපනීයකම්මෙම තෙවනනාදීසවනනං

1. ආපනතියා අදස්සනෙ උකෙඛපනීයකම්මකතෙන භික්ඛවෙ භික්ඛුනා සමමා වතතිතබ්බං, නත්‍රායං සමමා වතනනා: න උපසමපාදෙනබ්බං, න නිස්සයො දුතබ්බො, න සාමණෙරො උපට්ඨාපෙතබ්බො, න භික්ඛුනො-වාදකසමමති සාදිතබ්බො, සමමතෙනපි භික්ඛුනියො න ඔවදිතබ්බො, යාය ආපනතියා සංඝෙන ආපනතියා අදස්සනෙ උකෙඛපනීයකම්මං කතං තොති සා ආපනති න ආපජ්ජිතබ්බො, අඤ්ඤා වා තාදිසිකා, තතො වා පාපිට්ඨිතාරා, කම්මං න ගරභිතබ්බං, කම්මිකා න ගරභිතබ්බො, න පකතනතස්ස භික්ඛුනො අභිවාදනං පච්චුට්ඨානං අඤ්ඤාලිකම්මං සාමිච්ඡිකම්මං ආසනාභිභාරො සෙය්‍යාභිභාරො පාදොදකං පාදපිඨං-පාදකඨලිකා පතනවිවරපටිග්ගතනං නභානෙ පිට්ඨිපජ්ජකම්මං සාදිතබ්බං, න පකතතෙනා භික්ඛු සීලවිපතතියා අනුදාංසෙතබ්බො, න ආචාරවිපතතියා අනුදාංසෙතබ්බො, න දිට්ඨිවිපතතියා අනුදාංසෙතබ්බො, න ආජීවවිපතතියා අනුදාංසෙතබ්බො, න භික්ඛු භික්ඛුති හෙදෙනබ්බො, න ගිහිධජො ධාරෙතබ්බො, න නිජ්ඣිධජො ධාරෙතබ්බො, න නිජ්ඣා සෙවිතබ්බො, භික්ඛු සෙවිතබ්බො, භික්ඛුසිකතාය සිකම්තබ්බං, න පකතතෙනා භික්ඛුනා සද්ධිං එකච්ඡන්තෙ ආවාසෙ වජ්ඣබ්බං, න එකච්ඡන්තෙ අනාවාසෙ වජ්ඣබ්බං, න එකච්ඡන්තෙ ආවාසෙ වා අනාවාසෙ වා වජ්ඣබ්බං, පකතනතං භික්ඛු දිසවා ආසනා වුට්ඨාතබ්බං, න පකතතෙනා භික්ඛු ආසාදෙනබ්බො අනෙතා වා බති වා, න පකතනතස්ස භික්ඛුනො උපොසථො ධිපෙතබ්බො, න පචාරණා ධිපෙතබ්බො, න සමවනීයං කාතබ්බං, න අනුවාදො පට්ඨිපෙතබ්බො, න ඔකාසො කාරෙතබ්බො, න වොදෙනබ්බො, න සාරෙතබ්බො, න භික්ඛුති සමපයොජෙනබ්බනති.

ආපනතියා අදස්සනෙ උකෙඛපනීයකම්මෙම
තෙවනනාදීසවනනං නිවසිතං.

6. මහණෙනි, අන්‍ය වූ ද භික්ෂූන් තිදෙනකුත්හට සඛ්‍ය තෙමේ කැමැති වන්නේ නම්, ඇවැත නොදැක්මෙහි උකෙච්ඡයකමය කරන්නේ ය: එක් මහණෙක් බුදුරුවන්හි අයුණු කියයි. එක් මහණෙක් දමුරුවන්හි අයුණු කියයි. එක් මහණෙක් සතුරුවන්හි අයුණු කියයි. මහණෙනි, මේ භික්ෂූන් තිදෙනට සඛ්‍ය තෙමේ කැමැත්තේ නම් ඇවැත් නොදැක්මෙහි උකෙච්ඡයකමය කරන්නේ ය.

**ඇවැත නොදැක්මෙහි උකෙච්ඡයකමයෙහි
ආකර්මමාන ඡක්කය හිමියෙය.**

ඇවැත නොදැක්මෙහි උකෙච්ඡයකමයෙහි තෙසාලියි වත

1 මහණෙනි, ඇවැත නොදැක්මෙහි උකෙච්ඡයකම කරණු ලැබූ මහණහු විසින් මොනොවට පැවැතිය යුතු. එහි මේ මොනොවට පැවැත්ම යි: උපසපත් නො කටයුතු. නිස නො දිය යුතු. හෙරණකු උපසපායක කොට නො ගත යුතු. භික්ෂුනොවාදකසමමතිය නො ඉවැසිය යුතු. සමමතිය ලද්දහු විසින් මෙතෙණනට ඔවා නො දිය යුතු. යම් ඇවැතක් හෙතු කොට සඛ්‍යයා විසින් ඇවැත් නොදැක්මෙහි උකෙච්ඡයකම කරණ ලද නම්, ඒ ඇවැත හෝ, එබඳු අන් ඇවැතක් හෝ, එයට වඩා පටු ඇවැතක් හෝ නො ඇවැද්ද යුතු. චිත්තයකමය නො ගැරුණිය යුතු. කමය කලහු නො ගැරුණිය යුතු. පුවතත් මහණක්හුගේ වැදීම ද, දක හුනස්නෙන් නැගී සිටීම ද, ඇඳිලි බැඳීම ද, සාමිවිකමය ද, අසුන් එළැවීම ද, යහන් එළැවීම ද, පාදෙතා දිය එළැවීම ද, පාපුටුව-පාදකෂලිකාව එළැවීම ද, (ඔහු නමා) පාසිවුරු පිළිගැන්ම ද නැමෙහි (ඔහු නමා) පිට පිරියම් කිරීම ද නො ඉවැසිය යුතු. පුවතත් මහණෙක් ගිලිවිපතනියෙන් වොදිත නො කටයුතු. ආචාරවිපතනියෙන් වොදිත නො කටයුතු. දූෂිවිපතනියෙන් වොදිත නො කටයුතු. ආජීව-විපතනියෙන් වොදිත නො කටයුතු. මහණෙක් මහණුන් කෙරෙත් නො බිඳවිය යුතු. ගිහිද්ද (සුදුවත් ආදිය) නො දෑරිය යුතු. නොවුද්ද (කුසවැහැරි ආදිය) නො දෑරිය යුතු. නොවුවෝ නො සෙවිය යුතු. මහණහු සෙවිය යුතු. මහණසිකෙහි හික්මිය යුතු. පුවතත් මහණක්හු හා එක් සෙවෙණිය ඇති ආවාසයෙහි නො විසිය යුතු. එක් සෙවෙණිය ඇති අනාවාසයෙහි නො විසිය යුතු. එක් සෙවෙණිය ඇති ආවාසයෙහි ද අනාවාසයෙහි ද නො විසිය යුතු. පුවතත් මහණක්හු දක හුනස්නෙන් නැගී සිටිය යුතු. පුවතත් මහණ තෙම වෙහෙර තුළ දී හෝ වෙහෙරින් බැහැර හෝ නො ගැටිය යුතු. පුවතත් මහණක්හුගේ පොහෝ කිරීම නො තැබිය යුතු. පචාරණාව නො තැබිය යුතු. සව්වතියකමය නො කල යුතු. වෙහෙර දෙටුකම් නො කට යුතු. අවකාශ නො කරවිය යුතු. වොදනා නො කටයුතු. ඇවැත් සිහි කරවීම නො කල යුතු. මහණුන් හා කප්පයෙහි නො යොදා ලිය යුතු.

**ඇවැත නොදැක්මෙහි උකෙච්ඡයකමයෙහි
තෙසාලියි වත හිමියෙය.**

[ඡන්දාසස භික්ඛුනො සමමාවනනන.]

1. අථ ඛො සඛෙසා ඡන්දාසස භික්ඛුනො ආපනනියා අදස්සනෙ උකෙකපනියකමම. අකාසි අසමොගං සඛෙසන සො සඛෙසන ආපනනියා අදස්සනෙ උකෙකපනියකමමකතො තමො ආවාසා අඤ්ඤං ආවාසං අගමාසි. තත්ථ භික්ඛු නෙව අභිවාදෙසුං. න පච්චුට්ඨෙසුං. න අඤ්ඤාලිකමම. න සාමිච්ඡිකමම. අකංසු. න සකකරිංසු. න ගරුකරිංසු. න මානෙසුං. න පුජෙසුං.

සො භික්ඛුති අසකකරියමානො අගරුකරියමානො අමානියමානො අපුජියමානො අසකකාරපකතො තමොපි ආවාසා අඤ්ඤං ආවාසං අගමාසි.

තත්ථපි භික්ඛු නෙව අභිවාදෙසුං. න පච්චුට්ඨෙසුං. න අඤ්ඤාලිකමම. න සාමිච්ඡිකමම. අකංසු. න සකකරිංසු. න ගරුකරිංසු. න මානෙසුං. න පුජෙසුං.

සො භික්ඛුති අසකකරියමානො අගරුකරියමානො, අමානියමානො අපුජියමානො අසකකාරපකතො තමොපි ආවාසා අඤ්ඤං ආවාසං අගමාසි.

තත්ථපි භික්ඛු නෙව අභිවාදෙසුං. න පච්චුට්ඨෙසුං. න අඤ්ඤාලිකමම. න සාමිච්ඡිකමම. අකංසු. න සකකරිංසු. න ගරුකරිංසු. න මානෙසුං. න පුජෙසුං.

සො භික්ඛුති අසකකරියමානො අගරුකරියමානො අමානියමානො අපුජියමානො අසකකාරපකතො පුනඳෙව කොසමිං පච්චාගඤ්ඤි.

2. සො සමමා වනනනි. ලොමං පාතෙති, තෙජාරං වනනනි. භික්ඛු උපසඛකමිත්වා එවං වදෙති: “අහං ආවුසො සඛෙසන ආපනනියා අදස්සනෙ උකෙකපනියකමමකතො සමමා වනනාමි, ලොමං පාතෙමි, තෙජාරං වනනාමි. කථං භු ඛො මයා පටිපජ්ජිතබ්බ?”නනි.

හගවතො එතමන්ථං ආරොචෙසුං. “තෙන හි භික්ඛවෙ සඛෙසා ඡන්දාසස භික්ඛුනො ආපනනියා අදස්සනෙ උකෙකපනියකමම පටිපසසමොනතු”.

න පටිපසසසමොනබ්බ තෙවනාරියකං.

1. පඤ්චති භික්ඛවෙ අබෙගති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආපනනියා අදස්සනෙ උකෙකපනියකමම. න පටිපසසසමොනබ්බං: උපසමපාදෙති, නිසස්සං දෙති, සාමණේරං උපට්ඨාපෙති, භික්ඛුනොවාදකසමමතිං සාදියති, සමමතොපි භික්ඛුනියො ඔවදති. ඉමෙති ඛො භික්ඛවෙ පඤ්ච-හබෙගති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආපනනියා අදස්සනෙ උකෙකපනියකමම. න පටිපසසසමොනබ්බං.

2. අපරෙතිපි භික්ඛවෙ පඤ්චහබෙගති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආපනනියා අදස්සනෙ උකෙකපනියකමම. න පටිපසසසමොනබ්බං: යාය ආපනනියා සඛෙසන ආපනනියා අදස්සනෙ උකෙකපනියකමම. කතං හොති තං ආපනනිං ආපජ්ජති, අඤ්ඤං වා තාදිසිකං, තතො වා පාපිට්ඨකරං. කමමං ගරහති, කමමිකෙ ගරහති. ඉමෙති ඛො භික්ඛවෙ පඤ්චහබෙගති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආපනනියා අදස්සනෙ උකෙකපනියකමම. න පටිපසසසමොනබ්බං.

[ජනනතික්ෂණයේ මනාවැවැත්ම]

1. ඉක්බිති සංඝ තෙමේ ජනන මහණහට ඇවැත නො දැක්මෙහි, සංඝයා හා සමොගාන රතින වූ උකෙඨපනීය කමීය කෙළේය. හේ ඇවැත නොදැක්මෙහි සංඝයා විසින් උකෙඨනි කම් කරණ ලද්දේ ඒ ආවාසයෙන් අනෙක් ආවාසයකට ගියේය. එහි මහණහු ඔහු නොම වැන්දහ. දැක හුනස්නෙන් නොම නැගී සිටියහ. ඇඳිලි බැඳීම ද සාමිච්ඡි කමීය ද නොම කළහ. සත්කාර නොම කළහ. ගරුකාර නොම කළහ. බුහුමන් නොම කළහ. නොම පිදුහ.

හෙ තෙම මහණුන් විසින් සත්කාර ගරුකාර නො කරණු ලබනුයේ බුහුමන් නො කරණු ලබනුයේ, නො පුදනු ලබනුයේ, අසත්කාරයෙන් මඛනා ලද්දේ ඒ ආවාසයෙන් අනෙක් ආවාසයකට ගියේය. එහි ද භික්ෂුහු නොම වැන්දහ. දැක හුනස්නෙන් නොම නැගී සිටියහ. අඤ්ඤාලිකමීය නොම කළහ. සාමිච්ඡිකමීය නොම කළහ. සත්කාර නොම කළහ. ගරුකාර නොම කළහ. බුහුමන් නොම කළහ. නොම පිදුහ.

හෙ තෙම භික්ෂුන් විසින් සත්කාර ගරුකාර නො කරණු ලබනුයේ, බුහුමන් නො කරණු ලබනුයේ, නො පුදනු ලබනුයේ, අසත්කාරයෙන් මඛනා ලද්දේ ඒ ආවාසයෙනුදු අන් ආවාසයකට ගියේය. එහි ද භික්ෂුහු නොම වැන්දහ. දැක හුනස්නෙන් නොම නැගී සිටියහ. අඤ්ඤාලිකමීය නොම කළහ. සාමිච්ඡිකමීය නොම කළහ. සත්කාර ගරුකාර බුහුමාන නොම කළහ. නොම පිදුහ.

හෙ තෙම භික්ෂුන් විසින් සත්කාර ගරුකාර බුහුමාන කරණු නො ලබනුයේ, නොපුදනු ලබනුයේ, අසත්කාරයෙන් මඛනා ලද්දේ, යළි දු කොසොඹා නුවරට පෙරළා ආයේය.

2. හෙ තෙම මොනොවට පවතී. අනුලොම ව පවතී. නිස්තරණ වන අනුව පවතී. මහණුන් කරා එළඹ “ඇවැත්නි මම සංඝයා විසින් ඇවැත නොදැක්මෙහි උකෙඨපනීයකමීය කරණ ලද්දෙමි මනා ව පවතිමි, අනුලොම ව පවතිමි, නිස්තරණ වන අනුව පවතිමි. කෙසේ නම් මා විසින් පිළිපැද්ද යුතු ද?” යි මෙසේ කියයි.

භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙ පවත් සැල කළහ. “මහණෙනි, එසේ වී නම් සංඝ තෙමේ ජනන මහණහට ඇවැත නොදැක්මෙහි උකෙඨපනීය කමීය සන්තිද්‍රව්‍යා” යි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වදාළ සේක.

නොසන්තිද්‍රව්යයුතු තෙසාලිය

1. “මහණෙනි, අඛ්‍ය පසෙකින් සමන්විත මහණහුගේ ඇවැත නො දැක්මෙහි උකෙඨනිකම නො සන්තිද්‍රව්ය යුතු: උපසපන් කෙරේ ද, නිස දේ ද, හෙරණකු උවවුකු කොට තමා වෙත සිටුවා ද, භික්ෂුනො-වාදක සමමතිය ඉවසා ද, සමමත වූයේත් මෙහෙණනට ඔවා දෙසි ද, මහණෙනි, මේ පසහින් යුත් මහණහුගේ ඇවැත නොදැක්මෙහි උකෙඨනි කම නො සන්තිද්‍රව්ය යුතු.

2. මහණෙනි, අන් අඛ්‍ය පසෙකින් යුත් මහණහුගේ ඇවැත නො දැක්මෙහි උකෙඨනිකම නො සන්තිද්‍රව්ය යුතු: සංඝයා විසින් යම් ඇවැතෙකින් ඇවැත නොදැක්මෙහි උකෙඨනිකම කරණ ලද්දේ වේ නම් ඒ ඇවැතට පැමිණේ ද, එබඳු අන් ඇවැතකට හෝ, එයට වඩා ලාමක ඇවැතකට හෝ පැමිණේ ද, විනය කමීයට ගරහා ද, කමීය කළවුන් හට ගරහා ද, මහණෙනි, මේ අඛ්‍ය පසින් සමන්විත මහණහුගේ ඇවැත නොදැක්මෙහි උකෙඨනිකම නො සන්තිද්‍රව්ය යුතු.

3. අපරෙභිපි භික්කුවෙ පඤ්චගඛෙගති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආපනතියා අදස්සනෙ උකෙඛපනීයකම්මං න පටිප්පස්සාලොභනබ්බං පකතතතස්ස භික්ඛුනො අභිවාදනං, පච්චුට්ඨානං, අඤ්ජලිකම්මං, සාමිච්ඡිකම්මං, ආසනාභිනාරං සාදියති. ඉමෙති බො භික්කුවෙ පඤ්චගඛෙගති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආපනතියා අදස්සනෙ උකෙඛපනීයකම්මං න පටිප්පස්සාලොභනබ්බං.

4. අපරෙභිපි භික්කුවෙ පඤ්චගඛෙගති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආපනතියා අදස්සනෙ උකෙඛපනීයකම්මං න පටිප්පස්සාලොභනබ්බං පකතතතස්ස භික්ඛුනො සෙය්‍යාභිනාරං, පාදෙදකං, පාදපීඨං-පාදකඨලිකං, පතනච්චරපටිග්ගහණං, නභානෙ පිට්ඨිපරිකම්මං සාදියති. ඉමෙති බො භික්කුවෙ පඤ්චගඛෙගති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආපනතියා අදස්සනෙ උකෙඛපනීයකම්මං න පටිප්පස්සාලොභනබ්බං.

5. අපරෙභිපි භික්කුවෙ පඤ්චගඛෙගති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආපනතියා අදස්සනෙ උකෙඛපනීයකම්මං න පටිප්පස්සාලොභනබ්බං පකතතතං භික්ඛුං සීලවිපතතියා අනුද්ධංසෙති, ආචාරවිපතතියා අනුද්ධංසෙති, දිට්ඨිවිපතතියා අනුද්ධංසෙති, ආජීවවිපතතියා අනුද්ධංසෙති, භික්ඛුං භික්ඛුති හෙදෙති. ඉමෙති බො භික්කුවෙ පඤ්චගඛෙගති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආපනතියා අදස්සනෙ උකෙඛපනීයකම්මං න පටිප්පස්සාලොභනබ්බං.

6. අපරෙභිපි භික්කුවෙ පඤ්චගඛෙගති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආපනතියා අදස්සනෙ උකෙඛපනීයකම්මං න පටිප්පස්සාලොභනබ්බං ගිහිධර්. ධාරෙති, නික්ඛියධර්. ධාරෙති, නික්ඛියෙ සෙවති, භික්ඛු න සෙවති, භික්ඛුසික්කාය න සික්කති. ඉමෙති බො භික්කුවෙ පඤ්චගඛෙගති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආපනතියා අදස්සනෙ උකෙඛපනීයකම්මං න පටිප්පස්සාලොභනබ්බං.

7. අපරෙභිපි භික්කුවෙ පඤ්චගඛෙගති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආපනතියා අදස්සනෙ උකෙඛපනීයකම්මං න පටිප්පස්සාලොභනබ්බං පකතතතෙන භික්ඛුනා සද්ධිං එකච්ඡන්තො ආවාසෙ වසති, එකච්ඡන්තො අනාවාසෙ වසති, එකච්ඡන්තො ආවාසෙ වා අනාවාසෙ වා වසති, පකතතතං භික්ඛුං දිස්වා ආසනා න උට්ඨාති, පකතතතං භික්ඛුං ආසාදෙති අනොතා වා බති වා. ඉමෙති බො භික්කුවෙ පඤ්චගඛෙගති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආපනතියා අදස්සනෙ උකෙඛපනීයකම්මං න පටිප්පස්සාලොභනබ්බං.

8. අට්ඨති භික්කුවෙ අඛෙගති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආපනතියා අදස්සනෙ උකෙඛපනීයකම්මං න පටිප්පස්සාලොභනබ්බං පකතතතස්ස භික්ඛුනො උපොසථං ඨපෙති, පචාරණං ඨපෙති, සචවතීයං කරොති, අනුවාදං පට්ඨපෙති, ඕකාසං කාරෙති, වොදෙති, සාරෙති, භික්ඛුති සම්පයොජෙති, ඉමෙති බො භික්කුවෙ අට්ඨගඛෙගති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආපනතියා අදස්සනෙ උකෙඛපනීයකම්මං න පටිප්පස්සාලොභනබ්බං.

ආපනතියා අදස්සනෙ උකෙඛපනීයකම්මෙ
න පටිප්පස්සාලොභනබ්බෙ හෙවත්ඛාරිසකං නිට්ඨිතං.

3. මහණෙනි, අන් අඛන පසෙකිනුදු යුත් මහණහුගේ ඇවැන නොදැක්මෙහි උකෙව්නිකම නොසන්තිද්විය යුතු: පුවතත් මහණක්හුගේ අභිවාදන, පවුට්ඨාන, අසප්පිකම, සාමිවිකම, ආසනාභාර ඉවසාද, මහණෙනි, මේ අඛන පසින් යුත් මහණහුගේ ඇවැන නොදැක්මෙහි උකෙව්නිකම නොසන්තිද්විය යුතු.

4. මහණෙනි, අන් අඛන පසෙකිනුදු යුත් මහණහුගේ ඇවැන නොදැක්මෙහි උකෙව්නිය කමය නොසන්තිද්විය යුතු: පුවතත් මහණක්හුගේ ගයාභාර, පාදෙදක, පාදපීඨ-පාදකඨලිකා, පාත්‍රවීර-ප්‍රතිග්‍රහණ, නැමෙහි පාෂාපරිකම යන මේ දෑ ඉවසාද, මහණෙනි, මෙකි අඛන පසින් යුත් මහණහුගේ ඇවැන නොදැක්මෙහි උකෙව්නිකම නොසන්තිද්විය යුතු.

5. මහණෙනි, අන් අඛන පසෙකිනුදු යුත් මහණහුගේ ඇවැන නොදැක්මෙහි උකෙව්නිකම නොසන්තිද්විය යුතු: පුවතත් මහණකුට ශිල්පිපතනියෙන් වොදනා කෙරේද, ආචාර විපතනියෙන් වොදනා කෙරේද, දෂ්ටිවිපතනියෙන් වොදනා කෙරේද, ආජිවිපතනියෙන් වොදනා කෙරේද, මහණකු මහණුන් කෙරෙන් බිදවාද, මහණෙනි, මේ අඛන පසින් යුත් මහණහුගේ ඇවැන නොදැක්මෙහි උකෙව්නිකම නොසන්තිද්විය යුතු.

6. මහණෙනි, අන් අඛන පසෙකිනුදු යුත් මහණහුගේ ඇවැන නොදැක්මෙහි උකෙව්නිකම නොසන්තිද්විය යුතු: ගිහිදද දරාද, නොවුදද දරාද, නොවුවත් සොයාද, මහණුන් නොසොයාද, මහණ-සිකෙහි නොතික්මේද, මහණෙනි, මේ පසතින් යුත් මහණහුගේ ඇවැන නොදැක්මෙහි උකෙව්නිකම නොසන්තිද්විය යුතු.

7 මහණෙනි, අන් අඛන පසෙකිනුදු යුත් මහණහුගේ ඇවැන නොදැක්මෙහි උකෙව්නිකම නොසන්තිද්විය යුතු: පුවතත් මහණක්හු හා එකවර්තන ආවාසයෙහි වෙසේද, එකවර්තන අනාවාසයෙහි වෙසේද, එකවර්තන ආවාසයෙහින් අනාවාසයෙහින් වෙසේද, පුවතත් මහණහු දෑක හුනස්තෙන් නොනැගී සිටීද, පුවතත් මහණක්හු ආවාසය තුළදී හෝ එසින් බැහැරදී හෝ ගවාද, මහණෙනි, මේ අඛන පසින් යුත් මහණහු ඇවැන නොදැක්මෙහි උකෙව්නිකම නොසන්තිද්විය යුතු.

8. මහණෙනි, අඛන අටෙකින් යුත් මහණහු ඇවැන නොදැක්මෙහි උකෙව්නිකම නොසන්තිද්විය යුතු: පුවතත් මහණක්හු පොතෝකම තවත්වාද, පවුරුණු තවත්වාද, සවවතිය කෙරේද, අනුවාදය පිහිටුවාද, අවකාශ කරවාද, වොදනා කෙරේද, ඇවැත් සිහි කරවාද, මහණුන් හා කලහ කරවාද, මහණෙනි, මේ අඛන අටින් යුත් මහණහු ඇවැන නොදැක්මෙහි උකෙව්නිකම නොසන්තිද්විය යුතු.

ඇවැන නොදැක්මෙහි උකෙව්නිකම නොසන්තිද්විය යුතු
නෙසාලිය ගිමිසේ ය.

පටිපසස්සමොහතබ්බං තෙවනනාරීසකං.

1. පඤ්චති භික්ඛවෙ අඤ්චගති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආපත්තියා අදස්සනෙ උකෙඛපනීයකමමං පටිපසස්සමොහතබ්බං: න උපසම්පාදෙති, න නිස්සයං දෙති, න සාමණේරං උපට්ඨාපෙති, න භික්ඛුනොවාදක සමමත්තං සාදියති, සමමතොපි භික්ඛුනියො න ඔවදති. ඉමෙති ඛො භික්ඛවෙ පඤ්චගඤ්චගති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආපත්තියා අදස්සනෙ උකෙඛපනීයකමමං පටිපසස්සමොහතබ්බං.

2. අපරෙතිපි භික්ඛවෙ පඤ්චගඤ්චගති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආපත්තියා අදස්සනෙ උකෙඛපනීයකමමං පටිපසස්සමොහතබ්බං: යාය ආපත්තියා සංඛෙසන ආපත්තියා අදස්සනෙ උකෙඛපනීයකමමං කතං හොති නං ආපත්තියා න ආපජ්ජති, අඤ්ඤං වා නාදිසිකා, තතො වා පාපිට්ඨතරං, කමමං න ගරහති, කමමිකෙ න ගරහති. ඉමෙති ඛො භික්ඛවෙ පඤ්චගඤ්චගති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආපත්තියා අදස්සනෙ උකෙඛපනීයකමමං පටිපසස්සමොහතබ්බං.

3. අපරෙතිපි භික්ඛවෙ පඤ්චගඤ්චගති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආපත්තියා අදස්සනෙ උකෙඛපනීයකමමං පටිපසස්සමොහතබ්බං: න පකතත්තස්ස භික්ඛුනො අභිවාදනං, පච්චුට්ඨානං, අඤ්ඤාලිකමමං, සාමිච්චිකමමං, ආසනාභිහාරං සාදියති. ඉමෙති ඛො භික්ඛවෙ පඤ්චගඤ්චගති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආපත්තියා අදස්සනෙ උකෙඛපනීයකමමං පටිපසස්සමොහතබ්බං.

4. අපරෙතිපි භික්ඛවෙ පඤ්චගඤ්චගති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආපත්තියා අදස්සනෙ උකෙඛපනීයකමමං පටිපසස්සමොහතබ්බං: න පකතත්තස්ස භික්ඛුනො සෙය්‍යාභිහාරං, පාදෙදකං, පාදපිට්ඨං-පාදකඨලිකං, පතනච්චරපටිග්ගහණං, නහානෙ පිට්ඨිපරිකමමං සාදියති. ඉමෙති ඛො භික්ඛවෙ පඤ්චගඤ්චගති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආපත්තියා අදස්සනෙ උකෙඛපනීයකමමං පටිපසස්සමොහතබ්බං.

5. අපරෙතිපි භික්ඛවෙ පඤ්චගඤ්චගති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආපත්තියා අදස්සනෙ උකෙඛපනීයකමමං පටිපසස්සමොහතබ්බං: න පකතත්තං භික්ඛුං සිලවිපත්තියා අනුභංසෙති, න ආචාරවිපත්තියා අනුභංසෙති, න දිට්ඨිවිපත්තියා අනුභංසෙති, න ආජ්චවිපත්තියා අනුභංසෙති, න භික්ඛුං භික්ඛුනි හෙදෙති. ඉමෙති ඛො භික්ඛවෙ පඤ්චගඤ්චගති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආපත්තියා අදස්සනෙ උකෙඛපනීයකමමං පටිපසස්සමොහතබ්බං.

6. අපරෙතිපි භික්ඛවෙ පඤ්චගඤ්චගති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආපත්තියා අදස්සනෙ උකෙඛපනීයකමමං පටිපසස්සමොහතබ්බං: න ගිහිංසං ධාරෙති, න නිජ්ඣයං ධාරෙති, න නිජ්ඣයෙ සෙවති, භික්ඛු සෙවති, භික්ඛුසිකාය සිකති. ඉමෙති ඛො භික්ඛවෙ පඤ්චගඤ්චගති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආපත්තියා අදස්සනෙ උකෙඛපනීයකමමං පටිපසස්සමොහතබ්බං.

සන්තිද්විය යුතු නොසාලිය

1. මහණෙනි, අඛණ්ඩ පසෙකින් යුත් මහණහුගේ ඇවැන නොදැක්මෙහි උකෙට්ඨකම සන්තිද්විය යුතු: උපසපත් නොකෙරේ ද, නිස නොදේ ද, තෙරණතු වැටුම්හි නොලා ද, හික්කුනොවාදක සමමතිය නොඉවසා ද, සමමත වූයේ නමුදු මෙහෙණනට ඔවා නොදේ ද, මහණෙනි, මේ අඛණ්ඩ පසින් යුත් මහණහුගේ ඇවැන නොදැක්මෙහි උකෙට්ඨකම සන්තිද්විය යුතු.

2. මහණෙනි, අන් අඛණ්ඩ පසෙකින් යුත් මහණහුගේ ඇවැන නොදැක්මෙහි උකෙට්ඨකම සන්තිද්විය යුතු: සබ්බසා විසින් යම් ඇවැනෙකින් ඇවැන නොදැක්මෙහි උකෙට්ඨකම කරණ ලද්දේ වේ නම් ඒ ඇවැන නොඅවදී ද, එබඳු වූ අන් ඇවැනක් හෝ, එයට වඩා ලාමක ඇවැනක් නොඅවදී ද, විනයකමය නොගරහා ද, කමය කලවුන් නොගරහා ද, මහණෙනි, මේ පසහින් යුත් මහණහුගේ ඇවැන නොදැක්මෙහි උකෙට්ඨකම සන්තිද්විය යුතු.

3. මහණෙනි, අන් අඛණ්ඩ පසෙකින් යුත් මහණහුගේ ඇවැන නොදැක්මෙහි උකෙට්ඨකම සන්තිද්විය යුතු: ප්‍රචතත් මහණක්හු අභි-වාදන, පවචුට්ඨාන, අසඤ්ජිකමී, සාමිච්ඡිකමී, ආසනාභිභාර නොඉවසා ද, මහණෙනි, මේ අඛණ්ඩ පසින් යුත් මහණහුගේ ඇවැන නොදැක්මෙහි උකෙට්ඨකම සන්තිද්විය යුතු.

4. මහණෙනි, අන් අඛණ්ඩ පසෙකින් යුත් මහණහුගේ ඇවැන නොදැක්මෙහි උකෙට්ඨකම සන්තිද්විය යුතු: ප්‍රචතත් මහණක්හුගේ ශය්‍යාභිභාර, පාදොදක, පාදපිඨ-පාදකඨලිකා, පාසිවුරු පිළිගැනුම්, නැමෙහි පිට පිරියම් නොඉවසා ද, මේ අඛණ්ඩ පසින් යුත් මහණහු ඇවැන නොදැක්මෙහි උකෙට්ඨකම සන්තිද්විය යුතු.

5. මහණෙනි, අන් අඛණ්ඩ පසෙකින් යුත් මහණහු ඇවැන නොදැක්මෙහි උකෙට්ඨකම සන්තිද්විය යුතු: ප්‍රචතත් මහණකුට ශිල-විපතනියෙන් වොදනා නොකෙරේ ද, ආචාරවිපතනියෙන් වොදනා නොකෙරේ ද, දූෂට්විපතනියෙන් වොදනා නොකෙරේ ද, ආජීවට්ඨපතනියෙන් වොදනා නොකෙරේ ද, මහණතු මහණුන් කෙරෙන් නොබිඳවා ද, මහණෙනි, මේ අඛණ්ඩ පසින් යුත් මහණහු ඇවැන නොදැක්මෙහි උකෙට්ඨකම සන්තිද්විය යුතු.

6. මහණෙනි, අන් අඛණ්ඩ පසෙකින් යුත් මහණහු ඇවැන නොදැක්මෙහි උකෙට්ඨකම සන්තිද්විය යුතු: හිභිදද නොදරා ද, තොටුදද නොදරා ද, තොටුවත් නොසොයා ද, හික්කුන් සොයා ද, හික්කුගිණ්ණාභිතික්මේ ද, මහණෙනි, මේ පසහින් යුත් මහණහුගේ ඇවැන නොදැක්මෙහි උකෙට්ඨකම සන්තිද්විය යුතු.

7. අපරෙතිපි භික්ඛවෙ පඤ්චහඬෙගති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආපනතියා අදස්සනෙ උකෙඛපනීයකමම. පටිපසස්සලොභනබ්බං: න පකතනතන භික්ඛුනා සද්ධං එකච්ඡන්තො ආවාසෙ වසති, න එකච්ඡන්තො අනාවාසෙ වසති, න එකච්ඡන්තො ආවාසෙ වා අනාවාසෙ වා වසති, පකතනතං භික්ඛුං දිස්වා ආසනා වුට්ඨාති, න පකතනතං භික්ඛුං ආසාදෙති අනෙතාවා බති වා. ඉමෙති බො භික්ඛවෙ පඤ්චහඬෙගති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආපනතියා අදස්සනෙ උකෙඛපනීයකමම. පටිපසස්සලොභනබ්බං.

8. අට්ඨති භික්ඛවෙ අඬෙගති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආපනතියා අදස්සනෙ උකෙඛපනීයකමම. පටිපසස්සලොභනබ්බං: න පකතනතස්ස භික්ඛුනො උපොසථං ධපෙති, න පචාරණං ධපෙති, න සච්චනීයං කරොති, න අනුවාදං පට්ඨපෙති, න ඔකාසං කරොති, න වොදෙති, න සාරෙති, න භික්ඛුති සමපයොජෙති. ඉමෙති බො භික්ඛවෙ අට්ඨ-හඬෙගති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආපනතියා අදස්සනෙ උකෙඛපනීයකමම. පටිපසස්සලොභනබ්බං.

ආපනතියා අදස්සනෙ උකෙඛපනීයකමම
පටිපසස්සලොභනබ්බං තෙවනගාරීසකං නිට්ඨිතං.

[පටිපසස්සමහනං]

1. එවඤ්ච පන භික්ඛවෙ පටිපසස්සලොභනබ්බං: තෙන භික්ඛවෙ ඡන්තොන භික්ඛුනා සබ්බං උපසඬකමිත්වා, එකංසං උත්තරුසඬගං කරිත්වා බුද්ධිනං භික්ඛුනං පාදෙ වන්දිත්වා උක්ඛුට්ඨං නිසීදිත්වා අඤ්ඤාං පගගගෙත්වා එවමස්ස වචනීයො:

“අහං හන්තො සබ්බෙහි ආපනතියා අදස්සනෙ උකෙඛපනීයකමම-කතො සමමා වත්තාමි. ලොමං පාතෙමි. තෙත්ථාරං වත්තාමි. ආපනතියා අදස්සනෙ උකෙඛපනීයස්ස කමමස්ස පටිපසස්සද්ධං යාවාමි”ති. දුතියමපි යාවිතබ්බො, තතියමපි යාවිතබ්බො.

ව්‍යන්තොන භික්ඛුනා පටිබලෙන සබ්බෙහි ඤාපෙතබ්බො:

“සුඤ්ඤාං මෙ හන්තො සබ්බෙහි. අයං ඡන්තො භික්ඛු සබ්බෙහි ආපනතියා අදස්සනෙ උකෙඛපනීයකමමකතො සමමා වත්තාමි. ලොමං පාතෙමි. තෙත්ථාරං වත්තාමි. ආපනතියා අදස්සනෙ උකෙඛපනීයස්ස කමමස්ස පටිපසස්සද්ධං යාවති. යදි සබ්බස්ස පත්තකල්ලං, සබ්බෙහි ඡන්තස්ස භික්ඛුනො ආපනතියා අදස්සනෙ උකෙඛපනීයකමම. පටිපසස්ස-ලොභය, එසා ඤාති.

සුඤ්ඤාං මෙ හන්තො සබ්බෙහි: අයං ඡන්තො භික්ඛු සබ්බෙහි ආපනතියා අදස්සනෙ උකෙඛපනීයකමමකතො සමමා වත්තාමි. ලොමං පාතෙමි. තෙත්ථාරං වත්තාමි. ආපනතියා අදස්සනෙ උකෙඛපනීයස්ස කමමස්ස පටිපසස්සද්ධං යාවති. සබ්බෙහි ඡන්තස්ස භික්ඛුනො ආපනතියා අදස්සනෙ උකෙඛපනීයකමම. පටිපසස්සලොභති. යස්සායසමතො බමති ඡන්තස්ස භික්ඛුනො ආපනතියා අදස්සනෙ උකෙඛපනීයස්ස කමමස්ස පටිපසස්සද්ධි, සො ඤාතස්ස, යස්ස නිකම්මති, සො භාසෙය්‍ය.

7. මහණෙනි, අන් අයුතු පසෙකින්ද යුත් මහණෙකුගේ ඇවැන නොදැක්මෙහි උකෙව්නිකම සන්තිද්වය යුතු: ප්‍රචතත් මහණෙකු හා එක් සෙවෙති අවස්ති නො වෙසේ ද, එක් සෙවෙති නොඅවස්ති නො වෙසේ ද, එක් සෙවෙති අවස්තිත් නො අවස්තිත් නො වෙසේ ද, ප්‍රචතත් මහණෙකු දැක හුනස්තෙන් නැගී සිටී ද, ප්‍රචතත් මහණෙකු වෙහෙර තුළ දී හෝ බැහැර දී හෝ නො ගටා ද, මහණෙනි, මේ පසහින් යුත් මහණෙකු ඇවැන නොදැක්මෙහි උකෙව්නිකම සන්තිද්වය යුතු.

8. මහණෙනි, අටහෙකින් යුත් මහණෙකු ඇවැන නොදැක්මෙහි උකෙව්නිකම සන්තිද්වය යුතු: ප්‍රචතත් මහණෙකු පොතොකම නො නවතා ද, පවුරුණු නො නවතා ද, සවවනිය නො කෙරේ ද, අනුවාද නො පිහිටුවා ද, අවකාශ නොකරවා ද, වොදනා නො කෙරේ ද, ඇවැත් සිහි නො කරවා ද, මහණෙකු හා කලහ නො යොදා ද, මහණෙනි, මේ අටහින් යුත් මහණෙකු ඇවැත් නොදැක්මෙහි උකෙව්නිකම නො සන්තිද්වය යුතු.

ඇවැන නොදැක්මෙහි උකෙව්නිකම සන්තිද්වය යුතු තෙසාලිය නිමසේ ය.

[සන්තිද්වීම]

1. මහණෙනි, මෙසේ සන්තිද්වය යුතු: මහණෙනි, ඒ ඡන්ත මහණෙකු විසින් සමසයා කරා එළැඹ උතුරුසහ එකස් කොට, වැඩිමහල මහණෙකුත් පා වැද උත්තුටුක ව තිද දෙහොත් මුදුන් තබා මෙසේ කියා යුතු:

“වහන්ස, මම ඇවැන නොදැක්මෙහි සමසයා විසින් උකෙව්නිකම කරණ ලද්දෙමි මනා ව පවතිමි. අනුලොම ව පවතිමි, නිසාරණ වත් අනුව පවතිමි. ඇවැන නොදැක්මෙහි උකෙව්නිකම සන්තිද්වීම යැදීම”යි. දෙවනු ද යැදීම යුතු. තෙවනු ද යැදීම යුතු.

වහන්ස ප්‍රතිබල මහණෙකු විසින් සමස තෙමේ මෙසේ දැන්විය යුතු:

“වහන්ස, සමස තෙමේ මබස අසාවා: මේ ඡන්ත මහණ සමසයා විසින් ඇවැන නොදැක්මෙහි උකෙව්නිකම කරණ ලද්දෙමි මනා ව පවති. අනුලොම ව පවති. නිසාරණ වත් අනුව පවති. ඇවැන නොදැක්මෙහි උකෙව්නිකම සන්තිද්වීම යැදීම. ඉදින් සහනට පැමිණි කල් ඇත්තේ වී නම් සමස තෙමේ ඡන්ත මහණෙකුට ඇවැන නොදැක්මෙහි උකෙව්නිකම සන්තිද්වීම ය. මේ අප්පත්තියි.

වහන්ස, සමස තෙමේ මබස අසාවා. මේ ඡන්ත මහණ සමසයා විසින් ඇවැන නොදැක්මෙහි උකෙව්නිකම කරණ ලද්දෙමි මනා ව පවති. අනුලොම ව පවති. නිසාරණ වත් අනුව පවති. ඇවැත් නොදැක්මෙහි උකෙව්නිකම සන්තිද්වීම යැදීම. සමස තෙමේ ඡන්ත මහණෙකුට ඇවැත් නොදැක්මෙහි උකෙව්නිකම සන්තිද්වීම ය. ඡන්ත මහණෙකුට ඇවැත් නොදැක්මෙහි උකෙව්නිකම සන්තිද්වීම යම් ආයුෂමතකුහට රුස්තේ ද, හේ නිහඬ වේවා. යම් ආයුෂමතකුහට තොරුස්තේ ද, හේ කියවා.

දුතියමි එතමන්. වදුම් -පෙ- තතියමි එතමන්. වදුම්: සුණාතු මෙ භනෙත සබ්බො: අයං ඡනොතා භික්ඛු සබ්බෙන ආපනතියා අදස්සනෙ උකෙකපනියකමමකතො සමවා වතනති. ලොමං පානෙති. තෙත්තාරං වතනති ආපනතියා අදස්සනෙ උකෙකපනියස්ස කමමස්ස පටිපස්සදායං යාවති. සබ්බො ඡන්තස්ස භික්ඛුතො ආපනතියා අදස්සනෙ උකෙකපනියකමමං පටිපස්සමොගාති. යස්සායසමතො ඛමති ඡන්තස්ස භික්ඛුතො ආපනතියා අදස්සනෙ උකෙකපනියස්ස කමමස්ස පටිපස්සදායං, සො තුණ්හස්ස, යස්ස නකමති, සො භාසෙය්‍ය.

පටිපස්සදායං සබ්බෙන ඡන්තස්ස භික්ඛුතො ආපනතියා අදස්සනෙ උකෙකපනියකමමං. ඛමති සබ්බස්ස, තස්මා තුණ්හි, එවමෙනං ධාරයාමි”ති.

ආපනතියා අදස්සනෙ උකෙකපනියකමමං නිට්ඨිතං පස්චමං.

6. ආපනතියා අපපටිකමම උකෙකපනියකමම.

1. තෙන සමයෙන බුද්ධො භගවා කොසමබ්බං විහරති සොඝිතානමෙ. තෙන බො පන සමයෙන අයස්මා ජනොතා ආපනතිං. ආපජ්ඣා න ඉච්ඡති ආපනතිං පටිකාතුං. යෙ තෙ භික්ඛු අප්පච්ඡා -පෙ- තෙ උප්පායනති භියනති විපාවෙනති: “කථං හි නාම අයස්මා ඡනොතා ආපනතිං. ආපජ්ඣා න ඉච්ඡස්සති ආපනතිං පටිකාතු”නති.

2. අථ බො තෙ භික්ඛු භගවතො එතමන්. ආරොචෙසුං. අථ බො භගවා එතස්මිං නිදානෙ එතස්මිං පකරණෙ භික්ඛුසබ්බං සන්තිපාතාපෙතො භික්ඛු පටිපුච්ඡි. “සච්චං කිර භික්ඛවෙ ඡනොතා භික්ඛු ආපනතිං. ආපජ්ඣා න ඉච්ඡති ආපනතිං පටිකාතු”නති. “සච්චං භගවා”.

3. විගරහි බුද්ධො භගවා: කථං හි නාම සො භික්ඛවෙ මොස්සුරිසො ආපනතිං. ආපජ්ඣා න ඉච්ඡස්සති ආපනතිං පාටිකාතුං. තෙන භික්ඛවෙ අප්පසන්තානං වා පසාදායං -පෙ- විගරහිතො ධමමිං කථං කතො භික්ඛු ආමනෙතස්සි.

4. “තෙන හි භික්ඛවෙ සබ්බො ඡන්තස්ස භික්ඛුතො ආපනතියා අප්පටිකමම උකෙකපනියකමමං කරොතු අසමොගං සබ්බෙන. එවඤ්ච පන භික්ඛවෙ කාතබ්බං: පඨමං ඡනොතා භික්ඛු වොදෙනබ්බො. වොදෙතො සාරෙතබ්බො. සාරෙතො ආපනති ආරොපෙනබ්බො. ආපනතිං ආරොපෙතො ව්‍යතෙනන භික්ඛුතා පටිබලෙන සබ්බො ඤ්ඤපෙනබ්බො:

දෙවනු ද මෙ කරුණ කියමි... තෙවනු ද මෙ කරුණ කියමි: වහන්ස, සඛස තෙමේ මවස් අසාවා. මේ ජනන මහණ තෙම සඛසයා විසින් ඇවැත් නොදැක්මෙහි උකෙච්චිකම් කරණ ලද්දේ මනා ව පවති. අනුලොම් ව පවති. නිසාරණ වන අනුව පවති. ඇවැත් නො දැක්මෙහි උකෙච්චිකමිහි සන්තිදුටීම යදි. සඛස තෙමේ ජනන මහණහට ඇවැත් නොදැක්මෙහි කළ උකෙච්චිකම් සන්තිදුවයි. යම් ආයුෂමහකුහට ජනන මහණහුගේ ඇවැත් නොදැක්මෙහි උකෙච්චිකම් සන්තිදුටීම රැස්නේ ද, හේ නිහඬ වන්නේ ය. යම්කිසිව නොරැස්නේ ද, හේ කියන්නේ ය.

සඛසයා විසින් ජනන මහණහුගේ ඇවැත් නොදැක්මෙහි උකෙච්චි-කම් සන්තිදුවන ලද්දේ ය. සඛසයාට රිසියෙහි. එහෙයින් නිහඬ ය. මෙසේ මෙය දරමි.

පස්වනු ඇවැත් නොදැක්මෙහි උකෙච්චිකම් නිමයේ ය.

6. ඇවැත් පිළියම් නොකිරීමෙහි උකෙච්චනියකමිය

1. එ සමයෙහි භාග්‍යවත් බුදුරජානන් වහන්සේ කොසොඬු නුවර නිසා කොමිනාදාමයෙහි වෙසෙන සේක. එ සමයෙහි ආයුෂමත් ජනන තෙම ඇවැත් ඇවැද ඇවැත් පිළියම් කරන්නට නො කැමැති වෙයි. යම් මහණ කෙනෙක් අලොවස් ද... ඔහු “ආයුෂමත් ජනන තෙම ඇවැත් ඇවැද ඇවැත් පිළියම් කරන්නට කෙසේ නම් නො කැමැත්තේ ද”යි ලාමක කොට කියත්, නොගුණ පවසත්, නොගුණ පතුරවත්.

2. ඉක්බිත්තෙන් ඒ හිඤ්ඤ භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙ පවත් සැළ කළහ. එ කල්හි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මේ කාරණයෙහි මේ ප්‍රසනාව-යෙහි බික්සහන රැස් කරවා “මහණෙනි, සැබෑ ද? ජනන මහණ ඇවැත් ඇවැද ඇවැත් පිළියම් කරන්නට නො කැමැත්තේ ද?”යි ප්‍රච්ඡිත් සේක. “සැබෑ වහන්සැ”යි හිඤ්ඤ කීහ.

3. භාග්‍යවත් බුදුරජානන් වහන්සේ ගැරැඳු සේක: “මහණෙනි, කෙසේ නම් ඒ හිස් පුරිස් තෙම ඇවැත් ඇවැද ඇවැත් පිළියම් කරන්නට කැමැති නො වේ ද? මහණෙනි, මෙය සස්තෙහි නොපහනුන්ගේ පැහැදීම පිණිස නෝ... නො වේ යැ”යි ගරුනා දැහැමි කතා කොට හිඤ්ඤත් බණවා මෙසේ වදාළ සේක:

4. මහණෙනි, එසේ වී නම්, සඛස තෙමේ ජනන මහණහට ඇවැත් පිළියම් නො කිරීමෙහි සඛසයා හා සමාන සමොග රහිත වූ උකෙච්චිකම් කෙරේවා. මහණෙනි, එය මෙසේ කළ යුතු: “පළමු කොට ජනන මහණ තෙම වුදින කළ යුතු. වොදනා කොට ඇවැත් සිහි කැරැවිය යුතු. සිහි කරවා ඇවැත් නැංවිය යුතු. ඇවැත් නංවා ව්‍යක්ත ප්‍රතිබල මහණක්හු විසින් සඛස තෙමේ මෙසේ දැන්විය යුතු:

“සුණාතු මෙ හනෙන සබ්බසා. අයං ඡනෙනා භික්ඛු ආපනතිං ආපජ්ජිතා න ඉවජති ආපනතිං පටිකාතුං. යදි සබ්බසා පනතකල්ලං, සබ්බසා ඡනනාසා භික්ඛුනො ආපනතියා අප්පටිකමෙම උකෙකපනීයකමම කරොය අසමොගං සබ්බසන. එසා ඤාති.

සුණාතු මෙ හනෙන සබ්බසා. අයං ඡනෙනා භික්ඛු ආපනතිං ආපජ්ජිතා න ඉවජති ආපනතිං පටිකාතුං. සබ්බසා ඡනනාසා භික්ඛුනො ආපනතියා අප්පටිකමෙම උකෙකපනීයකමම, කරොති අසමොගං සබ්බසන. යසායසමනො බමති ඡනනාසා භික්ඛුනො ආපනතියා අප්පටිකමෙම උකෙකපනීයසා කමමසා කරණං අසමොගං සබ්බසන, සො තුණසාසා. යසා නකමිති, සො භාසෙය්.

දුතියමපි එතමත්ථං වදාමි -පෙ- තතියමපි එතමත්ථං වදාමි: සුණාතු මෙ හනෙන සබ්බසා. අයං ඡනෙනා භික්ඛු ආපනතිං ආපජ්ජිතා න ඉවජති ආපනතිං පටිකාතුං. සබ්බසා ඡනනාසා භික්ඛුනො ආපනතියා අප්පටිකමෙම උකෙකපනීයකමම. කරොති අසමොගං සබ්බසන. යසායසමනො බමති ඡනනාසා භික්ඛුනො ආපනතියා අප්පටිකමෙම උකෙකපනීයසා කමමසා කරණං අසමොගං සබ්බසන, සො තුණසාසා. යසා නකමිති, සො භාසෙය්.

කතං සබ්බසන ඡනනාසා භික්ඛුනො ආපනතියා අප්පටිකමෙම උකෙකපනීයකමම අසමොගං සබ්බසන. බමති සබ්බසා. තසමා තුණති. එවමෙන ධාරයාමි’ති.

ආවාසපරමපරඤ්ච භික්ඛවෙ සංසථ: “ඡනෙනා භික්ඛු ආපනතියා අප්පටිකමෙම උකෙකපනීයකමමකතො අසමොගං සබ්බසනා”ති.

අධමමකමමදවාදසකං.

1. තිති භික්ඛවෙ අබ්බෙගති සමනාගතං ආපනතියා අප්පටිකමෙම උකෙකපනීයකමම අධමමකමමඤ්ච හොති අවිනයකමමඤ්ච දුට්ඨසන්තඤ්ච: අසමුඛා කතං හොති, අපටිප්පච්ඡා කතං හොති, අපටිඤ්ඤාය කතං හොති. ඉමෙති බො භික්ඛවෙ තිහබ්බෙගති සමනාගතං ආපනතියා අප්පටිකමෙම උකෙකපනීයකමම අධමමකමමඤ්ච හොති අවිනයකමමඤ්ච දුට්ඨසන්තඤ්ච.

2. අපරෙතිපි භික්ඛවෙ තිහබ්බෙගති සමනාගතං ආපනතියා අප්පටිකමෙම උකෙකපනීයකමම අධමමකමමඤ්ච හොති, අවිනයකමමඤ්ච, දුට්ඨසන්තඤ්ච: අනාපනතියා කතං හොති, ආදෙසනාගාමිතියා ආපනතියා කතං හොති, දෙසිතාය ආපනතියා කතං හොති.- පෙ-

“වහන්ස, සඛ්‍ය තෙමේ මබස් අසාවා. මේ ජනන මහණ ඇවැත් ඇවැද ඇවැතට පිළියම් කරන්නට නොකැමැත්තේ ය. ඉදින් සඛ්‍යයාට පැමිණි කල් ඇත්තේ නම්, සඛ්‍ය තෙමේ ජනන මහණහට ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි සඛ්‍යයා හා සමොහර රහිත වූ උකෙච්චනියකම කරන්නේ ය. මේ දෙප්තිය යි.

වහන්ස, සඛ්‍ය තෙමේ මබස් අසාවා. මේ ජනන මහණ ඇවැත් ඇවැද ඇවැතට පිළියම් කරන්නට නොකැමැත්තේ ය. සඛ්‍ය තෙමේ ජනන මහණහට ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි සඛ්‍යයා හා සමොහර රහිත වූ උකෙච්චනියකම කෙරෙයි. ජනන මහණහට ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි සඛ්‍යයා හා සමොහර රහිත වූ උකෙච්චනියකම කිරීම යම් ආයුෂමතක්හට රිසියේ නම් හේ නිහඬ වන්නේ ය. යමකුහට නොරිසියේ නම් හේ කියන්නේ ය.

දෙවනු ද මෙ කරුණ කියමි... තෙවනු ද මෙ කරුණ කියමි: සඛ්‍ය තෙමේ මබස් අසාවා. මේ ජනන මහණ ඇවැත් ඇවැද ඇවැතට පිළියම් කරන්නට නොකැමැති වෙයි. සඛ්‍ය තෙමේ ජනන මහණහට ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි සඛ්‍යයා හා සමොහර රහිත වූ උකෙච්චනියකම කෙරෙයි. ජනන මහණහට ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි සඛ්‍යයා හා සමොහර රහිත වූ උකෙච්චනියකම කිරීම යම් ආයුෂමතක්හට රිසියේ නම් හේ නිහඬ වෙතො. යමකුහට නොරිසියේ නම්, හේ කියාවා.

සඛ්‍යයා විසින් ජනන මහණහට ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි සඛ්‍යයා හා සමොහර රහිත වූ උකෙච්චනියකම කරණ ලද්දේ ය. සඛ්‍යයාට රිසියෙයි. එහෙයින් නිහඬ ය. මෙසේ මෙය දරමි” යි.

මහණෙනි, “ජනන මහණ තෙම ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි සඛ්‍යයා හා සමොහර රහිත වූ උකෙච්චනියකම කරණ ලද” යි ආවාසපරම්-පරාවට ද (ආවාසයක් පාසා) දන්වමු” යි වදාළ සේක.

අධම්මකම් දෙළොස

1. මහණෙනි, ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි උත්තෙසපණිය කමය අඛණ භුණෙකින් සමන්විත වූයේ අධම්මකම් ද අවිනයකම් ද දුරුපශානන ද වෙයි: නොහමුයෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, නොපිළිසිස කරණ ලද්දේ වේ ද, නොපිළිණෙන් කරණ ලද්දේ වේ ද, මහණෙනි, මේ අඛණ භුණින් යුත්, ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි උත්තෙසපණිය කමය අධම්මකම් ද අවිනයකම් ද දුරුපශානන ද වෙයි.

2. මහණෙනි, ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි උත්තෙසපණියකමය අත් තෙඅභකින් ද සමන්විත වූයේ අධම්මකම් ද අවිනයකම් ද දුරුපශානන ද වෙයි: තොඇවැතෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, දෙකනාගාමිනි නො වන ඇවැතෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, දෙසන ලද ඇවැතෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද...

3. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තිහඛෙහති -පෙ- අවාදෙකා කතං හොති, අසාරෙකා කතං හොති, ආපනතී අනාරොපෙකා කතං හොති. -පෙ-

4. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තිහඛෙහති -පෙ- අසමමුඛා කතං හොති, අධමෙමන කතං හොති, වග්ගෙන කතං හොති. -පෙ-

5. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තිහඛෙහති -පෙ- අපටිපුච්ඡා කතං හොති, අධමෙමන කතං හොති, වග්ගෙන කතං හොති. -පෙ-

6. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තිහඛෙහති -පෙ- අපටිඤ්ඤාය කතං හොති, අධමෙමන කතං හොති, වග්ගෙන කතං හොති. -පෙ-

7. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තිහඛෙහති -පෙ- අපාපතනියා කතං හොති, අධමෙමන කතං හොති, වග්ගෙන කතං හොති. -පෙ-

8. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තිහඛෙහති -පෙ- අදෙසනාගාමිනියා ආපතනියා කතං හොති, අධමෙමන කතං හොති, වග්ගෙන කතං හොති. -පෙ-

9. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තිහඛෙහති -පෙ- දෙසිනාය ආපතනියා කතං හොති, අධමෙමන කතං හොති, වග්ගෙන කතං හොති. -පෙ-

10. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තිහඛෙහති -පෙ- අවාදෙකා කතං හොති, අධමෙමන කතං හොති, වග්ගෙන කතං හොති. -පෙ-

11. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තිහඛෙහති -පෙ- අසාරෙකා කතං හොති, අධමෙමන කතං හොති, වග්ගෙන කතං හොති. -පෙ-

12. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තිහඛෙහති -පෙ- ආපනතී අනාරොපෙකා කතං හොති, අධමෙමන කතං හොති, වග්ගෙන කතං හොති. ඉමෙහි බො භික්ඛවෙ තිහඛෙහති සමන්තාගතං ආපතනියා අප්පටිකමම උකෙකපනියකමම අධමමකමමඤ්ඤා හොති, අවිනයකමමඤ්ඤා සුට්ඨපසන්නඤ්ඤා.

**ආපතනියා අප්පටිකමම උකෙකපනියකමම
අධමමකමමද්වාදසකං නිට්ඨිතං.**

ධමමකමමද්වාදසකං

1. නිති භික්ඛවෙ අඛෙහති සමන්තාගතං ආපතනියා අප්පටිකමම උකෙකපනියකමම. ධමමකමම ව හොති විනයකමමඤ්ඤා සුට්ඨපසන්නඤ්ඤා: සමමුඛා කතං හොති, පටිපුච්ඡා කතං හොති, පටිඤ්ඤාය කතං හොති. ඉමෙහි බො භික්ඛවෙ තිහඛෙහති සමන්තාගතං ආපතනියා අප්පටිකමම උකෙකපනියකමම. ධමමකමමඤ්ඤා හොති විනයකමමඤ්ඤා සුට්ඨපසන්නඤ්ඤා.

2. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තිහඛෙහති සමන්තාගතං ආපතනියා අප්පටිකමම උකෙකපනියකමම. ධමමකමමඤ්ඤා හොති, විනයකමම ව සුට්ඨපසන්නං ව: ආපතනියා කතං හොති, දෙසනාගාමිනියා ආපතනියා කතං හොති, අදෙසනාය ආපතනියා කතං හොති-පෙ-

3. මහණෙනි, අන් තෙඅභකිත් ද ... වොදනා නොකොට කරණ ලද්දේ වේ ද, සිහි නොකරවා කරණ ලද්දේ වේ ද, ඇවැත නොනංවා කරණ ලද්දේ වේ ද...

4. මහණෙනි, අන් තෙඅභකිත් ද ... නොහමුයෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, නොදූහැමින් කරණ ලද්දේ වේ ද, ව්‍යග්‍ර වූ සංඝයා විසින් කරණ ලද්දේ වේ ද...

5. මහණෙනි, අන් තෙඅභකිත් ද ... නොපිළිවිස කරණ ලද්දේ වේ ද, නොදූහැමින් කරණ ලද්දේ වේ ද, ව්‍යග්‍ර ව කරණ ලද්දේ වේ ද...

6. මහණෙනි, අන් තෙඅභකිත් ද ... පිළිණ නොකොට කරණ ලද්දේ වේ ද, නොදූහැමින් කරණ ලද්දේ වේ ද, ව්‍යග්‍ර ව කරණ ලද්දේ වේ ද...

7. මහණෙනි, අන් තෙඅභකිත් ද ... නොඇවැතෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, නොදූහැමෙන් කරණ ලද්දේ වේ ද, ව්‍යග්‍ර ව කරණ ලද්දේ වේ ද...

8. මහණෙනි, අන් තෙඅභකිත් ද ... දෙශනාගාමිනි නොවන ඇවැතෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, නොදූහැමින් කරණ ලද්දේ වේ ද, ව්‍යග්‍ර ව කරණ ලද්දේ වේ ද...

9. මහණෙනි, අන් තෙඅභකිත් ද ... දෙසන ලද ඇවැතෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, නොදූහැමෙන් කරණ ලද්දේ වේ ද, ව්‍යග්‍ර ව කරණ ලද්දේ වේ ද...

10. මහණෙනි, අන් තෙඅභකිත් ද ... වොදනා නොකොට කරණ ලද්දේ වේ ද, නොදූහැමින් කරණ ලද්දේ වේ ද, ව්‍යග්‍ර ව කරණ ලද්දේ වේ ද...

11. මහණෙනි, අන් තෙඅභකිත් ද ... ඇවැත සිහිපත් නොකරවා කරණ ලද්දේ වේ ද, නොදූහැමින් කරණ ලද්දේ වේ ද, ව්‍යග්‍ර ව කරණ ලද්දේ වේ ද...

12. මහණෙනි, අන් තෙඅභකිත් ද ... ඇවැත නොනංවා කරණ ලද්දේ වේ ද, නොදූහැමෙන් කරණ ලද්දේ වේ ද, ව්‍යග්‍ර ව කරණ ලද්දේ වේ ද, මහණෙනි, මේ අඛග භූතීන් යුත්, ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි උකෙව්වනිය අධම්මකමී ද අවිතසකමී ද දුරුපශානන ද වෙයි.

ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි උකෙව්වනියකමිය
අධම්මකමී දවාදශකය නිමයේ ය.

ධම්මකමීදවාදශකය

1. මහණෙනි, අඛග භූතෙකින් යුත්, ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි උකෙව්වනියකමී ධම්මකමී ද විතසකමී ද සුපශානන ද වෙයි: හමුයෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, පිළිවිස කරණ ලද්දේ වේ ද, පිළිණ කිරීමෙන් කරණ ලද්දේ වේ ද, මහණෙනි, මේ අඛග භූතෙන් යුත්, ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි උකෙව්වනියකමී ධම්මකමී ද විතසකමී ද සුපශානන ද වෙයි.

2. මහණෙනි, අන් තෙඅභකිත් ද යුත්, ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි කළ උකෙව්වනියකමී ධම්මකමී ද විතසකමී ද සුපශානන ද වෙයි: ඇවැතෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, දෙශනාගාමිනි ඇවැතෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, නොදෙසූ ඇවැතෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද...

3. අපරෙහිපි හිකකවෙ -පෙ- වොදෙකා කතං හොති, සාරෙකා කතං හොති, ආපතනිං ආරොපෙකා කතං හොති -පෙ-

4. අපරෙහිපි හිකකවෙ -පෙ- සමමුඛා කතං හොති, ධම්මෙන කතං හොති, සමගෙහන කතං හොති-පෙ-

5. අපරෙහිපි හිකකවෙ -පෙ- පටිපුච්ඡා කතං හොති, ධම්මෙන කතං හොති, සමගෙහන කතං හොති-පෙ-

6. අපරෙහිපි හිකකවෙ -පෙ- පටිඤ්ඤා කතං හොති, ධම්මෙන කතං හොති, සමගෙහන කතං හොති-පෙ-

7. අපරෙහිපි හිකකවෙ -පෙ- ආපතනියා කතං හොති, ධම්මෙන කතං හොති, සමගෙහන කතං හොති-පෙ-

8. අපරෙහිපි හිකකවෙ -පෙ- දෙසනාගාමිනියා ආපතනියා කතං හොති, ධම්මෙන කතං හොති, සමගෙහන කතං හොති-පෙ-

9. අපරෙහිපි හිකකවෙ -පෙ- අදෙසිතාය ආපතනියා කතං හොති, ධම්මෙන කතං හොති, සමගෙහන කතං හොති -පෙ-

10. අපරෙහිපි හිකකවෙ -පෙ- වොදෙකා කතං හොති, ධම්මෙන කතං හොති, සමගෙහන කතං හොති-පෙ-

11. අපරෙහිපි හිකකවෙ -පෙ- සාරෙකා කතං හොති, ධම්මෙන කතං හොති, සමගෙහන කතං හොති-පෙ-

12. අපරෙහිපි හිකකවෙ -පෙ- ආපතනිං ආරොපෙකා කතං හොති, ධම්මෙන කතං හොති, සමගෙහන කතං හොති, ඉමෙහි ඛො හිකකවෙ නිහඬෙහති සමනාගතං ආපතනියා අපපටිකමම උකෙකපනියකමම ධම්මකමම ව හොති විනයකමම ව සුචුළුසන්නං ව.

ආපතනියා අපපටිකමම උකෙකපනියකමම ධම්මකමමද්වාදසකං නිට්ඨිතං.

1. නීති හිකකවෙ අඬෙහති සමනාගතස්ස හිකකුතො ආකකිමානො සඬෙසා ආපතනියා අපපටිකමම උකෙකපනියකමම කරෙය්‍ය: භණ්ඩන-කාරකො හොති කල්පකාරකො විවාදකාරකො භස්සකාරකො සඬෙස අභිකරණකාරකො, ඛාලො හොති අව්‍යතො ආපතනිඛනුලො අනපදානො, නිජිසංසට්ඨො විහරති අනනුලොමිකෙහි නිජිසංසගෙහති, ඉමෙහි ඛො හිකකවෙ නිහඬෙහති සමනාගතස්ස හිකකුතො ආකකිමානො සඬෙසා ආපතනියා අපපටිකමම උකෙකපනියකමම කරෙය්‍ය.

3. මහණෙනි, අන්‍යවූ ද තෙඅභකින් ... වොදනා කොට කරණ ලද්දේ වේ ද, සිහිපත් කරවා කරණ ලද්දේ වේ ද, ඇවැත නංවා කරණ ලද්දේ වේ ද...

4. මහණෙනි, අන්‍යවූ ද තෙඅභකින් ... හමුවෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, දෑහැමෙන් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග ව කරණ ලද්දේ වේ ද...

5. මහණෙනි, අන්‍යවූ ද තෙඅභකින් ... පිළිපිස කරණ ලද්දේ වේ ද, දෑහැමෙන් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග ව කරණ ලද්දේ වේ ද...

6. මහණෙනි, අන්‍යවූ ද තෙඅභකින් ... පිළිණෙන් කරණ ලද්දේ වේ ද, දෑහැමෙන් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග ව කරණ ලද්දේ වේ ද...

7. මහණෙනි, අන්‍යවූ ද තෙඅභකින් ... ඇවැතෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, දෑහැමෙන් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග ව කරණ ලද්දේ වේ ද...

8. මහණෙනි, අන්‍යවූ ද තෙඅභකින් ... දෙශනාගාමිනි ඇවැතෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, දෑහැමෙන් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග ව කරණ ලද්දේ වේ ද...

9. මහණෙනි, අන්‍යවූ ද තෙඅභකින් ... නොදෙසු ඇවැතෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, දෑහැමෙන් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග ව කරණ ලද්දේ වේ ද...

10. මහණෙනි, අන්‍යවූ ද තෙඅභකින් ... වොදනා කොට කරණ ලද්දේ වේ ද, දෑහැමෙන් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග ව කරණ ලද්දේ වේ ද...

11. මහණෙනි, අන්‍යවූ ද තෙඅභකින් ... ඇවැත සිහිපත් කරවා කරණ ලද්දේ වේ ද, දෑහැමෙන් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග ව කරණ ලද්දේ වේ ද...

12. මහණෙනි, අන්‍යවූ ද තෙඅභකින් ... ඇවැත නංවා කරණ ලද්දේ වේ ද, දෑහැමෙන් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග ව කරණ ලද්දේ වේ ද, මහණෙනි, මේ අඛ්‍ය භූතීන් යුත්, ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි උකෙවිනිකම් ධම්කම් ද විනයකම් ද සුපයානන ද වේ.

ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි උකෙවිනිකම් ධම්කම්දවාදශකය නිමිශේ ය.

1. මහණෙනි, අඛ්‍ය භූතීන් යුක්ත මහණහට සංඝ තෙම කැමැති නම් ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි උකෙබපනියකමය කරන්නේ ය: ඔබර කරන්නේ වේ ද කලහ කරන්නේ වේ ද විවාද කරන්නේ වේ ද වාක්කලහ කරන්නේ වේ ද සංඝයා හමුයෙහි අධිකරණ කරන්නේ වේ ද, අව්‍යක්ත වූ ඇවැත් ඛණ්ඩ කොට ඇත්තාවූ සීමාරහිත ඇවැත් ඇති බාලයෙක් වේ ද, ගිහියන් හා එකට ගැටුනේ අනුලොම නොවූ ගිහිසංසභීයෙන් යුක්ත වූයේ වසගි ද, මහණෙනි, මේ අඛ්‍ය භූතීන් යුක්ත මහණහට සංඝ තෙම කැමැති නම් ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි උකෙබපනියකමය කරන්නේ ය.

2. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ නිහබෙහති සමනනාගතස්ස භික්ඛුනො ආකඛමානො සබ්බෙසා ආපනතියා අප්පට්ඨකමෙම උකෙපනියකමම කරෙය්‍ය: අභිසීලෙ සීලවිප්පනො හොති, අජ්ඣාචාරෙ ආචාරවිප්පනො හොති, අනිද්ධංසා දිට්ඨිවිප්පනො හොති. ඉමෙහි බො භික්ඛවෙ නිහබෙහති සමනනාගතස්ස භික්ඛුනො ආකඛමානො සබ්බෙසා ආපනතියා අප්පට්ඨකමෙම උකෙපනියකමම කරෙය්‍ය.

3. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ නිහබෙහති සමනනාගතස්ස භික්ඛුනො ආකඛමානො සබ්බෙසා ආපනතියා අප්පට්ඨකමෙම උකෙපනියකමම කරෙය්‍ය: බුද්ධස්ස අවණණං භාසති, ධම්මස්ස අවණණං භාසති, සබ්බස්ස අවණණං භාසති. ඉමෙහි බො භික්ඛවෙ නිහබෙහති සමනනාගතස්ස භික්ඛුනො ආකඛමානො සබ්බෙසා ආපනතියා අප්පට්ඨකමෙම උකෙපනියකමම කරෙය්‍ය.

4. තිණණං භික්ඛවෙ භික්ඛුනං ආකඛමානො සබ්බෙසා ආපනතියා අප්පට්ඨකමෙම උකෙපනියකමම කරෙය්‍ය: එකො භණ්ඩනකාරකො හොති කුලනකාරකො විවාදකාරකො භස්සකාරකො සබ්බෙස අභිකරණකාරකො, එකො බාලො හොති අව්‍යතො ආපනතිබ්‍රහ්මො අනට්ඨනො, එකො ගිහිසංසට්ඨා විහරති අනනුලොමිකෙහි ගිහිසංසග්ගෙහි. ඉමෙසං බො භික්ඛවෙ තිණණං භික්ඛුනං ආකඛමානො සබ්බෙසා ආපනතියා අප්පට්ඨකමෙම උකෙපනියකමම කරෙය්‍ය.

5. අපරෙසමපි භික්ඛවෙ තිණණං භික්ඛුනං ආකඛමානො සබ්බෙසා ආපනතියා අප්පට්ඨකමෙම උකෙපනියකමම කරෙය්‍ය: එකො අභිසීලෙ සීලවිප්පනො හොති, එකො අජ්ඣාචාරෙ ආචාරවිප්පනො හොති, එකො අනිද්ධංසා දිට්ඨිවිප්පනො හොති. ඉමෙසං බො භික්ඛවෙ තිණණං භික්ඛුනං ආකඛමානො සබ්බෙසා ආපනතියා අප්පට්ඨකමෙම උකෙපනියකමම කරෙය්‍ය.

6. අපරෙසමපි භික්ඛවෙ තිණණං භික්ඛුනං ආකඛමානො සබ්බෙසා ආපනතියා අප්පට්ඨකමෙම උකෙපනියකමම කරෙය්‍ය: එකො බුද්ධස්ස අවණණං භාසති, එකො ධම්මස්ස අවණණං භාසති, එකො සබ්බස්ස අවණණං භාසති. ඉමෙසං බො භික්ඛවෙ තිණණං භික්ඛුනං ආකඛමානො සබ්බෙසා ආපනතියා අප්පට්ඨකමෙම උකෙපනියකමම කරෙය්‍ය.

ආපනතියා අප්පට්ඨකමෙම උකෙපනියකමෙම
ආකඛමානාපකකං නිට්ඨිතං.

2. අන්‍ය වූ ද අඩග භුණෙකින් යුක්ත මහණහට සඛස තෙම කැමැති නම් ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි උකෙබපනියකමය කරන්නේ ය: උතතම ශීලයෙහි නටුවාවූ සිල් ඇත්තේ ද, උතතම ආචාරයෙහි නටුවාවූ ආචාර ඇත්තේ ද, උතුම් වූ සමාග්දූෂටියෙහි විටන්දිටු ඇත්තේ ද, මහණෙනි, මේ අඩග භුණෙන් යුක්ත මහණහට සඛස තෙම කැමැති නම් ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි උකෙබපනියකමය කරන්නේ ය.

3. මහණෙනි, අන්‍ය වූ ද අඩග භුණෙකින් යුක්ත මහණහට සඛස තෙම කැමැති නම් ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි උකෙබපනියකමය කරන්නේ ය: බුදුරුවන්හි අයුණු කියයි ද, දමුරුවන්හි අයුණු කියයි ද, සඟුරුවන්හි අයුණු කියයි ද, මහණෙනි, මේ අඩග භුණින් යුතු මහණහට සංඝ තෙම කැමැති නම් ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි උකෙබපනියකමය කරන්නේ ය.

4. මහණෙනි, භික්ෂූන් තිදෙනෙකුට සංඝ තෙම කැමැති නම් ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි උකෙබපනියකමය කරන්නේ ය: එක් මහණෙක් ඔබර කරන්නේ මේ ද, කලහ කරන්නේ ද, පිරුඬු වාද ඇති කරන්නේ ද, වාක් කලහ කරන්නේ ද, සංඝයා හමුවෙහි අභිකරණ කරන්නේ ද, එක් මහණෙක් බාල වූයේ අව්‍යක්ත වූයේ ඇවැත් බහුල කොට ඇත්තේ කෙළවරක් නැති ඇවැත් ඇත්තේ ද, එක් මහණෙක් ගිහියන් හා එකට ගැටුනේ අනුලෝම නොවූ ගිහිසංසභීයෙන් යුක්ත ව වෙසෙයි ද, -පෙ- මහණෙනි, මේ භික්ෂූන් තෙ නමට සඛස තෙම කැමැති නම් ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි උකෙබපනියකමය කරන්නේ ය.

5. මහණෙනි, අන්‍ය වූ ද භික්ෂූන් තිදෙනෙකුට සඛස තෙම කැමැති නම් ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි උකෙබපනියකමය කරන්නේ ය: එක් මහණෙක් උතතම ශීලයෙහි නටුවාවූ සිල් ඇත්තේ ද, උතතම ආචාරයෙහි නටුවාවූ ආචාර ඇත්තේ ද, උතතම සමාග්දූෂටියෙහි නටුවාවූ දිටු ඇත්තේ ද, මහණෙනි, මේ භික්ෂූන් තෙ නමට සඛස තෙම කැමැති නම් ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි උකෙබපනියකමය කරන්නේ ය.

6. මහණෙනි, අන්‍ය වූ ද භික්ෂූන් තෙ නමකට සඛස තෙම කැමැති නම් ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි උකෙබපනියකමය කරන්නේ ය: එක් මහණෙක් බුදුරුවන්හි අයුණු කියයි ද, එක් මහණෙක් දමුරුවන්හි අයුණු කියයි ද, එක් මහණෙක් සඟුරුවන්හි අයුණු කියයි ද, මහණෙනි, මේ භික්ෂූන් තිදෙනාට සඛස තෙම කැමැති නම්, ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි උකෙබපනියකමය කරන්නේ ය.

ඇවැතට පිළියම් නොකිරීම පිළිබඳ උකෙබපනිය කෘතියෙහි
ආකඩබ්‍රාහ්මණ ජනකය නිමි.

තෙවනනාදීසවග්ගං

1. ආපනනියා අප්පටිකමම උකෙකපනියකමකතෙන භික්ඛුවෙ භික්ඛුනා සමමා වතනිතබ්බං. තනුයං සමමා වතනනා: න උපසමපා-
දෙනබ්බං, න නිස්සයො දුතබ්බො, න සාමනෙරො උපට්ඨාපෙනබ්බො,
න භික්ඛුනොවාදකසමමුත්ථි සාදිතබ්බො, සමමනෙනපි භික්ඛුනියො න
ඔවදිතබ්බො. යාය ආපනනියා සමෙක්ඛන ආපනනියා අප්පටිකමම උකෙ-
පනියකමම. කතං හොති සා ආපනනි න ආපජ්ජිතබ්බො, අඤ්ඤා වා
නාදිසිකා, තතො වා පාටිට්ඨතරා. කමමං න ගරහිතබ්බං. කමමිකා න
ගරහිතබ්බො. න පකතතතස්ස භික්ඛුනො අභිවාදනං පවුට්ඨානං
අඤ්ඤාලිකමමං සාමිට්ඨිකමමං ආසනාභිභාරො සෙය්‍යාභිභාරො පාදෙදකං
පාදපිඨං පාදකඨලිකං පතනවිවරපටිගහභණ්. නතාතෙ පිට්ඨිපට්ඨිකමමං
සාදිතබ්බං. න පකතතතො භික්ඛු සිලවිපතනියා අනුදාංසෙතබ්බො, න
ආචාරවිපතනියා අනුදාංසෙතබ්බො, න දිට්ඨිවිපතනියා අනුදාංසෙතබ්බො,
න ආජීවවිපතනියා අනුදාංසෙතබ්බො. න භික්ඛු භික්ඛුති හෙදෙනබ්බො.
න ගිහිධජො ධාරෙතබ්බො, න නිජ්ජයධජො ධාරෙතබ්බො, න නිජ්ජයා
සෙවිතබ්බො, භික්ඛු සෙවිතබ්බො, භික්ඛුසික්ඛාය සික්ඛිතබ්බං, න පකත-
තෙනන භික්ඛුනා සද්ධං එකච්ඡන්තො ආවාසෙ වත්ථබ්බං, න එකච්ඡන්තො
අනාවාසෙ වත්ථබ්බං, න එකච්ඡන්තො ආවාසෙ වා අනාවාසෙ වා වත්ථබ්බං.
පකතතතං භික්ඛු දිස්වා ආසනා වුට්ඨාතබ්බං, න පකතතතො භික්ඛු
ආසාදෙනබ්බො අනො වා බහි වා, න පකතතතස්ස භික්ඛුනො
උපොසථො ඨපෙතබ්බො, න පචාරණා ඨපෙතබ්බො, න සවචනියං
කාතබ්බං, අනුවාදො පට්ඨපෙනබ්බො, න ඔකාසො කාරෙතබ්බො, න
වොදෙනබ්බො, න සාරෙතබ්බො. න භික්ඛුති සමපයොජෙතබ්බනති.

ආපනනියා අප්පටිකමම උකෙකපනියකමම
තෙවනනාදීසවග්ගං නිබ්බන්ධං.

[පටිපසස්සමනං]

1. අථ බො සමෙක්ඛා ඡන්තස්ස භික්ඛුනො ආපනනියා අප්පටිකමම
උකෙකපනියකමම අකාසි අසමොගං සමෙක්ඛන. සො සමෙක්ඛන ආපනනියා
අප්පටිකමම උකෙකපනියකමකතො තමනා ආවාසා අඤ්ඤා ආවාසං
අගමාසි.

තෙසාලියුවන

1. මහනෙති, ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි උකෙකපනියකමය කරණ ලැබූ මහණනු විසින් මැනවින් පැවැතිය යුතු යි. එහි මේ මනා ව පැවැත්ම ය: (උකෙකපනිය කරණ ලැබූ මහණනු විසින්) තමන් උපාධියාය ව) උපසම්පද නොකළ යුතු යි. නිස නොදිය යුතු යි. තෙරණතුගෙන් උවටැන් නොලැබිය යුතු යි. මෙතෙණින්ට ඔවා දීමේ සමමනිය නොඉවසිය යුතු යි. සමමනිය ලද්දේත් මෙතෙණින්ට ඔවා නොදිය යුතු යි. යම් ඇවැතකින් සංඝයා විසින් ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි උකෙකපනිය කමය කරණ ලද්දේ වේද ඒ ඇවැතට නොපැමිණිය යුතු යි. එවැනි අන් ඇවැතකට හෝ නොපැමිණිය යුතු යි. එයටත් වඩා ලාමක ඇවැතකට හෝ නොපැමිණිය යුතු යි. විනයකමයට නොගැරතිය යුතු යි. කම් කළ හිඤ්ඤ නොගැරතිය යුත්තාහ. පුවතත් මහණන්හුගේ අභිවාදනය, දක නුතස්තෙන් නැගිටීම, අසප්පිකමය, වෙනත් පවත් සැලීම ආදී සාමිවිකම්, හිඳිනා ආසන එළවා තැබීම, හෝනා ශයන එළවා තැබීම, පාදොටුන් දිය තැබීම, සේදු පා තබන පුටුව ගෙණ තැබීම - නොසේදු පා තබන පුවරුව ගෙණ තැබීම, පාසිටුරු පිළිගැණීම, නානසපාතයෙහි පිට පිරියම් කිරීම යන මේ උපහාර නොඉවසිය යුතු යි. පුවතත් මහණහට සිලවිපතනියෙන් වොදනා නොකළ යුතු යි. ආචාරවිපතනියෙන් වොදනා නොකළ යුතු යි. දිට්ඨිවිපතනියෙන් වොදනා නොකළ යුතු යි. ආජිවිපතනියෙන් වොදනා නොකළ යුතු යි. හිඤ්ඤත් හිඤ්ඤත් සමග භික්ෂා නොකළ යුතු යි. හිඳිනාගේ ලක්ෂණයක් වූ සෙවන වස්ත්‍ර ධාරණාදිය නොකළ යුතු යි. නිඵක ලක්ෂණයක් වූ කුසවැහැරි-දූර්ම ආදිය නොකළ යුතු යි. නිඵකයෝ නොසෙවිය යුත්තාහ. හිඤ්ඤ සෙවනය කළ යුත්තාහ. හිඤ්ඤාසංඝාතෙහි හික්මිය යුතු යි. පුවතත් හිඤ්ඤ සමග එක් සෙවෙති ආවාසයෙහි නොවිසිය යුතු යි. එක් සෙවෙති අනාවාසයෙහි ද නොවිසිය යුතු යි. එක් සෙවෙති ආවාසයෙහි ද අනාවාසයෙහි ද නොවිසිය යුතු යි. පුවතත් මහණනු දක ආසනයෙන් නැගිටිය යුතු යි. පුවතත් මහණනු විහාරය තුළ දී හෝ පිටත දී හෝ නොගැටිය යුතු යි. පුවතත් මහණනුගේ පොහෝ තැබීම නොකළ යුතු යි. පටුරුණු තැබීම නොකළ යුතු යි. සවවනිය කම් නොකළ යුතු යි. විහාරයෙහි අභිපති තනතුරෙහි නොපිහිටිය යුතු යි. අවසර ගැණීම නොකරවිය යුතු යි. පුවතත් මහණහට වොදනා නොකළ යුතු යි. ඇවැත් සිහිපත් නොකරවිය යුතු යි. හිඤ්ඤත් සමග කලහ නොයෙදිය යුතු යි”.

ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමේ
උකෙකපනිය කමයෙහි තෙසාලියුවන නිමි.

[සංහිදුවීම]

1. ඉක්බිති සබ්බ තෙම ජනන හිඤ්ඤට ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි සබ්බයා හා සමොග රහිත උකෙකපනිය කමය කෙළේ ය. ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි උකෙකපනිය කමය කරණ ලැබූ ඒ ජනන තෙම ඒ ආවාසයෙන් අතින් ආවාසයකට ගියේ ය.

2. තත්ථ භික්ඛු තෙව අභිවාදෙසුං, න පච්චුට්ඨෙසුං, න අඤ්ඤාලිකම්මං න සාමීචිකම්මං අකංසු, න සකකරිංසු, න ගරුකරිංසු, න මානෙසුං, න පුජෙසුං. සො භික්ඛුහි අසකකරියමානො අගරුකරියමානො අමානියමානො අපුජියමානො අසකකාරපකතො තමහාපි ආවාසා අඤ්ඤං ආවාසං අගමාසි.

3. තත්ථපි භික්ඛු තෙව අභිවාදෙසුං, න පච්චුට්ඨෙසුං, න අඤ්ඤාලිකම්මං න සාමීචිකම්මං අකංසු, න සකකරිංසු, න ගරුකරිංසු, න මානෙසුං, න පුජෙසුං. සො භික්ඛුහි අසකකරියමානො අගරුකරියමානො අමානියමානො අපුජියමානො අසකකාරපකතො තමහාපි ආවාසා අඤ්ඤං ආවාසං අගමාසි. තත්ථපි භික්ඛු තෙව අභිවාදෙසුං, න පච්චුට්ඨෙසුං, න අඤ්ඤාලිකම්මං න සාමීචිකම්මං අකංසු, න සකකරිංසු, න ගරුකරිංසු, න මානෙසුං, න පුජෙසුං. සො භික්ඛුහි අසකකරියමානො අගරුකරියමානො අමානියමානො අපුජියමානො අසකකාරපකතො පුනඳෙව කොසමිං පච්චාගඤ්ඤි.

4. සො සමමා වතනති, ලොමං පානෙති, නෙත්ථාරං වතනති. භික්ඛු උපසඤ්ඤාමිත්වා එවං වදෙති: අහං ආට්ටසො සඤ්ඤාන ආපතනියා අප්පට්ඨකම්මෙ උකෙඛපනීයකම්මකතො සමමා වතනාමි, ලොමං පානෙමි, නෙත්ථාරං වතනාමි, කථං නු බො මයා පටිපජ්ජතබ්බන්ති. භගවතො එවමත්ථං ආරොචෙසුං. “තෙන හි භික්ඛවෙ සඤ්ඤා ඡන්තස්ස භික්ඛුනො ආපතනියා අප්පට්ඨකම්මෙ උකෙඛපනීයකම්මං පටිපජ්ජමොහතු.”

නපට්ටපසංසමෙහතබ්බං තෙවනනාරීසකං

1. පඤ්චති භික්ඛවෙ අඤ්ඤාති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආපතනියා අප්පට්ඨකම්මෙ උකෙඛපනීයකම්මං න පටිපජ්ජමොහතබ්බං: උපසම්පාදෙති, නිස්සං දෙති, සාමණේරං උපධ්යාපෙති, භික්ඛුනොවාදකසම්මුතිං සාදියති, සමමනොපි භික්ඛුනියො ඔවදති. ඉමෙහි බො භික්ඛවෙ පඤ්ච-භඤ්ඤාති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආපතනියා අප්පට්ඨකම්මෙ උකෙඛ-පනීයකම්මං න පටිපජ්ජමොහතබ්බං.

2. එහි භික්ෂුහු නොම වැන්දහුය. දෑක නොනැගිටිවහ. ඇදිලි-කම් නොකළහ. සාමිවිකම් නොකළහ. සත්කාර නොකළහ. ගරුකාර නොකළහ. බුහුමන් නොකළහ. නොපිදුන. ඒ ඡන්ත නම් භික්ෂු තෙම භික්ෂුන් විසින් සත්කාර කරණු නොලබන්නේ ගරුකරණු නොලබන්නේ බුහුමන් කරණු නොලබන්නේ පුදනු නොලබන්නේ අසත්කාරයෙන් මඛනා ලද්දේ ඒ ආවාසයෙන් ද අනෙක් ආවාසයකට ගියේය.

3. එහිදී ද භික්ෂුහු නොම වැන්දහුය. දෑක නොනැගිටිවහුය. ඇදිලිකම් නොකළාහුය. සාමිවිකම් නොකළාහුය. සත්කාර නොකළා-හුය. ගරුකාර නොකළාහුය. බුහුමන් නොකළාහුය. නොම පිදුවාහුය. ඒ ඡන්ත භික්ෂු තෙම භික්ෂුන් විසින් සත්කාර කරණු නොලබන්නේ ගරු කරණු නොලබන්නේ බුහුමන් කරණු නොලබන්නේ පුදනු නොලබන්නේ අසත්කාරයෙන් මඛනා ලද්දේ ඒ ආවාසයෙන් ද අන් ආවාසයකට ගියේය. එහිදී ද භික්ෂුහු නොම වැන්දහුය. දෑක නොනැගිටිවහුය. අඤ්ඤාලිකම් නොකළාහුය. සාමිවිකම් නොකළාහුය. සත්කාර නොකළාහුය. ගරු නොකළාහුය. බුහුමන් නොකළාහුය. නොපිදුවාහුය. ඒ ඡන්ත භික්ෂු තෙම භික්ෂුන් විසින් සත්කාර කරණු නොලබන්නේ ගරු කරණු නොලබන්නේ බුහුමන් කරණු නොලබන්නේ පුදනු නොලබන්නේ අසත්කාරයෙන් මඛනා ලද්දේ නැවතත් කොසඹා-නුවරට ම පෙරලා පැමිණියේය.

4. ඒ ඡන්ත භික්ෂු තෙම (ඉන් පසු) මැනවින් පවතියි. භික්ෂුන් අනුව පවතියි. නිසරණ වගෙහි පවතියි. (ඒ ඡන්ත භික්ෂු තෙම) භික්ෂුන් වෙත එළඹ ‘ඇවැත්නි, මම සංඝයා විසින් ඇවැතට පිළියම් නොකිරි-මෙහි උකෙටනියකමය කරණු ලැබුයෙමි මනා කොට පවතිමි. භික්ෂුන් අනුව පවතිමි. නිසරණ වගෙහි පවතිමි. මා විසින් කෙසේ පිළිපැදිය යුතු ද’ යි මෙසේ භික්ෂුන්ගට කියයි. භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මේ කාරණය සැල කළාහුය. “මහණෙනි, එසේ නම් සංඝ තෙම ඡන්ත භික්ෂුගට ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි කළ උකෙටනියකමය සංහිදුවා”.

නොසංහිදුවිය යුත්තෙහි අංග තෙසාලිය

1. මහණෙනි, අංග පසකින් යුක්ත භික්ෂුහුගේ ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි උකෙටනියකමය නොසංහිදුවිය යුතු යි. උපසම්පද කරයි ද නිස දෙසි ද තෙරණතු ලවා උවටැත් කරවා ගණිද මෙහෙණින්ට ඔවා දීමේ සමමතිය ඉවසයි ද සමමතිය ලද්දේත් මෙහෙණින්ට ඔවා දෙසි ද, මහණෙනි, මේ අංග පසින් යුක්ත මහණහුගේ ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි උකෙටනියකමය නොසංහිදුවිය යුතු යි.

2. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ පඤ්චගබ්භෙහි සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආපනතියා අප්පට්ඨකම්මෙ උකෙකපනීයකම්මං න පටිප්පස්සලෙහතබ්බං යාය ආපනතියා සබ්බෙසු ආපනතියා අප්පට්ඨකම්මෙ උකෙකපනීයකම්මං කතං හොති, තං ආපනතීං ආපජ්ජති, අඤ්ඤං වා නාදිසිකං, තතො වා පාපිට්ඨතරං, කම්මං ගරහති, කම්මෙහෙ ගරහති, ඉමෙහි බො -පෙ-.

3. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ -පෙ- පකතන්තස්ස භික්ඛුනො අභිවාදනං, පච්චුට්ඨානං, අඤ්ඤිකම්මං, සාමීචිකම්මං, ආසනාභිතාරං සාදියති ඉමෙහි බො -පෙ-.

4. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ -පෙ- පකතන්තස්ස භික්ඛුනො සෙය්‍යාභිතාරං, පාදොදකං, පාදපීඨං පාදකඨලිකං, පත්තච්චරපට්ඨගහණං, නහානෙ පිට්ඨිපරිකම්මං සාදියති. ඉමෙහි බො -පෙ-.

5. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ -පෙ- පකතන්තං භික්ඛුං සීලවිපතතියා අනුඥංසෙති, ආචාරවිපතතියා අනුඥංසෙති, දිට්ඨිවිපතතියා අනුඥංසෙති, ආජීවිවිපතතියා අනුඥංසෙති, භික්ඛු භික්ඛුහි තෙදෙති. ඉමෙහි බො -පෙ-

6. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ -පෙ- ගිහිධර්. ධාරෙති, තිස්සධර්. ධාරෙති, තිස්සෙ සෙවති, භික්ඛු න සෙවති, භික්ඛුසිකතාය න සිකති, ඉමෙහි බො -පෙ-.

7. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ -පෙ- පකතන්තෙහ භික්ඛුනා සද්ධං එකච්ඡන්තො ආවාසෙ වසති, එකච්ඡන්තො අනාවාසෙ වසති, එකච්ඡන්තො ආවාසෙ වා අනාවාසෙ වා වසති, පකතන්තං භික්ඛුං දිස්වා ආසනා න උට්ඨායි, පකතන්තං භික්ඛුං ආසාදෙති අන්තො වා බති වා. ඉමෙහි බො භික්ඛවෙ පඤ්චගබ්භෙහි සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආපනතියා අප්පට්ඨකම්මෙ උකෙකපනීයකම්මං න පටිප්පස්සලෙහතබ්බං.

2. මහණෙනි, අන්‍ය වූ ද අංග පසකින් යුතු මහණනුගේ ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි කළ උකෙට්ඨකය කමය නොසංහිදුවිය යුතු යි: යම් ඇවැතකින් සංඝයා විසින් ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමේ උකෙට්ඨකය කමය කරණ ලද්දේ වේ ද ඒ ඇවැතට පැමිණෙයි ද, එවැනි අන් ඇවැතකට හෝ පැමිණෙයි ද, එයටත් වඩා ලාමක ඇවැතකට හෝ පැමිණෙයි ද, කමයට ගරහයි ද, කාරක සංඝයාට ගරහයි ද, මහණෙනි, මේ පසහින් යුතු මහණනුගේ ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි උකෙට්ඨකය කමය නොසංහිදුවිය යුතු යි.

3. මහණෙනි, අන්‍ය වූ ද අංග පසකින් යුතු මහණනුගේ ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි කළ උකෙට්ඨකය කමය නොසංහිදුවිය යුතු යි: පුවතත් මහණනුගේ අභිවාදනය, හුනස්තෙන් නැගිටීම, අසුරුකමය, සාමිච්ඡකමය, හිදිනා අසුන් එළවා තැබීම (යන මේ පස) ඉවසයි ද, මහණෙනි, මේ පසහින් යුතු මහණනුගේ ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි උකෙට්ඨකය කමය නොසංහිදුවිය යුතු යි.

4. මහණෙනි, අන්‍ය වූ ද පසහකින් යුතු මහණනුගේ ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමේ උකෙට්ඨකය කමය නොසංහිදුවිය යුතු යි: පුවතත් මහණනුගේ හෝනා යහන් එළවා තැබීම, පාදෙවුන් දිය තැබීම, සේදු පා තබන පුටුව නොසේදු පාතබන පුවරුව තැබීම, පාසිවුරු පිළිගැණීම, නැමෙහි පිට පිරියම් කිරීම ඉවසයි ද, මහණෙනි, මේ පසහින් යුතු... නොසංහිදුවිය යුතු යි.

5. මහණෙනි, අන්‍ය වූ ද පසහකින් යුතු මහණනුගේ ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි උකෙට්ඨකය කමය නොසංහිදුවිය යුතු යි: පුවතත් මහණනට සිල්වපතින් වෛදනා කරයි ද, ආචාරිපතින් වෛදනා කරයි ද, දිට්ඨිපතින් වෛදනා කරයි ද, ආජිවිපතින් වෛදනා කරයි ද, භික්ෂුන් භික්ෂුන් කෙරෙන් බිඳවයි ද, මහණෙනි, මේ පසහින් යුතු මහණනුගේ ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි උකෙට්ඨකය කමය නොසංහිදුවිය යුතු යි.

6. මහණෙනි, අන්‍ය වූ ද පසහකින් යුතු මහණනුගේ ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි උකෙට්ඨකය කමය නොසංහිදුවිය යුතු යි: ගිහිත්ගේ ලක්ෂණ වූ යෙවනවස්ත්‍රාදිය දරයි ද, තිථිකයන්ගේ ලක්ෂණ වූ කුස-වැහැරි ආදිය දරයි ද, තිථිකයන් ඇසුරු කරයි ද, භික්ෂුන් සෙවනය නොකරයි ද, භික්ෂුශික්ෂාවෙහි නොහික්මෙයි ද...

7. මහණෙනි, අන්‍ය වූ ද අංග පසකින් යුතු මහණනුගේ ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි උකෙට්ඨකය කමය නොසංහිදුවිය යුතු යි: පුවතත් මහණනු සමග එක් සෙවෙති ආවාසයේ වසයි ද, එක් සෙවෙති අනා-වාසයෙහි වසයි ද, එක් සෙවෙති ආවාසයෙහි හෝ අනාවාසයෙහි හෝ වසයි ද, පුවතත් මහණනු දක හුනස්තෙන් නොනැගිටී ද, අරම තුළදී හෝ පිටතදී හෝ පුවතත් මහණනු ගවසී ද, මහණෙනි, මේ පසහින් යුතු මහණනුගේ ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි උකෙට්ඨකය කමය නොසංහිදුවිය යුතු යි.

8. අට්ඨභි භික්ඛවෙ අබෙහති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආපනතියා අප්පට්ඨකමෙම උකෙකපනියකමමං න පටිප්පස්සමෙහතබ්බං. පකතන්තස්ස භික්ඛුනො උපොසථං ධූපෙති, පචාරණං ධූපෙති, සච්චනියං කරොති, අනුවාදං පට්ඨපෙති, ඔකාසං භාරෙති, වොදෙති, සාරෙති, භික්ඛුති සමපයොජෙති. ඉමෙහි බො භික්ඛවෙ අට්ඨභබ්බෙහති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආපනතියා අප්පට්ඨකමෙම උකෙකපනියකමමං න පටිප්පස්සමෙහතබ්බං.

**ආපනතියා අප්පට්ඨකමෙම උකෙකපනියකමෙම
න පටිප්පස්සමෙහතබ්බං නෙවනනාදිසං. ගිට්ඨිතං.**

පටිප්පස්සමෙහත බ්බනෙවනනාදිසං.

1. පඤ්චභි භික්ඛවෙ අබෙහති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආපනතියා අප්පට්ඨකමෙම උකෙකපනියකමමං පටිප්පස්සමෙහතබ්බං. න උපසම්පාදෙති, න නිස්සයං දෙති, න සාමණේරං උපට්ඨාපෙති, න භික්ඛුනොවාදක-සමමුත්තං සාදියති, සමමතොපි භික්ඛුනියො න ඔවදති. ඉමෙහි බො භික්ඛවෙ පඤ්චභබ්බෙහති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආපනතියා අප්පට්ඨකමෙම උකෙකපනියකමමං පටිප්පස්සමෙහතබ්බං.

2. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ පඤ්චභබ්බෙහති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආපනතියා අප්පට්ඨකමෙම උකෙකපනියකමමං පටිප්පස්සමෙහතබ්බං. යාය ආපනතියා සබ්බෙහ ආපනතියා අප්පට්ඨකමෙම උකෙකපනියකමමං කතං හොති නං ආපනතියං න ආපජ්ජති, අඤ්ඤං වා නාදිසිකං, තනො වා පාපිට්ඨකරං, කමමං න ගරහති, කමමිකෙ න ගරහති. ඉමෙහි බො -පෙ-

3. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ -පෙ- න පකතන්තස්ස භික්ඛුනො අභිවාදනං, පච්චුට්ඨානං, අඤ්ඤාලිකමමං, සාමිච්ඡිකමමං, ආසනාභිගාරං සාදියති. ඉමෙහි බො -පෙ-.

4. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ -පෙ- න පකතන්තස්ස භික්ඛුනො සෙය්‍යාභි-භාරං, පාදොදකං, පාදපිඨං පාදකථුලිකං, පත්තච්චරපට්ඨගතණං, තභානෙ පිට්ඨිපරිකමමං සාදියති. ඉමෙහි බො -පෙ-.

5. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ -පෙ- න පකතන්තං භික්ඛුං සීලවිපතතියා අනුඤ්ඤාසෙති, න ආචාරවිපතතියා අනුඤ්ඤාසෙති, න දිට්ඨිවිපතතියා අනුඤ්ඤාසෙති, න ආජීවවිපතතියා අනුඤ්ඤාසෙති, න භික්ඛු භික්ඛුති නෙදෙති. ඉමෙහි බො -පෙ-.

8. මහණෙනි, අංග අටකින් යුක්ත මහණනුගේ ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමේ උකෙකපනිය කමිය නොසංකිදුවිය යුතු යි: පුවතන් මහණක්නුගේ පොතොය තැබීම කරයි ද, පවුරුණු තබයි ද, සවවනිය කම් කරයි ද, විහාරයෙහි දෙටුතනතුරෙහි සිටියි ද, අටකාශ ගැණීම කරවයි ද, වොදනා කරයි ද, ඇවැත් සිහිපත් කරවයි ද, හිඤ්ඤත් හා කලහ පිණිස යොදවයි ද, මහණෙනි, මේ අංග අටින් යුතු මහණනුගේ ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි උකෙකපනිය කමිය නොසංකිදුවිය යුතු යි.

ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමේ උකෙකපනිය කමිය නොසංකිදුවිය යුතු අංග තෙසාලිස නිමි.

1. මහණෙනි, අංග පසකින් යුක්ත හිඤ්ඤනුගේ ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමේ උකෙකපනිය කමිය සංකිදුවිය යුතු යි: උපසම්පදා නොකරයි ද, නිස නොදෙයි ද, හෙරණනු ලවා උවටැත් නොකරවා ගණි ද, මෙහෙණිනට ඔවා දීමේ සමමතිය නොඉවසයි ද, සමමතිය ලද්දේත් මෙහෙණිනට ඔවා නොදෙයි ද, මහණෙනි, මේ පසගින් යුතු මහණනුගේ ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමේ උකෙකපනිය කමිය සංකිදුවිය යුතු යි.

2. මහණෙනි, අන්‍ය වූ ද අංග පසකින් යුක්ත මහණනුගේ ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි උකෙකපනිය කමිය සංකිදුවිය යුතු යි: යම් ඇවැතකින් සබ්බසා විසින් උකෙකපනියකමිය කරණ ලද නම් ඒ ඇවැතට නොපැමිණෙයි ද, අන්‍ය වූ ද එවැනි ඇවැතකට නොපැමිණෙයි ද, එයටත් වඩා ලාමක ඇවැතකට හෝ නොපැමිණෙයි ද, කමියට නොගරහයි ද, මහණෙනි, මේ අංග පසින් යුතු මහණනුගේ ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමේ උකෙකපනිය කමිය සංකිදුවිය යුතු යි.

3. මහණෙනි, අන්‍ය වූ ද අංග පසකින් යුත් මහණනුගේ ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි උකෙකපනිය කමිය සංකිදුවිය යුතු යි: පුවතන් මහණනුගේ වැදීම ද, හුනස්තෙන් නැගිටීම ද, අඤ්ඤිකමිය ද, සාම්මිකමිය ද, හිදිනා අසුන් පණවා තැබීම ද යන පස නොඉවසයි ද, මහණෙනි, මේ අංග පසින් යුතු මහණනුගේ ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි උකෙකපනිය කමිය සංකිදුවිය යුතු යි.

4. මහණෙනි, අන්‍ය වූ ද අංග පසකින් යුතු මහණනුගේ ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමේ උකෙකපනිය කමිය සංකිදුවිය යුතු යි: පුවතන් මහණනුගේ හෝනා යහන් එලවා තැබීම, පාදෙටුන් දිය තැබීම, පාපුටුව තැබීම නොසේදු පා තබන පුවරුව තැබීම, පාසිටුරු පිළිගැණීම, නැමෙහි පිට පිරියම් කිරීම නොඉවසයි ද...

5. මහණෙනි, අන්‍ය වූ ද අංග පසකින් යුක්ත මහණනුගේ ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි උකෙකපනිය කමිය සංකිදුවිය යුතු යි: පුවතන් මහණනට සිලවිපතනියෙන් වොදනා නොකරයි ද, ඇවාරවිපතනියෙන් වොදනා නොකරයි ද, දිට්ඨිවිපතනියෙන් වොදනා නොකරයි ද, ආර්ථවිපතනියෙන් වොදනා නොකරයි ද, හිඤ්ඤත් හිඤ්ඤත් කෙරෙන් නොබිඳවයි ද...

6. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ - පෙ - න ගිහිඛජං බාරෙති, න තිජ්ජයඛජං බාරෙති, න තිජ්ජයෙ සෙවනී, භික්ඛු සෙවනී, භික්ඛුසික්ඛාය සික්ඛනී, ඉමෙහි බො - පෙ -.

7. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ - පෙ - න පක්කතනෙතන භික්ඛුතා සද්ධිං එකච්ඡන්තො ආවාසෙ වසති, න එකච්ඡන්තො අනාවාසෙ වසති, න එකච්ඡන්තො ආවාසෙ වා අනාවාසෙ වා වසති, පක්කතනං භික්ඛුං දිස්වා ආසනා වුට්ඨාති, න පක්කතනං භික්ඛුං ආසාදෙති අනොතා වා බහි වා, ඉමෙහි බො භික්ඛවෙ පඤ්චගඛෙහි සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආපනනියා අප්පට්ඨකම්මෙ උකෙඨපනීයකම්මං පටිප්පස්සමෙහිතබ්බං.

8. අට්ඨති භික්ඛවෙ අඛෙහි සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආපනනියා අප්පට්ඨකම්මෙ උකෙඨපනීයකම්මං පටිප්පස්සමෙහිතබ්බං: න පක්කතනස්ස භික්ඛුනො උපොසථං ධිපෙති, න පචාරණං ධිපෙති, න සව්චනීයං කරොති, න අනුවාදං පට්ඨපෙති, න ඔකාසං කාරෙති, න වොදෙති, න සාරෙති, න භික්ඛුහි සම්පයොජෙති, ඉමෙහි බො භික්ඛවෙ අට්ඨ-ගඛෙහි සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආපනනියා අප්පට්ඨකම්මෙ උකෙඨපනීයකම්මං පටිප්පස්සමෙහිතබ්බං.

ආපනනියා අප්පට්ඨකම්මෙ උකෙඨපනීයකම්මෙ
පටිප්පස්සමෙහිතබ්බං තෙවනාදිසංගං නිට්ඨිතං.

[පටිප්පස්සමෙහිතං]

1. එවඤ්ච පන භික්ඛවෙ පටිප්පස්සමෙහිතබ්බං: තෙන භික්ඛවෙ ඡන්තොන භික්ඛුතා සඛ්ඤං උපසංඝමිත්වා එකංසං උත්තරාසංඝං කරන්තා බුද්ධිනං භික්ඛුනං පාදෙ වජ්ඣනා උක්ඛුට්ඨං නිසීදිත්වා අඤ්ඤාං පගගහෙත්වා එවමස්ස වචනීයො: අහං හන්තො සඛෙසන ආපනනියා අප්පට්ඨකම්මෙ උකෙඨපනීයකම්මකතො සම්මා වත්තාමි, ලොමං පාතෙමි, තෙත්තාරං වත්තාමි, ආපනනියා අප්පට්ඨකම්මෙ උකෙඨපනීයස්ස කම්මස්ස පටිප්පස්සද්ධිං යාවාමිති. දුතියමපි යාවිතබ්බා, තතියමපි යාවිතබ්බා. ව්‍යතෙනන භික්ඛුතා පටිබලෙන සඛෙසා ඤාපෙතබ්බො:

“සුණාතු මෙ හන්තො සඛෙසා: අයං ඡන්තො භික්ඛු සඛෙසන ආපනනියා අප්පට්ඨකම්මෙ උකෙඨපනීයකම්මකතො සම්මා වත්තති, ලොමං පාතෙති, තෙත්තාරං වත්තති, ආපනනියා අප්පට්ඨකම්මෙ උකෙඨ-පනීයස්ස කම්මස්ස පටිප්පස්සද්ධිං යාවති. යදි සඛෙසස්ස පත්තකල්ලං සඛෙසා ඡන්තස්ස භික්ඛුනො ආපනනියා අප්පට්ඨකම්මෙ උකෙඨපනීයකම්මං පටිප්පස්සමෙහිතස්ස එසා ඤාතති.

6. මහතෙහි, අන්‍ය වූ ද පසහතින් යුතු මතභේදයන්... ගිහි ලක්ෂණ වූ බවට වස්ත්‍රාදිය නොදරයි ද, නිව්‍යායන්ගේ ලක්ෂණ වූ කුසවැකැට්ටාදිය නොදරයි ද, නිව්‍යායන් සෙවනය නොකරයි ද, හිසින් සෙවනය කරයි ද, හිසුනින්නාවෙහි හිත්මෙයි ද...

7. මහනෙති, අන්‍ය වූ ද පසහතින් යුතු මහණනුගේ ඇවැතට පිළියම් නො කිරීමේ උකෙවතිය කමිය සංහිදුවිය යුතු යි: ප්‍රචන් මහණක්නු සමග එක් සෙවෙති ආවාසයෙහි නො වසයි ද, එක් සෙවෙති අනාවාසයෙහි නො වසයි ද, එක් සෙවෙති ආවාසයෙහි හෝ අනාවාස-යෙහි හෝ නො වසයි ද, ප්‍රචන් මහණනු දෑක නුතස්තෙන් නැගිටි ද, විහාරය නුලදී හෝ පිටතදී ප්‍රචන් මහණනු නො ගටයි ද, මහනෙති, මේ පසහතින් යුතු මහණනුගේ ඇවැතට පිළියම් නො කිරීමේ උකෙවති-කම සංහිදුවිය යුතු යි.

8. මහණෙනි, අංග අටකින් යුතු මහණනුගේ ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි උකෙට්ටනිය කමය සංහිදවිය යුතු යි: ප්‍රචන් මහණනුගේ උපෝසථය නො තබයි ද, පචාරණය නො තබයි ද, සවවනිය කමය නො කරයි ද, විහාරයෙහි අධිපතිබැවිහි නො සිටී ද, අවසර ගැනීම නො කරවයි ද, වොදනා නො කරයි ද, ඇවැත් සිහිපත් නො කරවයි ද, භික්ෂුන් හා කලහ නො යොදවයි ද, මහණෙනි, මේ අටකින් යුතු මහණනුගේ ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමේ උකෙට්ටනිය කමය සංහිදවිය යුතු යි.

අදාතව පිළියම් නොකිරීමේ උකහැරීමේ කමිස
සංකීර්ණය යනු අංශ වෙනසාලිය නිමි.

[ସଂକ୍ଷିପ୍ତ]

1. මහණෙනි, (ආවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි උනෙට්ටනිය කමය) මෙසේ සංකිද්විය යුතු ය: මහණෙනි, ඒ ජනන භික්ෂුහු විසින් සංඝයා වෙත ඵලශ්චි උතුරුසහ එකස් කොට වැඩිමහලු භික්ෂුන්ගේ පා වැද උත්තුටුකයෙන් හිඳ ඇඳිලි බැඳ මෙසේ කිය යුතු යි: සවාමීනි, මම ආවැතට පිළියම් නොකිරීම නිසා සමඝයා විසින් උනෙට්ටනිය කමය කරණු ලැබුයෙමි මැනවින් පවතිමි. භික්ෂුන් අනුව පවතිමි. නිස්තරණ වතෙහි පිහිටා සිටිමි. ආවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි උනෙට්ටනිය කමයාගේ සංකිද්වීම යාවිඤ්ඤා කරමි යි. දෙවනු වත් යැදිය යුතුයි. තෙවනු වත් යැදිය යුතුයි. ප්‍රතිබල ව්‍යක්ත මහණකු විසින් සංඝ තෙමෙ දන්විය යුතු යි:

“සමාමිති, සංඝ නෙම මාගේ වචනය අසාවා. මේ ඡන්දන භික්ෂු-
නෙම අවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි උනෙපනිය කමය කරණු
ලැබුයේ මැනවින් පවතියි. භික්ෂුන් අනුව පවතියි. නිසාරණ වතෙහි
පවතියි. අවැතට පිළියම් නොකිරීමේ උනෙපනිය කමයාගේ සංහිදුම
යාමිඤ්ඤ කරයි. ඉදින් සංඝයාට පැමිණි කල් ඇත්තේ නම් සංඝ නෙම
ඡන්දන භික්ෂුහුගේ අවැතට පිළියම් නොකිරීමේ උනෙපනිය කමය සංහිදු-
වන්නේ ය. මේ ඤානය යි.

සුණාභු මෙ භනෙන සඛෙසා: අයං ඡන්තො භික්ඛු සඛෙසන ආපනතියා අප්පට්ඨකම්මෙ උකෙඛපතීයකම්මකතො සම්මා වතනති, ලොමං පාතෙති, තෙත්ථාරං වතනති, ආපනතියා අප්පට්ඨකම්මෙ උකෙඛපතීයසංසකම්මසංස පටිප්පසංසද්ධිං යාවති. සඛෙසා ඡන්තංසං භික්ඛුනො ආපනතියා අප්පට්ඨකම්මෙ උකෙඛපතීයකම්මං පටිප්පසංසමෙහති. යස්සායසම්මතො ඛමති ඡන්තංසං භික්ඛුනො ආපනතියා අප්පට්ඨකම්මෙ උකෙඛපතීයසංසකම්මසංස පටිප්පසංසද්ධි, සො භුණ්හංසං. යස්ස නකම්මති, සො භාසෙය්‍ය.

දුතියමපි එතමත්ථං වදාමි, -පෙ- තතියමපි එතමත්ථං වදාමි:- සුණාභු මෙ භනෙන සඛෙසා: අයං ඡන්තො භික්ඛු සඛෙසන ආපනතියා අප්පට්ඨකම්මෙ උකෙඛපතීයකම්මකතො සම්මා වතනති ලොමං පාතෙති තෙත්ථාරං වතනති. ආපනතියා අප්පට්ඨකම්මෙ උකෙඛපතීයසංසකම්මසංස පටිප්පසංසද්ධිං යාවති. සඛෙසා ඡන්තංසං භික්ඛුනො ආපනතියා අප්පට්ඨකම්මෙ උකෙඛපතීයකම්මං පටිප්පසංසමෙහති. යස්සායසම්මතො ඛමති ඡන්තංසං භික්ඛුනො ආපනතියා අප්පට්ඨකම්මෙ උකෙඛපතීයසංසකම්මසංස පටිප්පසංසද්ධි, සො භුණ්හංසං. යස්ස නකම්මති, සො භාසෙය්‍ය.

පටිප්පසංසද්ධිං සඛෙසන ඡන්තංසං භික්ඛුනො ආපනතියා අප්පට්ඨකම්මෙ උකෙඛපතීයකම්මං, ඛමති සඛෙසංසං, තස්මා භුණ්හි, එවමෙනං ධාරයාමිති.”

ආපනතියා අප්පට්ඨකම්මෙ උකෙඛපතීයකම්මං නිට්ඨිතං ඡට්ඨං.

7. පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පට්ඨිස්සගෙන උකෙඛපතීයකම්මං.

1. තෙන සමයෙන බුද්ධො භගවා ඝාචස්ථියං විහරති, ජෙනවුනෙ අනාඨපිණ්ඩකස්ස ආරාමෙ තෙන බො පන සමයෙන අද්ධස්ස නාම භික්ඛුනො ගඬබාධිපුබ්බස්ස එවරුපං පාපකං දිට්ඨිගතං උප්පන්නං නොති: ‘නථාහං භගවතා ධම්මං දෙසිතං ආජානාමි යථා යෙ’මෙ අනතරාසිකා ධම්මා චූත්තා භගවතා, තෙ පටිසෙවතො නාලං අනතරායා-යා’ති.

2. අස්සොඤ්ඤං බො සම්බුද්ධා භික්ඛු අද්ධස්ස නාම කිර භික්ඛුනො ගඬබාධිපුබ්බස්ස එවරුපං පාපකං දිට්ඨිගතං උප්පන්නං: ‘නථාහං භගවතා ධම්මං දෙසිතං ආජානාමි යථා යෙ’මෙ අනතරාසිකා ධම්මා චූත්තා භගවතා තෙ පටිසෙවතො නාලං අනතරායායා’ති.

සථානිති, සංඝ තෙම මාගේ වචනය අසාවා. මේ ජනන භික්ෂු-
තෙම සංඝයා විසින් ඇවැතට පිළියම් නොකිරීම පිළිබඳ උකෙකපනියකමය
කරණ ලද්දේ මැනවින් පවතියි. භික්ෂුන් අනුව පවතියි. නිසාරණ-
වතෙහි පිහිටයි ඇවැතට පිළියම් නොකිරීම පිළිබඳ උකෙකපනියකමයාගේ
සංහිදුවීම යාවිඤ්ඤ කරයි. සංඝ තෙම ජනන භික්ෂුහුගේ ඇවැතට පිළියම්
නොකිරීම පිළිබඳ උකෙකපනියකමය සංහිදුවයි. ජනන භික්ෂුහුගේ ඇවැතට
පිළියම් නොකිරීමෙහි උකෙකපනියකමය සංහිදුවීම යම් ආයුෂමනකුහට
අභිමත නම් හෙ තෙම නිශ්ශබ්ද වේවා. යමකුට අභිමත නො වේ නම්
හෙ තෙම කියාවා.

දෙවනුත් මේ කාරණය කියමි... තෙවනුත් මේ කාරණය කියමි.
සථානිති, සංඝතෙම මාගේ වචනය අසාවා. මේ ජනන භික්ෂු තෙම
ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි උකෙකපනියකමය කරණ ලද්දේ මැනවින්
පවතියි. භික්ෂුන් අනුව පවතියි. අටලොස් නිසාරණ වතෙහි පවතියි.
ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි උකෙකපනියකමයාගේ සංහිදුවීම යදිසි
සංඝ තෙම ජනන භික්ෂුහුගේ ඇවැතට පිළියම් නොකිරීම පිළිබඳ
උකෙකපනියකමය සංහිදුවයි. ජනන භික්ෂුහුගේ ඇවැතට පිළියම්
නොකිරීමෙහි උකෙකපනියකමයාගේ සංහිදුවීම යම් ආයුෂමනකුහට අභිමත
නම් හෙ තෙම නිශ්ශබ්ද වේවා. යමකුට අභිමත නො වේ නම් හෙ තෙම
කියාවා.

සංඝයා විසින් ජනන භික්ෂුහුගේ ඇවැතට පිළියම් නොකිරීම පිළිබඳ
උකෙකපනියකමය සංහිදුවන ලදී. එය සංඝයාට අභිමත යි. එහෙයින්
නිශ්ශබ්ද යි. මේ කාරණය මෙසේ දරමි”.

ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි උකෙකපනියකමය සවැනි යි.

7. පච්චුදාෂට්ඨ නොදැලීමෙහි උකෙකපනියකමය

1. එසමයෙහි භාග්‍යවත් බුදුරජානන් වහන්සේ සැවැත්තුවර
සම්පයෙහි වූ සේනවත නම් අනේපිඬු සිටුහුගේ ආරාමයෙහි වැඩ වසන
සේක. එකල වනාහි පෙර ගිපුලිහිණියන් නැසූ කුලයෙහි උපන්නා වූ
අජිට්ඨ භික්ෂුහට “යම් මේ අනතරායකර බමී කෙනෙක් භාග්‍යවතුන්
වහන්සේ විසින් යම්සේ වදරණ ලද්දහු ද, ඒ බමී සෙවනය කරන්නාට
අනතරාය පිණිස ප්‍රමාණ නො වෙති යි සිතිය හැකිසේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ
විසින් දෙසූ දහමක් මම දනිමි” යි. මෙබඳු ලාමක දෘෂටියක් උපන්නේ
වෙයි.

2. පෙර ගිපුලිහිණියන් මැරූ කුලයෙහි උපන් අජිට්ඨ භික්ෂුහට “යම්
බමී කෙනෙක් අනතරායකර හ යි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් වදරණ ලද
හු ද, ඒ බමී සෙවනාහට සබ්බමොක්ඛ අනතරාය පිණිස ප්‍රමාණවත් නොවෙ-
ති යි. සිතිය හැකි සේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් දෙසූ දහමක් මම
දනිමි” යි මෙබඳු ලාමක දෘෂටියක් උපන්නේ වේ යැ යි මෙ පවත්
බොහෝ භික්ෂූහු ඇසූහ.

3. අථ ඛො තෙ භික්ඛු යෙන අරියො භික්ඛු ගඤ්ඛාබ්ඪපුබ්බො, තෙනුපසඞ්කමිංසු. උපසඞ්කමිනා අරියො භික්ඛු ගඤ්ඛාබ්ඪපුබ්බො එතදවොචුං:

“සචං කීර තෙ ආවුසො අරියො එවරුපං පාපකං දිට්ඨිගතං උපානනං: ‘තථානං භගවතා ධම්මං දෙසිතං ආජානාමි: යථා යෙ මෙ අනන්තරාසිකා ධම්මා වුත්තා භගවතා, තෙ පටිසෙවතො නාලං අනන්තරා-යායා”ති.

“එවං ඛො ඛො අහං ආවුසො භගවතා ධම්මං දෙසිතං ආජානාමි: යථා යෙ මෙ අනන්තරාසිකා ධම්මා වුත්තා භගවතා, තෙ පටිසෙවතො නාලං අනන්තරායායා”ති.

4. “මා ආවුසො අරියො එවං අවච. මා භගවන්තං අභ්භාවිකම්. න භි සාධු භගවතො අභ්භක්ඛානං. න භි භගවා එවං වදෙය්‍ය. අනෙක-පටිසායෙත ආවුසො අරියො අනන්තරාසිකා ධම්මා අනන්තරාසිකා වුත්තා භගවතා, අලඤ්ච පන තෙ පටිසෙවතො අනන්තරායාය.

“අප්පසාදාදි කාමා වුත්තා භගවතා බහුදුක්ඛා බහුපායාසා, ආදීනවො එත්ථ භියෙය්‍යා.

අට්ඨකබ්බද්වයමා කාමා වුත්තා භගවතා බහුදුක්ඛා බහුපායාසා, ආදීනවො එත්ථ භියෙය්‍යා.

මංසපෙසුරමා කාමා වුත්තා භගවතා බහුදුක්ඛා බහුපායාසා, ආදීනවො එත්ථ භියෙය්‍යා.

භිණ්ණකුරමා කාමා වුත්තා භගවතා බහුදුක්ඛා බහුපායාසා, ආදීනවො එත්ථ භියෙය්‍යා.

අභිගාරකාසුරමා කාමා වුත්තා භගවතා බහුදුක්ඛා බහුපායාසා, ආදීනවො එත්ථ භියෙය්‍යා.

සුපිණ්ණකුරමා කාමා වුත්තා භගවතා බහුදුක්ඛා බහුපායාසා, ආදීනවො එත්ථ භියෙය්‍යා.

යාචිතකුරමා කාමා වුත්තා භගවතා බහුදුක්ඛා බහුපායාසා, ආදීනවො එත්ථ භියෙය්‍යා.

3. ඉක්බිති ඒ හික්කුනු පෙර හිප්ප්ලිනියන් මැරු කුලයෙහි උපන් අරිට් හික්කු කර ඵලාභියහ. ඵලම් ඵගඛබාබ්ප්ලබ් අරිට් හික්කුතට මෙසේ කිත්තු:

“ඇවැත්ති අරිට්සෙති, යම් ඒ ධම් කෙනෙක් සගමොක් දෙකට අනාරායකරහ සි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් යම්සේ වදුරණ ලදු ද, ඒ ධම් සෙවනය කරන්නනුට එසේ සචරිමොක්ක අනාරාය පිණිස ප්‍රමාණ නොවෙත් ය සි සිතිය හැකි සේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් දෙසු ධම්සක්* මම දනිමි” සි. මෙබදු ලාමක දෂටියක් ඔබට උපන්නේ ලු. ඒ සැබැදු?” සි.

“ඇවැත්ති, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් යම් මේ අනාරායකර ධම්සෝ යම්සේ දෙසන ලදු ද, ඒ ධම් සෙවනය කරන්නනුට සගමොක් දෙකට අනාරාය පිණිස ප්‍රමාණ නොවෙත් යැ සි මෙසේ සිතිය හැකි සේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් දෙසු ධම්සක් මම දනිමි” සි හේ කිය.

4. “ඇවැත් අරිට්සෙති, එසේ නො කියව. භාග්‍යවතුන් වහන්සේට බොරුවෙන් දෙශාරොපණය නො කරව. භාග්‍යවතුන් වහන්සේට බොරුවෙන් දෙශාරොපණය නො මැනවි. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙසේ නො වදුරණ සේක් ම ය. ඇවැත් අරිට්සෙති, අනාරායකර ධම්සෝ නොයෙක් ආකාරයෙන් අනාරායකරහ සි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් වදුරණ ලදහ. ඒ ධම් සෙවනය කරන්නාට (සගමොක්) අවුරණ පිණිස සමත් ම ය.

“කාමයෝ අලු වූ ආශාවද ඇත්තෝ ය. බොහෝ දුක් ඇත්තෝ ය. දැඩි ආයාස ඇත්තෝ ය. මෙහි උවදුරු බොහෝ ය සි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් වදුරණ ලදී.

කාමයෝ ඇවැසැකිල්ලකට උපමා ඇත්තෝ ය. බොහෝ දුක් ඇත්තෝ ය. දැඩි ආයාස ඇත්තෝ ය. මෙහි ආදීනව බොහෝ ය සි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් වදුරණ ලදී.

කාමයෝ මස්වැදූල්ලකට උපමා ඇත්තෝ ය. බොහෝ දුක් ඇත්තෝ ය. දැඩි ආයාස ඇත්තෝ ය. මෙහි ආදීනව බොහෝ ය සි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් වදුරණ ලදී.

කාමයෝ තණසුලකට උපමා ඇත්තෝ ය. බොහෝ දුක් ඇත්තෝ ය. දැඩි ආයාස ඇත්තෝ ය. මෙහි ආදීනව බොහෝ ය සි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් වදුරණ ලදී.

කාමයෝ අභුරුවලකට උපමා ඇත්තෝ ය. බොහෝ දුක් ඇත්තෝ ය. දැඩි ආයාස ඇත්තෝ ය. මෙහි ආදීනව බොහෝ ය සි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් වදුරණ ලදී.

කාමයෝ සිහිනයකට උපමා ඇත්තෝ ය. බොහෝ දුක් ඇත්තෝ ය. දැඩි ආයාස ඇත්තෝ ය. මෙහි ආදීනව බොහෝ ය සි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් වදුරණ ලදී.

කාමයෝ (තාවකාලිකව) ඉල්ලා ගන්නා ලද්දකට උපමා ඇත්තෝ ය. බොහෝ දුක් ඇත්තෝ ය. දැඩි ආයාස ඇත්තෝ ය. මෙහි ආදීනව බොහෝ ය සි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් වදුරණ ලදී.

* මේ මෙමුක ධම්ස අනාරායකර නොවෙති සි සිතා කියු සේය.

රුක්ඛඵලපමා කාමා චූතතා භගවතා බහුදුක්ඛා බහුපායාසා, ආදීනවො එත්ථ භියෙසා.

අසිසුහුපමා කාමා චූතතා භගවතා බහුදුක්ඛා බහුපායාසා, ආදීනවො එත්ථ භියෙසා.

සත්ථිසුලුපමා කාමා චූතතා භගවතා බහුදුක්ඛා බහුපායාසා, ආදීනවො එත්ථ භියෙසා.

සසසිරුපමා කාමා චූතතා භගවතා බහුදුක්ඛා බහුපායාසා, ආදීනවො එත්ථ භියෙසා”ති.

5. එවමපි ඛො අරිට්ඨො භික්ඛු ගඬබ්බාඛිපුබ්බො තෙඤ්ඤි භික්ඛුති චූච්චමානො තපෙව තං පාපකං දිට්ඨිගතං එමසා පරාමස්ස අභිනිවිස්ස වොහරති: “එවං ඛා ඛො අහං ආට්ඨස්ම භගවතා ධම්මං දෙසිතං ආජානාමි: යථා යෙ මෙ අනන්තරාසිකා ධම්මා චූතතා භගවතා, තෙ පටිසෙවතො නාලං අනන්තරායායා”ති.

යතො ව ඛො තෙ භික්ඛු නාසකම්මංසු අරිට්ඨං භික්ඛු ගඬබ්බාඛිපුබ්බං එතස්මා පාපකා දිට්ඨිගතා විවෙචෙතුං, අථ ඛො තෙ භික්ඛු යෙන භගවා තෙනුපසඤ්ඤමිංසු. උපසඤ්ඤමිනා භගවතො එතමත්ථං ආරොචෙසුං.

6. අථ ඛො භගවා එතස්මිං නිදානෙ එතස්මිං පකරණෙ භික්ඛු-සඤ්ඤං සන්තිපාතාපෙතා අරිට්ඨං භික්ඛු ගඬබ්බාඛිපුබ්බං පටිපුච්ඡි: සච්චං කීර තෙ අරිට්ඨං එවරුපං පාපකං දිට්ඨිගතං උප්පන්නං ‘තථාහං භගවතා ධම්මං දෙසිතං ආජානාමි: යථා යෙමෙ අනන්තරාසිකා ධම්මා චූතතා භගවතා තෙ පටිසෙවතො නාලං අනන්තරායායා’ති.

“එවං ඛා ඛො අහං භනෙත භගවතා ධම්මං දෙසිතං ආජානාමි: යථා යෙ මෙ අනන්තරාසිකා ධම්මා චූතතා භගවතා, තෙ පටිසෙවතො නාලං අනන්තරායායා”ති.

කස්ස හු ඛො නාම ත්වං මොඝපුරිස මයා එවං ධම්මං දෙසිතං ආජානාසි ? නහු මයා මොඝපුරිස අනෙකපරියායෙන අනන්තරාසිකා ධම්මා අනන්තරාසිකා චූතතා, අලඤ්ඤ පත තෙ පටිසෙවතො අනන්තරායාය.

7. අසසස්සාදා කාමා චූතතා මයා බහුදුක්ඛා බහුපායාසා, ආදීනවො එත්ථ භියෙසා.

කාමයෝ ගසක ගෙඩි හා උපමා ඇත්තෝ ය. බොහෝ දුක් ඇත්තෝ ය. දැඩි ආයාස ඇත්තෝ ය. මෙහි ආදීනව බෙහෙවි යි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් වදාරණ ලදී.

කාමයෝ මස්කපන කැත්ත හා මස්ලොඹුවකට උපමා ඇත්තෝ ය. බොහෝ දුක් ඇත්තෝ ය. දැඩි ආයාස ඇත්තෝ ය. මෙහි ආදීනව බෙහෙවි යි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් වදාරණ ලදී.

කාමයෝ සිරියක් හා සුලාසුබයකට උපමා ඇත්තෝ ය. බොහෝ දුක් ඇත්තෝ ය. දැඩි ආයාස ඇත්තෝ ය. මෙහි ආදීනව බෙහෙවි යි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් වදාරණ ලදී.

කාමයෝ සම්මිථියකට උපමා ඇත්තෝ ය. බොහෝ දුක් ඇත්තෝ ය. දැඩි ආයාස ඇත්තෝ ය. මෙහි ආදීනව බොහෝ යයි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් වදාරණ ලදී.

5. ගඬබාධිපුබ්බ අරියෝ භික්ෂුගෙම ඒ භික්ෂුන් විසින් මෙසේ කියනු ලැබුයේ “අච්චත්ති, යම් මේ අනතරායකර ධර්මයෝ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් යම් සේ වදාරණ ලද ද, ඒ ධර්ම සෙවනය කරන්නාට අනතරාය පිණිස ප්‍රමාණ නොවෙත ය යි සිතිය හැකි සේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් දෙසනලද ධර්මයක් මම දනිමි” යි ඒ ලාමක දූෂටිය එ ලෙස ම දැඩි කොට ගෙන ඊට ඇතුල් වී ව්‍යවහාර කෙරෙයි

ගඬබාධිපුබ්බ අරියෝ මහණ මේ ලාමක මිත්‍රාදායකයෙක් වෙන් කරන්නට යම් හෙයකින් ඒ භික්ෂුහු අසමත් වුවාහු ද, එකල්හි ඒ භික්ෂුහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේ යම් තැනක ද එතැනට එළඹියාහුය. එළඹ භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මේ කාරණය සැල කලාහුය.

6. ඉක්බිති භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මේ නිදානයෙහි මේ ප්‍රකරණයෙහි භික්ෂුසංඝයා රැස් කරවා “අරියය, ‘යම් මේ අනතරායකර ධර්මයෝ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් යම් සේ වදාරණලද ද, ඒ ධර්මයෝ සෙවනය කරන්නාට අනතරාය පිණිස ප්‍රමාණ නොවෙත ය යි සිතිය හැකි සේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් දෙසූ ධර්මයක් මම දනිමි’ යි මෙ බඳු ලාමක දූෂටියක් තට උපන්නෝ ය යනු සැබෑදැ” යි අරියෝ මහණහු ප්‍රථමත් සේක.

“යම් මේ අනතරායකර ධර්මයෝ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් වදාරණලදහු ද, ඒ ධර්මයෝ සෙවනය කරන්නාට අනතරාය පිණිස සමච්ඡි නො වෙත් යැ යි සිතිය හැකි සේ, සවාමිනි, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් දෙසූ ධර්මයක් මම දනිමි” යි (අරියෝ මහණ කී ය).

“හිස් පුරුෂය, මවිසින් කවරකුට එසේ දෙසූ ධර්මයක් නුඹ දනිති ද, හිස් පුරුෂය, මවිසින් නන් අයුරින් අනතරායකර ධර්මයෝ අනතරායකරහ යි ප්‍රකාශ කරණ ලද්දහු නො වෙත් ද. සෙවනය කරන්නාට සහමොක් වලකනු පිණිස ඒ දහම් සමත් නො වෙත් ද?”

7. මවිසින් කාමයෝ අලප් ආශ්වාද (රස විදගැණුම්) ඇත්තෝ ය, බොහෝ දුක් ඇත්තෝ ය, දැඩි ආයාස ඇත්තෝ ය, මේ කාමයෙහි ආදීනව බොහෝ ය යි පවසන ලදහ.

අට්ඨිකභිඤ්ජපමා කාමා චුතතා මයා බහුදුකඛා බහුපායාසා, ආදීනවො එත්ථ භියෙය්‍යා.

මංසපෙසුපමා කාමා චුතතා මයා බහුදුකඛා බහුපායාසා, ආදීනවො එත්ථ භියෙය්‍යා.

තිණ්ණකකුපමා කාමා චුතතා මයා බහුදුකඛා බහුපායාසා, ආදීනවො එත්ථ භියෙය්‍යා.

අබ්බාරකාසුපමා කාමා චුතතා මයා බහුදුකඛා බහුපායාසා, ආදීනවො එත්ථ භියෙය්‍යා.

සුපිණ්ණකුපමා කාමා චුතතා මයා බහුදුකඛා බහුපායාසා, ආදීනවො එත්ථ භියෙය්‍යා.

යාචිතකුපමා කාමා චුතතා මයා බහුදුකඛා බහුපායාසා, ආදීනවො එත්ථ භියෙය්‍යා.

රුකඛඵලපමා කාමා චුතතා මයා බහුදුකඛා බහුපායාසා, ආදීනවො එත්ථ භියෙය්‍යා.

අසිසුහුපමා කාමා චුතතා මයා බහුදුකඛා බහුපායාසා, ආදීනවො එත්ථ භියෙය්‍යා.

සත්තිසුලුපමා කාමා චුතතා මයා බහුදුකඛා බහුපායාසා, ආදීනවො එත්ථ භියෙය්‍යා.

සප්පසිරුපමා කාමා චුතතා මයා බහුදුකඛා බහුපායාසා, ආදීනවො එත්ථ භියෙය්‍යා.

8. අථ ච පන තං මොඝපුරිස අත්තනා දුග්ගතිතෙන අමො ව අබ්බාවිකඛසි, අත්තනාඤ්ච බණ්ඨි, බහුඤ්ච අපුඤ්ඤං පඤ්චසි. තං හි තෙ මොඝපුරිස භවිස්සති දීඝරත්තං අභිතාය දුක්ඛාය. තෙනං මොඝපුරිස අප්පසන්නානං වා පසාදය -පෙ- විගර්හිතාං ධම්මං කථං කතා භික්ඛු ආමනෙතසි:

තෙන හි භික්ඛවෙ සඤ්ඤා අර්ට්ඨස්ස භික්ඛුනො ගඤ්චාබිපුබ්බස්ස පාපිකාය දට්ඨියා අප්පට්ඨිස්සග්ගෙ උකෙඛපනීයකම්මං කරොතු අසමොගං සඤ්ඤන.

එවඤ්ච පන භික්ඛවෙ කාතබ්බං: පඨමං අර්ට්ඨො භික්ඛු ගඤ්චාබිපුබ්බො වොදෙනබ්බො. වොදෙත්වා සාරෙතබ්බො. සාරෙත්වා ආපත්ති ආරොපෙතබ්බො. ආපත්තිං ආරොපෙත්වා ව්‍යතෙනන භික්ඛුනා පටිබලෙන සඤ්ඤා ඤ්ඤෙතබ්බො:

ම විසින් කාමයෝ ඇටසැකිල්ලකට උපමා ඇත්තෝ ය යි... පවසන ලදහ.

ම විසින් කාමයෝ මස්වාදූල්ලකට උපමා ඇත්තෝ ය යි... පවසන ලදහ.

ම විසින් කාමයෝ තණසුලකට උපමා ඇත්තෝ ය යි... පවසන ලදහ.

ම විසින් කාමයෝ අතුරුවලකට උපමා ඇත්තෝ ය යි... පවසන ලදහ.

ම විසින් කාමයෝ සිහිනයකට උපමා ඇත්තෝ ය යි... පවසන ලදහ.

ම විසින් කාමයෝ ඉල්ලාගන්නා ලද්දකට උපමා ඇත්තෝ ය යි... පවසන ලදහ.

ම විසින් කාමයෝ ගසක ගෙහි හා උපමා ඇත්තෝ ය යි... පවසන ලදහ.

ම විසින් කාමයෝ මස් කපන කැත්ත හා මස්ලොඹුවකට උපමා ඇත්තෝ ය යි... පවසන ලදහ.

ම විසින් කාමයෝ සිරිය හා සුලාසුබයට උපමා ඇත්තෝ ය යි... පවසන ලදහ.

ම විසින් කාමයෝ සප්පිරසකට උපමා ඇත්තෝය, බොහෝ දුක් ඇත්තෝ ය, බොහෝ ආයාස ඇත්තෝ ය, මේ කාමයෙහි ඇදිනව බොහෝ යයි ප්‍රකාශ කරණ ලදහ.

8. එසේ ඇති කල්හිත් නිස්පුරුෂය, තෝ තමන් වරදවා ගත් අදහසින් අපට ද බොරුවෙන් වොදනා කරන්නෙහි ය තමන් ගුණ සාරාලත්තෙහි ය. බොහෝ අකුසල් රැස් කරන්නෙහි ය. නිස්පුරුෂය, එය නුඹට බොහෝ කාලයක් අහින පිණිස දුක් පිණිස වන්නේ ය. නිස්පුරුෂය, මෙය නොපැහැදුනවුන්ගේ පැහැදීම පිණිස හෝ... නො වෙයි. (අරිය භික්ෂුහට) ගරහා දූහැමි කථා කොට භික්ෂුන් ඇමතු සේක:

මහණෙනි, එසේ නම් සංඝ තෙම ගඬබාධිපුබ්බ අරිය භික්ෂුහට ලාමක දූෂටිය නොදුරලීමෙහි සංඝයා සමග සමොග නැති උකෙට්තිය-කමය කෙරේවා.

මහණෙනි, (ඒ උකෙට්තියකමය) මෙසේ කටයුතු යි. පලමු කොට ගඬබාධිපුබ්බ අරිය භික්ෂුහට වොදනා කළ යුතු යි. වොදනා කොට (ඇවැන) සිහිපත් කරවිය යුතුයි. (ඇවැන) සිහිපත් කරවා ඇවැන නැංවිය යුතු යි. ඇවැන නංවා ප්‍රතිබල වූ විසත් මහණකු විසින් සංඝතෙමේ දූන්විය යුතු යි:

9. “සුණාභු මෙ භනෙන සඛෙසා: අර්ධස්ස භික්ඛුනො ගඞ්ඛබාධි-
පුබ්බස්ස ඵවරුපං පාපකං දිට්ඨිගතං උප්පන්නං, “තථාහං භගවතා ධම්මං
දෙසිතං ආජානාමි: යථා යෙ’මෙ අනතරාසිකා ධම්මා චූන්තා භගවතා
තෙ පටිසෙවනො නාලං අනතරායායා”ති. සො තං දිට්ඨිං නප්පට්-
තිස්සජ්ජති. යදි සඛෙසස්ස පතනකල්ලං, සඛෙසා අර්ධස්ස භික්ඛුනො
ගඞ්ඛබාධිපුබ්බස්ස පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පට්තිස්සග්ගෙ උකෙඛපනීයකමමං
කරොය්, අසමෙහාගං සඛෙසන්. ඵසා ඤානති.

සුණාභු මෙ භනෙන සඛෙසා: අර්ධස්ස භික්ඛුනො ගඞ්ඛබාධි
පුබ්බස්ස ඵවරුපං පාපකං දිට්ඨිගතං උප්පන්නං, “තථාහං භගවතා ධම්මං
දෙසිතං ආජානාමි: යථා යෙ’මෙ අනතරාසිකා ධම්මා චූන්තා භගවතා
තෙ පටිසෙවනො නාලං අනතරායායා”ති. සො තං දිට්ඨිං නප්පට්-
තිස්සජ්ජති. සඛෙසා අර්ධස්ස භික්ඛුනො ගඞ්ඛබාධිපුබ්බස්ස පාපිකාය
දිට්ඨියා අප්පට්තිස්සග්ගෙ උකෙඛපනීයකමමං කරොති අසමෙහාගං
සඛෙසන්. යස්සායසමතො ඛමති අර්ධස්ස භික්ඛුනො ගඞ්ඛබාධිපුබ්බස්ස
පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පට්තිස්සග්ගෙ උකෙඛපනීයස්ස කමමස්ස කරණං
අසමෙහාගං සඛෙසන්, සො භුණ්ණස්ස, යස්ස තකම්මති, සො භාසෙය්.

දුතියමි ඵතමන්තං වදාමි-පෙ- තතියමි ඵතමන්තං වදාමි. සුණාභු
මෙ භනෙන සඛෙසා: අර්ධස්ස භික්ඛුනො ගඞ්ඛබාධිපුබ්බස්ස ඵවරුපං
පාපකං දිට්ඨිගතං උප්පන්නං “තථාහං භගවතා ධම්මං දෙසිතං ආජානාමි:
යථා යෙ’මෙ අනතරාසිකා ධම්මා චූන්තා භගවතා තෙ පටිසෙවනො
නාලං අනතරායායා”ති. සො තං දිට්ඨිං නප්පට්තිස්සජ්ජති. සඛෙසා අර්ධස්ස
භික්ඛුනො ගඞ්ඛබාධිපුබ්බස්ස පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පට්තිස්සග්ගෙ උකෙඛප-
නීයකමමං කරොති අසමෙහාගං සඛෙසන්. යස්සායසමතො ඛමති අර්ධස්ස
භික්ඛුනො ගඞ්ඛබාධිපුබ්බස්ස පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පට්තිස්සග්ගෙ උකෙඛප-
නීයස්ස කමමස්ස කරණං අසමෙහාගං සඛෙසන්, සො භුණ්ණස්ස, යස්ස
තකම්මති, සො භාසෙය්.

කතං සඛෙසන් අර්ධස්ස භික්ඛුනො ගඞ්ඛබාධිපුබ්බස්ස පාපිකාය
දිට්ඨියා අප්පට්තිස්සග්ගෙ උකෙඛපනීයකමමං අසමෙහාගං සඛෙසන්. ඛමති
සඛෙසස්ස, තස්මා භුණ්ණති. ඵවමෙතං ධාරයාමි”ති.

10. ආවාසපරමපරඤ්ච භික්ඛවෙ සංසථ, “අර්ධෝ භික්ඛු ගඞ්ඛබාධි-
පුබ්බො සඛෙසන් පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පට්තිස්සග්ගෙ උකෙඛපනීයකමමකතො
අසමෙහාගං සඛෙසන්”ති.

9. “සාමිනි, සංඝ තෙම මාගේ වචනය අසාවා. ගඬබාධිපුබ්බ අර්ථය හිඤ්ඤාට “යම් මේ ධර්ම කෙනෙක් අනාරාධකර හි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් යම් සේ වදාරණ ලද්ද ද, ඒ ධර්ම සෙවනය කරන්නනුට අනාරාධ පිණිස නොවෙන් යැයි සිතිය හැකි සේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් දෙසූ ධර්මයක් මම දනිමි” යි මෙබඳු ලාමක දූෂටියෙක් උපන්නේ වෙයි. හෙ තෙම ඒ දූෂටිය නො දුරලයි. ඉදින් සංඝයාට පැමිණි කල් ඇත්තේ නම්, සංඝතෙම ගඬබාධිපුබ්බ අර්ථය හිඤ්ඤාට සංඝයා සමග ධර්මාමිෂ සමෙහාග නැති, ලාමක දූෂටිය නොදුරලීමෙහි උකෙබපනියකමය කරන්නේ ය. මේ ඤානිය යි.

සාමිනි, සංඝ තෙම මාගේ වචනය අසාවා. ගඬබාධිපුබ්බ අර්ථය හිඤ්ඤාට “යම් මේ අනාරාධකර ධර්මයෝ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් යම් සේ දෙසන ලද්ද ද, ඒ ධර්ම සෙවනය කරන්නනුට අනාරාධ පිණිස නොවෙන් යැයි සිතිය හැකි සේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් දෙසූ ධර්මයක් මම දනිමි” යි මෙබඳු ලාමක දූෂටියෙක් උපන්නේ වෙයි. හෙ තෙම ඒ ලාමක දූෂටිය නො දුරලයි. සංඝතෙම ගඬබාධිපුබ්බ අර්ථය හිඤ්ඤාට සංඝයා සමග සමෙහාග නැති ඒ ලාමක දූෂටිය නොදුරලීමෙහි උකෙබපනියකමය කරයි ගඬබාධිපුබ්බ අර්ථය හිඤ්ඤාට සංඝයා සමග සමෙහාග නැති, ලාමක දූෂටිය නොදුරලීමෙහි උකෙබපනියකමය කිරීම යම් ආයුෂ්මතකුට අභිමත නම්, හෙ තෙම නිශ්ශබ්ද වේවා. යමකුට අභිමත නම් හෙ තෙම කියාවා.

දෙවනුවත් මේ කාරණය කියමි... තෙවනුවත් මේ කාරණය කියමි. සාමිනි, සංඝ තෙම මාගේ වචනය අසාවා. ගඬබාධිපුබ්බ අර්ථය හිඤ්ඤාට “යම් මේ අනාරාධකර ධර්මයෝ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් යම් සේ වදාරණ ලද්ද ද, ඒ ධර්ම සෙවනය කරන්නනුට අනාරාධ පිණිස නොවෙන් යැයි සිතිය හැකි සේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් දෙසූ ධර්මයක් මම දනිමි” යි, මෙබඳු ලාමක දූෂටියෙක් උපන්නේ වෙයි. ඒ අර්ථය හිඤ්ඤා තෙම ඒ ලාමක දූෂටිය නො දුරලයි. සංඝ තෙම ගඬබාධිපුබ්බ අර්ථය හිඤ්ඤාට සංඝයා සමග සමෙහාග නැති, ඒ ලාමක දූෂටිය නො දුරලීමෙහි උකෙබපනිය කමය කරයි. ගඬබාධිපුබ්බ අර්ථය හිඤ්ඤාට සංඝයා සමග ධර්මාමිෂ සමෙහාග නැති, ලාමක දූෂටිය නො දුරලීමෙහි උකෙබපනියකමය කිරීම යම් ආයුෂ්මතකුට රුචි වේ නම්, හෙ තෙම නිශ්ශබ්ද වේවා. යමකුට රුචි නොවේ නම් හෙ තෙම කියාවා.

සංඝයා විසින් ගඬබාධිපුබ්බ අර්ථය හිඤ්ඤාට සංඝයා සමග සමෙහාග නැති, ලාමක දූෂටිය නො දුරලීමෙහි උකෙබපනිය කමය කරණ ලදී. සංඝයාට එය අභිමත යි. එහෙයින් නිශ්ශබ්ද යි. මෙය මෙසේ පිළිගනිමි” යි.

10. මහණෙනි, ගඬබාධිපුබ්බ අර්ථය හිඤ්ඤාට සංඝයා සමග සමෙහාග නැති, ලාමක දූෂටිය නො දුරලීමෙහි උකෙබපනිය කමය කරණ ලද්දේ යැයි ආවාසයක් පාසා ද දන්වමි.

අධම්මකම්මද්වාදසකං

1 නීති භික්ඛවෙ අඛෙගති සම්නාගතං පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පට්ඨිස්සග්ගෙ උකෙට්ඨකම්මං අධම්මකම්මඤ්ච හොති අවිනයකම්මඤ්ච දුට්ඨසන්තඤ්ච: අසම්මුඛා කතං හොති, අපට්ඨුච්ඡා කතං හොති, අපට්ඨඤ්ඤාය කතං හොති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ නිහඬෙගති සම්නාගතං පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පට්ඨිස්සග්ගෙ උකෙට්ඨකම්මං අධම්මකම්මඤ්ච හොති අවිනයකම්මඤ්ච දුට්ඨසන්තඤ්ච.

2. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ නිහඬෙගති සම්නාගතං පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පට්ඨිස්සග්ගෙ උකෙට්ඨකම්මං අධම්මකම්මඤ්ච හොති අවිනයකම්මඤ්ච දුට්ඨසන්තඤ්ච: අනාපතනියා කතං හොති, අදෙසනාගාමිනියා ආපතනියා කතං හොති, දෙසිතාය ආපතනියා කතං හොති -පෙ-

3. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ නිහඬෙගති -පෙ- අවොදෙඤ්ඤා කතං හොති, අසාරෙඤ්ඤා කතං හොති, ආපතනිං අනාරොපෙඤ්ඤා කතං හොති -පෙ-

4. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ නිහඬෙගති -පෙ- අසම්මුඛා කතං හොති, අධම්මෙත කතං හොති, වග්ගෙත කතං හොති -පෙ-

5. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ නිහඬෙගති -පෙ- අපට්ඨුච්ඡා කතං හොති, අධම්මෙත කතං හොති, වග්ගෙත කතං හොති -පෙ-

6. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ නිහඬෙගති -පෙ- අපට්ඨඤ්ඤාය කතං හොති, අධම්මෙත කතං හොති, වග්ගෙත කතං හොති -පෙ-

7. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ නිහඬෙගති -පෙ- අනාපතනියා කතං හොති, අධම්මෙත කතං හොති, වග්ගෙත කතං හොති -පෙ-

8. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ නිහඬෙගති -පෙ- අදෙසනාගාමිනියා ආපතනියා කතං හොති, අධම්මෙත කතං හොති, වග්ගෙත කතං හොති -පෙ-

9. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ නිහඬෙගති -පෙ- දෙසිතාය ආපතනියා කතං හොති, අධම්මෙත කතං හොති, වග්ගෙත කතං හොති -පෙ-

10. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ නිහඬෙගති -පෙ- අවොදෙඤ්ඤා කතං හොති, අධම්මෙත කතං හොති, වග්ගෙත කතං හොති -පෙ-

අධමිකම් දෙලොස

1. මහණෙනි, ලාමක දූෂ්ටය නොදුරලීමෙහි කළ අඩන තුණකින් යුත් උකෙට්ටනියකමය නොදැනුම් කමෙක් ද වෙයි. අවිනය කමෙක් ද නොසංහිදුනෙක් ද වෙයි. නොහමුවෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, නොපිළිවිස කරණ ලද්දේ වේ ද, පිළිණ නොගෙණ කරණ ලද්දේ වේ ද, මහණෙනි, ලාමක දූෂ්ටය නොදුරලීමෙහි කළ මේ අඩන තුණකින් යුතු උකෙට්ටනියකමය නොදැනුම්කමෙක් ද වෙයි. අවිනයකමෙක් ද වෙයි. නොසංහිදුනෙක් ද වෙයි.

2. මහණෙනි, ලාමක දූෂ්ටය නොදුරලීමෙහි අන්‍ය වූ ද අඩන තුණකින් යුත් උකෙට්ටනියකමය නොදැනුම්කමෙක් ද වෙයි. අවිනය කමෙක් ද වෙයි. නොසංහිදුනෙක් ද වෙයි. නොඇවැතෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, දෙසීමෙන් පිරිසිදු නොවන ඇවැතෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, ඇවැත දෙසු කල්හි කරණ ලද්දේ වේ ද...

3. මහණෙනි, අන්‍ය වූ ද අඩන තුණකින්... වොදනා නොකොට කරණ ලද ද, සිහිපත් නොකරවා කරණ ලද ද, ඇවැතට නොනංවා කරණ ලද ද...

4. මහණෙනි, අන්‍ය වූ ද අඩන තුණකින්... නොහමුවෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, නොදැනුමින් කරණ ලද්දේ වේ ද, ව්‍යග්‍ර වූ සංඝයා විසින් කරණ ලද්දේ වේ ද...

5. මහණෙනි, අන්‍ය වූ ද අඩන තුණකින්... නොපිළිවිස කරණ ලද්දේ වේ ද, නොදැනුමින් කරණ ලද්දේ වේ ද, ව්‍යග්‍ර වූ සංඝයා විසින් කරණ ලද්දේ වේ ද...

6. මහණෙනි, අන්‍ය වූ අඩන තුණකින්... පිළිණ නොගෙණ කරණ ලද්දේ වේ ද, නොදැනුමින් කරණ ලද්දේ වේ ද, ව්‍යග්‍ර වූ සංඝයා විසින් කරණ ලද්දේ වේ ද...

7. මහණෙනි, අන්‍ය වූ අඩන තුණකින්... නොඇවැතෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, නොදැනුමින් කරණ ලද්දේ වේ ද, ව්‍යග්‍ර වූ සංඝයා විසින් කරණ ලද්දේ වේ ද...

8. මහණෙනි, අන්‍ය වූ ද අඩන තුණකින්... දෙසීමෙන් පිරිසිදු නොවන ඇවැතෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, නොදැනුමින් කරණ ලද්දේ වේ ද, ව්‍යග්‍ර වූ සංඝයා විසින් කරණ ලද්දේ වේ ද...

9. මහණෙනි, අන්‍ය වූ ද අඩන තුණකින්... ඇවැත දෙසු කල්හි කරණ ලද ද, නොදැනුමින් කරණ ලද ද, ව්‍යග්‍ර වූ සංඝයා විසින් කරණ ලද ද...

10. මහණෙනි, අන්‍ය වූ ද අඩන තුණකින්... වොදනා නොකොට කරණ ලද්දේ වේ ද, නොදැනුමින් කරණ ලද්දේ වේ ද, ව්‍යග්‍ර වූ සංඝයා විසින් කරණ ලද්දේ වේ ද...

11. අපරෙතිපි භික්ඛවෙ තිහඛෙහති -පෙ- අසාරෙඤා කතං හොති, අධම්මෙන කතං හොති, වග්ගෙන කතං හොති -පෙ-

12. අපරෙතිපි භික්ඛවෙ තිහඛෙහති -පෙ- ආපනතිං අනාරොපෙඤා කතං හොති, අධම්මෙන කතං හොති, වග්ගෙන කතං හොති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ තිහඛෙහති සමන්තාගතං පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පට්ඨිස්සංගෙහ උකෙඛපනීයකම්මං අධම්මකම්මඤ්ඤා හොති අවිනයකම්මඤ්ඤා දුට්ඨපසන්නඤ්ඤා.

අධම්මකම්මදවාදසකං නිට්ඨිතං.

ධම්මකම්මදවාදසකං

1. තිහි භික්ඛවෙ අඛෙහති සමන්තාගතං පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පට්ඨිස්සංගෙහ උකෙඛපනීයකම්මං ධම්මකම්මඤ්ඤා හොති විනයකම්මඤ්ඤා සුට්ඨපසන්නං ව: සම්මුඛා කතං හොති, පටිපුච්ඡා කතං හොති, පටිඤ්ඤා කතං හොති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ තිහඛෙහති සමන්තාගතං පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පට්ඨිස්සංගෙහ උකෙඛපනීයකම්මං ධම්මකම්මඤ්ඤා හොති විනයකම්මඤ්ඤා සුට්ඨපසන්නඤ්ඤා.

2. අපරෙතිපි භික්ඛවෙ තිහඛෙහති සමන්තාගතං පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පට්ඨිස්සංගෙහ උකෙඛපනීයකම්මං ධම්මකම්මඤ්ඤා හොති, විනයකම්මඤ්ඤා සුට්ඨපසන්නං ව: ආපනතියා කතං හොති, දෙසනාගාමිනියා ආපනතියා කතං හොති, අදෙසිනාය ආපනතියා කතං හොති -පෙ-

3. අපරෙතිපි භික්ඛවෙ තිහඛෙහති -පෙ- වොදෙඤා කතං හොති, සාරෙඤා කතං හොති, ආපනතිං ආරොපෙඤා කතං හොති -පෙ-

4. අපරෙතිපි භික්ඛවෙ තිහඛෙහති -පෙ- සම්මුඛා කතං හොති, ධම්මෙන කතං හොති, සමග්ගෙන කතං හොති -පෙ-

5. අපරෙතිපි භික්ඛවෙ තිහඛෙහති -පෙ- පටිපුච්ඡා කතං හොති, ධම්මෙන කතං හොති, සමග්ගෙන කතං හොති -පෙ-

6. අපරෙතිපි භික්ඛවෙ තිහඛෙහති -පෙ- පටිඤ්ඤා කතං හොති, ධම්මෙන කතං හොති, සමග්ගෙන කතං හොති -පෙ-

7. අපරෙතිපි භික්ඛවෙ තිහඛෙහති -පෙ- ආපනතියා කතං හොති, ධම්මෙන කතං හොති, සමග්ගෙන කතං හොති -පෙ-

11. මහණෙනි, අන්‍ය වූ ද අභ්‍යන්තර භූතයකින් යුතු... සිහිපත් නො කරවා කරණ ලද්දේ වේ ද, නොදැනමින් කරණ ලද්දේ වේ ද, ව්‍යාච්ඡි සමයයා විසින් කරණ ලද්දේ වේ ද...

12. මහණෙනි, අන්‍ය වූ ද අභ්‍යන්තර භූතයකින් යුතු, ලාමක දූෂ්ටය නො දුරලීමෙහි කළ උකෙටනිය කමය නොදැනමින් ද වෙයි. අවිනය කමෙන් ද වෙයි. නොසංකල්පනෙන් ද වෙයි. ඇවැත නො නංවා කරණ ලද්දේ වේ ද, නොදැනමින් කරණ ලද්දේ වේ ද, ව්‍යාච්ඡි සමයයා විසින් කරණ ලද්දේ වේ ද මහණෙනි, මේ අභ්‍යන්තර භූතයකින් යුක්ත වූ ලාමක දූෂ්ටය නො දුර- ලීමෙහි කළ උකෙටනිය කමය නොදැනමින් ද වෙයි. අවිනය කමෙන් ද වෙයි. නො සංකල්පනෙන් ද වෙයි.

අධිකම දෙලොස නිම.

ධම්මකම දෙලොස

1. මහණෙනි, අභ්‍යන්තර භූතයකින් යුක්ත වූ ලාමක දූෂ්ටය නොදුරලීමෙහි කළ උකෙටනිය කමය දැනමින් ද වෙයි, විනයකමෙන් ද වෙයි, මනාව සංකල්පනෙන් ද වෙයි: හමුවෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, පිළිවිස කරණ ලද්දේ වේ ද, පිළිගෙන කරණ ලද්දේ වේ ද, මහණෙනි, මේ අභ්‍යන්තර භූතයකින් යුතු ලාමක දූෂ්ටය නොදුරලීමේ උකෙටනිය කමය දැනමින් ද වෙයි. විනයකමෙන් ද වෙයි. මනාව සංකල්පනෙන් ද වෙයි.

2. මහණෙනි, අන්‍ය වූ ද අභ්‍යන්තර භූතයකින් යුතු ලාමක දූෂ්ටය නොදුරලීමේ උකෙටනිය කමය දැනමින් ද වෙයි, විනයකමෙන් ද මනාව සංකල්පනෙන් ද වෙයි: ඇවැත ඇති කරණ ලද ද, දෙසීමෙන් පරිසිදු වන ඇවැතෙහි කරණ ලද ද, ඇවැත නො දෙසූ කරණ ලද ද...

3. මහණෙනි, අන්‍ය වූ ද අභ්‍යන්තර භූතයකින් යුත්... වොදනා කොට කරණ ලද ද, සිහිපත් කරවා කරණ ලද ද, ඇවැත නංවා කරණ ලද ද...

4. මහණෙනි, අන්‍ය වූ ද අභ්‍යන්තර භූතයකින් යුත්... හමුවෙහි කරණ ලද ද, දැනමින් කරණ ලද ද සමග වූ සමයයා විසින් කරණ ලද ද...

5. මහණෙනි, අන්‍ය වූ ද අභ්‍යන්තර භූතයකින් යුත්... පිළිවිස කරණ ලද ද, දැනමින් කරණ ලද ද සමග වූ සමයයා විසින් කරණ ලද ද...

6. මහණෙනි, අන්‍ය වූ ද අභ්‍යන්තර භූතයකින් යුත්... පිළිගෙන කරණ ලද ද, දැනමින් කරණ ලද ද, සමග වූ සමයයා විසින් කරණ ලද ද,

7. මහණෙනි, අන්‍ය වූ ද අභ්‍යන්තර භූතයකින් යුත්... ඇවැත ඇති කරණ ලද ද, දැනමින් කරණ ලද ද, සමග වූ සමයයා විසින් කරණ ලද ද,

8. අපරෙතිපි භික්ඛවෙ තිහඛෙගති -පෙ- දෙසනාගාමිනියා ආපනතියා කතං හොති, ධම්මෙන කතං හොති, සමග්ගෙන කතං හොති -පෙ-

9. අපරෙතිපි භික්ඛවෙ තිහඛෙගති -පෙ- අදෙසිතාය ආපනතියා කතං හොති, ධම්මෙන කතං හොති, සමග්ගෙන කතං හොති -පෙ-

10. අපරෙතිපි භික්ඛවෙ තිහඛෙගති -පෙ- වොදෙචා කතං හොති, ධම්මෙන කතං හොති, සමග්ගෙන කතං හොති -පෙ-

11. අපරෙතිපි භික්ඛවෙ තිහඛෙගති -පෙ- සාරෙචා කතං හොති, ධම්මෙන කතං හොති, සමග්ගෙන කතං හොති -පෙ-

12. අපරෙතිපි භික්ඛවෙ තිහඛෙගති -පෙ- ආපනතිං ආරොපෙචා කතං හොති, ධම්මෙන කතං හොති, සමග්ගෙන කතං හොති. ඉමෙති ඛො භික්ඛවෙ තිහඛෙගති සමන්තාගතං පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පට්ඨිස්සග්ගෙ උකෙකපනියකමම. ධම්මකමමං ච හොති, විනයකමමංඤ්ච, සුචුපසන්තංඤ්ච.

ධම්මකමමදාදසකං නිට්ඨිතං.

ආකඛබ්බමානජකකං

1. තිති භික්ඛවෙ අඛෙගති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආකඛබ්බමානො සඛෙසා පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පට්ඨිස්සග්ගෙ උකෙකපනියකමමං කරෙය්‍ය: හණ්ඨකාරකො හොති කලහකාරකො විවාදකාරකො හස්සකාරකො සඛෙස අධිකාරණකාරකො, බාලො හොති අව්‍යතො ආපනතිබහුලො අනපද්දනො, ගිහිසංසට්ඨො විහරති අනනුලොමිකෙති ගිහිසංසගෙති. ඉමෙති ඛො භික්ඛවෙ තිහඛෙගති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආකඛබ්බමානො සඛෙසා පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පට්ඨිස්සග්ගෙ උකෙකපනියකමමං කරෙය්‍ය.

2. අපරෙතිපි භික්ඛවෙ තිහඛෙගති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආකඛබ්බමානො සඛෙසා පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පට්ඨිස්සග්ගෙ උකෙකපනියකමමං කරෙය්‍ය: අධිසිලෙ සීලවිපනො හොති, අර්ඣකාචාරෙ ආචාරවිපනො හොති, අනිදිට්ඨියා දිට්ඨිවිපනො හොති. ඉමෙති ඛො භික්ඛවෙ තිහඛෙගති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආකඛබ්බමානො සඛෙසා පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පට්ඨිස්සග්ගෙ උකෙකපනියකමමං කරෙය්‍ය.

3. අපරෙතිපි භික්ඛවෙ තිහඛෙගති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආකඛබ්බමානො සඛෙසා පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පට්ඨිස්සග්ගෙ උකෙකපනියකමමං කරෙය්‍ය: බුද්ධස්ස අවණණං භාසති, ධම්මස්ස අවණණං භාසති, සඛෙසස්ස අවණණං භාසති. ඉමෙති ඛො භික්ඛවෙ තිහඛෙගති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආකඛබ්බමානො සඛෙසා පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පට්ඨිස්සග්ගෙ උකෙකපනියකමමං කරෙය්‍ය.

8. මහණෙනි, අත්‍ය වූ දඬුවම් තුණකින් යුත්... දෙසීමෙන් පිරිසිදු වන ආලාතෙහි කරණ ලද ද, දූතාමිත් කරණ ලද ද, සමගි වූ සම්පයා විසින් කරණ ලද ද...

9. මහනෙති, අත්‍ය වූ ද අභිත භූතෙකින් යුත්... දෙසු ඇවැතෙති කරණ ලද ද, දැනුමින් කරණ ලද ද, සමග වූ සම්බන්ධ වීසින් කරණ ලද ද...

10. මහණෙනි, අත්‍යවූද අඛණ්ඩානුකූලයෙන් හුන්... වෛදනා කොට කරණ ලද ද, දෘඪමිත් කරණ ලද ද, සමග වූ සමික්ඛා විසින් කරණ ලද ද...

11. මහනෙති, අන්‍ය වූ ද අඩිත භූතෙකින් යුත්... සිහිපත් කරවා කරණ ලද ද, දූහැමින් කරණ ලද ද, සමග වූ සමසයා විසින් කරණ ලද ද...

12. මහඤ්ඤා, අන්ය වූ ද අභ්‍යන්තර භූමිකාවක් යුත්... ලාමක දෘෂ්ටිය නොදුරුල්ලෙහි කළ උනෙහි පරිදි කම්ම දැනුම්කමක් ද වෙයි විනය කමක් ද වෙයි. මනා ව සංහිදුනෙක් ද වෙයි. ඇවැත් නංවා කරණ ලද ද, දැනුමක් කරණ ලද ද, සමග වූ සමයයා විසින් කරණ ලද ද, මහඤ්ඤා, මේ අභ්‍යන්තර භූමිකාවක් යුත්, ලාමක දෘෂ්ටිය නොදුරුල්ලෙහි කළ උනෙහි පරිදි කම්ම දැනුම්කමක් ද වෙයි. විනය කමක් ද වෙයි. මනාව සංහිදුනෙක් ද යෙයි.

දහැමිකම දෙළොස් නිමි.

ආකලීමාන පටිකය

1. මහණෙනි, අභ්‍යන්තර භූමියකින් යුක්ත භික්ෂුහට සංඝ තෙම කැමැති වන්නේ නම් ලාමක දූෂ්ටයා නොදරුණුමෙහි උකෙඬපනිය කමය කරන්නේ ය ඔබර කරන්නේ කලහ කරන්නේ විරුද්ධවාද ඇති කරන්නේ වාක්කලහ කරන්නේ සංඝයා විෂයෙහි අධිකරණ ඉදිරිපත් කරන්නේ මේ ද, අඟු වූයේ නොවියත් වූයේ ඇවැත් බහුල කොට ඇත්තේ කෙළවරක් නැති ඇවැත් ඇත්තේ මේ ද, ගිහියන් හා එකට ගැටුනේ අනුලෝම නොවූ ගිහිසංඝගීයෙන් යුක්ත වැ වසයි ද මහණෙනි, මේ අභ්‍යන්තර භූමියකින් යුක්ත මහණහට සංඝ තෙම කැමැති නම් ලාමක දූෂ්ටයා නොදරුණුමෙහි උකෙඬපනිය කමය කරන්නේ ය.

2. මහණෙහි, අත්‍ය වූ ද අභිය ඩුණෙකින් යුත් මහණහට සංඝ තෙම කැමැති නම් ලාමක දූෂටිය නො දරැළිමේ උතෙකපතිය කමීය කරන්-
 නේ ය: උතතම ගිලයෙහි නවුවා වූ සිල් ඇත්තේ ද, උතුම ආචාරයෙහි
 නවුවා වූ ආචාර ඇත්තේ ද, උතුම සමාන්දූෂටියෙහි විපත් දිටු
 ඇත්තේ ද, මහණෙහි, මේ අභිය ඩුණින් යුත් මහණහට සංඝ තෙම
 කැමැති නම් ලාමක දූෂටිය නො දරැළිමෙහි උතෙකපතිය කමීය
 කරන්නේ ය.

3. මහනගරී, අත්‍යවූද අඩවි වූනේන් යුත් මහනගරී සංඝ වෙම කැමැති නම් ලාමක දූෂටිය නො දුරුලීමෙහි උනෙවනිය කමීය කරන්-
 නේ ය: වුදුරුවන්හි අයුණු කියයි ද, දුමුරුවන්හි අයුණු කියයි ද, සතු-
 රුවන්හි අයුණු කියයි ද, මහනගරී, මේ අඩවි වූනේන් යුත් මහනගරී
 සංඝ වෙම කැමැති නම් ලාමක දූෂටිය නො දුරුලීමෙහි උනෙවනිය
 කමීය කරන්නේ ය.

4. තිණණං භික්ඛවෙ භික්ඛුනං ආකඛබ්බමානො සඛෙසා පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පට්ඨිස්සග්ගෙ උකෙබපනීයකමමං කරොය්‍ය: එකො භණ්ඩන-කාරකො හොති කල්‍යාණකාරකො විවාදකාරකො භස්සකාරකො සඛෙස අභිකරණකාරකො, එකො බාලො හොති අව්‍යතෙනා ආපනනිබ්බුලො අතපදුතො, එකො ගිහිසංසට්ඨො විහරති අනනුලොමිකෙති ගිහිසංසග්ගෙති. ඉමෙසං බො භික්ඛවෙ තිණණං භික්ඛුනං ආකඛබ්බමානො සඛෙසා පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පට්ඨිස්සග්ගෙ උකෙබපනීයකමමං කරොය්‍ය.

5. අපරෙසමපි භික්ඛවෙ තිණණං භික්ඛුනං ආකඛබ්බමානො සඛෙසා පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පට්ඨිස්සග්ගෙ උකෙබපනීයකමමං කරොය්‍ය: එකො අභිසිලෙ සීලවිප්පනෙනා හොති, එකො අජ්ඣාචාරෙ ආචාරවිපනෙනා හොති, එකො අතිදිට්ඨියා දිට්ඨිවිපනෙනා හොති. ඉමෙසං බො භික්ඛවෙ තිණණං භික්ඛුනං ආකඛබ්බමානො සඛෙසා පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පට්ඨිස්සග්ගෙ උකෙබපනීයකමමං කරොය්‍ය.

6. අපරෙසමපි භික්ඛවෙ තිණණං භික්ඛුනං ආකඛබ්බමානො සඛෙසා පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පට්ඨිස්සග්ගෙ උකෙබපනීයකමමං කරොය්‍ය: එකො බ්‍රහ්මස්ස අවණණං භාසති, එකො ධම්මස්ස අවණණං භාසති, එකො සංඝස්ස අවණණං භාසති. ඉමෙසං බො භික්ඛවෙ තිණණං භික්ඛුනං ආකඛබ්බමානො සඛෙසා පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පට්ඨිස්සග්ගෙ උකෙබපනීයකමමං කරොය්‍ය.

**පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පට්ඨිස්සග්ගෙ උකෙබපනීයකමමෙ
ආකඛබ්බමානජ්ඣානං නිට්ඨිතං.**

තෙවනපාළි සවනනං

1. පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පට්ඨිස්සග්ගෙ උකෙබපනීයකමමකතෙන භික්ඛවෙ භික්ඛුනා සමමා වතතිතබ්බං. තනුයං සමමා වතතනා: න උපසමපා-දෙනබ්බං, න ත්‍රිස්සයො දුග්ගබ්බො, න සාමණෙරො උපට්ඨාපෙතබ්බො, න භික්ඛුනොවාදකසමමුති සාදිතබ්බො, සමමතෙනාපි භික්ඛුනියො න ඔවදිතබ්බො, යාය ආපනතියා සඛෙසන පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පට්ඨිස්සග්ගෙ උකෙබපනීයකමමං කතං හොති සා ආපනති න ආපජ්ජිතබ්බො, අඤ්ඤා වා නාදිසිකා, තතො වා පාපිට්ඨනරා, කමමං න ගරහිතබ්බං, කමමිකා න ගරහිතබ්බො, -පෙ- න පකතතනස්ස භික්ඛුනො උපොසප්ථා ධූපෙතබ්බො, න පචාරණා ධූපෙතබ්බො, න සව්වතීයං කාතබ්බං, න අනුචාදෙ පට්ඨපෙතබ්බො, න ඔකාසො කාතෙතබ්බො, න වොදෙනබ්බො, න සාරතබ්බො, න භික්ඛුති සමපයොජෙතබ්බනති.

**පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පට්ඨිස්සග්ගෙ උකෙබපනීයකමමෙ
තෙවනපාළිසමනං නිට්ඨිතං.**

4. මහණෙනි, භික්ෂුන් නිදෙනකුන්හට සංඝ තෙම කැමැති නම් පාපදූෂටිය නො දුරලීමේ උකෙඛපනීය කමීය කරන්නේය: එක් මහණෙක් ඔබර කරන්නේ කලහ කරන්නේ විරුඬවාද ඇතිකරන්නේ වාක්කලහ කරන්නේ සංඝයා හමුවේ අභිකරණ කරන්නේ වේද, එක් මහණෙක් බාල වූයේ නො වියත් වූයේ ඇවැත් බහුල කොට ඇත්තේ සීමාරහිත ඇවැත් ඇත්තේ වේද, එක් මහණෙක් ගිහියන් හා එකට ගැටුනේ අනුලෝම නොවූ ගිහිසංඝගීයෙන් යුක්ත වූයේ වෙසෙයි ද, මහණෙනි, මේ භික්ෂුන් නිදෙනාට සංඝ තෙම කැමැති නම් පාපදූෂටිය නො දුරලීමේ උකෙඛපනීය කමීය කරන්නේ ය.

5. මහණෙනි, අන්‍ය වූ ද භික්ෂුන් නිදෙනකුන්හට සංඝ තෙම කැමැති නම් පාපදූෂටිය නො දුරලීමේ උකෙඛපනීය කමීය කරන්නේ ය: එක් මහණෙක් උත්තමශීලයෙහි විපත් සිල් ඇත්තේ ද, උත්තමාවාරයෙහි නටුවා වූ ආචාර ඇත්තේ ද, එක් මහණෙක් උතුම් දූෂටියෙහි නටුවා වූ දිටු ඇත්තේ වේද, මහණෙනි, මේ භික්ෂුන් නිදෙනාට සංඝ තෙම කැමැති නම් පාපදූෂටිය නො දුරලීමේ උකෙඛපනීය කමීය කරන්නේ ය.

6. මහණෙනි, අන්‍ය වූ ද භික්ෂුන් නිදෙනකුන්හට සංඝ තෙම කැමැති නම් පාපදූෂටිය නො දුරලීමේ උකෙඛපනීය කමීය කරන්නේ ය: එක් මහණෙක් බුදුරුවන්හි අගුණ කියයි ද, එක් මහණෙක් දමුරුවන්හි අගුණ කියයි ද, එක් මහණෙක් සගුරුවන්හි අගුණ කියයි ද, මහණෙනි, මේ භික්ෂුන් නිදෙනාට සංඝ තෙම කැමැති නම්, පාපදූෂටිය නො දුරලීමෙහි උකෙඛපනීය කමීය කරන්නේ ය.

ලාමක දූෂටිය නො දුරලීමේ උකෙඛපනීය කමීයෙහි ආකබ්බමාන ඡටිකය නිමි.

තෙසාලිස්වත

1. මහණෙනි, පාපදූෂටිය නො දුරලීමෙහි උකෙඛපනීය කමීය කරණු ලැබූ මහණ විසින් මැනවින් පැවැතිය යුතුයි. එහි මේ මනා ව පැවැත්ම යි: (නමා උපාඬ්‍යාය ව) උපසම්පද නො කළ යුතු යි. නිස නො දිය යුතු යි. හෙරණකු ලවා උවටැත් නො කරවා ගත යුතු යි. මෙහෙණිනට ඔවා දීමේ සමමතිය නො ඉවසිය යුතු යි. සමමතිය ලද්දේත් මෙහෙණිනට ඔවා නො දිය යුතු යි. යම් ඇවැතකින් සංඝයා විසින් ලාමක දූෂටිය නො දුරලීමෙහි උකෙඛපනීය කමීය කරණ ලද ද ඒ ඇවැතට නො පැමිණිය යුතු යි. එවැනි අත් ඇවැතකට හෝ නො පැමිණිය යුතු යි. එයට වැඩි ලාමක ඇවැතකට හෝ නො පැමිණිය යුතු යි. කමීය නො ගැරැහිය යුතු යි. කමීය කළවුනට නො ගැරැහිය යුතු යි.... පුවතත් මහණනුගේ පොහොය තැබීම නො කළ යුතු යි. පවාරණය නො තැබිය යුතු යි. සවචනීය කම් නො කළ යුතු යි. විහාරයෙහි අභිපතී-බව්හි නො සිටිය යුතු යි. අවසර ගැණීම නො කරවිය යුතු යි. වොදනා නො කළ යුතු යි. ඇවැත් සිහිපත් කරවීම නො කළ යුතු යි. භික්ෂුන් ඔවුනොවුන් කලහයට නො යෙදවිය යුතු යි.

පාපදූෂටිය නො දුරලීමේ උකෙඛපනීය කමීයෙහි තෙසාලිස් වත නිමි.

1. අථ බො සබ්බො අරට්ඨො භික්ඛුනො ගඤ්ඛාබ්චුඤ්ඤා පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පට්ඨිකායෙන උකෙපනියකමමං අකාසී අසමොගං සබ්බෙන, සො සබ්බෙන පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පට්ඨිකායෙන උකෙපනියකමමකතො විබහමි.

2. යෙ තෙ භික්ඛු අපට්ඨො -පෙ- තෙ උජ්ඣායනාති බියනාති විපාවෙනාති: “කථං හි නාම අරට්ඨො භික්ඛු ගඤ්ඛාබ්චුඤ්ඤා සබ්බෙන පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පට්ඨිකායෙන උකෙපනියකමමකතො විබහමිසුනි”ති. අථ බො තෙ භික්ඛු භගවතො එතමස්ස ආරොචෙත්ථං.

3. අථ බො භගවා එතස්මිං නිදනෙ එතස්මිං පකරණෙ භික්ඛුසමිසං සනතිපාතාපෙත්වා භික්ඛු පටිපුච්ඡි: “සච්චං කිර භික්ඛවෙ අරට්ඨො භික්ඛු ගඤ්ඛාබ්චුඤ්ඤා සබ්බෙන පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පට්ඨිකායෙන උකෙපනියකමමකතො විබහමි”ති. “සච්චං භගවා”.

4. විගර්හි බුද්ධො භගවා: අනන්තරාසිකං -පෙ- කථං හි නාම සො භික්ඛවෙ මොසපුරිසො සබ්බෙන පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පට්ඨිකායෙන උකෙපනියකමමකතො විබහමිසුනි. තෙනං භික්ඛවෙ අප්පසන්නානං වා පසාදය -පෙ- විගර්හිත්වා ධම්මං කථං කත්වා භික්ඛු ආමනෙතසි: “තෙන හි භික්ඛවෙ සබ්බො පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පට්ඨිකායෙන උකෙපනියකමමං පටිප්පස්සමොදු”.

5. පඤ්චති භික්ඛවෙ අමෙතති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පට්ඨිකායෙන උකෙපනියකමමං න පටිප්පස්සමොදනං: උපසමාදෙති, නිස්සයං දෙති, සාමණෙරං උපට්ඨාපෙති, භික්ඛුනො-වාදකසමුත්තිං සාදියති, සමමතො'පි භික්ඛුනියො ඔවදති. ඉමෙහි බො භික්ඛවෙ පඤ්චතමෙතති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පට්ඨිකායෙන උකෙපනියකමමං න පටිප්පස්සමොදනං.

1. ඉක්බිති සංඝ තෙම පෙර ගිජුලිතිණියන් මැරූ කුලයෙහි උපන් අරිට්ඨ භික්ෂුහට පාපදූෂටිය නො බැහැරලීමෙහි සංඝයා සමග සමූහාග නැති උකෙබපනිය කමය කළේ ය. ඒ අරිට්ඨ භික්ෂු තෙම සංඝයා විසින් පාපදූෂටිය නො බැහැරලීමෙහි උකෙබපනිය කමය කරණු ලැබුයේ සිවුරු හැර ගියේ ය.

2. අපිස්සතොස් ගුණ ඇති, පවට පිළිකුල් කරන, හික්මෙනු කැමැති යම් ඒ භික්ෂුහු වෙන් ද, ඔහු “ගඬබාබ්බුබ්බ අරිට්ඨ භික්ෂුතෙම සංඝයා විසින් පාපදූෂටිය නො බැහැරලීමෙහි උකෙබපනිය කමය කරණ ලද්දේ කෙසේ නම් සිවුරු හැර ගියේ දැ යි” අවඥ කෙරෙත්. දෙස් කියත්. නුගුණ පතුරුවත්. ඉක්බිති ඒ භික්ෂුහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මේ කාරණය සැලකලහ.

3. ඉක්බිති භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මේ නිදනයෙහි මේ කාරණයෙහි භික්ෂු සංඝයා රැස් කරවා, “මහණෙනි, ගඬබාබ්බුබ්බ අරිට්ඨ භික්ෂු තෙම සංඝයා විසින් පාපදූෂටිය නො බැහැරලීමෙහි උකෙබපනිය කමය කරණු ලැබුයේ සිවුරු හැර ගියේ ය යනු සැබෑ දැ”යි විචාල සේක. “භාග්‍යවතුන් වහන්ස, සැබෑ යැ” යි (භික්ෂුහු පිළිතුරු දුන්හ.)

4. “මහණෙනි, නුසුදුස්සෙක... කෙසේ නම් ඒ හිස් පුරුෂ තෙම සංඝයා විසින් පාපදූෂටිය නො බැහැරලීමේ උකෙබපනිය කමය කරණ ලද්දේ සිවුරු හැර ගියේ දැ” මහණෙනි, මෙය නොපහත් වුවත්ගේ පැහැදීම පිණිස ... නොවේ යැ යි භාග්‍යවත් බුදුරජානන් වහන්සේ වෙසෙසින් ගැරහු සේක. ගරහා දැනුම් කපා කොට භික්ෂුන් ඇමතු සේක: “මහණෙනි, එසේ නම් සංඝ තෙම පාපදූෂටිය නො බැහැරලීමේ උකෙබපනිය කමය සංහිදුවාවා.

5. මහණෙනි, අබ්ග පසෙකින් යුක්ත භික්ෂුහුගේ පාපදූෂටිය නො දුරලීමෙහි උකෙබපනිය කමය නො සංහිදුවිය යුතු යි. උපසම්පද කරයි ද, නිස දෙයි ද, හෙරණකු ලවා උවටන් කරවා ගනී ද, මෙහෙණිනට ඔවා දීමේ සමමතිය ඉවසයි ද, සමානිය ලදුවත් මෙහෙණිනට ඔවා දෙයි ද, මහණෙනි, මේ පසතින් යුතු මහණහට පාපදූෂටිය නො බැහැරලීමේ උකෙබපනිය කමය නො සංහිදුවිය යුතු යි.

6. අපරෙති භික්ඛවෙ පඤ්චහඛෙගති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පට්ඨිකස්සගෙහ උකෙඛපනීයකම්මං න පටිප්පස්සලොභනඛං: යාය ආපනතියා සඛෙසන පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පට්ඨිකස්සගෙහ උකෙඛපනීයකම්මං කතං හොති තං ආපනතීං ආපජ්ජති, අඤ්ඤං වා තාදිසිකං, තතො වා පාපිට්ඨතරං, කම්මං ගරහති, කම්මකෙ ගරහති. ඉමෙති ඛො භික්ඛවෙ පඤ්චහඛෙගති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පට්ඨිකස්සගෙහ උකෙඛපනීයකම්මං න පටිප්පස්සලොභනඛං.

7. අට්ඨති භික්ඛවෙ අඛෙගති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පට්ඨිකස්සගෙහ උකෙඛපනීයකම්මං න පටිප්පස්සලොභනඛං: පකතත්තාස්ස භික්ඛුනො උපොසථං ධිපෙති, පචාරණං ධිපෙති, සච්චනියං කරොති, අනුචාදං පට්ඨපෙති, ඔකාසං කරොති, වොදෙති, සාරෙති, භික්ඛුති සම්පයොජෙති. ඉමෙති ඛො භික්ඛවෙ අට්ඨහඛෙගති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පට්ඨිකස්සගෙහ උකෙඛපනීයකම්මං න පටිප්පස්සලොභනඛං.

**පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පට්ඨිකස්සගෙහ උකෙඛපනීයකම්මං
නපටිප්පස්සලොභනඛං අට්ඨාරසකං නිට්ඨිතං.**

පටිප්පස්සලොභනඛං අට්ඨාරසකං

1. පඤ්චති භික්ඛවෙ අඛෙගති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පට්ඨිකස්සගෙහ උකෙඛපනීයකම්මං පටිප්පස්සලොභනඛං: න උපසම්පාදෙති, න නිස්සයං දෙයි, න සාමණේරං උපට්ඨාපෙති, න භික්ඛුනොචාදකසම්මුතිං සාදියති, සම්මතොපි භික්ඛුනියො න ඔවදයි. ඉමෙති ඛො භික්ඛවෙ පඤ්චහඛෙගති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පට්ඨිකස්සගෙහ උකෙඛපනීයකම්මං පටිප්පස්සලොභනඛං.

2. අපරෙති භික්ඛවෙ පඤ්චහඛෙගති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පට්ඨිකස්සගෙහ උකෙඛපනීයකම්මං පටිප්පස්සලොභනඛං: යාය ආපනතියා සඛෙසන පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පට්ඨිකස්සගෙහ උකෙඛපනීයකම්මං කතං හොති තං ආපනතීං න ආපජ්ජති, අඤ්ඤං වා තාදිසිකං, තතො වා පාපිට්ඨතරං, කම්මං න ගරහති, කම්මකෙ න ගරහති. ඉමෙති ඛො භික්ඛවෙ පඤ්චහඛෙගති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පට්ඨිකස්සගෙහ උකෙඛපනීයකම්මං පටිප්පස්සලොභනඛං.

3. අට්ඨති භික්ඛවෙ අඛෙගති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පට්ඨිකස්සගෙහ උකෙඛපනීයකම්මං පටිප්පස්සලොභනඛං: න පකතත්තාස්ස භික්ඛුනො උපොසථං ධිපෙති, න පචාරණං ධිපෙති, න සච්චනියං කරොති, න අනුචාදං පට්ඨපෙති, න ඔකාසං කරොති, න වොදෙති, න සාරෙති, න භික්ඛුති සම්පයොජෙති. ඉමෙති ඛො භික්ඛවෙ අට්ඨහඛෙගති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පට්ඨිකස්සගෙහ උකෙඛපනීයකම්මං පටිප්පස්සලොභනඛං.

**පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පට්ඨිකස්සගෙහ උකෙඛපනීයකම්මං
නපටිප්පස්සලොභනඛං අට්ඨාරසකං නිට්ඨිතං.**

6. මහණෙනි, අනෙකුදු අඩන පසෙකින් යුත් මහණහුගේ පාපදූෂටිය නො බැහැරලීමෙහි උකෙබපනිය කමිය නො සංහිදුවිය යුතු යි. යම් ඇවැතෙකින් සංඝයා විසින් පාපදූෂටිය නො බැහැරලීමෙහි උකෙබපනිය කමිය කරණ ලද නම් ඒ ඇවැතට පැමිණෙයි ද, එබඳු අන් ඇවැතකට හෝ පැමිණෙයි ද, එයටත් වඩා ලාමක ඇවැතකට හෝ පැමිණෙයි ද, කමියට ගරහයි ද, කමිය කළවුනට ගරහයි ද, මහණෙනි, මේ අඩන පසින් යුත් මහණහුගේ පාපදූෂටිය නො බැහැරලීමේ උකෙබපනිය කමිය නො නැවැත්විය යුතු යි.

7. මහණෙනි, අඩන අටෙකින් යුත් මහණහුගේ පාපදූෂටිය නො බැහැරලීමේ උකෙබපනිය කමිය නො සංහිදුවිය යුතු යි. ප්‍රචතත් මහණහුගේ පොහොය තබයි ද, පවාරණය තබයි ද, සවච්ඡය කම් කරයි ද, විහාරයෙහි අභිපති බවහි සිටියි ද, අවසර ගැණීම කරවයි ද, වොදනා කරයි ද, ඇවැත් සිහිපත් කරවයි ද, හික්කුන් ඔවුනොවුන් කලහ පිණිස යොදවයි ද, මහණෙනි, මේ පසෙහින් යුත් මහණහුගේ පාපදූෂටිය නො බැහැරලීමේ උකෙබපනිය කමිය නො සංහිදුවිය යුතු යි.

**පාපදූෂටිය නො බැහැරලීමේ උකෙබපනිය කමියෙහි
නො සංහිදුවිය යුතු අංග අටොළොස නිමි**

සංහිදුවිය යුතු අංග අටොළොස

1. මහණෙනි, අඩන පසෙකින් යුත් මහණහුගේ පාපදූෂටිය නො බැහැරලීමෙහි උකෙබපනිය කමිය සංහිදුවිය යුතු යි: උපසම්පදා නො කරයි ද, නිස නො දෙයි ද, හෙරණකු උවටනෙහි නො යොදයි ද, මෙහෙණිනට ඔවා දීමේ සමමුතිය නො ඉවසයි ද, සමමුතිය ලද්දේත් මෙහෙණිනට ඔවා නො දෙයි ද, මහණෙනි, මේ පසෙහින් යුත් මහණහුගේ පාපදූෂටිය නො බැහැරලීමේ උකෙබපනිය කමිය සංහිදුවිය යුතු යි.

2. මහණෙනි, අනෙකුදු අඩන පසෙකින් යුත් මහණහුගේ පාපදූෂටිය නො බැහැරලීමේ උකෙබපනිය කමිය සංහිදුවිය යුතු යි: යම් ඇවැතෙකින් සංඝයා විසින් පාපදූෂටිය නො බැහැරලීමෙහි උකෙබපනිය කමිය කරණ ලද්දේ නම් ඒ ඇවැතට නො පැමිණෙයි ද, එවැනි අන් ඇවැතකට හෝ නො පැමිණෙයි ද, එයටත් වඩා ලාමක ඇවැතකට හෝ නො පැමිණෙයි ද, කමියට නො ගරහයි ද, කමිය කළවුනට නො ගරහයි ද, මහණෙනි, මේ පසෙහින් යුත් මහණහුගේ පාපදූෂටිය නො බැහැරලීමේ උකෙබපනිය කමිය සංහිදුවිය යුතු යි.

3. මහණෙනි, අඩන අටෙකින් යුත් මහණහුගේ පාපදූෂටිය නො බැහැරලීමේ උකෙබපනිය කමිය සංහිදුවිය යුතු යි. ප්‍රචතත් මහණහුගේ පොහොය නො තබයි ද, පවාරණය නො තබයි ද, සවච්ඡය කම් නො කරයි ද, විහාරයේ අභිපති බවහි නො සිටියි ද, අවසර ගැන්වීම නො කරයි ද, වොදනා නො කරයි ද, ඇවැත් සිහිපත් නො කරවයි ද, හික්කුන් ඔවුනොවුන් කලහයට නො යොදයි ද, මහණෙනි, මේ අඩන අටින් යුත් මහණහුගේ පාපදූෂටිය නො බැහැරලීමෙහි උකෙබපනිය කමිය සංහිදුවිය යුතු යි.

පටිපසස්සමනනං

1. එවඤ්ච පන භික්ඛවෙ පටිපසස්සමෙහතබ්බං: තෙන භික්ඛවෙ පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පට්ඨිස්සග්ගෙ උකෙබ්භතියකම්මකතො භික්ඛුනා සස්සං උපසඛකම්මනා එකංසං උත්තරාසඛනං කරුනා බුද්ධිං භික්ඛුනං පාදෙ වරුදුනා උකඤ්චිකං නිසිද්දිනා අඤ්ජිං පග්ගහෙනා එවමස්ස වචනියො:

“අහං භනෙන සබ්බෙහි පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පට්ඨිස්සග්ගෙ උකෙබ්භතියකම්මකතො සමමා වග්ගාමි, ලොමං පාතෙමි, නෙත්ථාරං වග්ගාමි. පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පට්ඨිස්සග්ගෙ උකෙබ්භතියස්ස කම්මස්ස පටිපසස්සද්ධිං යාවමි”ති. දුතියමපි යාවිතබ්බා. තතියමපි යාවිතබ්බා.

ව්‍යතෙනන භික්ඛුනා පටිබලෙන සබ්බෙහි ඤ්ජෙතබ්බො:

“සුඤ්ඤානං මෙ භනෙන සබ්බෙහි. අයං ඉත්ථනාමො භික්ඛු සබ්බෙහි පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පට්ඨිස්සග්ගෙ උකෙබ්භතියකම්මකතො සමමා වග්ගාමි, ලොමං පාතෙමි, නෙත්ථාරං වග්ගාමි. පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පට්ඨිස්සග්ගෙ උකෙබ්භතියස්ස කම්මස්ස පටිපසස්සද්ධිං යාවමි. යදි සබ්බස්ස පට්ඨකල්ලං, සබ්බෙහි ඉත්ථනාමස්ස භික්ඛුනො පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පට්ඨිස්සග්ගෙ උකෙබ්භතියකම්මං පටිපසස්සමෙහය, එසා ඤ්ජති.

සුඤ්ඤානං මෙ භනෙන සබ්බෙහි. අයං ඉත්ථනාමො භික්ඛු සබ්බෙහි පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පට්ඨිස්සග්ගෙ උකෙබ්භතියකම්මකතො සමමා වග්ගාමි, ලොමං පාතෙමි, නෙත්ථාරං වග්ගාමි. පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පට්ඨිස්සග්ගෙ උකෙබ්භතියස්ස කම්මස්ස පටිපසස්සද්ධිං යාවමි. සබ්බෙහි ඉත්ථනාමස්ස භික්ඛුනො පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පට්ඨිස්සග්ගෙ උකෙබ්භතියකම්මං පටිපසස්සමෙහති. යස්සායසමතො ඛමති ඉත්ථනාමස්ස භික්ඛුනො පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පට්ඨිස්සග්ගෙ උකෙබ්භතියස්ස කම්මස්ස පටිපසස්සද්ධිං, සො ඤ්ජෙතස්ස. යස්ස නකම්මති, සො භාසෙය්‍ය.

දුතියමපි එතමත්ථං වදාමි - පෙ- තතියමපි එතමත්ථං වදාමි:

සුඤ්ඤානං මෙ භනෙන සබ්බෙහි. අයං ඉත්ථනාමො භික්ඛු සබ්බෙහි පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පට්ඨිස්සග්ගෙ උකෙබ්භතියකම්මකතො සමමා වග්ගාමි, ලොමං පාතෙමි, නෙත්ථාරං වග්ගාමි. පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පට්ඨිස්සග්ගෙ උකෙබ්භතියස්ස කම්මස්ස පටිපසස්සද්ධිං යාවමි. සබ්බෙහි ඉත්ථනාමස්ස භික්ඛුනො පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පට්ඨිස්සග්ගෙ උකෙබ්භතියකම්මං පටිපසස්සමෙහති. යස්සායසමතො ඛමති ඉත්ථනාමස්ස භික්ඛුනො පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පට්ඨිස්සග්ගෙ උකෙබ්භතියස්ස කම්මස්ස පටිපසස්සද්ධිං, සො ඤ්ජෙතස්ස. යස්ස නකම්මති, සො භාසෙය්‍ය.

පටිපසස්සද්ධිං සබ්බෙහි ඉත්ථනාමස්ස භික්ඛුනො පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පට්ඨිස්සග්ගෙ උකෙබ්භතියකම්මං. ඛමති සබ්බස්ස. තස්මා ඤ්ජති. එවමෙනං ධාරයාමි”ති.

පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පට්ඨිස්සග්ගෙ උකෙබ්භතියකම්මං නිට්ඨිතං සත්තමං.

කම්මකම්මකතො නිට්ඨිතො පඨමො.

සංකිද්‍රවීම

1. මහණෙනි, පාපදූෂටිය නොබැහැරලීමෙහි උකෙකපනියකමය මෙසේ සංකිද්‍රවිය යුතු යි: මහණෙනි, පාපදූෂටිය නො බැහැරලීමේ උකෙකපනියකමය කරණ ලැබු ඒ මහණ විසින් සංඝයා වෙත ඵලඛ පොරෝණය එකාංශ කොට වැහිමහලු හිසුනත් පා වැද උත්කුටුකයෙන් හිඳ දෙත් මුද්‍රන තබා වැද මෙසේ කිය යුතු යි:

“වහන්ස, මම සංඝයා විසින් පාපදූෂටිය නොබැහැරලීමෙහි උකෙක- පනියකමය කරණ ලැබුයෙමි. මනා ව පවතිමි. හිසුනත් අනුව පවතිමි. නිසාරණ වතෙහි පවතිමි. පාපදූෂටිය නො බැහැරලීමෙහි උකෙකපනියකමයාගේ සංකිද්‍රවීම යදිමි” යනු යි. දෙවනුත් යැදිය යුතු යි. තෙවනුත් යැදිය යුතු යි.

වියත් ප්‍රතිබල මහණක්හු විසින් සංඝ තෙම දැන්විය යුතු යි:

“වහන්ස, සංඝ තෙම මාගේ වචනය අසාවා. මෙ නම් ඇති මේ හිසුනු තෙම සංඝයා විසින් පාපදූෂටිය නො බැහැරලීමෙහි උකෙකපනියකමය කරණ ලද්දේ මැනවින් පවතියි. හිසුනත් අනුව පවතියි. නිසාරණ වතෙහි පවතියි. පාපදූෂටිය නොබැහැරලීමෙහි උකෙකපනියකමයාගේ සංකිද්‍රවීම යදි යි. ඉදින් සංඝයාට පැමිණි කල් ඇත්තේ නම් සංඝ තෙම මෙ නම් ඇති හිසුනුගේ පාපදූෂටිය නොබැහැරලීමෙහි උකෙකපනියකමය සංකිද්‍රවන්නේ ය. මේ ඤානය යි.

වහන්ස, සංඝ තෙම මාගේ වචනය අසාවා. මේ නම් ඇති මේ හිසුනු තෙම සංඝයා විසින් පාපදූෂටිය නොබැහැරලීමෙහි උකෙකපනියකමය කරණ ලැබුයේ මැනවින් පවතියි. හිසුනත් අනුව පවතියි. අටොළොස් නිසාරණ වතෙහි පවතියි. පාපදූෂටිය නොබැහැරලීමේ උකෙකපනියකමයාගේ සංකිද්‍රවීම යදි යි. සංඝ තෙම මෙ නම් ඇති හිසුනුගේ පාපදූෂටිය නොබැහැරලීමේ උකෙකපනියකමය සංකිද්‍රවයි. මෙ නම් ඇති හිසුනුගේ පාපදූෂටිය නොබැහැරලීමේ උකෙකපනියකමයාගේ සංකිද්‍රවීම යම් ආයුෂමතකුට අභිමත නම්, හෙ තෙම නිශ්ශබ්ද වේවා. යමකුට අනභිමත නම් හෙ තෙම කියාවා.

දෙවනුත් මේ කාරණය කියමි... තෙවනුත් මේ කාරණය කියමි.

වහන්ස, සංඝ තෙම මාගේ වචනය අසාවා. මෙ නම් ඇති මේ හිසුනු තෙම සංඝයා විසින් පාපදූෂටිය නො බැහැරලීමේ උකෙකපනියකමය කරණ ලද්දේ මැනවින් පවතියි. හිසුනත් අනුව පවතියි. අටොළොස් නිසාරණ වතෙහි පවතියි. පාපදූෂටිය නො බැහැරලීමේ උකෙකපනියකමයාගේ සංකිද්‍රවීම යදි යි. සංඝ තෙම මෙ නම් ඇති හිසුනුගේ පාපදූෂටිය නො බැහැරලීමේ උකෙකපනියකමය සංකිද්‍රවයි. මෙ නම් හිසුනුගේ පාපදූෂටිය නොබැහැරලීමෙහි උකෙකපනියකමයාගේ සංකිද්‍රවීම යම් ආයුෂමතකුට අභිමත නම් හෙ තෙම නිශ්ශබ්ද වේවා. යමකුට අනභිමත නම් හෙ තෙම කියාවා.

සංඝයා විසින් මෙ නම් හිසුනුගේ පාපදූෂටිය නොබැහැරලීමෙහි උකෙකපනියකමය සංකිද්‍රවන ලදී. එය සංඝයාට රිසියෙයි. එහෙයින් මෙසේ නිහඬ ය. මේ කාරණය පිළිගනිමි” යි.

සන්වැහි වූ පාපදූෂටිය නොබැහැරලීමෙහි උකෙකපනියකමය නිමි

පලමු වන කමිකකකකක නිමිසේ ය.

ඉමමහි බන්ධනෙ වසු සත්තං.

තස්සද්දනං:

1. පණ්ඩුලොභිතකා භික්ඛු සං භණ්ඩනකාරකා
තාදිසෙ උප්පඤ්ඤම උස්සතිංසු ව භණ්ඩනෙ.
2. අනුප්පන්නානි ජායනති උප්පන්නානි ව වසිස්සෙ
අප්පිච්ඡා පෙසලා භික්ඛු උජ්ඣායනති පරිසන්තො¹.
3. සද්ධම්මට්ඨිනිකො බුද්ධො සයම්භු අග්ගපුග්ගලො
ආණාපෙසි තජ්ජනියකම්මං සාවන්ධං ජිනො.
4. අසම්මුඛා පටිපුච්ඡා පටිඤ්ඤාය කතං ව යං
අනාපනති අදෙසනෙ දෙසිතාය කතං ව යං.
5. අවොදෙත්වා අසාරෙත්වා නාරොපෙත්වා ව යං කතං
අසම්මුඛා අධම්මෙන වග්ගෙන වාපි යං කතං.
6. අප්පටිපුච්ඡා'ධම්මෙන පුත්ත වග්ගෙන යං කතං
අප්පටිඤ්ඤායාධම්මෙන වග්ගෙන වාපි යං කතං.
7. අනාපනති අධම්මෙන වග්ගෙන වාපි යං කතං
අදෙසනාගාමිනියා අධම්මවග්ගමෙව ව.
8. දෙසිතාය අධම්මෙන වග්ගෙනාපි තපෙව ව
අවොදෙත්වා අධම්මෙන වග්ගෙනාපි තපෙව ව.
9. අසාරෙත්වා අධම්මෙන වග්ගෙනාපි තපෙව ව
ආරොපෙත්වා අධම්මෙන වග්ගෙනාපි තපෙව ව.
10. කණ්ණවාරතයෙනෙව සුක්කවාරං විජානියා²
සබ්බෙසා ආකඛ්ඛමානො ව තස්ස තජ්ජනියං කරෙ.
11. භණ්ඩනං බාලො සංසට්ඨො අධිසීලෙ අජ්ඣාචාරෙ
අතිදිට්ඨිවිපනනා'ස්ස සබ්බෙසා තජ්ජනියං කරෙ.

1. පදස්සනො, මජ්ඣං පරස්සනො, සීග්‍ර, පදස්සනො, PTS.

2. සුක්කවාරමපි ජානියා, PTS.

මේ බන්ධනයෙහි වසනු සහෙති.

එහි උද්දාය:

1. පණ්ඩුකලොභිතක මහණහු තුමු කලහ කරන්නෝ ව එබඳුවන් වෙත එළඹ ඔවුහුද කලහයෙහි උත්සාහවත් කලහ.
2. එයින් නොඋපන් කලහ උපදී. උපන් කලහ වැඩේ. අලොච්ඡ වූ ප්‍රියශීල හික්කුහු පිරිස් වශයෙන් (පිරිස් පිරිස් වැ) දෙස් පවසන්.
3. ලොවට අගපුගුල් වූ, තමන් ම සියල්ල දන්, සදහම් බොහෝ කල් පවතිනු කැමැති සම්බුදුරජාණන් සාවැත් නුවරදී තජ්ජික කමීය ඇණවූහ.
4. නොහමුයෙහිද නොපිළිවිස ද, පිළිණ නොගෙණ ද යම් කමීයෙක් කරණ ලද ද, නො ඇවැතෙහි ද දෙසනාගාමීනී නොවූ ඇවැතෙහි ද දෙසු ඇවැතෙහි ද යම් කමීයෙක් කරණ ලද ද,
5. වොදනා නොකොට ද සිහිපත් නොකරවා ද ඇවැත නොනංවා ද යමක් කරණ ලද ද, නොහමුයෙහි ද නොදහමින් ද ව්‍යග්‍ර වූ සහන විසින් ද යම් කමීයෙක් කරණ ලද ද,
6. නොපිළිවිස ද අධමයෙන් ද නැවැත ව්‍යග්‍ර වූ සහන විසින් ද යම් කමීයෙක් කරණ ලද ද, පිළිණ නොගෙණ ද අධමයෙන් ද ව්‍යග්‍ර වූ සහන විසින් ද යම් කමීයෙක් කරණ ලද ද,
7. නො ඇවැතෙහි ද අධමයෙන් ද ව්‍යග්‍ර වූ සහන විසින් ද යම් කමීයෙක් කරණ ලද ද, දෙසීමෙන් පිරිසිදු නොවන ඇවැතෙහි ද අධමයෙන් ද ව්‍යග්‍ර වූ සහන විසින් ද යම් කමීයෙක් කරණ ලද ද,
8. ඇවැත දෙසු කල්හි ද අධමයෙන් ද එසේ ම ව්‍යග්‍ර වූ සහන විසින් ද යම් කමීයෙක් කරණ ලද ද, වොදනා නොකොට ද අධමයෙන් ද එසේ ම ව්‍යග්‍ර වූ සංඝයා විසින් ද යම් කමීයෙක් කරණ ලද ද,
9. සිහිපත් නො කරවා ද අධමයෙන් ද එසේ ම ව්‍යග්‍ර වූ සහන විසින් ද යම් කමීයෙක් කරණ ලද ද, එසේ ම ඇවැත නොනංවා ද අධමයෙන් ද ව්‍යග්‍ර වූ සංඝයා විසින් ද යම් කමීයෙක් කරණ ලද ද, ඒ හැම අධමකමී හි.
10. කෘෂණපක්‍ෂයේ වාර ක්‍රමයෙන් ශුක්ලපක්‍ෂයේ වාරගණන ද දූත ගන්නේය. සංඝ තෙම කැමැති වන්නේ ද, ඔහුට තජ්ජික කමීය කරන්නේ ය.
11. ඔබර කරන්නේ ද බාලයෙක් වේ ද ගිහිසංඝභීයෙන් යුක්ත ද, උත්තම ශීලයෙහිත් උතුම් ආචාරයෙහිත් උතුම් දෘෂ්ටියෙහිත් නටුවා වූ ශීලාදීය ඇත්තේ ද සංඝ තෙම ඔහුට තජ්ජික කමීය කරන්නේ ය.

12. බුද්ධධම්මස්ස සබ්බස්ස අවණණං යො ව භාසති
තිණණ්ණත්තමපි ච භික්ඛුනං සබ්බෙසා තජ්ජනීයං කරො.
13. භණ්ඩනකාරකො එකො බාලො සංසග්ගතිස්සිතො
අතිසීලෙ අජ්ඣාචාරෙ තථෙව අනිදිට්ඨියා.
14. බුද්ධධම්මස්ස සබ්බස්ස අවණණං යො ව භාසති
තජ්ජනීයකමමකතස්සෙවං සම්මානුවතනනා.
15. උපසම්පදනිස්සයං සාමණේරඋපට්ඨනා
ඔවාදං සම්මතොවාපි න කරො තජ්ජනිකතො.
61. නාපජ්ජෙ නං ව ආපතති. තාදිසං ව තතො පරං
කම්මං ව කම්මිකෙ වාපි ගරහෙ න තථාච්ඤා.
17. උපොසථං පචාරණං පකතතතස්ස නට්ඨපෙ
සචචති. අනුචාදෙ ඔකාසො චොදතෙන ව.
18. සාරණං සම්පයොගඤ්ච න කරෙය්‍ය තථාච්ඤා
උපසම්පදනිස්සයං සාමණේරඋපට්ඨනං.
19. ඔවාදසම්මතෙනාපි පංචබ්බෙහි න සම්මති
තං වාපජ්ජති ආපතති. තාදිසිං ව තතො පරං.
20. කම්මං ව කම්මිකෙ වාපි ගරහනො න සම්මති.
උපොසථං පචාරණං සචචතීයං අනුචාදෙ.
21. ඔකාසො චොදනා චෙව සාරණං සම්පයොජනා.
ඉමෙහට්ඨහබ්බෙහි යො යුතො නජ්ජනා නුපසම්මති.
22. කණ්ඩවාරනයෙනෙව සුක්කවාරං විජානියා.
බාලො ආපතතිඛනුලො සංසට්ඨා'පි ව සෙය්‍යසො.

12. යමෙක් බුදුරජුන් අගුණ කියාද යමෙක් දහමිති අගුණ කියා ද යමෙක් සංඝයාගේ අගුණ කියාද ඒ තුන් මහණුනට ම සහ තෙමේ තජ්ජික කමිය කරන්නේය.

13. එකෙක් කලහකරු වේ ද, එකෙක් තොටියන් වේ ද, එකෙක් හිඟිසසගින් යුත් වේ ද, මේ තුන් දෙනාට ම සහ තෙමේ තජ්ජික කමිය කරන්නේය. එකෙක් අබිහිලයෙහින් අනෙකෙක් අධ්‍යවාරයෙන් එසේ ම අනෙකෙක් අතිදූෂටියෙහින් විපතන වේ ද, (මේ තිදෙනාටම සහ තෙමේ තජ්ජික කමිය කරන්නේ ය.)

14. යමෙක් බුදුරජුන්ගේ අගුණ කියා ද, ධර්මයේ අගුණකියා ද, සංඝයාගේ අගුණ කියා ද, සහ තෙමේ ඔවුන් තිදෙනාට ම තජ්ජික කමිය කරන්නේ ය. තජ්ජික කමිය කරණු ලැබුවහුගේ මෙසේ (මතු දැක්වෙන සේ) මනා පැවැත්ම විය යුතු:

15. තජ්ජික කමිය කරණු ලැබූ මහණ තෙම තමා උපාධ්‍යාය ව උප-සම්පදව ද, තමා ඇදුරු වැ නිස දීම ද, හෙරණකුගෙන් උට්ටන ගැන්ම ද, සමවන වූ නුමුදු මෙහෙණිනට ඔවා දීම ද, නො කරන්නේ ය.

16. ඒ ඇවැතට ද එබඳු ඇවැතකට ද එයට වඩා පවිටු ඇවැතකට ද නො පැමිණිය යුතු. එවැනි මහණ තෙම කමියට ද කමිය කළවුනට ද නො ගරහන්නේ ය.

17. හේ පුවතත් මහණක්හුගේ පොතෝ කිරීම ද පවාරණාව ද නො තබන්නේ ය. සවචනිය කමිය ද නො කරන්නේ ය. අනුවාදය නො පිහිටුවන්නේ ය. පුවතත් මහණකුට වොදනා කරණු පිණිස අවකාශ නො කරවන්නේ ය. වොදනා නො කරන්නේ ය.

18. පුවතත් මහණකුට ඇවැත් සිහි කරවීම ද, මහණුන් උනුන් හා කලහයෙහි යෙදීම ද, තමා උපාධ්‍යාය වැ උපසම්පදව ද, ආවාසී ව නිස-දීම ද, හෙරණකුගෙන් උට්ටන් ගැන්ම ද නො කරන්නේ ය.

19. අවවාදකසමමතිය ලද්දහු විසින් මෙහෙණිනට අවවාද නො කරන්නේ ය. ඉදින් මේ පස කරන්නේ නම්, මේ අභ්‍ය පස කරණ කොට ගෙන තජ්ජික කමිය නො සංභිදේ. ඒ ඇවැතට පැමිණේ ද, එබඳු ඇවැතකට පැමිණේ ද, එයට වඩා පවිටු ඇවැතකට පැමිණේ ද,

20. කමියටත් කමිය කළවුනටත් ගරහන්නේ ද, ඔහුට කළ තජ්ජික කමිය නො සංභිදේ. උපොසපය ද පවාරණාව ද සවචනිය කමි ද අනු-වාදපට්ඨපතය ද,

21. අවකාශ කරවීම ද; වොදනා ද, ඇවැත් සිහි කරවීම ද, මහණුන් කලහයෙහි යෙදවීම ද යන මේ අභ්‍ය අටින් යමෙක් යුක්ත ද, ඔහුට කළ තජ්ජික කමිය නො සංභිදෙයි.

22. කෘෂණවාරයට කී නසින් ම ශුභලවාරය ද දැන ගන්නේ ය. සෙය්‍යසක මහණ තෙම අව්‍යක්ත ද, ඇවැත් බහුල කොට ඇත්තේ ද, හිතින් හා අනනුලෝමික සංසිතියෙන් හැනුනේ ද වෙයි.

23. නියසසකමමං සමුද්ධො ආණාපෙසි මහාමුනි.
කීවාගිරිසමිං දො භික්ඛු අසසජ්ච පුතබ්බසු.
24. අනාචාරං ව විවිධං ආචරිංසු අසඤ්ඤනා
පබ්බාජනියං සමුද්ධො කමමං සාවන්තියං ජනො
මච්ඡිකාසණ්ඩ සුධමෙමා විහතස්සාවාසිකො අනු.
25. ජාතිවාදෙන බුංසෙති සුධමෙමා විහතුපාසකං
පටිසාරණියං කමමං ආණාපෙසි තථාගතො.
26. කොසමභියං ජනනං භික්ඛු නිව්ඡන්තාපතතිං පසිදුං
අදස්සතෙ උකඛිපිතුං ආණාපෙසි ජනුනතමො.
27. ජනො නං යෙව ආපතතිං පටිකාතුං න ඉච්ඡති
උකෙඛපනාපාටිකමෙම ආණාපෙසි විනායකො.
28. පාපදිට්ඨි අරිට්ඨස්ස ආසි අඤ්ඤාණනිසිතිනා
දිට්ඨියාපාටිතිස්සග්ගෙ උකෙඛපං ජනහාසිතං.
29. නියසසකමමං පබ්බාජං තථෙව පටිසාරණී
අදස්සනාපාටිකමෙම අනිස්සග්ගෙ ව දිට්ඨියා.
30. දවානාචාරූපසාතමිච්ඡාආජ්චමෙව ව
පබ්බාජනියකමමති අභිරෙකපද ඉමෙ.
31. අලාභාවණණො දො පංච දො පංචකාති නාමකා
පටිසාරණියකමමති අභිරෙකපද ඉමෙ.
32. තජ්ජනියං නියසසං ව දුට්ඨෙ කමමාපි සාදිසා
පබ්බාජං පටිසාරිතං අත්ථ පදාතිරිතතනා.
33. තයො උකෙඛපනා කමමා සාදිසා තෙ විහතතිතො
තජ්ජනියතයෙනාපි සෙසං කමමං විජානියාති.

23. මහාමුනි වූ සම්බුද්ධ නියසාකමය ඇණවුන. අසාන ද පුනබ්බස ද යන දෙමහණු කීටාගිරියෙහි වෙසෙති.

24. සංයම නැති මහණු විවිධ අනාචාර කරන. බුදුරජුන් ඔවුන් සඳහා සැවැත්තිදි පබ්බාජනීය කමීය පැණවුන. සුඛමී සභිරි තෙම මවජිකාසණ්ඩ නුවරෙහි විත්‍ර ගෘහපතියාගේ ආවාසයෙහි වසන්නේ විය.

25. ඒ සුදම් තෙර විතන උවසුහට ජාතිවාදයෙන් ගටා බෙණෙයි. තථාගත බුදුන් ඒ කරුණෙහි පරිසාරණීය කමීය පැණවුන.

26. ජිනොත්තම බුදුරජුන් කොසොඹාහිදී ඇවැත දක්නට නො කැමැති ජනන මහණහට ඇවැත් නොදැක්මෙහි උත්තෙපණීය කමීය කරන්නට ඇණවුන.

27. ජනන තෙමේ ඒ ඇවැතට පිළියම් කරන්නට නො කැමැත්තේ වෙයි. විතෙතා වූ බුදුරජුන් ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි උබෙව්නී කම් ඇණවුන.

28. අරිට්ඨ මහණහට නොදැන්ම නිසා උපන් පාපදාමය නො බැහැර ලීමෙහි උත්තෙපණීය කමීය බුදුරජුන් විසින් වදාරණ ලද්දේ ය.

29. නියසා කමීයන් පබ්බාජනීය කමීයන්, එසේ ම පරිසාරණීය කමීයන්, ඇවැත නොදැක්ම, ඇවැතට පිළියම් නොකිරීම, පාපදාමය බැහැර නො කිරීම යන මෙහි (උකෙපනීය) කමීයන් (බුදුරජුන් ඇණවුන)

30. ක්‍රිඩා අනාචාර උපසාහ මථාආච්ච යන මොහු පරිසාරණීය කමීයෙහි අතිරෙක පදයෝ යැ.

31. ගිහිනට අලාභ පිණිස තැන් කිරීම පිළිබඳ වූ ගිහින් අගුණ කීම පිළිබඳ වූ ද පංචක දෙකෙක් දෙකෙකැ යි පරිසාරණීය කමීයෙහි මොහු අතිරෙක පදයෝ නම් වෙති.

32. තජ්නීය නියසා යන කම් දෙදෙන ම සමානහ. පබ්බාජනීය පරිසාරණීය යන කම් දෙදෙනාගේ අතිරෙක පදඇති බව ද වේ.

33. උකෙපණීය කම් තිදෙනෙක. විභාග විසින් ඔහු සමාන හ. තජ්නීය කමීයට ති නසින් ම සෙසු කම් දෑ ගන්නේ ය.

2.

පාරිවාසිකතාවය

I. පාරිවාසිකවත්ත.

1. තෙත සමයෙන බුද්ධෝ හගවා සාවජ්ජියං විහරති ජේතවනෙ අනාථපිණ්ඩකස්ස ආරාමෙ. තෙත බෝ පන සමයෙන පාරිවාසිකා භික්ඛු සාදිසනති පක්කත්තානං භික්ඛුනං අභිවාදනං පච්චුට්ඨානං අඤ්ඤාලිකමම සාමිච්ඡිකමම. ආසනාභිහාරං සෙය්‍යාභිහාරං පාදොදකං පාදපීඨං පාදකඨලිකං පත්තව්වරපටිග්ගහණං. නභානෙ පිට්ඨිපරිකමම. යෙ තෙ භික්ඛු අප්පච්ඡා -පෙ- තෙ උප්පායනති බියනති විපාවෙනති “කථං හි නාම පාරිවාසිකා භික්ඛු සාදිසස්සනති පක්කත්තානං භික්ඛුනං අභිවාදනං පච්චුට්ඨානං -පෙ- නභානෙ පිට්ඨිපරිකමම” නති. අථ බෝ තෙ භික්ඛු හගවතො එතමන්ථ ආරොචෙසුං.

2. අථ බෝ හගවා එතසමිං නිදනෙ එතසමිං පකරණෙ භික්ඛුසංඝං සනතිපාතාපෙකා භික්ඛු පටිපුච්ඡි: “සච්චං කිර භික්ඛවෙ පාරිවාසිකා භික්ඛු සාදිසනති පක්කත්තානං භික්ඛුනං අභිවාදනං පච්චුට්ඨානං -පෙ- නභානෙ පිට්ඨිපරිකමම” නති. ‘සච්චං හගවා’.

3. විහරති බුද්ධෝ හගවා: අනුභුච්ඡිච්ඡිකං -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛවෙ පාරිවාසිකා භික්ඛු සාදිසස්සනති පක්කත්තානං භික්ඛුනං අභිවාදනං පච්චුට්ඨානං අඤ්ඤාලිකමම සාමිච්ඡිකමම. ආසනාභිහාරං සෙය්‍යාභිහාරං පාදොදකං පාදපීඨං පාදකඨලිකං පත්තව්වරපටිග්ගහණං. නභානෙ පිට්ඨිපරිකමම. තෙතං භික්ඛවෙ අප්පසන්නානං වා පසාද්‍යය -පෙ- විහරතිනා ධමමි. කථං කතා භික්ඛු ආමනෙතසි:

4. “ත භික්ඛවෙ පාරිවාසිකෙත භික්ඛුනා සාදිසිතබ්බං පක්කත්තානං භික්ඛුනං අභිවාදනං පච්චුට්ඨානං අඤ්ඤාලිකමම සාමිච්ඡිකමම. ආසනාභිහාරො සෙය්‍යාභිහාරො පාදොදකං පාදපීඨං පාදකඨලිකං පත්තව්වරපටිග්ගහණං. නභානෙ පිට්ඨිපරිකමම. යො සාදිසෙය්‍ය, ආපනති දුක්ඛකටස්ස.

5. අනුජානාමි භික්ඛවෙ පාරිවාසිකානං භික්ඛුනං මිථු යථාබ්‍රහ්මං අභිවාදනං පච්චුට්ඨානං අඤ්ඤාලිකමම සාමිච්ඡිකමම. ආසනාභිහාරං සෙය්‍යාභිහාරං පාදොදකං පාදපීඨං පාදකඨලිකං පත්තව්වරපටිග්ගහණං. නභානෙ පිට්ඨිපරිකමම.”

2.

පාරිවාසිකතනකය

1. පාරිවාසික වන

1. එ සමයෙහි භාග්‍යවන් බුදුරජානන් වහන්සේ සැවැත්නුවර නිසා දෙවරම් නම් වූ අන්තේසිවු සිටුහුගේ අරමෙහි වැඩ වසන සේක. එසමයෙහි පිරිවෙස් වසන මහණනු පුවතන් මහණුන්ගේ වැදීම, දෑක හුනස්නෙන් නැගිටීම, ඇදිලි බැදීම, සාමිච්ඡිකමය, අසුන් එළැවීම, යහන් එළැවීම, පාදේනා දිය එළැවීම, පාපුටු හා පාදකප්පිකාව එළවා තැබීම, පාසිවුරු පිළිගැනීම, නැමෙහි පිට පිරියම් කිරීම යන මේ කී දෑ ඉවසන්. අපිස් ගුණ ඇති... යම් මහණ කෙනෙක් වෙත් ද, ඔහු “කෙසේ නම් පිරිවෙස් වසන මහණනු පුවතන් මහණුන්ගේ වැදීම, දෑක හුනස්නෙන් නැගී සිටීම... නැමෙහි පිට පිරියම් කිරීම ඉවසන් ද?” යි අවඥ කෙරෙත්, දෙස් කියත්, හුගුණ පතුරුවත්. ඉක්බිති ඒ මහණනු මෙ පවත් භාග්‍යවතුන් වහන්සේට සැල කළහ.

2. එකල්හි භාග්‍යවතුන්වහන්සේ මේ නිදනයෙහි මෙ කාරණයෙහි බිත්සහන රැස් කරවා, “මහණෙනි, පිරිවෙස් වසන මහණනු පුවතන් මහණුන්ගේ වැදීම, දෑක හුනස්නෙන් නැගී සිටීම... නැමෙහි පිටු පිරියම් ඉවසන් යනු සැබෑ ද?” යි අසා වදාළසේක. “සැබැව, භාග්‍යවතුන් වහන්සැ” යි මහණනු පිළිවදන් ඇස්වූහ.

3. මහණෙනි, පිරිවෙස් වසන මහණනු කෙසේ නම් පුවතන් මහණුන්ගේ වැදීම, දෑක හුනස්නෙන් නැගී සිටීම, ඇදිලි බැදීම, සාමිච්ඡිකමය, අසුන් එළැවීම, යහන් එළැවීම, පාදේනා දිය එළැවීම, පාපුටු පාකටෙලි එළැවීම, පාසිවුරු පිළිගැනීම, නැමෙහි පිටුපිරියම් යන මෙකී වන් ඉවසන් ද, මහණෙනි, මෙය සස්තා නො පහනුන්ගේ පැහැදීම පිණිස ද... නො පවතියැ යි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වෙසෙසින් ගැරැහු සේක. ගරහා දූහැමි කතා කොට මෙසේ වදාළ සේක:

4. “මහණෙනි, පිරිවෙස් වසන මහණනු විසින් පුවතන් මහණුන්ගේ වැදීම, දෑක හුනස්නෙන් නැගී සිටීම, ඇදිලි බැදීම, සාමිච්ඡිකමය, අසුන් එළැවීම, යහන් එළැවීම, පාදේනා දිය එළැවීම, පාපුටු පාකටෙලිය එළැවීම, පාසිවුරු පිළිගැනීම, නැමෙහි පිටුපිරියම් යන මෙකී වන් නො ඉවැසිය යුතු. යම් මහණෙක් ඉවසන්නේ ද, ඔහුට දුකුලා ඇවැත් වන්නේ ය.

5. මහණෙනි, පිරිවෙස් වසන මහණුන්හට උනුන් මහලු පිළිවෙළින් වැදීම, දෑක හුනස්නෙන් නැගී සිටීම, ඇදිලි බැදීම, සාමිච්ඡිකමය, අසුන් එළැවීම, යහන් එළැවීම, පාදේනා දිය තැබීම, පාපුටු පාකටෙලිය එළැවීම, පාසිවුරු පිළිගැනීම, නැමෙහි පිටුපිරියම් යන මේ කී වන් උනුනට මහලු පිළිවෙළින් කිරීම අනුදැනීම.”

6. අනුජාතාමි භික්ඛවෙ පාරිවාසිකානං භික්ඛුනං පඤ්ච සථාබ්බස්ඨං: උපොසථං, පචාරණං, වස්සිකසාරිකං, ඔනොජනං, හතනං.

7. තෙන හි භික්ඛවෙ පාරිවාසිකානං භික්ඛුනං වනනං පඤ්ඤපෙස්සාමි යථා. පාරිවාසිකෙහි භික්ඛුහි වනතිතබ්බං. පාරිවාසිකෙන භික්ඛවෙ භික්ඛුනා සමමා වතතිතබ්බං. තත්ත්වායං සමමා වනනනා:

8. න උපසම්පාදෙනබ්බං, න නිස්සයො දුතබ්බො, න සාමණේරො උපට්ඨපෙනබ්බො, න භික්ඛුනොවාදකසමමති සාදිතබ්බො, සමමතෙනාපි භික්ඛුනියො න ඔවදිතබ්බො, යාය ආපනතියා සමෙසන පරිවාසො දිනෙනා හොති සා ආපනති න ආපජ්ජිතබ්බො, අඤ්ඤ වා තාදිසිකා, තනො වා පාපිට්ඨකරු, කමමං න ගරහිතබ්බං, කමමිකා න ගරහිතබ්බො, න පකතනනස්ස භික්ඛුනො උපොසථො ධිපෙතබ්බො, න පචාරණං ධිපෙතබ්බො, න සවච්ඡිතං කාතබ්බං, න අනුවාදෙ පට්ඨපෙනබ්බො, න භික්ඛානො කාරෙතබ්බො, න වොදෙනබ්බො, න සාරෙතබ්බො, න භික්ඛුහි සමපයොජෙතබ්බං.

9. න භික්ඛවෙ පාරිවාසිකෙන භික්ඛුනා පකතනනස්ස භික්ඛුනො පුරතො ගන්තබ්බං, න පුරතො නිසිදිතබ්බං, යො හොති සමස්ස ආසන-පරිශ්ඤානො සෙය්‍යාපරිශ්ඤානො විහාරපරිශ්ඤානො සො තස්ස පදුතබ්බො, තෙන ව සො සාදිතබ්බො.

10. න භික්ඛවෙ පාරිවාසිකෙන භික්ඛුනා පකතනනන භික්ඛුනා පුරෙසමණෙන වා පචජාසමණෙන වා කුලාති උපාසිකමිතබ්බොති. න ආරඤ්ඤිකභිගං සමාදිතබ්බං, න පිණ්ඩපාතිකභිගං සමාදිතබ්බං, න ව නසච්චියා පිණ්ඩපාතො නිහරුපෙතබ්බො 'මා මං ජාතිංසු'ති.

11. පාරිවාසිකෙන භික්ඛවෙ භික්ඛුනා ආගන්තුකෙන ආරොචෙනබ්බං, ආගන්තුකස්ස ආරොචෙනබ්බං, උපොසථෙ ආරොචෙනබ්බං, පචාරණං ආරොචෙනබ්බං, සවෙ ගිලානො හොති දුතෙනපි ආරොචෙනබ්බං.

12. න භික්ඛවෙ පාරිවාසිකෙන භික්ඛුනා සභික්ඛුකා ආවාසා අභික්ඛුකො ආවාසො ගන්තබ්බො අඤ්ඤත්‍ර පකතනනන, අඤ්ඤත්‍ර අන්තරායා. න භික්ඛවෙ පාරිවාසිකෙන භික්ඛුනා සභික්ඛුකා ආවාසා අභික්ඛුකො අනාවාසො ගන්තබ්බො අඤ්ඤත්‍ර පකතනනන, අඤ්ඤත්‍ර අන්තරායා. න භික්ඛවෙ පාරිවාසිකෙන භික්ඛුනා සභික්ඛුකා ආවාසා අභික්ඛුකො ආවාසො වා අනාවාසො වං ගන්තබ්බො අඤ්ඤත්‍ර පකතනනන, අඤ්ඤත්‍ර අන්තරායා.

6. මහණෙහි, පිරිවෙස් වසන මහණුන්ට උපොසථ, පචාරණා, වසිකසාරිකා ඔනොජන (පසුටු ලබන අදහසින් එදිනට නියම බත නොගෙන හැරීම) වතුශාල බත ඉවසීම යන පස වැඩිමහලු පිළිවෙල අනුව කිරීම අනුදැනි.

7. එහෙයින් මහණෙහි, පිරිවෙස් වසන මහණුන්ට ඔවුන් විසින් පැවැත්විය යුතු පරිදි වූ වත් පණවන්නෙමි. මහණෙහි, පිරිවෙස් වසන මහණුන් විසින් මොනොවට පැවැත්විය යුතු. මේ එහි මොනොවට පැවැත්ම යි:

8. පිරිවෙස් වසන මහණුන් විසින් තමා උපාධියාය වැ උපසම්පදා නොකටයුතු. තමා ඇදුරු වැ නිස නො දියයුතු. හෙරණක් උටවු නො කොට යුතු. හිකුළුනිඔවාදක සමමතිය නො ඉවැසිය යුතු. සමමතිය ලද්දකු විසින් මෙහෙණනට ඔවා නො දිය යුතු. යම් ඇවැතෙකින් සහනු විසින් පිරිවෙස් දෙන ලද ද, ඒ ඇවැත හෝ එ බදු අන් ඇවැතක් හෝ එයට වඩා ලාමක ඇවැතක් හෝ නො ඇවැද්ද යුතු. කමීය නො ගැරුනි යුතු යැ. කමීය කළ මහණුන් නො ගැරුනි යුතුය. පුවතන් මහණක්හුගේ පොහොය නො තැබිය යුතු. පවුරුණු නො තැබිය යුතු. සව්වනිය කමීය නො කළ යුතු. වෙහෙර දෙටුතන්හි නො සිටිය යුතු. අවසර ගැන්ම නො කරවිය යුතු. පුවතන් මහණක්හට වොදනා නො කට යුතු. ඇවැත් සිහිකරවනු නො කට යුතු. මහණුන් උනුන් හා කලහයෙහි නො යෙදිය යුතු.

9. මහණෙහි, පිරිවෙස් පුරණ මහණුන් විසින් පුවතන් මහණකුට පෙරවු වැ නො යැ යුතු. පෙරවු වැ නො හින්ද යුතු. සමසයාගේ යම් කෙළවර අස්නෙක් කෙළවර යනනෙක් කෙළවර වෙහෙරෙක් වේ ද, එය ඔහුට දිය යුතු. ඔහු විසින් එය ඉවැසිය යුතු.

10. මහණෙහි, පිරිවෙස් වසන මහණුන් විසින් පුවතන් මහණක්හු හා පෙරවු වැ යන මහණකු වැ හෝ පසු වැ යන මහණකු වැ හෝ කුලයෝ නො එළැඹිය යුතුය. 'මා පිරිවෙස් පුරන්තකු කොට සෙස්සෝ නො දැනිවා' යි යන ඒ කාරණයෙන් ආරණ්‍යකාඛය සමාදන් නො විය යුතු. පිණ්ඩපාතිකාඛය සමාදන් නො විය යුතු. පිණ්ඩපාතය නො ගෙන්වා ගත යුතු.

11. මහණෙහි, පිරිවෙස් වසන ආගන්තුක මහණුන් විසින් නෙවාසික මහණුන්ට තමා පිරිවෙස් වසන බව සැළ කළ යුතු. පිරිවෙස් වසන නෙවාසික මහණුන් විසින් ආගන්තුක මහණට තමා පිරිවෙස් වසන බව සැළ කළ යුතු. පොහෝ කිරීමෙහිදී (තමා පිරිවෙස් පුරන බව) සැළ කළ යුතු. පවුරුණුයෙහිදී සැළ කළ යුතු. ඉදින් හේ ගිලන් වේ තම් දුතියකු ලවා නුමුදු සැළ කැරවිය යුතු.

12. මහණෙහි, පිරිවෙස් වසන මහණුන් විසින් පුවතන් මහණක්හු නැති වැ, දසවිධ අන්තරාය අතුරෙන් යම් කිසි අන්තරායක් නැති වැ, මහණුන් ඇති ආවාසයෙන් මහණුන් නැති ආවාසයට නො යැ යුතු. මහණෙහි, පිරිවෙස් වසන මහණුන් විසින් මහණුන් ඇති ආවාසයෙන් මහණුන් නැති අනාවාසයට පුවතන් මහණක්හු නැති වැ, අන්තරායක් නැති වැ, නො යැ යුතු යි. මහණෙහි, පිරිවෙස් වසන මහණුන් විසින්, පුවතන් මහණක්හු නැති වැ, අන්තරායක් නැති වැ, මහණුන් ඇති ආවාසයෙන් මහණුන් නැති ආවාසයට හෝ අනාවාසයට නො යැ යුතු.

14. න භික්ඛවෙ පාරිවාසිකෙන භික්ඛුනා සභික්ඛුකා ආවාසා වා අනාවාසා වා අභික්ඛුකො ආවාසො ගන්තබ්බො අඤ්ඤානු පක්ඛනෙනන අඤ්ඤානු අනුරායා. න භික්ඛවෙ පාරිවාසිකෙන භික්ඛුනා සභික්ඛුකා ආවාසා වා අනාවාසා වා අභික්ඛුකො අනාවාසො ගන්තබ්බො අඤ්ඤානු පක්ඛනෙනන, අඤ්ඤානු අනුරායා. න භික්ඛවෙ පාරිවාසිකෙන භික්ඛුනා සභික්ඛුකා ආවාසා වා අනාවාසා වා අභික්ඛුකො ආවාසො වා අනාවාසො වා ගන්තබ්බො අඤ්ඤානු පක්ඛනෙනන අඤ්ඤානු අනුරායා.

15. න භික්ඛවෙ පාරිවාසිකෙන භික්ඛුනා සභික්ඛුකා ආවාසා සභික්ඛුකො ආවාසො ගන්තබ්බො යත්ඤ්ඤ භික්ඛු නානාසංවාසකා අඤ්ඤත්‍ර පකතතෙනන අඤ්ඤත්‍ර අන්තරායා. න භික්ඛවෙ පාරිවාසිකෙන භික්ඛුනා සභික්ඛුකා ආවාසා සභික්ඛුකො අනාවාසො ගන්තබ්බො යත්ඤ්ඤ භික්ඛු නානාසංවාසකා අඤ්ඤත්‍ර පකතතෙනන අඤ්ඤත්‍ර අන්තරායා. න භික්ඛවෙ පාරිවාසිකෙන භික්ඛුනා සභික්ඛුකා ආවාසා සභික්ඛුකො ආවාසො වා අනාවාසො වා ගන්තබ්බො යත්ඤ්ඤ භික්ඛු නානාසංවාසකා අඤ්ඤත්‍ර පකතතෙනන අඤ්ඤත්‍ර අන්තරායා.

16. න භික්ඛවෙ පාරිවාසිකෙන භික්ඛුනා සභික්ඛුකා අනාචාසා සභික්ඛුකො ආචාසො ගන්තබ්බො යථස්ස භික්ඛු නානාසංචාසකා අඤ්ඤානු පකතතෙතන අඤ්ඤානු අනතරායා. න භික්ඛවෙ පාරිවාසිකෙන භික්ඛුනා සභික්ඛුකා අනාචාසා සභික්ඛුකො අනාචාසො ගන්තබ්බො යථස්ස භික්ඛු නානාසංචාසකා අඤ්ඤානු පකතතෙතන අඤ්ඤානු අනතරායා. න භික්ඛවෙ පාරිවාසිකෙන භික්ඛුනා සභික්ඛුකා අනාචාසා සභික්ඛුකො ආචාසො වා අනාචාසො වා ගන්තබ්බො යථස්ස භික්ඛු නානාසංචාසකා අඤ්ඤානු පකතතෙතන අඤ්ඤානු අනතරායා.

17. න භික්ඛවෙ පාරිවාසිකෙන භික්ඛුනා සභික්ඛුකා ආවාසා වා අනා-
වාසා වා සභික්ඛුකො ආවාසො ගන්තබ්බො, යත්ඤ්ඤ භික්ඛු නානාසංවාසකා,
අඤ්ඤානු පක්ඛතෙනන, අඤ්ඤානු අනන්රයා. න භික්ඛවෙ පාරිවාසිකෙන
භික්ඛුනා සභික්ඛුකා ආවාසා වා අනාවාසා වා සභික්ඛුකො අනාවාසො
ගන්තබ්බො, යත්ඤ්ඤ භික්ඛු නානාසංවාසකා, අඤ්ඤානු පක්ඛතෙනන,
අඤ්ඤානු අනන්රයා. න භික්ඛවෙ පාරිවාසිකෙන භික්ඛුනා සභික්ඛුකා
ආවාසා වා අනාවාසා වා සභික්ඛුකො ආවාසො වා අනාවාසො වා
ගන්තබ්බො, යත්ඤ්ඤ භික්ඛු නානාසංවාසකා, අඤ්ඤානු පක්ඛතෙනන,
අඤ්ඤානු අනන්රයා.

18. ගනනබෙබා හික්කවෙ පාරිවාසිකෙන හික්කුනා සහික්කුකා ආවාසා සහික්කුකො ආවාසො, යත්ඤ්ඤ හික්කු සමානසංවාසකා, යං ජඤ්ඤ සකෙකාමි අජේව ගනතුනති. ගනනබෙබා හික්කවෙ පාරිවාසිකෙන හික්කුනා සහික්කුකා ආවාසා සහික්කුකො අනාවාසො, යත්ඤ්ඤ හික්කු සමානසංවාසකා, යං ජඤ්ඤ සකෙකාමි අජේව ගනතුනති. ගනනබෙබා හික්කවෙ පාරිවාසිකෙන හික්කුනා සහික්කුකා ආවාසා සහික්කුකො ආවාසො වා අනාවාසො වා, යත්ඤ්ඤ හික්කු සමානසංවාසකා, යං ජඤ්ඤ සකෙකාමි අජේව ගනතුනති.

19. ගනනාබේබා, හිකනිවෙ පාරිවාසිකෙන හිකවුනා සහිකවුකා අනාවාසා සහිකවුකො අවාසො, යථස්සු හිකවු සමානසංවාසකා, යං ජඤ්ඤ සකෙකාමි අජේව ගනනුනති. ගනනාබේබා, හිකනිවෙ පාරිවාසිකෙන හිකවුනා සහිකවුකා අනාවාසා සහිකවුකො අනාවාසො, යථස්සු හිකවු සමානසංවාසකා, යං ජඤ්ඤ සකෙකාමි අජේව ගනනුනති. ගනනාබේබා, හිකනිවෙ පාරිවාසිකෙන හිකවුනා සහිකවුකා අනාවාසා සහිකවුකො අවාසො වා අනාවාසො වා, යථස්සු හිකවු සමානසංවාසකා, යං ජඤ්ඤ සකෙකාමි අජේව ගනනුනති.

20. ගනනබෙබ් භික්ඛුවෙ පාරිවාසිකෙන භික්ඛුනා සභික්ඛුකා ආවාසා වා අනාවාසා වා සභික්ඛුකො ආවාසො, යත්ඤ්ඤ භික්ඛු සමානසංවාසකා, යං ජඤ්ඤ සකෙකාමි අප්පෙච ගනතුනති. ගනනබෙබ් භික්ඛුවෙ පාරිවාසිකෙන භික්ඛුනා සභික්ඛුකා ආවාසා වා අනාවාසා වා සභික්ඛුකො අනාවාසො, යත්ඤ්ඤ භික්ඛු සමානසංවාසකා යං ජඤ්ඤ සකෙකාමි අප්පෙච ගනතුනති. ගනනබෙබ් භික්ඛුවෙ පාරිවාසිකෙන භික්ඛුනා සභික්ඛුකා ආවාසා වා අනාවාසා වා සභික්ඛුකො ආවාසො වා අනාවාසො වා, යත්ඤ්ඤ භික්ඛු සමානසංවාසකා, යං ජඤ්ඤ සකෙකාමි අප්පෙච ගනතුනති.

21. න භික්ඛවෙ පාරිවාසිකෙන භික්ඛුනා පකතනෙන න භික්ඛුනා සද්ධිං එකච්ඡන්තො ආවාසෙ වත්ථබ්බං. න එකච්ඡන්තො අනාවාසෙ වත්ථබ්බං. න එකච්ඡන්තො ආවාසෙ වා අනාවාසෙ වා වත්ථබ්බං. පකතනතං භික්ඛුං දිස්වා ආසනා වුට්ඨානබ්බං. පකතනෙනා භික්ඛු ආසනෙන නිමනෙතතබ්බො. න පකතනෙන න භික්ඛුනා සද්ධිං එකාසනෙ නිසීදිතබ්බං. න නිවෙ ආසනෙ නිසිනො උචෙව ආසනෙ නිසීදිතබ්බං. න ඡමාය නිසිනො ආසනෙ නිසීදිතබ්බං. න එකච්ඡිකමෙ වඩකමිතබ්බං. න නිවෙ වඩකමෙ වඩකමනො උචෙව වඩකමෙ වඩකමිතබ්බං. න ඡමාය වඩකමනො වඩකමෙ වඩකමිතබ්බං. න භික්ඛවෙ පාරිවාසිකෙන භික්ඛුනා පාරිවාසිකෙන බුද්ධිසතරො න භික්ඛුනා සද්ධිං -පෙ- මුලායපටිකස්සනාරහෙන භික්ඛුනා සද්ධිං -පෙ- මානත්තාරහෙන භික්ඛුනා සද්ධිං -පෙ- මානත්තවාරිකෙන භික්ඛුනා සද්ධිං -පෙ- අබ්භානාරහෙන භික්ඛුනා සද්ධිං එකච්ඡන්තො ආවාසෙ වත්ථබ්බං. න එකච්ඡන්තො අනාවාසෙ වත්ථබ්බං. න එකච්ඡන්තො ආවාසෙ වා අනාවාසෙ වා වත්ථබ්බං. න එකාසනෙ නිසීදිතබ්බං. න නිවෙ ආසනෙ නිසිනො උචෙව ආසනෙ නිසීදිතබ්බං. න ඡමාය නිසිනො ආසනෙ නිසීදිතබ්බං. න එකච්ඡිකමෙ වඩකමිතබ්බං. න නිවෙ වඩකමෙ වඩකමනො උචෙව වඩකමෙ වඩකමිතබ්බං. න ඡමාය වඩකමනො වඩකමෙ වඩකමිතබ්බං.

22. පාරිවාසිකවතුසො වෙ භික්ඛවෙ පරිවාසං දදෙය්‍ය; මුලාය පටිකස්සෙය්‍ය, මානත්තං දදෙය්‍ය, තබ්බිසො අබ්භෙය්‍ය, අකමමං. න ච කරණි-යනති.

වතුනවුති පාරිවාසිකවත්තං නිට්ඨිතං.

23. අථ බො අයස්මා උපාලී යෙන භගවා තෙනුපසංඝිකමි. උපසංඝිකමිත්වා භගවත්තං අභිවාදෙත්වා එකමන්තං නිසීදී. එකමන්තං නිසිනො බො ආයස්මා උපාලී භගවත්තං එතදවොච: “කති නු බො භනො පාරිවාසිකස්ස භික්ඛුනො රතතිචෙජ්ද?” ති. “තයො බො උපාලී පාරිවාසිකස්ස භික්ඛුනො රතතිචෙජ්ද: සභවාසො, විප්පවාසො, අනාරොචනා, ඉමෙ බො උපාලී තයො පාරිවාසිකස්ස භික්ඛුනො රතතිචෙජ්ද” ති.

24. තෙන බො පන සමයෙන සාවස්ථියා මහාභික්ඛුසංඝෙසා සනති-පතිනො භොති. න සකෙකානති පාරිවාසිකා භික්ඛු පරිවාසං සොඛෙදුං. භගවතො එතමත්ථං ආරොචෙත්සං.

21. මහණෙනි, පිරිවෙස් වසන මහණහු විසින් පුවතත් මහණක්හු හා එක් සෙවෙතියක් ඇති ආවාසයෙහි නො විසිය යුතු. එක් සෙවෙතියක් ඇති ආවාසයෙහි නො විසිය යුතු. එක් සෙවෙතියක් ඇති ආවාසයෙහි හෝ ආවාසයෙහි නො විසිය යුතු. පුවතත් මහණකු දක හුනස්නෙන් නැගී සිටිය යුතු. පුවතත් මහණ අස්නෙන් නිමැනිය යුතු. පුවතත් මහණක්හු හා එක් අස්නෙහි නො හින්ද යුතු. පුවතත් මහණක්හු මිටි අස්නැ හුන් කල්හි තමා උස් අසුනැ නො හින්ද යුතු. පුවතත් මහණක්හු බිමැ හුන් කල්හි තමා අස්නෙකැ නො හින්ද යුතු. පුවතත් මහණක්හු හා එක් සක්මන් මළයෙහි සක්මන් නො කළ යුතු. පුවතත් මහණක්හු මිටි සක්මන් මළයෙහි සක්මන් කරන කල්හි තමා උස් සක්මන් මළවෙකැ සක්මන් නො කළ යුතු. පුවතත් මහණක්හු බිමැ සක්මන් කරන කල්හි තමා සක්මන් මළවෙකැ සක්මන් නො කළ යුතු. මහණෙනි, පිරිවෙස් වසන මහණහු විසින් පිරිවෙස් වසන වැඩි මහලු මහණකු හා... මූලායපටිකස්සනාවට සුදුසු මහණකු හා... මානතට සුදුසු මහණකු හා... මානතෙහි හැසිරෙන මහණකු හා... අබ්භාතයට සුදුසු මහණකු හා එක් සෙවෙතියක් ඇති ආවාසයෙහි නො විසිය යුතු. එක් සෙවෙතියක් ඇති ආවාසයෙහි හෝ ආවාසයෙහි නො විසිය යුතු. එක් අස්නෙහි නො හින්ද යුතු. ඔහු මිටි අස්නැ උන් කල්හි තමා උස්සනෙක නො හින්ද යුතු. ඔහු බිමැ හුන් කල්හි තමා අස්නෙකැ නො හින්ද යුතු. ඔහු හා එක් සක්මන් මළයෙහි සක්මන් නො කළ යුතු. ඔහු මිටි සක්මන් මළයෙහි සක්මන් කරන කලැ තමා උස් සක්මන් මළයෙහි සක්මන් නො කළ යුතු. ඔහු බිමැ සක්මන් කරන කලැ තමා සක්මන් මළයෙහි සක්මන් නො කළ යුතු.

22. මහණෙනි, පිරිවෙස් වසන මහණහු සතර වැනි කොටැති වැ පිරි-වෙස් දෙන්නේ නම්, මූලායපටිකස්සනාව කරන්නේ නම්, මානත දෙන්නේ නම්, ඔහු විසිවැනි කොටැති වැ අබ්භාත කරන්නේ නම්, එය අකමිසෙක් වෙයි. එය නො කටයුතු ද වෙයි.

සිවුඅහු පිරිවෙසිවන් නිමිසේ ය.

23. ඉක්බිත්තෙන් ආයුෂමත් උපාලි තෙරණුවෝ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ කරා එළැඹියහ. එළැඹ ඔබ වැද පසෙක ඉදගත්හ. පසෙක හුන් ආයුෂමත් උපාලි තෙරණුවෝ “වහන්ස, පිරිවෙස් වසන මහණහට රුත්‍රිවේද කියෙක් ද?” යි විචාලහ. “උපාලිනි, සහවාසය (පුවතත් මහණන් හා එක් වැ, විසීම), විතාවාසය (පුවතත් මහණන්ගෙන් වෙන් ව විසීම), අනාරොවතය (ආගන්තුකාදීතට තමා පිරිවෙස් වසන බව නොදන්නීම) යැ යි පිරිවෙස් වසන මහණහට රුත්‍රිවේද කුනෙකැ” යි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වදාළ සේක.

24. එ සමයෙහි සැවැත්ති මහත් මහණමුළුවෙක් මුළු දෙවුණේ වෙයි. පිරිවෙස් වසන මහණහු පරිවාස ශෝධනය කරන්නට නො හැක්කාහ. භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙ පවත් සැල කළහ.

25. “අනුජානාමි භික්ඛවෙ පරිවාසං නිකම්පිතුං. එවඤ්ච පන භික්ඛවෙ නිකම්පිතඛෙයා: තෙන පාරිවාසිකෙන භික්ඛුනා එකං භික්ඛුං උපසඛකම්භා එකංසං උත්තරාසඛං කර්ථා උක්ඛුටිකං නිසීදිතා අඤ්ඤං පග්ගහෙතා එවමස්ස වචනීයො: “පරිවාසං නිකම්පාමිති” නිකම්පෙතො හොති පරිවාසො. “වත්තං නිකම්පාමිති” නිකම්පෙතො හොති පරිවාසො” ති.

26. තෙන බො පන සමයෙන සාවඤ්ඤා භික්ඛු තභං තභං පකක-
මිංසු. න සකෙකානති පාරිවාසිකා භික්ඛු පරිවාසං සොඛෙතා. හගචතො එතමඤ්ඤං ආරොචෙසුං.

27. “අනුජානාමි භික්ඛවෙ පරිවාසං සමාදිසිතුං. එවඤ්ච පන භික්ඛවෙ සමාදිතඛෙයා: තෙන පාරිවාසිකෙන භික්ඛුනා එකං භික්ඛුං උපසඛකම්භා එකංසං උත්තරාසඛං කර්ථා උක්ඛුටිකං නිසීදිතා අඤ්ඤලිමපග්ගහෙතා එවමස්ස වචනීයො: ‘පරිවාසං සමාදියාමි’ති. සමාදිතො හොති පරිවාසො. ‘වත්තං සමාදියාමි’ති. සමාදිතො හොති පරිවාසො’ති.

පාරිවාසිකවත්තං නිබ්බිතං.

2. මූලාශ්‍රපරිකසානාරභවතං

1. තෙන බො පන සමයෙන මූලාශ්‍රපරිකසානාරභා භික්ඛු සාදි-
යනති; පකතත්තානං භික්ඛුනං අභිවාදනං පච්චුට්ඨානං අඤ්ඤලිකමං
සාමිච්චිකමං ආසනාභිනාරං සෙය්‍යාභිනාරං පාදෙදකං පාදපීඨං පාදකංලිකං
පත්තචිට්‍රපරිකසානං නතානෙ පිට්ඨිපරිකමං. යෙ තෙ භික්ඛු අපට්ඨිච්ඡා
සනතුට්ඨා ලජ්ජනොක්ඛක්ඛවිකා සිකඛාකාමා, තෙ උච්ඤ්ඤානති බියනති
විපාවෙනති: “කථං හි නාම මූලාශ්‍රපරිකසානාරභා භික්ඛු සාදිසිසානති
පකතත්තානං භික්ඛුනං අභිවාදනං පච්චුට්ඨානං -පෙ- නතානෙ පිට්ඨිපරි-
කමං”නති. අථ බො තෙ භික්ඛු හගචතො එතමඤ්ඤං ආරොචෙසුං.

2. අථ බො හගචා එතසමිං නිදුතෙ එතසමිං පකරණෙ භික්ඛුසඛසං
සනතිපාතාපෙතා භික්ඛු පටිපුච්ඡි: “සච්චං කිර භික්ඛවෙ මූලාශ්‍රපරි-
කසානාරභා භික්ඛු සාදිසිසානති පකතත්තානං භික්ඛුනං අභිවාදනං පච්චුට්ඨානං
-පෙ- නතානෙ පිට්ඨිපරිකමං”නති. “සච්චං හගචා.”

3. විගරහි බුද්ධො හගචා: අනුච්ඡිකං -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛවෙ
මූලාශ්‍රපරිකසානාරභා භික්ඛු සාදිසිසානති පකතත්තානං භික්ඛුනං අභිවාදනං
පච්චුට්ඨානං -පෙ- නතානෙ පිට්ඨිපරිකමං. තෙනං භික්ඛවෙ අප්පසන්නානං
වා පසාදය පසන්නානං වා භියෙය්‍යානාවාය. අථ බො තං භික්ඛවෙ අප්ප-
සන්නානං වෙච අප්පසාදය, පසන්නානංව එකච්චානං අඤ්ඤථත්තායා’ති.
විගරහිතා ධම්මං කථං කතා භික්ඛු ආමනෙතස්සි.

25. “මහණෙනි, පිරිවෙස නික්මෙන කරන්නට (බහා තබන්නට) අනුද-
නිමි. මහණෙනි, මෙසේ නික්මෙන ද කළ යුතු: ඒ පිරිවෙස් වසන මහණහු විසින්
එක් මහණක් හැර එළඹ උතුරුසහ එකස් කොට උත්කුටුක වැ හිඳ
දෙතොත් මුදුනැ තබා “පිරිවෙස බහා තබමි යි” මෙසේ කියා යුතු.
(මෙතෙකින්) පිරිවෙස බහා තබන ලද්දේ වෙයි. “වන බහා තබමි යි” කියා
යුතු. පිරිවෙස බහා තබන ලද්දේ වෙයි.

26. එ සමයෙහි සැවතෙහි හිඤ්ඤා ඒ ඒ අත නික්ම ගියහ. පිරිවෙස්
වසන මහණහු පිරිවෙස් ශෝධනය කරණට නොහැකි වෙන්. මේ කරුණ
භාග්‍යවතුන් වහන්සේට සැල කළහ.

27. මහණෙනි, පිරිවෙස සමාදානය කොට ගන්නට අනුදනිමි යි.
මහණෙනි, මෙසේ සමාදානවිම කළයුතුයි: ඒ පිරිවෙස් වසන මහණහු විසින්
එක් මහණකු වෙත එළඹ උතුරුසහ එකස් කොට උත්කුටුකවැ හිඳ ඇඳිලි
බැඳ “පිරිවෙස සමාදාන කොට ගනිමි යි” කියා යුතු. පිරිවෙස සමාදාන
කොට ගන්නා ලද්දේ වෙයි. “වන සමාදාන කොට ගනිමි” යි, කියා යුතු.
පිරිවෙස සමාදාන කොට ගන්නා ලද්දේ වෙයි.

පාලිවාසික වග නිමිසේ ය.

2. මූලායපටිකසාධාරණ වග

1. එ සමයෙහි මූලායපටිකසාධාරණවට සුදුසු මහණහු පුටතත්
මහණුන්ගේ අභිවාදන, පච්චුට්ඨාන, අඤ්ඤා, සාමීපිකමී, ආසනාභිභාර,
සෙය්‍යාභිභාර, පාදොදක, පාදපිඨ, පාදකාචලිකා, පතනවිවර පටිග්ගහණ,
නැමෙහි පිටිපරිකමම යන මේ වත් ඉවසන්. අපිස් ගුණැහි... සනතුමටු
ලස් වූ කුකුළුවට වූ ශික්ෂාකාම වූ යම් මහණ කෙනෙක් වෙන් ද, ඔහු “කෙසේ
නම් මූලායපටිකසාධාරණවට සුදුසු මහණහු පුටතත් මහණුන්ගේ අභිවාදන,
පච්චුට්ඨාන... නැමෙහි පිටිපරිකමම යන මේ කී වත් ඉවසන්නාහු ද?” යි
ලාමක කොට සිතත්, දෙස් කියත්, නුගුණ පතුරුවත්. ඉක්බිතිවත්
ඒ මහණහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මේ කරුණ සැල කළාහු ය.

2. එ කලා භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මේ කරුණෙහි මේ ප්‍රසංගයෙහි
බික්සහන රැස් කරවා, “මහණෙනි, මූලායපටිකසාධාරණවට සුදුසු මහණහු
පුටතත් මහණුන්ගේ අභිවාදන, පච්චුට්ඨාන... නැමෙහි පිටිපරිකමම යන
මේ වත් ඉවසන්නාහු ය යනු සැබෑ ද? යි අසා වදාළ සේක. “සැබෑව,
භාග්‍යවතුන් වහන්සැ” යි එ මහණහු පිළිවදන් ඇස්සුහ.

3. “මහණෙනි, කෙසේ නම් මූලායපටිකසාධාරණවට සුදුසු මහණහු
පුටතත් මහණුන්ගේ අභිවාදන, පච්චුට්ඨාන... නැමෙහි පිටිපරිකමම
යන මෙකී වත් ඉවසන්නාහු ද? මහණෙනි, මෙය සස්තෙහි නොපහනුන්ගේ
පැහැදීම පිණිස ද... පහනුන්ගේ භූයෝභාවය පිණිස ද නො වේ. මහණෙනි,
වැලිදු මෙය නොපහනුන්ගේ නොපැහැදීම පිණිස ද, පහන් වූ ඇතැමුන්ගේ
අන්‍යාභිකාමය පිණිස ද වේ යැ” යි භාග්‍යවත් බුදුරජානන් වහන්සේ වෙසෙසින්
ගැරැහූ සේක. ගරහා, දූහැමි කතා කොට හිඤ්ඤා මෙසේ ඇමතු සේක.

4. “න භික්ඛවෙ මූලායපටිකස්සනාරතෙන භික්ඛුනා සාදිතබ්බං පකතන්තානං භික්ඛුනං අභිවාදනං පච්චුට්ඨානං අඤ්ඤාලිකමමං සාමිට්ඨිකමමං ආසනාභිභාරං සෙය්‍යාභිභාරං පාදොදකං පාදපීඨං පාදකඨලිකං පන්තව්වර-පට්ඨනනණං නනානෙ පිට්ඨිපරිකමමං. යො සාදිසෙය්‍ය, ආපනති දුක්ඛටස්ස.

5. අනුජානාමි භික්ඛවෙ මූලායපටිකස්සනාරභානං භික්ඛුනං මිථු යථා-බුඞ්ඞං අභිවාදනං පච්චුට්ඨානං -පෙ- නනානෙ පිට්ඨිපරිකමමං.

6. අනුජානාමි භික්ඛවෙ මූලායපටිකස්සනාරභානං භික්ඛුනං පඤ්ච යථාබුඞ්ඞං උපොසථං පචාරණං වසසිකසාටිකං ඔතොජනං භ්‍රතං.

7. තෙන හි භික්ඛවෙ මූලායපටිකස්සනාරභානං භික්ඛුනං වත්තං පඤ්ඤාපෙස්සාමි යථා මූලායපටිකස්සනාරතෙහි භික්ඛුති වත්තිතබ්බං. මූලාය-පටිකස්සනාරතෙන භික්ඛවෙ භික්ඛුනා සමමා වත්තිතබ්බං. නත්‍රායං සමමා වත්තනා:

8. න උපසමපාදෙනබ්බං. න නිස්සයො දුතබ්බො. න සාමණේරො උපට්ඨාපෙතබ්බො. න භික්ඛුනොවාදකසමමුති සාදිතබ්බො. සමමතෙනපි භික්ඛුනියො න ඔවදිතබ්බො. යාය ආපනතියා මූලායපටිකස්සනාරතො කතො තොති සබ්බෙන, සා අපනති න ආපජ්ජිතබ්බො, අඤ්ඤා වා තාදිසිකා, තතො වා පාපිට්ඨිතරා. කමමං න ගර්භිතබ්බං. කමමිකා න ගර්භිතබ්බො. න පකත-න්තස්ස භික්ඛුනො උපොසථො ඨපෙතබ්බො. න පචාරණා ඨපෙතබ්බො. න සච්චතියං කාතබ්බං. න අනුවාදො පට්ඨිපෙතබ්බො. න ඔකාසො කාරො-තබ්බො. න වොදෙනබ්බො. න සාරෙතබ්බො. න භික්ඛුති සමපයොජෙතබ්බං.

9. න භික්ඛවෙ මූලායපටිකස්සනාරතෙන භික්ඛුනා පකතන්තස්ස භික්ඛුනො පුරතො ගන්තබ්බං. න පුරතො නිසීදිතබ්බං. යො තොති සබ්බස්ස ආසනපරියන්තො, සෙය්‍යාපරියන්තො, විහාරපරියන්තො, සො තස්ස පදුතබ්බො. තෙන ච සො සාදිතබ්බො.

10. න භික්ඛවෙ මූලායපටිකස්සනාරතෙන භික්ඛුනා පකතන්තෙන භික්ඛුනා පුරෙසමණෙන වා පච්ජාසමණෙන වා කුලාති උපසඞ්ඛා-මිතබ්බාති. න ආරඤ්ඤිකභිගං සමාදිසිතබ්බං. න පිණ්ඩපාතිකභිගං සමාදිසි-තබ්බං. න ච තප්පච්චයා පිණ්ඩපාතො නිහරාපෙතබ්බො ‘මා මං ජාතියං’ති.

4. “මහණෙනි, මූලායපටිකස්සනාවට සුදුසු මහණහු විසින් ප්‍රචතන් මහණුන්ගේ වැදීම, දෑක හුනස්තෙන් නැගී සිටීම, ඇඳිලි බැදීම, සාමිච්ඡාමී, අසුන් ඵලාවීම, යහන් ඵලාවීම, පාදෝනා දිය ඵලාවීම, පාපුටුව ඵලාවීම, පාකටෙලිය ඵලාවීම, පාසිවුරු පිළිගැන්ම, නැමෙහි පිට පිරියම යන මේ කී වන් නො ඉවැසියැ යුතු. යමෙක් ඉවසන්නේ නම් දුකුලා ඇවැත් වන්නේ ය.

5. මහණෙනි, මූලායපටිකස්සනාවට සුදුසු මහණනට මහලු පිළිවෙළින් උනුන් වැදීම, දෑක හුනස්තෙන් නැගී සිටීම, ... නැමෙහි පිට පිරියම යන මේ කී වන් අනුදනිමි.

6. මහණෙනි, මූලායපටිකස්සනාවට සුදුසු මහණනට මහලු පිළිවෙළින් පොතෝ කිරීම, පවාරණාව, වැසිසඵව පිළිගැණීම, ඔනොප්තය (පසු ව ලබන අදහසින් ඵදිනට නියමිත බත නො පිළිගෙණ හැරැ) දූමිම, (පාරිවාසිකයන් උදෙසා පැණවු) වතුශයාල බත පිළිගැණීම යන පස අනුදනිමි.

7. ඵසේ වී නම් මහණෙනි, මූලායපටිකස්සනාවට සුදුසු වූ මහණුන් විසින් යම්සේ පැවැතිය යුතු ද, මූලායපටිකස්සනාවට සුදුසු මහණනට ඔවුන් විසින් පැවැතියැ යුතු පරිදි වූ වන් පණවන්නෙමි. මහණෙනි, මූලාය-පටිකස්සනාවට සුදුසු මහණහු විසින් මොනොවට පැවැතියැ යුතු. එහි මේ මොනොවට පැවැත්ම සි:

8. තමා උපාධ්‍යාය වැ උපසම්පදා නො කට යුතු. (ආවාසී වැ) නිස නො දියැ යුතු. හෙරණෙක් උවටනට තමා වෙතැ නො තබා ගත යුතු. භික්ඛුනොවාදක සමමතිය නො ඉවැසිය යුතු. සම්මත වූවහු විසිනුදු මෙහෙණහු නො ඔවැසිය යුතු. යම් ඇවැතෙකින් මූලායපටිකස්සනාවට සුදුසු කෙළේ වේ ද, ඒ ඇවැත හෝ එබදු වූ අන් ඇවැතක් හෝ එයටත් වඩා පවිටු ඇවැතක් නො ඇවැද්ද යුතු. විනයකමීය නො ගැරැහියැ යුතු. විනයකමීය කළ මහණහු නො ගැරැහියැ යුතුහ. ප්‍රචතන් මහණක්හුගේ උපොසථය නො වැළැක්වියැ යුතු. පවාරණාව නො වැළැක්වියැ යුතු. සවචනිය කමීය නො කටයුතු. අනුවාදය (වෙහෙරැ අභිපති බව) නො කළ යුතු. අවසර ගැන්වීම නො කළ යුතු. වොදනා නො කළ යුතු. ඇවැත් සිහිපත් නො කැරැවියැ යුතු. මහණුන් උනුන් කලහයෙහි නො යෙදියැ යුතු.

9. මහණෙනි, මූලායපටිකස්සනාවට සුදුසු මහණහු විසින් ප්‍රචතන් මහණක්හට පෙරැටු වැ නො යා යුතු. පෙරැටු වැ නො හින්දු යුතු. සබ්බසාගේ යම් පිරියත් අස්තෙක් පිරියත් යහනෙක් පිරියත් වෙහෙරෙක් වේ ද එය ඔහුට දියැ යුතු. ඔහු විසිනුත් එය ඉවැසියැ යුතු.

10. මහණෙනි, මූලායපටිකස්සනාවට සුදුසු මහණහු විසින් පෙරැටු වැ යන මහණකු වැ හෝ පසු වැ යන මහණකු වැ හෝ ප්‍රචතන් මහණකු හා කුලයෝ නො ඵලාභියැ යුතුහ. ආරණ්‍යකාභිතය සමාදන් කොට නො ගත යුතු. පිණ්ඩපාතිකාභිතය සමාදන් කොට නො ගත යුතු. ‘මා පිරිවෙස් වසන නියා නො දනින්වා’ සි ඒ හෙතුයෙන් පිණ්ඩපාතය තමා වෙත නො ගෙන්වා ගත යුතු.

11. න භික්ඛවෙ මූලායපටිකසංඝාරහෙන භික්ඛුනා සභික්ඛිකා ආවාසා අභික්ඛිකො ආවාසො ගන්තබ්බො, අඤ්ඤානු පක්ඛනෙනෙන, අඤ්ඤානු අන්තරායා. න භික්ඛවෙ මූලායපටිකසංඝාරහෙන භික්ඛුනා සභික්ඛිකා ආවාසා අභික්ඛිකො අනාවාසො ගන්තබ්බො, අඤ්ඤානු පක්ඛනෙනෙන, අඤ්ඤානු අන්තරායා. න භික්ඛවෙ මූලායපටිකසංඝාරහෙන භික්ඛුනා සභික්ඛිකා ආවාසා අභික්ඛිකො ආවාසො වා අනාවාසො වා ගන්තබ්බො. අඤ්ඤානු පක්ඛනෙනෙන, අඤ්ඤානු අන්තරායා.

12. නීතිකව ශ්‍රී ලාංකික සහකාරයෙකු නීතිඥයා සහිතවද, අනවසාදනීය අනීතිකයෙකු ආවාසය ගන්නා බැවින් - පෙ - න - පෙ - සහිතවද, අනවසාදනීය අනීතිකයෙකු අනවසාදනීය ගන්නා බැවින් - පෙ - න - පෙ - අනීතිකයෙකු ආවාසය වා අනවසාදනීය වා ගන්නා බැවින්, අදාළ පක්ෂයන්ගේ, අදාළ අන්තර්ගතය.

13. නීතිකව මුදාසම්පාදනය කරගෙන තිබුණා සිතියමකා ආවාසා වාදනවාසා වා අතීතිකයෝ ආවාසෝ ගන්නාබෝ, -පේ- න -පේ- අතීතිකයෝ අනාවාසෝ ගන්නාබෝ -පේ-න -පේ- අතීතිකයෝ ආවාසෝ වා අනාවාසෝ වාගන්නාබෝ, අසැසිතු පකතනෙන්, අසැසිතු අනන්තයා.

14. නීතිකවේ මූලාශ්‍රවිකසනාර්ථයෙන් නීතිමාන සම්බන්ධතා ආවරණය සම්බන්ධතා ආවරණය ගන්නා බවට යටපත් කිරීම නිකුත් නානාසංවාසකයා, අදාළ අනුප්‍රාප්තිකයෙකු, අනුප්‍රාප්තිකයා නිකුත් - පෙ- සම්බන්ධතා ආවරණය ගන්නා බවට - පෙ- නිකුත් - පෙ- සම්බන්ධතා ආවරණය වා අනුප්‍රාප්තිකයා වා ගන්නා බවට, යටපත් කිරීම නිකුත් නානාසංවාසකයා, අදාළ අනුප්‍රාප්තිකයෙකු, අනුප්‍රාප්තිකයා,

15. නීතිකවේ මූලාශ්‍ර පරිකල්පනය කරගෙන නිකුත් කළ සහිකුකු අනාවාස සහිකුකුකෝ අවාසෝ ගන්නාබෝ, යථස්ස නිකු නානාසංවාසකා, අඤ්ඤා පකනනෙනන, අඤ්ඤා අනතරායා -පෙ- සහිකුකුකෝ අනාවාසෝ ගන්නාබෝ -පෙ- සහිකුකුකෝ අවාසෝ වා අනාවාසෝ වා ගන්නාබෝ, යථස්ස නිකු නානාසංවාසකා, අඤ්ඤා පකනනෙනන, අඤ්ඤා අනතරායා.

[illegible]

17. ගනනබොහෝ හිතවතෙහි මූලාශ්‍රපිකසසාධාරණෙන් හිතවුන් සහිතවූකා ආවාසා, සහිතවූකෝ ආවාසෝ, යන්ත්‍රණ හිතවු සමානසංවාසකා, යං ජ්‍යෙෂ්ඨ සකෙකාමි අපේව ගනනුනි. -රෙ- සහිතවූකෝ අනාවාසෝ -පෙ- සහිතවූකෝ ආවාසෝ වා අනාවාසෝ වා -පෙ-

18. ගනනලොහි කඩවෙ මුලියපටි කසසනාරනෙත හිකුනා සහිකුනා අනාවාස සහිකුනකො ආවාලසො යන්සු හිකුනු සමානසංවාසකා, යං ජඤ්ඤ සකෙකාමි අපේව ගනනුනති. -ලෙ- සහිකුනකො අනාවාලසො -ලෙ- සහිකුනකො ආවාලසො වා අනාවාලසො වා -ලෙ-

11. මහනෙති, මූලායපටිකසායනාවට සුදුසු මහණහු විසින් පුවතත් මහණක්හු නැති වැ, අනන්තරයයක් නැති වැ, මහණුන් ඇති ආවාසයෙකින් (තික්මැ) මහණුන් නැති ආවාසයකට නො යෑ යුතු. මහනෙති, මූලාය-පටිකසායනාවට සුදුසු මහණහු විසින් පුවතත් මහණක්හු නැති වැ, අනන්තරයකුත් නැති වැ, සහිස්සක ආවාසයෙන් අහිස්සක අනාවාසයකට නො යෑ යුතු. මහනෙති, මූලායපටිකසායනාරහ මහණහු විසින් පුවතත් මහණක්හු නැති වැ, අනන්තරයයකුත් නැති වැ, සහිස්සක ආවාසයෙන් අහිස්සක ආවාසයට නෝ අනාවාසයට නො යෑ යුතු.

12. මහණෙනි, මුද්‍රායපටිකසස්සාරග මහණෙනු විසින් ... සභිකුක අනාවාසයෙන් අභිකුක ආවාසයට නො යෑ යුතු ... සභිකුක අනාවාසයෙන් අභිකුක අනාවාසයට නො යෑ යුතු ... ප්‍රචිතත් මහණක්නු නැති වැ, අනන්-රාසයකුත් නැති වැ, අභිකුක ආවාසයට හෝ අනාවාසයට නො යෑ යුතු.

13. මහණෙනි, මූලාසට්ඨකස්සනාරග මහණනු විසින් ... සභික්ඛක ආවාසයෙන් හෝ අනාවාසයෙන් හෝ.... අභික්ඛක ආවාසයට නො යැයුතු... අභික්ඛක අනාවාසයට නොයැයුතු...පුට්ඨත් මහණකු නැති වූ, අනතරායයක් නැති වූ අභික්ඛක ආවාසයට හෝ අනාවාසයට හෝ නො යැ යුතු.

14. මහණෙනි, මූලායුධිකසංකාරභ මහණනු විසින් ... සභිඤ්ඤා ආවාසයෙන් සභිඤ්ඤා ආවාසයට නොයෑ යුතු ... සභිඤ්ඤා අනාවාසයට නොයෑ යුතු... නානාසංවාසක භිඤ්ඤාත් ඇති සභිඤ්ඤා ආවාසයට හෝ අනාවාසයට පුවනත් මහණෙකු නැති වූ, අනන්තරායයක් නැති වූ නො යෑ යුතු.

15. මහණෙනි, මූලායපටිකසසතාරහ මහණු විසින්... සභිඤ්ඤා අනා-
වාසයෙන් සභිඤ්ඤා ආවාසයට නො යෑ යුතු ... සභිඤ්ඤා අනාවාසයට
නො යෑ යුතු ... ප්‍රචන්ධ මහණක්ෂු නැති වූ අනතරායයක් නැති වූ,
නානාසංවාසක භිඤ්ඤා ඇති සභිඤ්ඤා ආවාසයට හෝ අනාවාසයට නො යෑ
යුතු.

16 මහණෙනි, මූලාසපටිකසසනාරභ මහණු විසින් සභිඤ්ඤා ආවාසයෙන් හෝ අනාවාසයෙන් හෝ ... සභිඤ්ඤා ආවාසයට නො යැ යුතු ... සභිඤ්ඤා අනාවාසයට නො යැයුතු... ප්‍රචතත් මහණක්හු නැති වැ, අනතරායයක් නැති වැ, නානාසංවාසක භික්ඛුන් අැති සභිඤ්ඤා ආවාසයට හෝ අනාවාසයට නො යැ යුතු.

17. මහණෙනි, මූලාසට්ඨකසූතාර්ථ මහණනු විසින්... සභිඤ්ඤා ආවාසයෙන් සමානසංවාසක භිඤ්ඤාත් ඇති, අද ම යහ හැක්කා යි දන්නා සභිඤ්ඤා ආවාසයට... සභිඤ්ඤා අනාවාසයට ... සභිඤ්ඤා ආවාසයට හෝ අනාවාසයට යෑ යුතු.

18. මහණෙනි, මූලාශ්‍රපටිකසාකාරණ මහණනු විසින්... සතින්‍යක අනාචාසයෙන් සමානසංචාසක තිත්‍යන් ඇති, අද ම යැ හැක්කැ යි දන්නා සතින්‍යක ආචාසයට ... සතින්‍යක අනාචාසයට... සතින්‍යක ආචාසයට හෝ අනාචාසයට යැ යනු.

19. ගන්තබ්බො භික්ඛවෙ මූලායපටිකස්සනාරහෙන භික්ඛුනා සභික්ඛකා ආවාසො වා අනාවාසො වා සභික්ඛකො ආවාසො යත්ඨස්ස භික්ඛු සමාන-සංවාසකා, යං ඡඤ්ඤා සකෙකාමී අජේඡව ගන්තුනති. -පෙ- සභික්ඛකො අනාවාසො -පෙ- සභික්ඛකො ආවාසො වා අනාවාසො වා. -පෙ- අජේඡව ගන්තුනති.

20. න භික්ඛවෙ මූලායපටිකස්සනාරහෙන භික්ඛුනා පකතනෙන්න භික්ඛුනා සද්ධිං එකව්ඡනෙන ආවාසෙ වත්ථබ්බං, න එකව්ඡනෙන අනාවාසෙ වත්ථබ්බං, න එකව්ඡනෙන ආවාසෙ වා අනාවාසෙ වා වත්ථබ්බං, පකතනන්තං භික්ඛුං දිස්වා ආසනා වුට්ඨාතබ්බං, පකතනො භික්ඛු ආසනෙන නිමිනෙත්තබ්බං. පකතනෙන්න භික්ඛුනා සද්ධිං එකාසනෙ නිසීදිතබ්බං, න නීවෙ ආසනෙ නිසීනෙත්ත උච්චෙ ආසනෙ නිසීදිතබ්බං, න ඡමාය නිසීනෙත්ත ආසනෙ නිසීදිතබ්බං. න එකවඤ්ඤමෙ වඤ්ඤිතබ්බං, න නීවෙ වඤ්ඤමෙ වඤ්ඤමනෙත්ත උච්චෙ වඤ්ඤමෙ වඤ්ඤිතබ්බං, න ඡමාය වඤ්ඤමනෙත්ත වඤ්ඤමෙ වඤ්ඤිතබ්බං. න භික්ඛවෙ මූලායපටිකස්සනාරහෙන භික්ඛුනා පාරිවාසිකෙන භික්ඛුනා සද්ධිං -පෙ- මූලායපටිකස්සනාරහෙන බුඤ්ඤිතරෙත්ත භික්ඛුනා සද්ධිං -පෙ- මානන්තාරහෙන භික්ඛුනා සද්ධිං -පෙ- මානන්තාවාරිකෙන භික්ඛුනා සද්ධිං -පෙ- අභ්භානාරහෙන භික්ඛුනා සද්ධිං එකව්ඡනෙන ආවාසෙ වත්ථබ්බං, න එකව්ඡනෙන අනාවාසෙ වත්ථබ්බං, න එකව්ඡනෙන ආවාසෙ වා අනාවාසෙ වා වත්ථබ්බං, න එකාසනෙ නිසීදිතබ්බං, න නීවෙ ආසනෙ නිසීනෙත්ත උච්චෙ ආසනෙ නිසීදිතබ්බං, න ඡමාය නිසීනෙත්ත ආසනෙ නිසීදිතබ්බං, න එකවඤ්ඤමෙ වඤ්ඤිතබ්බං, න නීවෙ වඤ්ඤමෙ වඤ්ඤමනෙත්ත උච්චෙ වඤ්ඤමෙ වඤ්ඤිතබ්බං, න ඡමාය වඤ්ඤමනෙත්ත වඤ්ඤමෙ වඤ්ඤිතබ්බං.

12. මූලායපටිකස්සනාරහවතුසො වෙ භික්ඛවෙ පරිවාසං දදෙය්‍ය, මූලායපටිකස්සෙය්‍ය, මානන්තා දදෙය්‍ය, තබ්බිසො අබ්භෙය්‍ය, අකමමං. න ච කරණීයනති.

19. මහණෙනි, මූලායපටිකසාරාංග මහණහු විසින් අද ම යා හැක්කැ සි දන්නා සභිකූක ආවාසයෙන් හෝ අනාවාසයෙන් හෝ සමාන-සංවාසක භික්ෂුන් ඇති, සභිකූක ආවාසයට ... සභිකූක අනාවාසයට ... සභිකූක ආවාසයට හෝ අනාවාසයට යා යුතු.

20. මහණෙනි, මූලායපටිකසාරාංග මහණහු විසින් පුවතත් මහණක්හු හා එක් සෙවෙතියක් ඇති ආවාසයෙහි නො විසිය යුතු. එක් සෙවෙතියක් ඇති අනාවාසයෙහි නො විසිය යුතු. එක් සෙවෙතියක් ඇති ආවාසයෙහි හෝ අනාවාසයෙහි නො විසිය යුතු. පුවතත් මහණක්හු දෑක හුනස්තෙන් නැති සිටිය යුතු. පුවතත් මහණ තෙම අස්තෙන් නිමැනිය යුතු. පුවතත් මහණක්හු හා එක් අස්තෙහි නො තින්ද යුතු. ඔහු මිටි අස්තැ හුන් කල්හි තමා උසස්තෙහි නො තින්ද යුතු. ඔහු බිමැ හුන් කලැ තමා අස්තෙක නොතින්ද යුතු. ඔහු හා එක් සක්මන් මළයෙහි සක්මන් නො කළ යුතු. ඔහු මිටි සක්මන් මළයෙහි සක්මන් කරන කලැ තමා උස් සක්මන් මළවෙකැ සක්මන් නො කළ යුතු. ඔහු බිමැ සක්මන් කරන කලැ තමා සක්මන් මළයෙකැ සක්මන් නො කළ යුතු. මහණෙනි, මූලායපටිකසාරාංග මහණහු විසින් පිරිවෙස් වසන මහණක්හු හා ... වඩා මහලු මූලායපටිකසාරාංග මහණක්හු හා ... මානතතාරහ මහණක්හු හා ... මානතතවාරික මහණක්හු හා... අබ්භානාරහ මහණක්හු හා එක් සෙවෙති ඇති ආවාසයෙහි නො විසිය යුතු. එක් සෙවෙති ඇති අනාවාසයෙහි නො විසිය යුතු. එක් සෙවෙති ඇති ආවාසයෙහි හෝ අනාවාසයෙහි නො විසිය යුතු. එක් අස්තෙහි නො තින්ද යුතු. ඔහු මිටි අස්තෙක හුන් කලැ තමා උසස්තෙකැ නො තින්ද යුතු. ඔහු බිමැ හුන් කලැ තමා අස්තෙක නො තින්ද යුතු. එක් සක්මන් මළයෙහි ඔහු හා සක්මන් නො කළ යුතු. ඔහු මිටි සක්මන් මළයෙක සක්මන් කරද්දී තමා උස් සක්මන් මළයෙක සක්මන් නො කළ යුතු. ඔහු බිමැ සක්මන් කරන කලැ තමා සක්මන් මළවෙකැ සක්මන් නො කළ යුතු.

21. මහණෙනි, මූලායපටිකසාරාංගවට සුදුසු මහණහු සතරවනු කොටැති වැ පිරිවෙස් දෙන්නේ නම්, මූලායපටිකසාරාංග කරන්නේ නම්, මානත දෙන්නේ නම්, ඔහු විසිවනු කොටැති වැ අබ්භානකමය කරන්නේ නම්, ඒ අකමයෙකි. නො ද කළ යුතු.

3. මානවනාරහවනං.

1. තෙන ඛො පන සමයෙන මානවනාරහා භික්ඛු සාදියනති පකතතතානං භික්ඛුනං අභිවාදනං, පච්චුට්ඨානං, අඤ්ඤාලිකමමං, සාමිට්ඨිකමමං, ආසනාභිනාරං, සෙය්‍යාභිනාරං, පාදෙදකං, පාදපිඨං, පාදකඨලිකං, පතනවිමර පටිග්ගහණං, නහානෙ පිට්ඨිපරිකමමං. යෙ තෙ භික්ඛු අප්පච්ඡා සනතුට්ඨා ලජ්ජනො කුක්කුචවකා සිකඛාකාමා, තෙ උප්පායනති ඩියනති විපාවෙනති: “කථං හි නාම මානවනාරහා භික්ඛු සාදියස්සනති පකතතතානං භික්ඛුනං අභිවාදනං පච්චුට්ඨානං -පෙ- නහානෙ පිට්ඨිපරිකමමනති. අථ ඛො තෙ භික්ඛු භගවතො එතමන්ථ ආරොවෙසුං.

2. අථ ඛො භගවා එතස්මිං නිදුතෙ එතස්මිං පකරණෙ භික්ඛුසඛිසං සනතිපාතාපෙත්වා භික්ඛු පටිපුච්ඡී: “සච්චං කීර භික්ඛවෙ මානවනාරහා භික්ඛු සාදියනති පකතතතානං භික්ඛුනං අභිවාදනං පච්චුට්ඨානං -පෙ- නහානෙ පිට්ඨිපරිකමමනති. “සච්චං භගවා.”

3. විගර්හි බුද්ධො භගවා: කථං හි නාම භික්ඛවෙ මානවනාරහා භික්ඛු සාදියස්සනති පකතතතානං භික්ඛුනං අභිවාදනං පච්චුට්ඨානං -පෙ- නහානෙ පිට්ඨිපරිකමමං. තෙනං භික්ඛවෙ අප්පසන්නානං වා පසාදය -පෙ- විගර්හිවා ධම්මං කථං කත්වා භික්ඛු ආමනෙතසි.

4 න භික්ඛවෙ මානවනාරහෙන භික්ඛුනා සාදිතඛං පකතතතානං භික්ඛුනං අභිවාදනං, පච්චුට්ඨානං, -පෙ- නහානෙ පිට්ඨිපරිකමමං. යො සාදියෙය්‍ය, අපනති දුක්ඛටස්ස. අනුජානාමි භික්ඛවෙ මානවනාරහානං භික්ඛුනං මුත්ථ යථාබ්‍රසිං අභිවාදනං, පච්චුට්ඨානං, -පෙ- නහානෙ පිට්ඨිපරිකමමං.

5. අනුජානාමි භික්ඛවෙ මානවනාරහානං භික්ඛුනං පඤ්ච යථාබ්‍රසිං උපොසථං, පචාරණං, වස්සිකසාරිකං, ඔනොජනං, භගනං.

6. තෙන හි භික්ඛවෙ මානවනාරහානං භික්ඛුනං වතනං පඤ්ඤාපෙස්සාමි, යථා මානවනාරහෙති භික්ඛුති වතතිතඛං. මානවනාරහෙන භික්ඛවෙ භික්ඛුනා සමමා වතතිතඛං, තත්ත්වං සමමා වතතනා:

7. න උපසම්පාදෙනඛං. න නිස්සයො දුතඛෙඛං. න සාමණේරො උපට්ඨාපෙතඛෙඛං. -පෙ- න භික්ඛුති සම්පයොජෙනඛං. න භික්ඛවෙ මානවනාරහෙන භික්ඛුනා පකතතතස්ස භික්ඛුනො පුරතො ගන්තඛං, න පුරතො නිසිදිතඛං, යො තොති සඛිස්ස ආසනපරිස්සෙනො සෙය්‍යාපරිස්සෙනො විහාරපරිස්සෙනො, සො තස්ස පදුතඛෙඛං, තෙන ව සො සාදිතඛෙඛං.

8. න භික්ඛවෙ මානවනාරහෙන භික්ඛුනා පකතතතස්ස භික්ඛුනො¹ පුරෙසමණෙන වා පච්ඡාසමණෙන වා කුලාති උපසම්භූතඛෙඛං නි, න ආරඤ්ඤිකඛං සමාදිසිතඛං, න පිණ්ඩපාතිකඛං සමාදිසිතඛං, න තප්පච්චයා පිණ්ඩපාතො නිභරාපෙනඛෙඛං ‘මා මං ජනිංසු’ති.

1. පකතතෙන භික්ඛුනා. කන්ථි.

3. මානවතාරකවත

1. එ සමයෙහි මානවතාරක මහණහු පුවතත් මහණුන්ගේ වැදීම, දැක හුනස්තෙන් නැගී සිටීම, ඇදිලි බැඳීම, සාමිවිකම්, අසුන් එළැවීම, යහන් එළැවීම, පාදෙවුන් දිය එළැවීම, පාපුටුට එළැවීම, පාකටෙලි එළැවීම, පාසිටුරු පිළිගැණුම්, නැමෙහි පිටුපිරියම් යන මෙකී වත් ඉවසන්. අපිස් ගුණැති සන්තුටුවූ උප්පිටු කුකකුවනවු ශික්ෂාකාමවු යම් මහණ කෙනෙක් වෙන් ද, ඔහු “කෙසේ නම් මානවතාරක භික්ෂුහු පුවතත් මහණුන්ගේ වැදීම දැක හුනස්තෙන් නැගී සිටීම ... නැමෙහි පිටුපිරියම් යන මෙ කී වත් ඉවසන්නාහුද?” යි ලාමක කොට සිතත්, දෙස් කියත්, නුගුණ පතුරුවත්. ඉක්බිති එ මහණහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙපවත් සැල කලහ.

2. ඉක්බිති භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මේ නිදනයෙහි මේ කාරණයෙහි බික්සහන රැස්කරවා “මහණෙනි, මානවතාරක භික්ෂුහු පුවතත් මහණුන්ගේ වැදීම, දැක හුනස්තෙන් නැගී සිටීම ... නැමෙහි පිටුපිරියම් යන මෙකී වත් ඉවසන් යනු සැබෑ ද?” යි භික්ෂුන් විචාල සේක. “සැබෑව භාග්‍යවතුන් වහන්සැ” යි ඔහු කිහ.

3. භාග්‍යවත් බුදුරජානන් වහන්සේ “මහණෙනි, කෙසේ නම් මාන-
වතාරක භික්ෂුහු පුවතත් මහණුන්ගේ වැදීම, දැක හුනස්තෙන් නැගී සිටීම ... නැමෙහි පිටුපිරියම් යන මෙකී වත් ඉවසන්නාහු ද? මහණෙනි, මෙය නොපහනුන්ගේ පැහැදීම පිණිස හෝ නො වේ ... යැ යි වෙසෙසින් ගැරැහු සේක. ගරහා දැහැමි කතා කොට භික්ෂුන් ඇමතු සේක:

4. “මහණෙනි, මානවතාරක මහණහු විසින් පුවතත් මහණුන්ගේ වැදීම, දැක හුනස්තෙන් නැගී සිටීම ... නැමෙහි පිටුපිරියම් යන මෙ කී වත් නො ඉවසිය යුතු. යමෙක් ඉවසන්නේ නම්, ඔහුට දුකුලා ඇවැත් වන්නේ ය. මහණෙනි, මානවට සුදුසු මහණනට මහලු පිළිවෙළින් උනුත් වැදීම, දැක හුනස්තෙන් නැගී සිටීම ... නැමෙහි පිටුපිරියම් අනුදනිමි.

5. මහණෙනි, මානවතාරක මහණුන්ට උපොසථය, පවාරණාව, වැසි-
සඵ පිළිගැන්ම, ඔනොජනය, (පසුටට පිළිගන්නා අදහසින් එ දිනට නියමිත බත අත් හැරීම), වතුශයාල බත පිළිගැන්ම, යන පස මහලු පිළිවෙළින් කිරීමට අනුදනිමි.

6. එහෙයින් මහණෙනි, යම්සේ මානවතාරක මහණුන් විසින් පැවැතිය යුතු ද, එසේ ඔවුන්ට වත් පණවන්නෙමි. මහණෙනි, මානවතාරක මහණහු විසින් මොනොවට පැවැතිය යුතු. මේ එහි මොනොවට පැවැත්ම යි:

7. තමා උපාධ්‍යාය වැ උපසම්පදා නො කල යුතු. නිස නො දියයුතු. සාමණේරයෙක් උපසම්පාදයට නො ගතයුතු. ... මහණුන් උනුත් හා කලනයෙහි නො යෙදිය යුතු. මහණෙනි, මානවතාරක මහණහු විසින් පුවතත් මහණනට පෙරටු ව නො යැ යුතු. පෙරටු වැ නො හිත්ද යුතු. සංඝයාගේ යම් අනතිම අස්තෙක්, අනතිම යහතෙක්, අනතිම වෙහෙරෙක් වේ ද, එය ඔහුට දිය යුතු. ඔහු විසිනුත් එය ඉවසිය යුතු.

8. මහණෙනි, මානවතාරක මහණහු විසින් පුවතත් මහණක්හු හා පෙරටු වැ හෝ පසු වැ යන මහණකු වැ කුලයෝ නො එළැඹිය යුතුහ. ආරණ්‍යකාශය සමාදන් කොට නො ගත යුතු. පිණ්ඩපාතිකාශය සමාදන් කොට නො ගත යුතු. මා (පිරිවෙස් පුරණව) නොදනිත්වා’ යි එ කරුණින් පිණ්ඩපාතය ගෙන්වා නො ගත යුතු.

17. ගනනබෙබා හිකිබවෙ මානනතාරගෙන හිකුනා සහිකුකා ආවාසා වා අනාවාසා වා සහිකුකො ආවාසො -පෙ- සහිකුකො අනාවාසො -පෙ- සහිකුකො ආවාසො වා අනාවාසො වා, යන්යු හිකු සමාන-සංවාසකා, යං ජ්ඣස්ස සනෙකාමි අජේච ගනනුගති.

17. මහණෙනි, මානවතාරභ මහණනු වසින් සභිඤ්ඤා ආවාසයෙන් හෝ අනාවාසයෙන් හෝ සමානසංවාසක භිඤ්ඤාත් ඇති, ‘අද ම යා හැක්කෙමි’ යි දන්තා සභිඤ්ඤා ආවාසයට ... සභිඤ්ඤා අනාවාසයට ... සභිඤ්ඤා ආවාසයට හෝ අනාවාසයට යා යුතු.

18. න භික්ඛවෙ මානත්තාරහෙන භික්ඛුනා උක්ඛතෙනෙත භික්ඛුනා සද්ධිං එකච්ඡන්තො ආවාසෙ වත්ථබ්බං. න එකච්ඡන්තො අනාවාසෙ වත්ථබ්බං. න එකච්ඡන්තො ආවාසෙ වා අනාවාසෙ වා වත්ථබ්බං. පක්ඛත්තං භික්ඛු දිස්වා ආසනා වුට්ඨාතබ්බං. පක්ඛත්තො භික්ඛු ආසනෙන ත්‍රිමනෙන-තබ්බො. න පක්ඛත්තෙන භික්ඛුනා සද්ධිං එකාසනෙ නිසීදිතබ්බං. න නිවෙ ආසනෙ නිසිනො උච්චෙ ආසනෙ නිසීදිතබ්බං. න ඡමාය නිසිනො ආසනෙ නිසීදිතබ්බං. න එකච්ඛිකමෙ චඛිකමිතබ්බං. න නිවෙ චඛිකමෙ චඛිකමනො උච්චෙ චඛිකමෙ චඛිකමිතබ්බං. න ඡමාය චඛිකමනො චඛිකමෙ චඛිකමිතබ්බං.

19. න භික්ඛවෙ මානත්තාරහෙන භික්ඛුනා පාරිවාසිකෙන භික්ඛුනා සද්ධිං -පෙ- මුලායපටිකස්සනාරහෙන භික්ඛුනා සද්ධිං -පෙ- මානත්තවාරි-කෙන භික්ඛුනා සද්ධිං -පෙ- අබ්භානාරහෙන භික්ඛුනා සද්ධිං එකච්ඡන්තො ආවාසෙ වත්ථබ්බං. න එකච්ඡන්තො අනාවාසෙ වත්ථබ්බං. න එකච්ඡන්තො ආවාසෙ වා අනාවාසෙ වා වත්ථබ්බං. න එකාසනෙ නිසීදිතබ්බං. න නිවෙ ආසනෙ නිසිනො උච්චෙ ආසනෙ නිසීදිතබ්බං. න ඡමාය නිසිනො ආසනෙ නිසීදිතබ්බං. න එකච්ඛිකමෙ චඛිකමිතබ්බං. න නිවෙ චඛිකමෙ චඛිකමනො උච්චෙ චඛිකමෙ චඛිකමිතබ්බං. න ඡමාය චඛිකමනො චඛිකමෙ චඛිකමිතබ්බං.

20 මානත්තාරභවතුන්ථො වෙ භික්ඛවෙ පරිවාසං දදෙය්‍ය, මුලායපටි-කස්සෙය්‍ය, මානත්තං දදෙය්‍ය, තබ්බිසො අබ්බෙය්‍ය, අකමමං. න ච කරණීයන්ති.

මානත්තාරභවග්ගං නිවර්තනං.

4. මානත්තවාරිකවග්ගං

1. තෙන බො පන සමයෙන මානත්තවාරිකා භික්ඛු සාදිසනති පක්ඛත්තානං භික්ඛුනං අභිවාදනං පච්චුට්ඨානං අඤ්ජලිකමමං සාමිතිකමමං ආසනාභිහාරං සෙය්‍යාභිහාරං පාදදුද්ධං පාදපිඨං පාදකුඨලිකං පත්ත-චිවරපටිග්ගහණං නහානෙ පිට්ඨිපරිකමමං යෙ තෙ භික්ඛු අප්පච්ඡා -පෙ-කෙ උප්පායනති තිසනති විපාවෙනති: “කථං හි නාම මානත්තවාරිකා භික්ඛු සාදිසිස්සනති පක්ඛත්තානං භික්ඛුනං අභිවාදනං පච්චුට්ඨානං -පෙ-නහානෙ පිට්ඨිපරිකමම” නති. අථ බො තෙ භික්ඛු භගවතො එතමන්ථං ආරොචෙසුං.

18. මහණෙනි, මානවතාරහ මහණහු විසින් පුවතත් මහණක්හු හා එක් සෙවෙති ඇති ආවාසයෙහි නො විසියැ යුතු. එක් සෙවෙති ඇති අනාවාසයෙහි නො විසියැ යුතු. එක් සෙවෙති ඇති ආවාසයෙහි හෝ අනාවාසයෙහි නො විසියැ යුතු. පුවතත් මහණක්හු දෑක හුනස්නෙන් නැගී සිටියැ යුතු. පුවතත් මහණ තෙම අස්නෙන් නිමැනියැ යුතු. පුවතත් මහණක්හු හා එකස්නෙහි නො ඉන්ද්‍ර යුතු. ඔහු මිටි අස්නැ හුන් කල්හි තමා උසස්නැ නො ඉන්ද්‍ර යුතු. ඔහු බිම උන් කල්හි තමා අස්නෙක නො ඉන්ද්‍ර යුතු. ඔහු හා එක් සක්මන්මඵයෙහි සක්මන් නො කළ යුතු. ඔහු මිටි සක්මන්මඵවෙක සක්මන් කරණ කල්හි තමා උස් සක්මන් මඵවෙක සක්මන් නො කළ යුතු. ඔහු බිම සක්මන් කරණ කල්හි තමා සක්මන්මඵවෙක සක්මන් නො කළ යුතු.

19. මහණෙනි, මානවතාරහ මහණහු විසින් පිරිවෙස් වසන මහණකු හා ... මූලායපටිකස්සනාරහ මහණකු හා ... මානවතාරහ (වඩා මහඵ) මහණකු හා ... මානව පුරණ මහණකු හා ... අබ්භාතයට සුදුසු මහණකු හා එක් සෙවෙතියක් ඇති ආවාසයෙහි නො විසියැ යුතු. එක් සෙවෙතියක් ඇති අනාවාසයෙහි නො විසියැ යුතු. ඔහු හා එකස්නෙහි නො ඉන්ද්‍ර යුතු. ඔහු මිටි අස්නැ උන් කලැ තමා උසස්නෙහි නො ඉන්ද්‍ර යුතු. ඔහු බිම උන් කලැ තමා අස්නෙක නො ඉන්ද්‍ර යුතු. ඔහු හා එක් සක්මන්මඵයෙහි සක්මන් නො කළ යුතු. ඔහු මිටි සක්මන් මඵයෙහි සක්මන් කරණ කලැ තමා උස් සක්මන්මඵවෙක සක්මන් නො කළ යුතු. ඔහු බිම සක්මන් කරණ කලැ තමා සක්මන් මඵවෙක සක්මන් නො කළ යුතු.

20. මහණෙනි, මානවට සුදුස්සා සිටුවනු කොටැති වැ පිරිවෙස දෙන්නේ නම්, මූලායපටිකස්සනාව කරන්නේ නම්, මානව දෙන්නේ නම්, ඔහු විසිවනු කොටැති වැ අබ්භාත කරන්නේ නම්, ඒ අකමිසෙක. නො ද කටයුතු.

මානවතාරහයා පිළිබඳ වත නිමිසේ ය.

4. මානවතාවාරික වත

1. එ සමයෙහි මානවතාවාරික (මානව පුරණ) මහණහු පුවතත් මහණුන්ගේ වැදීම, දෑක හුනස්නෙන් නැගී සිටීම, ඇදිලිබැඳීම, සාමිවි කමිස, අසුන් එළැවීම, යහන් එළැවීම, පා දෙතා දිය එළැවීම, පාපුටුව එළැවීම, පාකටෙලිය එළැවීම, පාසිටුරු පිළිහැන්ම, නැමෙහි පිටුපිරියම යන මේ වත් ඉවසන්. යම් මහණ කෙනෙක් අපිස් ගුණැත්තෝ ද, ... ඔහු “කෙසේ නම් මානව පුරණ මහණහු පුවතත් මහණුන්ගේ වැදීම, දෑක හුනස්නෙන් නැගී සිටීම... නැමෙහි පිටුපිරියම යන මෙකි වත් ඉවසන් ද?” යි ලාමක කොට සිතත්, දෙස් නගත්, නුගුණ පතුරැවත්. ඉක්බිති ඒ මහණහු මේ පවත් භාග්‍යවතුන් වහන්සේට සැල කළහ.

2. අථ ඛො භගවා එතස්මිං නිදුතෙ එතස්මිං පකරණේ භික්ඛුසංඝං සනතිපාතාපෙත්වා භික්ඛු පටිපුච්ඡි “සච්චං කිර භික්ඛවෙ මානවත-වාරිකා භික්ඛු සාදිසනති පකතත්තානං භික්ඛුනං අභිවාදනං පච්චුට්ඨානං -පෙ- නහානෙ පිට්ඨිපරිකමම?”නති. “සච්චං භගවා.” විගරහි බුද්ධො භගවා: කථං හි නාම භික්ඛවෙ මානවතාවාරිකා භික්ඛු සාදිසස්සනති පකතත්තානං භික්ඛුනං අභිවාදනං පච්චුට්ඨානං -පෙ- නහානෙ පිට්ඨිපරි-කමමං? තෙනං භික්ඛවෙ අප්පසන්නානං වා පසාදය -පෙ- විගරහිත්වා ධම්මං කථං කත්වා භික්ඛු ආමනෙතසි:

3. න භික්ඛවෙ මානවතාවාරිකෙත භික්ඛුතා සාදිතබ්බං පකතත්තානං භික්ඛුනං අභිවාදනං පච්චුට්ඨානං -පෙ- නහානෙ පිට්ඨිපරිකමමං. යො සාදිසෙය්‍ය, ආපතති දුක්ඛකටස්ස.

4. අනුජානාමි භික්ඛවෙ මානවතාවාරිකානං භික්ඛුනං ඡිත්‍රි යථාබ්‍රහ්මිං අභිවාදනං පච්චුට්ඨානං -පෙ- නහානෙ පිට්ඨිපරිකමමං.

5. අනුජානාමි භික්ඛවෙ මානවතාවාරිකානං භික්ඛුනං පඤ්ච යථාබ්‍රහ්මිං: උපොසථං පචාරණං වස්සිකසාරිකං ඔනොජ්ඣං භතතං.

6. තෙන හි භික්ඛවෙ මානවතාවාරිකානං භික්ඛුනං වතනං පඤ්ඤ-පෙස්සාමි යථා මානවතාවාරිකෙහි භික්ඛුහි වතතිතබ්බං.

7. මානවතාවාරිකෙත භික්ඛවෙ භික්ඛුතා සමමා වතතිතබ්බං. නත්‍රායං සමමා වතනතා: න උපසමපාදෙතබ්බං. න නිස්සයො දුතබ්බො. න සාම-ණෙරො උපට්ඨිපෙතබ්බො. න භික්ඛුනොවාදකසමමති සාදිතබ්බො. සමම-තෙනාපි භික්ඛුනියො න ඔවදිතබ්බො. යාය ආපතති යා සමෙසන මානවතාං දිනනං හොති, සා ආපතති න ආපජ්ජිතබ්බො, අඤ්ඤ වා තාදිසිකා, තතො වා පාපිට්ඨිතරා. කමමං න ගරහිතබ්බං. කමමිකා න ගරහිතබ්බො. න පකත-ත්තස්ස භික්ඛුනො උපොසථො ධිපෙතබ්බො. න පචාරණං ධිපෙතබ්බො. න සච්චනීයං කාතබ්බං. න අනුවාදෙ පට්ඨිපෙතබ්බො. න ඔකාසො කාරෙතබ්බො. න වොදෙතබ්බො. න සාරෙතබ්බො. න භික්ඛුහි සමපයො-ජේතබ්බං.

8. න භික්ඛවෙ මානවතාවාරිකෙත භික්ඛුතා පකතත්තස්ස භික්ඛුනො පුරසො ගන්තබ්බං. න පුරතො නිසිදිතබ්බං. යො හොති සංඝස්ස ආසන-පරියන්තො සෙය්‍යාපරියන්තො විහාරපරියන්තො සො තස්ස පදුතබ්බො. තෙන ව සො සාදිතබ්බො.

9. න භික්ඛවෙ මානවතාවාරිකෙත භික්ඛුතා පකතත්තස්ස භික්ඛුනො පුරෙසමණෙන වා පච්ඡාසමණෙන වා කුලාති උපසංඝිකමිතබ්බොති. න ආරඤ්ඤිකමිතං සමාදුතබ්බං. න පිණ්ඩිපාතිකමිතං සමාදුතබ්බං. න ව තප්පව්වයා පිණ්ඩිපාතො නිහරාපෙතබ්බො ‘මා මං ජාතිංසු’ති.

2. එකල භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මේ නිදනයෙහි මේ කාරණයෙහි බික්කහන රැස් කරවා, “මහණෙනි, මානව පුරණ මහණහු පුවතත් මහණුන්ගේ වැදීම, දැක හුනස්තෙන් නැගී සිටීම ... නැමෙහි පිටුපිරියම යන මෙකී වත් ඉවසන් යනු සැබෑ දෑ?” යි අසා වදාළ සේක. “සැබැව, වහන්සැ” යි ඔහු පිළිවදන් දුන්හ. “මහණෙනි, මානව පුරණ මහණහු කෙසේ නම් පුවතත් මහණුන්ගේ වැදීම, දැක හුනස්තෙන් නැගී සිටීම ... නැමෙහි පිටුපිරියම ඉවසන්නාහු ද? මහණෙනි, මෙය නොපහ-
නුන්ගේ පැහැදීම පිණිස හෝ ... නො වේ යැ” යි භාග්‍යවතුන්වහන්සේ ඒ මහණුන්ට ගැඹුණු සේක. ගරහා දැනුම් කතා කොට මහණුන් බණවා වදාළ සේක:

3. මහණෙනි, මානව පුරණ මහණහු විසින් පුවතත් මහණුන්ගේ වැදීම, දැක හුනස්තෙන් නැගී සිටීම ... නැමෙහි පිටුපිරියම නො ඉවැසිය යුතු. යමෙක් ඉවසන්තේ නම් ඔහුට දකුළා ඇවැත් වන්නේ ය.

4. මහණෙනි, මානව පුරණ මහණුන්ට වැඩි මහළු පිළිවෙළින් උනුත් වැදීම, දැක හුනස්තෙන් නැගී සිටීම ... නැමෙහි පිටුපිරියම අනුදනිමි.

5. මහණෙනි, මානව පුරණ මහණුන්ට මහළු පිළිවෙළින් ඔවුනොවුන් පොහෝ කිරීම, පවාරණය, වැසි සළුපිළිගැන්ම, පසු වැ පිළිගන්නා පිණිස එදිනට නියමිත බතක් අත් හැරීම, වතුශංඤා බත පිළිගැන්ම යන පස අනුදනිමි.

6. එහෙයින් මහණෙනි, මානව පුරණ මහණුන්ට ඔවුන් විසින් පැවැතිය යුතු පරිදි වත් පණවන්නෙමි.

7. මහණෙනි, මානව පුරණ මහණහු විසින් මොනොවට පැවැතිය යුතු. එහි මේ මනා පැවැත්ම යි: තමා උපාධ්‍යාය වැ උපසම්පදා නො කළ යුතු. තමා ඇදුරු වැ නිසා නො දිය යුතු. හෙරණෙක් උට්ටන් පිණිස තමා වෙත නො තැබිය යුතු. භික්ෂුනොවාදක සමමතිය නො ඉවැසිය යුතු. සමමත වූ ද මහණහු විසින් වෙහෙණන්ට ඔවා නො දිය යුතු. යම් ඇවැතෙකින් සමසයා විසින් මානව දෙන ලද්දේ නම් ඒ ඇවැත නො ඇවැද්ද යුතු. අන් එබඳු ඇවැතක් හෝ එයට වඩා පවිටු ඇවැතක් හෝ නො ඇවැදිය යුතු. විනයකමීය නො ගැරැහිය යුතු. කමීය කළ මහණහු නො ගැරැහිය යුතුහ. පුවතත් මහණක්හුගේ පොහොය නො තැබිය යුතු. පවාරණාව නො තැබිය යුතු. සවච්ඡීය කමීය නො කළ යුතු. වෙහෙර දෙටු තන්හි නො සිටිය යුතු. අවකාශ නො කැරැවිය යුතු. වොදනා නො කළ යුතු. ඇවැත් සිහිපත් නො කැරැවිය යුතු. මහණුන් හා කලහ නො යෙදිය යුතු.

8. මහණෙනි, මානව පුරණ මහණහු විසින් පුවතත් මහණහට පෙරටු වැ නො යැ යුතු. පෙරටු වැ නො ඉන්ද්‍ර යුතු. සමසයාගේ යම් අනතිම අස්තෙක්, යහතෙක්, වෙහෙරෙක් වේ ද, එය ඔහුට දිය යුතු. ඔහු විසින් ද එය ඉවැසිය යුතු.

9. මහණෙනි, මානව පුරණ මහණහු විසින් පුවතත් මහණහට පෙරටු වැ යන හෝ පසු වැ යන මහණකු වැ කුලයෝ නො එළැඹිය යුතුහ. ආරණ්‍යකාභිගය සමාදන් කොට නො ගත යුතු. පිණ්ඩපාතිකාභිගය සමාදන් කොට නො ගත යුතු. ‘මා නො දනිත්වා’ යි එ කරුණින් පිණ්ඩපාතය ගෙත්වා නො ගත යුතු.

10. මානවත්වයට කෙතෙක් භීතියෙන් භීතියෙන් ආගන්තුකව ආරෝ-
වෙතබය. ආගන්තුකයන් ආරෝවෙතබය. උපෝසයේ ආරෝවෙතබය.
පවාරණය ආරෝවෙතබය. දෙවසිකා ආරෝවෙතබය. සවෙ ගිලානො
හොඳි දුකෙන්ම ආරෝවෙතබය.

11. න භික්ඛවෙ මානත්තවාරිකෙන භික්ඛුනා සභික්ඛුකා ආවාසා අභික්ඛුකො ආවාසො ගන්තබ්බො අඤ්ඤානු සමෙසන අඤ්ඤානු අන්තරායා. න භික්ඛවෙ මානත්තවාරිකෙන භික්ඛුනා සභික්ඛුකා ආවාසා අභික්ඛුකො අනාචාසො ගන්තබ්බො අඤ්ඤානු සමෙසන අඤ්ඤානු අන්තරායා. න භික්ඛවෙ මානත්තවාරිකෙන භික්ඛුනා සභික්ඛුකා ආවාසා අභික්ඛුකො ආවාසො වා අනාචාසො වා ගන්තබ්බො අඤ්ඤානු සමෙසන අඤ්ඤානු අන්තරායා.

12. නීතිකවේ මානවත්වාර්තෙක නිකුත්තා සනිකුත්තා අනාවාසා අනිකුත්තො ආවාසො ගනනබො අඤ්ඤත්ත සමෙසන අඤ්ඤත්ත අනත්තරායා -ථො-අනිකුත්තො අනාවාසො ගනනබො -ථො- අනිකුත්තො ආවාසො වා අනාවාසො වා ගනනබො අඤ්ඤත්ත සමෙසන අඤ්ඤත්ත අනත්තරායා.

13. නීතිකව මානවත්වාර්තෙන් නීතිමා සහිතයා ආවාසය වා අනාවාසය වා අනිකුතයා ආවාසය ගන්නා බවට අයුතු සමස්ත අයුතු අනාරාධය -පෙ- අනිකුතයා අනාවාසය ගන්නා බවට -පෙ- අනිකුතයා ආවාසය වා අනාවාසය වා ගන්නා බවට අයුතු සමස්ත අයුතු අනාරාධය.

14. න භික්ඛවේ මානවතවාර්තෙන භික්ඛුනා සභික්ඛුකා ආවාසා සභික්ඛුකො ආවාසො ගන්තාබ්බො යජ්ඣස්ස භික්ඛු තානාසංවාසකා අඤ්ඤානු සම්මෙසන අඤ්ඤානු අනතරායා. -රෙ- සභික්ඛුකො අනංවාසො ගන්තාබ්බො -රෙ- සභික්ඛුකො ආවාසො වා අනංවාසො වා ගන්තාබ්බො යජ්ඣස්ස භික්ඛු තානාසංවාසකා අඤ්ඤානු සම්මෙසන අඤ්ඤානු අනතරායා.

15. නීතිකව මානවත්වාර්තෙන් හික්මනා සහිතකිනු දනා වාසා සහිතකිනු දනා දා වාසා ගනනබෙබා යනුසු හික්මනා නානාසංවාසකා දැකැනු සබෙසන දැකැනු දනනරයා -පෙ- සහිතකිනු දනා වාසා ගනනබෙබා -පෙ- සහිතකිනු දනා වාසා වා දනා වාසා වා ගනනබෙබා, යනුසු හික්මනා නානාසංවාසකා දැකැනු සබෙසන දැකැනු දනනරයා.

16. නීතිකව මානවත්වාර්තෙක නීතිකයා සහිතකා ආවාසා වා අනාවාසා වා සහිතකො ආවාසො ගනනබෙබො යජ්ඣනිකබු නානා-සංවාසකා අඤ්ඤානු සබෙසන අඤ්ඤානු අනතරායා, -පෙ- සහිතකො අනාවාසො ගනනබෙබො -පෙ- සහිතකො ආවාසො වා අනාවාසො වා ගනනබෙබො යජ්ඣනිකබු නානාසංවාසකා අඤ්ඤානු සබෙසන අඤ්ඤානු අනතරායා.

10. මහණෙනි, මානව පුරුෂ මහණහු විසින් තෙවැනික මහණුන්ට ආරෝපනා කළ යුතු. තෙවැනික මහණහු විසින් ආගන්තුක මහණන්ට ආරෝපනා කළ යුතු. උපොසථයෙහි ආරෝපනා කළ යුතු. පචාරණයෙහි ආරෝපනා කළ යුතු. ඉදින් මානව පුරුෂ මහණ ගිලින් වේ නම් දූත මහණකු ලවා ආරෝපනා කැරැවිය යුතු.

11. මහණෙනි, මානව පුරුෂ මහණහු විසින් සඛ්ඝයාගෙන් වෙන් වූ දහවිධ අන්තරායයෙන් කිසිත් නැති වූ මහණුන් ඇති ආවාසයෙන් මහණුන් නැති ආවාසයට නොයා යුතු. මහණෙනි, මානව පුරුෂ මහණහු විසින් සඛ්ඝයාගෙන් වෙන් වූ අන්තරායයක් නැති වූ සභික්ෂුක ආවාසයෙන් අභික්ෂුක අනාවාසයට නොයා යුතු. මහණෙනි, මානව පුරුෂ මහණහු විසින් සඛ්ඝයාගෙන් වෙන් වූ අන්තරායයක් නැති වූ සභික්ෂුක ආවාසයෙන් අභික්ෂුක ආවාසයට හෝ අනාවාසයට නොයා යුතු.

12. මහණෙනි, මානව පුරුෂ මහණහු විසින් සඛ්ඝයාගෙන් වෙන් වූ අන්තරායක් නැතිවූ සභික්ෂුක අනාවාසයෙන් අභික්ෂුක ආවාසයට නොයා යුතු ... අභික්ෂුක අනාවාසයට නොයා යුතු ... සඛ්ඝයාගෙන් වෙන්වූ අන්තරායක් නැතිවූ අභික්ෂුක ආවාසයට හෝ අනාවාසයට හෝ නොයා යුතු.

13. මහණෙනි, මානව පුරුෂ මහණහු විසින් සඛ්ඝයාගෙන් තොර වූ අන්තරායක් නැති වූ සභික්ෂුක ආවාසයෙන් හෝ අනාවාසයෙන් හෝ අභික්ෂුක ආවාසයට නොයා යුතු ... අභික්ෂුක අනාවාසයට නොයා යුතු ... සඛ්ඝයාගෙන් වෙන් වූ අන්තරායක් නැති වූ අභික්ෂුක ආවාසයට හෝ අනාවාසයට නොයා යුතු.

14. මහණෙනි, මානව පුරුෂ මහණහු විසින් සංඝයා නැති වූ අන්තරායයක් නැති වූ සභික්ෂුක ආවාසයෙන් නානාසංවාසක භික්ෂුන් ඇති සභික්ෂුක ආවාසයට නොයා යුතු ... සභික්ෂුක අනාවාසයට ... සඛ්ඝයාගෙන් තොර වූ අන්තරායක් නැති වූ නානාසංවාසක භික්ෂුන් ඇති සභික්ෂුක ආවාසයට හෝ අනාවාසයට නොයා යුතු.

15. මහණෙනි, මානව පුරුෂ මහණහු විසින් සඛ්ඝයාගෙන් තොර වූ අන්තරායක් නැති වූ සභික්ෂුක අනාවාසයෙන් නානාසංවාසක භික්ෂුන් ඇති සභික්ෂුක ආවාසයට නොයා යුතු ... සභික්ෂුක අනාවාසයට නොයා යුතු ... සඛ්ඝයාගෙන් තොර වූ අන්තරායක් නැති වූ නානාසංවාසක භික්ෂුන් ඇති සභික්ෂුක ආවාසයට හෝ අනාවාසයට නොයා යුතු.

16. මහණෙනි, මානව පුරුෂ මහණහු විසින් සංඝයාගෙන් තොර වූ අන්තරායක් නැති වූ සභික්ෂුක ආවාසයෙන් හෝ අනාවාසයෙන් නානාසංවාසක භික්ෂුන් ඇති සභික්ෂුක ආවාසයට ... සභික්ෂුක අනාවාසයට ... සඛ්ඝයාගෙන් තොරවූ අන්තරායක් නැතිවූ නානාසංවාසක භික්ෂුන් ඇති සභික්ෂුක ආවාසයට හෝ අනාවාසයට නොයා යුතු.

17. ගන්තබ්බො භික්ඛවෙ මානත්තවාරිකෙන භික්ඛුනා සභික්ඛුකා ආවාසා සභික්ඛුකො ආවාසො යත්ඨස්ස භික්ඛු සමානසංවාසකා, යං ජඤ්ඤ සකෙකාමි අජේව ගන්තුනති -පෙ- සභික්ඛුකො අනාවාසො -පෙ- සභික්ඛුකො ආවාසො වා අනාවාසො වා -පෙ-

18. ගන්තබ්බො භික්ඛවෙ මානත්තවාරිකෙන භික්ඛුනා සභික්ඛුකා අනාවාසා සභික්ඛුකො ආවාසො -පෙ- සභික්ඛුකො අනාවාසො -පෙ- සභික්ඛුකො ආවාසො වා අනාවාසො වා යත්ඨස්ස භික්ඛු සමානසංවාසකා, යං ජඤ්ඤ සකෙකාමි අජේව ගන්තුනති.

19. ගන්තබ්බො භික්ඛවෙ මානත්තවාරිකෙන භික්ඛුනා සභික්ඛුකා ආවාසා වා අනාවාසා වා සභික්ඛුකො ආවාසො -පෙ- සභික්ඛුකො අනාවාසො -පෙ- සභික්ඛුකො ආවාසො වා අනාවාසො වා යත්ඨස්ස භික්ඛු සමානසංවාසකා, යං ජඤ්ඤ සකෙකාමි අජේව ගන්තුනති.

20. න භික්ඛවෙ මානත්තවාරිකෙන භික්ඛුනා පකතතෙත්ත භික්ඛුනා සද්ධිං එකච්ඡන්තො ආවාසෙ වත්ථබ්බං. න එකච්ඡන්තො අනාවාසෙ වත්ථබ්බං. න එකච්ඡන්තො ආවාසෙ වා අනාවාසෙ වා වත්ථබ්බං. පකතතත්ත භික්ඛුං දිස්වා ආසනා වුට්ඨාතබ්බං. පකතතෙත්තා භික්ඛු ආසනෙන නිමන්තෙතබ්බො. න පකතතෙත්ත භික්ඛුනා සද්ධිං එකාසනෙ නිසිදිතබ්බං. න නිවෙ ආසනෙ නිසින්නො උළෙව ආසනෙ නිසිදිතබ්බං. න ඡමාය නිසින්නො ආසනෙ නිසිදි තබ්බං. න එකච්ඡිකමෙ චඛිකමිතබ්බං. න නිවෙ චඛිකමෙ චඛිකමන්තො උළෙව චඛිකමෙ චඛිකමිතබ්බං. න ඡමාය චඛිකමන්තො චඛිකමෙ චඛිකමිතබ්බං.

21. න භික්ඛවෙ මානත්තවාරිකෙන භික්ඛුනා පාරිවාසිකෙන භික්ඛුනා සද්ධිං -පෙ- මූලායපටිකස්සනාරහෙන භික්ඛුනා සද්ධිං -පෙ- මානත්තාරහෙන භික්ඛුනා සද්ධිං -පෙ- මානත්තවාරිකෙන බුඩ්ධිතරෙන භික්ඛුනා සද්ධිං -පෙ- අබ්භානාරහෙන භික්ඛුනා සද්ධිං එකච්ඡන්තො ආවාසෙ වත්ථබ්බං. න එකච්ඡන්තො අනාවාසෙ වත්ථබ්බං. න එකච්ඡන්තො ආවාසෙ වා අනාවාසෙ වා වත්ථබ්බං. න එකාසනෙ නිසිදිතබ්බං. න නිවෙ ආසනෙ නිසින්නො උළෙව ආසනෙ නිසිදිතබ්බං. න ඡමාය නිසින්නො ආසනෙ නිසිදිතබ්බං. න එකච්ඡිකමෙ චඛිකමිතබ්බං. න නිවෙ චඛිකමෙ චඛිකමන්තො උළෙව චඛිකමෙ චඛිකමිතබ්බං. න ඡමාය චඛිකමන්තො චඛිකමෙ චඛිකමිතබ්බං.

22. මානත්තවාරිකවතුන්ට වෙ භික්ඛවෙ පරිවාසං දදෙය්‍ය, මූලායපටිකස්සය්‍ය, මානත්තං දදෙය්‍ය, තබ්බිසො අබ්බෙය්‍ය, අකමමං. න ව කරණීයනති.

17. මහණෙනි, මානව පුරුෂ මහණහු විසින් සහික්ෂක ආවාසයෙන් 'අද ම යන්නට හැක්කෙමි' යි තමා දන්නා, සමානසංවාසක භික්ෂුන් ඇති සහික්ෂක ආවාසයට ... සහික්ෂක අනාවාසයට ... සහික්ෂක ආවාසයට හෝ අනාවාසයට යා යුතු.

18. මහණෙනි, මානව පුරුෂ මහණහු විසින් සහික්ෂක අනාවාසයෙන් 'අද ම යන්නට හැක්කෙමි' යි තමා දන්නා, සමානසංවාසක භික්ෂුන් ඇති සහික්ෂක ආවාසයට ... සහික්ෂක අනාවාසයට ... සහික්ෂක ආවාසයට හෝ අනාවාසයට යා යුතු.

19. මහණෙනි, මානව පුරුෂ මහණහු විසින් සහික්ෂක ආවාසයෙන් හෝ අනාවාසයෙන් 'අද ම යන්නට හැක්කෙමි' යි තමා දන්නා, සමාන-සංවාසක භික්ෂුන් ඇති සහික්ෂක ආවාසයට ... සහික්ෂක අනාවාසයට ... සහික්ෂක ආවාසයට හෝ අනාවාසයට යා යුතු.

20. මහණෙනි, මානව පුරුෂ මහණහු විසින් ප්‍රචතන් මහණක්හු හා එක් ම සෙවෙතියක් ඇති ආවාසයෙහි නො විසියැ යුතු. එක් ම සෙවෙතියක් ඇති අනාවාසයෙහි නො විසියැ යුතු. එක් ම සෙවෙතියක් ඇති ආවාසයෙහි හෝ අනාවාසයෙහි නො විසියැ යුතු. ප්‍රචතන් මහණකු දෑක අස්තෙන් නැගී සිටියැ යුතු. ප්‍රචතන් මහණ තෙම අස්තෙන් පැවැරියැ යුතු. ප්‍රචතන් මහණක්හු හා එක් අස්තෙහි නො හින්දු යුතු. ඔහු මිටි අස්තැ හුන් කල්හි තමා උස්අස්තැ නො හින්දු යුතු. ඔහු බිමැ හුන් කලැ තමා අස්තෙකැ නො හින්දු යුතු. ඔහු හා එක් සක්මන්මඵ-යෙහි සක්මන් නො කළ යුතු. ඔහු මිටි සක්මන්මඵයෙහි සක්මන් කරණ කලැ තමා උස් සක්මන්මඵවෙහි සක්මන් නො කළ යුතු. ඔහු බිමැ සක්මන් කරණ කලැ තමා සක්මන්මඵයෙකැ සක්මන් නො කළ යුතු.

21. මහණෙනි, මානව පුරුෂ මහණහු විසින් පිරිවෙස් වසන මහණහු හා ... මූලායථිකස්සනාවට සුදුසු මහණකු හා ... මානව පුරුෂ වැඩිමහඵ මහණකු හා ... අබ්භාතයට සුදුසු මහණකු හා එක් සෙවෙතියක් ඇති ආවාසයෙහි නො විසියැ යුතු. එක් සෙවෙතියක් ඇති අනාවාසයෙහි නො විසියැ යුතු. එක් සෙවෙතියක් ඇති ආවාසයෙහි හෝ අනාවාසයෙහි නො විසියැ යුතු. එක් අස්තෙහි නො හින්දු යුතු. ඔහු මිටි අස්තැ හුන් කල්හි තමා උස් අස්තැ නො හින්දු යුතු. ඔහු බිමැ හුන් කල්හි තමා අස්තෙක නො හින්දු යුතු. එක් සක්මන්මඵයෙහි සක්මන් නො කළ යුතු. ඔහු මිටි සක්මන්මඵයෙහි සක්මන් කරණ කලැ තමා උස්-සක්මන්මඵවෙක සක්මන් නො කළ යුතු. ඔහු බිමැ සක්මන් කරණ කලැ තමා සක්මන්මඵවෙකැ සක්මන් නො කළ යුතු.

22. මහණෙනි, මානව පුරුෂහු සිටුවනු කොටැති ව පිරිවෙස් දෙන්නේ නම්, මූලායථිකස්සනාව කරන්නේ නම්, මානව දෙන්නේ නම්, ඔහු විසිවනු කොටැති ව අබ්භාත කරන්නේ නම්, ඒ අකමි මේ. නො කටයුතු ය.

23. අථ බො අයසමා උපාලි යෙන භගවා තෙනුපසඞ්කමි. උපසං-
කමිත්වා භගවනනං අභිවාදෙත්වා එකමනනං නිසීදි. එකමනනං නිසීනො
බො ආයසමා උපාලි භගවනනං එතදවොච: “කති හු බො භනෙන මාන-
තනවාරිකස්ස භික්ඛුනො රතතිචෙජ්ද;” ති. “වනනාරො බො උපාලි
මානතනවාරිකස්ස භික්ඛුනො රතතිචෙජ්ද; සභවාසො විප්පවාසො අනා-
රොවනා උදනෙ ගණේ වරණනති. ඉමෙ බො උපාලි වනනාරො මානතන-
වාරිකස්ස භික්ඛුනො රතතිචෙජ්ද;” ති.

24. තෙන බො පන සමයෙන සාවන්ඨියං මහා භික්ඛුසඬ්ඤා සනති-
පතීතො හොති. න සකෙකානති මානතනවාරිකා භික්ඛු මානතනං සොධෙතුං
භගවතො එතමන්ථං අරොවෙසුං.

25. “අනුජානාමි භික්ඛවෙ මානතනං නිකඛිපිතුං. එවඤ්ච පන භික්ඛවෙ
නිකඛිපිතඛබ්බං: තෙන මානතනවාරිකෙන භික්ඛුනා එකං භික්ඛුං උපසඞ්ක-
මිත්වා එකංසං උතතරාසඞ්ගං කරිත්වා උකකුටිකං නිසීදිත්වා අඤ්ඤා
පග්ගහෙත්වා එවමස්ස වචනීයො ‘මානතනං නිකඛිපාමි’ ති. නිකඛිතනං
හොති මානතනං. ‘වනනං නිකඛිපාමි’ ති. නිකඛිතනං හොති මානතනං.” ති

26. තෙන බො පන සමයෙන සාවන්ඨියා භික්ඛු තහං තහං පකකමිංසු,
න සකෙකානති මානතනවාරිකා භික්ඛු මානතනං සොධෙතුං. භගවතො
එතමන්ථං අරොවෙසුං. “අනුජානාමි භික්ඛවෙ මානතනං සමාදිසිතුං. එවඤ්ච
පන භික්ඛවෙ සමාදිතඛබ්බං: තෙන මානතනවාරිකෙන භික්ඛුනා එකං
භික්ඛුං උපසඞ්කමිත්වා එකංසං උතතරාසඞ්ගං කරිත්වා උකකුටිකං නිසීදිත්වා
අඤ්ඤා පග්ගහෙත්වා එවමස්ස වචනීයො ‘මානතනං සමාදියාමි’ ති. සමා-
දිතනං හොති මානතනං. ‘වනනං සමාදියාමි’ ති. සමාදිතනං හොති මාන-
තන” නති.

මානතනවාරිකවනනං නිවේශනං.

5. අබ්භානාරභවනං

1. තෙන බො පන සමයෙන අබ්භානාරභා භික්ඛු සාදියනති පකත-
තනානං භික්ඛුනං අභිවාදනං පච්චුට්ඨානං අඤ්ඤාලිකමමං සාමිවිකමමං
ආසනානිභාරං සෙය්‍යානිභාරං පාදෙද්දකං පාදපිඨං පාදකඨලිකං පතනවි-
වරපට්ඨග්ගණං නතානෙ පිට්ඨිපරිකමමං. යෙ තෙ භික්ඛු අපටිථි සනතුට්ඨා
ලජ්ජිතො කුකකුච්චකා සිකාකාමා, තෙ උප්ඝායනති බියනති විපාවෙනති:
කථං හි නාම අබ්භානාරභා භික්ඛු සාදියස්සනති පකතතනානං. භික්ඛුනං
අභිවාදනං පච්චුට්ඨානං -පෙ- නතානෙ පිට්ඨිපරිකමමනති.

23. ඉක්බිත්තෙන් ආයුෂමත් උපාලි තෙරණුවෝ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ කරා එළැඹියහ. එළැඹූ වැද එක් පසෙක හුන්හ. එකත්පසෙක හුන් ආයුෂමත් උපාලි තෙරණුවෝ “වහන්ස, මානතු පුරත්තනුව රාත්‍රිවේද කියෙක් ද?” යි මෙය විචාලේ ය. “උපාලිනි, සහවාසය (පුවතත් මහණත් හා එක් වැ විසීම), විප්‍රවාසය (හුදෙකලා ව විසීම), අනාරොවනාව (අගනතු-කාදිනට තමා වත් පුරණ බව නොදැන්වීම), උත්තගණයෙහි හැසිරීම (භික්ෂුත් සිටුනමකට අඩු භික්ෂුපිරිසෙහි හැසිරීම) යැ යි මානතු පුරණ මහණහට රාත්‍රිවේද සනරෙක. උපාලිනි, මොහු සතර දෙන මානතු පුරණ මහණහට රාත්‍රිවේදයෝ යැ” යි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වදාලසේක.

24. එකල්හි සැවැත්හි මහත් භික්ෂුසමූහයෙක් රැස් වූයේ වෙයි. මානතු පුරත්තනු මානතු ශුඛ කරන්නට නො හැකි වෙත්. භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙ කරුණ සැළ කළහ.

25. “මහණෙනි, මානතු නික්‍ෂෙප කරන්නට අනුදනිමි. මහණෙනි, මෙසේ ම මානතු නික්‍ෂෙප කළ යුතු: ඒ මානතු පුරණ මහණහු විසින් එක් මහණක්හු කරා එළැඹ උතුරුසහ එකස් කොට උත්කුටුක වැ හිඳ, දෙහොත් මුදුන් තබා, ‘මානතු නික්‍ෂෙපා කරමි (බහා තබමි)’ යි මෙසේ කිය යුතු වන්නේ ය. (එසින්) මානතු නික්‍ෂෙප කරණ ලද්දේ වෙයි. ‘වත නික්‍ෂෙපා කරමි’ යි කියුව ද මානතු නික්‍ෂෙපා වෙයි.

26. එ සමයෙහි මහණහු සැවැත්තුවරින් නික්මැ ඒ ඒ අත ගියහ. (භික්ෂුත් තැනි බැවින්) මානතු පුරණ මහණහු මානතු ශුඛ කරන්නට නො හැකි වෙත්. භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙ කරුණ සැළ කළහ. “මහණෙනි, මානතු සමාදන් කරන්නට අනුදනිමි. මහණෙනි, මෙසේ සමාදන් කළ යුතු: ඒ මානතු පුරණ මහණහු විසින් එක් මහණකු කරා එළැඹ, උතුරුසහ එකස් කොට, උත්කුටුක වැ හිඳ, දෙහොත් මුදුන් තබා, ‘මානතු සමාදන් කරමි’ යි මෙසේ කිය යුතු වන්නේ ය. මානතු සමාදන් කරණ ලද්දේ වෙයි. ‘වත සමාදන් කෙරෙමි’ යි කියුව ද මානතු සමාදන් කරණ ලද්දේ වෙයි.

මානතභාවාදික වත නිමිසේ ය.

5. අබ්භානාරභවන මත

1. එ සමයෙහි වනාහි අබ්භානසට සුදුසු මහණහු පුවතත් මහණුන්ගේ වැදීම හුනස්තෙන් නැගී සිටීම ඇදිලිබැදීම, සාමිච්ඡිකම්, අසුත් එළැවීම, යහන් එළැවීම, පාපුටුව එළැවීම, පාකටෙලිය එළැවීම, නැමෙහි පිටුපිරියම ඉවසන්. යම් මහණ කෙනෙක් අපිස් ගුණැත්තෝ ද ... ඔහු තුමු “කෙසේ නම් අබ්භානසට සුදුසු මහණහු පුවතත් මහණුන්ගේ වැදුම් හුනස්තෙන් නැගී සිටුම් ... නැමෙහි පිටුපිරිමැදුම් යන මෙකී වත් ඉවසන්-නාහු ද?” යි ලාමක කොට සිතත්, දෙස් නගත්, නුගුණ පතුරුවත්.

2. අථ බො තෙ භික්ඛු භගවතො එතමන්ථං අරොචෙත්සුං. අථ බො භගවා එතස්මිං නිදනෙ එතස්මිං පකරණෙ භික්ඛුසංඝං සන්තිපාතාපෙක්ඛා භික්ඛු පටිපුච්ඡි: “සච්චං කිර භික්ඛවෙ අබ්භානාරභා භික්ඛු සාදිසනති පකන-
තනානං භික්ඛුනං අභිවාදනං පච්චුට්ඨානං -පෙ- නහානෙ පිට්ඨිපරි-
කමම”නති? “සච්චං භගවා”. විගරහී බුද්ධො භගවා: “කථං හි නාම
භික්ඛවෙ අබ්භානාරභා භික්ඛු සාදිසිස්සනති පකනතනානං භික්ඛුනං
අභිවාදනං පච්චුට්ඨානං -පෙ- නහානෙ පිට්ඨිපරිකමමං, තෙනං භික්ඛවෙ
අප්පසන්නානං වා පසාදය -පෙ- විගරහිනා ධම්මං කථං කතා භික්ඛු
ආමනෙතස්සි:

3. න භික්ඛවෙ අබ්භානාරභෙත භික්ඛුතා සාදිතබ්බං පකනතනානං
භික්ඛුනං අභිවාදනං පච්චුට්ඨානං -පෙ- නහානෙ පිට්ඨිපරිකමමං, යො
සාදිසෙය්‍ය, ආපනති දුක්ඛටස්ස.

4. අනුජානාමි භික්ඛවෙ අබ්භානාරභානං භික්ඛුනං මිථු යථාබුඤ්ඤං
අභිවාදනං පච්චුට්ඨානං -පෙ- නහානෙ පිට්ඨිපරිකමමං.

5. අනුජානාමි භික්ඛවෙ අබ්භානාරභානං භික්ඛුනං පඤ්ච යථාබුඤ්ඤං:
උපොසථං පචාරණං වස්සිකසාරිකං ඔනොජනං හතනං.

6. තෙන හි භික්ඛවෙ අබ්භානාරභානං භික්ඛුනං වතනං පඤ්ඤාපෙස්සාමි
යථා අබ්භානාරභෙති භික්ඛුති වතතිතබ්බං.

7. අබ්භානාරභෙත භික්ඛවෙ භික්ඛුතා සමමා වතතිතබ්බං. තත්ත්වං
සමමාවතතනා: න උපසමපාදෙනබ්බං -පෙ- න භික්ඛුති සමපයොජෙනබ්බං.
[යථා මූලාසපටිකස්සනාරභස්ස වතනං, තථා මානතනාරභස්ස ව මානතන-
චාරිකස්ස ව අබ්භානාරභස්ස වා ති තිණණං එකසද්දසං වින්ථාරෙනබ්බං.]

8. න භික්ඛවෙ අබ්භානාරභෙත භික්ඛුතා පකනතනාස්ස භික්ඛුතො
පුරතො ගතතබ්බං. න පුරතො තිසිදිතබ්බං, යො හොති සංඝස්ස ආසන
පරියනොනා සෙය්‍යාපරියනොනා විහාරපරියනොනා සො තස්ස පද්ධතබ්බො,
තෙන ව සො සාදිතබ්බො.

9. න භික්ඛවෙ අබ්භානාරභෙත භික්ඛුතා පකනතනෙත භික්ඛුතා
පුරෙසමණෙන වා පච්ඡාසමණෙන වා කුලාති උපසංඝමිතබ්බානි, න ආර-
ඤ්ඤිකභගං සමාද්ගතබ්බං. න පිණ්ඩපාතිකභගං සමාද්ගතබ්බං. න ව තප්පවිධා
පිණ්ඩපාතො නිකරාපෙතබ්බො ‘මා මං ජාතීංසු’ති.

2. ඉක්බිත්තෙන් ඒ මහණනු භාග්‍යවතුන්වහන්සේට මේ පවත් සැලකලහ. ඒ කල්හි භාග්‍යවතුන්වහන්සේ මේ නිදනයෙහි මේ කාරණයෙහි බිත්සහන රැස් කරවා, “මහණෙනි, අභ්‍යන්තරතාවන සුදුසු මහණනු පුවතත් මහණුන්ගේ වැළඹි හුනස්තෙන් නැගී සිටුම් ... නැමෙහි පිටුපිරියම් ඉවසන් යනු සැබෑ දෑ” යි අසා වදාළ සේක. “සැබෑව, භාග්‍යවතුන්වහන්සැ” යි ඔහු කී. මහණෙනි, කෙසේ නම් අභ්‍යන්තරතාවන සුදුසු මහණනු පුවතත් මහණුන්ගේ වැළඹි, හුනස්තෙන් නැගී සිටුම් ... නැමෙහි පිටුපිරියම් ඉවසන්නානු ද? මහණෙනි, මෙය නොපනනුන්ගේ පැහැදීම පිණිස හෝ ... නොවේ” යැ යි භාග්‍යවත් බුදුරජාණන් වහන්සේ වෙසෙසින් ගැඹුණු සේක. ගරභා දහමි කතා කොට මහණනුට මෙසේ වදාළ සේක:

3. මහණෙනි, අභ්‍යන්තරතාවන සුදුසු මහණනු විසින් පුවතත් මහණුන්ගේ වැළඹි, දැක හුනස්තෙන් නැගී සිටුම් ... නැමෙහි පිටුපිරියම් නො ඉවැසියැ යුතු. යමෙක් ඉවසන්නේ නම්, ඔහුට දුකුලා ඇවැත් වන්නේ ය.

4. මහණෙනි, අභ්‍යන්තරතාවන සුදුසු මහණනුට උනුත් මහඵපිළිවෙළින් වැළීම, දැක හුනස්තෙන් නැගී සිටීම ... නැමෙහි පිටුපිරියම් අනුදනිමි.

5. මහණෙනි, අභ්‍යන්තරතාවන සුදුසු මහණනුට මහඵපිළිවෙළින් පොහෝ කිරීම, පවාරණාව, වැසිසඵ පිළිගැන්ම, පසු ව පිළිගණු පිණිස ඵ දිනට නියමිත බත අත් හැරීම, වතුශාල බත පිළිගැන්ම යන පස අනුදනිමි.

6. එතෙසින් මහණෙනි, අභ්‍යන්තරතාවන සුදුසු මහණුන් විසින් පැවැතියැ යුතු යම්සේ ද, එසේ ඔවුනට වත් පණවන්නෙමි.

7. මහණෙනි, අභ්‍යන්තරතාවන (අභ්‍යන්තරතාවන සුදුසු) මහණනු විසින් මනාව පැවැතියැ යුතු. එහි මේ මනා පැවැත්ම යි: තමා උපාධ්‍යාය වැ උපසම්පද නො කල යුතු ... භික්ෂූන් කලහයෙහි නො යෙදිය යුතු. [මූලායපටිකසාරානුකූල මහණනු පිළිබඳ වන යම්සේ ද මානවතාරත මහණනුගේ ද මානවතාවාරික මහණනුගේ ද අභ්‍යන්තරතාවන මහණනුගේ ද යන තුන් දෙනාගේ වත් ද එසේ ම එක් සැටියෙන් විසාර කල යුතු.]

8. මහණෙනි, අභ්‍යන්තරතාවන සුදුසු මහණනු විසින් පුවතත් මහණනුට පෙරවු වැ නො යැ යුතු පෙරවු වැ නො හින්දූ යුතු. සංඝයාගේ යම් අනනිම අස්තෙක්, යහනෙක්, වෙහෙරෙක් වේ ද, එය ඔහුට දියැ යුතු. ඔහු විසිනුත් එය ඉවැසියැ යුතු.

9. මහණෙනි, අභ්‍යන්තරතාවන මහණනු විසින් පුවතත් මහණක්කු හා පෙරමහණක්කු වැ හෝ පසුමහණක්කු වැ කුලයෝ නො ඵලැබියැ යුතුහ. ආරණ්‍යකාභියා සමාදන් කොට නො ගත යුතු. පිණ්ඩපාතිකාභියා සමාදන් කොට නො ගත යුතු. “මා නො දනිත්ව” යි එකරුණින් පිණ්ඩපාතය ගෙන්වා නො ගත යුතු.

10. න භික්ඛවෙ අබ්භානාරභෙන භික්ඛුනා සභික්ඛකා ආවාසා අභික්ඛකො ආවාසො ගන්තබ්බො අඤ්ඤානු පක්ඛතෙනන අඤ්ඤානු අන්තරායා. න භික්ඛවෙ අබ්භානාරභෙන භික්ඛුනා සභික්ඛකා ආවාසා අභික්ඛකො අනාවාසො ගන්තබ්බො, අඤ්ඤානු පක්ඛතෙනන අඤ්ඤානු අන්තරායා. -පෙ- [යථා හෙට්ඨා තථා විජ්ජාරෙතබ්බං.]

11. ගන්තබ්බො භික්ඛවෙ අබ්භානාරභෙන භික්ඛුනා සභික්ඛකා ආවාසා -පෙ- අනාවාසා -පෙ- ආවාසා වා අනාවාසා වා සභික්ඛකො ආවාසො -පෙ- සභික්ඛකො අනාවාසො -පෙ- සභික්ඛකො ආවාසො වා අනාවාසො වා, යජ්ජස්ස භික්ඛු සමානසංවාසකා, යං ඡඤ්ඤා සකෙකාමි අජ්ජෙව ගතත්තනි.

12. න භික්ඛවෙ අබ්භානාරභෙන භික්ඛුනා පක්ඛතෙනන භික්ඛුනා සද්ධිං එකවජ්ජෙන ආවාසෙ වජ්ජබ්බං. න එකවජ්ජෙන අනාවාසෙ වජ්ජබ්බං. න එකවජ්ජෙන ආවාසෙ වා අනාවාසෙ වා වජ්ජබ්බං. පක්ඛතෙනන භික්ඛු දිස්වා ආසනා වුට්ඨාතබ්බං. පක්ඛතෙනන භික්ඛු ආසනෙන නිමිනොතබ්බො. න පක්ඛතෙනන භික්ඛුනා සද්ධිං එකාසනෙ නිසීදිතබ්බං. න නිවෙ ආසනෙ නිසිනොත උචෙව ආසනෙ නිසීදිතබ්බං. න ඡමාය නිසිනොත ආසනෙ නිසීදිතබ්බං. න එකවසිකමෙ වසිකමිතබ්බං. න නිවෙ වසිකමෙ වසිකමිනොත උචෙව වසිකමෙ වසිකමිතබ්බං. න ඡමාය වසිකමිනොත වසිකමෙ වසිකමිතබ්බං.

13. න භික්ඛවෙ අබ්භානාරභෙන භික්ඛුනා පාරිවාසිකෙන භික්ඛුනා සද්ධිං -පෙ- මූලායපටිකස්සනාරභෙන භික්ඛුනා සද්ධිං -පෙ- මානත්තාරභෙන භික්ඛුනා සද්ධිං -පෙ- මානත්තවාරිකෙන භික්ඛුනා සද්ධිං -පෙ- අබ්භානාරභෙන බුසිස්සරෙන භික්ඛුනා සද්ධිං එකවජ්ජෙන ආවාසෙ වජ්ජබ්බං. න එකවජ්ජෙන අනාවාසෙ වජ්ජබ්බං. න එකවජ්ජෙන ආවාසෙ වා අනාවාසෙ වා වජ්ජබ්බං. න එකාසනෙ නිසීදිතබ්බං. න නිවෙ ආසනෙ නිසිනොත උචෙව ආසනෙ නිසීදිතබ්බං. න ඡමාය නිසිනොත ආසනෙ නිසීදිතබ්බං. න එකවසිකමෙ වසිකමිතබ්බං. න නිවෙ වසිකමෙ වසිකමිනොත උචෙව වසිකමෙ වසිකමිතබ්බං. න ඡමාය වසිකමිනොත වසිකමෙ වසිකමිතබ්බං.

14. අබ්භානාරභවතුජ්ජා ටෙව භික්ඛවෙ පරිවාසං දදෙය්‍ය, මූලාය පටිකස්සය්‍ය, මානත්තං දදෙය්‍ය, තබ්බිසො අබ්බෙය්‍ය, අකමමං. න ව කරණීයනනි

අබ්භානාරභවනං නිබ්බිතං.

පාරිවාසිකකඩකිකො නිබ්බිතො දුතිස්සො,

10. මහණෙනි, අබ්බානාරත මහණහු විසින් පුච්චන් මහණක්හු නැති ව, සහිස්සුක ආවාසයෙන් අහිස්සුක ආවාසයට නො යා යුතු. මහණෙනි, අබ්බානාරත මහණහු විසින් පුච්චන් මහණකු නැති වැ, අනතරාසයක් නැති වැ, සහිස්සුක ආවාසයෙන් අහිස්සුක අනාවාසයකට නො යා යුතු... [යට දැක්වුණ පරිදි විස්තර කටයුතු]

11. මහණෙනි, අබ්බානාරත මහණහු විසින් 'අද ම යන්තට හැක්කෙමු' යි තමා දන්නා, සමානසංවාසක මහණුන් ඇති සහිස්සුක ආවාසයෙන් ... අනාවාසයෙන් ... ආවාසයෙන් හෝ අනාවාසයෙන් හෝ සහිස්සුක ආවාසයට ... සහිස්සුක අනාවාසයට ... සහිස්සුක ආවාසයට හෝ අනාවාසයට හෝ යා යුතු.

12. මහණෙනි, අබ්බානාරත මහණහු විසින් පුච්චන් මහණක්හු හා එක් සෙවෙතියක් ඇති ආවාසයෙහි නො විසියැ යුතු. එක් සෙවෙතියක් ඇති අනාවාසයෙහි නො විසියැ යුතු. එක් සෙවෙතියක් ඇති ආවාසයෙහි හෝ අනාවාසයෙහි හෝ නො විසියැ යුතු. පුච්චන් මහණක්හු දැක අස්තෙන් නැති සිටියැ යුතු. පුච්චන් මහණ තෙම අස්තෙන් පැවැරියැ යුතු. පුච්චන් මහණක්හු හා එකස්තෙහි නො හින්දු යුතු. පුච්චන් මහණහු මිටි අස්තැ හුන් කලා තමා උස්තැ නො හින්දු යුතු. ඔහු බිමැ හුන් කලා තමා අස්තෙහි නො හින්දු යුතු. ඔහු හා එක් සක්මන්මඵවෙ සක්මන් නො කළ යුතු. ඔහු මිටි සක්මන්මඵවෙහි සක්මන් කරණ කලා තමා උස් සක්මන්මඵවෙහි සක්මන් නො කළ යුතු. ඔහු බිමැ සක්මන් කරණ කලා තමා සක්මන්මඵයෙහි සක්මන් නො කළ යුතු.

13. මහණෙනි, අබ්බානාරත මහණහු විසින් පාරිවාසික මහණහු හා ... මූලායපටිකස්සනාරත මහණහු හා ... මානතතාරත මහණහු හා ... මානතතවාරික මහණහු හා ... අබ්බානාරත වඩා මහඵ මහණහු හා එක් සෙවෙති ඇති ආවාසයෙහි නො විසියැ යුතු. එක් සෙවෙති ඇති අනාවාසයෙහි නො විසියැ යුතු. එක් සෙවෙති ඇති ආවාසයෙහි හෝ අනාවාසයෙහි නො විසියැ යුතු. එක් අස්තෙහි නො හින්දු යුතු. ඔහු මිටි අස්තැ උන්කලා තමා උස්තැ නො හින්දු යුතු. ඔහු බිමැ හුන් කලා තමා අස්තැ නො හින්දු යුතු. ඔහු හා එක් සක්මන්මඵයෙහි සක්මන් නො කළ යුතු. ඔහු මිටි සක්මන්මඵවෙ සක්මන් කරණ කලා තමා උස් සක්මන්මඵයෙහි සක්මන් නො කළ යුතු. ඔහු බිමැ සක්මන් කරණ කලා තමා සක්මන්මඵයෙහි සක්මන් නො කළ යුතු.

14. මහණෙනි ඉදින් අබ්බානසට සුදුස්සහු සතර වැනි කොටැති ව පිරිවෙස දෙන්නේ ද, මූලායපටිකස්සනාව කරන්නේ ද, මානත දෙන්නේ ද, ඔහු විසිවැනි කොටැතිව අබ්බාන කරන්නේ ද, ඒ අකමි සි. නො ද කටයුතු සි.

අබ්බානාරත වත නිමිසේ ය.

දෙවෙනි පාරිවාසිකකතිකය නිමිසේ ය.

ඉමසමිං බ්බතෙහ වත්ථු පඤ්ච.

කස්සද්දනං:

1. පාරිවාසිකා සාදියනති පකතන්තාන භික්ඛුනං,
අභිවාදනං පච්චුට්ඨානං අඤ්ජලිඤ්ච සාමිවිතං.
2. ආසනං සෙය්‍යාභිනාරං පාදෙදකං පාදපීඨං,
පාදකඨලිකං පත්තච්චරපටිග්ගාහණං,
නභානෙ පිට්ඨිපරිකමමං උප්ඛායනති ව පෙසලා.
3. දුක්කටං සාදියන්තස්ස මුථු පඤ්ච යථාබ්බසීං,
උපොසථං පචාරණං වස්සිකොනොජ්ජොජනං.
4. සමමා ව වත්තනා තත්ථ පකතන්තොන ගච්ඡරේ,
යො ව නොති පරිස්සෙතා න පුරේ පච්ඡා සමණේන.
5. අරඤ්ඤං පිණ්ඩනීතාරො ආගන්තුකෙ උපොසථෙ,
පචාරණං ව දුතෙන ගන්තබ්බො ව සභික්ඛුකො.
6. එකච්ඡන්තො න වත්ථබ්බං න ඡමායං නිසජ්ජිතෙ,
ආසනෙ නිවෙ චබ්බකමෙ ඡමායං චබ්බකමෙන ව.
7. බුඬ්ඝිතරෙන අකමමං රතතිචේජ්ජ ව සොධනා,
නික්ඛිපනං සමාදානං ඤ්ඤතබ්බං පාරිවාසිකං.
8. මූලායමානන්තාරකං තථා මානන්තවාරිකං,
අබ්භාතාරකං වාපි සමෙහදනසතො පුත.
9. පාරිවාසිකෙසු තයො චතුමානන්තවාරිකෙ,
න සමෙහති රතතිචේජ්ජෙසු මානන්තෙසු ව දෙවසි,
දො කමමා සාදිසා සෙසා තයො කමමා සමා'සමාති.

මේ බැකියෙහි වසනු පසෙකි.

එහි උද්දාය:

1. පිරිවෙස් සමාදන් කොට ගන්නෝ පුවතන් මහණන්ගේ වැළුම් ද දැක හුනස්නෙන් තැනි සිටිම් ද ඇඳිලිබැළුම් ද, සාම්පිකම් ද,

2. අසුන් එළැවීම් ද, යතන් එළැවීම් ද, පාඤ්ඤාදිය පාපුටු පාද කඬුලිකාව එළැවීම් ද, පාසිවුරු පිළිනැනුම් ද, නැමෙහි පිටුපිරියම් ද ඉවසන්. පියවිල මහණහු දෙස් නගන්.

3. මේ දෑ ඉවසන්නහුට දුකුලා ඇවැත් වේ. පාරිවාසිකයනට මහළු පිළිවෙළින් ඔවුනොවුන්ගේ උපොසථ පවාරණා වසසිකසාරිකා ඔනොජන හතත යන මෙය අනුදන් සේක.

4. එහි පාරිවාසිකයාගේ මනා පැවැත්ම ද, පුවතන් මහණකුට පෙරටු ව යෑම ඉදිම නො කළයුතු බව ද, සංඝයාගේ යම් අනර්ථ ආසනයෙක් ශයනයෙක් විහාරයෙක් වේ නම් එහි විසිය යුතු බව ද, එසේ ම පුවතන් මහණකු හා පෙරු ව හෝ පසු ව හෝ කුලෑන් කර නො එළැඹිය යුතු බව ද පැණවූ සේක.

5. ආරඤ්ඤිකබ්බ සමාදාය ද, පිණ්ඩපාතිකබ්බ සමාදාය හා පිණ්ඩ-පාතනීහාරය ද පාරිවාසික මහණහු විසින් නො කටයුතු ය. ආගනතුකයා හා ආරොචනාව ද, උපොසථයෙහි ආරොචනාව ද, පවාරණයෙහි ආරොචනාව ද, ගිලන් වේ නම් දුතියකු ලවා ආරොචනා කරවීම ද, සතික්ක ආවාසයෙන් අතික්ක ආවාසයකට නො යායුතු බව ද පැණවූ සේක.

6. පාරිවාසික මහණහු විසින් පුවතන් මහණක්හු හා එක්ස්දනයක් ඇති තැන නො විසිය යුතු. පුවතන් මහණහු බිම හුන් කලා පාරිවාසිකයා අස්නෙක නො හින්දූ යුතු. පුවතන් මහණහු ටිට්ඨස්නා උන් කලා පාරිවාසිකයා උසස්නා නො හින්දූ යුතු. පුවතන් මහණහු බිම සක්මන්කරණ කලා පාරිවාසිකයා සක්මනෙහි සක්මන් නො කළයුතු.

7. එකවස්නනයෙහි වැඩිමහලු මහණකු හා නො විසිය යුතු බැව් ආදීන් නො කටයුතු දෑ ද, රාත්‍රිවේස්දයෝ ද, පරිවාසශොධනය ද, පරිවාස නිෂේෂපය ද, පරිවාසය නැවත සමාදන් කොට ගැන්ම ද යන පාරිවාසිකයා අයත් මේ දෑ දත යුතු.

8. මූලායපටිකසාරක වත ද, මානනාරක වත ද, එසේ ම මානනනවාරකයා පිළිබඳ වන් ද, අබ්බාතාරක පුද්ගලයා අයත් වන් ද ප්‍රභෙද නය වශයෙන් දත යුතු.

9. පාරිවාසික භික්ෂූන් විෂයයෙහි රාත්‍රිවේස්ද තුනෙක් ද, මානනාරක භික්ෂූන් විෂයයෙහි රාත්‍රිවේස්ද සතරෙක් ද පණවන ලදහ. රාත්‍රිවේස්දයන්හි ඔහු සම නො වෙත්. මානන් විෂයයෙහි දිනපතා ආරොචනා කටයුතු. කමීයෝ දෙදෙනෙක් සමයක. සෙසු තුන් කමීයෝ ඇතැම් කරුණින් සම ද ඇතැම් කරුණින් අසම ද වෙත්.

සමුච්චයකට නිකං

1. තෙන සමයෙන බුද්ධා භගවා සාවස්ථියං විහරති ඡේතවනෙ අනාථිකේතස්ස ආරාමෙ තෙන බො පන සමයෙන ආයස්මා උද්ඝ්ථි එකං ආපනති. ආපනෙනා හොති සංඝොවනතිකං සුක්කච්ඡට්ඨිං.¹ අපට්චන්තනං. සො භික්ඛුනං ආරොචෙසි: “අහං ආවුසො එකං ආපනති. ආපජ්ජිං සංඝොවනතිකං සුක්කච්ඡට්ඨිං. අපට්චන්තනං. කථං හු බො මයා පටිපජ්ජිතබ්බනති.” භගවතො² එතමන්ථං ආරොචෙසුං.

2. තෙන හි භික්ඛවෙ සංඝෙසා උද්ඝ්ථස්ස භික්ඛුනො එකිස්සා ආපනතියා සංඝොවනතිකාය සුක්කච්ඡට්ඨියා අපට්චන්තනාය ඡාරතනං මානතනං දෙතු. එවංඤා පන භික්ඛවෙ දුතබ්බා:

තෙන භික්ඛවෙ උද්ඝ්ථා භික්ඛුනා සංඝං උපසංඝමිත්වා එකං උත්තරාසංඝං කරිතා බුද්ධානං පාදෙ වන්දිතා උක්ඛුට්ඨං නිසීදිතා අඤ්ජලිං පග්ගන්තවා එවමස්ස වචනීයො:

“අහං භනෙන එකං ආපනති. ආපජ්ජිං සංඝොවනතිකං සුක්කච්ඡට්ඨිං. අපට්චන්තනං සො’හං භනෙන සංඝං එකිස්සා ආපනතියා සංඝොවනතිකාය සුක්කච්ඡට්ඨියා අපට්චන්තනාය ඡාරතනං මානතනං යාවාමි. අහං භනෙන³ එකං ආපනති. ආපජ්ජිං සංඝොවනතිකං සුක්කච්ඡට්ඨිං. අපට්චන්තනං. දුතියමපි භනෙන³ සංඝං එකිස්සා ආපනතියා සංඝොවනතිකාය සුක්කච්ඡට්ඨියා අපට්චන්තනාය ඡාරතනං මානතනං යාවාමි. අහං භනෙන එකං ආපනති. ආපජ්ජිං සංඝොවනතිකං සුක්කච්ඡට්ඨිං. අපට්චන්තනං. තතියමපි භනෙන³ සංඝං එකිස්සා ආපනතියා සංඝොවනතිකාය සුක්කච්ඡට්ඨියා අපට්චන්තනාය ඡාරතනං මානතනං යාවාමි”ති.

3. ව්‍යන්තෙන භික්ඛුනා පටිබලෙන සංඝෙසා ඤාපෙතබ්බො:

සුණාතු මෙ භනෙන සංඝෙසා අයං උද්ඝ්ථි භික්ඛු එකං ආපනති. ආපජ්ජි සංඝොවනතිකං සුක්කච්ඡට්ඨිං. අපට්චන්තනං. සො සංඝං එකිස්සා ආපනතියා සංඝොවනතිකාය සුක්කච්ඡට්ඨියා අපට්චන්තනාය ඡාරතනං මානතනං යාවති. යදි සංඝස්ස පත්තකල්ලං, සංඝෙසා උද්ඝ්ථස්ස භික්ඛුනො එකිස්සා ආපනතියා සංඝොවනතිකාය සුක්කච්ඡට්ඨියා අපට්චන්තනාය ඡාරතනං මානතනං දදෙය්‍ය, එසා ඤාතති.

“සුණාතු මෙ භනෙන සංඝෙසා: අයං උද්ඝ්ථි භික්ඛු එකං ආපනති. ආපජ්ජි සංඝොවනතිකං සුක්කච්ඡට්ඨිං. අපට්චන්තනං. සො සංඝං එකිස්සා ආපනතියා සංඝොවනතිකාය සුක්කච්ඡට්ඨියා අපට්චන්තනාය ඡාරතනං මානතනං යාවති. සංඝෙසා උද්ඝ්ථස්ස භික්ඛුනො එකිස්සා ආපනතියා සංඝොවනතිකාය සුක්කච්ඡට්ඨියා අපට්චන්තනාය ඡාරතනං මානතනං දෙති. යස්සායස්මතො බමති උද්ඝ්ථස්ස භික්ඛුනො එකිස්සා ආපනතියා සංඝොවනතිකාය සුක්කච්ඡට්ඨියා අපට්චන්තනාය ඡාරතනං මානතනස්ස දුතං, සො හුණ්හස්ස, යස්ස නකඛමති, සො භාග්සය්‍ය.

1. සුක්කච්ඡට්ඨිං, මජ්ඣං. 2. තෙ භික්ඛු භගවතො, සං.

3. සොහං භනෙන, සං. PTS.

3.

සමුච්චය කවනිකය

1. එ සමයෙහි භාග්‍යවත් බුදුරජානන් වහන්සේ සැවත්නුවර සමීපයෙහි සේනවත නම් වූ අන්‍යෝපිඩුසිටුහුගේ ආරාමයෙහි වැඩ වසන සේක. එ කල්හි ආයුෂ්මත් උදයී තෙම අපට්ච්ඡන්ත වූ එක් සඤ්චනනිකා සුක්කවිසංඛී (දෑන දෑන සුකුරුම්දීම වූ) ඇවැතකට පැමිණියේ වෙයි. හෙ තෙම “ඇවැත්නි, මම අපට්ච්ඡන්ත වූ සඤ්චනනිකා සුක්කවිසංඛී ඇවැතකට පැමිණියෙමි. මා විසින් කෙසේ නම් පිළිපැදිය යුතු ද?” යි භික්ෂුතට මෙ කරුණ සැල කෙළේ ය. ඒ භික්ෂුහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට සැල කළහ.

2. “මහණෙනි, එසේ වී නම් සඬ්ඝ තෙමේ උදයී මහණහට අපට්ච්ඡන්ත වූ එක් සඤ්චනනිකා සුක්කවිසංඛී ඇවැතට ඡාචරාත්‍රික (සරයක් පිරිය යුතු) මානත දෙව්‍ය, මහණෙනි, ඒ මානත ද මෙසේ දිය යුතු:

මහණෙනි, ඒ උදයී මහණහු විසින් සඬ්ඝයා වෙත එළඹ, උතුරුසහ එකස් කොට, වැඩි මහලු මහණුන්ගේ පා වැද, උත්තුවූක වැ හිඳ දෙහොත් මුදුන් තබා, මෙසේ කියා යුතු වන්නේ ය:

“වහන්ස, මම පිළිසන් නොවූ එක් සඤ්චනනිකා සුක්කවිසංඛී ඇවැතකට පැමිණියෙමි. වහන්ස, ඒ මේ පිළිසන් නොවූ එක් සඤ්චනනිකා සුක්කවිසංඛී ඇවැතට සරයක් පිරිය යුතු මානත සඬ්ඝයාගෙන් ඉල්ලමි. වහන්ස, මම පිළිසන් නොවූ එක් සඤ්චනනිකා ඇවැතකට පැමිණියෙමි. වහන්ස, පිළිසන් නොවූ එක් සඤ්චනනිකා සුක්කවිසංඛී ඇවැතට ඡාචරාත්‍රික (සරයක් පිරිය යුතු) මානත දෙව්‍යව ද සඬ්ඝයාගෙන් ඉල්ලමි. වහන්ස, මම පිළිසන් නොවූ එක් සඤ්චනනිකා ඇවැතකට පැමිණියෙමි. වහන්ස, මම පිළිසන් නොවූ එක් සඤ්චනනිකා සුක්කවිසංඛී ඇවැතට සරයක් පිරිය යුතු මානත තෙව්‍ය ද සඬ්ඝයාගෙන් ඉල්ලමි” යනු යි.

3. ව්‍යක්ත ප්‍රතිබල මහණක්හු විසින් සඬ්ඝ තෙමේ මෙසේ දැන්විය යුතු:

“වහන්ස, සඬ්ඝතෙමේ මඬස් අසාවා: මේ උදයී මහණ තෙමේ නොපිළිසන් වූ එක් සඤ්චනනිකා සුක්කවිසංඛී ඇවැතකට පැමිණියේ ය. හෙ තෙම නොපිළිසන් වූ එක් සඤ්චනනිකා සුක්කවිසංඛී ඇවැතට සඬ්ඝයාගෙන් ඡාචරාත්‍රික මානත ඉල්ලයි. ඉදින් සඬ්ඝයාට පැමිණි කල් ඇත්තේ නම්, සඬ්ඝ තෙමේ උදයී මහණහට නොපිළිසන් එක් සඤ්චනනිකා සුක්කවිසංඛී ඇවැතට සරයක් පිරිය යුතු මානත දෙන්නේ ය. මේ ඥප්තිය යි.

“වහන්ස, සඬ්ඝ තෙමේ මඬේ වචනය අසාවා: මේ උදයී මහණ තෙමේ නොපිළිසන් එක් සඤ්චනනිකා සුක්කවිසංඛී ඇවැතකට පැමිණියේ ය. හෙ තෙම සඬ්ඝයාගෙන් නොපිළිසන් එක් සඤ්චනනිකා සුක්කවිසංඛී ඇවැතට සරයක් පිරිය යුතු මානත ඉල්ලයි. සඬ්ඝ තෙමේ උදයී මහණහට නොපිළිසන් එක් සඤ්චනනිකා සුක්කවිසංඛී ඇවැතට සරයක් පිරිය යුතු මානත දෙයි. උදයී මහණහට නොපිළිසන් එක් සඤ්චනනිකා සුක්කවිසංඛී ඇවැතට සරයක් පිරිය යුතු මානත දීම යම් ආයුෂ්මත්තන්ට රිසියේ නම්, හේ නිතඬ වෙ. යමක්හට එය නො රිසියේ නම් හේ කියාවා.

දුතියමපි එතමන්. වදාමි: සුණාතු මෙ හනෙන සඛෙසා අයං උද්ඝි භික්ඛු එකං ආපතති. ආපජ්ජි සංඝෙවනතිකං සුක්කච්ඡට්ඨිං අප්‍රිව්‍යන්තං. සො සඛසං එකිස්සා ආපතති. සංඝෙවනතිකාය සුක්කච්ඡට්ඨියා අප්‍රිව්‍යන්තාය ඡාරතනං මානතනං යාවති. සඛෙසා උද්ඝිස්ස භික්ඛුනො එකිස්සා ආපතති. සංඝෙවනතිකාය සුක්කච්ඡට්ඨියා අප්‍රිව්‍යන්තාය ඡාරතනං මානතනං දෙනි. යස්සායසමනො ඛමති උද්ඝිස්ස භික්ඛුනො එකිස්සා ආපතති. සංඝෙවනතිකාය සුක්කච්ඡට්ඨියා අප්‍රිව්‍යන්තාය ඡාරතනං මානතනස්ස දුතං, සො තුණහස්ස. යස්ස නකකමති, සො භාසෙය්‍ය.

තතියමපි එතමන්. වදාමි: සුණාතු මෙ හනෙන සඛෙසා අයං උද්ඝි භික්ඛු එකං ආපතති. ආපජ්ජි සංඝෙවනතිකං සුක්කච්ඡට්ඨිං අප්‍රිව්‍යන්තං. සො සඛසං එකිස්සා ආපතති. සංඝෙවනතිකාය සුක්කච්ඡට්ඨියා අප්‍රිව්‍යන්තාය ඡාරතනං මානතනං යාවති. සඛෙසා උද්ඝිස්ස භික්ඛුනො එකිස්සා ආපතති. සංඝෙවනතිකාය සුක්කච්ඡට්ඨියා අප්‍රිව්‍යන්තාය ඡාරතනං මානතනං දෙනි. යස්සායසමනො ඛමති උද්ඝිස්ස භික්ඛුනො එකිස්සා ආපතති. සංඝෙවනතිකාය සුක්කච්ඡට්ඨියා අප්‍රිව්‍යන්තාය ඡාරතනං මානතනස්ස දුතං, සො තුණහස්ස. යස්ස නකකමති, සො භාසෙය්‍ය.

දිනනං සඛෙසන උද්ඝිස්ස භික්ඛුනො එකිස්සා ආපතති. සංඝෙවනතිකාය සුක්කච්ඡට්ඨියා අප්‍රිව්‍යන්තාය ඡාරතනං මානතනං. ඛමති සඛසස්ස, කසමා තුණහි. එවමෙනං ධාරයාමි”ති.

අප්‍රිව්‍යන්තමානන්තං නිව්ඛිතං.

අප්‍රිව්‍යන්තඅබ්භානං

1. සො විණ්ණමානතෙනො භික්ඛුනං ආරොවෙසි: “අහං ආවුසො එකං ආපතති. ආපජ්ජං සංඝෙවනතිකං සුක්කච්ඡට්ඨිං අප්‍රිව්‍යන්තං. සො’හං සඛසං එකිස්සා ආපතති. සංඝෙවනතිකාය සුක්කච්ඡට්ඨියා අප්‍රිව්‍යන්තාය ඡාරතනං මානතනං යාවිං. තස්ස මෙ සඛෙසා එකිස්සා ආපතති. සංඝෙවනතිකාය සුක්කච්ඡට්ඨියා අප්‍රිව්‍යන්තාය ඡාරතනං මානතනං දෙනි. සො’හං විණ්ණමානතෙනො. කථං භු ඛො මයා පටිපජ්ජිතබ්බනති?”. හගවතො එතමන්. ආරොවෙසුං.

“තෙන භි භික්ඛවෙ සඛෙසා උද්ඝිං භික්ඛුං අබ්භතු. එවඤ්ච පන භික්ඛවෙ අබ්භතබ්බො: තෙන භික්ඛවෙ උද්ඝිතා භික්ඛුනා සඛසං උපසඛකමිත්වා එකංසං උත්තරාසඛං කජ්ඣා බුද්ධිතං භික්ඛුනං පාදෙ වඤ්ඤා උකඤ්චිකං නිසීදිත්වා අඤ්ජලිං පගගහෙත්වා එවමස්ස වචනියො:

අහං හනෙන එකං ආපතති. ආපජ්ජං සංඝෙවනතිකං සුක්කච්ඡට්ඨිං අප්‍රිව්‍යන්තං. සො’හං සඛසං එකිස්සා ආපතති. සංඝෙවනතිකාය සුක්කච්ඡට්ඨියා අප්‍රිව්‍යන්තාය ඡාරතනං මානතනං යාවිං. තස්ස මෙ සඛෙසා එකිස්සා ආපතති. සංඝෙවනතිකාය සුක්කච්ඡට්ඨියා අප්‍රිව්‍යන්තාය ඡාරතනං මානතනං දෙනි. සො’හං හනෙන විණ්ණමානතෙනො සඛසං අබ්භානං යාවාමි.”

දෙවනු ද මෙ කරුණ කියමි: වහන්ස, සඛ්‍ය තෙමේ මඬස් අසාවා. මේ උද්‍යයි මහණ තෙම නොපිළිසන් වූ එක් සංඝෝවනනිකා සුක්කච්ඡට්ඨි ඇවැතකට පැමිණියේ ය. හෙ තෙම නොපිළිසන් වූ එක් සංඝෝවනනිකා සුක්කච්ඡට්ඨි ඇවැතට සරයක් පිරිය යුතු මානන සඛ්‍යයාගෙන් ඉල්ලයි. සඛ්‍ය තෙමේ උද්‍යයි මහණහට නොපිළිසන් එක් සංඝෝවනනිකා සුක්කච්ඡට්ඨි ඇවැතට සරයක් පිරිය යුතු මානන දෙයි. උද්‍යයි මහණහට නොපිළිසන් එක් සංඝෝවනනිකා සුක්කච්ඡට්ඨි ඇවැතට සරයක් පිරිය යුතු මානන දීම යම් ආයුෂ්මතක්හට රිසියේ නම්, හේ නිහඬ වේවා. යමක්හට නො රිසියේ නම් හේ කියාවා.

තෙවනු ද මෙ කරුණ කියමි: වහන්ස, සඛ්‍ය තෙමේ මඬස් අසාවා. මේ උද්‍යයි මහණ තෙම නොපිළිසන් එක් සංඝෝවනනිකා සුක්කච්ඡට්ඨි ඇවැතකට පැමිණියේ ය. හෙ තෙම නොපිළිසන් එක් සංඝෝවනනිකා සුක්කච්ඡට්ඨි ඇවැතට සරයක් පිරිය යුතු මානන සඛ්‍යයාගෙන් ඉල්ලයි. සඛ්‍ය තෙමේ උද්‍යයි මහණහට නොපිළිසන් එක් සංඝෝවනනිකා සුක්කච්ඡට්ඨි ඇවැතට සරයක් පිරිය යුතු මානන දෙයි. උද්‍යයි මහණහට නොපිළිසන් එක් සංඝෝවනනිකා සුක්කච්ඡට්ඨි ඇවැතට සරයක් පිරිය යුතු මානන දීම යම් ආයුෂ්මතක්හට රිසියේ නම්, හේ නිහඬ වේවා. යමක්හට නො රිසියේ නම් හේ කියාවා.

උද්‍යයි මහණහට නොපිළිසන් එක් සංඝෝවනනිකා සුක්කච්ඡට්ඨි ඇවැතට සරයක් පිරිය යුතු මානන සඛ්‍යයා විසින් දෙන ලද්දේ ය. සඛ්‍යයාට රිසියෙයි. එ හෙයින් නිහඬ ය. මෙසේ මෙය සලකමි” යනු යි.

අප්‍රේමිකත්ව මානන නිමිසේ ය.

ප්‍රේමිකත්ව නැතිවනු පිළිබඳ අභ්‍යානය

1. හෙ තෙම පිරු මානන ඇත්තේ, භික්ෂුහට මෙසේ සැල කෙළේ ය: “ඇවැත්නි, මම් නොපිළිසන් එක් සංඝෝවනනිකා සුක්කච්ඡට්ඨි ඇවැතකට පැමිණියෙමි. ඒ මම් නොපිළිසන් එක් සංඝෝවනනිකා සුක්කච්ඡට්ඨි ඇවැතට සරයක් පිරිය යුතු මානන සඛ්‍යයාගෙන් ඉල්ලිමි. ඒ මට සඛ්‍ය තෙමේ නොපිළිසන් එක් සංඝෝවනනිකා සුක්කච්ඡට්ඨි ඇවැතට සරයක් පිරිය යුතු මානන දුන්නේ ය. ඒ මම් පිරු මානන ඇත්තෙමි. මා විසින් කෙසේ පිළිපැදිය යුතු ද?” යනුයි. භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙ කරුණ සැල කළහ.

2. “මහණෙනි, එසේ වී නම් සඛ්‍ය තෙම උද්‍යයි මහණහට අභ්‍යානය කෙරේවා. මහණෙනි, මෙසේ අභ්‍යානය ද කළ යුතු වේ: “මහණෙනි, ඒ උද්‍යයි මහණහු විසින් සඛ්‍යයා කරු එළැඹ උතුරුසහ එකස් කොට, වැඩි මහලු භික්ෂුන්ගේ පා වැද, උත්කුටුක වැ හිද, දොහොත් මුදුන් තබා මෙසේ කිය යුතු වන්නේය:

“වහන්ස මම් නොපිළිසන් එක් සංඝෝවනනිකා සුක්කච්ඡට්ඨි ඇවැතකට පැමිණියෙමි. ඒ මම් නොපිළිසන් එක් සංඝෝවනනිකා සුක්කච්ඡට්ඨි ඇවැතට සරයක් පිරිය යුතු මානන සඛ්‍යයාගෙන් ඉල්ලිමි. ඒ මට සඛ්‍ය තෙම නොපිළිසන් එක් සංඝෝවනනිකා සුක්කච්ඡට්ඨි ඇවැතට සරයක් පිරිය යුතු මානන දුන්නේ ය. වහන්ස, ඒ මම් පිරු මානන ඇත්තෙමි සඛ්‍යයාගෙන් අභ්‍යානය ඉල්ලමි.

අහං හනෙන එකං ආපනතිං ආපජ්ජිං සංඝොවනතිකං සුක්කච්ඡට්ඨිං අපට්ඨන්තං. සො'හං සඛස්සං එකිස්සං ආපනතියා සංඝොවනතිකාය සුක්කච්ඡට්ඨියා අපට්ඨන්තාය ඡාරතනං මානතනං යාචිං. තස්ස මෙ සඛස්සා එකිස්සං ආපනතියා සංඝොවනතිකාය සුක්කච්ඡට්ඨියා අපට්ඨන්තාය ඡාරතනං මානතනං අද්දසි. සො'හං විණණමානතොතො දුතියමපි හනෙන සඛස්සං අබ්භානං යාවාමි.

අහං හනෙන එකං ආපනතිං ආපජ්ජිං සංඝොවනතිකං සුක්කච්ඡට්ඨිං අපට්ඨන්තං. සො'හං සඛස්සං එකිස්සං ආපනතියා සංඝොවනතිකාය සුක්කච්ඡට්ඨියා අපට්ඨන්තාය ඡාරතනං මානතනං යාචිං. තස්ස මෙ සඛස්සා එකිස්සං ආපනතියා සංඝොවනතිකාය සුක්කච්ඡට්ඨියා අපට්ඨන්තාය ඡාරතනං මානතනං අද්දසි. සො'හං විණණමානතොතො තතියමපි හනෙන සඛස්සං අබ්භානං යාවාමිති.

3. ව්‍යතොනන භික්ඛුනා පට්ඨලෙන සඛස්සා ඤාපෙතබ්බා:

“සුණාතු මෙ හනෙන සඛස්සා අයං උද්ගි භික්ඛු එකං ආපනතිං අපජ්ජි සංඝොවනතිකං සුක්කච්ඡට්ඨිං අපට්ඨන්තං. සො සඛස්සං එකිස්සං ආපනතියා සංඝොවනතිකාය සුක්කච්ඡට්ඨියා අපට්ඨන්තාය ඡාරතනං මානතනං යාචි. සඛස්සා උද්ගිස්සං භික්ඛුනො එකිස්සං ආපනතියා සංඝොවනතිකාය සුක්කච්ඡට්ඨියා අපට්ඨන්තාය ඡාරතනං මානතනං අද්දසි. සො විණණමානතොතො සඛස්සං අබ්භානං යාවති. යදි සඛස්සස්ස පතනකල්ලං, සඛස්සා උද්ගිං භික්ඛුං අබ්බෙසාය. එසා ඤාතති.

සුණාතු මෙ හනෙන සඛස්සා අයං උද්ගි භික්ඛු එකං ආපනතිං ආපජ්ජි සංඝොවනතිකං සුක්කච්ඡට්ඨිං අපට්ඨන්තං. සො සඛස්සං එකිස්සං ආපනතියා සංඝොවනතිකාය සුක්කච්ඡට්ඨියා අපට්ඨන්තාය ඡාරතනං මානතනං යාචි. සඛස්සා උද්ගිස්සං භික්ඛුනො එකිස්සං ආපනතියා සංඝොවනතිකාය සුක්කච්ඡට්ඨියා අපට්ඨන්තාය ඡාරතනං මානතනං අද්දසි. සො විණණමානතොතො සඛස්සං අබ්භානං යාවති. සඛස්සා උද්ගිං භික්ඛුං අබ්බෙසාති. යස්සායසමතො බමති උද්ගිස්සං භික්ඛුනො අබ්භානං, සො භුණහස්සං. යස්ස නකබමති, සො භාසෙය්‍ය.

දුතියමපි එතමන්ථං වදාමි: සුණාතු මෙ හනෙන සඛස්සා අයං උද්ගි භික්ඛු එකං ආපනතිං ආපජ්ජි සංඝොවනතිකං සුක්කච්ඡට්ඨිං අපට්ඨන්තං. සො සඛස්සං එකිස්සං ආපනතියා සංඝොවනතිකාය සුක්කච්ඡට්ඨියා අපට්ඨන්තාය ඡාරතනං මානතනං යාචි. සඛස්සා උද්ගිස්සං භික්ඛුනො එකිස්සං ආපනතියා සංඝොවනතිකාය සුක්කච්ඡට්ඨියා අපට්ඨන්තාය ඡාරතනං මානතනං අද්දසි. සො විණණමානතොතො සඛස්සං අබ්භානං යාවති. සඛස්සා උද්ගිං භික්ඛුං අබ්බෙසාති, යස්සායසමතො බමති උද්ගිස්සං භික්ඛුනො අබ්භානං, සො භුණහස්සං. යස්ස නකබමති, සො භාසෙය්‍ය.

වහන්ස, මම් නොපිළිසන් එක් සඤ්චනතිකා සුක්ඛවිසංඛි ඇවැතකට පැමිණියෙමි. ඒ මම් නොපිළිසන් එක් සඤ්චනතිකා සුක්ඛවිසංඛි ඇවැතට සරයක් පිරිය යුතු මානන සමසයාගෙන් ඉල්ලිමි. ඒ මට සමස නෙම නොපිළිසන් එක් සඤ්චනතිකා සුක්ඛවිසංඛි ඇවැතට සරයක් පිරිය යුතු මානන දුන්නේ ය. වහන්ස, ඒ මම් පිරු මානන ඇතිසෙමි දෙවනු ද සමසයාගෙන් අබ්භානස ඉල්ලමි.

වහන්ස, මම් නොපිළිසන් එක් සඤ්චනතිකා සුක්ඛවිසංඛි ඇවැතකට පැමිණියෙමි. ඒ මම් නොපිළිසන් එක් සඤ්චනතිකා සුක්ඛවිසංඛි ඇවැතට සරයක් පිරිය යුතු මානන සමසයාගෙන් ඉල්ලිමි. ඒ මට සමස නෙම නොපිළිසන් එක් සඤ්චනතිකා සුක්ඛවිසංඛි ඇවැතට සරයක් පිරිය යුතු මානන දුන්නේ ය. වහන්ස, ඒ මම් පිරු මානන ඇතිසෙමි හෙවනු ද සමසයාගෙන් අබ්භානස ඉල්ලමි” යනු යි.

3. වසකන ප්‍රතිබල මහණක්හු විසින් සමස නෙමේ මෙසේ දැන්විය යුතු:

සමස නෙමේ මඬස් අසාවා: මේ උද්ග්ගි මහණ එක් නොපිළිසන් සඤ්චනතිකා සුක්ඛවිසංඛි ඇවැතකට පැමිණියේ ය. හෙ නෙම නොපිළිසන් එක් සඤ්චනතිකා සුක්ඛවිසංඛි ඇවැතට සමසයාගෙන් සරයක් පිරිය යුතු මානන ඉල්ලි ය. සමස නෙම උද්ග්ගි මහණහට නොපිළිසන් වූ එක් සඤ්චනතිකා සුක්ඛවිසංඛි ඇවැතට සරයක් පිරිය යුතු මානන දුන්නේ ය. හේ පිරු මානන ඇත්තේ සමසයාගෙන් අබ්භානස ඉල්ලයි. ඉදින් සමසයාට පැමිණි කල් ඇත්තේ නම් සමස නෙමේ උද්ග්ගි මහණ අබ්භානස කෙරේවා. මේ ඥානියයි.

වහන්ස, සමස නෙමේ මඬස් අසාවා. මේ උද්ග්ගි මහණ නෙම නොපිළිසන් එක් සඤ්චනතිකා සුක්ඛවිසංඛි ඇවැතකට පැමිණියේ ය. හෙ නෙම එක් නොපිළිසන් සඤ්චනතිකා සුක්ඛවිසංඛි ඇවැතට සමසයාගෙන් සරයක් පිරිය යුතු මානන ඉල්ලි ය. සමස නෙම උද්ග්ගි මහණහට නොපිළිසන් එක් සඤ්චනතිකා සුක්ඛවිසංඛි ඇවැතට සරයක් පිරිය යුතු මානන දුන්නේ ය. හේ පිරු මානන ඇත්තේ සමසයාගෙන් අබ්භානස ඉල්ලයි. සමස නෙමේ උද්ග්ගි මහණ අබ්භානස කෙරෙයි. යම් ආයුෂමචක්ඛනට උද්ග්ගි මහණහුගේ අබ්භානස රිසියේ නම්, හේ නිභඬ වන්නේ ය. යමකුහට නො රිසියේ නම් හේ කියන්නේ ය.

දෙවනු ද මෙ කරුණ කියමි: වහන්ස, සමස නෙම මගේ වචනය අසාවා: මේ උද්ග්ගි මහණ නෙම නොපිළිසන් එක් සඤ්චනතිකා සුක්ඛවිසංඛි ඇවැතකට පැමිණියේ ය. හේ ඒ නොපිළිසන් සඤ්චනතිකා සුක්ඛවිසංඛි ඇවැතට සරයක් පිරිය යුතු මානන සමසයාගෙන් ඉල්ලි ය. සමස නෙම උද්ග්ගි මහණහට එක් නොපිළිසන් සඤ්චනතිකා සුක්ඛවිසංඛි ඇවැතට සරයක් පිරිය යුතු මානන දුන්නේ ය. හේ පිරු මානන ඇත්තේ සමසයාගෙන් අබ්භානස ඉල්ලයි. සමස නෙමේ උද්ග්ගි මහණ අබ්භානස කෙරෙයි. යම් ආයුෂමචක්ඛනට උද්ග්ගි මහණහුගේ අබ්භානස රිසියේ නම් හේ නිභඬ වේවා. යමකුට නොරිසියේ නම්, හේ කියවා.

තනියමපි එතමනං වදාමි: සුණාදු මෙ භනෙන සඛෙසා අයං උදාසී භික්ඛු එකං ආපනතිං ආපජ්ජී සඤ්චතතිකං සුක්කච්ඡට්ඨීං අපට්ඨන්තං. සො සඛසං එකිස්සා ආපනතියා සඤ්චතතිකාය සුක්කච්ඡට්ඨියා අපට්ඨන්තාය ඡාරතනං මානතනං යාචි. සඛෙසා උදාසීස්ස භික්ඛුනො එකිස්සා ආපනතියා සඤ්චතතිකාය සුක්කච්ඡට්ඨියා අපට්ඨන්තාය ඡාරතනං මානතනං අදාසී. සො විණ්ණමානතෙනා සඛසං අබ්භානං යාචති. සඛෙසා උදාසී භික්ඛුං අබ්භතී. යස්සායසමනො ඛමති උදාසීස්ස භික්ඛුනො අබ්භානං, සො භුණ්හස්ස, යස්ස නාතඛමති, සො භාසෙය්‍ය.

අබ්භිතො සඛෙසන උදාසී භික්ඛු. ඛමති සඛසස්ස, තස්මා භුණ්ඨී, එවමෙතං ධාරයාමි” තී.

අපට්ඨන්ත අබ්භානං නිට්ඨිතං.

එකාහපට්ඨන්තපරිවාසො

1. තෙන බො පන සමයෙන ආයස්මා උදාසී එකං ආපනතිං ආපනො හොති සඤ්චතතිකං සුක්කච්ඡට්ඨීං. එකාහපට්ඨන්තං. සො භික්ඛුනං ආරොචෙසී: “අහං ආවුසො එකං ආපනතිං ආපජ්ජී සඤ්චතතිකං සුක්කච්ඡට්ඨීං. එකාහපට්ඨන්තං, කථං හු බො මයා පටිපජ්ජිතබ්බතී. භගවතො එතමන්. ආරොචෙසුං.

2. “තෙන හි භික්ඛවෙ සඛෙසා උදාසීස්ස භික්ඛුනො එකිස්සා ආපනතියා සඤ්චතතිකාය සුක්කච්ඡට්ඨියා එකාහපට්ඨන්තාය එකාහපරිවාසං දෙභු. එවඤ්ච පන භික්ඛවෙ දාතබ්බො:

තෙන භික්ඛවෙ උදාසීනා භික්ඛුනා සඛසං උපසඛාමිත්වා එකංසං උත්තරසඛගං කරන්වා බුද්ධිංතං භික්ඛුනං පාදෙ වඤ්ඤිතා උත්තරිකං නිසීදිත්වා අඤ්ඤාං පග්ගහෙත්වා එවමස්ස වචනියො: “අහං භනෙන එකං ආපනතිං ආපජ්ජී සඤ්චතතිකං සුක්කච්ඡට්ඨීං. එකාහපට්ඨන්තං. සො’හං භනෙන සඛසං එකිස්සා ආපනතියා සඤ්චතතිකාය සුක්කච්ඡට්ඨියා එකාහ-පට්ඨන්තාය එකාහපරිවාසං යාචාමිති.” දුතියමපි යාචිතබ්බො -පෙ- තනියමපි යාචිතබ්බො -පෙ-

3 ව්‍යතෙනන භික්ඛුනා පටිබලෙන සඛෙසා ඤාපෙතබ්බො:

“සුණාදු මෙ භනෙන සඛෙසා: අයං උදාසී භික්ඛු එකං ආපනතිං ආපජ්ජී සඤ්චතතිකං සුක්කච්ඡට්ඨීං. එකාහපට්ඨන්තං. සො සඛසං එකිස්සා ආපනතියා සඤ්චතතිකාය සුක්කච්ඡට්ඨියා එකාහපට්ඨන්තාය එකාහපරිවාසං යාචති. යදි සඛසස්ස පතනකල්ලං, සඛෙසා උදාසීස්ස භික්ඛුනො එකිස්සා ආපනතියා සඤ්චතතිකාය සුක්කච්ඡට්ඨියා එකාහ-පට්ඨන්තාය එකාහපරිවාසං දදෙය්‍ය එසා ඤාතති.

තෙවනු ද මෙ කරුණ කියමි. වහන්ස, සඛ්‍ය තෙම මගේ වචනය අසාවා: මේ උද්‍යය මහණ තෙම නොපිළිසන් එක් සඤ්චනනිකා සුක්ක-
විසංචි ඇවැතකට පැමිණියේ ය. හෙ තෙම නොපිළිසන් එක් සඤ්ච-
නිකා සුක්කවිසංචි ඇවැතට සරයක් පිරිය යුතු. මානන සඛ්‍යයාගෙන්
ඉල්ලිය. සඛ්‍ය තෙම උද්‍යය මහණහට එක් නොපිළිසන් සඤ්චනනිකා
සුක්කවිසංචි ඇවැතට සරයක් පිරිය යුතු මානන දුන්නේ ය. හේ පිරු
මානන ඇත්තේ සඛ්‍යයාගෙන් අභ්‍යන්තර ඉල්ලයි. සඛ්‍ය තෙමේ උද්‍යය
මහණ අභ්‍යන්තර කෙරෙයි. යම් ආයුෂමත්තකට උද්‍යය මහණහුගේ
අභ්‍යන්තර රිසියේ නම්, හේ නිහඬ වේවා. යමකුහට නො රිසියේ නම්
හේ කියවා.

සඛ්‍යයා විසින් උද්‍යය මහණ තෙම අභ්‍යන්තර ය. සඛ්‍යයාට රිසියෙයි.
එතෙසින් නිහඬ ය. මෙසේ මෙය සලකමි යනු යි.

අප්‍රේමයෙන් අභ්‍යන්තර නිමිසේ ය.

එකානුප්‍රාප්තිය පිරිවෙස

1. එ සමයෙහි ආයුෂමත් උද්‍යය තෙම එක් දවසක් පිළිසන් වූ
සඤ්චනනිකා සුක්කවිසංචි ඇවැතකට පැමිණියේ වෙයි. හෙ තෙම
“ඇවැත්නි, මම එක් දවසක් පිළිසන් වූ සඤ්චනනිකා සුක්කවිසංචි
ඇවැතකට පැමිණියෙමි. මා විසින් කෙසේ නම් පිළිපැදිය යුතුද? යි භික්ෂුනට
සැල කෙළේ ය. භික්ෂුනු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙ පවත් දුන්වූහ. (භාග්‍ය-
වතුන් වහන්සේ මෙසේ වදාළ සේක:)

“මහණෙනි, එසේ වී නම්, සඛ්‍ය තෙමේ උද්‍යය මහණහට එක් දවසක්
පිළිසන් වූ සඤ්චනනිකා සුක්කවිසංචි ඇවැතට එක් දවසක් වසන
පිරිවෙස දේවා. මහණෙනි, එය මෙසේ දිය යුතු:

2. මහණෙනි, ඒ උද්‍යය මහණහු විසින් සඛ්‍යයා වෙත එළඹ
උතුරුසහ එකස් කොට වැඩි මහලු මහණුන්ගේ පා වැද, උක්කුටුක වැ
හිද, දෙහොත් මුදුන් තබා, “වහන්ස, මම එක් දවසක් පිළිසන් වූ
සඤ්චනනිකා සුක්කවිසංචි ඇවැතකට පැමිණියෙමි. වහන්ස, ඒ මම
එක් දවසක් පිළිසන් එක් සඤ්චනනිකා සුක්කවිසංචි ඇවැතට
සඛ්‍යයාගෙන් එක් දවසක් වසන පිරිවෙස ඉල්ලමි” යි මෙසේ කිය යුතු
වන්නේ ය දෙවනු ද ඉල්ලිය යුතු... තෙවනු ද ඉල්ලිය යුතු...

3. ව්‍යාකූල ප්‍රතිබල මහණක් වූ විසින් සඛ්‍ය තෙමේ මෙසේ දැන්විය යුතු.

“වහන්ස, සඛ්‍ය තෙමේ මාගේ වචනය අසාවා. මේ උද්‍යය මහණ තෙම
එක් දවසක් පිළිසන් එක් සඤ්චනනිකා සුක්කවිසංචි ඇවැතකට
පැමිණියේ ය. හෙ තෙම එක් දවසක් පිළිසන් වූ එක් සඤ්චනනිකා
සුක්කවිසංචි ඇවැතට එක් දවසක් වසන පිරිවෙස ඉල්ලයි. ඉදින් සඛ්‍යයාට
පැමිණි කල් ඇත්තේ වී නම් සඛ්‍ය තෙමේ උද්‍යය මහණහට එක් දවසක්
පිළිසන් වූ එක් සඤ්චනනිකා සුක්කවිසංචි ඇවැතට එක් දවසක් වසන
පිරිවෙස දේවා. මේ ඥානිය යි.

සුඤ්ඤානං මෙ භනන්ත සඛෙසා: අයං උද්ධුං භික්ඛු එකං ආපනතීං ආපජ්ජී සංඝොවනනිකං සුක්කච්ඡට්ඨීං එකාහපට්ඨන්තං, සො සඛස්සං එකිස්සා ආපනතියා සංඝොවනනිකාය සුක්කච්ඡට්ඨියා එකාහපට්ඨන්තාය එකාහපරිවාසං යාවතී. සඛෙසා උද්ධුස්සා භික්ඛුනො එකිස්සා ආපනතියා සංඝොවනනිකාය සුක්කච්ඡට්ඨියා එකාහපට්ඨන්තාය එකාහපරිවාසං දෙනි. යස්සායසමනො ඛමති උද්ධුස්සා භික්ඛුනො එකිස්සා ආපනතියා සංඝොවනනිකාය සුක්කච්ඡට්ඨියා එකාහපට්ඨන්තාය එකාහපරිවාසස්ස දුතං, සො භුණ්හස්ස. යස්ස නකඛමති, සො භාසෙය්‍ය.

දුතියමපි එතමන්. වදාමි. -පෙ- තතියමපි එතමන්. වදාමි -පෙ-

දිනො සඛෙසන උද්ධුස්සා භික්ඛුනො එකිස්සා ආපනතියා සංඝොවනනිකාය සුක්කච්ඡට්ඨියා එකාහපරිවාසො. ඛමති සඛස්සා තස්මා භුණ්හී. එවමෙන. ධාරයාමී ති.

එකාහපට්ඨන්තපරිවාසො නිට්ඨිතො.

එකාහපට්ඨන්තමානතාං.

1. සො පරිවුත්ථරිවාසො භික්ඛුනං ආරොවෙසී: “අහං ආවුසො එකං ආපනතීං ආපජ්ජී සංඝොවනනිකං සුක්කච්ඡට්ඨීං එකාහපට්ඨන්තං, සො’හං සඛස්සං එකිස්සා ආපනතියා සංඝොවනනිකාය සුක්කච්ඡට්ඨියා එකාහපට්ඨන්තාය එකාහපරිවාසං යාවිං. තස්ස මෙ සඛෙසා එකිස්සා ආපනතියා සංඝොවනනිකාය සුක්කච්ඡට්ඨියා එකාහපට්ඨන්තාය එකාහපරිවාසං අද්ධි. සො’හං පරිවුත්ථරිවාසො. කථං හු බො මයා පටිපජ්ජිතබ්බන්ති.” භගවතො එතමන්. ආරොවෙසුං.

2. තෙන භි භික්ඛවෙ සඛෙසා උද්ධුස්සා භික්ඛුනො එකිස්සා ආපනතියා සංඝොවනනිකාය සුක්කච්ඡට්ඨියා එකාහපට්ඨන්තාය ඡාරතං මානතං දෙභු. එවඤ්ච පන භික්ඛවෙ දුතබ්බං:

තෙන භික්ඛවෙ උද්ධුස්සා භික්ඛුනා සඛස්සං උපසඤ්ඤාමිත්වා එකංසං උතතරාසභිං කරිත්වා බුද්ධිංතං භික්ඛුනං පාදෙ වජ්ඣත්වා උක්ඛුට්ඨිකං නිසීදිත්වා අඤ්ඤාං පග්ගහෙත්වා එවමස්ස වචනියො “අහං භනන්ත එකං ආපනතීං ආපජ්ජී සංඝොවනනිකං සුක්කච්ඡට්ඨීං එකාහපට්ඨන්තං, සො’හං සඛස්සං එකිස්සා ආපනතියා සංඝොවනනිකාය සුක්කච්ඡට්ඨියා එකාහපට්ඨන්තාය එකාහපරිවාසං යාවිං. තස්ස මෙ සඛෙසා එකිස්සා ආපනතියා සංඝොවනනිකාය සුක්කච්ඡට්ඨියා එකාහපරිවාසං අද්ධි. සො’හං භනන්ත පරිවුත්ථරිවාසො සඛස්සං එකිස්සා ආපනතියා සංඝොවනනිකාය සුක්කච්ඡට්ඨියා එකාහපට්ඨන්තාය ඡාරතං මානතං යාවාමි” ති, දුතියමපි යාවිතබ්බො, තතියමපි යාවිතබ්බො.

වහන්ස, සඛ්‍ය තෙමේ මාගේ වචනය අසා: මේ උද්ඝ්‍රී මහණ තෙමේ එක් දවසක් පිළිසන් වූ එක් සඤ්චනතිකා සුක්කච්ඡට්ඨි ඇවැතකට පැමිණියේ ය. තෙතෙම එක් දවසක් පිළිසන් වූ එක් සඤ්චනතිකා සුක්කච්ඡට්ඨි ඇවැතට එක් දවසක් වසන පිරිවෙස සඛ්‍යයාගෙන් ඉල්ලයි. සඛ්‍ය තෙමේ උද්ඝ්‍රී මහණහට එක් දවසක් පිළිසන් වූ එක් සඤ්චනතිකා සුක්කච්ඡට්ඨි ඇවැතට එක් දවසක් වසන පිරිවෙස සඛ්‍යයාගෙන් ඉල්ලයි. සඛ්‍ය තෙමේ උද්ඝ්‍රී මහණහට එක් දවසක් පිළිසන් වූ එක් සඤ්චනතිකා සුක්කච්ඡට්ඨි ඇවැතට එක් දවසක් වසන පිරිවෙස දෙයි. උද්ඝ්‍රී මහණහට එක් දවසක් පිළිසන් එක් සඤ්චනතිකා සුක්කච්ඡට්ඨි ඇවැතට එක් දවසක් වසන පිරිවෙස දීම යම් ආයුෂ්මතක්හට රිසියේ නම්, හෙ නිත්ථ වන්නේ ය. යමක්හට නො රිසියේ නම් හේ කියන්නේ ය.

දෙවනු ද මෙ කරුණ කියමි ... තෙවනු ද මෙ කරුණ කියමි ...

සඛ්‍යයා විසින් උද්ඝ්‍රී මහණහට එක් දවසක් පිළිසන් එක් සඤ්චනතිකා සුක්කච්ඡට්ඨි ඇවැතට එක් දවසක් වසන පිරිවෙස දෙන ලද්දේ ය. සඛ්‍යයාට රිසියෙයි. එතෙසින් නිහඬ ය. මෙසේ මෙය සලකමි” යනු සි

එකාහපටිච්ඡන්ත පිරිවෙස නිමියේ ය.

එකාහපටිච්ඡන්තමානන

1. හෙ තෙම වුසු පිරිවෙස ඇත්තේ, “ඇවැත්නි, මම එක් දවසක් පිළිසන් වූ එක් සඤ්චනතිකා සුක්කච්ඡට්ඨි ඇවැතකට පැමිණියෙමි ඒ මම එක් දවසක් පිළිසන් එක් සඤ්චනතිකා සුක්කච්ඡට්ඨි ඇවැතට එක් දවසක් වසන පිරිවෙස සඛ්‍යයාගෙන් ඉල්ලමි. ඒ මට සඛ්‍ය තෙමේ එක් දවසක් පිළිසන් එක් සඤ්චනතිකා සුක්කච්ඡට්ඨි ඇවැතට එක් දවසක් වසන පිරිවෙස දුන්නේ ය. ඒ මම වුසු පිරිවෙස ඇතියෙමි වෙමි මා විසින් කෙසේ නම් පිළිපැදිය යුතු ද? සි භික්ෂුහට කී ය. ඔහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙ පවත් සැලකලහ.

2. මහණෙනි, එසේ වී නම් සඛ්‍ය තෙමේ උද්ඝ්‍රී මහණහට එක් දවසක් පිළිසන් වූ එක් සඤ්චනතිකා සුක්කච්ඡට්ඨි ඇවැතට සරයක් පිරිය යුතු මානන දේවා. මහණෙනි, එය මෙසේ දිය යුතු:

ඒ උද්ඝ්‍රී මහණහු විසින් සඛ්‍යයා වෙත එළඹ උතුරුසහ එකස් කොට, මහලු මහණුන් පා වැද උත්තුවක වැ හිඳ දෙතොත් මුදුන් දී “වහන්ස, මම එක් දවසක් පිළිසන් වූ එක් සඤ්චනතිකා සුක්කච්ඡට්ඨි ඇවැතකට පැමිණියෙමි. ඒ මම එක් දවසක් පිළිසන් එක් සඤ්චනතිකා සුක්කච්ඡට්ඨි ඇවැතට එක් දවසක් වසන පිරිවෙස සඛ්‍යයාගෙන් ඉල්ලමි. ඒ මට සඛ්‍ය තෙමේ එක් දවසක් පිළිසන් එක් සඤ්චනතිකා සුක්කච්ඡට්ඨි ඇවැතට එක් දවසක් වසන පිරිවෙස දුන්නේ ය. වහන්ස, ඒ මම වුසු පිරිවෙස ඇතියෙමි, එක් දවසක් පිළිසන් එක් සඤ්චනතිකා සුක්කච්ඡට්ඨි ඇවැතට සරයක් පිරිය යුතු මානන සඛ්‍යයාගෙන් ඉල්ලමි” සි මෙසේ කීය යුතු වන්නේ ය. දෙවනු ද ඉල්ලිය යුතු... තෙවනු ද ඉල්ලිය යුතු...

3. ව්‍යන්තන භික්ඛුනාපට්ඨලෙන සමෙසා සදුප්පනබ්බො.

“සුණාදු මෙ භන්තෙ සමෙසා අයං උද්ඝ්ථි භික්ඛු එකං ආපනතිං ආපජ්ජි සංඝෙවනතිකං සුක්කච්ඡිසට්ඨිං එකාහපට්ඨත්තං. සො සමසං එකිණ්ණං ආපනතියා සංඝෙවනතිකාය සුක්කච්ඡිසට්ඨියා එකාහපට්ඨත්තාය එකාහපට්ඨත්තාය යාචි. සමෙසා උද්ඝ්ථි භික්ඛුනො එකිණ්ණං ආපනතියා සංඝෙවනතිකාය සුක්කච්ඡිසට්ඨියා එකාහපට්ඨත්තාය එකාහපට්ඨත්තාය අදුසි. සො පරිවුත්ථපරිවාසො සමසං එකිණ්ණං ආපනතියා සංඝෙවනතිකාය සුක්කච්ඡිසට්ඨියා එකාහපට්ඨත්තාය ඡාරතනං මානතනං යාචති. යදි සමසංසු පනතකල්ලං, සමෙසා උද්ඝ්ථි භික්ඛුනො එකිණ්ණං ආපනතියා සංඝෙවනතිකාය සුක්කච්ඡිසට්ඨියා එකාහපට්ඨත්තාය ඡාරතනං මානතනං දදෙය්‍ය. එසා සදුතති.

සුණාදු මෙ භන්තෙ සමෙසා අයං උද්ඝ්ථි භික්ඛු එකං ආපනතිං ආපජ්ජි සංඝෙවනතිකං සුක්කච්ඡිසට්ඨිං එකාහපට්ඨත්තං. සො සමසං එකිණ්ණං ආපනතියා සංඝෙවනතිකාය සුක්කච්ඡිසට්ඨියා එකාහපට්ඨත්තාය එකාහපට්ඨත්තාය යාචි. සමෙසා උද්ඝ්ථි භික්ඛුනො එකිණ්ණං ආපනතියා සංඝෙවනතිකාය සුක්කච්ඡිසට්ඨියා එකාහපට්ඨත්තාය එකාහපට්ඨත්තාය අදුසි. සො පරිවුත්ථපරිවාසො සමසං එකිණ්ණං ආපනතියා සංඝෙවනතිකාය සුක්කච්ඡිසට්ඨියා එකාහපට්ඨත්තාය ඡාරතනං මානතනං යාචති. සමෙසා උද්ඝ්ථි භික්ඛුනො එකිණ්ණං ආපනතියා සංඝෙවනතිකාය සුක්කච්ඡිසට්ඨියා එකාහපට්ඨත්තාය ඡාරතනං මානතනං දෙති. යස්සායසමකො බමති උද්ඝ්ථි භික්ඛුනො එකිණ්ණං ආපනතියා සංඝෙවනතිකාය සුක්කච්ඡිසට්ඨියා එකාහපට්ඨත්තාය ඡාරතනං මානතනං දුනං, සො තුණ්ණස්ස යස්ස නකබ්බමති, සො නාසෙය්‍ය.

දුතියමපි එතමත්ථං වදාමි - පෙ- තතියමපි එතමත්ථං වදාමි - පෙ-

දින්නං සමෙසන උද්ඝ්ථි භික්ඛුනො එකිණ්ණං ආපනතියා සංඝෙවනතිකාය සුක්කච්ඡිසට්ඨියා එකාහපට්ඨත්තාය ඡාරතනං මානතනං. බමති සමසංසු තසමා තුණ්හි. එවමෙනං ධාරයාමි” ති.

එකාහපට්ඨත්තනාමානන්තං නිබ්බන්තං.

එකාහපට්ඨත්තනා අබ්භානං

1. සො විණ්ණමානන්තො භික්ඛුනං ආරොචෙසි: “අහං ආවුසො එකං ආපනතිං ආපජ්ජි සංඝෙවනතිකං සුක්කච්ඡිසට්ඨිං එකාහපට්ඨත්තං. සො’හං සමසං එකිණ්ණං ආපනතියා සංඝෙවනතිකාය සුක්කච්ඡිසට්ඨියා එකාහපට්ඨත්තාය එකාහපට්ඨත්තාය යාචි. තස්ස මෙ සමෙසා එකිණ්ණං ආපනතියා සංඝෙවනතිකාය සුක්කච්ඡිසට්ඨියා එකාහපට්ඨත්තාය එකාහපට්ඨත්තාය අදුසි. සො’හං පරිවුත්ථපරිවාසො සමසං එකිණ්ණං ආපනතියා සංඝෙවනතිකාය සුක්කච්ඡිසට්ඨියා එකාහපට්ඨත්තාය ඡාරතනං මානතනං යාචි. තස්ස මෙ සමෙසා එකිණ්ණං ආපනතියා සංඝෙවනතිකාය සුක්කච්ඡිසට්ඨියා එකාහපට්ඨත්තාය ඡාරතනං මානතනං අදුසි. සො’හං විණ්ණමානන්තො. කථං භුබ්බො මයා පට්ඨජ්ජිතබ්බන්ති” භගවතො එතමත්ථං ආරොචෙසු:

3. වාසනා වූ ප්‍රතිබල මහණක්හු විසින් සඛස තෙමේ මෙසේ දැන්විය යුතු:

“සඛස තෙමේ මාගේ වචනය අසාවා: මේ උදෑසි මහණ තෙම එක් දවසක් පිළිසන් එක් සඤ්ඤානනිකා සුකකවිසංඛි ඇවැතනට පැමිණියේ ය. හෙ තෙම එක් දවසක් පිළිසන් එක් සඤ්ඤානනිකා සුකකවිසංඛි ඇවැතනට එක් දවසක් වසන පිරිවෙස සඛසයාගෙන් ඉල්ලී ය. සඛස තෙම උදෑසි මහණහට එක් දවසක් පිළිසන් එක් සඤ්ඤානනිකා සුකකවිසංඛි ඇවැතනට එක් දවසක් වසන පිරිවෙස දුන්නේ ය. හේ වුසු පිරිවෙස් ඇත්තේ, එක් දවසක් පිළිසන් එක් සඤ්ඤානනිකා සුකකවිසංඛි ඇවැතනට සඛසයාගෙන් සරයක් පිරිය යුතු මානන ඉල්ලයි. ඉදින් සඛසයාට පැමිණි කල් ඇත්තේ නම් සඛස තෙමේ උදෑසි මහණහට එක් දවසක් පිළිසන් එක් සඤ්ඤානනිකා සුකකවිසංඛි ඇවැතනට සරයක් පිරිය යුතු මානන දේවා. මේ ඥාණිය යි.

වහන්ස, සඛස තෙමේ මාගේ වචනය අසාවා: මේ උදෑසි මහණ තෙම එක් දවසක් පිළිසන් එක් සඤ්ඤානනිකා සුකකවිසංඛි ඇවැතනට පැමිණියේ ය. හෙ තෙම සඛසයාගෙන් එක් දවසක් පිළිසන් එක් සඤ්ඤානනිකා සුකකවිසංඛි ඇවැතනට එක් දවසක් වසන පිරිවෙස ඉල්ලී ය. සඛස තෙම උදෑසි මහණහට එක් දවසක් පිළිසන් එක් සඤ්ඤානනිකා සුකකවිසංඛි ඇවැතනට එක් දවසක් වසන පිරිවෙස දුන්නේ ය. හේ වුසු පිරිවෙස් ඇත්තේ, එක් දවසක් පිළිසන් සංවේනනිකා සුකකවිසංඛි ඇවැතනට සරයක් පිරිය යුතු මානන සඛසයාගෙන් ඉල්ලයි. සඛස තෙමේ උදෑසි මහණහට එක් දවසක් පිළිසන් එක් සඤ්ඤානනිකා සුකකවිසංඛි ඇවැතනට සරයක් පිරිය යුතු මානන දෙයි. උදෑසි මහණහට එක් දවසක් පිළිසන් එක් සඤ්ඤානනිකා සුකකවිසංඛි ඇවැතනට සරයක් පිරිය යුතු මානන දීම යනි ආයුෂමනක්හට රිසියේ නම්, හේ නිහඬ මේවා. යමකුහට නො රිසියේ නම්, හේ කියාවා.

දෙවනු ද මෙ කරුණ කියමි... තෙවනු ද මෙ කරුණ කියමි...

සඛසයා විසින් උදෑසි මහණහට එක් දවසක් පිළිසන් එක් සඤ්ඤානනිකා සුකකවිසංඛි ඇවැතනට සරයක් පිරිය යුතු මානන සඛසයා විසින් දෙන ලදී. එය සඛසයාට රිසියෙයි. එ හෙයින් නිහඬ ය. මෙසේ මෙය සලකමි” යනු යි.

එකාහපවිච්ඡන්න මානන නිමිසේ ය.

එකාහපවිච්ඡන්න අබ්භානියයි

1. හෙ තෙම පිරු මානන අත්තේ, “ඇවැත්නි, මම එක් දවසක් පිළිසන් එක් සඤ්ඤානනිකා සුකකවිසංඛි ඇවැතනට පැමිණියෙමි. ඒ මම එක් දවසක් පිළිසන් එක් සඤ්ඤානනිකා සුකකවිසංඛි ඇවැතනට සඛසයාගෙන් එක් දවසක් විසිය යුතු පිරිවෙස ඉල්ලමි. ඒ මට සඛස තෙමේ එක් දවසක් පිළිසන් එක් සඤ්ඤානනිකා සුකකවිසංඛි ඇවැතනට එක් දවසක් වසන පිරිවෙස දුන්නේ ය. ඒ මම වුසු පිරිවෙස් ඇතිසෙමි, සඛසයාගෙන් එක් දවසක් පිළිසන් එක් සඤ්ඤානනිකා සුකකවිසංඛි ඇවැතනට සරයක් පිරිය යුතු මානන ඉල්ලමි. ඒ මට සඛස තෙම එක් දවසක් පිළිසන් එක් සඤ්ඤානනිකා සුකකවිසංඛි ඇවැතනට සරයක් පිරිය යුතු මානන දුන්නේ ය. ඒ මම පිරු මානන ඇතිසෙමි. කෙසේ නම් මා විසින් පිළිපැදිය යුතු දෑයි හිඤ්ඤානට කිය. භාග්‍යාවතුන් වහන්සේට මෙකරුණ සාලකලහ.

2. තෙන හි භික්ඛවෙ සංඛ්ඤා උදයං හික්ඛුං අබ්භතං. එවං ච පන භික්ඛවෙ අබ්භතබ්බො:

තෙන භික්ඛවෙ උදයනා හික්ඛුනා සංඛ්ඤා උපසංඝකම්භා එකංසං උත්තරුසංඝං කරුණා බුද්ධිභානං හික්ඛුනං පදෙ වජ්ඣිණා උක්ඛුට්ඨං නිසිද්දිණා අඤ්ඤාමං පගගතෙණා. එවමස්ස වචනීයො: අහං භනෙත එකං ආපනතිං ආපජ්ජිං සංඤ්ඤානතිකං සුක්ඛකම්පට්ඨං. එකානපට්චන්දනං සො'හං සංඛ්ඤා එකිස්සා ආපනතියා සංඤ්ඤානතිකාය සුක්ඛකම්පට්ඨයා එකානපට්චන්දනාය එකානපට්චාසං යාමි. තස්ස මෙ සංඛ්ඤා එකිස්සා ආපනතියා සංඤ්ඤානතිකාය සුක්ඛකම්පට්ඨයා එකානපට්චන්දනාය එකානපට්චාසං අද්දසි. සො'හං පරිවුත්ථ පරිවාසො සංඛ්ඤා එකිස්සා ආපනතියා සංඤ්ඤානතිකාය සුක්ඛකම්පට්ඨයා එකානපට්චන්දනාය ඡාරතනං මානතනං යාමි. තස්ස මෙ සංඛ්ඤා එකිස්සා ආපනතියා සංඤ්ඤානතිකාය සුක්ඛකම්පට්ඨයා එකානපට්චන්දනාය ඡාරතනං මානතනං අද්දසි. සො'හං භනෙත විණ්ණමානතොතො සංඛ්ඤා අබ්භානං යාවාමිති. දුතියමපි යාවිතබ්බො. තතියමපි යාවිතබ්බො.

3. ව්‍යතොතන හික්ඛුනා පට්ඨලෙන සංඛ්ඤා ඤාපෙතබ්බො:

“සුණංදු මෙ භනෙත සංඛ්ඤා: අයං උදයි හික්ඛු එකං ආපනතිං ආපජ්ජිං සංඤ්ඤානතිකං සුක්ඛකම්පට්ඨං. එකානපට්චන්දනං. සො සංඛ්ඤා එකිස්සා ආපනතියා සංඤ්ඤානතිකාය සුක්ඛකම්පට්ඨයා එකානපට්චන්දනාය එකානපට්චාසං යාමි. සංඛ්ඤා උදයස්ස හික්ඛුතො එකිස්සා ආපනතියා සංඤ්ඤානතිකාය සුක්ඛකම්පට්ඨයා එකානපට්චන්දනාය එකානපට්චාසං අද්දසි. සො පරිවුත්ථ පරිවාසො සංඛ්ඤා එකිස්සා ආපනතියා සංඤ්ඤානතිකාය සුක්ඛකම්පට්ඨයා එකානපට්චන්දනාය ඡාරතනං මානතනං යාමි. සංඛ්ඤා උදයස්ස හික්ඛුතො එකිස්සා ආපනතියා සංඤ්ඤානතිකාය සුක්ඛකම්පට්ඨයා එකානපට්චන්දනාය ඡාරතනං මානතනං අද්දසි. සො විණ්ණමානතොතො සංඛ්ඤා අබ්භානං යාවති. යදි සංඛ්ඤා පත්තකල්ලා, සංඛ්ඤා උදයං හික්ඛුං අබ්භාසය. එසා ඤානති.

සුණංදු මෙ භනෙත සංඛ්ඤා: අයං උදයි හික්ඛු එකං ආපනතිං ආපජ්ජිං සංඤ්ඤානතිකං සුක්ඛකම්පට්ඨං. එකානපට්චන්දනං. සො සංඛ්ඤා එකිස්සා ආපනතියා සංඤ්ඤානතිකාය සුක්ඛකම්පට්ඨයා එකානපට්චන්දනාය එකානපට්චාසං යාමි. සංඛ්ඤා උදයස්ස හික්ඛුතො එකිස්සා ආපනතියා සංඤ්ඤානතිකාය සුක්ඛකම්පට්ඨයා එකානපට්චන්දනාය එකානපට්චාසං අද්දසි. සො පරිවුත්ථ පරිවාසො සංඛ්ඤා එකිස්සා ආපනතියා සංඤ්ඤානතිකාය සුක්ඛකම්පට්ඨයා එකානපට්චන්දනාය ඡාරතනං මානතනං යාමි. සංඛ්ඤා උදයස්ස හික්ඛුතො එකිස්සා ආපනතියා සංඤ්ඤානතිකාය සුක්ඛකම්පට්ඨයා එකානපට්චන්දනාය ඡාරතනං මානතනං අද්දසි. සො විණ්ණමානතොතො සංඛ්ඤා අබ්භානං යාවති. සංඛ්ඤා උදයං හික්ඛුං අබ්භති. යස්සායසමතො ඛමති, උදයස්ස හික්ඛුතො අබ්භානං, සො දුණ්භස්ස. යස්ස නතඛමති, සො භාසෙය්‍ය.

දුතියමපි එතමත්ථං වදාමි - පෙ - තතියමපි එතමත්ථං වදාමි - පෙ -

අබ්භිකො සංඛ්ඤාන උදයි හික්ඛු ඛමති සංඛ්ඤාස්ස තස්මා දුණංති එව මෙනං ධාරයාමි” ති.

එකානපට්චන්දනඅබ්භානං නිට්ඨිතං.

2 (නාග්‍රවතුන් වහන්සේ වදාළ සේක:) “මහණෙනි, එසේ වී නම් සඛ්‍ය තෙමේ උද්ධි මහණ අබ්භාන කෙරේවා. මහණෙනි, මෙසේ අබ්භාන කට යුතු:

ඒ උද්ධි මහණහු විසින් සඛ්‍යයා වෙත එළඹ උතුරුසහ එකස් කොට වැඩිමහලු මහණන් පා වැද උත්තුටුක වැ හිඳ දෙහොත් මුදුනා තබා මෙසේ කිය යුතු: “වහන්ස, මම එක් දවසක් පිළිසන් එක් සඤ්චතනක සුක්කච්ඡට්ඨි ඇවැතකට පැමිණියෙමි ඒ මම සඛ්‍යයාගෙන් එක් දවසක් පිළිසන් එක් සඤ්චතනක සුක්කච්ඡට්ඨි ඇවැතට එක් දවසක් වසන පිරිවෙස ඉල්ලිමි. ඒ මට සඛ්‍ය තෙම එක් දවසක් පිළිසන් එක් සඤ්චතනක සුක්කච්ඡට්ඨි ඇවැතට එක් දවසක් වසන පිරිවෙස දන්නේ ය. ඒ මම වුසු පිරිවෙස් ඇතිසෙමි, සඛ්‍යයාගෙන් ඒ එක් දවසක් පිළිසන් එක් සඤ්චතනක සුක්කච්ඡට්ඨි ඇවැතට සරයක් පිරිය යුතු මානන ඉල්ලිමි. ඒ මට සඛ්‍ය තෙම එක් දවසක් පිළිසන් එක් සඤ්චතනක සුක්කච්ඡට්ඨි ඇවැතට සරයක් පිරිය යුතු මානන දන්නේ ය. වහන්ස, ඒ මම පිරු මානන ඇතිසෙමි, සඛ්‍යයාගෙන් අබ්භානය ඉල්ලමි” කියා යි. දෙවනු ද ඉල්ලිය යුතු... තෙවනු ද ඉල්ලිය යුතු...

3. ව්‍යකත ප්‍රතිබල මහණන්හු විසින් සඛ්‍ය තෙමේ දැන්විය යුතු:

“සඛ්‍ය තෙමේ මාගේ වචනය අසාවා: මේ උද්ධි මහණ එක් දවසක් පිළිසන් එක් සඤ්චතනක සුක්කච්ඡට්ඨි ඇවැතකට පැමිණියේ ය. හේ සඛ්‍යයාගෙන් එක් දවසක් පිළිසන් එක් සඤ්චතනක සුක්කච්ඡට්ඨි ඇවැතට එක් දවසක් වසන පිරිවෙස ඉල්ලී ය. සඛ්‍ය තෙම උද්ධි මහණහට එක් දවසක් පිළිසන් එක් සඤ්චතනක සුක්කච්ඡට්ඨි ඇවැතට එක් දවසක් වසන පිරිවෙස දන්නේ ය. හේ වුසු පිරිවෙස් ඇත්තේ, සඛ්‍යයාගෙන් එක් දවසක් පිළිසන් එක් සඤ්චතනක සුක්කච්ඡට්ඨි ඇවැතට සරයක් පිරිය යුතු මානන ඉල්ලී ය. සඛ්‍ය තෙම උද්ධි මහණහට එක් දවසක් පිළිසන් එක් සඤ්චතනක සුක්කච්ඡට්ඨි ඇවැතට සරයක් පිරිය යුතු මානන දන්නේ ය. හේ පිරු මානන ඇත්තේ, සඛ්‍යයාගෙන් අබ්භානය ඉල්ලයි. ඉදින් සඛ්‍යයාට ප්‍රාජ්‍ය කාල වේනම්, සඛ්‍ය තෙමේ උද්ධි මහණ අබ්භාන කෙරේවා. මේ ඥප්තිය යි.

සඛ්‍ය තෙමේ මාගේ වචනය අසාවා: මේ උද්ධි මහණ තෙම එක් දවසක් පිළිසන් එක් සඤ්චතනක සුක්කච්ඡට්ඨි ඇවැතකට පැමිණියේ ය. හේ තෙම සඛ්‍යයාගෙන් එක් දවසක් පිළිසන් එක් සඤ්චතනක සුක්කච්ඡට්ඨි ඇවැතට එක් දවසක් වසන පිරිවෙස ඉල්ලී ය. සඛ්‍ය තෙම උද්ධි මහණහට එක් දවසක් පිළිසන් එක් සඤ්චතනක සුක්කච්ඡට්ඨි ඇවැතට එක් දවසක් වසන පිරිවෙස දන්නේ ය. හේ වුසු පිරිවෙස් ඇත්තේ, එක් දවසක් පිළිසන් එක් සඤ්චතනක සුක්කච්ඡට්ඨි ඇවැතට සරයක් පිරිය යුතු මානන සඛ්‍යයාගෙන් ඉල්ලී ය. සඛ්‍ය තෙම උද්ධි මහණහට එක් දවසක් පිළිසන් එක් සඤ්චතනක සුක්කච්ඡට්ඨි ඇවැතට සරයක් පිරිය යුතු මානන දන්නේ ය. හේ පිරු මානන ඇත්තේ සඛ්‍යයාගෙන් අබ්භානය ඉල්ලයි. සඛ්‍ය තෙම උද්ධි මහණ අබ්භානය කෙරෙයි. උද්ධි මහණහුගේ අබ්භානය යම් ආයුෂමතක්හට රිසියේ නම්, හේ නිහඬ වේවා. යමකුට තො රිසියේ නම්, හේ කියාවා.

දෙවනු ද මේ කරුණ කියමි ... තෙවනු ද මේ කරුණ කියමි ...

සඛ්‍යයා විසින් උද්ධි මහණ අබ්භිත වෙයි. එය සඛ්‍යයාට රිසියෙයි. එහෙයින් නිහඬ ය. මෙසේ මෙය සලකමි” යි

එකාහපටිච්ඡන්ත අබ්භානය නිමිසේ ය

පඤ්චානපටිච්ඡන්ධාසො

1. තෙන ඛො පන සමයෙන ආයස්මා උද්ඝ්ථි එකං ආපනතිං ආපනොතොති සඤ්චතතිකං සුක්කච්ඡිසට්ඨිං දභ්භපටිච්ඡන්තං -පෙ- තිතපටිච්ඡන්තං -පෙ- චතුහපටිච්ඡන්තං -පෙ- තෙන ඛො පන සමයෙන ආයස්මා උද්ඝ්ථි එකං ආපනතිං ආපනොතොති සඤ්චතතිකං සුක්කච්ඡිසට්ඨිං පඤ්චානපටිච්ඡන්තං. සො භික්ඛුනං ආරොවෙසි: “අහං ආවුසො එකං ආපනතිං ආපජ්ජිං සඤ්චතතිකං සුක්කච්ඡිසට්ඨිං පඤ්චානපටිච්ඡන්තං. කථං නු ඛො මයා පටිපජ්ජිතබ්බ”නති. හතචතො එතමන්ථං ආරොවෙසුං.

2. තෙන භි භික්ඛවෙ සඛෙසා උද්ඝ්ථිස්ස භික්ඛුනො එකිස්සා ආපනතියා සඤ්චතතිකාය සුක්කච්ඡිසට්ඨියා පඤ්චානපටිච්ඡන්තාය පඤ්චානපටිච්ඡන්තාය දෙතු. එවඤ්ච පන භික්ඛවෙ දුතබ්බො: තෙන භික්ඛවෙ උද්ඝ්ථිනා භික්ඛුනා සඛසං උපසඛකමිත්වා එකංසං උත්තරාසඛනං කරිත්වා බුද්ධිසානං භික්ඛුනං පාදෙ වජ්ඣිත්වා උක්කුටිකං නිසිද්ධිත්වා අඤ්ඤාදිං පගගහෙත්වා එවමස්ස වචනියො: අහං හන්තො එකං ආපනතිං ආපජ්ජිං සඤ්චතතිකං සුක්කච්ඡිසට්ඨිං පඤ්චානපටිච්ඡන්තං. සො’හං හන්තො සඛසං එකිස්සා ආපනතියා සඤ්චතතිකාය සුක්කච්ඡිසට්ඨියා පඤ්චානපටිච්ඡන්තාය පඤ්චානපටිච්ඡන්තාය යාවාමි ති. දුතියමපි යාවිතබ්බො -පෙ- තතියමපි යාවිතබ්බො. ව්‍යන්තොති භික්ඛුනා පටිබලොන සඛෙසා ඤාපෙතබ්බො:

3. “සුඤ්ඤාදු මෙ හන්තො සඛෙසා: අයං උද්ඝ්ථි භික්ඛු එකං ආපනතිං ආපජ්ජි සඤ්චතතිකං සුක්කච්ඡිසට්ඨිං පඤ්චානපටිච්ඡන්තං. සො සඛසං එකිස්සා ආපනතියා සඤ්චතතිකාය සුක්කච්ඡිසට්ඨියා පඤ්චානපටිච්ඡන්තාය පඤ්චානපටිච්ඡන්තාය යාවති. යදි සඛසස්ස පත්තකලං, සඛෙසා උද්ඝ්ථිස්ස භික්ඛුනො එකිස්සා ආපනතියා සඤ්චතතිකාය සුක්කච්ඡිසට්ඨියා පඤ්චානපටිච්ඡන්තාය පඤ්චානපටිච්ඡන්තාය දදෙය්‍ය. එසා ඤාතති.

සුඤ්ඤාදු මෙ හන්තො සඛෙසා: අයං උද්ඝ්ථි භික්ඛු එකං ආපනතිං ආපජ්ජි සඤ්චතතිකං සුක්කච්ඡිසට්ඨිං පඤ්චානපටිච්ඡන්තං. සො සඛසං එකිස්සා ආපනතියා සඤ්චතතිකාය සුක්කච්ඡිසට්ඨියා පඤ්චානපටිච්ඡන්තාය පඤ්චානපටිච්ඡන්තාය යාවති. සඛෙසා උද්ඝ්ථිස්ස භික්ඛුනො එකිස්සා ආපනතියා සඤ්චතතිකාය සුක්කච්ඡිසට්ඨියා පඤ්චානපටිච්ඡන්තාය පඤ්චානපටිච්ඡන්තාය දෙති. යස්සායසමතො ඛමති උද්ඝ්ථිස්ස භික්ඛුනො එකිස්සා ආපනතියා සඤ්චතතිකාය සුක්කච්ඡිසට්ඨියා පඤ්චානපටිච්ඡන්තාය පඤ්චානපටිච්ඡන්තාය දුතං, සො තුඤ්ඤස්ස. යස්ස නකබමති, සො භාසෙය්‍ය.

දුතියමපි එතමන්ථං වදාමි -පෙ- තතියමපි එතමන්ථං වදාමි -පෙ-

දිනො සඛෙසන උද්ඝ්ථිස්ස භික්ඛුනො එකිස්සා ආපනතියා සඤ්චතතිකාය සුක්කච්ඡිසට්ඨියා පඤ්චානපටිච්ඡන්තාය. ඛමති සඛසස්ස. තස්මා තුඤ්ඤි. එවමෙනං ධාරයාමි” ති.

පඤ්චානපටිච්ඡන්ධාසො නිබ්බිතො.

පශ්චාත්තරාජ්‍යවාදය

1. එසමයෙහි ආයුෂමත් උදයී තෙම දෙදවසක් පිළිසන් ... තුන් දවසක් පිළිසන් ... සතර දවසක් පිළිසන් ... එක් සඤ්චතනක සුකකවිසංඝී ඇවැතනට පැමිණියේ වෙයි... එ සමයෙහි ආයුෂමත් උදයී තෙම පස් දිනක් පිළිසන් එක් සඤ්චතනක සුකකවිසංඝී ඇවැතනට පැමිණියේ වෙයි. හේ භික්ෂුහට “ඇවැත්නි, පස්දිනක් පිළිසන් එක් සඤ්චතනක සුකකවිසංඝී ඇවැතනට පැමිණියෙමි. කෙසේ නම් මා විසින් පිළිපැදිය යුතු ද” යි සැල කෙළේ ය. ඔහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙ පවත් සැල කළහ.

2. (භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වදාළ සේක:) මහණෙනි, එසේ වී නම් සඬ්ඝ තෙමේ උදයී මහණහට පස්දිනක් පිළිසන් එක් සඤ්චතනක සුකකවිසංඝී ඇවැතනට පස් දිනක් වසන පිරිවෙස දේවා. මහණෙනි, එය ද මෙසේ දිය යුතු: ඒ උදයී මහණහු විසින් සඬ්ඝයා වෙත එළඹ උතුරුසහ එකස් කොට වැඩි මහලු මහණුන් පා වැද, උත්කුටුක වැ හිඳ දෙහොත් මුදුන් තබා “වහන්ස, මම පස් දිනක් පිළිසන් එක් සඤ්චතනක සුකකවිසංඝී ඇවැතනට පැමිණියෙමි. වහන්ස, ඒ මම සඬ්ඝයාගෙන් පස් දිනක් පිළිසන් එක් සඤ්චතනක සුකකවිසංඝී ඇවැතනට පස් දිනක් වසන පිරිවෙස ඉල්ලමි” යි මෙසේ කිය යුතු වන්නේ ය. දෙවනු ද ඉල්ලිය යුතු... තෙවනු ද ඉල්ලිය යුතු... ව්‍යංකන ප්‍රතිඵල මහණක්කු විසින් සඬ්ඝ තෙමේ දැන්විය යුතු:

3. “වහන්ස, සඬ්ඝ තෙමේ මාගේ වචනය අසාවා: මේ උදයී මහණ තෙම පස් දිනක් පිළිසන් එක් සඤ්චතනක සුකකවිසංඝී ඇවැතනට පැමිණියේ ය. හෙ තෙම සඬ්ඝයාගෙන් පස් දිනක් පිළිසන් එක් සඤ්චතනක සුකකවිසංඝී ඇවැතනට පස්දිනක් වසන පිරිවෙස ඉල්ලයි. ඉදින් සඬ්ඝයාට පැමිණි කල් ඇත්තේ වී නම්, සඬ්ඝ තෙමේ උදයී මහණහට පස් දිනක් පිළිසන් එක් සඤ්චතනක සුකකවිසංඝී ඇවැතනට පස් දිනක් වසන පිරිවෙස දේවා. මේ ශුප්තිය යි.

වහන්ස, සඬ්ඝ තෙමේ මාගේ වචනය අසාවා: මේ උදයී මහණ පස් දිනක් පිළිසන් එක් සඤ්චතනක සුකකවිසංඝී ඇවැතනට පැමිණියේ ය. හෙ තෙම සඬ්ඝයාගෙන් පස් දිනක් පිළිසන් එක් සඤ්චතනක සුකකවිසංඝී ඇවැතනට පස් දිනක් වසන පිරිවෙස ඉල්ලයි. සඬ්ඝ තෙමේ උදයී මහණහට පස් දිනක් පිළිසන් එක් සඤ්චතනක සුකකවිසංඝී ඇවැතනට පස් දිනක් වසන පිරිවෙස දෙයි. උදයී මහණහට පස් දිනක් පිළිසන් එක් සඤ්චතනක සුකකවිසංඝී ඇවැතනට පස් දිනක් වසන පිරිවෙස දීම යම් ආයුෂමාත්තයට රිසියේ නම්, හේ නිහඬ වේවා. යමකුහට තො රිසියේ නම්, හේ කියාවා.

දෙවනු ද මෙ කරුණ කියමි ... තෙවනු ද මෙ කරුණ කියමි ...

සඬ්ඝයා විසින් උදයී මහණහට පස් දිනක් පිළිසන් එක් සඤ්චතනක සුකකවිසංඝී ඇවැතනට පස් දිනක් වසන පිරිවෙස දෙන ලදී. සඬ්ඝයාට රිසියෙයි. එ හෙයින් නිහඬ ය. මෙසේ මෙය සලකමි.

පශ්චාත්තරාජ්‍යවාදන පිරිවෙස හිමියෝ ය.

පාරිවාසිකමූලායපටිකස්සනා

1. සො පරිවසනො අනන්ද එකං ආපනතිං ආපජ්ජි සඤ්චතතිකං සුක්කච්ඡට්ඨිං අපට්චන්තං. සො භික්ඛුනං ආරොවෙසි: අහං ආවුසො එකං ආපනතිං ආපජ්ජිං සඤ්චතතිකං සුක්කච්ඡට්ඨිං පඤ්චාහ-පට්චන්තං. සො'හං සඛස්ස එකිස්සා ආපනතියා සඤ්චතතිකාය සුක්කච්ඡට්ඨියා පඤ්චාහපට්චන්තාය පඤ්චාහපරිවාසං යාචිං. තස්ස මෙ සඛෙස්ස එකිස්සා ආපනතියා සඤ්චතතිකාය සුක්කච්ඡට්ඨියා පඤ්චාහපට්චන්තාය පඤ්චාහපරිවාසං අදුසි. සො'හං පරිවසනො අනන්ද එකං ආපනතිං ආපජ්ජිං සඤ්චතතිකං සුක්කච්ඡට්ඨිං අපට්චන්තං. කථං හු බො මයා පටිපජ්ජතබ්බනති. හගවතො එතමන්ථං ආරොවෙසුං.

2. තෙන භි භික්ඛවෙ සඛෙස්ස උදුසිං භික්ඛුං අනන්ද එකිස්සා ආපනතියා සඤ්චතතිකාය සුක්කච්ඡට්ඨියා අපට්චන්තාය මූලාය පටිකස්සතු. එවං ව පන භික්ඛවෙ මූලාය පටිකස්සිතබ්බො: තෙන භික්ඛවෙ උදුසිනා භික්ඛුනා සඛස්ස උපසඛකම්මා: -පෙ- එවමස්ස වචනීයො: “අහං හනොන එකං ආපනතිං ආපජ්ජිං සඤ්චතතිකං සුක්කච්ඡට්ඨිං පඤ්චාහපට්චන්තං. සො'හං සඛස්ස එකිස්සා ආපනතියා සඤ්චතතිකාය සුක්කච්ඡට්ඨියා පඤ්චාහපට්චන්තාය පඤ්චාහපරිවාසං යාචිං. තස්ස මෙ සඛෙස්ස එකිස්සා ආපනතියා සඤ්චතතිකාය සුක්කච්ඡට්ඨියා පඤ්චාහපට්චන්තාය පඤ්චාහ-පරිවාසං අදුසි සො'හං පරිවසනො අනන්ද එකං ආපනතිං ආපජ්ජිං සඤ්චතතිකං සුක්කච්ඡට්ඨිං අපට්චන්තං. සො'හං හනොන සඛස්ස අනන්ද එකිස්සා ආපනතියා සඤ්චතතිකාය සුක්කච්ඡට්ඨියා අපට්චන්තාය මූලායපටිකස්සනං යාචාමි” ති. දුතියමපි යාචිතබ්බො -පෙ- තතියමපි යාචිතබ්බො -පෙ- ව්‍යතොනන භික්ඛුනා පටිබලෙන සඛෙස්ස ඤ්ඤපෙතබ්බො:

3. “සුණොතු මෙ හනොන සඛෙස්ස: අයං උදුසි භික්ඛු එකං ආපනතිං ආපජ්ජි සඤ්චතතිකං සුක්කච්ඡට්ඨිං පඤ්චාහපට්චන්තං. සො සඛස්ස එකිස්සා ආපනතියා සඤ්චතතිකාය සුක්කච්ඡට්ඨියා පඤ්චාහපට්චන්තාය පඤ්චාහ-පරිවාසං යාචි. සඛෙස්ස උදුසිස්ස භික්ඛුනො එකිස්සා ආපනතියා සඤ්චතතිකාය සුක්කච්ඡට්ඨියා පඤ්චාහපට්චන්තාය පඤ්චාහපරිවාසං අදුසි. සො පරිවසනො අනන්ද එකං ආපනතිං ආපජ්ජි සඤ්චතතිකං සුක්කච්ඡට්ඨිං අපට්චන්තං. සො සඛස්ස අනන්ද එකිස්සා ආපනතියා සඤ්චතතිකාය සුක්කච්ඡට්ඨියා අපට්චන්තාය මූලායපටිකස්සනං යාචති. යදි සඛස්ස පතකලලං. සඛෙස්ස උදුසිං භික්ඛුං අනන්ද එකිස්සා ආපනතියා සඤ්චතතිකාය සුක්කච්ඡට්ඨියා අපට්චන්තාය මූලාය පටිකස්සෙය්‍ය. එසා ඤ්ඤති.

පාරිවාසිකමූලායපටිකසාධනාච

1. හෙතෙම පිරිවෙස් වසනුයේ ඒ අතර නොපිළිසන් එක් සංකල්පනනක සුකකවිසංචි ඇවැතකට පැමිණියේ ය. හෙතෙම භික්ෂුනට “ඇවැත්නි, මම පස් දිනක් පිළිසන් එක් සංකල්පනනක සුකකවිසංචි ඇවැතකට පැමිණියෙමි. ඒ මම සංඝයාගෙන් පස්දිනක් පිළිසන් එක් සංකල්පනනක සුකකවිසංචි ඇවැතට පස්දිනක් වසන පිරිවෙස සංඝයාගෙන් ඉල්ලිමි. ඒ මට සංඝ තෙමේ පස් දිනක් පිළිසන් එක් සංකල්පනනක සුකකවිසංචි ඇවැතට පස් දිනක් වසන පිරිවෙස දුන්නේ ය. ඒ මම පිරිවෙස් වසන්නෙමි ඒ අතර නොපිළිසන් එක් සංකල්පනනක සුකකවිසංචි ඇවැතකට පැමිණියෙමි. මා විසින් කෙසේ පිළිපැදිය යුතු ද” යි සැලකෙළේ ය. භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මේ පවත් දැන්වූහ.

2. මහණෙනි, එසේ විනම් සංඝ තෙමේ උද්ඝ්‍රී මහණකට අතර අවන් නොපිළිසන් එක් සංකල්පනනක සුකකවිසංචි ඇවැතට (පිළියම් පිණිස) මූලායපටිකසාධනාච කෙරේවා. මහණෙනි, මෙසේ මූලායපටිකසාධනාච කළ යුතු: ඒ උද්ඝ්‍රී මහණනු විසින් සංඝයා වෙත එළැඹ මෙසේ කිය යුතු වන්නේ ය: “වහන්ස, මම පස් දිනක් පිළිසන් එක් සංකල්පනනක සුකකවිසංචි ඇවැතකට පැමිණියෙමි. ඒ මම සංඝයාගෙන් පස්දිනක් පිළිසන් එක් සංකල්පනනක සුකකවිසංචි ඇවැතට පස් දිනක් වසන පිරිවෙස ඉල්ලිමි. ඒ මට සංඝ තෙමේ පස් දිනක් පිළිසන් එක් සංකල්පනනක සුකකවිසංචි ඇවැතට පස් දිනක් වසන පිරිවෙස දුන්නේ ය. ඒ මම පිරිවෙස් වසන්නෙමි, ඒ අතර, නොපිළිසන් එක් සංකල්පනනක සුකකවිසංචි ඇවැතකට පැමිණියෙමි. වහන්ස, ඒ මම සංඝයාගෙන් ඒ අතර අවන් නොපිළිසන් එක් සංකල්පනනක සුකකවිසංචි ඇවැතට (පිළියම් පිණිස) මූලායපටිකසාධනාච (මුල් ඇවැතට පෙරලා ඇදීම) ඉල්ලමි” යි දෙවනු ද ඉල්ලිය යුතු. තෙවනු ද ඉල්ලිය යුතු... වසනන ප්‍රතිචල මහණක්නු විසින් සංඝ තෙමේ දැන්විය යුතු:

3. “වහන්ස, සංඝ තෙමේ මගේ වචනය අසාවා: මේ උද්ඝ්‍රී මහණ පස් දිනක් පිළිසන් එක් සංකල්පනනක සුකකවිසංචි ඇවැතකට පැමිණියේ ය. හෙතෙම සංඝයාගෙන් පස් දිනක් පිළිසන් එක් සංකල්පනනක සුකකවිසංචි ඇවැතට පඤ්චානපරිවාසය ඉල්ලී ය. සංඝ තෙමේ උද්ඝ්‍රී මහණකට පඤ්චානපරිවාසන වූ එක් සංකල්පනනක සුකකවිසංචි ඇවැතට පඤ්චානපරිවාසය දුන්නේ ය. හේ පිරිවෙස වසනුයේ ඒ අතර නොපිළිසන් එක් සංකල්පනනක සුකකවිසංචි ඇවැතකට පැමිණියේ ය. හෙතෙම ඒ අතර අවන් ඒ නොපිළිසන් එක් සංකල්පනනක සුකකවිසංචි ඇවැතට (පිළියම් පිණිස) සංඝයාගෙන් මූලායපටිකසාධනාය ඉල්ලෙයි. ඉදින් සංඝයාට ප්‍රාජාකාල නම්, සංඝ තෙමේ උද්ඝ්‍රී මහණකට අතර අවන් එක් නොපිළිසන් සංකල්පනනක සුකකවිසංචි ඇවැතට මූලායපටිකසාධනාච කරන්නේ ය. මේ ශුච්ඡිය යි.

සුභාද්‍ර මෙ හනෙත සඬෙසා. අයං උද්භි භික්ඛු එතං ආපනතිං ආපජ්ජි සඬෙවනතිකං සුකකම්පට්ඨිං පඤ්චානපට්චන්තනං. සො සඬ්ඝං එකිස්සා ආපනතියා සඬෙවනතිකාය සුකකම්පට්ඨියා පඤ්චානපට්චන්තනාය පඤ්චාන-පරිවාසං යාචි. සඬෙසා උද්භිස්ස භික්ඛුනො එකිස්සා ආපනතියා සඬෙව-නතිකාය සුකකම්පට්ඨියා පඤ්චානපට්චන්තනාය පඤ්චානපරිවාසං අද්දසි. සො පරිවසනෙතා අනතරා එකං ආපනතිං ආපජ්ජි සඬෙවනතිකං සුකක-ම්පට්ඨිං අපට්චන්තනං. සො සඬ්ඝං අනතරා එකිස්සා ආපනතියා සඬෙවන-තිකාය සුකකම්පට්ඨියා අපට්චන්තනාය මූලාශ්‍රපරිකල්පනං යාචති. සඬෙසා උද්භිං භික්ඛුං අනතරා එකිස්සා ආපනතියා සඬෙවනතිකාය සුකකම්පට්ඨියා අපට්චන්තනාය මූලාශ්‍ර පරිකල්පනා. යස්සායසමතො ඛමති උද්භිස්ස භික්ඛුනො අනතරා එකිස්සා ආපනතියා සඬෙවනතිකාය සුකකම්පට්ඨියා අපට්චන්තනාය මූලාශ්‍රපරිකල්පනා, සො භුණ්හස්ස. යස්ස නකකම්භි, සො භාසෙය්‍ය.

දුතියමපි එතමන්ථං වදාමි -පෙ- තතියමපි එතමන්ථං වදාමි -පෙ-

පරිකල්පනො සඬෙසන උද්භි භික්ඛු අනතරා එකිස්සා ආපනතියා සඬෙවන-තිකාය සුකකම්පට්ඨියා අපට්චන්තනාය මූලාශ්‍ර පරිකල්පනා. ඛමති සඬ්ඝස්ස. තස්මා භුණ්හි. එවමෙනං ධාරයාමි” ති.

පාඨවාසිකමූලාශ්‍රපරිකල්පනා නිවසිතා.

මානවතාර්ථමූලාශ්‍රපරිකල්පනා

1. සො පරිවුත්ථපරිවාසො මානවතාර්ථො අනතරා එකං ආපනතිං ආපජ්ජි සඬෙවනතිකං සුකකම්පට්ඨිං අපට්චන්තනං. සො භික්ඛුනං ආරොචෙසි: “අහං ආට්ඨසො එකං ආපනතිං ආපනතිං සඬෙවජ්ජිකං සුකක-ම්පට්ඨිං පඤ්චානපට්චන්තනං. සො’හං සඬ්ඝං එකිස්සා ආපනතියා සඬෙවන-තිකාය සුකකම්පට්ඨියා පඤ්චානපට්චන්තනාය පඤ්චානපරිවාසං යාචිං. තස්ම මෙ සඬෙසා එකිස්සා ආපනතියා සඬෙවනතිකාය සුකකම්පට්ඨියා පඤ්චානපට්චන්තනාය පඤ්චානපරිවාසං අද්දසි. සො’හං පරිවසනෙතා අනතරා එකං ආපනතිං ආපජ්ජි සඬෙවනතිකං සුකකම්පට්ඨිං අපට්චන්තනං. සො’හං සඬ්ඝං අනතරා එකිස්සා ආපනතියා සඬෙවනතිකාය සුකකම්පට්ඨියා අපට්චන්තනාය මූලාශ්‍රපරිකල්පනං යාචිං. තං මං සඬෙසා අනතරා එකිස්සා ආපනතියා සඬෙවනතිකාය සුකකම්පට්ඨියා අපට්චන්තනාය මූලාශ්‍ර පරිකල්පනා. සො’හං පරිවුත්ථපරිවාසො මානවතාර්ථො අනතරා එකං ආපනතිං ආපජ්ජි සඬෙවනතිකං සුකකම්පට්ඨිං අපට්චන්තනං. කථං නු ඛො මයා පටිපජ්ජි-තබ්බ”නති. හගෙතො එතමන්ථං ආරොචෙසුං.

2. තෙන හි භික්ඛුවෙ සඬෙසා උද්භිං භික්ඛුං අනතරා එකිස්සා ආපනතියා සඬෙවනතිකාය සුකකම්පට්ඨියා අපට්චන්තනාය මූලාශ්‍ර පරිකල්පනා.

වහන්ස, සඹ්‍රිත තෙමේ මගේ වචනය අසා වා: මේ උදෙසා මහණ පඤ්චානපටිච්ඡන්තා එක් සංකල්පනක සුක්කච්ඡිකා ඇවැතකට පැමිණියේ ය. හෙ තෙම සඹ්‍රිතයාගෙන් පඤ්චානපටිච්ඡන්තා වූ එක් සංකල්පනක සුක්කච්ඡිකා-ච්ඡිකා ඇවැතකට පඤ්චානපටිච්ඡන්තා ඉල්ලී ය. සඹ්‍රිත තෙමේ උදෙසා මහණහට පඤ්චානපටිච්ඡන්තා එක් සංකල්පනක සුක්කච්ඡිකා ඇවැතට පඤ්චානපටි-ච්ඡිකා දුන්නේ ය. හේ පිරිවෙස් වසන්නේ ඒ අතර නොපිළිසන් එක් සංකල්පනක සුක්කච්ඡිකා ඇවැතකට පැමිණියේ ය. හෙ තෙම සඹ්‍රිතයා-ගෙන් අතර අවන් නොපිළිසන් ඒ සංකල්පනක සුක්කච්ඡිකා ඇවැතට මූල්‍ය පරික්ෂණය (මුල් ඇවැතට ඇදීම) ඉල්ලයි. සඹ්‍රිත තෙමේ උදෙසා මහණහට අතර අවන් නොපිළිසන් වූ එක් සංකල්පනක සුක්කච්ඡිකා ඇවැතට මූල්‍ය පරික්ෂණය කෙරේ. උදෙසා මහණහට අතර අවන් එක් අපටිච්ඡන්තා සංකල්පනක සුක්කච්ඡිකා ඇවැතට මූල්‍ය පරික්ෂණය යම් ආයුෂ්මතක්හට රිසියේ නම් හෙ තෙම නිහඬ වේවා, යමකුට නො රිසියේ නම් හේ කියවා.

දෙවනු ද මෙ කරුණ කියමි ... තෙවනු ද මෙ කරුණ කියමි ...

සඹ්‍රිතා විසින් උදෙසා මහණ තෙම අතර පැමිණි නොපිළිසන් එක් සංකල්පනක සුක්කච්ඡිකා ඇවැතට මූල්‍ය පරික්ෂණය කරුණ ලද්දේ ය. සඹ්‍රිතයා රිසියෙයි, එ හෙයින් නිහඬ වෙයි. මෙසේ මෙ කරුණ සලකමි”යි

පාටිච්ඡිකා මූල්‍ය පරික්ෂණය නිමි.

මානවතා රහිත මූල්‍ය පරික්ෂණය

1. හේ වුසු පිරිවෙස් ඇත්තේ, මානවතා සුදුසු වූයේ, ඒ අතර එක් නොපිළිසන් සංකල්පනක සුක්කච්ඡිකා ඇවැතකට පැමිණියේ ය. හෙ තෙම මහණහට “ඇවැත්නි, මම පස් දිනක් පිළිසන් එක් සංකල්පනක සුක්කච්ඡිකා ඇවැතකට පැමිණියෙමි. ඒ මම සඹ්‍රිතයාගෙන් පස් දිනක් පිළිසන් එක් සංකල්පනක සුක්කච්ඡිකා ඇවැතකට පඤ්චානපටිච්ඡන්තා ඉල්ලිමි. ඒ මට සඹ්‍රිත තෙමේ පස් දිනක් පිළිසන් එක් සංකල්පනක සුක්කච්ඡිකා ඇවැතට පඤ්චානපටිච්ඡන්තා දුන්නේ ය. ඒ මම පිරිවෙස් වසන්නෙමි, ඒ අතර නොපිළිසන් එක් සංකල්පනක සුක්කච්ඡිකා ඇවැතකට පැමිණියෙමි. ඒ මම සඹ්‍රිතයාගෙන් අතර අවන් නොපිළිසන් එක් සංකල්පනක සුක්කච්ඡිකා ඇවැතට මූල්‍ය පරික්ෂණය ඉල්ලිමි. සඹ්‍රිත තෙමේ ඒ මට නොපිළිසන් අතර අවන් එක් සංකල්පනක සුක්කච්ඡිකා ඇවැතට මූල්‍ය පරික්ෂණය කෙළේ ය. ඒ මම වුසු පිරිවෙස් ඇතිෙමි, මානවතා සුදුසු වූයෙමි, ඒ අතර නොපිළිසන් එක් සංකල්පනක සුක්කච්ඡිකා ඇවැතකට පැමිණියෙමි. කෙසේ නම් මා විසින් පිළිපැදිය යුතු ද” යි සැල කෙළේ ය. භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙ පවන් සැල කළහ. (භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වදාළ සේක:)

2. මහණෙනි, එසේ වී නම් සඹ්‍රිත තෙමේ අතර අවන් නොපිළිසන් එක් සංකල්පනක සුක්කච්ඡිකා ඇවැතට උදෙසා මහණහට මූල්‍ය පරික්ෂණය කෙරේවා.-

එවං ව පන භික්ඛවෙ මූලාය පටිකස්සිතඤ්ඤා: තෙන භික්ඛවෙ උද්ඝිනා භික්ඛුනා සමස්ස උපසංකම්පිනා එකංසං උත්තරාසංඝං කරුණා බුද්ධිසානං භික්ඛුනං පාදෙ වන්දිතා උක්ඛුටිකං නිසීදිතා අඤ්ඤාං පගගහෙතා එවමස්ස වචනීයො: “අහං හනෙන එකං ආපනතිං ආපජ්ජිං සඤ්ඤානතිකං සුක්කච්ඡිසංඝිං පඤ්ඤාහපට්ඨිච්ඡන්තං. සො’හං සමස්සං එකිස්සං ආපනතියා සඤ්ඤානතිකාය සුක්කච්ඡිසංඝියා පඤ්ඤාහපට්ඨිච්ඡන්තාය පඤ්ඤාහපරිවාසං යාමිං. තස්ස මෙ සමෙස්සා එකිස්සං ආපනතියා සඤ්ඤානතිකාය සුක්කච්ඡිසංඝියා පඤ්ඤාහපට්ඨිච්ඡන්තාය පඤ්ඤාහපරිවාසං අදුසි. සො’හං පරිවසනො අනතරා එකං ආපනතිං ආපජ්ජිං සඤ්ඤානතිකං සුක්කච්ඡිසංඝිං අපට්ඨිච්ඡන්තං. සො’හං සමස්සං අනතරා එකිස්සං ආපනතියා සඤ්ඤානතිකාය සුක්කච්ඡිසංඝියා අපට්ඨිච්ඡන්තාය මූලාය පටිකස්සනං යාමිං. තං මං සමෙස්සා අනතරා එකිස්සං ආපනතියා සඤ්ඤානතිකාය සුක්කච්ඡිසංඝියා අපට්ඨිච්ඡන්තාය මූලාය පටිකස්සනං යාමිං. තං මං සමෙස්සා අනතරා එකිස්සං ආපනතියා සඤ්ඤානතිකාය සුක්කච්ඡිසංඝියා අපට්ඨිච්ඡන්තාය මූලාය පටිකස්සනං යාමිං”ති. දුතියමපි යාවිතඤ්ඤා, තතියමපි යාවිතඤ්ඤා, ව්‍යවෙනන භික්ඛුනා පට්ඨිච්ඡන්ත සමෙස්සා ඤාපෙතඤ්ඤා:

3. “සුඤ්ඤානං මෙ හනෙන සමෙස්සා: අයං උද්ඝිති භික්ඛු එකං ආපනතිං ආපජ්ජිං සඤ්ඤානතිකං සුක්කච්ඡිසංඝිං පඤ්ඤාහපට්ඨිච්ඡන්තං. සො සමස්සං එකිස්සං ආපනතියා සඤ්ඤානතිකාය සුක්කච්ඡිසංඝියා පඤ්ඤාහපට්ඨිච්ඡන්තාය පඤ්ඤාහපරිවාසං යාමි. තස්ස සමෙස්සා එකිස්සං ආපනතියා සඤ්ඤානතිකාය සුක්කච්ඡිසංඝියා පඤ්ඤාහපට්ඨිච්ඡන්තාය පඤ්ඤාහපරිවාසං අදුසි. සො පරිවසනො අනතරා එකං ආපනතිං ආපජ්ජිං සඤ්ඤානතිකං සුක්කච්ඡිසංඝිං අපට්ඨිච්ඡන්තං. සො සමස්සං අනතරා එකිස්සං ආපනතියා සඤ්ඤානතිකාය සුක්කච්ඡිසංඝියා අපට්ඨිච්ඡන්තාය මූලාය පටිකස්සනං යාමි. තං සමෙස්සා අනතරා එකිස්සං ආපනතියා සඤ්ඤානතිකාය සුක්කච්ඡිසංඝියා අපට්ඨිච්ඡන්තාය මූලාය පටිකස්සනං යාමි. සො පරිවුත්ථපරිවාසො මානවනාරභො අනතරා එකං ආපනතිං ආපජ්ජිං සඤ්ඤානතිකං සුක්කච්ඡිසංඝිං අපට්ඨිච්ඡන්තං. සො සමස්සං අනතරා එකිස්සං ආපනතියා සඤ්ඤානතිකාය සුක්කච්ඡිසංඝියා අපට්ඨිච්ඡන්තාය මූලාය පටිකස්සනං යාමි. යදි සමස්සං පතනකල්ලං, සමෙස්සා උද්ඝිති භික්ඛු අනතරා එකිස්සං ආපනතියා සඤ්ඤානතිකාය සුක්කච්ඡිසංඝියා අපට්ඨිච්ඡන්තාය මූලාය පටිකස්සනං යාමි. එසා ඤානති.

සුඤ්ඤානං මෙ හනෙන සමෙස්සා: අයං උද්ඝිති භික්ඛු එකං ආපනතිං ආපජ්ජිං සඤ්ඤානතිකං සුක්කච්ඡිසංඝිං පඤ්ඤාහපට්ඨිච්ඡන්තං - පෙ - සො පරිවුත්ථපරිවාසො මානවනාරභො අනතරා එකං ආපනතිං ආපජ්ජිං සඤ්ඤානතිකං සුක්කච්ඡිසංඝිං අපට්ඨිච්ඡන්තං. සො සමස්සං අනතරා එකිස්සං ආපනතියා සඤ්ඤානතිකාය සුක්කච්ඡිසංඝියා අපට්ඨිච්ඡන්තාය මූලාය පටිකස්සනං යාමි. සමෙස්සා උද්ඝිති භික්ඛු අනතරා එකිස්සං ආපනතියා සඤ්ඤානතිකාය සුක්කච්ඡිසංඝියා අපට්ඨිච්ඡන්තාය මූලාය පටිකස්සනං යාමි. යස්සායසමනො බමති උද්ඝිස්ස භික්ඛුනො අනතරා එකිස්සං ආපනතියා සඤ්ඤානතිකාය සුක්කච්ඡිසංඝියා අපට්ඨිච්ඡන්තාය මූලාය පටිකස්සනං, සො ඤානස්ස. යස්ස නිකමති, සො භාසෙය්‍ය.

මහණෙනි, මෙසේ මූලට ඇද්ද යුතු: මහණෙනි, ඒ උදයී මහණනු විසින් සමස්ත වෙත ඵලම, උතුරුසහ එකස් කොට, වැඩි මහලු මහණුන් පා වැද උත්තුටුක වැ හිද, දෙහොත් මුදුන් තබා, ‘වහන්ස, මම පස්දිනක් පිළිසන් එක් සඤ්චතනක සුකකවිසංඝී ඇවැතකට පැමිණියෙමි ඒ මම පස් දිනක් පිළිසන් එක් සඤ්චතනක සුකකවිසංඝී ඇවැතට පස්දිනකට පිරිවෙස් ඉල්ලිමි. ඒ මට සමස්ත තෙමේ පස් දිනක් පිළිසන් එක් සඤ්චතනක සුකකවිසංඝී ඇවැතට පස්දිනක පිරිවෙස් දුන්නේ ය. ඒ මම අතර අවන් අපට්ච්ඡන්ත වූ ඒ එක් සඤ්චතනක සුකකවිසංඝී ඇවැතට මූලායපටිකස්සනාව ඉල්ලිමි. ඒ මට සමස්ත තෙමේ අතර අවන් අපට්ච්ඡන්ත වූ එක් සඤ්චතනක සුකකවිසංඝී ඇවැතට මූලායපටිකස්සනාව කෙළේ ය. ඒ මම වුසු පිරිවෙස් ඇතියෙමි, මානතට සුදුසු වූයෙමි, ඒ අතර නොපිළිසන් එක් සඤ්චතනක සුකකවිසංඝී ඇවැතකට පැමිණියෙමි. වහන්ස, ඒ මම අතර අවන් නොපිළිසන් එක් සඤ්චතනක සුකකවිසංඝී ඇවැතට සමස්තයාගෙන් මූලායපටිකස්සනාව ඉල්ලමි” යි මෙසේ කිය යුතු වන්නේ ය. දෙවනු ද ඉල්ලිය යුතු. තෙවනු ද ඉල්ලිය යුතු. වෘත්ත ප්‍රතිබල මහණක්නු විසින් සමස්ත තෙමේ මෙසේ දුන්නිය යුතු:

“වහන්ස, සමස්ත තෙමේ මඬස් අසාවා: මේ උදයී මහණ පස්දිනක් පිළිසන් එක් සඤ්චතනක සුකකවිසංඝී ඇවැතකට පැමිණියේ ය. තෙ තෙම සමස්තයාගෙන් පස්දිනක් පිළිසන් එක් සඤ්චතනක සුකකවිසංඝී ඇවැතට පස් දවසට පිරිවෙස් ඉල්ලී ය. ඔහුට සමස්ත තෙම පස් දිනක් පිළිසන් එක් සඤ්චතනක සුකකවිසංඝී ඇවැතට පස් දවසකට පිරිවෙස් දුන්නේ ය. හේ පිරිවෙස් වසනුයේ අතර නොපිළිසන් එක් සඤ්චතනක සුකකවිසංඝී ඇවැතකට පැමිණියේ ය. හේ අතර අවන් නොපිළිසන් එක් සඤ්චතනක සුකකවිසංඝී ඇවැතට මූලායපටිකස්සනාව ඉල්ලී ය ඔහුට සමස්ත තෙමේ අතර අවන් නොපිළිසන් එක් සඤ්චතනක සුකකවිසංඝී ඇවැතට මූලායපටිකස්සනාව කෙළේ ය. හේ වුසු පිරිවෙස් ඇත්තේ මානතට සුදුසු වූයේ, ඒ අතර නොපිළිසන් එක් සඤ්චතනක සුකකවිසංඝී ඇවැතකට පැමිණියේ ය. තෙ තෙම අතර අවන් නොපිළිසන් එක් සඤ්චතනක සුකකවිසංඝී ඇවැතට මූලායපටිකස්සනාව සමස්තයාගෙන් ඉල්ලයි. ඉදින් සමස්තයාට ප්‍රාප්ත කාල නම්, සමස්ත තෙමේ උදයී මහණතට අතර අවන් නොපිළිසන් එක් සඤ්චතනක සුකකවිසංඝී ඇවැතට මූලායපටිකස්සනාව කෙරේවා. මේ ඥප්තිය යි.

වහන්ස, සමස්ත තෙමේ මඬස් අසාවා: මේ උදයී මහණ පස්දිනක් පිළිසන් එක් සඤ්චතනක සුකකවිසංඝී ඇවැතකට පැමිණියේ ය. හේ වුසු පිරිවෙස් ඇත්තේ මානතට සුදුසු වූයේ ඒ අතර නොපිළිසන් එක් සඤ්චතනක සුකකවිසංඝී ඇවැතකට පැමිණියේ ය. තෙ තෙම අතර අවන් නොපිළිසන් එක් සඤ්චතනක සුකකවිසංඝී ඇවැතට මූලායපටිකස්සනාව සමස්තයාගෙන් ඉල්ලයි. සමස්ත තෙමේ උදයී මහණතට අතර අවන් නොපිළිසන් එක් සඤ්චතනක සුකකවිසංඝී ඇවැතට මූලායපටිකස්සනාව කෙරෙයි. උදයී මහණතට අතර අවන් නොපිළිසන් එක් සඤ්චතනක සුකකවිසංඝී ඇවැතට මූලායපටිකස්සනාව කිරීම යම් ආයුෂමකක්කට රිසියේ නම්, හේ නිත්ති වේවා, යමකුට නො රිසියේ නම් හේ කියාවා.

උතියමපි එතමන්. වදුමි -පෙ- තතියමපි එතමන්. වදුමි -පෙ-

පටිකසසිනො සඛෙසන උදයී භික්ඛු අනතරා එකිසො ආපනතියා සඤ්ඤාතනිකාය සුක්කච්ඡට්ඨියා අපට්ච්ඡන්තාය මූලායපටිකසසිනා, ඛමති සඛසස, තසමා භුණති, එවමෙන. ධාරයාමි”ති.

මානනතාරහමූලායපටිකසසිනා නිවසිනා.

තිකාපනතිමානනං.

1. සො පරිවුත්ථපරිවාසො භික්ඛුනං ආරොවෙසි; අහං ආවුසො එකං ආපනතිං ආපජ්ජිං සඤ්ඤාතනිකං සුක්කච්ඡට්ඨිං පඤ්ඤානපට්ච්ඡන්තං -පෙ- සො’හං පරිවුත්ථපරිවාසො, කපං නු බො මයා පටිපජ්ජතබ්බන්ති, භගවතො එතමසං ආරොවෙසුං.

2. තෙන හි භික්ඛවෙ සඛෙසා උදයීසස භික්ඛුනො තිසසනං ආපනතිනං ඡාරතං මානතං දෙභු, එවං ව පන භික්ඛවෙ දුතබ්බං; තෙන භික්ඛවෙ උදයීනා භික්ඛුනා සඛසං උපසඛකම්භා එකංසං උත්තරසඛිතං කරුණා බුද්ධිනං භික්ඛුනං පාදෙ වඤ්ඤා උක්ඛුට්ඨිකං නිසීදිණා අඤ්ඤා පගගතෙණා එවමසස වචනියො; අහං භනෙන එකං ආපනතිං ආපජ්ජිං සඤ්ඤාතනිකං සුක්කච්ඡට්ඨිං පඤ්ඤානපට්ච්ඡන්තං, සො’හං සඛසං එකිසො ආපනතියා සඤ්ඤාතනිකාය සුක්කච්ඡට්ඨියා පඤ්ඤානපට්ච්ඡන්තාය පඤ්ඤානපට්ච්ඡාසං යාමිං, තසස මෙ සඛෙසා එකිසො ආපනතියා සඤ්ඤාතනිකාය සුක්කච්ඡට්ඨියා පඤ්ඤානපට්ච්ඡන්තාය පඤ්ඤානපට්ච්ඡාසං අදුසි, සො’හං පට්චසනෙනා අනතරා එකං ආපනතිං ආපජ්ජිං සඤ්ඤාතනිකං සුක්කච්ඡට්ඨිං අපට්ච්ඡන්තං, සො’හං සඛසං අනතරා එකිසො ආපනතියා සඤ්ඤාතනිකාය සුක්කච්ඡට්ඨියා අපට්ච්ඡන්තාය මූලායපටිකසසිනං යාමිං, තං මං සඛෙසා අනතරා එකිසො ආපනතියා සඤ්ඤාතනිකාය සුක්කච්ඡට්ඨියා අපට්ච්ඡන්තාය මූලාය පටිකසසි, සො’හං පරිවුත්ථපරිවාසො මානනතාරහො අනතරා එකං ආපනතිං අපජ්ජිං සඤ්ඤාතනිකං සුක්කච්ඡට්ඨිං අපට්ච්ඡන්තං, සො’හං සඛසං අනතරා එකිසො ආපනතියා සඤ්ඤාතනිකාය සුක්කච්ඡට්ඨියා අපට්ච්ඡන්තාය මූලාය-පටිකසසිනං යාමිං, තසස මෙ සඛෙසා අනතරා එකිසො අපනතියා සඤ්ඤාතනිකාය සුක්කච්ඡට්ඨියා අපට්ච්ඡන්තාය මූලාය පටිකසසි, සො’හං භනෙන පරිවුත්ථපරිවාසො සඛසං තිසසනං ආපනතිනං ඡාරතං මානතං යාවාමි ති, උතියමපි යාවතබ්බො -පෙ- තතියමපියාවතබ්බො -පෙ- ව්‍යනෙනන භික්ඛුනා පට්චලෙන සඛෙසා ඤ්ඤපෙතබ්බො;

3. “සුණාහු මෙ භනෙන සඛෙසා, අයං උදයී භික්ඛු එකං ආපනතිං ආපජ්ජිං සඤ්ඤාතනිකං සුක්කච්ඡට්ඨිං පඤ්ඤානපට්ච්ඡන්තං -පෙ- සො පරිවුත්ථපරිවාසො සඛසං තිසසනං ආපනතිනං ඡාරතං මානතං යාවති, යදි සඛසස පනතකල්ලං, සඛෙසා උදයීසස භික්ඛුනො තිසසනං ආපනතිනං ඡාරතං මානතං දෙදෙය්‍ය, එසා ඤ්ඤති.

දෙවනු ද මෙ කරුණ කියමි ... තෙවනු ද මෙ කරුණ කියමි ...

සඛ්ඝයා විසින් උද්ඝ්ඛි මහණ තෙම අතරු අවන් නොපිළිසන් එක් සඤ්චතනක සුක්කඛිසංඛි ඇවැතට මූලායපටිකස්සනාව කරුණ ලද්දේ ය. සඛ්ඝයාට රිසියෙයි. එහෙයින් නිහඬ ය. මෙසේ මෙය සලකමි”යි.

මානනාරහමූලායපටිකස්සනාව නිමි.

නිකාපනි මානන

1. හෙ තෙම චුසු පිරිවෙස් ඇතියේ, “ඇවැත්නි, මම පස් දිනක් පිළිසන් එක් සඤ්චතනක සුක්කඛිසංඛි ඇවැතට පැමිණියෙමි .... ඒ මම චුසු පිරිවෙස් ඇතියෙමි. කෙසේ නම් මා විසින් පිළිපැදිය යුතු ද” යි මහණුන්ට සැල කෙළේ ය. භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙ පවත් දැන්වූහ.

2. මහණෙනි, එසේ වී නම් සඛ්ඝ තෙමේ උද්ඝ්ඛි මහණහට තුන් ආපනනිතට ආචිරුත්‍රික මානන දේවා. මහණෙනි, මෙසේ එය දිය යුතු: ඒ උද්ඝ්ඛි මහණහු විසින් සඛ්ඝයා වෙත එළැඹ “වහන්ස, මම පස් දිනක් පිළිසන් එක් සඤ්චතනක සුක්කඛිසංඛි ඇවැතට පැමිණියෙමි. ඒ මම සඛ්ඝයාගෙන් පස් දිනක් පිළිසන් එක් සඤ්චතනක සුක්කඛිසංඛි ඇවැතට පඤ්චාහපරිවාසය ඉල්ලිමි. ඒ මට සඛ්ඝ තෙම පඤ්චාහප්‍රතිවර්තන එක් සඤ්චතනක සුක්කඛිසංඛි ඇවැතට පඤ්චාහපරිවාසය දුන්නේ ය. ඒ මම පිරිවෙස් වසන්නෙමි, අතරු නොපිළිසන් එක් සඤ්චතනක සුක්කඛිසංඛි ඇවැතට පැමිණියෙමි. ඒ මම නොපිළිසන් එක් සඤ්චතනක සුක්කඛිසංඛි අතුරු ඇවැතට සඛ්ඝයාගෙන් මූලායපටිකස්සනාව ඉල්ලිමි. සඛ්ඝ තෙමේ මට අතරු අවන් නොපිළිසන් එක් සඤ්චතනක සුක්කඛිසංඛි ඇවැතට මූලායපටිකස්සනාව කෙළේ ය. ඒ මම චුසු පිරිවෙස් ඇතියෙමි, මානනට සුදුසු වූයෙමි, අතරු නොපිළිසන් එක් සඤ්චතනක සුක්කඛිසංඛි ඇවැතට පැමිණියෙමි. ඒ මම නොපිළිසන් එක් සඤ්චතනක සුක්කඛිසංඛි අතුරු ඇවැතට මූලායපටිකස්සනාව සඛ්ඝයාගෙන් ඉල්ලිමි. ඒ මට සඛ්ඝ තෙමේ නොපිළිසන් එක් සඤ්චතනක සුක්කඛිසංඛි අතුරු ඇවැතට මූලායපටිකස්සනාව කෙළේ ය. වහන්ස, ඒ මම චුසු පිරිවෙස් ඇතියෙමි, සඛ්ඝයාගෙන් තුන් ඇවැත්නට ආචිරුත්‍රික මානන ඉල්ලමි” යනු යි. දෙවනු ද ඉල්ලිය යුතු ... තෙවනු ද ඉල්ලිය යුතු වාක්‍ය වූ ප්‍රතිබල මහණක්හු විසින් සඛ්ඝ තෙමේ මෙසේ දැන්විය යුතු:

3. “වහන්ස, සඛ්ඝ තෙමේ මබස් අසාවා. මේ උද්ඝ්ඛි මහණ පස් දිනක් පිළිසන් එක් සඤ්චතනක සුක්කඛිසංඛි ඇවැතට පැමිණියේ ය ... හේ චුසු පිරිවෙස් ඇත්තේ සඛ්ඝයාගෙන් තුන් ඇවැත්නට ආචිරුත්‍රික මානන ඉල්ලයි. ඉදින් සඛ්ඝයාට ප්‍රාජාකල වී නම්, සඛ්ඝ තෙමේ උද්ඝ්ඛි මහණහට තුන් ඇවැත්නට ආචිරුත්‍රික මානන දේවා. මේ ඥපනිය යි.

සුඤ්ඤාදා මෙ භනෙන සඤ්ඤා, අයං උද්ධි භික්ඛු එකං ආපනතිං ආපජ්ජිං සඤ්ඤවතනිකං සුක්කඛිසංඝිං පඤ්ඤානපටිච්ඡන්තං - ථෙවං සො පරි-
වුත්ථපරිවාසො සඤ්ඤා නිස්සන්තං ආපනතිනං ඡාරතං මානනනං යාවති.
සඤ්ඤා උද්ධිස්ස භික්ඛුනො නිස්සන්තං ආපනතිනං ඡාරතං මානනනං
දෙති. යස්සායසමතො ඛමති උද්ධිස්ස භික්ඛුනො නිස්සන්තං ආපනතිනං
ඡාරතං මානනනස්ස දුතං, සො භුණ්හස්ස, යස්ස නකඛමති, සො භාසෙය්‍ය.

දුතියමපි එතමසං වදාමි - ථෙවං තතියමපි එතමසං වදාමි - ථෙවං

දින්නං සඤ්ඤන උද්ධිස්ස භික්ඛුනො නිස්සන්තං ආපනතිනං ඡාරතං
මානනනං, ඛමති සඤ්ඤස්ස, තස්මා භුණ්හි, එවමෙනං ධාරයාමි” ති.

නිකාපනතිමානනනං නිට්ඨිතං.

මානනනවාරිකමූලායපටිකස්සනා

1. සො මනනනං වරනෙතා අනතරං එකං ආපනතිං ආපජ්ජි
සඤ්ඤවතනිකං සුක්කඛිසංඝිං අපටිච්ඡන්තං, සො භික්ඛුනං ආරොවෙසි:
අහං ආවුසො එකං ආපනතිං ආපජ්ජිං සඤ්ඤවතනිකං සුක්කඛිසංඝිං පඤ්ඤාන-
පටිච්ඡන්තං - ථෙවං සො’හං මානනනං වරනෙතා අනතරං එකං ආපනතිං
ආපජ්ජිං සඤ්ඤවතනිකං සුක්කඛිසංඝිං අපටිච්ඡන්තං, කථං හු ඛො මයා
පටිපජ්ජිතඛිනති, හගවතො එතමසං ආරොවෙසුං.

2. තෙන හි භික්ඛවෙ සඤ්ඤා උද්ධිං භික්ඛුං අනතරං එකිස්සා
ආපනතියා සඤ්ඤවතනිකාය සුක්කඛිසංඝියා අපටිච්ඡන්තාය පටිකස්සිනා
ඡාරතං මානනනං දෙතු. එවං ව පන භික්ඛවෙ මූලාය
පටිකස්සිතඛෙතො: තෙන භික්ඛවෙ උද්ධිනා භික්ඛුනා සඤ්ඤා උපසඤ්ඤානා
එකංසං උතතරසඤ්ඤා කරනා වුසිස්සානං භික්ඛුනං පාදෙ වන්දිතා උක්කුටිකං
නිසීදිතා අඤ්ඤාලිං පග්ගහෙතා, එවමස්ස වචනියො: අහං භනෙන එකං
ආපනතිං ආපජ්ජිං සඤ්ඤවතනිකං සුක්කඛිසංඝිං පඤ්ඤානපටිච්ඡන්තං, සො’හං
සඤ්ඤා එකිස්සා ආපනතියා සඤ්ඤවතනිකාය සුක්කඛිසංඝියා පඤ්ඤාන-
පටිච්ඡන්තාය පඤ්ඤානපරිවාසං යාමි. තස්ස මෙ සඤ්ඤා එකිස්සා ආපනතියා
සඤ්ඤවතනිකාය සුක්කඛිසංඝියා පඤ්ඤානපටිච්ඡන්තාය පඤ්ඤානපරිවාසං
අදාසි. සො’හං පරිවසනෙතා අනතරං එකං ආපනතිං ආපජ්ජිං සඤ්ඤවතනිකං
සුක්කඛිසංඝිං අපටිච්ඡන්තං, සො’හං සඤ්ඤා අනතරං එකිස්සා ආපනතියා
සඤ්ඤවතනිකාය සුක්කඛිසංඝියා අපටිච්ඡන්තාය මූලාය පටිකස්සනං
යාමි. තං මං සඤ්ඤා අනතරං එකිස්සා ආපනතියා සඤ්ඤවතනිකාය
සුක්කඛිසංඝියා අපටිච්ඡන්තාය මූලාය පටිකස්සි. සො’හං පරිවුත්ථපරිවාසො
මානනනාරභො අනතරං එකං ආපනතිං ආපජ්ජිං සඤ්ඤවතනිකං සුක්කඛිසංඝිං
අපටිච්ඡන්තං, සො’හං සඤ්ඤා අනතරං එකිස්සා ආපනතියා සඤ්ඤවතනිකාය
සුක්කඛිසංඝියා අපටිච්ඡන්තාය මූලාය පටිකස්සනං යාමි. තස්ස මෙ
සඤ්ඤා අනතරං එකිස්සා ආපනතියා සඤ්ඤවතනිකාය සුක්කඛිසංඝියා
අපටිච්ඡන්තාය මූලාය පටිකස්සි. සො’හං භනෙන පරිවුත්ථපරිවාසො
සඤ්ඤා නිස්සන්තං ආපනතිනං ඡාරතං මානනනං යාමි.

වහන්ස, සඛ්‍ය තෙමේ මඛස් අසාවා: මේ උදයි මහණ පඤ්චාන ප්‍රතිවර්තන එක් සඤ්චනතක සුක්කවිසංඛි ඇවැතකට පැමිණියේ ය ... හේ පිරු පිරිවෙස් ඇතිසේ සඛ්‍යයාගෙන් තුන් ඇවැත්නට ආචිරුත්‍රික මානව ඉල්ලයි. සඛ්‍ය තෙමේ උදයි මහණනට තුන් ඇවැත්නට ආචිරුත්‍රික මානව දෙයි. උදයි මහණනට තුන් ඇවැත්නට ආචිරුත්‍රික මානව දීම යම් ආයුෂ්මතකට රිසියේ නම් හේ නිහඬ වේවා. යමකට නො රිසියේ නම්, හේ කීයාවා.

දෙවනු ද මෙ කරුණ කියමි ... තෙවනු ද මෙ කරුණ කියමි ...

සඛ්‍යයා විසින් උදයි මහණනට තුන් ඇවැත්නට ආචිරුත්‍රික මානව දෙන ලද්දේ ය. සඛ්‍යයාට රිසියෙයි. එ හෙයින් නිහඬ ය. මෙසේ මෙය සලකමි” යි.

නිකායොති මානව නිමිසේ ය.

මානවතාවාදීකමුලායපරිකසානාව

1. හේ මානව පුරුෂයේ, අතරු නොපිළිසන් වූ එක් සඤ්චනතක සුක්කවිසංඛි ඇවැතකට පැමිණියේ ය. හේ භික්ෂුනට “ඇවැත්නි, පස් දිනක් පිළිසන් එක් සඤ්චනතක සුක්කවිසංඛි ඇවැතකට මම පැමිණියෙමි ... ඒ මම මානව පුරුෂයෙමි, නොපිළිසන් එක් සඤ්චනතක සුක්කවිසංඛි ඇවැතකට පැමිණියෙමි. කෙසේ නම් මා විසින් පිළිපැදිය යුතු දෑ” යි සැල කෙළේ ය. භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙ පවත් දැන්වූන.

2. (භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙසේ වදාළ සේක:) මහණෙනි, එසේ නම් සඛ්‍ය තෙම උදයි මහණනට අතරු අවන් නොපිළිසන් එක් සඤ්චනතක සුක්කවිසංඛි ඇවැතට මූලායපරිකසානාව කොට, ආචිරුත්‍රික මානව දේවා. මහණෙනි, මෙසේ මූලායපරිකසානාව කළ යුතු: මහණෙනි, ඒ උදයි මහණනු විසින් සඛ්‍යයා වෙත එළැඹ උතුරු සහ එකස් කොට වැඩිමහලු තෙරුන් පා වැද උත්තුවූක වැ හිද, දෙහොත් මුදුනැ තබා මෙසේ කීයා යුතු වන්නේය: “වහන්ස, මම පස් දිනක් පිළිසන් එක් සඤ්චනතක සුක්කවිසංඛි ඇවැතක් අවනිමි. ඒ මම පස් දිනක් පිළිසන් එක් සඤ්චනතක සුක්කවිසංඛි ඇවැතට පස්දිනක් පිරිවෙස සඛ්‍යයා වෙතින් ඉල්ලිමි. ඒ මට සඛ්‍ය තෙමේ පස්දිනක් පිළිසන් එක් සඤ්චනතක සුක්කවිසංඛි ඇවැතට පස් දිනක් පිරිවෙස දුන්නේ ය. ඒ මම පිරිවෙස් වසන්නෙමි, අතරු, නොපිළිසන් එක් සඤ්චනතක සුක්කවිසංඛි ඇවැතක් අවනිමි. ඒ මම අතරු අවන් නොපිළිසන් එක් සඤ්චනතක සුක්කවිසංඛි ඇවැතට මූලායපරිකසානාව සඛ්‍යයා වෙතින් ඉල්ලිමි. ඒ මට සංඝ තෙමේ අතරු අවන් නොපිළිසන් එක් සඤ්චනතක සුක්කවිසංඛි ඇවැතට මූලායපරිකසානාව කෙළේ ය. ඒ මම චුසු පිරිවෙසැත්තෙමි, මානවට සුදුසු වූයෙමි, ඒ අතරු නොපිළිසන් සඤ්චනතක සුක්කවිසංඛි ඇවැතක් අවනිමි. ඒ මම අතරු, අවන් නොපිළිසන් සඤ්චනතක සුක්කවිසංඛි ඇවැතට මූලායපරිකසානාව ඉල්ලිමි. ඒ මට සඛ්‍ය තෙමේ අතරු අවන් නොපිළිසන් සඤ්චනතක සුක්කවිසංඛි ඇවැතට මූලායපරිකසානාව කෙළේ ය. වහන්ස, ඒ මම පිරිවුසු පිරිවෙස ඇතියෙමි, තුන් ඇවැතුන් සදහා සරයෙක මානව සහනු යැදිමි.

තිසස මෙ සමෙසා තිසසනතං ආපතතිතං ඡරතතං මානතතං අදුඤ්ඤි.
 සෝභංමානතතං චරතතං අනතරා එකං ආපතති: ආපඤ්ඤි සංකප්පිතතිකං
 සුක්කපිසට්ඨි. අපට්ච්ඡන්තං, සෝභං භන්තං සමිසං අනතරා එකිසසා
 ආපතතියා සංකප්පිතතිකාය සුක්කපිසට්ඨියා අපට්ච්ඡන්තාය මූලාය
 පටිකසසනං යාචාමි”ති. දුතියමපි යාචිතබ්බො -පෙ- තතියමපි
 යාචිතබ්බො, -පෙ- ව්‍යතොතන භික්ඛුනා පට්ඨලොත සමෙසා සද්දෙවතබ්බො:

3. “සුඤ්ඤාදාමෙ හතෙන සංඛේසා, අයං උද්ධමි භික්ඛු එකං ආපනනිං ආපජ්ජි සංඝොචනතිකං සුක්කඛිසංඛිං පඤ්ඤානට්ඨව්ණනං - රෙ - සො පට්ටිඤ්ඤාපට්ඨාසො සංඛිං නිසංසනනං ආපනනිනං ඡාරතනං මානතනං යාථි සංඛේසා උද්ධමස්ස භික්ඛුනො නිසංසනනං ආපනනිනං ඡාරතනං මානතනං අද්ධමි. සො මානතනං චරතෙනා අනතරං එකං ආපනනිං ආපජ්ජි සංඝොචනතිකං සුක්කඛිසංඛිං අපට්ඨව්ණනං සො සංඛිං අනතරං එකස්සා ආපනනියා සංඝොචනතිකාය සුක්කඛිසංඛියා අපට්ඨව්ණනාය මුලාය පටිකස්සනං යාවතී. යදි සංඛිස්ස පත්තකල්ලං සංඛේසා උද්ධමි භික්ඛු අනතරං එකස්සා ආපනනියා සංඝොචනතිකාය සුක්කඛිසංඛියා අපට්ඨව්ණනාය මුලාය පටිකස්සෙය්‍ය, එසා ඤානති.

සුභ්‍යායු මේ හතරේ සමූහය. අයං උද්භි භික්ඛු එකං ආපත්තියං ආපජ්ජි සංඝෙවතතිකං සුක්කතිසංඛිං පඤ්චාහරිච්ඡන්තං. -පෙ- සො මානතතං වරතොතා අනතරා එකං ආපත්තියං ආපජ්ජි සංඝෙවතතිකං සුක්කතිසංඛිං අපරිච්ඡන්තං. සො සමිසං අනතරා එකිසසා ආපත්තියං සංඝෙවතතිකාය සුක්කතිසංඛියා අපරිච්ඡන්තාය මූලාය පටිකස්සනං යාවති. සමූහය උද්භි භික්ඛු අනතරා එකිසසා ආපත්තියං සංඝෙවතතිකාය සුක්කතිසංඛියා අපරිච්ඡන්තාය මූලාය පටිකස්සති. යස්සායසමතො මමති උද්භිසසා භික්ඛුතො -පෙ- මූලාය පටිකස්සනං, සො නුභ්‍යායස්ස යස්ස නකමති, සො භාසෙය්‍ය.

දකිසමයි එතමන්, වද්දම්: -ලෙ- තනිසමයි එතමන්, වද්දම්: -ලෙ-

පරිකාසිතො සමෙකං උද්ධි භික්ඛු අනන්තරං එකිස්සං ආපනතිං
සංඤ්චන්තිකාය සුකකම්පට්ඨියා මූලාය පරිකාසානා. බමති සමස්සං. තස්මා
භුණ්ඨි, එවමෙතං ධාරයාමි”ති.

4. එවං ව පන නිකඛෙ ඡාරතනං මානතනං දුතබ්බං. තෙන නිකඛෙ උදුසිතා නිකුතා සබ්බං උපසඤ්ඤිත්වා -පෙ- එවමස්ස වචනියො අභං භනෙන එකං ආපනතිං ආපජ්ජිං සඤ්ඤවනතිකං සුක්කච්ඡෙදීං. අපට්චන්තනං -පෙ- තං මං සබ්බෙසා -පෙ- මූලාය පටිකස්සි. සො'භං පරිවුත්ථපට්ඨාසො මානතතාරහො අනතරා එකං ආපනතිං ආපජ්ජිං සඤ්ඤවනතිකං සුක්කච්ඡෙදීං. අපට්චන්තනං -පෙ-, තං මං සබ්බෙසා -පෙ- මූලාය පටිකස්සි -පෙ-, සො'භං භනෙන පරිවුත්ථපට්ඨාසො සබ්බං තිස්සන්තං ආපනතිකං ඡාරතනං මානතනං යාමිං, තස්ස මෙ සබ්බෙසා තිස්සන්තං ආපනතිකං ඡාරතනං මානතනං අදුසි සො'භං මානතනං වරතෙන අනතරා එකං ආපනතිං ආපජ්ජිං සඤ්ඤවනතිකං සුක්කච්ඡෙදීං. අපට්චන්තනං, සො'භං භනෙන සබ්බං අනතරා එකස්ස ආපනතියා සඤ්ඤවනතිකාය සුක්කච්ඡෙදීයා අපට්චන්තනාය ඡාරතනං මානතනං යාමිති.

ඒ මට සහ තෙමේ තුන් ඇවැත්තට සරයෙක මානව දුනි. ඒ මම මානව පුරුෂයෙමි, අතර නොපිළිසන් එක් සංකල්පනක සුක්ෂිප්ත ඇවැත්තක් අවතී. වහන්ස, (ඒ මම අතර අවන්) නො පිළිසන් එක් සංකල්පනක සුක්ෂිප්ත ඇවැත්තට මූලාශ්‍රපරික්ෂණය සහනු යදිමි” යනු සි. දෙවනුදු යැදියැ යුතු... තෙවනුදු යැදියැ යුතු... විශ්ව පිළිබල මහණක්නු විසින් මෙසේ සහ තෙමේ දැන්වියැ යුතු:

3. “සහ තෙමේ මබස් අසාවා. මේ උදයි මහණ පස් දිනක් පිළිසන් එක් සංකල්පනක සුක්ෂිප්ත ඇවැත්තක් අවත ... හේ චුසු පිරිවෙස් ඇත්තේ තුන් ඇවැත්තට සහනු සරයෙක මානව යැදි. සහ තෙමේ උදයි මහණට තුන් ඇවැත්තට සරයෙක මානව දුන. හේ මානව පුරුෂයේ අතර එක් නොපිළිසන් සංකල්පනක සුක්ෂිප්ත ඇවැත්තක් අවත. හේ අතර අවන් නොපිළිසන් එක් සංකල්පනක සුක්ෂිප්ත ඇවැත්තට මූලාශ්‍රපරික්ෂණය සහනු යදි. ඉදින් (මෙය) සහනට ප්‍රාණ-කාල කමියෙක් වේ නම්, සහ තෙමේ උදයි මහණට අතර අවන් නොපිළිසන් සංකල්පනක සුක්ෂිප්ත ඇවැත්ත සඳහා මූලාශ්‍රපරික්ෂණය කරන්නේ ය. මේ ඥාපති යැ.

සහ තෙමේ මබස් අසාවා: මේ උදයි මහණ පස් දිනක් පිළිසන් එක් සංකල්පනක සුක්ෂිප්ත ඇවැත්තක් අවත ... හේ මානව පුරුෂයේ, අතර අවන් නොපිළිසන් එක් සංකල්පනක සුක්ෂිප්ත ඇවැත්තට මූලාශ්‍රපරි-ක්ෂණය සහනු යදි. සහ තෙමේ උදයි මහණට අතර අවන් නො පිළිසන් එක් සංකල්පනක සුක්ෂිප්ත ඇවැත්තට මූලාශ්‍රපරික්ෂණය කෙරෙයි උදයි මහණට ... මූලාශ්‍රපරික්ෂණය යම් ආයුෂ්මතක්නට රිසියේ නම්, හේ නිහඬ වන්නේ ය. යමක්නට නො රිසියේ නම්, හේ කියන්නේ ය. දෙවනුදු මේ කරුණ කියමි ... තෙවනුදු මේ කරුණ කියමි ... සහනු විසින් උදයි මහණ තෙම අතර අවන් එක් සංකල්පනක සුක්ෂිප්ත ඇවැත්ත සඳහා මූලාශ්‍රපරික්ෂණයෙන් පිළිකස්නා ලද. සහනට කැමෙයි. එහෙයින් නිහඬ යැ. මෙසේ මෙය දරමි” යනු සි.

4. මහණෙනි, මානව ද මෙසේ දියැ යුතු: මහණෙනි, ඒ උදයි මහණ විසින් සහනු කරු එළැඹ ... මෙසේ කියැ යුතු: “වහන්ස, මම එක් නොපිළිසන් සංකල්පනක සුක්ෂිප්ත ඇවැත්තක් අවතී...ඒ මා සහ තෙමේ මූලට පිළිකැසී. ඒ මම පිරිවුසු පිරිවෙස් ඇතියෙමි, මානවට සුදුසු-යෙමි, අතර එක් නොපිළිසන් සංකල්පනක සුක්ෂිප්ත ඇවැත්තක් අව-තීම් ... සහ තෙමේ ඒ මා ... මූලට පිළිකැසී ... වහන්ස, ඒ මම පිරිවුසු පිරිවෙස් ඇතියෙමි, තුන් ඇවැත්තක් සඳහා සරයක් පිරිය යුතු මානව සහනු යැදිමි. ඒ මට සහ තෙමේ තුන් ඇවැත්තට සරයක් පිරිය-යුතු මානව දුන ඒ මම මානව පුරුෂයෙමි, අතර එක් නොපිළිසන් සංකල්පනක සුක්ෂිප්ත ඇවැත්තක් අවතී. වහන්ස, ඒ මම අතර අවන් එක් නොපිළිසන් සංකල්පනක සුක්ෂිප්ත ඇවැත්තට සරයක් පිරිය යුතු මානව යදිමි” සි.

දුතියමපි යාවතබ්බො -පෙ- තතියමපි යාවතබ්බො -පෙ- ව්‍යතෙතන භික්ඛුනා පටිබලෙන සඛෙසා ඤාපෙතබ්බො:

“සුණාදු මෙ භතෙන සඛෙසා: අයං උද්ඝි භික්ඛු -පෙ- ඡාරතනං මානතනං යාවති. යදි සඛෙසස්ස පතන කල්ලං සඛෙසා උද්ඝිස්ස භික්ඛුනො -පෙ- ඡාරතනං මානතනං දදෙය්‍ය එසා ඤාතති.

සුණාදු මෙ භතෙන සඛෙසා -පෙ- සඛෙසා, උද්ඝිස්ස භික්ඛුනො ඡාරතනං මානතනං දෙති -පෙ- දුතියමපි එතමන්. වදාමි: -පෙ- තතියමපි එතමන්. වදාමි: -පෙ-

දිනනං සඛෙසන උද්ඝිස්ස භික්ඛුනො: අනතරං එකිස්සා ආපතනියා සඤ්චතනිකාය සුක්කච්ඡිසට්ඨියා අපට්ච්ඡන්තාය ඡාරතනං මානතනං. බමති සඛෙසස්ස. තස්මා තුණති. එවමෙනං ධාරයාමි”ති.

මානතනවාජිකමූලායපටිකස්සනා නිබ්බිතා.

අබ්භානාරහමූලායපටිකස්සනා

1. සො විණණමානතෙනො අබ්භානාරහො අනතරං එකං ආපතනිං ආපජ්ජි සඤ්චතනිකං සුක්කච්ඡිසට්ඨිං අපට්ච්ඡන්තං. සො භික්ඛුනං ආරො-
වෙසි: අහං ආවුසො එකං ආපතනිං ආපජ්ජි සඤ්චතනිකං සුක්කච්ඡිසට්ඨිං
පඤ්චාභපට්ච්ඡන්තං. -පෙ- සො’හං විණණමානතෙනො අබ්භානාරහො අනතරං
එකං ආපතනිං අපජ්ජි සඤ්චතනිකං සුක්කච්ඡිසට්ඨිං අපට්ච්ඡන්තං. කපං
නු බො මයා පට්ච්ජිතබ්බන්ති. භගවතො එතමන්. ආරොවෙසුං.

2. “තෙන හි භික්ඛවෙ සඛෙසා උද්ඝිං භික්ඛුං අනතරං එකිස්සා
ආපතනියා සඤ්චතනිකාය සුක්කච්ඡිසට්ඨියා අපට්ච්ඡන්තාය මූලාය පටිකස්සිතා
ඡාරතනං මානතනං දෙතු. එවං ව පන භික්ඛවෙ මූලාය පටිකස්සිතබ්බො:
-පෙ- එවං ව පන භික්ඛවෙ ඡාරතනං මානතනං දුතබ්බං -පෙ- දිනනං
සංඝෙන උද්ඝිස්ස භික්ඛුනො අනතරං එකිස්සා ආපතනියා සඤ්චතනිකාය
සුක්කච්ඡිසට්ඨියා අපට්ච්ඡන්තාය ඡාරතනං මානතනං. බමති සඛෙසස්ස.
තස්මා තුණති. එවමෙනං ධාරයාමි”ති.

අබ්භානාරහමූලායපටිකස්සනා නිබ්බිතා.

මූලායපටිකස්සිතස්ස අබ්භානං

1. සො විණණමානතෙනො භික්ඛුනං ආරොවෙසි: අහං ආවුසො එකං
ආපතනිං ආපජ්ජි සඤ්චතනිකං සුක්කච්ඡිසට්ඨිං පඤ්චාභ පට්ච්ඡන්තං. -පෙ-
සො’හං විණණමානතෙනො. කපං නු බො මයා පට්ච්ජිතබ්බන්ති.
භගවතො එතමන්. ආරොවෙසුං.

දෙවනු ද යැද්ද යුතු: තෙවනු ද යැද්ද යුතු ... විසින් පිළිබුල් මහණක්හු විසින් සහ තෙමේ (මෙසේ) දැන්විය යුතු: “වහන්ස, සහ තෙමේ මබස් අසාවා: මේ උදයි මහණ ... සරයක් පිරිය යුතු මානව යදී. ඉදින් මේ කමිය සහනට ප්‍රාප්තකාල නම් සහ තෙමේ උදයි මහණතට සරයක් පිරිය යුතු මානව දෙන්නේ ය. මේ ඥප්ති යැ.

“වහන්ස, සහ තෙමේ මබස් අසාවා ... සහ තෙමේ උදයි මහණතට සරයක් පිරිය යුතු මානව දෙයි ... දෙවනු ද මේ කරුණ කියමි ... තෙවනු ද මේ කරුණ කියමි ...

සහනු විසින් උදයි මහණතට අතර අවන් නොපිළිසන් එක් සඤ්ඤා-නතක සුක්ඛිසැටි ඇවැතට සරයක් පිරිය යුතු මානව දෙන ලද, සහනට රිසියෙ යි. එහෙයින් නිහඬ යැ. මෙසේ මෙය දරමි” යි.

මානවතවාදිකමූලායපටිකසසනාව නිමි.

අබ්භානාරහමූලායපටිකසසනාව

1. හේ පිරු මානව ඇත්තේ අබ්භානායට සුදුසු වූයේ, ඒ අතර එක් නොපිළිසන් සඤ්ඤානතක සුක්ඛිසැටියි ඇවැතකට පැමිණියේ ය. හේ භික්ෂුතට “ඇවැත්නි, මම එක් පඤ්ඤානප්‍රතිපත්ත සඤ්ඤානතක සුක්ඛ-විසටියි ඇවැතකට පැමිණියෙමි ... ඒ මම පිරු මානව ඇතියෙමි, අබ්භානායට සුදුසු වූයෙමි, ඒ අතර එක් නොපිළිසන් සඤ්ඤානතක සුක්ඛ-විසටියි ඇවැතකට පැමිණියෙමි. මා විසින් කෙසේ නම් පිළිපැදිය යුතුද” යි සැල කෙළේ ය. භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මේ පවත් සැල කලහ.

2. (භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙය වදාළසේක:) “මහණෙනි, එසේ නම් සබ්බ තෙමේ උදයි මහණතට අතර අවන් නො පිළිසන් එක් සඤ්ඤානතක සුක්ඛිසැටියි ඇවැතට මූලායපටිකසසනාව කොට, ඡායා-රුත්‍රික මානව දේවා. මහණෙනි, මෙසේ මූලායපටිකසසනාව කළ යුතු... මහණෙනි, මෙසේ ඡායාරුත්‍රික මානව දිය යුතු ... සබ්බයා විසින් උදයි මහණතට අතර අවන් එක් නොපිළිසන් සඤ්ඤානතක සුක්ඛිසැටියි ඇවැතට ඡායාරුත්‍රික මානව දෙන ලද්දේ ය. සබ්බයාට රිසියෙයි. එහෙයින් නිහඬ ය. මෙසේ මෙය සලකමි” යි.

අබ්භානාරහමූලායපටිකසසනාව නිමි.

මූලායපටිකසසිත අබ්භානාය

1. හේ පිරු මානව ඇත්තේ භික්ෂුතට “ඇවැත්නි, මම පඤ්ඤාන-ප්‍රතිපත්ත එක් සඤ්ඤානතක සුක්ඛිසැටියි ඇවැතකට පැමිණියෙමි ... ඒ මම පිරු මානව ඇතියෙමි වෙමි. කෙසේ නම් මා විසින් පිළිපැදිය යුතු ද” යි මෙය කී ය. භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මේ පවත් සැල කලහ.

(භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙය වදාළ සේක:) මහණෙනි, එසේ නම් සඛ්‍ය තෙමේ උදාසී මහණ අඛ්‍යාන කෙරේවා. මහණෙනි, මෙසේ අඛ්‍යාන කළ යුතු: මහණෙනි, ඒ උදාසී මහණහු විසින් සඛ්‍යයා වෙත එළඹ ... මෙසේ කියා යුතු:

“වහන්ස, මම පස්දිනක් පිළිසන් එක් සඤ්චතනක සුක්කච්ඡිකාදී ඇවැතකට පැමිණියෙමි. ඒ මම සඛ්‍යයාගෙන් පස්දිනක් පිළිසන් එක් සඤ්චතනක සුක්කච්ඡිකාදී ඇවැතට පඤ්චාන-පරිවාසය ඉල්ලීම. ඒ මට සඛ්‍ය තෙම පඤ්චානප්‍රතිවර්තන වූ එක් සඤ්චතනක සුක්කච්ඡිකාදී ඇවැතට පඤ්චානපරිවාසය දුන්නේ ය. ඒ මම පිරිවෙස් වසන්නෙමි, ඒ අතර නොපිළිසන් එක් සඤ්චතනක සුක්කච්ඡිකාදී ඇවැතකට පැමිණියෙමි. ඒ මම අතර අවන් නොපිළිසන් එක් සඤ්චතනක සුක්කච්ඡිකාදී ඇවැතට සඛ්‍යයාගෙන් මූලායපටිකස්සනාව ඉල්ලීම. ඒ මට සඛ්‍ය තෙම අතර අවන් නොපිළිසන් වූ එක් සඤ්චතනක සුක්කච්ඡිකාදී ඇවැතට මූලායපටිකස්සනාව කෙළේ ය. ඒ මම වුසු පිරිවෙස් ඇතියෙමි, මානනට සුදුසු වූයෙමි, ඒ අතර නොපිළිසන් එක් සඤ්චතනක සුක්කච්ඡිකාදී ඇවැතකට පැමිණියෙමි. ඒ මම අතර අවන් එක් නොපිළිසන් සඤ්චතනක සුක්කච්ඡිකාදී ඇවැතට මූලායපටිකස්සනාව ඉල්ලීම. ඒ මට සඛ්‍ය තෙම අතර අවන් නොපිළිසන් එක් සඤ්චතනක සුක්කච්ඡිකාදී ඇවැතට මූලායපටිකස්සනාව කෙළේ ය. ඒ මම වුසු පිරිවෙස් ඇතියෙමි, සඛ්‍යයාගෙන් තුන් ඇවැත්තට ඡාඛිරුත්‍රික මානන ඉල්ලීම. ඒ මට සඛ්‍ය තෙම තුන් ඇවැත්තට ඡාඛිරුත්‍රික මානන දුන්නේ ය. ඒ මම මානන පුරන්නෙමි, ඒ අතර නොපිළිසන් එක් සඤ්චතනක සුක්කච්ඡිකාදී ඇවැතකට පැමිණියෙමි. ඒ මම සඛ්‍යයාගෙන් අතර අවන් නොපිළිසන් එක් සඤ්චතනක සුක්කච්ඡිකාදී ඇවැතට මූලායපටිකස්සනාව ඉල්ලීම. ඒ මට සඛ්‍ය තෙම අතර අවන් නොපිළිසන් එක් සඤ්චතනක සුක්කච්ඡිකාදී ඇවැතට මූලායපටිකස්සනාව කෙළේ ය. ඒ මම සඛ්‍යයාගෙන් අතර අවන් නොපිළිසන් එක් සඤ්චතනක සුක්කච්ඡිකාදී ඇවැතට ඡාඛිරුත්‍රික මානන ඉල්ලීම. ඒ මට සඛ්‍ය තෙමේ අතර අවන් නොපිළිසන් එක් සඤ්චතනක සුක්කච්ඡිකාදී ඇවැතට ඡාඛිරුත්‍රික මානන දුන්නේ ය. ඒ මම පිරු මානන ඇත්තෙමි, අඛ්‍යානයට සුදුසු වූයෙමි, ඒ අතර නොපිළිසන් එක් සඤ්චතනක සුක්කච්ඡිකාදී ඇවැතකට පැමිණියෙමි. ඒ මම සඛ්‍යයාගෙන් අතර අවන් නොපිළිසන් එක් සඤ්චතනක සුක්කච්ඡිකාදී ඇවැතට මූලායපටිකස්සනාව ඉල්ලීම. ඒ මට සඛ්‍ය තෙමේ අතර අවන් නොපිළිසන් එක් සඤ්චතනක සුක්කච්ඡිකාදී ඇවැතට මූලායපටිකස්සනාව කෙළේ ය. ඒ මම සඛ්‍යයාගෙන් අතර අවන් නොපිළිසන් එක් සඤ්චතනක සුක්කච්ඡිකාදී ඇවැතට ඡාඛිරුත්‍රික මානන ඉල්ලීම. ඒ මට සඛ්‍ය තෙමේ අතර අවන් නොපිළිසන් එක් සඤ්චතනක සුක්කච්ඡිකාදී ඇවැතට ඡාඛිරුත්‍රික මානන දුන්නේ ය. වහන්ස, ඒ මම පිරු මානන ඇතියෙමි, සඛ්‍යයාගෙන් අඛ්‍යානය ඉල්ලමි” යනු සි. දෙවනු ද ඉල්ලිය යුතු. තෙවනු ද ඉල්ලිය යුතු.

2. ව්‍යාපෘතියේ නිකුත් වූ පරිච්ඡේදය සමබන්ධ කර ඇත්දැයි:

[illegible]

2. ව්‍යක්ත ප්‍රතිබල මහණක්හු විසින් සඛස තෙමේ (මෙසේ) දැන්විය යුතු:

“වහන්ස, සඛස තෙමේ මඬස් අසාවා: මේ උද්ග්‍රී මහණ පස් දිනක් පිළිසන් එක් සඤ්චතනක සුක්කච්චසංඝී ඇවැතකට පැමිණියේ ය. හෙ තෙම සඛසයාගෙන් පස් දිනක් පිළිසන් එක් සඤ්චතනක සුක්කච්චසංඝී ඇවැතට පඤ්චාන පිරිවෙස ඉල්ලී ය. සඛස තෙමේ උද්ග්‍රී මහණහට පස්දිනක් පිළිසන් එක් සඤ්චතනක සුක්කච්චසංඝී ඇවැතට පඤ්චාන පිරිවෙස දුන්නේ ය. හේ පිරිවෙසෙන්නේ ඒ අතර එක් නොපිළිසන් සඤ්චතනක සුක්කච්චසංඝී ඇවැතකට පැමිණියේ ය. හෙතෙම ඒ අතර අවන් නොපිළිසන් එක් සඤ්චතනක සුක්කච්චසංඝී ඇවැතට මූලායපටිකස්සනාව ඉල්ලී ය. සඛස තෙමේ උද්ග්‍රී මහණහට අතර අවන් නොපිළිසන් එක් සඤ්චතනක සුක්කච්චසංඝී ඇවැතට මූලායපටිකස්සනාව කෙළේ ය. හේ වුසු පිරිවෙස් ඇත්තේ, මානනට සුදුසු වූයේ, ඒ අතර නොපිළිසන් එක් සඤ්චතනක සුක්කච්චසංඝී ඇවැතකට පැමිණියේ ය. හෙ තෙම සඛසයාගෙන් එක් නොපිළිසන් සඤ්චතනක සුක්කච්චසංඝී ඇවැතට මූලායපටිකස්සනාව ඉල්ලී ය. සඛස තෙමේ උද්ග්‍රී මහණහට අතර අවන් එක් නොපිළිසන් සඤ්චතනක සුක්කච්චසංඝී ඇවැතට මූලායපටිකස්සනාව කෙළේ ය. හේ වුසු පිරිවෙස් ඇත්තේ, සඛසයාගෙන් තුන් ඇවැතට ඡාච්චුක මානන ඉල්ලී ය. සඛස තෙමේ උද්ග්‍රී මහණහට තුන් ඇවැත්තට ඡාච්චුක මානන දුන්නේ ය. හේ මානන පුරණයේ, ඒ අතර එක් නොපිළිසන් සඤ්චතනක සුක්කච්චසංඝී ඇවැතකට පැමිණියේ ය. හෙ තෙම සඛසයාගෙන් අතර අවන් නොපිළිසන් එක් සඤ්චතනක සුක්කච්චසංඝී ඇවැතට මූලායපටිකස්සනාව ඉල්ලී ය. සඛස තෙමේ උද්ග්‍රී මහණහට අතර අවන් නොපිළිසන් එක් සඤ්චතනක සුක්කච්චසංඝී ඇවැතට මූලායපටිකස්සනාව කෙළේ ය. හෙ තෙම සඛසයාගෙන් නොපිළිසන් එක් සඤ්චතනක සුක්කච්චසංඝී ඇවැතට ඡාච්චුක මානන ඉල්ලී ය. සඛස තෙමේ උද්ග්‍රී මහණහට අතර අවන් නොපිළිසන් එක් සඤ්චතනක සුක්කච්චසංඝී ඇවැතට ඡාච්චුක මානන දුන්නේ ය. හෙ තෙම පිරු මානන ඇත්තේ, අබ්භානසට සුදුසු වූයේ, ඒ අතර නොපිළිසන් එක් සඤ්චතනක සුක්කච්චසංඝී ඇවැතකට පැමිණියේ ය. හෙ තෙම සඛසයාගෙන් අතර අවන් නොපිළිසන් එක් සඤ්චතනක සුක්කච්චසංඝී ඇවැතට මූලායපටිකස්සනාව ඉල්ලී ය. සඛස තෙමේ අතර අවන් නොපිළිසන් එක් සඤ්චතනක සුක්කච්චසංඝී ඇවැතට උද්ග්‍රී මහණහට මූලායපටිකස්සනාව කෙළේ ය. හෙ තෙම සඛසයාගෙන් අතර අවන් නොපිළිසන් එක් සඤ්චතනක සුක්කච්චසංඝී ඇවැතට ඡාච්චුක මානන ඉල්ලී ය. සඛස තෙමේ උද්ග්‍රී මහණහට අතර අවන් නොපිළිසන් එක් සඤ්චතනක සුක්කච්චසංඝී ඇවැතට ඡාච්චුක මානන දුන්නේ ය. හේ පිරු මානන ඇත්තේ, සඛසයාගෙන් අබ්භානස ඉල්ලයි. ඉදින් සඛසයාට ප්‍රාජාකාල වේ නම්, සඛස තෙමේ උද්ග්‍රී මහණහට අබ්භාන කමීය කෙරේවා. මේ ඥාප්තිය යි.

සුණාතු මෙ භනෙත සඛෙසා. අයං උද්ඝි භික්ඛු එකං ආපනතිං ආපජ්ජි සඤ්ඤානනිකං සුක්කච්ඡිසංඝිං. පඤ්ඤානපටිච්ඡන්තං. -පෙ- සො විණ්ණමානතො සඛසං අබ්භානං යාවති. සඛෙසා උද්ඝි භික්ඛු අබ්භෙති. යස්සායසමතො ඛමති උද්ඝිස්ස භික්ඛුතො අබ්භානං, සො තුණ්හස්ස. යස්ස නකකමති, සො භාසෙය්‍ය.

දුතියමි එතමන්. වදාමි -පෙ- තතියමි එතමන්. වදාමි -පෙ- අබ්භිතො සඛෙසන උද්ඝි භික්ඛු. ඛමති සඛසස්ස. තස්මා තුණ්හි. එවමෙන. ධාරයාමි” ති.

මූලායපටිකස්සිකඅබ්භානං.

පකඛපටිච්ඡන්තාපරිවාසො

1. තෙන ඛො පන සමයෙන ආයස්මා උද්ඝි එකං ආපනතිං ආපනො භොති සඤ්ඤානනිකං සුක්කච්ඡිසංඝිං. පකඛපටිච්ඡන්තං. සො භික්ඛුනං ආරොචෙහි: “අහං ආවුසො එකං ආපනතිං ආපජ්ජං සඤ්ඤානනිකං සුක්කච්ඡිසංඝිං. පකඛපටිච්ඡන්තං. කථනානුඛො මයා පටිපජ්ජනබ්බන්ති.” භගවතො එතමන්. ආරොචෙසු: තෙන හි භික්ඛුවෙ සඛෙසා උද්ඝිස්ස භික්ඛුතො එකිස්සා ආපනතියා සඤ්ඤානනිකාය සුක්කච්ඡිසංඝියා පකඛපටිච්ඡන්තාය පකඛපරිවාසං දෙනු. එවං ච පන භික්ඛුවෙ දාතරො: තෙන භික්ඛුවෙ උද්ඝිනා භික්ඛුනා සඛසං උපසඛිකමිත්වා -පෙ- එවමස්ස වචතියො: “අහං භනෙත එකං ආපනතිං ආපජ්ජං සඤ්ඤානනිකං සුක්කච්ඡිසංඝිං. පකඛපටිච්ඡන්තං. සො’හං භනෙත සඛසං එකිස්සා ආපනතියා සඤ්ඤානනිකාය සුක්කච්ඡිසංඝියා පකඛපටිච්ඡන්තාය පකඛපරිවාසං යාවාමි” ති. දුතියමි යාවතරො. තතියමි යාවතරො.

2. ව්‍යතෙනන භික්ඛුනා පටිබලෙන සඛෙසා ඤාපෙනරො:

“සුණාතු මෙ භනෙත සඛෙසා: අයං උද්ඝි භික්ඛු එකං ආපනතිං ආපජ්ජි සඤ්ඤානනිකං සුක්කච්ඡිසංඝිං. පකඛපටිච්ඡන්තං. සො සඛසං එකිස්සා ආපනතියා සඤ්ඤානනිකාය සුක්කච්ඡිසංඝියා පකඛපටිච්ඡන්තාය පකඛපරිවාසං යාවති. යදි සඛසස්ස පත්තකල්ලං, සඛෙසා උද්ඝිස්ස භික්ඛුතො එකිස්සා ආපනතියා සඤ්ඤානනිකාය සුක්කච්ඡිසංඝියා පකඛපටිච්ඡන්තාය පකඛපරිවාසං දදෙය්‍ය. එසා ඤාතති.

සුණාතු මෙ භනෙත සඛෙසා. අයං උද්ඝි භික්ඛු එකං ආපනතිං ආපජ්ජි සඤ්ඤානනිකං සුක්කච්ඡිසංඝිං. පකඛපටිච්ඡන්තං. සො සඛසං එකිස්සා ආපනතියා සඤ්ඤානනිකාය සුක්කච්ඡිසංඝියා පකඛපටිච්ඡන්තාය පකඛපරිවාසං යාවති. සඛෙසා උද්ඝිස්ස භික්ඛුතො එකිස්සා ආපනතියා සඤ්ඤානනිකාය සුක්කච්ඡිසංඝියා පකඛපටිච්ඡන්තාය පකඛපරිවාසං දෙති. යස්සායසමතො ඛමති උද්ඝිස්ස භික්ඛුතො එකිස්සා ආපනතියා සඤ්ඤානනිකාය සුක්කච්ඡිසංඝියා පකඛපටිච්ඡන්තාය පකඛපරිවාසස්ස දානං, සො තුණ්හස්ස. යස්ස නකකමති, සො භාසෙය්‍ය.

වහන්ස, සඛ්‍ය තෙමේ මාගේ වචනය අසාවා. මේ උද්ග්‍ර මහණ තෙම පස් දිනක් පිළිසන් එක් සඤ්චතනක සුක්කච්ඡට්ඨි ඇවැතකට පැමිණියේය. හෙ තෙම පිරු මානන ඇත්තේ සඛ්‍යාගෙන් අඛ්‍යාන කමීය ඉල්ලයි. සඛ්‍ය තෙමේ උද්ග්‍ර මහණහට අඛ්‍යානකමීය කෙරෙයි. යම් ආයුෂමතක්-හට උද්ග්‍ර මහණහු පිළිබඳ අඛ්‍යාන කමීය රිසියේ නම්, හේ නිහඬ වේවා. යමකුට නො රිසියේ නම්, හේ කියාවා.

දෙවනු ද මෙ කරුණ කියමි ... තෙවනු ද මෙ කරුණ කියමි ... සඛ්‍යා විසින් උද්ග්‍ර මහණ තෙම අඛ්‍යාන (=අඛ්‍යානකමීය කරුණ ලද්දේ) වෙයි. එය සඛ්‍යාට රිසියෙයි. එ හෙයින් නිහඬ වෙයි. මෙසේ මෙය සලකමි” යනු යි.

මූලායපටිකසංකයා පිළිබඳ අඛ්‍යානය යි.

පක්ඛපටිච්ඡන්ධාපරිවාසය

1. එ සමයෙහි වනාහි ආයුෂමන් උද්ග්‍ර තෙම පක්‍ෂයක් පිළිසන් වූ සඤ්චතනක සුක්කච්ඡට්ඨි ඇවැතකට පැමිණියේ ය. “ඇවැත්නි, මම පක්‍ෂයක් පිළිසන් එක් සඤ්චතනක සුක්කච්ඡට්ඨි ඇවැතකට පැමිණියෙමි, මා විසින් කෙසේ පිළිපැදිය යුතු ද?” යි හේ භික්‍ෂුහට කී ය. ඔහු භාග්‍ය-වතුන් වහන්සේට මෙ පවත් සැල කලහ. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙසේ වදාළසේක: “මහණෙනි, එසේ වී නම් සඛ්‍ය තෙමේ උද්ග්‍ර මහණහට පක්‍ෂප්‍රතිච්ඡන්ධාන එක් සඤ්චතනක සුක්කච්ඡට්ඨි ඇවැතකට පිරිවෙස දේවා. එය මෙසේ දිය යුතු: ඒ උද්ග්‍ර මහණහු විසින් සඛ්‍යා කර එලැබී ... “වහන්ස, මම පක්‍ෂයක් පිළිසන් එක් සඤ්චතනක සුක්කච්ඡට්ඨි ඇවැතකට පැමිණියෙමි. වහන්ස, ඒ මම පක්‍ෂප්‍රතිච්ඡන්ධාන එක් සඤ්චතනක සුක්කච්ඡට්ඨි ඇවැතට පක්‍ෂපරිවාසය සඛ්‍යා යදිමි” යි මෙසේ යැද්ද යුතු. දෙවනු ද යැද්ද යුතු. තෙවනු ද යැද්ද යුතු.

2. ව්‍යක්ත ප්‍රතිබල මහණක්හු විසින් සඛ්‍ය තෙමේ දැන්විය යුතු:

“වහන්ස, සඛ්‍ය තෙමේ මඛස් අසාවා: මේ උද්ග්‍ර මහණ පක්‍ෂයක් පිළිසන් එක් සඤ්චතනක සුක්කච්ඡට්ඨි ඇවැතකට පැමිණියේ ය හෙ තෙම පක්‍ෂයක් පිළිසන් වූ එක් සඤ්චතනක සුක්කච්ඡට්ඨි ඇවැතට පක්‍ෂපරිවාසය සඛ්‍යා යදී. ඉදින් සඛ්‍යාට පැමිණි කල් ඇති කමීයෙක් වේ නම්, සඛ්‍ය තෙම උද්ග්‍ර භික්‍ෂුහට පක්‍ෂයක් පිළිසන් වූ එක් සඤ්චතනක සුක්කච්ඡට්ඨි ඇවැතට පක්‍ෂපරිවාසය දෙන්නේ ය. මේ ඥාපනිය යි.

වහන්ස, සඛ්‍ය තෙමේ මඛස් අසාවා. මේ උද්ග්‍ර භික්‍ෂු තෙම පක්‍ෂයක් පිළිසන් වූ එක් සඤ්චතනක සුක්කච්ඡට්ඨි ඇවැතකට පැමිණියේ ය. හෙතෙම සඛ්‍යාගෙන් පක්‍ෂප්‍රතිච්ඡන්ධාන වූ එක් සඤ්චතනක සුක්කච්ඡට්ඨි ඇවැතට පක්‍ෂපරිවාසය සඛ්‍යා යදී. සඛ්‍ය තෙම උද්ග්‍ර මහණහට පක්‍ෂප්‍රතිච්ඡන්ධාන වූ එක් සඤ්චතනක සුක්කච්ඡට්ඨි ඇවැතට පක්‍ෂපරිවාසය දෙයි. උද්ග්‍ර භික්‍ෂුහට පක්‍ෂප්‍රතිච්ඡන්ධාන වූ එක් සඤ්චතනක සුක්කච්ඡට්ඨි ඇවැතට පක්‍ෂපරිවාසය දීම යම් ආයුෂමතක්හට රිසියේ නම්, හේ නිහඬ වේවා. යමකුට නො රිසියේ නම් හේ කියාවා.

දුතියමපි එතමන්. වදාමි: -පෙ- නතියමපි එතමන්. වදාමි. -පෙ- දිනො සඛෙසන උදයියං භික්ඛුනො එකියං ආපනතියා සඤ්චතනිකාය සුක්කච්ඡට්ඨියා පක්ඛපට්ච්ඡන්දාය පක්ඛපට්චාසො, ඛමති සඛසං, තස්මා භුණති. එවමෙතං ධාරයාමිති.

පක්ඛපට්ච්ඡන්දනපට්චාසො.

පක්ඛපාර්වාසිකමූලායපටිකස්සනං.

1. සො පරිවසනො අනාර එකං ආපනතිං ආපජ්ජි සඤ්චතනිකං සුක්කච්ඡට්ඨිං. පඤ්චාහපට්ච්ඡන්දනං, සො භික්ඛුනං ආරොවෙසි: අහං ආවුසො එකං ආපනතිං ආපජ්ජි සඤ්චතනිකං සුක්කච්ඡට්ඨිං. පක්ඛ- පට්ච්ඡන්දනං, සො'හං සඛසං එකියං ආපනතියා සඤ්චතනිකාය සුක්ක- ච්ඡට්ඨියා පක්ඛපට්ච්ඡන්දාය පක්ඛපට්චාසං යාමිං. තස්ම මෙ සඛෙසා එකියං ආපනතියා සඤ්චතනිකාය සුක්කච්ඡට්ඨියා පක්ඛපට්ච්ඡන්දාය පක්ඛපට්චාසං අදාසි. සො'හං පරිවසනො අනාර එකං ආපනතිං ආපජ්ජි සඤ්චතනිකං සුක්කච්ඡට්ඨිං. පඤ්චාහපට්ච්ඡන්දනං, කථං හු ඛො මයා පටිපජ්ජිතබ්බතති?.

2. භගවතො එතමන්. ආරොවෙසුං, තෙන හි භික්ඛවෙ සඛෙසා උදයිං භික්ඛුං අනාර එකියං ආපනතියා සඤ්චතනිකාය සුක්කච්ඡට්ඨියා පඤ්චාහපට්ච්ඡන්දාය මූලාය පටිකස්සිත්වා පුරිමාය ආපනතියා සමොධාන- පට්චාසං දෙතු. එවඤ්ච පන භික්ඛවෙ මූලාය පටිකස්සිතබ්බො: තෙන භික්ඛවෙ උදයිනා භික්ඛුනා සඛසං උපසඛකමිත්වා එකංසං උත්තරාසඛං කරිත්වා වුසිත්තං භික්ඛුනං පාදෙ වැදිත්වා උක්කුට්ඨං නිසීදිත්වා අඤ්ජලිං පග්ගතෙත්වා එවමස්ස චිචතියො: අහං භනොන එකං ආපනතිං ආපජ්ජි සඤ්චතනිකං සුක්කච්ඡට්ඨිං. පක්ඛපට්ච්ඡන්දනං, සො'හං සඛසං එකියං ආපනතියා සඤ්චතනිකාය සුක්කච්ඡට්ඨියා පක්ඛපට්ච්ඡන්දාය පක්ඛපට්චාසං යාමිං. තස්ම මෙ සඛෙසා එකියං ආපනතියා සඤ්චතනිකාය සුක්ක- ච්ඡට්ඨියා පක්ඛපට්ච්ඡන්දාය පක්ඛපට්චාසං අදාසි. සො'හං පරිවසනො අනාර එකං ආපනතිං ආපජ්ජි සඤ්චතනිකං සුක්කච්ඡට්ඨිං. පඤ්චාහ- පට්ච්ඡන්දනං, සො'හං භනොන සඛසං අනාර එකියං ආපනතියා සඤ්ච- තනිකාය සුක්කච්ඡට්ඨියා පඤ්චාහපට්ච්ඡන්දාය මූලාය පටිකස්සනං යාමාමිති, දුතියමපි යාමිතබ්බො, තතියමපි යාමිතබ්බො, ව්‍යතෙනන භික්ඛුනා පටිබලෙන සඛෙසා ඤ්ජපෙතබ්බො:

දෙවනු ද මේ කරුණ කියමි ... තෙවනු ද මේ කරුණ කියමි ... සංඝයා විසින් උද්ග්ගි මහණහට පක්ෂප්‍රතිව්‍යන්ත එක් සංකල්පනක සුක්කච්ඡට්ඨි ඇවැතට පක්ෂපරිවාසය දෙන ලද්දේ ය. සංඝයාට රිසියෙයි. එයින් නිහඬ ය. මෙසේ මෙය දරමි (පිළිගනිමි).

පක්කපපිච්ඡන්තපරිවාසය යි.

පක්කපාරිවාසිකමූලායපටිකස්සනාව

1. හෙ තෙම පිරිවෙස වසන්නේ ඒ අතර පස් දිනක් පිළිසන් එක් සංකල්පනක සුක්කච්ඡට්ඨි ඇවැතකට පැමිණියේ ය. හෙ තෙම භික්ෂුහට “ඇවැත්නි, මම පක්ෂයක් පිළිසන් එක් සංකල්පනක සුක්කච්ඡට්ඨි ඇවැතකට පැමිණියෙමි. ඒ මම පක්ෂයක් පිළිසන් එක් සංකල්පනක සුක්කච්ඡට්ඨි ඇවැතට පක්ෂපරිවාසය සංඝයා යැදීම. ඒ මට සංඝ තෙමේ පක්ෂයක් පිළිසන් සංකල්පනක සුක්කච්ඡට්ඨි ඇවැතට පක්ෂපරිවාසය දුන්නේ ය. ඒ මම පිරිවෙස් වසන්නෙමි, ඒ අතර පස් දිනක් පිළිසන් වූ එක් සංකල්පනක සුක්කච්ඡට්ඨි ඇවැතකට පැමිණියෙමි. මා විසින් කෙසේ පිළිපැදිය යුතු ද?” යි කියේ ය.

2. ඔහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙ පවන් දැන්වූහ. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙය වදාළහ: මහණෙනි, එසේ වී නම්, සංඝ තෙමේ උද්ග්ගි මහණ හට අතර පස් දිනක් පිළිසන් සංකල්පනක සුක්කච්ඡට්ඨි ඇවැතට මූලායපටිකස්සනාව කොට (ඇවැත මූලට නත) පලමු ඇවැතට සමොධාන පිරිවෙස දේවා. මහණෙනි, මූලායපටිකස්සනාව මෙසේ කළ යුතු: ඒ උද්ග්ගි මහණහු විසින් සංඝයා කරා එළැඹි ... මෙසේ කියැ යුතු වන්නේ ය: “වහන්ස, මම පක්ෂයක් පිළිසන් එක් සංකල්පනක සුක්කච්ඡට්ඨි ඇවැතකට පැමිණියෙමි. ඒ මම පක්ෂයක් පිළිසන් එක් සංකල්පනක සුක්කච්ඡට්ඨි ඇවැතට පක්ෂපරිවාසය සංඝයා යැදීම. ඒ මට සංඝ තෙමේ පක්ෂයක් පිළිසන් එක් සංකල්පනක සුක්කච්ඡට්ඨි ඇවැතට පක්ෂපරිවාසය දුන්නේ ය. ඒ මම පිරිවෙස් වසනුයෙමි, ඒ අතුරෙහි පස් දිනක් පිළිසන් එක් සංකල්පනක සුක්කච්ඡට්ඨි ඇවැතකට පැමිණියෙමි. වහන්ස, ඒ මම ඒ අතර අවන් පස් දිනක් පිළිසන් එක් සංකල්පනක සුක්කච්ඡට්ඨි ඇවැතට මූලායපටිකස්සනාව සංඝයා යැදීම” යනු යි. දෙවනු ද යැද්ද යුතු. තෙවනු ද යැද්ද යුතු. ව්‍යක්ත වූ ප්‍රතිබල මහණක්හු විසින් සංඝ තෙමේ මෙසේ දැන්විය යුතු:

3. “සුණාකු මෙ භනෙන සඛෙසා: අයං උද්ඝ්ථි භික්ඛු එකං ආපනතිං ආපජ්ජී සංඝොවනතිකං සුක්කච්ඡිසංඝිං පක්ඛපට්ච්ඡන්තං. සො සඛසං එකිස්සා ආපනතිං සංඝොවනතිකාය සුක්කච්ඡිසංඝිං පක්ඛපට්ච්චන්තාය පක්ඛපට්ච්චාසං යාචී. සඛෙසා උද්ඝ්ථිස්ස භික්ඛුනො එකිස්සා ආපනතිං සංඝොවනතිකාය සුක්කච්ඡිසංඝිං පක්ඛපට්ච්චන්තාය පක්ඛපට්ච්චාසං අද්දසී. සො පට්චසන්තො අනතරං එකං ආපනතිං ආපජ්ජී සංඝොවනතිකං සුක්කච්ඡිසංඝිං පඤ්චාභ-පට්ච්ඡන්තං. සො සඛසං අනතරං එකිස්සා ආපනතිං සංඝොවනතිකාය සුක්කච්ඡිසංඝිං පඤ්චාභපට්ච්චන්තාය මූලාය පටිකස්සනං යාචති. යදි සඛසස්ස පනතකලං, සඛෙසා උද්ඝ්ථිං භික්ඛුං අනතරං එකිස්සා ආපනතිං සංඝොවනතිකාය සුක්කච්ඡිසංඝිං පඤ්චාභපට්ච්චන්තාය මූලාය පටිකස්සෙය්. එසා ඤාති.

සුණාකු මෙ භනෙන සඛෙසා. අයං උද්ඝ්ථි භික්ඛු එකං ආපනතිං ආපජ්ජී සංඝොවනතිකං සුක්කච්ඡිසංඝිං පක්ඛපට්ච්චන්තං. සො සඛසං එකිස්සා ආපනතිං සංඝොවනතිකාය සුක්කච්ඡිසංඝිං පක්ඛපට්ච්චන්තාය පක්ඛපට්ච්චාසං යාචී. සඛෙසා උද්ඝ්ථිස්ස භික්ඛුනො එකිස්සා ආපනතිං සංඝොවනතිකාය සුක්කච්ඡිසංඝිං පක්ඛපට්ච්චන්තාය පක්ඛපට්ච්චාසං අද්දසී. සො පට්චසන්තො අනතරං එකං ආපනතිං ආපජ්ජී සංඝොවනතිකං සුක්කච්ඡිසංඝිං පඤ්චාභ-පට්ච්චන්තං. සො සඛසං අනතරං එකිස්සා ආපනතිං සංඝොවනතිකාය සුක්කච්ඡිසංඝිං පඤ්චාභපට්ච්චන්තාය මූලාය පටිකස්සනං යාචති. සඛෙසා උද්ඝ්ථිං භික්ඛුං අනතරං එකිස්සා ආපනතිං සංඝොවනතිකාය සුක්කච්ඡිසංඝිං පඤ්චාභපට්ච්චන්තාය මූලාය පටිකස්සති. යස්සායසමනො ඛමති උද්ඝ්ථිස්ස භික්ඛුනො අනතරං එකිස්සා ආපනතිං සංඝොවනතිකාය සුක්කච්ඡිසංඝිං පඤ්චාභපට්ච්චන්තාය මූලාය පටිකස්සනා, සො කුණ්භස්ස. යස්ස නකම්භි, සො භාසෙය්.

දුතියමපි එතමන්ථං වදාමි. -පෙ- තතියමපි එතමන්ථං වදාමි -පෙ-.

පටිකස්සිතො සඛෙසන උද්ඝ්ථි භික්ඛු අනතරං එකිස්සා ආපනතිං සංඝොවනතිකාය සුක්කච්ඡිසංඝිං පඤ්චාභපට්ච්චන්තාය මූලාය පටිකස්සනා. ඛමති සඛසස්ස. තසමා කුණති. එවමෙනං ධාරයාමි”ති.

පක්ඛපාලිවාසිකමූලායපටිකස්සනා නිවසිතා.

සමොධානපට්චාසො

1. එවං ව පන භික්ඛවෙ පුරිමාය ආපනතිං සමොධානපට්චාසො දානබ්බො: තෙන භික්ඛවෙ උද්ඝ්ථිතා භික්ඛුනා සඛසං උපසංඝමිත්තා -පෙ- එවමස්ස වචනීයො: අහං භනෙන එකං ආපනතිං ආපජ්ජී සංඝොවනතිකං සුක්කච්ඡිසංඝිං පක්ඛපට්ච්චන්තං. සො’හං සඛසං එකිස්සා ආපනතිං සංඝොවනතිකාය සුක්කච්ඡිසංඝිං පක්ඛපට්ච්චන්තාය පක්ඛපට්ච්චාසං යාචිං.-

3. “වහන්ස, සඛ්‍ය තෙමේ මාගේ වචනය අසාවා: මේ උද්‍යය මහණ පක්‍ෂයක් පිළිසන් එක් සඤ්චනනක සුක්කවිසට්ඨි ඇවැනකට පැමිණියේ ය. හේ පක්‍ෂයක් පිළිසන් එක් සඤ්චනනක සුක්කවිසට්ඨි ඇවැනට සඛ්‍යයා (ගෙන්) පක්‍ෂ පිරිවෙස ඉල්ලී ය. සඛ්‍ය තෙමේ උද්‍යය මහණහට පක්‍ෂයක් පිළිසන් එක් සඤ්චනනක සුක්කවිසට්ඨි ඇවැනට පක්‍ෂ පිරිවෙස දුන්නේ ය. හේ පිරිවෙස වසන්නේ, ඒ අතුරෙහි පස් දිනක් පිළිසන් එක් සඤ්චනනක සුක්කවිසට්ඨි ඇවැනකට පැමිණියේ ය. හේ අතරෙහි අවන් පස් දිනක් පිළිසන් එක් සඤ්චනනක සුක්කවිසට්ඨි ඇවැනට මූලායපටිකස්සනාව සඛ්‍යයා යදී. ඉදින් සඛ්‍යයාට මේ කමීය ප්‍රාජානාල වී නම්, සඛ්‍ය තෙමේ උද්‍යය මහණහට අතර අවන් පස් දිනක් පිළිසන් එක් සඤ්චනනක සුක්කවිසට්ඨි ඇවැනට මූලායපටිකස්සනාව කරන්නේ ය. මේ භූප්තිය යි.

වහන්ස, සඛ්‍ය තෙමේ මාගේ වචනය අසාවා: මේ උද්‍යය මහණ තෙම පක්‍ෂයක් පිළිසන් එක් සඤ්චනනක සුක්කවිසට්ඨි ඇවැනකට පැමිණියේ ය. හේ පක්‍ෂයක් පිළිසන් එක් සඤ්චනනක සුක්කවිසට්ඨි ඇවැනට පක්‍ෂපරිවාසය සඛ්‍යයා යදී ය. සඛ්‍ය තෙමේ උද්‍යය මහණහට පක්‍ෂයක් පිළිසන් එක් සඤ්චනනක සුක්කවිසට්ඨි ඇවැනට පක්‍ෂපරිවාසය දුන්නේ ය. හේ පිරිවෙස වසන්නේ ඒ අතුරෙහි පස් දිනක් පිළිසන් වූ එක් සඤ්චනනක සුක්කවිසට්ඨි ඇවැනකට පැමිණියේ ය. හේ තෙම පස් දිනක් පිළිසන් වූ අතර අවන් එක් සඤ්චනනක සුක්කවිසට්ඨි ඇවැනට මූලායපටිකස්සනාව සඛ්‍යයා යදී. සඛ්‍ය තෙමේ පස් දිනක් පිළිසන් වූ අතර අවන් එක් සඤ්චනනක සුක්කවිසට්ඨි ඇවැනට මූලාය පටිකස්සනාව කෙරෙයි. උද්‍යය මහණහට පස් දිනක් පිළිසන් අතර අවන් එක් සඤ්චනනක සුක්කවිසට්ඨි ඇවැනට මූලායපටිකස්සනාව කිරීම යම් ආශුමනක්හට රිසියේ ද, හේ නිහඬ වේවා. යමකුට තො රිසියේ ද, හේ කියවා.

දෙවනු ද මෙ කරුණ කියමි ... තෙවනු ද මෙ කරුණ කියමි ...

පස් දිනක් පිළිසන්, අතර අවන් එක් සඤ්චනනක සුක්ක-
විසට්ඨි ඇවැනට උද්‍යය මහණ තෙමේ මූලායපටිකස්සනායෙන් පටිකස්සිත
විය (මූලායපටිකස්සනාව කරණු ලැබී ය.) සඛ්‍යයාට රිසියෙයි. එහෙයින්
නිහඬ ය. මෙසේ මෙ කරුණ සලකමි” යනු යි.

පක්කපාට්ඨාසිකමූලායපටිකස්සනාව නිමයේ ය.

සමොධාන පිරිවෙස

1. “මහණෙනි, පලමු ඇවැනට සමොධාන පරිවාසය ද මෙසේ දිය
යුතු: මහණෙනි, ඒ උද්‍යය මහණහට විසින් සඛ්‍යයා කරා එළැඹ ... මෙසේ
කියූ යුතු. “වහන්ස, මම පක්‍ෂයක් පිළිසන් එක් සඤ්චනනක සුක්ක-
විසට්ඨි ඇවැනකට පැමිණියෙමි. ඒ මම සඛ්‍යයාගෙන් පක්‍ෂයක් පිළිසන්
එක් සඤ්චනනක සුක්කවිසට්ඨි ඇවැනට පක්‍ෂපරිවාසය යදීමි.”

තසා මෙ සඬෙකා එකිසසා ආපතතියා සඬෙඬවතනිකාය සුකකවිසට්ඨියා පකඬපට්ච්ඡන්තාය පකඬපට්චාසං අද්දසි. සෝ'හං පට්චසනෙනා අනතර එකං ආපතනිං ආපජ්ජිං සඬෙඬවතනිකං සුකකවිසට්ඨිං පඬොහපට්ච්ඡන්තං. සෝ'හං සඬං අනතර එකිසසා ආපතතියා සඬෙඬවතනිකාය සුකකවිසට්ඨියා පඬොහපට්ච්ඡන්තාය මූලාය පටිකසස්සනං යාචිං. නං මං සඬෙකා අනතර එකිසසා ආපතතියා සඬෙඬවතනිකාය සුකකවිසට්ඨියා පඬොහපට්ච්ඡන්තාය මූලාය පටිකසසි. සෝ'හං භනෙන සඬං අනතර එකිසසා ආපතතියා සඬෙඬවතනිකාය සුකකවිසට්ඨියා පඬොහපට්ච්ඡන්තාය පුරිමාය ආපතතියා සමොධානපට්චාසං යාචාමිති. දුතියමපි යාචිතඬෙඬා, තතියමපි යාචිතඬෙඬා.

2. ව්‍යාකෘතන භික්ෂුනි, පටිබලෙන සංඝිකා, ස්වප්‍රේමාදිකා:

සුඤ්ඤාන මෙ නනෙත සමඛසා. අයං උද්ඝ්ඨි භික්ඛු එකං ආපනනිං ආපජ්ජි සංඝොදානනිකං සුක්කත්ථිසංඛිං පක්ඛපට්ඨිච්ඡන්තං. සො සඛසං එකිස්සා ආපනනියං සංඝොදානනිකාය සුක්කත්ථිසංඛියං පක්ඛපට්ඨිච්ඡන්තාය පක්ඛපට්ඨවාසං යාමි. සඛෙසං උද්ඝ්ඨස්ස භික්ඛුනො එකිස්සා ආපනනියං සංඝොදානනිකාය සුක්කත්ථිසංඛියං පක්ඛපට්ඨිච්ඡන්තාය පක්ඛපට්ඨවාසං අද්දසි. සො පරිවසනෙතා අනතරා එකං ආපනනිං ආපජ්ජි සංඝොදානනිකං සුක්කත්ථිසංඛිං පඤ්චාගං පට්ඨිච්ඡන්තං. සො සඛසං අනතරා එකිස්සා ආපනනියං සංඝොදානනිකාය සුක්කත්ථිසංඛියං පඤ්චාගපට්ඨිච්ඡන්තාය මූලායපට්ඨකස්සන්තං යාමි. සඛෙසං උද්ඝ්ඨං භික්ඛුං අනතරා එකිස්සා ආපනනියං සංඝොදානනිකාය සුක්කත්ථිසංඛියං පඤ්චාගපට්ඨිච්ඡන්තාය මූලායපට්ඨකස්සි. සො සඛසං අනතරා එකිස්සා ආපනනියං සංඝොදානනිකාය සුක්කත්ථිසංඛියං පඤ්චාගපට්ඨිච්ඡන්තාය පුරිමාය ආපනනියං සමොධානපට්ඨවාසං යාවති. යදි සඛස්ස පත්තකලලං සඛෙසං උද්ඝ්ඨස්ස භික්ඛුනො අනතරා එකිස්සා ආපනනියං සංඝොදානනිකාය සුක්කත්ථිසංඛියං පඤ්චාගපට්ඨිච්ඡන්තාය පුරිමාය ආපනනියං සමොධානපට්ඨවාසං දදෙය්‍ය. එසා ඤාතති.

3. පුණ්‍යාතු මේ හඳුනා සමෘද්ධිය, අයං උද්‍යමී භික්ඛු එකං ආපනතියං ආපජ්ජී සංඝොපනතීතං පුක්කඛවිසංඛියං පක්ඛපට්ච්ඡන්තං, සො සමිසං එකිස්සං ආපනතියං සංඝොපනතීතං පුක්කඛවිසංඛියං පක්ඛපට්ච්ඡන්තං පක්ඛපට්ච්ඡාසං යාචී. සමෙසං උද්ගමස්ස භික්ඛුනො එකිස්සං ආපනතියං සංඝොපනතීතං පුක්කඛවිසංඛියං පක්ඛපට්ච්ඡන්තං පක්ඛපට්ච්ඡාසං අද්දමී. සො පරිවසනො අනතරං එකං ආපනතියං ආපජ්ජී සංඝොපනතීතං පුක්කඛවිසංඛියං පඤ්චාහ-පට්ච්ඡන්තං, සො සමිසං අනතරං එකිස්සං ආපනතියං සංඝොපනතීතං පුක්කඛවිසංඛියං පඤ්චාහපට්ච්ඡන්තං මූලායපටිකස්සනං යාචී. සමෙසං උද්ගමං භික්ඛු අනතරං එකිස්සං ආපනතියං සංඝොපනතීතං පුක්කඛවිසංඛියං පඤ්චාහපට්ච්ඡන්තං මූලාය පටිකස්සී. සො සමිසං අනතරං එකිස්සං ආපනතියං සංඝොපනතීතං පුක්කඛවිසංඛියං පඤ්චාහපට්ච්ඡන්තං පුරිමාය ආපනතියං සමොධානපට්ච්ඡාසං යාචති. සමෙසං උද්ගමස්ස භික්ඛුනො අනතරං එකිස්සං ආපනතියං සංඝොපනතීතං පුක්කඛවිසංඛියං පඤ්චාහපට්ච්ඡන්තං පුරිමාය ආපනතියං සමොධානපට්ච්ඡාසං දෙති. යස්සංයසමනො ඛමති උද්ගමස්ස භික්ඛුනො අනතරං එකිස්සං ආපනතියං සංඝොපනතීතං පුක්කඛවිසංඛියං පඤ්චාහපට්ච්ඡන්තං පුරිමාය ආපනතියං සමොධානපට්ච්ඡාසං දන්තං, සො භුණ්හස්ස, යස්ස නකඛමති සො භාසෙස්ස.

දකිණිමයී එතමන්. වැඩිමි. - ෧෪ - නකිණිමයී එතමන්. වැඩිමි - ෧෪ -

වහන්ස, සඛ්‍ය තෙමේ ඒ මට පක්‍ෂයක් පිළිසන් එක් සඤ්චනතක සුක්කච්චසංඝී ඇවැතට පක්‍ෂපරිවෘසය දුන්නේ ය ඒ මම පිරිවෙස් වසනුයෙමි, ඒ අතර පස් දිනක් පිළිසන් එක් සඤ්චනතක සුක්කච්චසංඝී ඇවැතකට පැමිණියෙමි. ඒ මම සඛ්‍යයාගෙන් අතර අවන් පස් දිනක් පිළිසන් එක් සඤ්චනතක සුක්කච්චසංඝී ඇවැතට මූලායපටිකස්සනාව යැදීම. ඒ මට සඛ්‍ය තෙමේ පස් දිනක් පිළිසන් අතර අවන් එක් සඤ්චනතක සුක්කච්චසංඝී ඇවැතට මූලායපටිකස්සනාව කෙළේ ය. වහන්ස, ඒ මම අතර අවන් පස් දිනක් පිළිසන් එක් සඤ්චනතක සුක්කච්චසංඝී ඇවැතට පලමු ඇවැත පටන් කොට සමොධාන පිරිවෙස යදීම" යනු යි. දෙවනු ද යැදිය යුතු ... තෙවනු ද යැදිය යුතු.

2. වෘක්ක වූ ප්‍රතිබල මහණක්හු විසින් සඛ්‍ය තෙමේ මෙසේ දැන්විය යුතු:

වහන්ස, සඛ්‍ය තෙමේ මාගේ වචනය අසාවා: මේ උද්ධි මහණ තෙම පක්‍ෂයක් පිළිසන් එක් සඤ්චනතක සුක්කච්චසංඝී ඇවැතකට පැමිණියේ ය. හෙ තෙම පක්‍ෂයක් පිළිසන් එක් සඤ්චනතක සුක්කච්චසංඝී ඇවැතට පක්‍ෂපරිවෘසය සඛ්‍යයා යැදී. සඛ්‍ය තෙම උද්ධි මහණකට පක්‍ෂයක් පිළිසන් එක් සඤ්චනතක සුක්කච්චසංඝී ඇවැතට පක්‍ෂ පිරිවෙස දුන්නේ ය. හේ පිරිවෙස වසන්නේ, ඒ අතුරෙහි පස් දිනක් පිළිසන් එක් සඤ්චනතක සුක්කච්චසංඝී ඇවැතකට පැමිණියේ ය. හෙ තෙම පස් දිනක් පිළිසන් අතර අවන් එක් සඤ්චනතක සුක්කච්චසංඝී ඇවැතට සඛ්‍යයා ගෙන් මූලායපටිකස්සනාව යැදී ය. සඛ්‍ය තෙමේ පස් දිනක් පිළිසන් වූ, අතර අවන් එක් සඤ්චනතක සුක්කච්චසංඝී ඇවැතට මූලායපටිකස්සනාව කෙළේ ය. හේ සඛ්‍යයාගෙන් අතර අවන් පස් දිනක් පිළිසන් සඤ්චනතක සුක්කච්චසංඝී ඇවැතට(පලමු ඇවැත පටන් කොට)සමොධාන පිරිවෙස යදී. ඉදින් සඛ්‍යයාට පැමිණි කල් ඇති කමියෙක් වේ නම්, සඛ්‍ය තෙමේ උද්ධි මහණකට පස් දිනක් පිළිසන් වූ, අතර අවන් එක් සඤ්චනතක සුක්කච්චසංඝී ඇවැතට පලමු ඇවැත පටන් කොට සමොධාන පිරිවෙස දෙන්නේ ය. මේ ඥාපනිය යි.

3. වහන්ස, සඛ්‍ය තෙමේ මාගේ වචනය අසාවා. මේ උද්ධි මහණ තෙම පක්‍ෂයක් පිළිසන් එක් සඤ්චනතක සුක්කච්චසංඝී ඇවැතකට පැමිණියේ ය. හෙ තෙම පක්‍ෂයක් පිළිසන් එක් සඤ්චනතක සුක්කච්චසංඝී ඇවැතට සඛ්‍යයාගෙන් පක්‍ෂ පිරිවෙස යැදී ය. සඛ්‍ය තෙමේ උද්ධි මහණකට පක්‍ෂයක් පිළිසන් එක් සඤ්චනතක සුක්කච්චසංඝී ඇවැතට පක්‍ෂ පිරිවෙස දුන්නේ ය. හේ පිරිවෙස වසනුයේ, පස් දිනක් පිළිසන් එක් සඤ්චනතක සුක්කච්චසංඝී ඇවැතකට ඒ අතර පැමිණියේ ය. හේ සඛ්‍යයාගෙන් පස් දිනක් පිළිසන් එක් සඤ්චනතක සුක්කච්චසංඝී ඇවැතට මූලායපටිකස්සනාව යැද්දේ ය. සඛ්‍ය තෙමේ පස් දිනක් පිළිසන් වූ අතර අවන් එක් සඤ්චනතක සුක්කච්චසංඝී ඇවැතට මූලායපටිකස්සනාව කෙළේ ය. හේ සඛ්‍යයාගෙන් අතර අවන් පස් දිනක් පිළිසන් සඤ්චනතක සුක්කච්චසංඝී ඇවැතට පලමු ඇවැත පටන් කොට සමොධාන පිරිවෙස ඉල්ලයි. සඛ්‍ය තෙමේ උද්ධි මහණකට අතර අවන් පස් දිනක් පිළිසන් එක් සඤ්චනතක සුක්කච්චසංඝී ඇවැතට පලමු ඇවැත පටන් කොට සමොධාන පිරිවෙස දෙයි. උද්ධි මහණකට අතර අවන් පස් දිනක් පිළිසන් එක් සඤ්චනතක සුක්කච්චසංඝී ඇවැත සඳහා පලමු ඇවැත පටන් කොට පිරිවෙස දීම යම් ආයුෂ්මතක්කට රිසියේ නම් හේ නිහඬ වන්නේ ය. යමකුට නො රිසියේ නම්, හේ කියන්නේ ය.

දෙවනු ද මේ කරුණ කියමි ... තෙවනු ද මේ කරුණ කියමි ...

දිනො සබ්බෙත උද්ඝසිංගි භික්ඛුනො අනන්තරා එකිංසා ආපත්තියා සංඝොවනනිකාය සුක්කඛිසංඝියා පඤ්චානපට්ච්ඡන්ධාය පුරිමාය ආපත්තියා සමොධානපට්චාසො, ඛමති සබ්බස්ස, තස්මා තුණ්හි, එවමෙන ධාරයාමි”ති.

සමොධානපට්චාසො නිබ්බිතො.

මානන්තාරහමුලායපටිකස්සනාදි

1. සො පටිච්ඡත්තපට්චාසො මානන්තාරහො අනන්තරා එකං ආපත්තිං ආපජ්ජි සංඝොවනනිකං සුක්කඛිසංඝියං පඤ්චානපට්ච්ඡන්ධං, සො භික්ඛුනං ආරොචෙසි: අහං ආවුසො එකං ආපත්තිං ආපජ්ජිං සංඝොවනනිකං සුක්කඛිසංඝියං පකඛි-පට්ච්ඡන්ධං -පෙ- සො’හං පටිච්ඡත්තපට්චාසො මානන්තාරහො අනන්තරා එකං ආපත්තිං ආපජ්ජිං සංඝොවනනිකං සුක්කඛිසංඝියං පඤ්චානපට්ච්ඡන්ධං, කථං හු ඛො මයා පටිපජ්ජිතබ්බන්ති? හගචතො එතමත්ථං ආරොචෙසුං.

2. තෙන හි භික්ඛුවෙ සබ්බෙසා උද්ඝිං භික්ඛුං අනන්තරා එකිංසා ආපත්තියා සංඝොවනනිකාය සුක්කඛිසංඝියා පඤ්චානපට්ච්ඡන්ධාය මූලාය පටිකස්සිත්වා පුරිමාය ආපත්තියා සමොධානපට්චාසං දෙනු, එවං ච පන භික්ඛුවෙ මූලාය පටිකස්සිතබ්බො -පෙ-, එවං ච පන භික්ඛුවෙ පුරිමාය ආපත්තියා සමොධානපට්චාසො දුතබ්බො, -පෙ-

ව්‍යතෙනන භික්ඛුනා පට්ඨලෙන සබ්බෙසා ඤාපෙතබ්බො:

3. “සුණාතු මෙ හතෙන -පෙ-, සබ්බෙසා උද්ඝිං භික්ඛුං අනන්තරා එකිංසා ආපත්තියා සංඝොවනනිකාය සුක්කඛිසංඝියා පඤ්චානපට්ච්ඡන්ධාය මූලාය පටිකස්සිත්වා පුරිමාය ආපත්තියා සමොධානපට්චාසං දෙති, යස්සායසමතො ඛමති -පෙ- සො තුණ්හස්ස, යස්ස නකඛිමති සො භාසෙය්‍ය.

උතියමපි එතමත්ථං වදාමි තතියමපි එතමත්ථං වදාමි -පෙ-.

දිනො සබ්බෙත උද්ඝසිංගි භික්ඛුනො අනන්තරා එකිංසා ආපත්තියා සංඝොවනනිකාය සුක්කඛිසංඝියා පඤ්චානපට්ච්ඡන්ධාය පුරිමාය ආපත්තියා සමොධානපට්චාසො, ඛමති සබ්බස්ස, තස්මා තුණ්හි, එවමෙන ධාරයාමි”ති.

මානන්තාරහමුලායපටිකස්සනාදි නිබ්බිතො.

සංඝයා විසින් උද්ග්‍ර මහණහට පස් දිනක් පිළිසන් එක් සඤ්චනනක සුක්කච්ඡට්ඨි ඇවැන සදහා පළමු ඇවැන පටන් කොට සමොධාන පිරිවෙස දෙන ලදී. සංඝයාට රිසියෙයි. මෙසේ මෙය දරමි”.

සමොධාන පිරිවෙස නිමිසේ ය.

මානනාරහ මූලායපටිකස්සනාදිය

1. හේ චුසු පිරිවෙස් ඇත්තේ මානනට යොග්‍ය වැසිටියේ, ඒ අතර පස් දිනක් පිළිසන් එක් සඤ්චනනක සුක්කච්ඡට්ඨි ඇවැනකට පැමිණියේ ය හේ භික්ෂුහට “ඇවැත්ති, මම පක්‍ෂයක් පිළිසන් එක් සඤ්චනනක සුක්කච්ඡට්ඨි ඇවැනකට පැමිණියෙමි...ඒ මම චුසු පිරිවෙස් ඇතියෙමි, මානනට යොග්‍ය වැසිටියෙමි, පස් දිනක් පිළිසන් එක් සඤ්චනනක සුක්කච්ඡට්ඨි ඇවැනකට ඒ අතර පැමිණියෙමි. කෙසේ නම් මා විසින් පිළිපැද්ද යුතු දු”යි කියේ ය. භික්ෂුහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙ පවත් සැල කළහ.

2. (භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙසේ වදාළ හේත: එසේ වී නම් මහණෙනි, සංඝ තෙමේ උද්ග්‍ර මහණහට පස් දිනක් පිළිසන් වූ අතර අවන් එක් සඤ්චනනක සුක්කච්ඡට්ඨි ඇවැනට මූලායපටිකස්සනාව කොට පළමු ඇවැනට සමොධාන පිරිවෙස දේවා. මහණෙනි, මෙසේ මූලාය-පටිකස්සනාව කළ යුතු... මහණෙනි, පළමු ඇවැනට මෙසේ සමොධාන පිරිවෙස දිය යුතු:

ව්‍යකත වූ ප්‍රතිබල මහණක්හු විසින් සංඝ තෙමේ දෑන්විය යුතු:

3. “වහන්ස, සංඝ තෙමේ මාගේ වචනය අසාවා... සංඝ තෙමේ උද්ග්‍ර මහණහට අතර අවන් පස් දිනක් පිළිසන් සංවේනනක සුක්කච්ඡට්ඨි ඇවැනට මූලායපටිකස්සනා කොට පළමු ඇවැනට සමොධාන පිරිවෙස දෙයි.... යම් ආග්‍රසමතක්හට රිසියේ නම් හේ නිහඬ වේවා. යමක් හට තොරිසියේ නම්, හේ කියාවා.

දෙවනු ද මේ කරුණ කියමි... තෙවනු ද මේ කරුණ කියමි...

සංඝයා විසින් උද්ග්‍ර මහණහට අතර අවන් පස් දිනක් පිළිසන් එක් සංවේනනක සුක්කච්ඡට්ඨි ඇවැනට පළමු ඇවැන පටන් කොට සමොධාන පිරිවෙස දෙන ලද්දේ ය. සංඝයාට රිසියෙයි. එහෙයින් නිහඬ ය. මෙසේ මෙය දරමි”යනු සි.

මානනාරහ මූලායපටිකස්සනාදිය නිමිසේ ය.

නිකාපනතිමානනං.

1. සො පරිවුත්ථපරිවාසො භික්ඛුනං ආරොවෙසි: අහං ආවුසො එකං ආපනතිං ආපජ්ජිං සඤ්ඤානනිකං සුක්කඛිසංඝිං. පකඛපට්ඨිච්ඡන්තං. සොහං සඛ්ඤා එකිස්සා ආපනතිං -පෙ- පකඛපට්ඨිච්ඡන්තාය පකඛපරිවාසං යාමිං. තස්ස මෙ සඛ්ඤා, -පෙ- පකඛපරිවාසං අදුසි. සො'හං පරිවසනො අනතරා එකං ආපනතිං ආපජ්ජිං -පෙ- පඤ්ඤානපට්ඨිච්ඡන්තං, සො'හං සඛ්ඤා අනතරා එකිස්සා ආපනතිං -පෙ- පඤ්ඤානපට්ඨිච්ඡන්තාය මුලායපට්ඨිකස්සං යාමිං. තං මං සඛ්ඤා අනතරා එකිස්සා ආපනතිං -පෙ- පඤ්ඤානපට්ඨිච්ඡන්තාය මුලාය පට්ඨිකස්සි සො'හං පරිවුත්ථපරිවාසො මානතොරො අනතරා එකං ආපනතිං ආපජ්ජිං -පෙ- පඤ්ඤානපට්ඨිච්ඡන්තං. සො'හං හනො සඛ්ඤා අනතරා එකිස්සා ආපනතිං -පෙ- පඤ්ඤානපට්ඨිච්ඡන්තාය පුරිමාය ආපනතිං සමොධානපරිවාසං යාමිං. තස්ස මෙ සඛ්ඤා අනතරා එකිස්සා ආපනතිං -පෙ- පඤ්ඤානපට්ඨිච්ඡන්තාය -පෙ- සමොධානපරිවාසං අදුසි. සො'හං පරිවුත්ථපරිවාසො. කථං භු ඛො මයං පට්ඨිච්ඡන්තඛන්ති? හභවතො එකමත්ථං ආරොවෙසුං:

තෙන භි භික්ඛවෙ සඛ්ඤා උදුසිස්ස භික්ඛුනො තිස්සන්තං ආපනතිං ඡාරන්තං මානතං දෙතු. එවං ව පන භික්ඛවෙ දුතඛං. තෙන භික්ඛවෙ උදුසිතා භික්ඛුනා සඛ්ඤා උපසඤ්ඤාමිති: -පෙ- එවමස්ස වචනියො: අහං හනො එකං ආපනතිං ආපජ්ජිං සඤ්ඤානනිකං සුක්කඛිසංඝිං. පකඛපට්ඨිච්ඡන්තං -පෙ- සො'හං හනො පරිවුත්ථපරිවාසො සඛ්ඤා තිස්සන්තං ආපනතිං ඡාරන්තං මානතං යාමාමිති. දුතියමපි යාමිතඛො තතියමපි යාමිතඛො.

2. වානෙනන භික්ඛුනා පට්ඨිච්ඡෙන සඛ්ඤා ඤාපෙතඛො:

“සුණාතු මෙ හනො සඛ්ඤා. අයං උදුසි භික්ඛු එකං ආපනතිං ආපජ්ජිං සඤ්ඤානනිකං සුක්කඛිසංඝිං. පකඛපට්ඨිච්ඡන්තං. -පෙ- සො පරිවුත්ථපරිවාසො සඛ්ඤා තිස්සන්තං ආපනතිං ඡාරන්තං මානතං යාමති. යදි සඛ්ඤා පනතකල්ලං සඛ්ඤා උදුසිස්ස භික්ඛුනො තිස්සන්තං ආපනතිං ඡාරන්තං මානතං දදෙය්. එසා ඤාති.

සුණාතු මෙ හනො සඛ්ඤා: අයං උදුසි භික්ඛු එකං ආපනතිං ආපජ්ජිං සඤ්ඤානනිකං සුක්කඛිසංඝිං. පකඛපට්ඨිච්ඡන්තං -පෙ- සො පරිවුත්ථපරිවාසො සඛ්ඤා තිස්සන්තං ආපනතිං ඡාරන්තං මානතං යාමති. සඛ්ඤා උදුසිස්ස භික්ඛුනො තිස්සන්තං ආපනතිං ඡාරන්තං මානතං දෙති. යස්සායමතො ඛමති උදුසිස්ස භික්ඛුනො තිස්සන්තං ආපනතිං ඡාරන්තං මානතස්ස දුතං, සො තුණ්හස්ස. යස්ස තකමති සො භාසෙය්. දුතියමපි එතමත්ථං වදාමි -පෙ- තතියමපි එතමත්ථං වදාමි -පෙ-

දින්නං සඛ්ඤන උදුසිස්ස භික්ඛුනො තිස්සන්තං ආපනතිං ඡාරන්තං මානතං. ඛමති සඛ්ඤස්ස. තස්මා තුණ්හි. එවමෙන. ධාරයාමි”ති

නිකාපනතිමානනං නිවසිතං.

නිකාපනතික මානන

1. හේ වුසු පිරිවෙස් ඇතියේ, හිඤ්ඤානට “ඇවැත්නි, මම පක්‍ෂයක් පිළිසන් එක් සඤ්ඤානනක සුකකවිසට්ඨි ඇවැත්නට පැමිණියෙමි. ඒ මම සමස්තයාගෙන් පක්‍ෂයක් පිළිසන් ... එක් ඇවැත්නට පක්‍ෂ පිරිවෙස ඉල්ලිමි. ඒ මම සමස්ත තෙමේ ... පක්‍ෂ පිරිවෙස දුන. ඒ මම පිරිවෙස් වසනුයෙමි ඒ අතර පස් දිනක් පිළිසන් ... එක් ඇවැත්නට පැමිණියෙමි. ඒ මම සමස්තයාගෙන් පස් දිනක් පිළිසන් අතර අවන් ... එක් ඇවැත්නට ... මූලායපටිකස්සනාව ඉල්ලිමි. ඒ මම සමස්ත තෙමේ පස් දිනක් පිළිසන් අතර අවන් ... එක් ඇවැත්නට මූලායපටිකස්සනාව කෙළේ ය. ඒ මම වුසු පිරිවෙස් ඇතියෙමි, මානනට සුදුසු වුයෙමි, ඒ අතර පස් දිනක් පිළිසන් .. එක් ඇවැත්නට පැමිණියෙමි. වහන්ස, ඒ මම අතර අවන් පස් දිනක් පිළිසන් ... එක් ඇවැත්නට සමස්තයාගෙන් පළමු ඇවැත්න හා එක් කොට සමාධාන පිරිවෙස ඉල්ලිමි. ඒ මම සමස්ත තෙමේ අතර අවන් පස් දිනක් පිළිසන් ... ඇවැත්නට ... සමාධාන පිරිවෙස දුන. ඒ මම වුසු පිරිවෙස් ඇතියෙමි. මා විසින් කෙසේ නම් පිළිපැදිය යුතු ද?” යි කියේ ය. ඔහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට එ පවන් දන් වූහ

(භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙය වදාළ සේක:) “මහණෙනි, එසේ වී නම්, සමස්ත තෙමේ උද්ග්ගි මහණහට තුන් ඇවැත්නට සරයක මානන දේවා. මහණෙනි, එය මෙසේ දිය යුතු: මහණෙනි, ඒ උද්ග්ගි මහණහු විසින් සමස්තා කරු එළඹ. මෙය කිය යුතු: “වහන්ස, මම පක්‍ෂයක් පිළිසන් එක් සඤ්ඤානනක සුකකවිසට්ඨි ඇවැත්නට පැමිණියෙමි... වහන්ස, ඒ මම වුසු පිරිවෙස් ඇතියෙමි, තුන් ඇවැත්නට සමස්තයාගෙන් සරයක මානන යදි” යනු යි. දෙවනු ද ඉල්ලිය යුතු... තෙවනු ද ඉල්ලිය යුතු.

2. ව්‍යාකූල ප්‍රතිබල මහණක්හු විසින් සමස්ත තෙමේ (මෙසේ) දන්විය යුතු:

“වහන්ස, සමස්ත තෙමේ මාගේ වචනය අසාවා: මේ උද්ග්ගි මහණ තෙමේ පක්‍ෂයක් පිළිසන් එක් සඤ්ඤානනක සුකකවිසට්ඨි ඇවැත්නට පැමිණියේ ය ... හේ වුසු පිරිවෙස් ඇතියේ තුන් ඇවැත්නට සමස්තයාගෙන් සරයක මානන යදි. ඉදින් සමස්තයාට මේ කමිය ප්‍රාප්තකාල වේ නම්, සමස්ත තෙමේ උද්ග්ගි මහණහට තුන් ඇවැත්නට සරයක මානන දෙන්නේ ය මේ ඥාපනිය යි.

වහන්ස, සමස්ත තෙමේ මාගේ වචනය අසාවා: මේ උද්ග්ගි මහණ තෙමේ පක්‍ෂයක් පිළිසන් වූ එක් සඤ්ඤානනක සුකකවිසට්ඨි ඇවැත්නට පැමිණියේ ය. හේ වුසු පිරිවෙස් ඇතියේ, තුන් ඇවැත්නට සමස්තයාගෙන් සරයක මානන යදි. සමස්ත තෙමේ උද්ග්ගි මහණහට තුන් ඇවැත්නට සරයක මානන දෙයි. උද්ග්ගි මහණහට තුන් ඇවැත්නට සරයක මානන දීම යම් ආයුෂමහත්තට රිසියේ නම් හේ නිහඬ වේවා. යමක්හට තො රිසියේ නම් හේ කියාවා. දෙවනු ද මේ කරුණ කියමි ... තෙවනු ද මේ කරුණ කියමි ...

සමස්තා විසින් උද්ග්ගි මහණහට තුන් ඇවැත්නට සරයක මානන දෙන ලද්දේ ය. සමස්තයාට රිසියෙයි. එ හෙයින් නිහඬ ය. මෙසේ මෙය දරමි” යනු යි.

නිකාපනතික මානන නිමිසේ ය.

මානනවාරිකමූලායපටිකස්සනාදි

1. සො මානනං වරතො අනතරං එකං ආපනතිං ආපජ්ජි සඤ්ච-
තතිකං සුක්කතිසංඝිං පඤ්චාහපට්ඨිත්තං. සො භික්ඛුනං ආරොවෙසි: අනං
ආවුසො එකං ආපනතිං ආපජ්ජි සඤ්චතතිකං සුක්කතිසංඝිං පඤ්චාහපට්ඨිත්තං
-පෙ- සො'හං මානනං වරතො අනතරං එකං ආපනතිං ආපජ්ජි
සඤ්චතතිකං සුක්කතිසංඝිං පඤ්චාහපට්ඨිත්තං. කථං නු බො මයා
පට්ඨිත්තබ්බතති? භගවතො එතමහං ආරොවෙසුං. තෙන භි භික්ඛවෙ
සඤ්චෙ උද්ධං භික්ඛුං අනතරං එකස්සා ආපනතියා සඤ්චතතිකාය
සුක්කතිසංඝියා පඤ්චාහපට්ඨිත්තාය මූලායපටිකස්සිනා පුරිමාය ආපනතියා
සමොධානපට්ඨාසං දන්වා ඡාරතං මානනං දෙතු.

2. එවං ව පන භික්ඛවෙ මූලායපටිකස්සිතබ්බො. -පෙ- එවං ව පන
භික්ඛවෙ පුරිමාය ආපනතියා සමොධානපට්ඨාසො දතබ්බො. -පෙ- එවං ව
පන භික්ඛවෙ ඡාරතං මානනං දතබ්බං -පෙ-. සඤ්චෙ උද්ධස්ස
භික්ඛුනො ඡාරතං මානනං දෙති. -පෙ-.

දිත්තං සඤ්චෙ උද්ධස්ස භික්ඛුනො අනතරං එකස්සා ආපනතියා
සඤ්චතතිකාය සුක්කතිසංඝියා පඤ්චාහපට්ඨිත්තාය ඡාරතං මානනං.
බමති සඤ්චස්ස. තස්මා තුණ්හි. එවමෙන ධාරයාමිති.

මානනවාරිකමූලායපටිකස්සනාදයො නිබ්බතා.

අබ්භානාරහමූලායපටිකස්සනාදි

1. සො විණ්ණමානතො අබ්භානාරහො අනතරං එකං ආපනතිං
ආපජ්ජි සඤ්චතතිකං සුක්කතිසංඝිං පඤ්චාහපට්ඨිත්තං. සො භික්ඛුනං
ආරොවෙසි: අනං ආවුසො එකං ආපනතිං ආපජ්ජි සඤ්චතතිකං සුක්ක-
තිසංඝිං පඤ්චාහපට්ඨිත්තං. -පෙ- සො'හං විණ්ණමානතො අබ්භානාරහො
අනතරං එකං ආපනතිං ආපජ්ජි සඤ්චතතිකං සුක්කතිසංඝිං පඤ්චාහ-
පට්ඨිත්තං. කථං නු බො මයා පට්ඨිත්තබ්බතති. භගවතො එතමහං
ආරොවෙසුං. තෙන භි භික්ඛවෙ සඤ්චෙ උද්ධං භික්ඛුං අනතරං එකස්සා
ආපනතියා සඤ්චතතිකාය සුක්කතිසංඝියා පඤ්චාහපට්ඨිත්තාය මූලාය
පටිකස්සිනා පුරිමාය ආපනතියා සමොධානපට්ඨාසං දන්වා ඡාරතං මානනං
දෙතු. එවං ව පන භික්ඛවෙ මූලායපටිකස්සිතබ්බො -පෙ-. එවං ව පන
භික්ඛවෙ පුරිමාය ආපනතියා සමොධානපට්ඨාසො දතබ්බො -පෙ-. එවං ව
පන භික්ඛවෙ ඡාරතං මානනං දතබ්බං -පෙ- සඤ්චෙ උද්ධස්ස භික්ඛුනො
ඡාරතං මානනං දෙති. -පෙ-.

දිත්තං සඤ්චෙ උද්ධස්ස භික්ඛුනො අනතරං එකස්සා ආපනතියා
සඤ්චතතිකාය සුක්කතිසංඝියා පඤ්චාහපට්ඨිත්තාය ඡාරතං මානනං.
බමති සඤ්චස්ස. තස්මා තුණ්හි. එවමෙන ධාරයාමිති.

අබ්භානාරහමූලායපටිකස්සනාදයො නිබ්බතා.

මානනවාදිකමූලායපටිකස්සනාදිය

1. හෙ තෙම මානන පුරණයේ, ඒ අතර පස්දිනක් පිළිසන් එක් සඤ්චනතක සුක්කච්ඡට්ඨි ඇවැතනට පැමිණියේ ය. හේ මහණනට “ඇවැත්ති, මම පක්‍ෂයක් පිළිසන් එක් සඤ්චනතක සුක්කච්ඡට්ඨි ඇවැතනට පැමිණියෙමි ... ඒ මම මානන පුරණයෙහි අතරහි පස් දිනක් පිළිසන් එක් සඤ්චනතක සුක්කච්ඡට්ඨි ඇවැතනට පැමිණියෙමි. කෙසේ නම් මා විසින් පිළිපැද්ද යුතු දෑ” යි කීයේ ය. ඒ මහණහු මෙ පවත් භාග්‍යවතුන් වහන්සේට සැළ කළහ. (භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙසේ වදාළ සේක:) මහණෙනි, එසේ වී නම්, සඬ්‍ය තෙමේ උදැසි මහණහට අතර අවන් පස් දිනක් පිළිසන් එක් සඤ්චනතක සුක්කච්ඡට්ඨි ඇවැතට මූලාය-පටිකස්සනාව කොට, පළමු ඇවැතට සමොධාන පිරිවෙස දී, සරයක මානන දේවා.

2. මහණෙනි, මෙසේත් මූලායපටිකස්සනාව කළ යුතු ... මහණෙනි, මෙසේත් පළමු ඇවැතට සමොධාන පිරිවෙස දිය යුතු ... මහණෙනි, මෙසේත් සරයක මානන දිය යුතු ... සඬ්‍ය තෙමේ උදැසි මහණහට සරයක මානන දෙසි ...

සඬ්‍යා විසින් උදැසි මහණහට අතර අවන් පස් දිනක් පිළිසන් එක් සඤ්චනතක සුක්කච්ඡට්ඨි ඇවැතට සරයක මානන දෙන ලදී. සඬ්‍යාට රිසියෙයි. එ හෙයින් නිහඬ ය. මෙසේ මෙය සලකමි යනු යි.

මානනවාදික මූලායපටිකස්සනාදිහු නිමියහ.

අබ්බානාරහ මූලායපටිකස්සනාදිය

1. හේ පිරු මානන ඇතියේ, අබ්බානසට යොග්‍ය වැ සිටියේ, පස් දිනක් පිළිසන් එක් සඤ්චනතක සුක්කච්ඡට්ඨි ඇවැතනට පැමිණියේ ය. හෙ තෙම භික්ෂුනට “ඇවැත්ති, මම පක්‍ෂයක් පිළිසන් එක් සඤ්චනතක සුක්කච්ඡට්ඨි ඇවැතනට පැමිණියෙමි ... ඒ මම පිරු මානන ඇතියෙමි, අබ්බානසට යොග්‍ය වූයේම, ඒ අතර පස් දිනක් පිළිසන් එක් සඤ්චනතක සුක්කච්ඡට්ඨි ඇවැතනට පැමිණියෙමි. කෙසේ නම් මා විසින් පිළිපැද්ද යුතු දෑ” යි සැළ කෙළේ ය. ඔහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙ පවත් දැන්වූහ. (භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙසේ වදාළ සේක:) “එසේ නම් මහණෙනි, සඬ්‍ය තෙමේ උදැසි මහණහට පස් දිනක් පිළිසන්, අතර අවන් එක් සඤ්චනතක සුක්කච්ඡට්ඨි ඇවැතට මූලායපටිකස්සනාව කොට පළමු ඇවැතට සමොධාන පිරිවෙස දී සරයක මානන දේවා. මහණෙනි, මෙසේ ම මූලායපටිකස්සනාව කළ යුතු ... මහණෙනි, මෙසේ ම පළමු ඇවැතට සමොධාන පිරිවෙස දිය යුතු ... මහණෙනි, මෙසේ ම සරයක මානන දිය යුතු ... සඬ්‍ය තෙමේ උදැසි මහණහට සරයක මානන දෙසි ...

සඬ්‍යා විසින් උදැසි මහණහට පස් දිනක් පිළිසන් අතර අවන් එක් සඤ්චනතක සුක්කච්ඡට්ඨි ඇවැතට සරයක් මානන දෙන ලද්දේ ය. සඬ්‍යාට රිසියෙයි. එහෙයින් නිහඬ ය. මෙසේ මෙය සලකමි” යනු යි.

අබ්බානාරහ මූලායපටිකස්සනාදිහු නිමියහ.

පකකපටිච්ඡන්තඅබ්භානං

1. සො විණ්ණමානතොනා හිකඛුතං ආරොවෙයි; අහං ආවුසො එකං ආපනතිං ආපජ්ජිං සඤ්ඤවතතිකං සුක්කච්ඡිකං පකකපටිච්ඡන්තං - පෙ-සො'හං විණ්ණමානතොනා කථං භු බො මයා පටිපජ්ජනබ්බන්ති? නගවතො එතමිත්ථං ආරොවෙසුං. තෙන හි හිකඛවෙ සමෙසා උද්ධං හිකඛුං අබ්බන්තු.

2. එවං ව පන හිකඛවෙ අබ්බන්තබ්බො; තෙන හිකඛවෙ උද්ධං හිකඛුතා සමසං උපසමකමිත්ථා එකංසං උත්තරසමගං කරිත්වා වුද්ධානං හිකඛුතං පාදෙ වද්දිත්වා උක්ඛුටිකං නිසීදිත්වා අඤ්ඤාපිං පඤ්ඤාපිත්වා එවමස්ස වචනීයො: “අහං හන්තෙ එකං ආපනතිං ආපජ්ජිං සඤ්ඤවතතිකං සුක්ක-ච්ඡිකං පකකපටිච්ඡන්තං. සො'හං සමසං එකිස්සා ආපනතියා සඤ්ඤව-තිකාය සුක්කච්ඡිකංසංසං පකකපටිච්ඡන්තාය පකකපටිච්ඡාසං යාමි. තස්ස මෙ සමෙසා එකිස්සා ආපනතියා සඤ්ඤවතතිකාය සුක්කච්ඡිකංසංසං පකක-පටිච්ඡන්තාය පකකපටිච්ඡාසං අද්ධං සො'හං පටිච්ඡන්තො අන්තරා එකං ආපනතිං ආපජ්ජිං සඤ්ඤවතතිකං සුක්කච්ඡිකංසංසං පඤ්ඤාහපටිච්ඡන්තං. සො'හං සමසං අන්තරා එකිස්සා ආපනතියා සඤ්ඤවතතිකාය සුක්කච්ඡිකංසංසං පඤ්ඤාහපටිච්ඡන්තාය මූලායපටිකස්සනං යාමි. තං මං සමෙසා අන්තරා එකිස්සා ආපනතියා සඤ්ඤවතතිකාය සුක්කච්ඡිකංසංසං පඤ්ඤාහපටිච්ඡන්තාය මූලායපටිකස්සනං යාමි. තං මං සමෙසා අන්තරා එකිස්සා ආපනතියා සඤ්ඤවතතිකාය සුක්කච්ඡිකංසංසං පඤ්ඤාහපටිච්ඡන්තාය පුරිමාය ආපනතියා සමොධානපටිච්ඡාසං යාමි. තස්ස මෙ සමෙසා අන්තරා එකිස්සා ආපනතියා සඤ්ඤවතතිකාය සුක්කච්ඡිකංසංසං පඤ්ඤාහපටිච්ඡන්තාය පුරිමාය ආපනතියා සමොධානපටිච්ඡාසං අද්ධං සො'හං පටිච්ඡන්තපටිච්ඡාසො මානන්තාරතො අන්තරා එකං ආපනතිං ආපජ්ජිං සඤ්ඤවතතිකං සුක්කච්ඡිකංසංසං පඤ්ඤාහපටිච්ඡන්තං. සො'හං සමසං අන්තරා එකිස්සා ආපනතියා සඤ්ඤවතතිකාය සුක්කච්ඡිකංසංසං පඤ්ඤාහ-පටිච්ඡන්තාය මූලායපටිකස්සනං යාමි. තං මං සමෙසා අන්තරා එකිස්සා ආපනතියා සඤ්ඤවතතිකාය සුක්කච්ඡිකංසංසං පඤ්ඤාහපටිච්ඡන්තාය මූලාය-පටිකස්සනං යාමි. සො'හං සමසං අන්තරා එකිස්සා ආපනතියා සඤ්ඤවතතිකාය සුක්ක-ච්ඡිකංසංසං පඤ්ඤාහපටිච්ඡන්තාය පුරිමාය ආපනතියා සමොධානපටිච්ඡාසං යාමි. තස්ස මෙ සමෙසා අන්තරා එකිස්සා ආපනතියා සඤ්ඤවතතිකාය සුක්ක-ච්ඡිකංසංසං පඤ්ඤාහපටිච්ඡන්තාය පුරිමාය ආපනතියා සමොධානපටිච්ඡාසං අද්ධං සො'හං පටිච්ඡන්තපටිච්ඡාසො සමසං තිස්සන්තං ආපනතිනං ඡාරන්තං මානන්තං යාමි. තස්ස මෙ සමෙසා, තිස්සන්තං ආපනතිනං ඡාරන්තං මානන්තං අද්ධං සො'හං මානන්තං චරන්තො අන්තරා එකං ආපනතිං ආපජ්ජිං සඤ්ඤවතතිකං සුක්කච්ඡිකංසංසං පඤ්ඤාහපටිච්ඡන්තං. සො'හං සමසං අන්තරා එකිස්සා ආපනතියා සඤ්ඤවතතිකාය සුක්කච්ඡිකංසංසං පඤ්ඤාහපටිච්ඡන්තාය මූලාය-පටිකස්සනං යාමි. තං මං සමෙසා අන්තරා එකිස්සා ආපනතියා සඤ්ඤව-තිකාය සුක්කච්ඡිකංසංසං පඤ්ඤාහපටිච්ඡන්තාය මූලාය පටිකස්සනං.

පකබපරිච්ඡින්න අබහානය

1. හෙ තෙමේ පිරු මානන ඇතියේ, මහණනට “ඇවැත්නි, මම පක්‍ෂයක් පිළිසන් එක් සඤ්චනනක සුක්කවිසංඛි ඇවැත්නට පැමිණියෙමි. ඒ මම පිරු මානන ඇතියෙමි. කෙසේ නම් මා විසින් පිළිපැදිය යුතු ද?” යි සැල කෙළේ ය. ඔහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙ පවත් දැන්වූහ. (භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙසේ වදාළ සේකා:) “මහණෙනි, එසේ නම් සඬ්‍ය තෙමේ උද්ග්‍රී මහණනට අබහානය කෙරේවා.

2. මහණෙනි, මෙසේ අබහානය කටයුතු ය: “මහණෙනි, ඒ උද්ග්‍රී මහණහු විසින් සඬ්‍යයා වෙත එළැඹ උතුරුසත එකස් කොට වැඩි මහලු හිඤ්ඤාණයේ පා වැද උන්කුටුකව හිද, දෙහොත් මුදුන් තබා, මෙසේ කිය යුතු වන්නේ ය: “වහන්ස, මම පක්‍ෂයක් පිළිසන් එක් සඤ්චනනක සුක්ක- විසංඛි ඇවැත්නට පැමිණියෙමි. ඒ මම සඬ්‍යයා (ගෙන්) පක්‍ෂයක් පිළිසන් එක් සඤ්චනනක සුක්කවිසංඛි ඇවැත්නට පක්‍ෂපරිවාසය යැදීම. ඒ මට සඬ්‍ය තෙම පක්‍ෂයක් පිළිසන් එක් සඤ්චනනක සුක්කවිසංඛි ඇවැත්නට පක්‍ෂපරිවාසය දන්නේ ය. ඒ මම පිරිවෙස වසන්නෙමි, එයතුරෙහි පස් දිනක් පිළිසන් එක් සඤ්චනනක සුක්කවිසංඛි ඇවැත්නට පැමිණියෙමි ඒ මම සඬ්‍යයා (ගෙන්) පස් දිනක් පිළිසන් එක් සඤ්චනනක සුක්ක- විසංඛි අතුරු ඇවැත්නට මූලායපරිකස්සනාව යැදීම. ඒ මට සඬ්‍යයා පස් දිනක් පිළිසන් එක් සඤ්චනනක සුක්කවිසංඛි අතුරු ඇවැත්නට මූලාය- පරිකස්සනාව කෙළේ ය. ඒ මම සඬ්‍යයා (ගෙන්) පස් දිනක් පිළිසන් එක් සඤ්චනනක සුක්කවිසංඛි අතුරු ඇවැත්න සඳහා පළමු ඇවැත්න පටන් කොට සමොධාන පිරිවෙස යැදීම. ඒ මට සඬ්‍ය තෙම පස් දිනක් පිළිසන් එක් සඤ්චනනක සුක්කවිසංඛි අතුරු ඇවැත්න සඳහා පළමු ඇවැත්න පටන් කොට සමොධාන පිරිවෙස දන්නේ ය. ඒ මම වුසු පිරිවෙස් ඇතියෙමි, මානනට යොග්‍ය වැ සිටියෙමි එයතරු පස් දිනක් පිළිසන් වූ එක් සඤ්චනනක සුක්කවිසංඛි ඇවැත්නට පැමිණියෙමි. ඒ මම සඬ්‍යයා (ගෙන්) පස් දිනක් පිළිසන් වූ අතර අවන් එක් සඤ්චනනක සුක්කවිසංඛි ඇවැත්නට මූලායපරිකස්සනාව යැදීම. ඒ මට සඬ්‍ය තෙමේ පස් දිනක් පිළිසන් වූ අතර අවන් එක් සඤ්චනනක සුක්කවිසංඛි ඇවැත්නට මූලාය- පරිකස්සනාව කෙළේ ය. ඒ මම සඬ්‍යයා (ගෙන්) පස් දිනක් පිළිසන් අතර අවන් එක් සඤ්චනනක සුක්කවිසංඛි ඇවැත්න සඳහා පළමු ඇවැත්න පටන් කොට සමොධාන පිරිවෙස යැදීම. ඒ මට සඬ්‍ය තෙමේ පස් දිනක් පිළිසන් අතර අවන් එක් සඤ්චනනක සුක්කවිසංඛි ඇවැත්න පටන් කොට සමොධාන පිරිවෙස දන්නේ ය. ඒ මම වුසු පිරිවෙස් ඇතියෙමි, සඬ්‍යයා (ගෙන්) තුන් ඇවැත්නට සරයක මානන යැදීම. ඒ මට සඬ්‍ය තෙමේ තුන් ඇවැත්නට සරයක මානන දන්නේ ය. ඒ මම මානන පුරණයෙමි, අතර පස් දිනක් පිළිසන් එක් සඤ්චනනක සුක්කවිසංඛි ඇවැත්නට පැමිණියෙමි. ඒ මම අතර අවන් පස් දිනක් පිළිසන් ඒ සඤ්චනනක සුක්කවිසංඛි ඇවැත්නට සඬ්‍යයා (ගෙන්) මූලායපරිකස්සනාව යැදීම ඒ මට සඬ්‍ය තෙමේ අතර අවන් පස් දිනක් පිළිසන් ඒ සඤ්චනනක සුක්කවිසංඛි ඇවැත්නට මූලායපරිකස්සනාව කෙළේ ය.

“සො’හං සඛස්ස අනන්තරං එකිස්සා ආපනතියා සංඝොවනතිකාය සුක්ක-
 විසංඛියා පඤ්චානපටිච්චන්තාය පුරිමාය ආපනතියා සමොධානපරිවාසං යාචිං.
 තස්ස මෙ සඛෙස්ස අනන්තරං එකිස්සා ආපනතියා සංඝොවනතිකාය සුක්ක-
 විසංඛියා පඤ්චානපටිච්චන්තාය පුරිමාය ආපනතියා සමොධානපරිවාසං අදුසි.
 සො’හං සඛස්ස¹ අනන්තරං එකිස්සා ආපනතියා සංඝොවනතිකාය සුක්කවිසංඛියා
 පඤ්චානපටිච්චන්තාය ඡාරතනං මානතනං යාචිං. තස්ස මෙ සඛෙස්ස
 අනන්තරං එකිස්සා ආපනතියා සංඝොවනතිකාය සුක්කවිසංඛියා පඤ්චාන-
 පටිච්චන්තාය ඡාරතනං මානතනං අදුසි. සො’හං² විණ්ණමානතෙනා
 අබ්භානාරහො අනන්තරං එකං ආපනතියා ආපජ්ජිං සංඝොවනතිකං සුක්කවිසංඛියං
 පඤ්චානපටිච්චන්තං. සො’හං සඛස්ස අනන්තරං එකිස්සා ආපනතියා
 සංඝොවනතිකාය සුක්කවිසංඛියා පඤ්චානපටිච්චන්තාය මූලායපටික්ඛස්සනං
 යාචිං. නං මං සඛෙස්ස අනන්තරං එකිස්සා ආපනතියා සංඝොවනතිකාය
 සුක්කවිසංඛියා පඤ්චානපටිච්චන්තාය මූලායපටික්ඛස්සි. සො’හං සඛස්ස
 අනන්තරං එකිස්සා ආපනතියා සංඝොවනතිකාය සුක්කවිසංඛියා පඤ්චාන-
 පටිච්චන්තාය පුරිමාය ආපනතියා සමොධානපරිවාසං යාචිං. තස්ස මෙ
 සඛෙස්ස අනන්තරං එකිස්සා ආපනතියා සංඝොවනතිකාය සුක්කවිසංඛියා
 පඤ්චානපටිච්චන්තාය පුරිමාය ආපනතියා සමොධානපරිවාසං අදුසි.
 සො’හං³ සඛස්ස අනන්තරං එකිස්සා ආපනතියා සංඝොවනතිකාය සුක්ක-
 විසංඛියා පඤ්චානපටිච්චන්තාය ඡාරතනං මානතනං යාචිං. තස්ස මෙ සඛෙස්ස
 අනන්තරං එකිස්සා ආපනතියා සංඝොවනතිකාය සුක්කවිසංඛියා පඤ්චානපටි-
 ච්චන්තාය ඡාරතනං මානතනං අදුසි. සො’හං හනෙන විණ්ණමානතෙනා
 සඛස්ස අබ්භානං යාචාමි”ති.

දුතියමපි යාචිතබ්බො, තතියමපි යාචිතබ්බො.

3. ව්‍යතෙනන භික්ඛුනා පටිබලෙන සඛෙස්ස ඤාපෙනබ්බො:

“සුණාහු මෙ හනෙන සඛෙස්ස. අයං උදුසි භික්ඛු එකං ආපනතියං
 ආපජ්ජි සංඝොවනතිකං සුක්කවිසංඛියං පක්ඛපටිච්චන්තං. සො සඛස්ස එකිස්සා
 ආපනතියා සංඝොවනතිකාය සුක්කවිසංඛියා පක්ඛපටිච්චන්තාය පක්ඛපරිවාසං
 යාචි. සඛෙස්ස උදුසියස්ස භික්ඛුතො එකිස්සා ආපනතියා සංඝොවනතිකාය
 සුක්කවිසංඛියා පක්ඛපටිච්චන්තාය පක්ඛපරිවාසං අදුසි. සො පරිවසනෙනා
 අනන්තරං එකං ආපනතියා ආපජ්ජි සංඝොවනතිකං සුක්කවිසංඛියං පඤ්චාන-
 පටිච්චන්තං. සො සඛස්ස අනන්තරං එකිස්සා ආපනතියා සංඝොවනතිකාය
 සුක්කවිසංඛියා පඤ්චානපටිච්චන්තාය මූලායපටික්ඛස්සනං යාචි.-

1. සොහං පරිවුඤ්චපරිවාසො - මජ්ඣං.

2. සොහං හනෙන - මජ්ඣං.

3. සොහං පරිවුඤ්චපරිවාසො - මජ්ඣං.

“ඒ මම සංඝයා (ගෙන්) අතර අවන් පස් දිනක් පිළිසන් එක් සංඝෝචනනක සුක්කච්චසට්ඨි ඇවැන සදහා පළමු ඇවැන පටන් කොට සමෝධාන පිරිවෙස යැදිමි. ඒ මට සංඝයා තෙමේ පස් දිනක් පිළිසන් අතර අවන් එක් සංඝෝචනනක සුක්කච්චසට්ඨි ඇවැන සදහා පළමු ඇවැනට සමෝධාන පිරිවෙස දුන්නේ ය. ඒ මම සංඝයා (ගෙන්) පස් දිනක් පිළිසන් වූ අතර අවන් එක් සංඝෝචනනක සුක්කච්චසට්ඨි ඇවැනට සරයක මානන යැදිමි. ඒ මට සංඝයා තෙමේ පස් දිනක් පිළිසන් අතර අවන් එක් සංඝෝචනනක සුක්කච්චසට්ඨි ඇවැනට සරයක මානන දුන්නේ ය. ඒ මම පිරු මානන ඇතිසෙමි, අඛ්‍යානයට යොන්‍ය වැ සිටියෙමි, පස් දිනක් පිළිසන් වූ සංඝෝචනනක සුක්කච්චසට්ඨි ඇවැනකට අතර පැමිණියෙමි. ඒ මම සංඝයා (ගෙන්) පස් දිනක් පිළිසන් අතර අවන් එක් සංඝෝචනනක සුක්කච්චසට්ඨි ඇවැනට මූලායපටිකස්සනාව යැදිමි. ඒ මට සංඝයා තෙමේ පස්දිනක් පිළිසන් අතර අවන් එක් සංඝෝචනනක සුක්කච්චසට්ඨි ඇවැනට මූලායපටිකස්සනාව කෙළේ ය. ඒ මම සංඝයා (ගෙන්) පස් දිනක් පිළිසන් අතර අවන් එක් සංඝෝචනනක සුක්කච්චසට්ඨි ඇවැන සදහා පළමු ඇවැන පටන් කොට සමෝධාන පිරිවෙස යැදිමි. ඒ මට සංඝයා තෙමේ පස් දිනක් පිළිසන් වූ අතර අවන් එක් සංඝෝචනනක සුක්කච්චසට්ඨි ඇවැන සදහා පළමු ඇවැන පටන් කොට සමෝධාන පිරිවෙස දුන්නේ ය. ඒ මම සංඝයාගෙන් පස් දිනක් පිළිසන් එක් සංඝෝචනනක සුක්කච්චසට්ඨි අතුරු ඇවැනට සරයක මානන යැදිමි. ඒ මට සංඝයා තෙමේ පස් දිනක් පිළිසන් එක් සංඝෝචනනක සුක්කච්චසට්ඨි අතුරු ඇවැනට සරයක මානන දුන්නේ ය. වහන්ස, ඒ මම පිරු මානන ඇතිසෙමි, සංඝයා (ගෙන්) අඛ්‍යානය යදිමි” යනු සී.

දෙවනු ද ඉල්ලිය යුතු. තෙවනු ද ඉල්ලිය යුතු.

3. වාක්‍යන වූ ප්‍රතිබල මහණක්නු විසින් සංඝයා තෙමේ මෙසේ දැන්විය යුතු:

“වහන්ස, සංඝයා තෙමේ මාගේ වචනය අසාවා. මේ උදයී මහණ තෙම පක්‍ෂයක් පිළිසන් එක් සංඝෝචනනක සුක්කච්චසට්ඨි ඇවැනකට පැමිණියේ ය. හේ සංඝයා (ගෙන්) පක්‍ෂයක් පිළිසන් එක් සංඝෝචනනක සුක්කච්චසට්ඨි ඇවැනට පක්‍ෂපරිවාසය යැදී ය. සංඝයා තෙමේ උදයී මහණට පක්‍ෂයක් පිළිසන් එක් සංඝෝචනනක සුක්කච්චසට්ඨි ඇවැනට පක්‍ෂපරි-වාසය දුන්නේ ය. හේ පිරිවෙස වසන්නේ ඒ අතර පස් දිනක් පිළිසන් සංඝෝචනනක සුක්කච්චසට්ඨි ඇවැනකට පැමිණියේ ය. හේ සංඝයා (ගෙන්) පස් දිනක් පිළිසන් අතර අවන් එක් සංඝෝචනනක සුක්කච්චසට්ඨි ඇවැනට මූලායපටිකස්සනාව යැදිද්දේ ය.-

සමෂිඝා උද්ඝිං භික්ඛුං අනන්දා එකිංසා ආපනතියා සංඝොවනනිකාය සුක්කත්ථිසට්ඨියා පඤ්චාභපට්ච්ඡන්තාය මූලායපටිකස්සි. සො සමෂිඝං අනන්දා එකිංසා ආපනතියා සංඝොවනනිකාය සුක්කත්ථිසට්ඨියා පඤ්චාභපට්ච්ඡන්තාය පුරිමාය ආපනතියා සමොධානපරිවාසං යාචි. සමෂිඝා උද්ඝිංසං භික්ඛුනො අනන්දා එකිංසා ආපනතියා සංඝොවනනිකාය සුක්කත්ථිසට්ඨියා පඤ්චාභපට්ච්ඡන්තාය පුරිමාය ආපනතියා සමොධානපරිවාසං අද්ඝි. සො පරිවුත්ථපරිවාසො මානත්තාරතො අනන්දා එකං ආපනතිං ආපඤ්ඤා සංඝොවනනිකං සුක්කත්ථිසට්ඨියං පඤ්චාභපට්ච්ඡන්තං. සො සමෂිඝං අනන්දා එකිංසා ආපනතියා සංඝොවනනිකාය සුක්කත්ථිසට්ඨියා පඤ්චාභපට්ච්ඡන්තාය මූලාය පටිකස්සන්තං යාචි. සමෂිඝා උද්ඝිං භික්ඛුං අනන්දා එකිංසා ආපනතියා සංඝොවනනිකාය සුක්කත්ථිසට්ඨියා පඤ්චාභපට්ච්ඡන්තාය මූලායපටිකස්සි. සො සමෂිඝං අනන්දා එකිංසා ආපනතියා සංඝොවනනිකාය සුක්කත්ථිසට්ඨියා පඤ්චාභපට්ච්ඡන්තාය පුරිමාය ආපනතියා සමොධානපරිවාසං යාචි. සමෂිඝා උද්ඝිංසං භික්ඛුනො අනන්දා එකිංසා ආපනතියා සංඝොවනනිකාය සුක්කත්ථිසට්ඨියා පඤ්චාභපට්ච්ඡන්තාය මූලායපටිකස්සි. සො සමෂිඝං අනන්දා එකිංසා ආපනතියා සංඝොවනනිකාය සුක්කත්ථිසට්ඨියා පඤ්චාභපට්ච්ඡන්තාය පුරිමාය ආපනතියා සමොධානපරිවාසං යාචි. සමෂිඝා උද්ඝිංසං භික්ඛුනො අනන්දා එකිංසා ආපනතියා සංඝොවනනිකාය සුක්කත්ථිසට්ඨියා පඤ්චාභපට්ච්ඡන්තාය පුරිමාය ආපනතියා සමොධානපරිවාසං අද්ඝි. සො පරිවුත්ථපරිවාසො සමෂිඝං තිස්සන්තං ආපනතිනං ඡාරතනං මානතනං යාචි. සමෂිඝා උද්ඝිංසං භික්ඛුනො තිස්සන්තං ආපනතිනං ඡාරතනං මානතනං අද්ඝි.

[illegible]

සමස්ත තෙමේ උද්‍යම මහණනට පස් දිනක් පිළිසන්, අතර අවන් එක් සංඝෝචනනක සුක්කච්ඡිසට්ඨි ඇවැනට මූලායපටිකස්සනාව කෙළේ ය. හේ සමස්ත (ගෙන්) පස් දිනක් පිළිසන්, අතර අවන් එක් සංඝෝචනනක සුක්කච්ඡිසට්ඨි ඇවැන සදහා පළමු ඇවැන පටන් කොට සමෝධාන පිරිවෙස යැද්දේ ය. සමස්ත තෙමේ උද්‍යම මහණනට පස් දිනක් පිළිසන් අතර අවන් එක් සංඝෝචනනක සුක්කච්ඡිසට්ඨි ඇවැන සදහා පළමු ඇවැන පටන් කොට සමෝධාන පිරිවෙස දුන්නේ ය. හේ වුසු පිරිවෙස ඇත්තේ, මානනට යොග්‍ය වූ සිටියේ, එයතර පස් දිනක් පිළිසන් එක් සංඝෝචනනක සුක්කච්ඡිසට්ඨි ඇවැනකට පැමිණියේ ය. හේ සමස්ත (ගෙන්) පස් දිනක් පිළිසන් අතර අවන් එක් සංඝෝචනනක සුක්කච්ඡිසට්ඨි ඇවැනට මූලායපටිකස්සනාව යැදී ය. සමස්ත තෙමේ උද්‍යම මහණනට පස් දිනක් පිළිසන් අතර අවන් එක් සංඝෝචනනක සුක්කච්ඡිසට්ඨි ඇවැනට මූලායපටිකස්සනාව කෙළේ ය. තෙ තෙම සමස්ත (ගෙන්) පස් දිනක් පිළිසන්, අතර අවන් එක් සංඝෝචනනක සුක්කච්ඡිසට්ඨි ඇවැන සදහා පළමු ඇවැන පටන් කොට සමෝධාන පිරිවෙස යැද්දේ ය. සමස්ත තෙමේ උද්‍යම මහණනට පස් දිනක් පිළිසන්, අතර අවන් එක් සංඝෝචනනක සුක්කච්ඡිසට්ඨි ඇවැන සදහා පළමු ඇවැන පටන් කොට සමෝධාන පිරිවෙස දුන්නේ ය. හේ වුසු පිරිවෙස ඇතිවේ, සමස්ත (ගෙන්) තුන් ඇවැත්තට සරයෙක මානන යැද්දේ ය. සමස්ත තෙමේ උද්‍යම මහණනට තුන් ඇවැත්තට සරයෙක මානන දුන්නේ ය.

හේ මානව පුරුෂයෝ, එයතරු පස් දිනක් පිළිසන් එක් සඤ්චනතක සුක්කතිසංඛි ඇවැනකට පැමිණියේ ය. හේ සඬ්ඝයා (හෙත්) පස් දිනක් පිළිසන්, අතරු අවන් එක් සඤ්චනතක සුක්කතිසංඛි ඇවැනට මූලාය පටිකස්සනාව යැද්දේ ය. සඬ්ඝ තෙමේ උද්ඛි මහණහට පස් දිනක් පිළිසන් අතරු අවන් එක් සඤ්චනතක සුක්කතිසංඛි ඇවැනට මූලායපටිකස්සනාව කෙළේ ය. හෙ තෙමේ සඬ්ඝයා (හෙත්) පස් දිනක් පිළිසන් අතරු අවන් එක් සඤ්චනතක සුක්කතිසංඛි ඇවැන සදහා පළමු ඇවැන පටන් කොට සමොධාන පිරිවෙස යැද්දේ ය. සඬ්ඝ තෙමේ උද්ඛි මහණහට පස් දිනක් පිළිසන් අතරු අවන් එක් සඤ්චනතක සුක්කතිසංඛි ඇවැන සදහා පළමු ඇවැන පටන් කොට සමොධාන පිරිවෙස දුන්නේ ය. හේ චුසු පිරිවෙස ඇත්තේ සඬ්ඝයා (හෙත්) පස් දිනක් පිළිසන්, අතරු අවන් සඤ්චනතක සුක්කතිසංඛි ඇවැනට සරයෙක මානව යැද්දේ ය. සඬ්ඝ තෙමේ උද්ඛි මහණහට පස් දිනක් පිළිසන් අතරු අවන් එක් සඤ්චනතක සුක්කතිසංඛි ඇවැනට සරයෙක මානව දුන්නේ ය. හේ පිරු මානව ඇතියෝ, අඬ්භානසට යොග්‍ය වැ සිරියෝ, එයතරු පස් දිනක් පිළිසන් එක් සඤ්චනතක සුක්කතිසංඛි ඇවැනකට පැමිණියේ ය හේ සඬ්ඝයා (හෙත්) පස් දිනක් පිළිසන් අතරු අවන් එක් සඤ්චනතක සුක්කතිසංඛි ඇවැනට මූලායපටිකස්සනාව යැද්දේ ය. සඬ්ඝ තෙමේ උද්ඛි මහණහට පස් දිනක් පිළිසන් අතරු අවන් එක් සඤ්චනතක සුක්කතිසංඛි ඇවැනට මූලායපටිකස්සනාව කෙළේ ය. හේ සඬ්ඝයා (හෙත්) පස් දිනක් පිළිසන් අතරු අවන් එක් සඤ්චනතක සුක්කතිසංඛි ඇවැන සදහා පළමු ඇවැන පටන් කොට සමොධාන පිරිවෙස යැද්දේ ය. -

සඛෙසා උදුසිස්ස භික්ඛුනො අනන්තර ඵකිස්සා ආපතනිතා සංඝොවනනිකාය සුක්කතිසංඝිතා පඤ්චාභපට්ඨිච්ඡන්තාය පුරිමාය ආපතනිතා සමොධානපරිවාසා අදුසි. සො පරිවුත්ථපරිවාසො සඛෙසං අනන්තර ඵකිස්සා ආපතනිතා සංඝොවනනිකාය සුක්කතිසංඝිතා පඤ්චාභපට්ඨිච්ඡන්තාය ඡාරතනං මානතනං යාචි. සඛෙසා උදුසිස්ස භික්ඛුනො අනන්තර ඵකිස්සා ආපතනිතා සංඝොවනනිකාය සුක්කතිසංඝිතා පඤ්චාභපට්ඨිච්ඡන්තාය ඡාරතනං මානතනං අදුසි. සො විණ්ණමානතෙනා සඛෙසං අබ්භානං යාචති. යදි සඛෙසස්ස පතනකල්ලං සඛෙසා උදුසි භික්ඛුං අබ්භෙය්‍ය. ඵසා ඤානති.

සුණාතු මෙ භතෙන සඛෙසා. අයං උදුසි භික්ඛු ඵකං ආපතනිං ආපජ්ජි සංඝොවනනිකා සුක්කතිසංඝිතා පඤ්චාභපට්ඨිච්ඡන්තං -පෙ- සො විණ්ණමානතෙනා සඛෙසං අබ්භානං යාචති. සඛෙසා උදුසිං භික්ඛුං අබ්භෙය්‍ය. යස්සායසමානා බමති උදුසිස්ස භික්ඛුනො අබ්භානං, සො තුණ්හස්ස. යස්ස නකබමති සො භාසෙය්‍ය.

දුතියමි ඵතමත්ථං වදාමි -පෙ-. තතියමි ඵතමත්ථං වදාමි -පෙ-.

අබ්භිතො සඛෙසන උදුසි භික්ඛු. බමති සඛෙසස්ස. තස්මා තුණ්හි. ඵවමෙතං ධාරයාමිති.

පඤ්චාභපට්ඨිච්ඡන්තා අබ්භානං නිබ්බිතං.

සුක්කතිසංඝිතා සමතනා.

2. පරිවාසො

අග්ගසමොධානපරිවාසො

1. තෙන බො පන සමයොන අඤ්ඤාතරො භික්ඛු සමබ්භුලා සඛෙසා-දිසෙසා ආපතනියො ආපනො හොති. ඵකා ආපතනි ඵකාභපට්ඨිච්ඡන්තා, ඵකා ආපතනි ද්විභපට්ඨිච්ඡන්තා, ඵකා ආපතනි ත්‍රිභපට්ඨිච්ඡන්තා, ඵකා ආපතනි චතුර්භපට්ඨිච්ඡන්තා, ඵකා ආපතනි පඤ්චාභපට්ඨිච්ඡන්තා, ඵකා ආපතනි ඡාර-පට්ඨිච්ඡන්තා, ඵකා ආපතනි සත්තාභපට්ඨිච්ඡන්තා, ඵකා ආපතනි අට්ඨාභ-පට්ඨිච්ඡන්තා, ඵකා ආපතනි නවාභපට්ඨිච්ඡන්තා, ඵකා ආපතනි දසාභ-පට්ඨිච්ඡන්තා.

සඛ්‍ය තෙමේ උද්‍යයි මහණහට පස් දිනක් පිළිසන් අතර අවන් එක් සඤ්චනතක සුක්කතිසට්ඨි ඇවැන සඳහා පළමු ඇවැන පටන් කොට සමොධාන පිරිවෙස දුන්නේ ය. හේ සඛ්‍යයා (ගෙන්) පස් දිනක් පිළිසන් අතර අවන් එක් සඤ්චනතක සුක්කතිසට්ඨි ඇවැනට සරයෙක මානන යැද්දේ ය. සඛ්‍ය තෙමේ උද්‍යයි මහණහට පස් දිනක් පිළිසන් අතර අවන් එක් සඤ්චනතක සුක්කතිසට්ඨි ඇවැනට සරයෙක මානන දුන්නේ ය. හේ පිරු මානන ඇතියේ, සඛ්‍යයාගෙන් අඛ්‍යානය ඉල්ලයි. ඉදින් සඛ්‍යයාට මේ කමිය ප්‍රාප්තකාල වේ. නම් සඛ්‍ය තෙමේ උද්‍යයි මහණහට අඛ්‍යානය කරන්නේ ය. මේ ඥාතිය යි.

සඛ්‍ය තෙමේ මාගේ වචනය අසාවා: මේ උද්‍යයි මහණ තෙම පක්‍ෂයක් පිළිසන් එක් සඤ්චනතක සුක්කතිසට්ඨි ඇවැනකට පැමිණියේ ය... හේ පිරු මානන ඇත්තේ, සඛ්‍යයා (ගෙන්) අඛ්‍යානය යදී. සඛ්‍ය තෙමේ උද්‍යයි මහණහට අඛ්‍යානය කෙරෙයි. යම් ආයුෂමතත්තට උද්‍යයි මහණහු පිළිබඳ අඛ්‍යානය රිසියේ නම්, හේ නිහඬ වේවා. යමක්හට නො රිසියේ නම්, හේ කියාවා.

දෙවනු ද මේ කරුණ කියමි ... තෙවනු ද මේ කරුණ කියමි ...

සඛ්‍යයා විසින් උද්‍යයි මහණ තෙම අඛිතින ය. සඛ්‍යයාට ඒ රිසියෙයි. එහෙයින් නිහඬ ය. මෙසේ මෙය සලකමි'' යනු යි.

පක්කපට්ඨනන අඛ්‍යානය නිමයේ ය.

සුක්කතිසට්ඨි ඇවැනට පිළියම් සමාපන ය.

2. පිරිවෙස

අග්ගසමොධාන පිරිවෙස.

1. එ සමයෙහි එක්තරු මහණෙක් බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් අවන්නේ වෙයි. එක් ඇවැතෙක් එක් දිනක් පිළිසන් ය. එක් ඇවැතෙක් දෙදිනක් පිළිසන් ය. එක් ඇවැතෙක් තෙදිනක් පිළිසන් ය. එක් ඇවැතෙක් සිව්දිනක් පිළිසන් ය. එක් ඇවැතෙක් පස්දිනක් පිළිසන් ය. එක් ඇවැතෙක් සදිනක් පිළිසන් ය. එක් ඇවැතෙක් සත් දිනක් පිළිසන් ය. එක් ඇවැතෙක් අටදිනක් පිළිසන් ය. එක් ඇවැතෙක් නවදිනක් පිළිසන් ය. එක් ඇවැතෙක් දසදිනක් පිළිසන් ය.

2. සො භික්‍ෂුනං ආරොවෙසි: අහං ආවුසො සමබහුලාසඛිසාදිසෙසා ආපනතියො ආපජ්ජිං. එකා ආපනති එකාහපට්ච්ඡන්තා -පෙ- එකා ආපනති දසාහපට්ච්ඡන්තා. කථං හු බො මයා පටිපජ්ජිතබ්බතති? හගවතො එතමස්සං ආරොවෙසු: තෙන හි භික්‍ෂුවෙ සඛෙසා තස්ස භික්‍ෂුනො තාසං ආපනතිනං යා ආපනති දසාහපට්ච්ඡන්තා තස්සා අගෙසන සමොධානපරිවාසං දෙනු. එවං ව පන භික්‍ෂුවෙ දුතඛෙබ්බා: තෙන භික්‍ෂුවෙ භික්‍ෂුනා සඛිසං උපසඛකඤ්ඤා -පෙ- එවමස්ස වචනීයො: “අහං හනෙන සමබහුලා සඛිසාදිසෙසා ආපනතියො ආපජ්ජිං. එකා ආපනති එකාහ-පට්ච්ඡන්තා -පෙ- එකා ආපනති දසාහපට්ච්ඡන්තා. සො’හං හනෙන සඛිසා තාසං ආපනතිනං යා ආපනති දසාහපට්ච්ඡන්තා, තස්සා අගෙසන සමොධානපරිවාසං යාවාමිති. දුතියමපි යාවිතඛෙබ්බා -පෙ- තතියමපි යාවිතඛෙබ්බා. -පෙ-

3. ව්‍යතෙතන භික්‍ෂුනා පටිබලෙන සඛෙසා ඤාපෙනඛෙබ්බා:

“සුණංහු මෙ හනෙන සඛෙසා: අයං ඉත්ථන්තාමො භික්‍ෂු සමබහුලා සඛිසාදිසෙසා ආපනතියො ආපජ්ජි. එකා ආපනති එකාහපට්ච්ඡන්තා -පෙ- එකා ආපනති දසාහපට්ච්ඡන්තා. සො සඛිසං තාසං ආපනතිනං යා ආපනති දසාහපට්ච්ඡන්තා, තස්සා අගෙසන සමොධානපරිවාසං යාවති. යදි සඛිසස්ස පතතකල්ලං, සඛෙසා ඉත්ථන්තාමස්ස භික්‍ෂුනො තාසං ආපනතිනං යා ආපනති දසාහපට්ච්ඡන්තා, තස්සා අගෙසන සමොධානපරිවාසං දදෙය්‍ය. එසා ඤාතති.

සුණංහු මෙ හනෙන සඛෙසා: අයං ඉත්ථන්තාමො භික්‍ෂු සමබහුලා සඛිසාදිසෙසා ආපනතියො ආපජ්ජි. එකා ආපනති එකාහපට්ච්ඡන්තා -පෙ- එකා ආපනති දසාහපට්ච්ඡන්තා. සො සඛිසං තාසං ආපනතිනං යා ආපනති දසාහපට්ච්ඡන්තා, තස්සා අගෙසන සමොධානපරිවාසං යාවති. සඛෙසා ඉත්ථන්තාමස්ස භික්‍ෂුනො තාසං ආපනතිනං යා ආපනති දසාහපට්ච්ඡන්තා තස්සා අගෙසන සමොධානපරිවාසං දෙති. යස්සායසමතො බමති ඉත්ථන්තා-මස්ස භික්‍ෂුනො තාසං ආපනතිනං යා ආපනති දසාහපට්ච්ඡන්තා තස්සා අගෙසන සමොධානපරිවාසස්ස දුතං, සො තුණහස්ස යස්ස නකබමති සො භාසෙය්‍ය.

දුතියමපි එතමත්ථං වදාමි -පෙ-. තතියමපි එතමත්ථං වදාමි -පෙ-.

දිනෙනා සඛෙසන ඉත්ථන්තාමස්ස භික්‍ෂුනො තාසං ආපනතිනං යා ආපනති දසාහපට්ච්ඡන්තා, තස්සා අගෙසන සමොධානපරිවාසො. බමති සඛිසස්ස තස්මා තුණති. එවමෙතං ධාරයාමි”ති.

අගස්සමොධානපරිවාසො නිබ්බිතො.

2. හෙතෙම “ඇවැත්නි, මම බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත්වලට පැමිණියෙමි. එක් ඇවැත්නෙක් එක් දිනක් පිළිසන් ය ... එක් ඇවැත්නෙක් දසදිනක් පිළිසන් ය. මා විසින් කෙසේ පිළිපැදිය යුතු ද?” යි මහණනට සැලකෙළේ ය. ඔහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මේ කරුණ සැලකළහ. (භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මේ වදනෙන්:) “මහණෙනි, එසේ නම් සංඝ තෙම ඒ මහණනට ඒ ඇවැත් අතුරෙන් යම් ඇවැත්නෙක් දසදිනක් පිළිසන් ද, ඒ ඇවැත්නේ අගයෙන් (ඒ ඇවැත්නේ ප්‍රමාණයෙන්) සමොධාන පරිවාසය දේවා මහණෙනි, එය මෙසේ දිය යුතු: මහණෙනි, ඒ මහණනු විසින් සංඝයා වෙත එළඹ මෙසේ කිය යුතු: “වහන්ස මම බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත්වලට පැමිණියෙමි. එක් ඇවැත්නෙක් එක් දිනක් පිළිසන් ය... එක් ඇවැත්නෙක් දසදිනක් පිළිසන් ය. වහන්ස, ඒ මම ඒ ඇවැත් අතුරෙන් යම් ඇවැත්නෙක් දස දිනක් පිළිසන් ද, ඒ ඇවැත්නේ අගයෙන් සමොධාන පරිවාසය සහනු යදිමි” යනුයි. දෙවනුව යැදිය යුතු ... තෙවනුව යැදිය යුතු

3. වාක්‍ය ප්‍රතිබල මහණකු විසින් සංඝයා දැන්විය යුතු:

“වහන්ස, සංඝ තෙම මාගේ වචනය අසාවා: මේ නම් ඇති මේ මහණ බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත්වලට පැමිණියේ ය. එක් දිනක් පිළිසන් එක් ඇවැත්නෙක් ... එක් ඇවැත්නෙක් දසදිනක් පිළිසන් ය. හෙතෙම ඒ ඇවැත් අතුරෙන් යම් ඇවැත්නෙක් දසදිනක් පිළිසන් ද, ඒ ඇවැත්නේ අගයෙන් සමොධාන පරිවාසය සහනු යදිමි. ඉදින් සංඝයාට ප්‍රාණාකාල කම්පයක් වී නම්, සංඝ තෙම මේ නම් නිකුත්ව ඒ ඇවැත් අතුරෙන් යම් ඇවැත්නෙක් දස දිනක් පිළිසන් ද, ඒ ඇවැත්නේ අගයෙන් සමොධාන පරිවාසය දෙන්නේ ය. මේ ඥාපනය ය.

වහන්ස, සංඝ තෙම මාගේ වචනය අසාවා: මෙතම් මහණ තෙම බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත්වලට පැමිණියේ ය. එක් ඇවැත්නෙක් එක් දිනක් පිළිසන් ය ... එක් ඇවැත්නෙක් දසදිනක් පිළිසන් ය. ඒ මහණ ඒ ඇවැත් අතුරෙන් යම් ඇවැත්නෙක් දස දිනක් පිළිසන් ද, ඒ ඇවැත්නේ අගයෙන් සමොධාන පරිවාසය සහනු යදි. සංඝ තෙම මේ නම් මහණනට යම් ඇවැත්නෙක් දසදිනක් පිළිසන් ද, ඒ ඇවැත්නේ අගයෙන් සමොධාන පරිවාසය දෙයි. මේ නම් ඇති මහණනට ඒ ඇවැත් අතුරෙන් යම් ඇවැත්නෙක් දසදිනක් පිළිසන් ද, ඒ ඇවැත්නේ අගයෙන් සමොධාන පරිවාසය යම් ආයුෂමනකුට අනිමන නම්, හෙතෙම නිහඬ වේවා. යමකුට අනනිමන නම් හෙතෙම කියාවා

දෙවනුව මේ කරුණ කියමි ... තෙවනුව මේ කරුණ කියමි ...

සංඝයා විසින් මෙතම් මහණනට ඒ ඇවැත් අතුරෙන් යම් ඇවැත්නෙක් දසදිනක් පිළිසන් ද, ඒ ඇවැත්නේ අගයෙන් (ප්‍රමාණයෙන්) සමොධාන පරිවාසය දෙන ලදී. සංඝයාට එය ඊසියෙයි. එහෙයින් නිහඬ ය. මේ කරුණ මෙසේ පිළිගනිමි”

විරපට්ඨ්ඤාආග්ගසමොධානපට්ඨාසො

1. තෙන ඛො පන සමයෙන අඤ්ඤාතරො හික්ඛු සමබ්බුලා සඛ්ඤාදිසෙසා ආපතනියො ආපනො තොති: එකා ආපතනි එකාහපට්ඨ්ඤා, ද්වො ආපතනියො ද්විහපට්ඨ්ඤායො, තිසෙසා ආපතනියො තිහපට්ඨ්ඤායො, චතසෙසා ආපතනියො චතුහපට්ඨ්ඤායො, පඤ්ඤා ආපතනියො පඤ්ඤාහපට්ඨ්ඤායො, ඡආපතනියො ඡාහපට්ඨ්ඤායො, සත්ත ආපතනියො සත්තාහපට්ඨ්ඤායො, අට්ඨ ආපතනියො අට්ඨාහපට්ඨ්ඤායො, නව ආපතනියො නවාහපට්ඨ්ඤායො, දස ආපතනියො දසාහපට්ඨ්ඤායො.

2. සො හික්ඛුනා ආරොවෙසී: අහං ආවුසො සමබ්බුලා සඛ්ඤාදිසෙසා ආපතනියො ආපජ්ජිං. එකා ආපතනි එකාහපට්ඨ්ඤා -පෙ- දස ආපතනියො දසාහපට්ඨ්ඤායො. කථං හු ඛො මයා පටිපජ්ජිතබ්බන්ති? හගචතො එතමන්ථා ආරොවෙසුං. “තෙන හි හික්ඛවෙ සඛෙසා තස්ස හික්ඛුතො තාසං ආපතනිනං යා ආපතනියො සබ්බවිරපට්ඨ්ඤායො තාසං අග්ගෙහ සමොධානපට්ඨාසං දෙදු. එවං ච පන හික්ඛවෙ දුතඛෙබ්බා: තෙන හික්ඛවෙ හික්ඛුනා සඛ්ඤා උපසංකම්භිතා එකංසං උත්තරසම්මා කරිතා -පෙ- එවමස්ස වචනීයො: අහං හන්තෙහ සමබ්බුලා සඛ්ඤාදිසෙසා ආපතනියො ආපජ්ජිං. එකා ආපතනි එකාහපට්ඨ්ඤා -පෙ- දස ආපතනියො දසාහපට්ඨ්ඤායො. සො’හං හන්තෙහ සඛ්ඤා තාසං ආපතනිනං යා ආපතනියො සබ්බවිරපට්ඨ්ඤායො තාසං අග්ගෙහ සමොධානපට්ඨාසං යාමාමි”ති, දුතියමපි යාමිතඛෙබ්බා -පෙ- තතියමපි යාමිතඛෙබ්බා -පෙ-.

3. ව්‍යන්තෙන හික්ඛුනා පට්ඨලෙන සඛෙසා ඤ්ඤෙතඛෙබ්බා:

“සුඤ්ඤානු මෙ හන්තෙහ සඛෙසා අයං ඉත්ථන්තාමො හික්ඛු සමබ්බුලා සඛ්ඤාදිසෙසා ආපතනියො ආපජ්ජි. එකා ආපතනි එකාහපට්ඨ්ඤා -පෙ- දස ආපතනියො දසාහපට්ඨ්ඤායො. සො සඛ්ඤා තාසං ආපතනිනං යා ආපතනියො සබ්බවිරපට්ඨ්ඤායො තාසං අග්ගෙහ සමොධානපට්ඨාසං යාමති. යදි සඛ්ඤායං පත්තකල්ලං, සඛෙසා ඉත්ථන්තාමස්ස හික්ඛුතො තාසං ආපතනිනං යා ආපතනියො සබ්බවිරපට්ඨ්ඤායො තාසං අග්ගෙහ සමොධානපට්ඨාසං දදෙය්‍ය. එසා ඤ්ඤාති.

සුඤ්ඤානු මෙ හන්තෙහ සඛෙසා. අයං ඉත්ථන්තාමො හික්ඛු සමබ්බුලා සඛ්ඤාදිසෙසා ආපතනියො ආපජ්ජි එකා ආපතනි එකාහපට්ඨ්ඤා -පෙ- දස ආපතනියො දසාහපට්ඨ්ඤායො.¹ සො සඛ්ඤා තාසං ආපතනිනං යා ආපතනියො සබ්බවිරපට්ඨ්ඤායො, තාසං අග්ගෙහ සමොධානපට්ඨාසං යාමති. -

චිරපටිච්ඡන්ත අගස්සමොධාන පිරිවෙස

1. එ සමයෙහි එක්තරා මහණෙක් බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත්වලට පැමිණියේය. එක් ඇවැතෙක් එක් දිනක් පිළිසන් ය. දෙ ඇවැතෙක් දෙදිනක් පිළිසන් ය තුන් ඇවැතෙක් තෙදිනක් පිළිසන් ය. සිවු ඇවැතෙක් සිවු දිනක් පිළිසන් ය. ඇවැත් පහක් පස් දිනක් පිළිසන් ය. ඇවැත් සයෙක් සදිනක් පිළිසන් ය. ඇවැත් ඇවැත් සතෙක් සත් දිනක් පිළිසන් ය. ඇවැත් අටෙක් අට දිනක් පිළිසන් ය. ඇවැත් නවයෙක් නව දිනක් පිළිසන් ය. ඇවැත් දසයෙක් දස දිනක් පිළිසන් ය.

2. හෙ තෙම “ඇවැත්ති, මම බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත්වලට පැමිණියෙමි. එක් ඇවැතෙක් එක් දිනක් පිළිසන් ය ... ඇවැත් දසයෙක් දසදිනක් පිළිසන් ය. මා විසින් කෙසේ පිළිපැදිය යුතු ද?” යි මහණනුතට කී ය. ඔහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මේ කරුණ සැල කළහ. “මහණෙනි, එසේ නම් සඛ්‍ය තෙමේ ඒ මහණකට ඒ ඇවැත් අතුරෙන් හැමට වැඩිකල් පිළිසන් යම් ඇවැත්නු වෙද්ද, ඒ ඇවැත්වල අගයෙන් සමොධාන-පිරිවෙස දේවා. මහණෙනි, සමොධානපිරිවෙස මෙසේ දිය යුතු: මහණෙනි, ඒ මහණ විසින්, සඛ්‍යයා වෙත එළැඹ උතුරුසහ එකස් කොට පෙරෙවැ... මෙසේ කිය යුතු: “වහන්ස, මම බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් අවන්මි. එක් ඇවැතෙක් එක් දිනක් පිළිසන් ය... දස ඇවැතෙක් දසදිනක් පිළිසන් ය. වහන්ස, ඒ මම ඒ ඇවැත් අතුරෙන් යම් ඇවැත්නු හැමට වැඩිකල් පිළිසන් වූනු ද, ඒ ආපනානින්ගේ අගයෙන් සමොධානපරිවාසය සඛ්‍යයා යදිමි” යනු යි. දෙවනුව යැදිය යුතු: ... තෙවනුව යැදිය යුතු.

3. වාසනා ප්‍රතිබල මහණකු විසින් සඛ්‍යයා මෙසේ දැන්විය යුතු: “වහන්ස, සඛ්‍ය තෙම මාගේ වචනය අසවා මෙ නම් ඇති මේ භික්‍ෂු තෙම බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් අවන් ය. එක් ඇවැතෙක් එක් දිනක් පිළිසන් ය. දස ඇවැතෙක් දසදිනක් පිළිසන් ය. හෙ තෙම ඒ ඇවැත් අතුරෙන් යම් ඇවැත් හැමට වැඩිකල් පිළිසන් ද, ඒ ආපනානින්ගේ අගයෙන් සමොධානපරිවාසය සඛ්‍යයා යදිසි. ඉදින් කම්ම සඛ්‍යයාට පැමිණි කල් ඇත්තේ නම්, සඛ්‍ය තෙමේ මෙ නම් භික්‍ෂුකට ඒ ඇවැත් අතුරෙන් යම් ඇවැත් හැමට වැඩිකල් පිළිසන් ද, ඒ ආපනානින්ගේ අගයෙන් සමොධාන පරිවාසය දෙන්නේ ය. මේ ඥානිය ය.

වහන්ස, සඛ්‍ය තෙම මාගේ වචනය අසවා. මේ නම් ඇති මේ භික්‍ෂු තෙම බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් අවන් ය. එක් ඇවැතෙක් එක් දිනක් පිළිසන් ය... දස ඇවැතෙක් දස දිනක් පිළිසන් ය. හෙ තෙම ඒ ඇවැත් අතුරෙන් යම් ඇවැත් හැමට වැඩිකල් පිළිසන් ද, ඒ ආපනානින්ගේ අගයෙන් සමොධානපරිවාසය යදිසි. -

සඛිකා ඉත්තනාමස්ස භික්ඛුනො තාසං ආපනතිනං යා ආපනතියො සබ්බවිරපට්ච්ඡන්තායො, තාසං අග්‍රෙස්සන සමොධානපරිවාසං දෙනි යස්සා-යසමනො බමති ඉත්තනාමස්ස භික්ඛුනො තාසං ආපනතිනං යා ආපනතියො සබ්බවිරපට්ච්ඡන්තායො, තාසං අග්‍රෙස්සන සමොධානපරිවාසස්ස දානං, සො ඩුණ්ණස්ස යස්ස නකකමති, සො භාසෙය්‍ය දුතියමි ඵතමන්තං වදාමි - පෙ-තනියමි ඵතමන්තං වදාමි - පෙ-.

දිනො සඛිකා ඉත්තනාමස්ස භික්ඛුනො තාසං ආපනතිනං යා ආපනතියො සබ්බවිරපට්ච්ඡන්තායො, තාසං අග්‍රෙස්සන සමොධානපරිවාසො. බමති සඛිකස්ස. තස්මා ඩුණ්ණි, ඵවමෙනං ධාරයාමි”ති

අග්‍රෙස්සමොධානං නිවහිතං.

දෝමාසපරිවාසො

1. තෙන ඛො පන සමයෙන අඤ්ඤාතරො භික්ඛු දෝ සඛිකාදිසෙසා ආපනතියො ආපනො හොති දෝමාසපට්ච්ඡන්තායො. තස්ස ඵතදහොසි: අහං බො දෝ සඛිකාදිසෙසා ආපනතියො ආපජ්ජිං දෝමාසපට්ච්ඡන්තායො. යනනුතාහං සඛිකං ඵකිස්සා ආපනතියා දෝමාසපට්ච්ඡන්තාය දෝමාස-පරිවාසං යාවෙය්‍යන්ති. සො සඛිකං ඵකිස්සා ආපනතියා දෝමාසපට්ච්ඡන්තාය දෝමාසපරිවාසං යාමි. තස්ස සඛිකා ඵකිස්සා ආපනතියා දෝමාස-පට්ච්ඡන්තාය දෝමාසපරිවාසං අදාසි. තස්ස පරිවසනාස්ස ලජ්ඣධමෙමා ඔක්කමි: අහං බො දෝ සඛිකාදිසෙසා ආපනතියො ආපජ්ජිං දෝමාස-පට්ච්ඡන්තායො. තස්ස මෙ ඵතදහොසි: “අහං බො දෝ සඛිකාදිසෙසා ආපනතියො ආපජ්ජිං දෝමාසපට්ච්ඡන්තායො. යනනුතාහං සඛිකං ඵකිස්සා ආපනතියා දෝමාසපට්ච්ඡන්තාය දෝමාසපරිවාසං යාවෙය්‍යන්ති. සො හං සඛිකං ඵකිස්සා ආපනතියා දෝමාසපට්ච්ඡන්තාය දෝමාසපරිවාසං යාමි. තස්ස මෙ සඛිකා ඵකිස්සා ආපනතියා දෝමාසපට්ච්ඡන්තාය දෝමාසපරිවාසං අදාසි. තස්ස පරිවසනාස්ස ලජ්ඣධමෙමා ඔක්කමි: යනනුතාහං සඛිකං ඉතරස්සාපි ආපනතියා දෝමාසපට්ච්ඡන්තාය දෝමාසපරිවාසං යාවෙය්‍යන්ති.

2. තො භික්ඛුනං ආරොවෙසි: අහං ආට්‍රියො දෝ සඛිකාදිසෙසා ආපනතියො ආපජ්ජිං දෝමාසපට්ච්ඡන්තායො. තස්ස මෙ ඵතදහොසි: අහං බො දෝ සඛිකාදිසෙසා ආපනතියො ආපජ්ජිං දෝමාසපට්ච්ඡන්තායො. යනනුතාහං සඛිකං ඵකිස්සා ආපනතියා දෝමාසපට්ච්ඡන්තාය දෝමාස-පරිවාසං යාවෙය්‍යන්ති සො හං සඛිකං ඵකිස්සා ආපනතියා දෝමාස-පට්ච්ඡන්තාය දෝමාසපරිවාසං යාමි. තස්ස මෙ සඛිකා ඵකිස්සා ආපනතියා දෝමාසපට්ච්ඡන්තාය දෝමාසපරිවාසං අදාසි. තස්ස මෙ පරිවසනාස්ස ලජ්ඣධමෙමා ඔක්කමි: අහං බො දෝ සඛිකාදිසෙසා ආපනතියො ආපජ්ජිං දෝමාසපට්ච්ඡන්තායො. තස්ස මෙ ඵතදහොසි: අහං බො දෝ සඛිකාදිසෙසා ආපනතියො ආපජ්ජිං දෝමාසපට්ච්ඡන්තායො. යනනුතාහං සඛිකං ඵකිස්සා ආපනතියා දෝමාසපට්ච්ඡන්තාය දෝමාසපරිවාසං යාවෙය්‍යන්ති.

සබ්බ තෙම මෙ නම් භික්ෂුහට ඒ ඇවැත් අතුරෙන් යම් ඇවැත් හැමට වැඩිකල් පිළිසන් ද, ඒ ආපනතින්ගේ අගයෙන් සමොධානපරිවාසය දෙයි. යම් ආයුෂමතකුට මෙ නම් ඇති භික්ෂුහට ඒ ඇවැත් අතුරෙන් යම් ඇවැත් හැමට වැඩිකල් වැසුනාහු ද ඒ ආපනතින්ගේ අගයෙන් සමොධාන පරිවාසයාගේ දීම අනිමත නම්, තෙ තෙම නිසඬ වේවා. යමකුට අනනිමත නම් තෙ තෙම කියාවා.

දෙවනුව මේ කරුණ කියමි . . . තෙවනුව මේ කරුණ කියමි . . .

සබ්බසා විසින් මෙ නම් ඇති භික්ෂුහට ඒ ඇවැත් අතුරෙන් යම් ඇවැත් හැමට වැඩිකල් වැසුනෝ ද, ඒ ආපනතින්ගේ අගයෙන් සමොධාන පරිවාසය දෙන ලදී. සබ්බසාට එය අනිමත යි. එහෙයින් නිසඬ ය. මේ කරුණ මෙසේ දරමි (පිළිගනිමි).

අනසංසමොධානය නිමි.

දෙමස් පිරිවෙස

1. එකල්හි එක්තරා මහණෙක් දෙමසක් පිළිසන්වූ සහවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියේ වෙයි. ඒ භික්ෂුහට “මම වනාහි දෙමසක් පිළිසන් වූ සහවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියෙමි මම දෙමසක් පිළිසන් වූ එක් ඇවැතකට දෙමස්පිරිවෙස සබ්බසා යදින්නෙමි නම් යෙහෙකැ” යි මේ සිත විය. හෙ තෙම දෙමසක් පිළිසන් වූ එක් ඇවැතකට දෙමස්පිරිවෙස සහනු යැදී ය. සබ්බ තෙමේ ඒ භික්ෂුහට දෙමසක් පිළිසන් වූ එක් ඇවැතකට දෙමස් පිරිවෙස දුන පිරිවෙස් පුරණ ඔහුට ලජ්ජාබ්බස පහළවිය: “මම වනාහි දෙමසක් පිළිසන් වූ සහවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියෙමි. ඒ මට - මම දෙමසක් පිළිසන් වූ එක් ඇවැතකට දෙමසක් පිරිවෙස සබ්බසා යදින්නෙමි නම් යෙහෙකැ යි මේ සිත උපන. ඒ මම දෙමසක් පිළිසන් වූ එක් ඇවැතකට දෙමස්පිරිවෙස සබ්බසා - ගෙන් ඉල්ලිමි. සබ්බ තෙම දෙමසක් පිළිසන් වූ එක් ඇවැතකට දෙමස් පිරිවෙස ඒ මට දුන්නේ ය. පිරිවෙස් පුරණ මට - මම දෙමසක් පිළිසන් වූ අන් ඇවැතට ද දෙමස් පිරිවෙස සබ්බසා යදින්නෙමි නම් යෙහෙකැ” යි ලජ්ජාබ්බස පහළ විය.

2. ඒ භික්ෂු තෙම භික්ෂුත්තට මෙසේ කිය. “ඇවැත්නි, මම දෙමසක් පිළිසන් වූ සහවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියෙමි. ඒ මට ‘මම වනාහි දෙමසක් පිළිසන් වූ සහවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියෙමි. ඒ මම දෙමසක් පිළිසන් එක් ඇවැතකට දෙමස් පිරිවෙස සහනු යදින්නෙමි නම් යෙහෙකැ’ යි මේ සිත විය. ඒ මම දෙමසක් පිළිසන් එක් ඇවැතකට දෙමස් - පිරිවෙස සබ්බසා යැදිමි. ඒ මට සබ්බ තෙමේ දෙමසක් පිළිසන් එක් ඇවැතට දෙමස් පිරිවෙස දුන. පිරිවෙස් පුරණ ඒ මට ‘මම වනාහි දෙමසක් පිළිසන් වූ සහවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියෙමි’ යි ලජ්ජාබ්බස පහළවිය. මම දෙමසක් පිළිසන් එක් ඇවැතකට දෙමස්පිරිවෙස සහනු යදින්නෙමි නම් යෙහෙකැ’ යි මේ සිත විය. -

සො'හං සංඝං එකිස්සා ආපනනියා දොමාසපරිච්ඡන්තාය දොමාස-
පරිවාසං යාචිං. තස්ස මෙ සඛෙස්ස එකිස්සා ආපනනියා දොමාසපරිච්ඡන්තාය
දොමාසපරිවාසං අදාසි. තස්ස මෙ පරිවසනාස්ස ලජ්ඣධම්මො ඔක්කමි:
යනනුතාහං සඛස්සං ඉතරිස්සාපි ආපනනියා දොමාසපරිච්ඡන්තාය
දොමාසපරිවාසං යාවෙය්‍යනති.' කථං නු බො මයා පටිපජ්ජිතබබනති?"

3 හතවතො එතමන් ආරොවෙසුං. "තෙන හි භික්ඛවෙ සංඝො තස්ස
භික්ඛුනො ඉතරිස්සාපි ආපනනියා දොමාසපරිච්ඡන්තාය දොමාසපරිවාසං
දෙවු. එවං ච පත භික්ඛවෙ දුතබ්බො: තෙන භික්ඛවෙ භික්ඛුතා සඛස්සං
උපසඛකමිත්වා එකස්ස උත්තරාසඛිතං කරිත්වා වුසිස්සාහං භික්ඛුතං පාදෙ
වජ්ඣිත්වා උක්ඛුට්ඨං තිසිදිත්වා අඤ්ඤාමි පග්ගහෙත්වා එවමස්ස වචනියො: "අහං
හනෙන දො සංඝාදිසෙසා ආපනනියො ආපජ්ජං දොමාසපරිච්ඡන්තායො,
තස්ස මෙ එතදනොසි: 'අහං බො දො සංඝාදිසෙසා ආපනනියො ආපජ්ජං
දොමාසපරිච්ඡන්තායො යනනුතාහං සඛස්සං එකිස්සා ආපනනියා දොමාස-
පරිච්ඡන්තාය දොමාසපරිවාසං යාවෙය්‍යනති.' සො'හං සඛස්සං එකිස්සා
ආපනනියා දොමාසපරිච්ඡන්තාය දොමාසපරිවාසං යාචිං. තස්ස මෙ සඛෙස්ස
එකිස්සා ආපනනියා දොමාස පරිච්ඡන්තාය දොමාසපරිවාසං අදාසි. තස්ස
මෙ පරිවසනාස්ස ලජ්ඣධම්මො ඔක්කමි:" 'අහං බො දො සංඝාදිසෙසා
ආපනනියො ආපජ්ජං දොමාසපරිච්ඡන්තායො' තස්ස මෙ එතදනොසි:
'අහං බො දො සංඝාදිසෙසා ආපනනියො ආපජ්ජං දොමාසපරිච්ඡන්තායො,
යනනුතාහං සඛස්සං එකිස්සා ආපනනියා දොමාසපරිච්ඡන්තාය දොමාස-
පරිවාසං යාවෙය්‍යනති.' සො'හං සඛස්සං එකිස්සා ආපනනියා දොමාස-
පරිච්ඡන්තාය දොමාසපරිවාසං යාචිං. තස්ස මෙ සඛෙස්ස එකිස්සා ආපනනියා
දොමාසපරිච්ඡන්තාය දොමාසපරිවාසං අදාසි. තස්ස මෙ පරිවසනාස්ස
ලජ්ඣධම්මො ඔක්කමි: යනනුතාහං සඛස්සං ඉතරිස්සාපි ආපනනියා දොමාස-
පරිච්ඡන්තාය දොමාසපරිවාසං යාවෙය්‍යනති.' සො'හං හනෙන සඛස්සං
ඉතරිස්සාපි ආපනනියා දොමාසපරිච්ඡන්තාය දොමාසපරිවාසං යාචාමි"ති.
දුතියමපි යාචිතබ්බො. තතියමපි යාචිතබ්බො.

4 වෘතොත භික්ඛුතා පටිබලෙන සඛෙස්සා ඤාපෙතබ්බො:

"සුණාතු මෙ හනෙන සඛෙස්සා: අයං ඉත්ථන්තාමො භික්ඛු දො සඛස්සා-
දිසෙසා ආපනනියො ආපජ්ජං දොමාසපරිච්ඡන්තායො. තස්ස එතදනොසි:
"අහං බො දො සඛස්සාදිසෙසා ආපනනියො ආපජ්ජං දොමාසපරිච්ඡන්තායො,
යනනුතාහං සඛස්සං එකිස්සා ආපනනියා දොමාසපරිච්ඡන්තාය දොමාසපරිවාසං
යාවෙය්‍යනති.' සො සඛස්සං එකිස්සා ආපනනියා දොමාසපරිච්ඡන්තාය
දොමාසපරිවාසං යාචි. තස්ස සඛෙස්ස එකිස්සා ආපනනියා දොමාසපරිච්ඡන්තාය
දොමාසපරිවාසං අදාසි. තස්ස පරිවසනාස්ස ලජ්ඣධම්මො ඔක්කමි:
'අහං බො දො සඛස්සාදිසෙසා ආපනනියො ආපජ්ජං දොමාසපරිච්ඡන්තායො'
'තස්ස මෙ එතදනොසි: අහං බො දො සඛස්සාදිසෙසා ආපනනියො ආපජ්ජං
දොමාසපරිච්ඡන්තායො. යනනුතාහං සඛස්සං එකිස්සා ආපනනියා
දොමාසපරිච්ඡන්තාය දොමාසපරිවාසං යාවෙය්‍යනති. සො'හං සඛස්සං
එකිස්සා ආපනනියා දොමාසපරිච්ඡන්තාය දොමාසපරිවාසං යාචිං. -

ඒ මම් දෙමසක් පිළිසන් වූ එක් ඇවැතකට දෙමස්පිරිවෙස සබ්බසා යැදිමි. ඒ මට සබ්බ තෙමේ දෙමසක් පිළිසන් එක් ඇවැතකට දෙමස්පිරිවෙස දුන. පිරිවෙස් පුරණ ඒ මට ලජ්ඣධර්මය පහල විය: 'මම් දෙමසක් පිළිසන් වූ අන් ඇවැතකටත් දෙමස්පිරිවෙස සබ්බසා යදින්තෙමි නම් යෙහෙකි' යි. මා විසින් කෙසේ පිළිපැදිය යුතු දැ? යි.

3. ඔහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මේ කරුණ සැල කළහ. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙය වදාළ සේක: මහණෙනි, එසේ නම් සබ්බ තෙමේ ඒ භික්ෂුහට දෙමසක් පිළිසන් වූ අතින් ඇවැතට ද දෙමස්පිරිවෙස දේවා. මහණෙනි, (ඒ දෙමස්පිරිවෙස ද) මෙසේ දිය යුතු: මහණෙනි, ඒ මහණ විසින් සබ්බසා වෙත ඵලාඹ උතුරාසහ එකස් කොට පෙරෙව වැඩි මහළු භික්ෂුන්ගේ වා වැද උනකුටුක ව හිඳ ඇදිලි බැඳ, මෙසේ කිය යුතු: 'වහන්ස, මම දෙමසක් පිළිසන් වූ සහවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියෙමි. ඒ මට 'මම වනාහි දෙමසක් පිළිසන් සහවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියෙමි. මම දෙමසක් පිළිසන් එක් ඇවැතකට දෙමසක් පිරිවෙස යදින්තෙමි නම් යෙහෙකැ' යි මේ සිත විය. ඒ මම් දෙමසක් පිළිසන් එක් ඇවැතකට දෙමසක් පිරිවෙස සබ්බසා යැදිමි සබ්බ තෙම දෙමසක් පිළිසන් වූ එක් ඇවැතකට දෙමසක් පිරිවෙස ඒ මට දුන. පිරිවෙස් වසන ඒ මට 'මම වනාහි දෙමසක් පිළිසන් සහවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියෙමි යි ලජ්ඣධර්මය පහල විය'. ඒ මට මේ සිත විය: 'මම් දෙමසක් පිළිසන් සහවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියෙමි. ඒ මම් දෙමසක් පිළිසන් එක් ඇවැතකට දෙමසක් පිරිවෙස සබ්බසා යදින්තෙමි නම් යෙහෙකැ' යි. ඒ මම් දෙමසක් පිළිසන් එක් ඇවැතකට දෙමස්-පිරිවෙස සබ්බසා යැදිමි. සබ්බ තෙමේ දෙමසක් පිළිසන් එක් ඇවැතකට දෙමස්පිරිවෙස ඒ මට දුන පිරිවෙස් පුරණ ඒ මට 'මම දෙමසක පිළිසන් ඉතිරි ඇවැතටත් දෙමස් පිරිවෙස සබ්බසා යදින්තෙමි නම් යෙහෙකැ' යි ලජ්ඣධර්මය පහල විය. වහන්ස, ඒ මම් දෙමසක් පිළිසන් ඉතිරි ඇවැතටත් දෙමස්පිරිවෙස සබ්බසා යදිමි' යි දෙවනුව යැදිය යුතු තෙවනුව යැදිය යුතු.

4 වසකන ප්‍රතිබල මහණකු විසින් සබ්බසා දැන්විය යුතු:

"වහන්ස, සබ්බ තෙමේ මාගේ වචනය අසාවා. මේ නම් භික්ෂු තෙම දෙමසක් පිළිසන් සහවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියේ ය. ඒ භික්ෂුහට 'මම වනාහි දෙමසක් පිළිසන් සහවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියෙමි. මම දෙමසක් පිළිසන් එක් ඇවැතකට දෙමසක් පිරිවෙස සංඝයා යදින්තෙමි නම් යෙහෙකැ' යි මේ සිත විය. හේ දෙමසක් පිළිසන් එක් ඇවැතකට දෙමසක් පිරිවෙස සබ්බසා යැදි ය. සබ්බ තෙමේ දෙමසක් පිළිසන් එක් ඇවැතකට දෙමස්පිරිවෙස ඔහුට දුන. පිරිවෙස් පුරණ ඒ භික්ෂුහට 'මම වනාහි දෙමසක් පිළිසන් සහවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියෙමි' යි ලජ්ඣධර්මය පහල විය. ඒ මට 'මම වනාහි දෙමසක් පිළිසන් වූ සහවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියෙමි. මම දෙමසක් පිළිසන් වූ එක් ඇවැතකට දෙමස් පිරිවෙස යදින්තෙමි නම් යෙහෙකි' යි මේ සිත විය. ඒ මම් දෙමසක් පිළිසන් එක් ඇවැතකට දෙමස්පිරිවෙස සබ්බසා යැදිමි. -

තස්ස මෙ සඛෙසා එකිසො ආපනතියා දොමාසපරිච්ඡන්තාය දොමාස-
පරිවාසං අදුසි. තස්ස මෙ පරිවසනනස්ස ලජ්ඣමෙමා ඔකකමි:
'යනනුනාහං සඛං ඉතරිස්සාපි ආපනතියා දොමාසපරිච්ඡන්තාය
දොමාසපරිවාසං යාවෙය්‍යනති'. සො සඛං ඉතරිස්සාපි ආපනතියා
දොමාසපරිච්ඡන්තාය දොමාසපරිවාසං යාවති ඥේ සඛස්ස පනතකලං
සඛෙසා ඉත්තනාමස්ස භික්ඛුනො ඉතරිස්සාපි ආපනතියා දොමාස-
පරිච්ඡන්තාය දොමාසපරිවාසං දදෙය්‍ය එසා ඤාති.

සුණාතු මෙ භනෙන සඛෙසා : අහං ඉත්තනාමො භික්ඛු දො සඛ්‍යාදිසෙසා
ආපනතියො ආපජ්ඣ දොමාසපරිච්ඡන්තායො. තස්ස එතදකොසි: 'අහං ඛො
දො සඛ්‍යාදිසෙසා ආපනතියො ආපජ්ඣ දොමාසපරිච්ඡන්තායො. යනනුනාහං
සඛං එකිසො ආපනතියා දොමාසපරිච්ඡන්තාය දොමාසපරිවාසං යාවෙ-
ය්‍යනති'. සො සඛං එකිසො ආපනතියා දොමාසපරිච්ඡන්තාය දොමාස-
පරිවාසං යාපි. තස්ස සඛෙසා එකිසො ආපනතියා දොමාසපරිච්ඡන්තාය
දොමාසපරිවාසං අදුසි. තස්ස පරිවසනනස්ස ලජ්ඣමෙමා ඔකකමි: 'අහං ඛො
දො සඛ්‍යාදිසෙසා ආපනතියො ආපජ්ඣ දොමාසපරිච්ඡන්තායො'. තස්ස මෙ
එතදකොසි: 'අහං ඛො දො සඛ්‍යාදිසෙසා ආපනතියො ආපජ්ඣ දොමාස-
පරිච්ඡන්තායො. යනනුනාහං සඛං එකිසො ආපනතියා දොමාසපරිච්ඡන්තාය
දොමාසපරිවාසං යාවෙය්‍යනති'. සො'හං සඛං එකිසො ආපනතියා
දොමාසපරිච්ඡන්තාය දොමාසපරිවාසං යාපි. තස්ස මෙ සඛෙසා එකිසො
ආපනතියා දොමාසපරිච්ඡන්තාය දොමාසපරිවාසං අදුසි. තස්ස මෙ
පරිවසනනස්ස ලජ්ඣමෙමා ඔකකමි: 'යනනුනාහං සඛං ඉතරිස්සාපි
ආපනතියා දොමාසපරිච්ඡන්තාය දොමාසපරිවාසං යාවෙය්‍යනති'. සො සඛං
ඉතරිස්සාපි ආපනතියා දොමාසපරිච්ඡන්තාය දොමාසපරිවාසං යාවති සඛෙසා
ඉත්තනාමස්ස භික්ඛුනො ඉතරිස්සාපි ආපනතියා දොමාසපරිච්ඡන්තාය
දොමාසපරිවාසං දෙති. යස්සායසමනො ඛමති ඉත්තනාමස්ස භික්ඛුනො
ඉතරිස්සාපි ආපනතියා දොමාසපරිච්ඡන්තාය දොමාසපරිවාසස්ස දුතං.
සො තුණ්හස්ස යස්ස නකකමති, සො භාසෙය්‍ය.

දුතියමපි එතදත්ථං වදාමි -පෙ- තතියමපි එතදත්ථං වදාමි -පෙ-.

දිනෙනා සඛෙසන ඉත්තනාමස්ස භික්ඛුනො ඉතරිස්සාපි ආපනතියා
දොමාසපරිච්ඡන්තාය දොමාසපරිවාසො. ඛමති සඛස්ස. තස්මා තුණාති
එවමෙනං ධාරයාමි"ති.

තෙන භික්ඛුවෙ භික්ඛුනා තදුපාදාය දොමාසා පරිවසිතබ්බා.

සඛ්‍යා තෙමේ ඒ මට දෙමසක් පිළිසන් එක් ඇවැතකට දෙමස් පිරිවෙස දුන්නේ ය. පිරිවෙස් පුරණ ඒ මට 'මම දෙමසක් පිළිසන් අතින් ඇවැතට ද දෙමස් පිරිවෙස සඛ්‍යා යදින්නෙමි නම් යෙහෙකැ'යි ලජ්ඣමය පහල විය. තෙතම දෙමසක් පිළිසන් අතින් ඇවැතට ද දෙමස් පිරිවෙස සඛ්‍යා යදිති. ඉදින් සඛ්‍යාට පැමිණිකල් ඇත්තේ නම්, සඛ්‍යා තෙම මෙ නම් භික්ෂුහට දෙමසක් පිළිසන් අතින් ඇවැතට ද දෙමස් පිරිවෙස දෙන්නේ ය. මේ ඥාපනය යි.

ව්‍යන්ස, සඛ්‍යා තෙමේ මාගේ වචනය අසාවා; මෙ නම් මේ භික්ෂු තෙම දෙමසක් පිළිසන් සහවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියේ ය. ඒ භික්ෂුහට 'මම දෙමසක් පිළිසන් සහවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියෙමි. මම දෙමසක් පිළිසන් එක් ඇවැතකට දෙමස්පිරිවෙස යදින්නෙමි නම් යෙහෙකැ'යි මේ සිත විය. ඒ භික්ෂු තෙම දෙමසක් පිළිසන් එක් ඇවැතකට දෙමස්පිරිවෙස සඛ්‍යා යැදී ය. සඛ්‍යා තෙමේ දෙමසක් පිළිසන් එක් ඇවැතකට දෙමස් පිරිවෙස ඒ භික්ෂුහට දුන. පිරිවෙස් පුරණ ඒ මහණහට 'මම ව්‍යාභි දෙමසක් පිළිසන් සහවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියෙමි'යි ලජ්ඣමය පහල විය. ඒ මට 'මම දෙමසක් පිළිසන් සහවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියෙමි. මම දෙමසක් පිළිසන් එක් ඇවැතකට දෙමස්පිරිවෙස යදින්නෙමි යෙහෙකැ' යි මේ සිත විය. ඒ මම දෙමසක් පිළිසන් එක් ඇවැතකට දෙමස්පිරිවෙස සඛ්‍යා යැදිමි. ඒ මට සඛ්‍යා තෙමේ දෙමසක් පිළිසන් එක් ඇවැතකට දෙමස්පිරිවෙස දුන. පිරිවෙස් වසන ඒ මට 'මම දෙමසක් පිළිසන් අතින් ඇවැතටත් දෙමස් පිරිවෙස පිරිවෙස සඛ්‍යා යදින්නෙමි නම් යෙහෙකැ'යි ලජ්ඣමය පහල විය. ඒ භික්ෂු තෙම දෙමසක් පිළිසන් අතින් ඇවැතට ද දෙමස් පිරිවෙස සඛ්‍යා යදිති. සඛ්‍යා තෙමේ මෙ නම් භික්ෂුහට දෙමසක් පිළිසන් අතින් ඇවැතට ද දෙමස් පිරිවෙස දෙයි. මෙ නම් භික්ෂුහට දෙමසක් පිළිසන් අතින් ඇවැතට ද දෙමස් පිරිවෙස දීම යම් ආයුෂමනකුට අභිමත නම්, හෙ තෙම නිහඬ වේවා. යමකුට අනභිමත නම්, තෙ තෙම කියාවා.

දෙවනුත් මේ කරුණ නියමි ... තෙවනුත් මේ කරුණ නියමි.

සඛ්‍යා විසින් මෙ නම් ඇති භික්ෂුහට දෙමසක් පිළිසන් වූ අතින් ඇවැතට ද දෙමස් පිරිවෙස දෙන ලදී. සඛ්‍යාට එය අභිමත යි. එහෙයින් නිහඬ ය. මේ කරුණ මෙසේ සලකමි" යි.

මහණෙනි, ඒ මහණ විසින් අනාරොච්ඡිත ඒ අතින් ඇවැත මුල් කොට දෙමසක් පිරිවෙස පිරිය යුතු

දෙමස්පිරිවෙස් පිරියසුතු සෑරී

1. මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි භික්ෂු තෙමේ දෙමසක් පිළිසන් සහවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණෙයි. ඒ භික්ෂුහට “මම වනාහි දෙමසක් පිළිසන් වූ සහවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියෙමි. මම දෙමසක් පිළිසන් වූ එක් ඇවැත්කට දෙමස්පිරිවෙස යදින්නෙමි නම් යෙහෙකැ”යි මේ සිත විය. ඒ භික්ෂු තෙමේ දෙමසක් පිළිසන් වූ එක් ඇවැත්කට දෙමස්පිරිවෙස සම්බන්ධයෙන් යදිති. සම්බන්ධයෙන් ඒ භික්ෂුහට දෙමසක් පිළිසන් එක් ඇවැත්කට දෙමස්පිරිවෙස දෙයි. පිරිවෙස් පුරණ ඒ භික්ෂුහට “මම වනාහි දෙමසක් පිළිසන් වූ සහවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියෙමි”යි ලජ්ජාමය උපදිති. - ඒ මට ‘මම දෙමසක් පිළිසන් වූ සහවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියෙමි. ඉදින් මම දෙමසක් පිළිසන් වූ එක් ඇවැත්කට දෙමස් පිරිවෙස සම්බන්ධයෙන් යදින්නෙමි නම් යෙහෙකැ’යි මේ සිත විය. ඒ මම දෙමසක් පිළිසන් වූ එක් ඇවැත්කට දෙමස් පිරිවෙස සම්බන්ධයෙන් යදිමි. ඒ මට සංඝ තෙමේ දෙමසක් පිළිසන් එක් ඇවැත්කට දෙමස් පිරිවෙස දුනි පිරිවෙස් පුරණ ඒ මට ‘මම දෙමසක් පිළිසන් ඇතින් ඇවැත්කට දෙමස්පිරිවෙස සම්බන්ධයෙන් යදින්නෙමි යෙහෙකැ’යි ලජ්ජාමය පහල විය. ඒ භික්ෂු තෙමේ දෙමසක් පිළිසන් වූ අනෙක් ඇවැත්කට ද දෙමස් පිරිවෙස සම්බන්ධයෙන් යදිමි. සම්බන්ධයෙන් ඒ භික්ෂුහට දෙමසක් පිළිසන් අනෙක් ඇවැත්කට ද දෙමස් පිරිවෙස දෙයි. මහණෙනි ඒ මහණ විසින් (අනාරොච්ඡිත) ඒ ඇවැත්ක නිමිති කොට දෙමසක් පිරිවෙස පිරියසුතු.

2. මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි භික්ෂු තෙමේ දෙමසක් පිළිසන් සහවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණෙයි. එක් ඇවැත්කක් දැනි එක් ඇවැත්කක් නොදැනි. හෙ තෙමේ යම් ඇවැත්කක් දැනි ද, දෙමසක් පිළිසන් වූ ඒ ඇවැත්කට දෙමස් පිරිවෙස සම්බන්ධයෙන් යදිමි. සම්බන්ධයෙන් දෙමසක් පිළිසන් වූ ඒ ඇවැත්කට දෙමසක් පිරිවෙස ඔහුට දෙයි. පිරිවෙස් පුරණ හෙ තෙමේ අතින් ඇවැත්ක ද දැනිමි. ඔහුට “මම වනාහි දෙමසක් පිළිසන් වූ සහවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියෙමි. එක් ඇවැත්කක් දැන සිටියෙමි. එක් ඇවැත්කක් නොදැන සිටියෙමි. ඒ මම යම් ඇවැත්කක් දැන සිටියෙමි ද, දෙමසක් පිළිසන් වූ ඒ ඇවැත්කට දෙමස් පිරිවෙස සම්බන්ධයෙන් යදිමි. සම්බන්ධයෙන් දෙමසක් පිළිසන් වූ ඒ ඇවැත්කට දෙමස් පිරිවෙස ඒ මට දුන. පිරිවෙස් පුරණ ඒ මම අතින් ඇවැත්ක ද දැනිමි. - මම දෙමසක් පිළිසන් වූ අතින් ඇවැත්කට ද දෙමසක් පිරිවෙස සම්බන්ධයෙන් යදින්නෙමි නම් යෙහෙකැ”යි මේ සිත වෙයි. ඒ භික්ෂු තෙමේ දෙමසක් පිළිසන් අතින් ඇවැත්කට ද දෙමස් පිරිවෙස සම්බන්ධයෙන් යදිමි. සම්බන්ධයෙන් ඒ භික්ෂුහට දෙමසක් පිළිසන් අතින් ඇවැත්කට ද දෙමස් පිරිවෙස දෙයි. මහණෙනි, ඒ මහණ විසින් (පසු ව දැන ගත්) ඒ ඇවැත්ක මුල් කොට දෙමසක් පිරිවෙස් විසිය යුතු ය.

3. මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණ තෙමේ දෙමසක් පිළිසන් වූ සහවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණෙයි. (එයින්) එක් ඇවැත්කක් සිති කරයි. දෙමසක් පිළිසන් වූ ඒ ඇවැත්කට පිරිවෙස සම්බන්ධයෙන් යදිමි. සම්බන්ධයෙන් ඒ භික්ෂුහට දෙමසක් පිළිසන් ඒ ඇවැත්කට දෙමස් පිරිවෙස දෙයි. -

සො පරිවසනො ඉතරමපි ආපනතියා සරති. තස්ස ඵලං හොති: “අහං බො දො සඛ්ඤාදිසෙසා ආපනතියො ආපජ්ජං දොමාසපරිවර්ත්තනායො. ඵකං ආපනතියා සරිං. ඵකං ආපනතියා තස්සරිං. සො’හං සඛ්ඤං යං ආපනතියා සරිං තස්සා ආපනතියා දොමාසපරිවර්ත්තනාය දොමාසපරිවර්ත්තනායො. තස්ස මෙ සඛ්ඤා තස්සා ආපනතියා දොමාසපරිවර්ත්තනාය දොමාසපරිවර්ත්තනායො අද්දසි. සො’හං පරිවසනො ඉතරමපි ආපනතියා සරාමි. යනනුතාහං සඛ්ඤං ඉතරස්සාපි ආපනතියා දොමාසපරිවර්ත්තනාය දොමාසපරිවර්ත්තනායො යාවෙය්‍යනති.” සො සඛ්ඤං ඉතරස්සාපි ආපනතියා දොමාසපරිවර්ත්තනාය දොමාසපරිවර්ත්තනායො යාවති. තස්ස සඛ්ඤා ඉතරස්සාපි ආපනතියා දොමාසපරිවර්ත්තනාය දොමාසපරිවර්ත්තනායො දෙති. තෙන භික්ඛවෙ භික්ඛුනා තදුපාදාය දොමාසා පරිවසිතබ්බා.

4. ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු දො සඛ්ඤාදිසෙසා ආපනතියො ආපජ්ජති දොමාසපරිවර්ත්තනායො. ඵකාය ආපනතියා නිබ්බෙමතිකො ඵකාය ආපනතියා වෙමතිකො. සො සඛ්ඤං යාය ආපනතියා නිබ්බෙමතිකො තස්සා ආපනතියා දොමාසපරිවර්ත්තනාය දොමාසපරිවර්ත්තනායො යාවති. තස්ස සඛ්ඤා තස්සා ආපනතියා දොමාසපරිවර්ත්තනාය දොමාසපරිවර්ත්තනායො දෙති. සො පරිවසනො ඉතරස්සාපි ආපනතියා නිබ්බෙමතිකො හොති. තස්ස ඵලං හොති: “අහං බො දො සඛ්ඤාදිසෙසා ආපනතියො ආපජ්ජං දොමාසපරිවර්ත්තනායො. ඵකාය ආපනතියා වෙමතිකො ඵකාය ආපනතියා නිබ්බෙමතිකො. සො’හං සඛ්ඤං යාය ආපනතියා නිබ්බෙමතිකො තස්සා ආපනතියා දොමාසපරිවර්ත්තනාය දොමාසපරිවර්ත්තනායො යාවි. තස්ස මෙ සඛ්ඤා තස්සා ආපනතියා දොමාසපරිවර්ත්තනාය දොමාසපරිවර්ත්තනායො අද්දසි. සො’හං පරිවසනො ඉතරස්සාපි ආපනතියා නිබ්බෙමතිකො. යනනුතාහං සඛ්ඤං ඉතරස්සාපි ආපනතියා දොමාසපරිවර්ත්තනාය දොමාසපරිවර්ත්තනායො යාවෙය්‍යනති.” සො සඛ්ඤං ඉතරස්සාපි ආපනතියා දොමාසපරිවර්ත්තනාය දොමාසපරිවර්ත්තනායො යාවති. තස්ස සඛ්ඤා ඉතරස්සාපි ආපනතියා දොමාසපරිවර්ත්තනාය දොමාසපරිවර්ත්තනායො දෙති. තෙන භික්ඛවෙ භික්ඛුනා තදුපාදාය දොමාසා පරිවසිතබ්බා.

5. ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු දො සඛ්ඤාදිසෙසා ආපනතියො ආපජ්ජති දොමාසපරිවර්ත්තනායො. ඵකා ආපනති ජාතං පරිවර්ත්තනා. ඵකා ආපනති අජාතං පරිවර්ත්තනා. සො සඛ්ඤං තාසං ආපනතිනං දොමාසපරිවර්ත්තනානං දොමාසපරිවර්ත්තනායො යාවති. තස්ස සඛ්ඤා තාසං ආපනතිනං දොමාසපරිවර්ත්තනානං දොමාසපරිවර්ත්තනායො දෙති. -

පිරිවෙස් පුරණ ඒ භික්ෂු තෙම අනෙක් ඇවැත ද සිහි කරයි. ඒ භික්ෂුහට “මම වනාහි දෙමසක් පිළිසන් වූ සහවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියෙමි. (එයින්) එක් ඇවැතක් සිහි කළෙමි. එක් ඇවැතක් සිහි නො කෙළෙමි. ඒ මම යම් ඇවැතක් සිහි කළෙමි ද, දෙමසක් පිළිසන් වූ ඒ ඇවැතට දෙමස් පිරිවෙස සමසයා යැදිමි. ඒ මට සමස තෙමේ දෙමසක් පිළිසන් ඒ ඇවැතට දෙමස්පිරිවෙස දුනි. පිරිවෙස් පුරණ ඒ මම අනෙක් ඇවැත ද සිහි කරමි. මම දෙමසක් පිළිසන් වූ අනෙක් ඇවැතට ද දෙමස්පිරිවෙස සමසයා යැදින්නෙමි නම් යෙහෙකැ” යි මෙසේ සිතෙයි. ඒ භික්ෂු තෙමේ දෙමසක් පිළිසන් වූ අනෙක් ඇවැතට ද දෙමස්පිරිවෙස සමසයා යැදිමි. සමස තෙමේ ඒ භික්ෂුහට දෙමසක් පිළිසන් වූ අනෙක් ඇවැතට ද දෙමස් පිරිවෙස දෙයි. මහණෙනි, ඒ භික්ෂු විසින් (පසු ව සිහි කළ) ඒ ඇවැත කරුණු කොට දෙමසක් පිරිවෙස පිරිස යුතු.

4. මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණ තෙම දෙමසක් පිළිසන් වූ සහ-වෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණෙයි. (එයින්) එක් ඇවැතක් පිළිබඳ විමනි නැත්තේ ය. එක් ඇවැතක් පිළිබඳ විමනි ඇත්තේ ය. ඒ භික්ෂු තෙමේ යම් ඇවැතෙක විමනි නැත්තේ ද, දෙමසක් පිළිසන් වූ ඒ ඇවැතට දෙමස් පිරිවෙස සමසයා යැදිමි. සමස තෙමේ ඒ මහණහට දෙමසක් පිළිසන් වූ ඒ ඇවැතට දෙමස්පිරිවෙස දෙයි. පිරිවෙස් පුරණ ඒ මහණ තෙම අනිත් ඇවැතෙහි ද විමනි නැත්තේ වෙයි. ඒ මහණහට “මම වනාහි දෙමසක් පිළිසන් වූ සහවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියෙමි. එක් ඇවැතක් පිළිබඳ විමනි අත්තෙමි. එක් ඇවැතක විමනි නැත්තෙමි. ඒ මම යම් ඇවැතෙකි විමනි නැත්තෙමි ද, දෙමසක් පිළිසන් වූ ඒ ඇවැතට දෙමසක් පිරිවෙස සමසයා යැදිමි. සමස තෙමේ ඒ මට දෙමසක් පිළිසන් ඒ ඇවැතට දෙමස්පිරිවෙස දුන. පිරිවෙස් පුරණ ඒ මම අනිත් ඇවැතෙහි ද විමනි නැත්තෙමි විමි. ඒ මට මම දෙමසක් පිළිසන් වූ අනිත් ඇවැතට ද දෙමස්-පිරිවෙස සමසයා යැදින්නෙමි නම් යෙහෙකැ” යි මෙසේ සිතෙයි. ඒ මහණ තෙම දෙමසක් පිළිසන් වූ අනිත් ඇවැතට ද දෙමස්පිරිවෙස සමසයා යැදිමි. සමස තෙමේ දෙමසක් පිළිසන් වූ අනෙක් ඇවැතට ද දෙමස්පිරිවෙස ඔහුට දෙයි. මහණෙනි, ඒ මහණ විසින් (පසු ව නිසැක වූ) ඒ ඇවැත මුල් කොට ගෙන දෙමසක් පිරිවෙස් විසිය යුතු.

5. මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණ තෙම දෙමසක් පිළිසන් වූ සහ-වෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණෙයි. එක් ඇවැතෙක් දූත පිළිසන් ය. එක් ඇවැතෙක් නොදූත පිළිසන් ය. ඒ භික්ෂු තෙම දෙමසක් පිළිසන් වූ ඒ ඇවැත්තට දෙමසක් පිරිවෙස සමසයා යැදිමි. සමස තෙමේ ඒ භික්ෂුහට දෙමසක් පිළිසන් වූ ඒ ඇවැත්තට දෙමස්පිරිවෙස දෙයි. -

තස්ස පරිවසනනස්ස අඤ්ඤා භික්ඛු ආගව්ඡති බහුස්සුතො ආගතාගමො ධම්මබ්බෙ රිතඤ්ඤා මානිකාධරො පණ්ණිතො ව්‍යතො මෙධාපී ලජ්ජා කුකුඤ්චකො සිකබ්බාකාමො. සො එවං වදෙති: කිං අයං ආට්ඨසො භික්ඛු ආපනො? කිස්සායං භික්ඛු පරිවසති? ති.

තෙ එවං වදෙනති: අයං ආට්ඨසො භික්ඛු දො සබ්බාදිසෙසා ආපනනියො ආපජ්ජි දොමාසපට්ඨන්තායො. එකා ආපනති ජානංපට්ඨන්තා, එකා ආපනති අජානංපට්ඨන්තා. සො සබ්බං තාසං ආපනතිනං දොමාස පට්ඨන්තානං දොමාසපරිවාසං යාවති. තස්ස සබ්බෙසා තාසං ආපනතිනං දොමාසපට්ඨන්තානං දොමාසපරිවාසං අදුස්සි. තායො අයං ආට්ඨසො භික්ඛු ආපනො. තාසානං භික්ඛු පරිවසතිති.

සො එවං වදෙති: “යායං ආට්ඨසො ආපනති ජානංපට්ඨන්තා, ධම්මිකං තස්සා ආපනතියා පරිවාසදුතං. ධම්මතො රුහති. යා ව ඛවායං ආට්ඨසො ආපනති අජානංපට්ඨන්තා අධම්මිකං තස්සා ආපනතියා පරිවාසදුතං. අධම්මතො න රුහති. එකිස්සා ආට්ඨසො ආපනතියා භික්ඛු මානතොරහො”ති.

6. ඉධ පත භික්ඛවෙ භික්ඛු දො සබ්බාදිසෙසා ආපනනියො ආපජ්ජති දොමාසපට්ඨන්තායො. එකා ආපනති සරමානපට්ඨන්තා එකා ආපනති අසරමානපට්ඨන්තා. සො සබ්බං තාසං ආපනතිනං දොමාසපට්ඨන්තානං දොමාසපරිවාසං යාවති. තස්ස සබ්බෙසා තාසං ආපනතිනං දොමාස-පට්ඨන්තානං දොමාසපරිවාසං දෙති.

තස්ස පරිවසනනස්ස අඤ්ඤා භික්ඛු ආගව්ඡති බහුස්සුතො ආගතාගමො ධම්මබ්බෙ විතඤ්ඤා මානිකාධරො පණ්ණිතො ව්‍යතො මෙධාපී ලජ්ජා කුකුඤ්චකො සිකබ්බාකාමො. සො එවං වදෙති: කිං අයං ආට්ඨසො භික්ඛු ආපනො? කිස්සායං භික්ඛු පරිවසති? ති.

තෙ එවං වදෙනති: අයං ආට්ඨසො භික්ඛු දො සබ්බාදිසෙසා ආපනනියො ආපජ්ජි දොමාසපට්ඨන්තායො. එකා ආපනති සරමානපට්ඨන්තා, එකා ආපනති අසරමානපට්ඨන්තා. සො සබ්බං තාසං ආපනතිනං දොමාස-පට්ඨන්තානං දොමාසපරිවාසං යාවි. තස්ස සබ්බෙසා තාසං ආපනතිනං දොමාසපට්ඨන්තානං දොමාසපරිවාසං අදුස්සි. තායො අයං ආට්ඨසො භික්ඛු ආපනො. තාසායං භික්ඛු පරිවසතිති.

සො එවං වදෙති: “යායං ආට්ඨසො ආපනති සරමානපට්ඨන්තා ධම්මිකං තස්සා ආපනතියා පරිවාසදුතං. ධම්මතො රුහති. යා ව ඛවායං ආට්ඨසො ආපනති අසරමානපට්ඨන්තා අධම්මිකං තස්සා ආපනතියා පරිවාසදුතං. අධම්මතො න රුහති. එකිස්සා ආට්ඨසො ආපනතියා භික්ඛු මානතොරහො”ති.

ඒ මහණ පිරිවෙස් පුරණ කල්හි බොහෝ ඇසු පිරු තැන් ඇති දන්නා ලද දිසතිකායදී ආගම ඇති සුත්‍රපිටකය දරන්නාවූ විනයපිටකය දරන්නාවූ උභයමානිකා දරන්නාවූ පණ්ඩිත වූ ව්‍යාකත වූ නුවණ ඇති පට්ට පිළිකුල් කරණ සුලු වූ සුඵ වරදෙහි කුකුස් කරන්නාවූ ශික්ෂාකාමී (හික්මෙනු කැමැත්තාවූ) මහණෙක් එහි ඒ භික්ෂු තෙමේ “ඇවැත්නි, මේ භික්ෂු කිනම් ඇවැතකට පැමිණියේ ද? මේ භික්ෂු කිනම් ඇවැතකට පිරිවෙස් පුරන්නේ ද?” යි මෙසේ කියයි.

“ඇවැත්නි, මේ භික්ෂු තෙමේ දෙමසක් පිළිසන් වූ සහවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියේ ය. එක් ඇවැතක් දූත පිළිසන් ය. එක් ඇවැතක් නොදූත පිළිසන් ය. ඒ මහණ දෙමසක් පිළිසන් වූ ඒ ඇවැත්නට දෙමස්පිරිවෙස් සංඝයා යැදිය. සංඝ තෙමේ ඒ භික්ෂුනට දෙමසක් පිළිසන් වූ ඒ ඇවැත්වලට දෙමස්පිරිවෙස් දුත. ඇවැත්නි, මේ මහණ ඒ ඇවැත්නට පැමිණියේ ය. මේ මහණ ඒ ඇවැත්නට පිරිවෙස් පුරා යැ” යි ඔහු මෙසේ පිළිතුරු දෙත්.

ඒ භික්ෂු තෙමේ “ඇවැත්නි, යම් මේ ඇවැතක් දූත පිළිසන් ද, ඒ ඇවැතට පිරිවෙස් දීම දූතාමි ය. දූතාමි බැවින් එය නහියි - යෙදෙයි. ඇවැත්නි, යම් මේ ඇවැතක් නොදූත පිළිසන් ද, ඒ ඇවැතට පිරිවෙස් දීම නොදූතාමි ය. නොදූතාමි බැවින් නො නැහෙයි. ඇවැත්නි, එක් ඇවැතකට භික්ෂු තෙමේ මාතත ලැබීමට සුදුසු යැ” යි කියයි.

6. මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි භික්ෂු තෙමේ දෙමසක් පිළිසන් වූ සහ වෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණෙයි. (ඉන්) එක් ඇවැතක් සිහි කරමින් පිළිසන් ය. එක් ඇවැතක් සිහි නොකරමින් පිළිසන් ය. ඒ භික්ෂු තෙමේ දෙමසක් පිළිසන් වූ ඒ ඇවැත්නට දෙමස්පිරිවෙස් සංඝයා යැදිය සංඝ තෙමේ ඒ භික්ෂුනට දෙමසක් පිළිසන් ඒ ඇවැත්නට දෙමස්පිරිවෙස් දෙයි.

ඒ මහණ පිරිවෙස් පුරණ කල්හි බොහෝ ඇසු පිරු තැන් ඇති, දන්නා ලද දිසතිකායාදී ආගම ඇති, ධර්මය දරන්නාවූ, විනය දරන්නාවූ, අභිධම්මාචාරාකා නොහොත් උභයපාතිමොක්ඛයන් දරණ, පණ්ඩිත වූ ව්‍යාකත වූ තුලනප්‍රඥ ඇති පට්ට පිළිකුල් කරණ, වරදට කුකුස් කරණ, ශික්ෂාකාමී අන් මහණෙක් එහි. ඒ භික්ෂු “ඇවැත්නි, මේ භික්ෂු තෙමේ කිනම් ඇවැතකට පැමිණියේ ද? මේ භික්ෂු තෙමේ කිනම් ඇවැතකට පිරිවෙස් පුරා ද?” යි මෙසේ අසයි.

ඒ භික්ෂුහු මෙසේ කියති: “ඇවැත්නි, මේ භික්ෂු තෙමේ දෙමසක් පිළිසන් වූ සහවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියේ ය. එක් ඇවැතක් සිහි කරමින් පිළිසන් ය. එක් ඇවැතක් සිහි නොකරමින් පිළිසන් ය. ඒ භික්ෂු තෙමේ දෙමසක් පිළිසන් වූ ඒ ආපනානට දෙමස්පිරිවෙස් සංඝයාගෙන් ඉල්ලිය. සංඝ තෙමේ ඒ භික්ෂුනට දෙමසක් පිළිසන් වූ ඒ ඇවැත්නට දෙමස්පිරිවෙස් දුත. ඇවැත්නි, මේ භික්ෂු තෙමේ ඒ ඇවැත්නට පැමිණියේ ය. මේ භික්ෂු තෙමේ ඒ ඇවැත්නට පිරිවෙස් පුරයි” යනුයි.

ඒ භික්ෂු තෙමේ මෙසේ කියයි: “ඇවැත්නි, යම් ඇවැතක් සිහි කරමින් පිළිසන් ද, ඒ ඇවැතට පිරිවෙස් දීම දූතාමි ය. දූතාමි බැවින් යෙදෙයි. ඇවැත්නි යම් මේ ඇවැතක් සිහි නොකරමින් පිළිසන් ද ඒ ඇවැතට පිරිවෙස් දීම. නො දූතාමි ය. නො දූතාමි බැවින් නො යෙදෙයි. ඇවැත්නි, එක් ඇවැතකට භික්ෂු තෙමේ මාතත පිරිමට සුදුසු ය” (යනු යි).

7. ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු දො සඛ්ඝාදිසෙසා ආපනායො ආපජ්ජති දොමාසපට්ච්ඡන්තායො. එකා ආපනා නිබ්බමතිකපට්ච්ඡන්තා එකා ආපනා වෙමතිකපට්ච්ඡන්තා. සො සඛ්ඝං තාසං ආපනානං දොමාසපට්ච්ඡන්තානං දොමාසපරිවාසං යාවති. තස්ස සඛ්ඝො තාසං ආපනානං දොමාසපට්ච්ඡන්තානං දොමාසපරිවාසං දෙනි.

තස්ස පරිවසනාස්ස අඤ්ඤා භික්ඛු ආගච්ඡති බහුස්සුතො ආගතාගමො ඛම්මධරො විතඨධරො මානිකාධරො පණ්ණිතො ව්‍යතො මොධි ලජ්ඣ කුකුළුවකො සිකාකාමො. සො එවං වදෙනි: කිං අයං ආට්ඨසො භික්ඛු ආපනො? කිස්සායං භික්ඛු පරිවසති?ති.

තෙ එවං වදෙනි: අයං ආට්ඨසො භික්ඛු දො සඛ්ඝාදිසෙසා ආපනායො ආපජ්ජ දොමාසපට්ච්ඡන්තායො. එකා ආපනා නිබ්බමතිකපට්ච්ඡන්තා. එකා ආපනා වෙමති වෙමතිකපට්ච්ඡන්තා. සො සඛ්ඝං තාසං ආපනානං දොමාසපට්ච්ඡන්තානං දොමාස පරිවාසං යාවි. තස්ස සඛ්ඝො තාසං ආපනානං දොමාසපට්ච්ඡන්තානං දොමාසපරිවාසං අද්දසි. තායො අයං ආට්ඨසො භික්ඛු ආපනො. තාසායං භික්ඛු පරිවසති.ති.

සො එවං වදෙනි: යායං ආට්ඨසො ආපනා නිබ්බමතිකපට්ච්ඡන්තා, ඛම්මිකං තස්සා ආපනායා පරිවාසදානං. ඛම්මතො රුහති. යා ව බවායං ආට්ඨසො ආපනා වෙමතිකපට්ච්ඡන්තා, අඛම්මිකං තස්සා ආපනායා පරිවාසදානං. අඛම්මතො න රුහති. එකිස්සා ආට්ඨසො ආපනායා භික්ඛු මානතතාරහො'ති.

8. තෙන බො සමයෙන අඤ්ඤාතරො භික්ඛු දො සඛ්ඝාදිසෙසා ආපනායො ආපනො හොති දොමාසපට්ච්ඡන්තායො. තස්ස එතදහොසි: “අහං බො දො සඛ්ඝාදිසෙසා ආපනායො ආපජ්ජං දොමාසපට්ච්ඡන්තායො. “යනුතානං සඛ්ඝං දවින්නං ආපනානං දොමාසපට්ච්ඡන්තානං එකමාසපරිවාසං යාවෙය්‍යනති.”

සො සඛ්ඝං දවින්නං ආපනානං දොමාසපට්ච්ඡන්තානං එකමාසපරිවාසං යාවි. තස්ස සඛ්ඝො දවින්නං “ආපනානං දොමාසපට්ච්ඡන්තානං එකමාසපරිවාසං අද්දසි. තස්ස පරිවසනාස්ස ලජ්ඣධමො ඔක්කමි: “අහං බො දො සඛ්ඝාදිසෙසා ආපනායො ආපජ්ජං දොමාසපට්ච්ඡන්තායො. තස්ස මෙ එතදහොසි: අහං බො දො සඛ්ඝාදිසෙසා ආපනායො ආපජ්ජං දොමාසපට්ච්ඡන්තායො. යනුතානං සඛ්ඝං දවින්නං ආපනානං දොමාසපට්ච්ඡන්තානං එකමාසපරිවාසං යාවෙය්‍යනති. සො'හං සඛ්ඝො දවින්නං ආපනානං දොමාසපට්ච්ඡන්තානං එකමාසපරිවාසං යාවි. තස්ස මෙ සඛ්ඝො දවින්නං ආපනානං දොමාසපට්ච්ඡන්තානං එකමාසපරිවාසං අද්දසි. තස්ස මෙ පරිවසනාස්ස ලජ්ඣධමො ඔක්කමි: යනුතානං සඛ්ඝං දවින්නං ආපනානං දොමාසපට්ච්ඡන්තානං ඉතරමපි මාසපරිවාසං යාවෙය්‍යනති”. සො භික්ඛුතං ආරොවෙසි:

7. “මහණෙනි, මෙහි මහණෙක් දෙමසක් පිළිසන් වූ සහවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණෙයි. ඉන් එක් ඇවැත්තෙක් විමනියක් නැති ව පිළිසන් ය. අනෙක් ඇවැත් විමනි ඇති ව පිළිසන් ය. ඒ මහණ තෙම දෙමසක් පිළිසන් වූ ඒ ඇවැත්තට දෙමස්පිරවෙස් යැයි. සංඝ තෙමේ ඒ මහණහට දෙමසක් පිළිසන් වූ ඒ ඇවැත්තට දෙමස්පිරවෙස් දෙයි

එ මහණ පිරවෙස් පුරණ කල්හි දන්තාලද ආනම ඇති, බොහෝ ඇසු පිරු තැන් ඇති, ධර්මය බරණ විනය බරණ මාතෘකා බරණ, පණ්ඩිත වූ, ව්‍යාකත, කලණ ප්‍රඥ ඇති, පටට පිළිකුල් කරණ සුලු වූ, වරදට කුකුස් කරණ, භික්ෂුකු කැමැති අන් මහණෙක් එ තැනට පැමිණෙයි. හෙතෙම ‘ඇවැත්නි, මේ භික්ෂු තෙම නි නම් ඇවැත්තට පැමිණියේ ද? මේ මහණ කිනම් ඇවැත්තට පිරවෙස් පුරා දැ?’ යි මෙසේ කියයි.

ඒ භික්ෂු “ඇවැත්නි, මේ මහණ තෙම දෙමසක් පිළිසන් වූ සහවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියේ ය. ඉන් එක් ඇවැත්තෙක් විමනියක් නැති ව පිළිසන් ය. අනෙක් ඇවැත් විමනි ඇති ව පිළිසන් ය. ඒ මහණ තෙම දෙමසක් පිළිසන් වූ ඒ ඇවැත්තට දෙමස්පිරවෙස් සංඝයා යැයි. සංඝ තෙම ඒ භික්ෂුහට දෙමසක් පිළිසන් වූ ඒ ඇවැත්තට දෙමස්-පිරවෙස් දුන. ඇවැත්නි, මේ මහණ ඒ ඇවැත්තට පැමිණියේ ය. මේ මහණ ඒ ඇවැත්තට පිරවෙස් පුරා යැ” යි කියත්.

ඒ භික්ෂු තෙම “ඇවැත්නි, යම් මේ ඇවැත්තක් විමනි නැති ව පිළිසන් ද, ඒ ඇවැත්තට පිරවෙස් දීම දැනුම ය. දැනුම බැවින් නැගෙයි. ඇවැත්නි, යම් මේ ඇවැත්තක් වනාහි විමනි ඇති ව පිළිසන් ද, ඒ ඇවැත්තට පිරවෙස් දීම නො දැනුම ය. නො දැනුම බැවින් නො නැගෙයි. ඇවැත්නි, එක් ඇවැත්තට භික්ෂු තෙමේ මාතන ලැබීමට සුදුසු යැ” යි කියයි.

8. එ සමයෙහි වනාහි එක්තරා මහණෙක් දෙමසක් පිළිසන් වූ සහ-වෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියේ වෙයි. ඒ මහණහට “මම් වනාහි දෙමසක් පිළිසන් වූ සහවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියෙමි. මම් දෙමසක් පිළිසන් වූ සහවෙසෙස් ඇවැත් දෙකට එක්මස්පිරවෙස් සංඝයා යැයින්නෙමි නම් යෙහෙකැ” යි මේ සිත වෙයි.

ඒ භික්ෂු තෙම දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙකට එක්මස්පිරවෙස් සංඝයා යැයි ය. සංඝ තෙමේ දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙකට එක්මස්පිරවෙස් ඒ භික්ෂුහට දුන. පිරවෙස් පුරණ ඒ මහණහට “මම් වනාහි දෙමසක් පිළිසන් වූ සහවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියෙමි. ඒ මට ‘මම් දෙමසක් පිළිසන් වූ සහවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියෙමි. මම් දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙකට එක්මස්පිරවෙස් සංඝයා යැයින්නෙමි නම් යෙහෙකැ’ යි මේ සිත විය. ඒ මම දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙකට එක්මස්පිරවෙස් සංඝයා යැයිමි. සංඝ තෙමේ ඒ මට දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙකට එක්මස්පිරවෙස් දුන. පිරවෙස් පුරණ ඒ මට ‘මම් දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙක පිළිබඳ අනිත් මස පිරවෙස් ද සංඝයා යැයින්නෙමි නම් යෙහෙකැ’ යි ලජ්ජාධර්මය පහල විය. ඒ භික්ෂු තෙමේ භික්ෂුහට මේ කරුණ දැන්විය:

“අහං බො ආට්‍රියො දෙව සඛ්‍යාදිසෙසා ආපනතියො ආපජ්ජිං දෙමාස-
පරිවෘත්තනායො. තස්ස මෙ එතදනොසි: අහං බො දෙව සඛ්‍යාදිසෙසා
ආපනතියො ආපජ්ජිං දෙමාසපරිවෘත්තනායො. යනනුතාහං සඛ්‍යං
ද්විත්තං ආපනතිං දෙමාසපරිවෘත්තනානං එකමාසපරිවාසං යාවෙය්‍යනති.
සො’හං සඛ්‍යං ද්විත්තං ආපනතිං දෙමාසපරිවෘත්තනානං එකමාස-
පරිවාසං යාමි. තස්ස මෙ සඛ්‍යා ද්විත්තං ආපනතිං දෙමාසපරිවෘත්තනානං
එකමාසපරිවාසං අද්දසි. තස්ස මෙ පරිවසනනස්ස ලජ්ජධම්මො ඔක්කමි
අහං බො දෙව සඛ්‍යාදිසෙසා ආපනතියො ආපජ්ජිං දෙමාසපරිවෘත්තනායොති.
තස්ස මෙ එතදනොසි: ‘අහං බො දෙව සඛ්‍යාදිසෙසා ආපනතියො ආපජ්ජිං
දෙමාසපරිවෘත්තනායො. යනනුතාහං සඛ්‍යං ද්විත්තං ආපනතිං
දෙමාසපරිවෘත්තනානං එකමාසපරිවාසං යාවෙය්‍යනති.’ සො’හං සඛ්‍යං
ද්විත්තං ආපනතිං දෙමාසපරිවෘත්තනානං එකමාසපරිවාසං යාමි. තස්ස
මෙ සඛ්‍යා ද්විත්තං ආපනතිං දෙමාසපරිවෘත්තනානං එකමාසපරිවාසං
අද්දසි. තස්ස මෙ පරිවසනනස්ස ලජ්ජධම්මො ඔක්කමි: ‘යනනුතාහං
සඛ්‍යං ද්විත්තං ආපනතිං දෙමාසපරිවෘත්තනානං ඉතරමපි මාසපරිවාසං
යාවෙය්‍යනති.’ කථං නු බො මයා පටිපජ්ජනබ්බනති.

9. හතවතො එතමන්. ආරොවෙසා. තෙන හි භික්ඛවෙ සඛ්‍යා තස්ස
භික්ඛුනො ද්විත්තං ආපනතිං දෙමාසපරිවෘත්තනානං ඉතරමපි මාසපරිවාසං
දෙදා. එවං ව පන භික්ඛවෙ දුතඤ්ඤා: තෙන භික්ඛවෙ භික්ඛුනා සඛ්‍යං
උපසඛ්‍යමිත්වා - පෙ- එවමස්ස වචනියො: “අහං හනෙන දෙව සඛ්‍යාදිසෙසා
ආපනතියො ආපජ්ජිං දෙමාසපරිවෘත්තනායො. තස්ස මෙ එතදනොසි: ‘අහං
බො දෙව සඛ්‍යාදිසෙසා ආපනතියො ආපජ්ජිං දෙමාසපරිවෘත්තනායො.
යනනුතාහං සඛ්‍යං ද්විත්තං ආපනතිං දෙමාසපරිවෘත්තනානං එකමාස-
පරිවාසං යාවෙය්‍යනති.’ සො’හං සඛ්‍යං ද්විත්තං ආපනතිං දෙමාස-
පරිවෘත්තනානං එකමාසපරිවාසං අද්දසි. තස්ස මෙ පරිවසනනස්ස ලජ්ජ-
ධම්මො ඔක්කමි: ‘අහං බො දෙව සඛ්‍යාදිසෙසා ආපනතියො ආපජ්ජිං
දෙමාසපරිවෘත්තනායො’ති. තස්ස මෙ එතදනොසි: අහං බො දෙව සඛ්‍යා-
දිසෙසා ආපනතියො ආපජ්ජිං දෙමාසපරිවෘත්තනායො. යනනුතාහං
සඛ්‍යං ද්විත්තං ආපනතිං දෙමාසපරිවෘත්තනානං එකමාසපරිවාසං
යාවෙය්‍යනති.’ සො’හං සඛ්‍යං ද්විත්තං ආපනතිං දෙමාසපරිවෘත්තනානං
එකමාසපරිවාසං යාමි. තස්ස මෙ සඛ්‍යා ද්විත්තං ආපනතිං දෙමාස-
පරිවෘත්තනානං එකමාසපරිවාසං අද්දසි. තස්ස මෙ පරිවසනනස්ස ලජ්ජධම්මො
ඔක්කමි: යනනුතාහං සඛ්‍යං ද්විත්තං ආපනතිං දෙමාසපරිවෘත්තනානං
තරමපි මාසපරිවාසං යාවෙය්‍යනති. සො’හං හනෙන සඛ්‍යං ද්විත්තං ආපනතිං
දෙමාසපරිවෘත්තනානං ඉතරමපි මාසපරිවාසං යාමාමි”ති. දුතියමපි
යාමිතඤ්ඤා. තතීයමපි යාමිතඤ්ඤා.

“ඇවැත්නි, මම දෙමසක් පිළිසන් වූ සහවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියෙමි. ඒ මට ‘මම වනාහි දෙමසක් පිළිසන් වූ සහවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියෙමි. මම දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙකට එක්මස පිරිවෙස සංඝයා යදින්නෙමි නම් යෙහෙකැ’ යි මේ සිත විය. ඒ මම දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙකට එක් මසක් පිරිවෙස සංඝයා යැදිමි ඒ මට සංඝ තෙමේ දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙකට එක්මස පිරිවෙස දුන. පිරිවෙස් පුරණ ඒ මට “මම වනාහි දෙමසක් පිළිසන් වූ සහවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියෙමි” යි ලජ්ජාධර්මය පහල විය. ඒ මට ‘මම දෙමසක් පිළිසන් වූ සහවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියෙමි. මම දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙකට එක් මස පිරිවෙස යදින්නෙමි නම් යෙහෙකැ’ යි මේ සිත විය. ඒ මම දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙකට එක්මස පිරිවෙස සංඝයා යැදිමි ඒ මට සංඝ තෙමේ දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙකට එක් මසක් පිරිවෙස දුන. පිරිවෙස් පුරණ ඒ මට “මම දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙකට අනෙක් මසක පිරිවෙස ද සංඝයා යදින්නෙමි නම් යෙහෙකැ” යි ලජ්ජාධර්මය පහල විය. මා විසින් කෙසේ පිළිපැදිය යුතු දැ” යි.

9. මේ කරුණ භාග්‍යවතුන් වහන්සේට සැලකළේය “මහණෙනි එසේ නම් සංඝතෙමේ දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙකට ඒ මහණනට ඉතිරි මාසපරිවාසය ද දානය කෙරේවා. මහණෙනි, (ඉතිරි මාසපරිවෙස ද) මෙසේ දිය යුතු: මහණෙනි, ඒ හිසුනු විසින් සංඝයා වෙත ඵලභි “වහන්ස, මම දෙමසක් පිළිසන් වූ සහවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියෙමි. ඒ මට “මම වනාහි දෙමසක් පිළිසන් වූ සහවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියෙමි. මම දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙකට එක් මස පිරිවෙස යදින්නෙමි නම් යෙහෙකැ’ යි මේ සිත විය. ඒ මම දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙකට එක්මස පිරිවෙස සංඝයා යැදිමි ඒ මට සංඝ තෙමේ දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙකට එක්මස පිරිවෙස දුන. පිරිවෙස් පුරණ ඒ මට “මම වනාහි දෙමසක් පිළිසන් වූ සහවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියෙමි” යි ලජ්ජාධර්මය පහල විය. ඒ මට ‘මම දෙමසක් පිළිසන් වූ සහවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියෙමි. මම දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙකට එක්මස පිරිවෙස සංඝයා යදින්නෙමි නම් යෙහෙකැ’ යි මේ සිත විය ඒ මම දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙකට එක්මස පිරිවෙස සංඝයා යැදිමි. ඒ මට සංඝ තෙමේ දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙකට එක්මස පිරිවෙස දුන. පිරිවෙස් පුරණ ඒ මට “මම දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙක පිළිබඳ ඉතර-මාසපරිවාසය ද සංඝයා යදින්නෙමි නම් යෙහෙකැ’ යි ලජ්ජාධර්මය පහල විය. ඒ මම දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙකට ඉතරමාසපරිවාසය ද සංඝයා යදිමි.” දෙවනුත් යැදිය යුතු ... තෙවනුත් යැදිය යුතු.

10. ව්‍යතෙනන භික්ඛුනා පටිබලෙන සඛෙසා ඤාපෙතබ්බො:

“සුණාතු මෙ භතෙන සඛෙසා: අයං ඉත්ථනාමො භික්ඛු දො සඛිසාදි-
සෙසා ආපතනියො ආපජ්ජි දොමාසපට්චන්දනායො. තස්ස එතදහොසි.
‘අහං බො දො සඛිසාදිසෙසා ආපතනියො ආපජ්ජිං දොමාසපට්චන්දනායො.
යනනුනාහං සඛිසං දච්ඡන්තං ආපනනිතං දොමාසපට්චන්දනානං එකමාස-
පරිවාසං යාවෙය්‍යනති’. සො සඛිසං දච්ඡන්තං ආපනනිතං දොමාස-
පට්චන්දනානං එකමාසපරිවාසං යාපි. තස්ස සඛෙසා දච්ඡන්තං ආපනනිතං
දොමාසපට්චන්දනානං එකමාසපරිවාසං අදාසි. තස්ස පරිවසනනස්ස
ලජ්ජධම්මො ඔක්කමි: ‘අහං බො දො සඛිසාදිසෙසා ආපතනියො ආපජ්ජිං දො-
මාසපට්චන්දනායො’ති. තස්ස මෙ එතදහොසි: ‘අහං බො දො සඛිසාදිසෙසා
ආපතනියො ආපජ්ජිං දොමාසපට්චන්දනායො. යනනුනාහං සඛිසං දච්ඡන්තං
ආපනනිතං දොමාසපට්චන්දනානං එකමාසපරිවාසං යාවෙය්‍යනති’. සො’හං
සඛිසං දච්ඡන්තං ආපනනිතං දොමාසපට්චන්දනානං එකමාසපරිවාසං යාපි.
තස්ස මෙ සඛෙසා දච්ඡන්තං ආපනනිතං දොමාසපට්චන්දනානං එකමාස-
පරිවාසං අදාසි. තස්ස මෙ පරිවසනනස්ස ලජ්ජධම්මො ඔක්කමි: ‘යනනු-
නාහං සඛිසං දච්ඡන්තං ආපනනිතං දොමාසපට්චන්දනානං ඉතරමපි
මාසපරිවාසං යාවෙය්‍යනති’. සො සඛිසං දච්ඡන්තං ආපනනිතං දොමාස-
පට්චන්දනානං ඉතරමපි මාසපරිවාසං යාචති. යදි සඛිසස්ස පත්තකලලං
සඛෙසා ඉත්ථනාමස්ස භික්ඛුනො දච්ඡන්තං ආපනනිතං දොමාසපට්චන්දනානං
ඉතරමපි මාසපරිවාසං දදෙය්‍ය. එසා ඤාතති.

සුණාතු මෙ භතෙන සඛෙසා. අයං ඉත්ථනාමො භික්ඛු දො සඛිසාදි-
සෙසා ආපතනියො ආපජ්ජි දොමාසපට්චන්දනායො. තස්ස එතදහොසි:
‘අහං බො දො සඛිසාදිසෙසා ආපතනියො ආපජ්ජිං දොමාසපට්චන්දනායො.
යනනුනාහං සඛිසං දච්ඡන්තං ආපනනිතං දොමාසපට්චන්දනානං එකමාස-
පරිවාසං යාවෙය්‍යනති.’ සො සඛිසං දච්ඡන්තං ආපනනිතං දොමාස-
පට්චන්දනානං එකමාසපරිවාසං යාපි. තස්ස සඛෙසා දච්ඡන්තං ආපනනිතං
දොමාසපට්චන්දනානං එකමාසපරිවාසං අදාසි. තස්ස පරිවසනනස්ස
ලජ්ජධම්මො ඔක්කමි: අහං බො දො සඛිසාදිසෙසා ආපතනියො ආපජ්ජිං
දොමාසපට්චන්දනායො. තස්ස මෙ එතදහොසි: අහං බො දො සඛිසාදි-
සෙසා ආපතනියො ආපජ්ජිං දොමාසපට්චන්දනායො. යනනුනාහං සඛිසං
දච්ඡන්තං ආපනනිතං දොමාසපට්චන්දනානං එකමාසපරිවාසං යාවෙය්‍යනති.
සො’හං සඛිසං දච්ඡන්තං ආපනනිතං දොමාසපට්චන්දනානං එකමාස-
පරිවාසං යාපි. තස්ස මෙ සඛෙසා දච්ඡන්තං ආපනනිතං දොමාසපට්චන්දනානං
එකමාසපරිවාසං අදාසි. තස්ස මෙ පරිවසනනස්ස ලජ්ජධම්මො ඔක්කමි:
යනනුනාහං සඛිසං දච්ඡන්තං ආපනනිතං දොමාසපට්චන්දනානං ඉතරමපි
මාසපරිවාසං යාවෙය්‍යනති.’ සො සඛිසං දච්ඡන්තං ආපනනිතං දොමාස-
පට්චන්දනානං ඉතරමපි මාසපරිවාසං යාචති.

10. ව්‍යක්ත ප්‍රතිබල මහණතු විසින් සංඝයා දැන්විය යුතු:

“වහන්ස, සංඝ තෙමේ මාගේ වචනය අසාවා: මෙ නම් මේ භික්ෂු තෙමේ දෙමසක් පිළිසන් වූ සහවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියේ ය. ඒ භික්ෂුහට ‘මම දෙමසක් පිළිසන් වූ සහවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියෙමි. මම දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත්දෙකට එක්මස් පිරිවෙස සංඝයා යදින්නෙමි නම් යෙහෙකැ’ යි මේ සිත විය. ඒ මහණ දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙකට එක්මස්පිරිවෙස සංඝයා යැදී ය. සංඝ තෙමේ ඒ භික්ෂුහට දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙකට එක්මස් පිරිවෙස දුන. පිරිවෙස් පුරණ ඒ භික්ෂුහට ‘මම වනාහි දෙමසක් පිළිසන් වූ සහවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියෙමි’යි ලජ්ඣබ්‍රමය පහල විය. ඒ මට ‘මම දෙමසක් පිළිසන් වූ සහවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියෙමි. මම දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙකට එක්මස් පිරිවෙස සංඝයා යදින්නෙමි නම් යෙහෙකැ’යි මේ සිත විය. ඒ මම දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත්දෙකට එක්මස් පිරිවෙස සංඝයා යැදිමි. ඒ මට සංඝ තෙමේ දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙකට එක්මස් පිරිවෙස දුන. පිරිවෙස් පුරණ ඒ මට ‘මම දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙක පිළිබඳ ඉතරමාසපරිවාසය ද සංඝයා යදින්නෙමි නම් යෙහෙකැ’යි ලජ්ඣබ්‍රමය පහල විය. ඒ මහණ දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙක පිළිබඳ ඉතර මාස පරිවාසය ද සංඝයා යදී. ඉදින් සංඝයාට පැමිණි කල් ඇති කමිසෙක් නම් සංඝ තෙමේ මෙ භික්ෂුහට දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙක පිළිබඳ ඉතරමාසපරිවාසය ද දෙන්නේ ය. මේ ඥානිය යි.

සංඝ තෙමේ මාගේ වචනය අසාවා: මෙනම් ඇති මේ භික්ෂු තෙමේ දෙමසක් පිළිසන් වූ සහවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියේ ය. ඒ මහණහට ‘මම වනාහි දෙමසක් පිළිසන් වූ සහවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියෙමි. මම දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙකට එක් මස් පිරිවෙස යදින්නෙමි නම් යෙහෙකැ’ යි මේ සිත විය. ඒ මහණ තෙම දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙකට එක්මස් පිරිවෙස සංඝයා යැදී ය. සංඝ තෙමේ දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙකට එක් මස් පිරිවෙස ඒ මහණහට දුනි. පිරිවෙස් පුරණ ඒ මහණහට ලජ්ඣබ්‍රමය පහල විය: ‘මම වනාහි දෙමසක් පිළිසන් වූ සහවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියෙමි. ඒ මට ‘මම වනාහි දෙමසක් පිළිසන් වූ සහවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියෙමි. මම දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙකට එක්මස් පිරිවෙස සංඝයා යදින්නෙමි නම් යෙහෙකැ’යි මේ සිත විය. ඒ මම දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙකට එක්මස් පිරිවෙස සංඝයා යැදිමි. ඒ මට සංඝ තෙමේ දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙකට එක්මස් පිළිසන් දුනි. පිරිවෙස් පුරණ භි හට ‘මම දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත්දෙක පිළිබඳ ඉතරමාස-පරිවාසය ද සංඝයා යදින්නෙමි නම් යෙහෙකැ’යි ලජ්ඣබ්‍රමය පහල විය. ඒ භික්ෂු තෙම දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙක පිළිබඳ ඉතරමාස පරිවාසය ද සංඝයා යදිමි.

සබ්බෙසා ඉත්තනාමස්ස භික්ඛුනො දවින්නං ආපනතිනං දොමාස-
පරිවර්තනානං ඉතරමපි මාසපරිවාසං දෙති. යස්සායසමනො ඛමති
ඉත්තනාමස්ස භික්ඛුනො දවින්නං ආපනතිනං දොමාසපරිවර්තනානං
ඉතරමපි මාසපරිවාසස්ස දුතං, සො භුණ්හස්ස. යස්ස නකකමති, සො
භාසෙය්‍ය.

දුතියමපි එතමත්ථං වදාමි: -පෙ- නතියමපි එතමත්ථං වදාමි: -පෙ-.

දිනෙතො සබ්බෙසා ඉත්තනාමස්ස භික්ඛුනො දවින්නං ආපනතිනං දොමාස
පරිවර්තනානං ඉතරමපි මාසපරිවාසො, ඛමති සබ්බස්ස. තස්මා භුණ්හී,
එවමෙතං ධාරයාමි”ති.

තෙන භික්ඛවෙ භික්ඛුනා පුරිමං උපාදය දො මාසා පරිවසනබ්බො.

11. ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු දො සබ්බාදිසෙසා ආපනතියො ආපජ්ජති
දොමාසපරිවර්තනායො. තස්ස එවං හොති: ‘අහං බො දො සබ්බාදිසෙසා
ආපනතියො ආපජ්ජං දොමාසපරිවර්තනායො. යනනුනාහං සබ්බං දවින්නං
ආපනතිනං දොමාසපරිවර්තනානං එකමාසපරිවාසං යාවෙය්‍ය’නති. සො
සබ්බං දවින්නං ආපනතිනං දොමාසපරිවර්තනානං එකමාසපරිවාසං යාවති,
තස්ස සබ්බෙසා දවින්නං ආපනතිනං දොමාසපරිවර්තනානං එකමාසපරිවාසං
දෙති. තස්ස පරිවසනාස්ස ලජ්ඣධමෙමා ඔක්කමති: “අහං බො දො සබ්බාදි-
සෙසා ආපනතියො ආපජ්ජං දොමාසපරිවර්තනායො. තස්ස මෙ එතදභොසි.
‘අහං බො දො සබ්බාදිසෙසා ආපනතියො ආපජ්ජං දොමාසපරිවර්තනායො,
යනනුනාහං සබ්බං දවින්නං ආපනතිනං එකමාසපරිවාසං යාවෙය්‍යනති.’
සො’හං සබ්බං දවින්නං ආපනතිනං දොමාසපරිවර්තනානං එකමාසපරිවාසං
යාවිං. තස්ස මෙ සබ්බෙසා දවින්නං ආපනතිනං දොමාසපරිවර්තනානං
එකමාසපරිවාසං අදාසි. තස්ස මෙ පරිවසනාස්ස ලජ්ඣධමෙමා ඔක්කමි:
යනනුනාහං සබ්බං දවින්නං ආපනතිනං දොමාසපරිවර්තනානං ඉතරමපි
මාසපරිවාසං යාවෙය්‍යනති”. සො සබ්බං දවින්නං ආපනතිනං දොමාස-
පරිවර්තනානං ඉතරමපි මාසපරිවාසං යාවති, තස්ස සබ්බෙසා දවින්නං
ආපනතිනං දොමාසපරිවර්තනානං ඉතරමපි මාසපරිවාසං දෙති. තෙන
භික්ඛවෙ භික්ඛුනා පුරිමං උපාදය දො මාසා පරිවසනබ්බො.

12. ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු දො සබ්බාදිසෙසා ආපනතියො ආපජ්ජති
දොමාසපරිවර්තනායො. එකං මාසං ජානාති, එකං මාසං න ජානාති. සො
සබ්බං දවින්නං ආපනතිනං දොමාසපරිවර්තනානං යං මාසං ජානාති තං
මාසං පරිවාසං යාවති. තස්ස සබ්බෙසා දවින්නං ආපනතිනං දොමාස-
පරිවර්තනානං යං මාසං ජානාති තං මාසං පරිවාසං දෙති. සො පරිවසනො
ඉතරමපි මාසං ජානාති. තස්ස එවං හොති: ‘අහං බො දො සබ්බාදිසෙසා
ආපනතියො ආපජ්ජං දොමාසපරිවර්තනායො. එකං මාසං ජානිං එකං
මාසං න ජානිං. සො’හං සබ්බං දවින්නං ආපනතිනං දොමාසපරිවර්තනානං
යං මාසං ජානිං, තං මාසං පරිවාසං යාවිං. -

සංඝ තෙමේ මේ නම් ඇති භික්ෂුහට දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙක පිළිබඳ ඉතිරි මස පිරිවෙස ද දෙයි. මේ නම් ඇති භික්ෂුහට දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙකට ඉතිරි මස පිරිවෙස දීම යම් ආයුෂමනකුට අභිමත නම් හෙ තෙමේ නිතඩු වේවා. යමකුට අනභිමත නම් හෙ තෙමේ කියවාවා.

දෙවනුවත් මේ කරුණ කියමු ... තෙවනුවත් මේ කරුණ කියමි ...

සංඝයා විසින් මේ නම් ඇති භික්ෂුහට දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙකට ඉතිරි මස පිරිවෙස ද දෙනලදී සංඝයාට එය අභිමත යි. එහෙයින් නිතඩු ය. මේ කරුණ මෙසේ පිළිගනිමු.”

මහණෙනි, ඒ භික්ෂු විසින් පලමු ඇවැත් ගෙණ දෙමසක් පිරිවෙස් පිරිස යුතු යි.

11. මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණ තෙම දෙමසක් පිළිසන් වූ සහවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණෙයි. ඒ මහණහට ‘මම වනාහි දෙමසක් පිළිසන් වූ සහවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියෙමි. මම දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙකට එක්මස් පිරිවෙස සංඝයා යදින්නෙමි නම් යෙහෙකැ’ යි මේ සිත වෙයි. ඒ භික්ෂු තෙම දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙකට එක් මස් පිරිවෙස සංඝයා යදිති. සංඝ තෙමේ ඒ භික්ෂුහට දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙකට එක්මස් පිරිවෙස දෙයි. පිරිවෙස් පුරුණ ඔහුට ලජ්ජාවූය පහල වෙයි: “මම වනාහි දෙමසක් පිළිසන් වූ සහවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියෙමි. ඒ මට ‘මම වනාහි දෙමසක් පිළිසන් වූ සහවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියෙමි. මම දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙකට එක්මස් පිරිවෙස සංඝයා යදින්නෙමි නම් යෙහෙකැ’ යි මේ සිත විය. ඒ මම දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙකට එක්මස් පිරිවෙස සංඝයා යැදිමි. සංඝතෙම දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙකට එක්මස් පිරිවෙස ඒ මට දුනි. පිරිවෙස් පුරුණ ඒ මට ලජ්ජාවූය පහල විය: ‘මම දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙක පිළිබඳ ඉතිරි මස පිරිවෙස ද සංඝයා යදින්නෙමි නම් යෙහෙකැ’ යි. ඒ භික්ෂු තෙම දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙක පිළිබඳ ඉතිරිමස පිරිවෙස ද සංඝයා යදිති. සංඝ තෙමේ දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙක පිළිබඳ ඉතිරි මස පිරිවෙස ද, ඒ මහණහට දෙයි. මහණෙනි, ඒ මහණ විසින් (පිරිවෙස් පිරි) පලමු ඇවැත් ගෙණ දෙමසක් පිරිවෙස් පිරිස යුතු යි.

12. මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණ තෙම දෙමසක් පිළිසන් වූ සහවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණෙයි. ඉන් එක් මසක් දනිති. එක් මසක් නො දනිති. ඒ මහණ තෙම දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙක පිළිබඳ යම් මාසයක් දනී ද, ඒ මාසයට පිරිවෙස සංඝයා යදිති. සංඝ තෙමේ ඒ මහණහට දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙක පිළිබඳ යම් මාසයක් දනී ද, ඒ මාසයට පිරිවෙස දෙයි. පිරිවෙස් පුරුණ හෙ තෙම අතින් මාසය ද දනිති. ඒ මහණහට මේ අදහස වෙයි ‘මම වනාහි දෙමසක් පිළිසන් වූ සහවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියෙමි. (ඉන්) එක් මසක් දුන සිටියෙමි. එක් මසක් නො දුන සිටියෙමි. ඒ මම දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙක පිළිබඳ යම් මසක් දුන සිටියෙමි ද, ඒ මාසයට පිරිවෙස සංඝයා යැදිමි. -

තස්ස මෙ සඛෙසා දවින්නං ආපනනිතං දොමාසපරිවර්ත්තනානං යං මාසං ජාතී, තං මාසං පරිවාසං අදාසී. සො'හං පරිවසනො ඉතරම්පි මාසං ජානාමි. යනුනාහං සඛිසං දවින්නං ආපනනිතං දොමාස - පරිවර්ත්තනානං ඉතරම්පි මාසපරිවාසං යාවෙය්‍යනති.' සො සඛිසං දවින්නං ආපනනිතං දොමාසපරිවර්ත්තනානං ඉතරම්පි මාසපරිවාසං යාවති. තස්ස සඛෙසා දවින්නං ආපනනිතං දොමාසපරිවර්ත්තනානං ඉතරම්පි මාසපරිවාසං දෙති. තෙන භික්ඛවෙ භික්ඛුනා පුරිමං උපාදාය දො මාසා පරිවසිතබ්බා.

13. ඉධ පන භික්ඛවෙ, භික්ඛු දො සඛිසාදිසෙසා ආපනනියො ආපජ්ජති දොමාසපරිවර්ත්තනායො. එකං මාසං සරති. එකං මාසං නස්සරති. සො සඛිසං දවින්නං ආපනනිතං දොමාසපරිවර්ත්තනානං යං මාසං සරති තං මාසං පරිවාසං යාවති. තස්ස සඛෙසා දවින්නං ආපනනිතං දොමාස - පරිවර්ත්තනානං යං මාසං සරති තං මාසං පරිවාසං දෙති. සො පරිවසනො ඉතරම්පි මාසං සරති තස්ස එවං හොති: 'අහං බො දො සඛිසාදිසෙසා ආපනනියො ආපජ්ජං දොමාසපරිවර්ත්තනායො. එකං මාසං සරිං, එකං මාසං නස්සරිං. සො'හං සඛිසං දවින්නං ආපනනිතං දොමාසපරිවර්ත්තනානං යං මාසං සරිං. තං මාසං පරිවාසං යාමි. තස්ස මෙ සඛෙසා දවින්නං ආපනනිතං දොමාසපරිවර්ත්තනානං යං මාසං සරිං, තං මාසං පරිවාසං අදාසී. සො'හං පරිවසනො ඉතරම්පි මාසං සරාමි. යනුනාහං සඛිසං දවින්නං ආපනනිතං දොමාසපරිවර්ත්තනානං ඉතරම්පි මාසපරිවාසං යාවෙය්‍යනති.'ති. සො සඛිසං දවින්නං ආපනනිතං දොමාසපරිවර්ත්තනානං ඉතරම්පි මාසපරිවාසං යාවති. තස්ස සඛෙසා දවින්නං ආපනනිතං දොමාසපරිවර්ත්තනානං ඉතරම්පි මාසපරිවාසං දෙති. තෙන භික්ඛවෙ භික්ඛුනා පුරිමං උපාදාය දො මාසා පරිවසිතබ්බා.

14. ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු දො සඛිසාදිසෙසා ආපනනියො ආපජ්ජති දොමාසපරිවර්ත්තනායො. එකං මාසං නිබ්බෙමතිකො, එකං මාසං වෙමතිකො. සො සඛිසං දවින්නං ආපනනිතං දොමාසපරිවර්ත්තනානං යං මාසං නිබ්බෙ - මතිකො තං මාසං පරිවාසං යාවති. තස්ස සඛෙසා දවින්නං ආපනනිතං දොමාසපරිවර්ත්තනානං යං මාසං නිබ්බෙමතිකො තං මාසං පරිවාසං දෙති. සො පරිවසනො ඉතරම්පි මාසං නිබ්බෙමතිකො හොති. තස්ස එවං හොති: "අහං බො දො සඛිසාදිසෙසා ආපනනියො ආපජ්ජං දොමාස - පරිවර්ත්තනායො. එකං මාසං නිබ්බෙමතිකො, එකං මාසං වෙමතිකො. සො'හං සඛිසං දවින්නං ආපනනිතං දොමාසපරිවර්ත්තනානං යං මාසං නිබ්බෙමතිකො තං මාසං පරිවාසං යාමි. තස්ස මෙ සඛෙසා දවින්නං ආපනනිතං දොමාසපරිවර්ත්තනානං යං මාසං නිබ්බෙමතිකො තං මාසං පරිවාසං අදාසී. සො'හං පරිවසනො ඉතරම්පි මාසං නිබ්බෙමතිකො. යනුනාහං සඛිසං දවින්නං ආපනනිතං දොමාසපරිවර්ත්තනානං ඉතරම්පි මාසපරිවාසං යාවෙය්‍යනති." -

සංඝ තෙමේ ඒ මට දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙක පිළිබඳ යම් මාසයක් දැන සිටියෙමි ද, ඒ මාසයට පිරිවෙස දුනි. පිරිවෙස් පුරණ ඒ මම අනෙක් මාසය ද දුනිමි. මම දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙක පිළිබඳ ඉතිරි මස පිරිවෙස ද සංඝයා යදින්තෙමි නම් යෙහෙකැ' යි මේ සිත විය. ඒ මහණ තෙම දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙක පිළිබඳ ඉතිරි මස පිරිවෙස ද සංඝයා යදිසි. සංඝ තෙමේ ඒ මහණහට දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙක පිළිබඳ ඉතිරි මස පිරිවෙස ද දෙයි. මහණෙනි, ඒ භික්ෂු විසින් (නොදැන සිටි) පලමු ඇවැත් ගෙණ දෙමසක් පිරිවෙස් පිරිය යුතු යි.

13. මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණ තෙම දෙමසක් පිළිසන් වූ සහ වෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණෙයි. (එසින්) එක් මසක් සිහි කරයි. එක් මසක් සිහි නො කරයි. ඒ මහණතෙම දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙක පිළිබඳ යම් මාසයක් සිහි කරයි ද, ඒ මාසයට පිරිවෙස සංඝයා යදිසි. සංඝ තෙමේ ඒ මහණහට දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙක පිළිබඳ යම් මාසයක් සිහි කරයි ද, ඒ මාසයට පිරිවෙස දෙයි. පිරිවෙස් පුරණ ඒ මහණ තෙම ඉතර මාසය ද සිහි කරයි. (එකල්හි) ඒ මහණහට මෙසේ සිතෙයි. “මම වනාහි දෙමසක් පිළිසන් වූ සහවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියෙමි. (ඉන්) එක් මසක් සිහි කළෙමි. එක් මසක් සිහි නො කෙළෙමි. ඒ මම දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙක පිළිබඳ යම් මසක් සිහි කෙළෙමි ද, ඒ මාසයට පිරිවෙස සංඝයා යදිමි. දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙක පිළිබඳ යම් මසක් සිහි කෙළෙමි ද, සංඝ තෙමේ මට ඒ මසට පිරිවෙස දුනි. පිරිවෙස් පුරණ ඒ මම ඉතිරි මස ද සිහි කරමි. මම දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙක පිළිබඳ ඉතිරි මස පිරිවෙස ද සංඝයා යදින්තෙමි නම් යෙහෙකැ' යි. ඒ මහණ තෙම දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙක පිළිබඳ ඉතිරි මස පිරිවෙස ද සංඝයා යදිසි. සංඝ තෙමේ දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙක පිළිබඳ ඉතිරි මස පිරිවෙස ද ඒ මහණහට දෙයි. මහණෙනි, ඒ මහණ විසින් (සිහි නොකළ) පලමු ඇවැත් ද ගෙණ දෙමසක් පිරිවෙස් පිරිය යුතු යි.

14 මහණෙනි, මෙහි මහණ තෙම දෙමසක් පිළිසන් සහවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණෙයි. (ඉන්) එක් මසක් විමති නැත්තේ වෙයි. එක් මසක් විමති ඇත්තේ වෙයි. ඒ මහණ තෙම දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙක පිළිබඳ යම් මසක් විමති නැත්තේ ද, ඒ මාසයට පිරිවෙස සංඝයා යදී සංඝ තෙමේ ඒ මහණහට දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙක පිළිබඳ යම් මසක් විමති නැත්තේ ද, ඒ මාසයට පිරිවෙස දෙයි. පිරිවෙස් පුරණ ඒ මහණ තෙම අනෙක් මස ද විමති නැත්තේ වෙයි. (එකල්හි) ඒ මහණහට මෙසේ සිතෙයි: “මම වනාහි දෙමසක් පිළිසන් වූ සහවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියෙමි. (ඉන්) එක් මසක් විමති නැත්තෙමි විමි. එක් මසක් විමති ඇත්තෙමි විමි. ඒ මම දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙක පිළිබඳ යම් මසක් විමති නැත්තෙමි විමි ද, ඒ මාසයට පිරිවෙස සංඝයා යදිමි. සංඝ තෙමේ ඒ මට දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙක පිළිබඳ යම් මසක් විමති නැත්තෙමි ද, ඒ මාසයට පිරිවෙස දුනි. පිරිවෙස් පුරණ ඒ මම අනෙක් මස ද, විමති නැත්තෙමි වෙමි. මම දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙක පිළිබඳ ඉතිරි මස පිරිවෙස ද සංඝයා යදින්තෙමි නම් යෙහෙකැ' යි -

සො සබ්බං ද්විත්තං ආපනතිනං දොමසපරිවස්නානං ඉතරම්පි මාසපරිවාසං යාවති. තස්ස සබ්බස්ස ද්විත්තං ආපනතිනං දොමසපරිවස්නානං ඉතරම්පි මාසපරිවාසං දෙති. තෙන භික්ඛවෙ භික්ඛුනා පුරිමං උපාදය දොමසා පරිවසිතබ්බා.

15. ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු දො සබ්බාදිසෙසා ආපනතියො ආපජ්ජති දොමසපරිවස්නායො. එකො මාසො ජානපරිවස්නො, එකො මාසො අජානපරිවස්නො. සො සබ්බං ද්විත්තං ආපනතිනං දොමසපරිවස්නානං දොමසපරිවාසං යාවති. තස්ස සබ්බස්ස ද්විත්තං ආපනතිනං දොමසපරිවස්නානං දොමසපරිවාසං දෙති. තස්ස පරිවසනනස්ස අඤ්ඤා භික්ඛු ආගච්ඡති බහුස්සුතො ආගතාගමො ධම්මධරො විනයධරො මානිකාධරො පණ්ණිතො වෘතො මෙධාපී ලජ්ජා කුක්කුච්චකො සික්ඛාකාමො. සො එවං වදෙති:

“කිං අයං ආට්ඨසො භික්ඛු ආපනො? කිස්සායං භික්ඛු පරිවසති?” ති තෙ එවං වදෙනති: ‘අයං ආට්ඨසො භික්ඛු දො සබ්බාදිසෙසා ආපනතියො ආපජ්ජති දොමසපරිවස්නායො. එකො මාසො ජානපරිවස්නො, එකො මාසො අජානපරිවස්නො. සො සබ්බං ද්විත්තං ආපනතිනං දොමසපරිවස්නානං දොමසපරිවාසං යාවි. තස්ස සබ්බස්ස ද්විත්තං ආපනතිනං දොමසපරිවස්නානං දොමසපරිවාසං අදාසි. තායො අයං ආට්ඨසො භික්ඛු ආපනො. තාසායං භික්ඛු පරිවසති’ ති. සො එවං වදෙති: “යවායං ආට්ඨසො මාසො ජානපරිවස්නො, ධම්මිකං තස්ස මාසස්ස පරිවාසදානං. ධම්මතො රුහති. යො ච බවායං ආට්ඨසො මාසො අජානපරිවස්නො, අධම්මිකං තස්ස මාසස්ස පරිවාසදානං. අධම්මතො න රුහති. එකාස්ස ආට්ඨසො මාසස්ස භික්ඛු මානතතාරකො” ති.

16. ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු දො සබ්බාදිසෙසා ආපනතියො ආපජ්ජති දොමසපරිවස්නායො. එකො මාසො සරමානපරිවස්නො එකො මාසො අස්සරමාන¹ පරිවස්නො. සො සබ්බං ද්විත්තං ආපනතිනං දොමසපරිවස්නානං දොමසපරිවාසං යාවති. තස්ස සබ්බස්ස ද්විත්තං ආපනතිනං දොමසපරිවස්නානං දොමසපරිවාසං දෙති. තස්ස පරිවසනනස්ස අඤ්ඤා භික්ඛු ආගච්ඡති බහුස්සුතො ආගතාගමො ධම්මධරො විනයධරො මානිකාධරො පණ්ණිතො වෘතො මෙධාපී ලජ්ජා කුක්කුච්චකො සික්ඛාකාමො. සො එවං වදෙති:

1. අසරමානො, සිමු. 1.

ඒ මහණ තෙම දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙක පිළිබඳ ඉතිරි මස පිරිවෙස ද සබ්බසා යදිසි. සබ්බ තෙමේ ඒ මහණහට දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙක පිළිබඳ ඉතිරි මස පිරිවෙස ද දෙසි. මහණෙනි, ඒ මහණ විසින් (විමති නැති) පළමු ඇවතත් ගෙණ දෙමසක් පිරිවෙස් පිරිය සුතු යි.

15. මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණ තෙම දෙමසක් පිළිසන් වූ සහ වෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණෙයි. (ඉන්) එක් මසක් දැනිමින් පිළිසන් ය. එක් මසක් නොදැන පිළිසන් ය. ඒ මහණ තෙම දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙක පිළිබඳ දෙමසක් පිරිවෙස සබ්බසා යදිසි. සබ්බ තෙමේ දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙකට දෙමස් පිරිවෙස ඒ මහණහට දෙසි. ඒ මහණ පිරිවෙස් පුරණ කල්හි බොහෝ ඇසු පිරු නැත් ඇති, දැනගත් ආනම ඇති, ධම්මර විනයධර මාතෘකාධර වූ පණ්ඩිත වූ වෘත්ත වූ නුවණැති ලජ්ජ වූ සුඵ වරදෙහි ද කුකුස් කරණ, හික්මෙනු කැමැති අන් මහණෙක් එයි. හේ මෙසේ කියයි:

“ඇවැත්නි, මේ මහණ කිනම් ඇවැතකට පැමිණියේ ද? මේ මහණ තෙම කුමකට පිරිවෙස් පුරයි ද? යි. ඒ භික්ෂුහු “ඇවැත්නි, මේ භික්ෂු තෙමේ දෙමසක් පිළිසන් වූ සහවෙසස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියේ ය. ඉන් එක් මසක් දැනිමින් පිළිසන් ය. එක් මසක් නොදැනිමින් පිළිසන් ය. ඒ මහණ තෙම දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙක පිළිබඳ දෙමස්පිරිවෙස සබ්බසා යදි ය. සබ්බ තෙමේ ඒ මහණ හට දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙකට දෙමස්පිරිවෙස දුනි. ඇවැත්නි, මේ භික්ෂු තෙමේ ඒ ඇවැත් අවන්තේ ය. මේ භික්ෂු තෙමේ ඒ ඇවැත් පිණිස පිරිවෙස් පුරා යැ” යි මෙසේ ඒ මහණහු කියති. (එකල්හි ඒ විනය දන්) භික්ෂු තෙමේ “ඇවැත්නි, යම් මේ මාසයක් දැනිමින් පිළිසන් ද ඒ මසට පිරිවෙස දීම දැහැමිය. දැහැමිබැවින් යෙදෙයි. ඇවැත්නි, යම් මේ මාසයක් නො දැන පිළිසන් ද ඒ මස පිරිවෙස දීම නොදැහැමිය. නො දැහැමි බැවින් නො යෙදෙයි. ඇවැත්නි, මහණ තෙමේ එක්මසක මානනට සුදුසු යැ” යි.

16. මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණ තෙම දෙමසක් පිළිසන් වූ සහ වෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණෙයි. එයින් එක් මසක් සිහිකරමින් පිළිසන් ය. එකක් මසක් සිහි නොකරමින් පිළිසන් ය. ඒ මහණ තෙම දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙකට දෙමසක් පිරිවෙස සබ්බසා යදිසි. සබ්බ තෙමේ ඒ මහණහට දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙකට දෙමස් පිරිවෙස දෙසි. ඒ මහණ පිරිවෙස් පුරණ කල්හි බොහෝ ඇසු පිරු නැත් ඇති, දැනගත් ආගම ඇති, සුත්‍රපිටකය දන්නාවූ, විනය පිටකය දන්නා වූ, උභය මාතෘකා දරන්නාවූ (-හෝ අභිධම්මය දන්නා වූ) පණ්ඩිත වූ වෘත්ත වූ කුලනාතමක ප්‍රඥ ඇති, පවට පිළිකුල්කරණ සුඵ, වරදෙහි ද කුකුස් කරණ, හික්මෙනු කැමැති අන් මහණෙක් පැමිණෙයි. හේ මෙසේ කියයි:

‘කීං අයං ආවුසො, භික්ඛු ආපනො? කිසසායං භික්ඛු පරිවසති?’ති තෙ එවං වදෙනති: ‘අයං ආවුසො භික්ඛු දො සඛ්ඤාදිසෙසා ආපනතියො ආපජ්ජි දොමාසපරිවර්තනායො, එකො මාසො සරමානපරිවර්තනො, එකො මාසො අසසරමානපරිවර්තනො, සො සඛ්ඤං දවින්නං ආපනතිනං දොමාස-පරිවර්තනානං දොමාසපරිවාසං යාචී. තස්ස සඛ්ඤා දවින්නං ආපනතිනං දොමාසපරිවර්තනානං දොමාස පරිවාසං අදුසී. තායො අයං ආවුසො භික්ඛු ආපනො. තාසායං භික්ඛු පරිවසති’ති. සො එවං වදෙති: “යථායං ආවුසො මාසො සරමානපරිවර්තනො ධම්මිකං තස්ස මාසස්ස පරිවාසදුතං. ධම්මනනා රුහති. යො ච බවායං ආවුසො මාසො අසසරමානපරිවර්තනො අධම්මිකං තස්ස මාසස්ස පරිවාසදුතං. අධම්මනනා කරුහති. එකස්ස ආවුසො මාසස්ස භික්ඛු මානතතාරහො”ති.

17 ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු දො සඛ්ඤාදිසෙසා ආපනතියො ආපජ්ජති දොමාසපරිවර්තනායො, එකො මාසො නිබ්බෙමතිකපරිවර්තනො, එකො මාසො වෙමතිකපරිවර්තනො, සො සඛ්ඤං දවින්නං ආපනතිනං දොමාස-පරිවර්තනානං දොමාසපරිවාසං යාචති. තස්ස සඛ්ඤා දවින්නං ආපනතිනං දොමාසපරිවර්තනානං දොමාසපරිවාසං දෙති. තස්ස පරිවසනතස්ස අඤ්ඤා භික්ඛු ආගච්ඡති බහුස්සුතො ආගතාගමො ධම්මධරො චිත්තධරො මාතිකා-ධරො පණ්ණිතො වෘතො මෙධාථී ලජ්ජා කුකකුච්චකො සිකඛාකාමො, සො එවං වදෙති:

‘කීං අයං ආවුසො භික්ඛු ආපනො? කිසසායං භික්ඛු පරිවසති?’ති. තෙ එවං වදෙනති: “අයං ආවුසො භික්ඛු දො සඛ්ඤාදිසෙසා ආපනතියො ආපජ්ජි දොමාසපරිවර්තනායො, එකො මාසො නිබ්බෙමතිකපරිවර්තනො, එකො මාසො වෙමතිකපරිවර්තනො, සො සඛ්ඤං දවින්නං ආපනතිනං දොමාසපරිවර්තනානං දොමාසපරිවාසං යාචී. තස්ස සඛ්ඤා දවින්නං ආපනතිනං දොමාසපරිවර්තනානං දොමාසපරිවාසං අදුසී. තායො අයං ආවුසො භික්ඛු ආපනො. තාසායං භික්ඛු පරිවසති”ති. සො එවං වදෙති: “යථායං ආවුසො මාසො නිබ්බෙමතිකපරිවර්තනො, ධම්මිකං තස්ස මාසස්ස පරිවාස දුතං. ධම්මනනා රුහති. යො ච බවායං ආවුසො මාසො වෙමතිකපරිවර්තනො, අධම්මිකං තස්ස මාසස්ස පරිවාසදුතං. අධම්මනනා කරුහති. එකස්ස ආවුසො මාසස්ස භික්ඛු මානතතාරහො”ති.

“ඇවැත්නි, මේ හිඤ්ඤ කිනම් ඇවැතකට පැමිණියේ ද? මේ මහණ කුමකට පිරිවෙස් පුරයි ද?”යි (එකල්හි) ඒ හිඤ්ඤ “ඇවැත්නි, මේ හිඤ්ඤ තෙම දෙමසක් පිළිසන් වූ සහවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියේ ය. (එහිත්) එකක් මසක් සිහි කරමින් පිළිසන් ය. එකක් මසක් සිහි නොකරමින් පිළිසන් ය. ඒ මහණ තෙම දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙකට දෙමස් පිරිවෙස සංඝයා යැදී ය. සංඝ තෙමේ ඒ මහණහට දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙකට දෙමස්පිරිවෙස දුනි. ඇවැත්නි, මේ හිඤ්ඤ තෙම ඒ ඇවැත් අවන්නේ ය. “මේ හිඤ්ඤ තෙම ඒ ඇවැත් පිණිස පිරිවෙස් පුරා” යැයි ඒ හිඤ්ඤ කියති. (එකල්හි) ඒ විනය දත් හිඤ්ඤ තෙම “ඇවැත්නි, යම් මේ ඇවැතක් මාසයක් සිහි කරමින් පිළිසන් ද, ඒ මාසයට පිරිවෙස් දීම දෘඪාමි ය දෘඪාමි බැවින් යෙදෙයි. ඇවැත්නි, යම් මේ ඇවැතක් මාසයක් නො සිහි කරමින් පිළිසන් ද, ඒ මසට පිරිවෙස දීම නොදෘඪාමි ය. නොදෘඪාමි බැවින් නො යෙදෙයි. ඇවැත්නි, හිඤ්ඤ තෙම එක් මසක මානතට සුදුසු යැ”යි මෙසේ කියයි.

17. මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණතෙම දෙමසක් පිළිසන් වූ සහ-වෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණෙයි. (ඉන්) එක් මසෙක් විමති නැති ව පිළිසන් ය. එක් මසෙක් විමති ඇති ව පිළිසන් ය. ඒ මහණ තෙම දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙකට දෙමසක් පිරිවෙස සංඝයා යැදී ය. සංඝ තෙම ඒ මහණහට දෙමසක් පිළිසන් ඇවැත් දෙකට දෙමසක් පිරිවෙස දෙයි. ඒ මහණ පිරිවෙස් පුරණ කලා බහුශ්‍රාව වූ, දන්තා ලද ආගම ඇති, ධර්මය දරණ, විනය දරණ, මාතිකා දරණ, පණ්ඩිත වූ ව්‍යාකෘත වූ ප්‍රාඥ වූ, පවට පිළිකුල් කරණ, සුළු වරදට ද කුකුස් කරණ, හික්මෙනු කැමැති අන් මහණෙක් පැමිණෙයි. ඒ හිඤ්ඤ තෙම මෙසේ අසයි.

“ඇවැත්නි, මේ මහණ කිනම් ඇවැතකට පැමිණියේ ද? මේ මහණ කුමකට පිරිවෙස් පුරා ද?”යි මෙසේ අසයි. (එකල්හි) ඒ හිඤ්ඤ “ඇවැත්නි, මේ හිඤ්ඤ තෙම දෙමසක් පිළිසන් වූ සහවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියේ ය. ඉන් එක් මසක් විමති නැතිව පිළිසන් ය. එක් මසක් විමති ඇති ව පිළිසන් ය. ඒ මහණ තෙම දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙකට දෙමස් පිරිවෙස සංඝයා යැදී ය. සංඝ තෙමේ දෙමසක් පිළිසන් ඇවැත් දෙකට දෙමස් පිරිවෙස ඒ හිඤ්ඤහට දුනි. ඇවැත්නි, මේ හිඤ්ඤ තෙම ඒ ඇවැත් අවන්ය, මේ මහණ ඒ ඇවැත් පිණිස පිරිවෙස් පුරා” යයි ඔහු කියත්. (එකල්හි) ඒ හිඤ්ඤ තෙම “ඇවැත්නි, යම් මේ මාසයක් විමති නැති ව පිළිසන් ද, ඒ මසට පිරිවෙස් දීම දෘඪාමි ය. දෘඪාමි බැවින් යෙදෙයි ඇවැත්නි, යම් මේ මාසයක් විමති ඇතිව පිළිසන් ද, ඒ මසට පිරිවෙස් දීම නො දෘඪාමි ය. නො දෘඪාමි බැවින් නො යෙදෙයි. ඇවැත්නි, හිඤ්ඤ තෙම එක් මසක මානතට සුදුසු යැ”යි මෙසේ කියයි.

සුද්ධනනපරිවාසො

1. තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤානරො භික්ඛු සමබහුලා සඛිඤ්ඤෙසා ආපනතියො ආපනො තොති. සො ආපනතිපරියනං න ජානාති. රතති පරියනං න ජානාති. ආපනතිපරියනං න ස්සරති. රතතිපරියනං න ස්සරති. ආපනතිපරියනෙන වෙමතිකො. රතතිපරියනෙන වෙමතිකො. සො භික්ඛුනං ආරොවෙසී: අහං ආවුසො සමබහුලා සඛිඤ්ඤෙසා ආපනතියො ආපජ්ජං. ආපනතිපරියනං න ජානාමි. රතතිපරියනං න ජානාමි. ආපනතිපරියනං න ස්සරාමි. රතතිපරියනං න ස්සරාමි. ආපනතිපරියනෙන වෙමතිකො. රතතිපරියනෙන වෙමතිකො. කථනනු බො මයා පටිපජ්ජි-තබ්බනති? හගවතො එතමන්ථං ආරොවෙසුං.

2. තෙන හි භික්ඛුවෙ සඛෙසා භික්ඛුනො තාසං ආපනතිනං සුද්ධනනපරිවාසං දෙනු. එවඤ්ච පන භික්ඛුවෙ දුතබ්බො: තෙන භික්ඛුවෙ භික්ඛුනා සඛිඤ්ඤං උපසඛකම්මනා -පෙ- එවමස්ස වචනියො: “අහං හනෙන සමබහුලා සඛිඤ්ඤෙසා ආපනතියො ආපජ්ජං. ආපනතිපරියනං න ජානාමි. රතතිපරියනං න ජානාමි. ආපනතිපරියනෙන වෙමතිකො. රතතිපරියනෙන වෙමතිකො. සො’හං හනෙන සඛිඤ්ඤං තාසං ආපනතිනං සුද්ධනනපරිවාසං යාවාමි”ති. දුතියමපි යාවතබ්බො. තතියමපි යාවතබ්බො.

3. ව්‍යනෙනන භික්ඛුනා පටිබලෙන සඛෙසා ඤ්ඤපෙතබ්බො:

“සුඤ්ඤානු මෙ හනෙන සඛෙසා: අයං ඉත්තනාමො භික්ඛු සමබහුලා සඛිඤ්ඤෙසා ආපනතියො ආපජ්ජි. ආපනතිපරියනං න ජානාති. රතතිපරියනං න ජානාති. ආපනතිපරියනං න ස්සරති. රතතිපරියනං න ස්සරති. ආපනති පරියනෙන වෙමතිකො. රතතිපරියනෙන වෙමතිකො. සො සඛිඤ්ඤං තාසං ආපනතිනං සුද්ධනනපරිවාසං යාවති. යදි සඛිඤ්ඤෙසා පනතකලලං සඛෙසා ඉත්තනාමස්ස භික්ඛුනො තාසං ආපනතිනං සුද්ධනනපරිවාසං දෙදෙය්‍ය. එසා ඤ්ඤති.

සුඤ්ඤානු මෙ හනෙන සඛෙසා, අයං ඉත්තනාමො භික්ඛු සමබහුලා සඛිඤ්ඤෙසා ආපනතියො ආපජ්ජි. ආපනතිපරියනං න ජානාති. රතති-පරියනං න ජානාති. ආපනතිපරියනං න ස්සරති. රතතිපරියනං න ස්සරති. ආපනතිපරියනෙන වෙමතිකො. රතතිපරියනෙන වෙමතිකො. සො සඛිඤ්ඤං තාසං ආපනතිනං සුද්ධනනපරිවාසං යාවති. සඛෙසා ඉත්තනාමස්ස භික්ඛුනො තාසං ආපනතිනං සුද්ධනනපරිවාසං දෙති. යස්සායසමතො බමති ඉත්තනාමස්ස භික්ඛුනො තාසං ආපනතිනං සුද්ධනනපරිවාසස්ස දුතං, සො තුඤ්ඤස්ස යස්ස නකබමති සො භාසෙය්‍ය.

දුතියමපි එතමන්ථං වදාමි. -පෙ- තතියමපි එතමන්ථං වදාමි. -පෙ-

දිනො සංඝෙන ඉත්තනාමස්ස භික්ඛුනො තාසං ආපනතිනං සුද්ධනනපරිවාසො, බමති සඛිඤ්ඤං, තසමා තුඤ්ඤති, එවමෙතං ධාරයාමි”ති.

සුඛානුප්‍රවාසය

1. එ සමයෙහි එක්තරා මහණෙක් බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් අවන්තේ වෙයි. ඒ භික්ෂු තෙම ඇවැත් කෙළවර නො දනිති. රුහු කෙළවර නොදනී. ඇවැත් කෙළවර සිහි නො කරයි. රුහු කෙළවර සිහි නො කරයි. ආපනනින්ගේ සීමායෙහි විමති ඇත්තේ වෙයි. රුහුන්ගේ සීමායෙහි විමති ඇත්තේ වෙයි. ඒ භික්ෂු තෙම “ඇවැත්නි, මම බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් අවන්තේ වෙමි. ආපනනින්ගේ අනන්‍ය නොදනිමි. රුහුන්ගේ අනන්‍ය නො දනිමි. ආපනනින්ගේ අනන්‍ය සිහි නො කරමි රුහුන්ගේ අනන්‍ය සිහි නො කරමි. ආපනනින්ගේ අනන්‍යයෙහි විමති ඇත්තෙමි. රුහුන්ගේ අනන්‍යයෙහි විමති ඇත්තෙමි. මා විසින් කෙසේ පිළිපැදිය යුතු ද?” යි මහණුන්ට දැන්වී ය. භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මේ කරුණ සැලකුණි.

2. මහණෙනි, එසේ නම්, සබ්බ තෙමේ ඒ භික්ෂුන්ට ඒ ආපනනිනට සුඛානුප්‍රවාසය දේවා. මහණෙනි, ඒ සුඛානුප්‍රවාසය මෙසේ දිය යුතු යි: මහණෙනි, ඒ භික්ෂු විසින් සබ්බයා වෙත එළඹ ... මම බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් අවන්තෙමි. ඇවැත් කෙළවර නො දනිමි. රුහු කෙළවර නො දනිමි. ඇවැත් කෙළවර සිහි නො කරමි, රුහු කෙළවර සිහි නො කරමි. ඇවැත් කෙළවරෙහි විමති ඇත්තෙමි. රුහුන්ගේ කෙළවරෙහි විමති ඇත්තෙමි. වහන්ස, ඒ මම ඒ ඇවැත් පිණිස සුඛානු ප්‍රවාසය සබ්බයා යදිමි යදිය යුතු. දෙවනු ද යදිය යුතු. තෙවනු ද යදිය යුතු:

3. වහන්ස, ප්‍රතිබල මහණකු විසින් සබ්බයා දැන්විය යුතු:

“වහන්ස, සබ්බ තෙමේ මාගේ වචනය අසාවා: මේ නම් ඇති මහණ බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් අවති. ඇවැත් පිරිසත නො දනිති. රු පිරිසත නොදනී. ඇවැත් පිරිසත නො සරයි. රු පිරිසත නො සරයි. ඇවැත් පිරිසතෙහි විමති ඇත්තේ ය. රු පිරිසතෙහි විමති ඇත්තේ ය. ඒ මහණ තෙම ඒ ඇවැත් පිණිස සුඛානුප්‍රවාසය සබ්බයා යදිමි දිව්‍ය සබ්බයාට පැමිණි කල් ඇති කමියෙක් නම්, සබ්බ තෙම මේ නම් ඇති මහණන්ට ඒ ආපනනිනට සුඛානුප්‍රවාසය දෙන්නේ ය. මේ ඇති යි.

සබ්බ තෙමේ මාගේ වචනය අසාවා: මේ නම් ඇති මහණ බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් අවති. ඇවැත් පිරිසත නො දනිති. රු පිරිසත නො දනිති. ඇවැත් පිරිසත නො සරයි. රු පිරිසත නො සරයි. ඇවැත් පිරිසතෙහි විමති ඇති. රු පිරිසතෙහි විමති ඇති. ඒ මහණ තෙම ඒ ආපනනිනට සුඛානුප්‍රවාසය සබ්බයා යදිමි. සබ්බ තෙමේ මේ නම් ඇති මහණන්ට ඒ ආපනනිනට සුඛානුප්‍රවාසය දෙයි. මේ නම් ඇති මහණන්ට ඒ ඇවැත්නට සුදන් පිරිවෙස දීම යම් ආයුෂ්මතකුට අභිමත නම්, හේ නිහඬ වේවා. යම් ආයුෂ්මතකුට අභිමත නම් හෙතෙම කියාවා.

දෙවනුත් මේ කරුණ කියමි ... තෙවනුත් මේ කරුණ කියමි...

සබ්බයා විසින් මේ නම් ඇති මහණන්ට ඒ ඇවැත්නට සුදන් පිරිවෙස දෙන ලදී. එය සබ්බයාට අභිමත යි. එහෙයින් නිහඬ ය. මෙය මෙසේ පිළිගනිමි” යි.

4. මහණෙනි, මෙසේ සුද්ධානපරිවාසය දිය යුතු. මෙසේ පරිවාසය දියයුතු.

5. මහණෙනි, සුද්ධානපරිවාසය කෙසේ දිය යුතුද?

“ඇවැත් පිරියන නොදනිසි. ඊ පිරියන නොදනිසි. ඇවැත්පිරියන නොසරසි. ඊපිරියන නොසරසි. ඇවැත්පිරියනෙහි විමති ඇත. ඊපිරියනෙහි විමති ඇත. (ඔහුට) සුද්ධානපරිවාසය දිය යුතු.

“ඇවැත්පිරියන දනිසි. ඊ පිරියන නොදනිසි. ඇවැත්පිරියන සරසි ඊ පිරියන නොසරසි. ඇවැත්පිරියනෙහි විමති නැති. ඊපිරියනෙහි විමති ඇති. (ඔහුට ද) සුද්ධානපරිවාසය දිය යුතු.

“ඇවැත්පිරියන සමහරෙක දනිසි. සමහරෙක නොදනිසි. ඊපිරියන නොදනිසි. ඇවැත්පිරියන සමහරෙක සිහි කරසි. සමහරෙක නොසිහි කරසි. ඊපිරියන නොසරසි. ඇවැත්පිරියනෙහි සමහරෙක විමති ඇති. සමහරෙක විමති නැති. ඊපිරියනෙහි විමති ඇත. (ඔහුට ද) සුද්ධාන පරිවාසය දිය යුතු.

“ඇවැත්පිරියන නොදනිසි. ඊපිරියන සමහරෙක දනිසි. සමහරෙක නොදනිසි. ඇවැත්පිරියන නොසරසි. ඊපිරියන සමහරෙක සිහි කරසි. සමහරෙක නොසිහි කරසි. ඇවැත් පිරියනෙහි විමති ඇත. ඊපිරියනෙහි සමහරෙක විමති ඇත. සමහරෙක විමති නැත. (ඔහුටද) සුද්ධානපරිවාසය දිය යුතු යි.

“ඇවැත් පිරියන දනිසි. ඊ පිරියන සමහරෙක දනිසි සමහරෙක නොදනිසි. ඇවැත්පිරියන සිහිකරසි. ඊපිරියන සමහරෙක සිහි කරසි. සමහරෙක නොසිහි කරසි. ඇවැත් පිරියනෙහි විමති නැති. ඊ පිරියන සමහරෙක විමති ඇති. සමහරෙක විමති නැත. (ඔහුට ද) සුද්ධානපරිවාසය දිය යුතු යි.

“ඇවැත් පිරියන සමහරක් දනිසි. සමහරක් නොදනිසි. ඊ පිරියන සමහරක් දනිසි. සමහරක් නොදනිසි ඇවැත් පිරියන සමහරක් සිහි කරසි. සමහරක් නොසිහි කරසි. ඊ පිරියන සමහරක් සිහි කරසි. සමහරක් නොසිහි කරසි. ඇවැත් පිරියනෙහි සමහරෙක විමති ඇත. සමහරෙක විමති නැත. ඊ පිරියනෙහි සමහරෙක විමති ඇත, සමහරෙක විමති නැත. සුද්ධානපරිවාසය දියයුතු”. මහණෙනි, සුද්ධානපරිවාසය දියයුතු මෙසේය.

6. මහණෙනි, පිරිවෙස දිය යුතු කෙසේද?

“ඇවැත්පිරියන දනිසි. ඊපිරියන දනිසි. ඇවැත්පිරියන සිහි කරසි. ඊපිරියන සිහි කරසි. ඇවැත්පිරියනෙහි විමති නැත. ඊපිරියනෙහි විමති නැත. (ඔහුට) පිරිවෙස දිය යුතු යි.

ඇවැත්පිරියන නොදනිසි. ඊපිරියන දනිසි. ඇවැත්පිරියන නොසිහි කරසි. ඊ පිරියන සිහි කරසි. ඇවැත්පිරියනෙහි විමති ඇත. ඊ පිරියනෙහි විමති නැත. (ඔහුට) පිරිවෙස දිය යුතු.

“ඇවැත් පිරියන සමහරක් දනිසි. සමහරක් නොදනිසි. ඊ පිරියන දනිසි. ඇවැත් පිරියන සමහරක් සිහිකරසි. සමහරක් නොසිහි කරසි. ඊ පිරියන සිහි කරසි. ආපනනිපයඝාතයෙහි සමහරෙක විමති ඇත. සමහරෙක විමති නැත. උත්තරාසනිකයෙහි විමති නැත. (ඔහුට) පිරිවෙස දිය යුතු”. මහණෙනි, මෙසේ පිරිවෙස දිය යුතු.

පිරිවෙස නිමි.

පාරිවාසිකවනනාලියකං

1. තෙන බො පන සමයෙන අසුඤ්ඤානරෙ භික්ඛු පරිවසනොනා විබහමි. සො පුන පච්චාගනාති භික්ඛු උපසම්පදං යාචි. නගවතො¹ එතමන්ථං ආරොවෙසුං.

2. (1) ඉධ පන භික්ඛුවෙ භික්ඛු පරිවසනොනා විබහමති. විබහනාසා භික්ඛුවෙ පරිවාසො න රුහති. සො වෙ පුන උපසම්පජ්ජති, තස්ස තදෙව පුරිමං පරිවාසදානං. යො පරිවාසො දිනොනා, සුදිනොනා. යො පරිවුන්ථො, සුපරිවුන්ථො. අවසෙසො පරිවසිතබ්බො.

(2) ඉධ පන භික්ඛුවෙ භික්ඛු පරිවසනොනා සාමණේරෙ හොති. සාමණේරස්ස භික්ඛුවෙ පරිවාසො න රුහති. සො වෙ පුන උපසම්පජ්ජති, තස්ස තදෙව පුරිමං පරිවාසදානං. යො පරිවාසො දිනොනා, සුදිනොනා. යො පරිවුන්ථො, සුපරිවුන්ථො. අවසෙසො පරිවසිතබ්බො.

3. (3) ඉධ පන භික්ඛුවෙ භික්ඛු පරිවසනොනා උමමනනකො හොති. උමමනනකස්ස භික්ඛුවෙ පරිවාසො න රුහති. සො වෙ පුන අනුමමනනකො හොති, තස්ස තදෙව පුරිමං පරිවාසදානං. යො පරිවාසො දිනොනා, සුදිනොනා. යො පරිවුන්ථො, සුපරිවුන්ථො. අවසෙසො පරිවසිතබ්බො.

(4) ඉධ පන භික්ඛුවෙ, භික්ඛු පරිවසනොනා බිත්තවිනොනා හොති. බිත්තවිනකස්ස භික්ඛුවෙ පරිවාසො න රුහති. සො වෙ පුන අබිත්තවිනොනා හොති, තස්ස තදෙව පුරිමං පරිවාසදානං. යො පරිවාසො දිනොනා, සුදිනොනා. යො පරිවුන්ථො, සුපරිවුන්ථො. අවසෙසො පරිවසිතබ්බො.

(5) ඉධ පන භික්ඛුවෙ භික්ඛු පරිවසනොනා වෙදනට්ටො² හොති. වෙදනට්ටස්ස භික්ඛුවෙ පරිවාසො න රුහති. සො වෙ පුන අවෙදනට්ටො හොති, තස්ස තදෙව පුරිමං පරිවාසදානං - ථෙ -

4. (6) ඉධ පන භික්ඛුවෙ භික්ඛු පරිවසනොනා ආපනතියා අදස්සනෙ උක්ඛිපියති.³ උක්ඛිතකස්ස භික්ඛුවෙ පරිවාසො න රුහති. සො වෙ පුන ඔසාරියති, තස්ස තදෙව පුරිමං පරිවාසදානං - ථෙ -

(7) ඉධ පන භික්ඛුවෙ භික්ඛු පරිවසනොනා ආපනතියා අප්පට්ඨකමෙව උක්ඛිපියති. උක්ඛිතකස්ස භික්ඛුවෙ පරිවාසො න රුහති. - ථෙ -

(8) ඉධ පන භික්ඛුවෙ භික්ඛු පරිවසනොනා පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පට්ඨිකායෙව උක්ඛිපියති. උක්ඛිතකස්ස භික්ඛුවෙ පරිවාසො න රුහති. සො වෙ පුන ඔසාරියති. තස්ස තදෙව පුරිමං පරිවාසදානං. යො පරිවාසො දිනොනා, සුදිනොනා. යො පරිවුන්ථො, සුපරිවුන්ථො. අවසෙසො පරිවසිතබ්බො.

1. තෙන භික්ඛු හගවංතා, සසා.

2. වෙදනාට්ටො, මජ්ඣං.

3. උක්ඛිපියති, මජ්ඣං. උක්ඛිපියති, සසා. PTS.

4. ඔසාරියති, මජ්ඣං.

ව්‍යාකෘතිය

1. එ සමයෙහි වනාහි එක්තරා මහණෙක් පිරිවෙස් පුරණයේ උපවිදි විය. හෙතෙම යළි පෙරලා අවුත් හික්කුන් උපසපුර යැදී. මේ කරුණ භාග්‍යවතුන්වහන්සේට සැලකුණ.

2. (1) “මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණ තෙම පිරිවෙස් පුරණයේ ගිහිබවට පෙරළෙයි ද, මහණෙනි, ගිහිබවට පෙරළනුට පිරිවෙස් නො නගිසී. (නොයෙදෙයි). ඉදින් ඒ මහණ තෙම නැවත උපසන් වෙයි ද, ඒ මහණහට ඒ පලමු පිරිවෙස් දීම එසේ ම ය. යම් පිරිවෙසක් දුන්නේ ද, එය මනාව දෙන ලද්දේ ය යම් පිරිවෙසක් වුණුයේ ද, එය මැනවින් වසන ලද්දේ ය. ඉතිරි පිරිවෙස පිරිය යුතු.

(2) මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණ තෙම පිරිවෙස් පුරණයේ හෙරණබවට පැමිණේ ද, හෙරණහට පිරිවෙස් නො නගිසී ඉදින් හෙතෙම නැවත උපසමපදාවට පැමිණෙයි ද, ඔහුට ඒ පලමු පිරිවෙස් දීම ම ය. යම් පිරිවෙසක් දුන්නේ ද, එය මනාව දෙන ලද්දකි. යම් පිරිවෙසක් විසී ද, එය මනාව වසන ලද්දකි. සෙසු පිරිවෙස විසිය යුතු.

3. (3) මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණ තෙම පිරිවෙස් පුරන්තේ උමතු වේ ද, මහණෙනි, උමතුවාට පිරිවෙස් නො නගිසී. ඉදින් හෙතෙම නැවත නො උමතුවෙක් වේ ද, ඔහුට ඒ පලමු පිරිවෙස් දීම ම ය. යම් පිරිවෙසක් දුන්නේ ද, එය මනාව දෙන ලද්දකි. යම් පිරිවෙසක් විසී ද, එය මනාව පුරණ ලද්දකි සෙසු පිරිවෙස පිරිය යුතු යි.

(4) මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණ තෙම පිරිවෙස් පුරන්තේ වික්ෂිප්‍යා විතනයෙක් (පෙරළන සිතැත්තෙක්) වෙයි ද, මහණෙනි, පෙරළන සිතැත්තහට පිරිවෙස් නො නගිසී. ඉදින් එ මහණ තෙම නැවත පියෙවි සිතැත්තේ වේ ද, ඔහුට ඒ පලමු පිරිවෙස් දීම ම ය. යම් පිරිවෙසක් දුන්නේ ද, එය මැනවින් දෙන ලද්දකි. යම් පිරිවෙසක් විසී ද, එය මනාව වසන ලද්දකි. ඉතිරි කාලය පිරිවෙස් පිරිය යුතු.

(5) මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණ තෙම පිරිවෙස් පුරන්තේ වෙදනාවෙන් පෙළෙන්නේ වේ ද, මහණෙනි, වෙදනාවෙන් පෙළෙන්නාට පිරිවෙස් නො නගිසී. ඉදින් හෙතෙම නැවත වෙදනාවෙන් නො පෙළෙන්නේ වේ ද, ඔහුට ඒ පලමු පිරිවෙස් දීම ම ය. ...

4. (6) මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණ තෙම පිරිවෙස් පුරණයේ ඇවැත නොදැක්මෙහි උකෙව්තිකම් කරණු ලැබේ ද, මහණෙනි, උකෙව්තිකම් කරණු ලැබුවහට පිරිවෙස් නො නැගෙයි. ඉදින් හෙතෙම නැවත ඇතුළත් කර ගණු ලැබේ ද, ඔහුට ඒ පලමු පිරිවෙස් දීම ම ය. ...

(7) මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණ තෙම පිරිවෙස් පුරණයේ ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි උකෙව්තිකම් කරණු ලැබේ ද, මහණෙනි, උකෙව්තිකම් කරණු ලැබුවහට පිරිවෙස් නො නගිසී. ....

(8) මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණ තෙම ලාමකදූෂිත නොදුරුලීමෙහි උකෙව්තිකම් කරණු ලැබේ ද, මහණෙනි, උකෙව්තිකම් කරණු ලැබුවහට පිරිවෙස් නො නගිසී. හෙතෙම නැවත ඇතුළත් කර ගණු ලැබේ ද, ඔහුට ඒ පලමු පිරිවෙස් දීම ම ය. යම් පිරිවෙසක් දුන්නේ ද, එය මනාව දෙන ලද්දේ ය. යම් පිරිවෙසක් වසන ලද්ද, ඒ මනාව වසන ලද්දේ ය. සෙසු කාලය පිරිවෙස් පිරිය යුතු ය.

5. (9-16) ඉබ් පන භික්ෂුවෙ භික්ෂු මූලාශ්‍රපටිකයන්ගේ විභවය. විභවයක් භික්ෂුවෙ මූලාශ්‍රපටිකයන් නි රුහි. සො වෙ පුන උපසම්පජ්ජිති, නසස් නදෙව පුරිමං පරිවාසදුතං. යො පරිවාසො දිනො, සුදිනො. යො පරිවුජ්ඣො, සුපරිවුජ්ඣො. සො භික්ෂු මූලාශ්‍ර පටිකයන්ගේ, ඉබ් පන භික්ෂුවෙ භික්ෂු මූලාශ්‍රපටිකයන්ගේ සාමණේරො හොති - පෙ - උමමනකො හොති - පෙ - බිත්තිවිනො හොති - පෙ - වෙදනට්ඨො හොති - පෙ - ආපනතියා අදස්සනෙ උකම්පියති - පෙ - ආපනතියා අප්පට්ඨමෙ උකම්පියති - පෙ - පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පට්ඨියො උකම්පියති. උකම්පනකයෝ භික්ෂුවෙ මූලාශ්‍රපටිකයන් නි රුහි. සො වෙ පුන ඔසාරියති, නසස් නදෙව පුරිමං පරිවාසදුතං. යො පරිවාසො දිනො, සුදිනො. යො පරිවුජ්ඣො, සුපරිවුජ්ඣො. සො භික්ෂු මූලාශ්‍රපටිකයන්ගේ.

6. (17-24) ඉබ් පන භික්ෂුවෙ භික්ෂු මානවතාරහො විභවය. විභවයක් භික්ෂුවෙ මානවතාරහො නි රුහි. සො වෙ පුන උපසම්පජ්ජිති, නසස් නදෙව පුරිමං පරිවාසදුතං. යො පරිවාසො දිනො, සුදිනො. යො පරිවුජ්ඣො, සුපරිවුජ්ඣො. නසස් භික්ෂුනො මානවතාරහො දුභවං. ඉබ් පන භික්ෂුවෙ භික්ෂු මානවතාරහො සාමණේරො හොති - පෙ - උමමනකො හොති - පෙ - බිත්තිවිනො හොති - පෙ - වෙදනට්ඨො හොති - පෙ - ආපනතියා අදස්සනෙ උකම්පියති - පෙ - ආපනතියා අප්පට්ඨමෙ උකම්පියති - පෙ - පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පට්ඨියො උකම්පියති. උකම්පනකයෝ භික්ෂුවෙ මානවතාරහො නි රුහි. සො වෙ පුන ඔසාරියති, නසස් නදෙව පුරිමං පරිවාසදුතං. යො පරිවාසො දිනො, සුදිනො. යො පරිවුජ්ඣො, සුපරිවුජ්ඣො. නසස් භික්ෂුනො මානවතාරහො දුභවං.

7. (25). ඉබ් පන භික්ෂුවෙ භික්ෂු මානවතාරහො වරනො විභවය. විභවයක් භික්ෂුවෙ මානවතාරහො නි රුහි. සො වෙ පුන උපසම්පජ්ජිති, නසස් නදෙව පුරිමං පරිවාසදුතං. යො පරිවාසො දිනො, සුදිනො. යො පරිවුජ්ඣො, සුපරිවුජ්ඣො. යං මානවතාරහො දිනො, සුදිනො. යං මානවතාරහො විභවය, සුචිභවය, අවසේසං වරිතවං.

5. (9-16) මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණ තෙමේ මූලාය-පටිකස්සනයට සුදුසු වූයේ සිවුරු හරි ද, මහණෙනි, සිවුරු හළහුට මූලාය-පටිකස්සනය නොයෙදෙයි. ඉදින් හෙතෙම උපසම්පදාව ලබා ද, ඒ මහණහට ඒ පළමු පිරිවෙස් දීම එසේ ම ය. යම් පිරිවෙසක් දෙන ලද ද, එය මනාව දෙන ලද්දකි යම් පිරිවෙසක් විසිති ද, එය මනාව වැස නිමවිති. ඒ මහණ තෙමේ මුල් ඇවැතට ඇදිය යුතු මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණ තෙමේ මූලායපටිකස්සනයට සුදුසු වූයේ තෙරණෙක් වේ ද, ... උමතු වෙක් වේ ද, ... වික්ෂිප්ත සිතැත්තෙක් වේ ද, ... වෙදනායෙන් පෙළෙන්නෙක් වේ ද, ... ඇවැත නො දැක්මෙහි උකෙබට්ඨිය-කමය කරණු ලබා ද, ... ඇවැතට පිළියම් නො කිරීමෙහි උකෙබට්ඨිය කමය කරණු ලබා ද, ... ලාමකදූෂටිය නො දුරලීමෙහි උකෙබට්ඨියකමය කරණු ලබා ද, මහණෙනි, උකෙවිතිකම් කළහුට මූලායපටිකස්සනය නො යෙදෙයි. ඉදින් හෙතෙම නැවත ඇතුළත් කර ගණු ලැබේ ද, ඔහුට ඒ පළමු පිරිවෙස් දීම එසේ ම ය. යම් පිරිවෙසක් දෙන ලද ද, එය මනාව දෙන ලද්දේ ය. යම් පිරිවෙසක් විසිති ද, එය මනාව වැස නිමවිති. ඒ මහණ තෙමේ මුල් ඇවැතට ඇදිය යුතු.

6. (17-24) මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණ තෙමේ මානන පිරිමට සුදුසු වූයේ උප්පිදි වෙයි ද, මහණෙනි, උප්පිදි වූවහුට මානන දීම නො යෙදෙයි. ඉදින් හෙතෙම නැවත උපසම්පදාව ලබයි ද, ඔහුට ඒ පළමු පිරිවෙස් දීම එසේ ම ය. යම් පිරිවෙසක් දෙන ලැබී ද, එය මනාව දෙන ලද්දකි. යම් පිරිවෙසක් විසිති ද, එය මනාව වැස නිමවිති. ඒ මහණහට මානන දිය යුතු. මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණ තෙමේ මානන පිරිමට සුදුසු වූයේ සාමණේරයෙක් වේ ද, ... උමතු වෙක් වේ ද, ... වික්ෂිප්ත සිතැත්තෙක් වේ ද, ... වෙදනාවෙන් පෙළෙන්නෙක් වේ ද, ... ඇවැත නො දැක්මෙහි උබෙවිතිකම් කරණු ලබයි ද, ... ඇවැතට පිළියම් නො කිරීමෙහි උබෙවිතිකම් කරණු ලබයි ද, ලාමකදූෂටිය නො දුරලීමෙහි උබෙවිතිකම් කරණු ලබයි ද, මහණෙනි, උබෙවිතිකම් කළහුට මානන දීම නො යෙදෙයි. ඉදින් හෙතෙම නැවත ඇතුළත් කර ගණු ලැබේ ද, ඔහුට ඒ පළමු පිරිවෙස් දීම එසේ ම ය. යම් පිරිවෙසක් දෙන ලද ද, එය මනාව දෙන ලද්දකි. යම් පිරිවෙසක් විසිති ද, එය මනාව වැස නිමවිති. ඒ මහණහට මානන දිය යුතු.

7. (25) මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණ තෙමේ මානන පුරන්තේ උප්පිදි වෙයි ද, මහණෙනි, උප්පිදි වූවහුට මානන පිරිම නො යෙදේ. ඉදින් හෙතෙම නැවත උපසම්පදාව ලබයි ද, ඔහුට ඒ පළමු පිරිවෙස් දීම එසේ ම ය. යම් පිරිවෙසක් දුන්නේ ද, එය මනාව දෙන ලද්දකි. යම් පිරිවෙසක් විසිති ද, එය මනාව වැස නිමවිති. යම් මානනක් දෙන ලද ද, එය මනාව දෙන ලද්දකි. යම් මානනක් පුරණ ලද ද, එ මනාව පුරණ ලද්දකි. සෙස්ස පිරිය යුතු.

8 (26 32) ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු මානත්තං වරන්තො සාමණේරේ හොති -පෙ- උමමත්තකො හොති -පෙ- බිත්තවිත්තො හොති -පෙ- වෙදනවො හොති -පෙ- ආපත්තියා අදස්සනෙ උක්ඛිපියති -පෙ- ආපත්තියා අප්පට්ඨකමෙම උක්ඛිපියති -පෙ- පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පට්ඨිස්සග්ගෙ උක්ඛිපියති, උක්ඛිත්තකස්ස භික්ඛවෙ මානත්තවරියා න රුහති, සො වෙ පුත ඔසාරියති, තස්ස තදෙව පුරිමං පරිවාසදානං, යො පරිවාසො දින්නො සුදින්නො, යො පරිවුජ්ඣො සුපරිවුජ්ඣො, යං මානත්තං දින්නං සුදින්නං, යං මානත්තං විණ්ණං සුචිණ්ණං, අවසෙසං චරිතබ්බං.

9. (33) ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු අබ්භාතාරහො විබ්භමති, විබ්භත්තකස්ස භික්ඛවෙ අබ්භාතං න රුහති, සො වෙ පුත උපසම්පජ්ජති, තස්ස තදෙව පුරිමං පරිවාසදානං, යො පරිවාසො දින්නො සුදින්නො, යො පරිවුජ්ඣො සුපරිවුජ්ඣො, යං මානත්තං දින්නං සුදින්නං, යං මානත්තං විණ්ණං සුචිණ්ණං, සො භික්ඛු අබ්භතබ්බොති.

10. (34-40) ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු අබ්භාතාරහො සාමණේරේ හොති, -පෙ- උමමත්තකො හොති -පෙ- බිත්තවිත්තො හොති -පෙ- වෙදනවො හොති -පෙ- ආපත්තියා අදස්සනෙ උක්ඛිපියති -පෙ- ආපත්තියා අප්පට්ඨකමෙම උක්ඛිපියති -පෙ- පාපිකායදිට්ඨියා අප්පට්ඨිස්සග්ගෙ උක්ඛිපියති, උක්ඛිත්තකස්ස භික්ඛවෙ අබ්භාතං න රුහති, සො වෙ පුත ඔසාරියති, තස්ස තදෙව පුරිමං පරිවාසදානං, යො පරිවාසො දින්නො සුදින්නො, යො පරිවුජ්ඣො සුපරිවුජ්ඣො, යං මානත්තං දින්නං සුදින්නං, යං මානත්තං විණ්ණං සුචිණ්ණං, සො භික්ඛු අබ්භතබ්බොති.

පාටිවාසික වන්හාලිසකං සමත්තං.

4. පරිවාස ජනනිංසකං

1. ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු පරිවසන්තො අනන්තර සමබහුලා සමසා-
දිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජති පරිමාණායො අපට්ඨජන්තායො¹, සො
භික්ඛු මූලායපට්ඨකස්සිතබ්බො.

2. ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු පරිවසන්තො අනන්තර සමබහුලා
සමසාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජති පරිමාණායො පට්ඨජන්තායො,
සො භික්ඛු මූලායපට්ඨකස්සිතබ්බො, යථාපට්ඨජන්තානඤ්චස්ස ආපත්තීනං
පුරිමාය ආපත්තියා සමොධානපරිවාසො දාතබ්බො.

1. පරිමාණා අප්පට්ඨජන්තායො - මජ්ඣං.

8. (26-32) මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණ තෙම මානන පුරන්තේ සාමණේරයෙක් වෙයි ද ... උමච්චකයෙක් වෙයි ද ... පෙරළුණු සිතැත්තෙක් වෙයි ද ... වෙදනාවෙන් පෙළෙන්නෙක් වෙයි ද ... ඇවත නො දැක්මෙහි උකෙවිතිකම් කරණු ලබයි ද ... ඇවතට පිළියම් නො කිරීමෙහි උකෙවිතිකම් කරණු ලබයි ද ... ලාමකදූෂටිය නො දුරලීමෙහි උකෙවිතිකම් කරණු ලබයි ද, මහණෙනි, උසෙපනියකමය කරණු ලැබුවහුට මානන පිරිම නො යෙදෙයි. ඉදින් හෙතෙම නැවත ඔසාරණකම් කරණු ලබයි ද, ඔහුට ඒ පලමු පිරිවෙස් දීම එසේ ම ය. යම් පිරිවෙසක් දුන්නේ ද, එය මනාව දෙන ලද්දකි. යම් පිරිවෙසක් විසිනි ද, එය මනාව විසිනි. යම් මානනක් දෙන ලද ද, එය මනාව දෙන ලද්දකි. යම් මානනක් පුරණ ලද ද, එය මනාව පුරණ ලද්දකි. මානන්ශෙෂය පිරිය යුතුයි.

9. (33) මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණ තෙමේ අබ්භානකමියට සුදුසු වූයේ උපාචිද්ද වෙයි ද, මහණෙනි, උපාචිද්ද වුවහුට අබ්භාන කමිය නො යෙදෙයි. ඉදින් හෙතෙම නැවත උපසම්පදාව ලබයි ද, ඔහුට ඒ පලමු පිරිවෙස් දීම එසේ ම ය. යම් පිරිවෙසක් දෙන ලද ද, එය මනාව දෙන ලද්දකි. යම් පිරිවෙසක් විසිනි ද, එය මනාව විසිනි. යම් මානනක් දෙන ලද ද, එය මනාව දෙන ලද්දකි. යම් මානනක් පුරණ ලද ද, එය මනාව පුරණ ලද්දකි. ඒ මහණ තෙමේ (අබ්භාන කමියෙන්) ඇතුළත් කර ගත යුතුයි.

10. (34-40.) මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණ තෙමේ අබ්භාන කමියට සුදුසු වූයේ හෙරණෙක් වෙයි ද ... උමච්චකයෙක් වෙයි ද ... වික්ෂිප්ත සිතැත්තෙක් වෙයි ද, ... වෙදනාවෙන් පෙළෙනෙක් වෙයි ද ... ඇවත නො දැක්මෙහි උසෙපනියකමය කරණු ලබයි ද ... ඇවතට පිළියම් නො කිරීමෙහි උකෙවිතිකම් කරණු ලබයි ද ... ලාමකදූෂටිය නො දුරලීමෙහි උකෙවිතිකම් කරණු ලබයි ද, මහණෙනි, උසෙපනියකමය කරණු ලැබුවහුට අබ්භාන කමිය නො යෙදෙයි. ඉදින් හෙතෙම නැවත ඔසාරණ කමිය කරණු ලබයි ද, ඔහුට ඒ පලමු පිරිවෙස් දීම එසේ ම ය. යම් පිරිවෙසක් දෙන ලද ද, එය මනාව දෙන ලද්දකි. යම් පිරිවෙසක් විසිනි ද, එය මනාව විසිනි. යම් මානනක් දෙන ලද ද, එය මනාව දෙන ලද්දකි. යම් මානනක් පුරණ ලද ද, එය මනාව පුරණ ලද්දකි. ඒ මහණ තෙමේ (අබ්භාන කමියෙන්) ඇතුළත් කර ගත යුතු යි.

පාටිච්චාසික සහලිප නිමි.

4. පිරිවෙස් සතිය

1. මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණ තෙමේ පිරිවෙස් පුරන්තේ, ඒ අතර ප්‍රමාණයක් ඇති පිළිසන් නො වූ බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත්නට පැමිණෙයි. ඒ මහණ තෙමේ මුල් ඇවැත්නට ඇදීම කළ යුතු.

2. මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණ තෙමේ පිරිවෙස් පුරන්තේ ඒ අතර ප්‍රමාණයක් ඇති පිළිසන් වූ බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත්නට පැමිණෙයි, ඒ මහණ තෙමේ මුල් ඇවැත්නට ඇදීම කළ යුතු, ඒ මහණතට පලමු ඇවත සමග පිළිසන් ඇවැත්නට සමොධානපරිවාසය දිය යුතු.

3. ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු පරිවසනොතො අනන්තරං සමබ්බුලා සඛ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජති පරිමාණායො පටිච්ඡන්තායො¹ පි අපට්ච්ඡන්තායො² පි සො භික්ඛු මූලායපටිකස්සිතබ්බො, යථා පටිච්ඡන්තානඤ්චස්ස ආපත්තිනං පුරිමාය ආපත්තියා සමොධානපරිවාසො දාතබ්බො.

4 9. ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු පරිවසනොතො අනන්තරං සමබ්බුලා සංඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජති. අපරිමාණායො අපට්ච්ඡන්තායො¹ -පෙ-, අපරිමාණායො පටිච්ඡන්තායො -පෙ-, අපරිමාණායො පටිච්ඡන්තායො² පි අපට්ච්ඡන්තායො³ පි -පෙ- පරිමාණායො⁴ පි අපරිමාණායො⁵ පි අපට්ච්ඡන්තායො -පෙ- පරිමාණායො⁶ පි අපරිමාණායො⁷ පි පටිච්ඡන්තායො -පෙ-, පරිමාණායො⁸ පි අපරිමාණායො⁹ පි පටිච්ඡන්තායො¹⁰ පි අපට්ච්ඡන්තායො¹¹ පි, සො භික්ඛු මූලායපටිකස්සිතබ්බො, යථා පටිච්ඡන්තානඤ්චස්ස ආපත්තිනං පුරිමාය ආපත්තියා සමොධානපරිවාසො දාතබ්බො.

10-36 ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු මානවතාරතො -පෙ-, මානතතං චරතො -පෙ- අඛතාරතො අනන්තරං සමබ්බුලා සඛ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජති පරිමාණායො අපට්ච්ඡන්තායො -පෙ-, පරිමාණායො පටිච්ඡන්තායො -පෙ-, පරිමාණායො පටිච්ඡන්තායො¹ පි අපට්ච්ඡන්තායො² පි -පෙ-, අපරිමාණායො අපට්ච්ඡන්තායො -පෙ-, අපරිමාණායො පටිච්ඡන්තායො -පෙ-, අපරිමාණායො පටිච්ඡන්තායො³ පි අපට්ච්ඡන්තායො⁴ පි -පෙ-, පරිමාණායො⁵ පි අපරිමාණායො⁶ පි අපට්ච්ඡන්තායො -පෙ-, පරිමාණායො පි අපරිමාණායො⁷ පි පටිච්ඡන්තායො -පෙ-, පරිමාණායො පි අපරිමාණායො⁸ පි පටිච්ඡන්තායො⁹ පි අපට්ච්ඡන්තායො¹⁰ පි, සො භික්ඛු මූලායපටිකස්සිතබ්බො, යථා පටිච්ඡන්තානඤ්චස්ස ආපත්තිනං පුරිමාය ආපත්තියා සමොධානපරිවාසො දාතබ්බො.

ඡන්දිංසකං සමන්තං.

5. මානවතාසන්ධිකං.

1. ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු සමබ්බුලා සඛ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජන්තා අපට්ච්ඡාදෙත්වා විබ්භමති. සො චෙ පුන උපසම්පනො නා ආපත්තියො නච්ඡාදෙති, තස්ස භික්ඛවෙ භික්ඛුනො මානවතං දාතබ්බං.

2. ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු සමබ්බුලා සඛ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජන්තා අපට්ච්ඡාදෙත්වා විබ්භමති. සො පුන උපසම්පනො නා ආපත්තියො ඡාදෙති, තස්ස භික්ඛවෙ භික්ඛුනො පච්ඡිමස්මිං ආපත්තිකකිකෙ යථා පටිච්ඡනො පරිවාසං දත්වා මානවතං දාතබ්බං.

3. ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු සමබ්බුලා සඛ්ඝාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජන්තා පටිච්ඡාදෙත්වා විබ්භමති. සො පුන උපසම්පනො නා ආපත්තියො නච්ඡාදෙති, තස්ස භික්ඛවෙ භික්ඛුනො පුරිමස්මිං ආපත්තිකකිකෙ යථා පටිච්ඡනො පරිවාසං දත්වා මානවතං දාතබ්බං.

1 අපරිමාණ, අපට්ච්ඡන්තායො -මජ්ඣං.

3. මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණ තෙම පිරිවෙස් පුරන්නේ ඒ අතර ප්‍රමාණයක් ඇති පිළිසන් වූ ද නො පිළිසන් වූ ද බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත්වලට පැමිණෙයි ද, ඒ මහණ තෙම මුල් ඇවැත්වට ඇදීම කළ යුතු යි. ඒ මහණහට පළමු ඇවැත්ව සමග පිළිසන් ඇවැත්වට සමෝධාන පරිවාසය දිය යුතු.

4-9. මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි, මහණ තෙම පිරිවෙස් පුරන්නේ ඒ අතර ප්‍රමාණයක් නැති නො පිළිසන් වූ ... අප්‍රමාණ වූ පිළිසන් වූ ... ප්‍රමාණයක් නැති පිළිසන් වූ ද නො පිළිසන් වූ ද ... ප්‍රමාණයක් ඇත්තාවූ ද, ප්‍රමාණයක් නැත්තාවූ ද නො පිළිසන් වූ (ඇවැත්වට) ප්‍රමාණයක් ඇත්තාවූ ද ප්‍රමාණයක් නැත්තාවූ ද පිළිසන් (ඇවැත්වලට) ... ප්‍රමාණයක් ඇත්තාවූ ද පමණක් නැත්තාවූ ද, පිළිසන් වූ ද නො පිළිසන් වූ ද ඇවැත්වලට පැමිණෙයි. ... මහණෙනි, ඒ මහණ තෙම මුල් ඇවැත්වට ඇදීම කළ යුතු ඒ මහණහට මුල් ඇවැත්ව සමග පිළිසන් ඇවැත්වට සමෝධානපරිවාසය දිය යුතු.

10-36. මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණතෙම මානව පිරිමට සුදුසු වූයේ ... මානව පුරන්නේ ... අබ්බාතකමියට සුදුසු වූයේ ඒ අතර ප්‍රමාණයක් ඇති නො පිළිසන් වූ බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත්වලට පැමිණෙයි ද ... ප්‍රමාණයක් ඇති පිළිසන් වූ (ඇවැත්වලට) ... ප්‍රමාණයක් ඇති පිළිසන් වූ ද නො පිළිසන් වූ ද (ඇවැත්වලට) ... ප්‍රමාණයක් නැති පිළිසන් ඇවැත්වලට ... ප්‍රමාණ රහිත පිළිසන් වූ ද නො පිළිසන් වූ ද ඇවැත්වලට ... ප්‍රමාණයක් ඇත්තාවූ ද ප්‍රමාණයක් නැත්තාවූ ද නො පිළිසන් ඇවැත්වලට ... ප්‍රමාණයක් ඇත්තාවූ ද ප්‍රමාණයක් නැත්තාවූ ද, පිළිසන් ඇවැත්වලට ... ප්‍රමාණයක් ඇත්තාවූ ද ප්‍රමාණයක් නැත්තාවූ ද පිළිසන් වූ ද නො පිළිසන් වූ ද බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත්වලට පැමිණෙයි. ඒ මහණතෙම මුල් ඇවැත්වට ඇදීම කළ යුතු. ඒ මහණහට පළමු ඇවැත්ව සමග පිළිසන් ඇවැත්වට සමෝධානපරිවාසය දිය යුතු.

පිරිවෙස් සතිය නිමි.

5. මානවන ශතකය

1. මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණ තෙම බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත්වලට පැමිණ පිළිසන් කොට උපැවිදි වෙයි. ඉදින් හෙතෙම නැවත උපසරත් වූයේ ඒ ඇවැත් නො පිළිසන් කෙරෙයි ද, මහණෙනි, ඒ මහණහට මානව දිය යුතු.

2. මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණ තෙම බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත්වලට පැමිණ නො පිළිසන් කොට උපැවිදි වෙයි ද, හෙතෙම නැවත උපසරත් වීමෙන් පැසුළු පිළිසන් ඇවැත් රැසෙහි පිළිසන් ඇවැත් පමණින් පිරිවෙස දී මානව දිය යුතු යි.

3. මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණ තෙම බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත්වලට පැමිණ පිළිසන් කොට උපැවිදි වෙයි ද, හෙතෙම නැවත උපසරත් වූයේ ඒ ඇවැත් නො වසයි ද, මහණෙනි, ඒ මහණහට පළමු ඇවැත් රැසෙහි පිළිසන් ඇවැත් පමණින් පිරිවෙස දී මානව දිය යුතු.

4. ඉඩ පත හිතකමට හිතවූ සමහුලා සබ්සයිසෙසා ආපතනියෝ ආපජ්ඣා පරිවර්ණදෙතා විබ්බමති. සො පුත උපසම්පනො නා ආපතනියෝ ඡාදෙති. නසස් හිතකමට හිතවූනො පුරිමසම්ඤ්ඤා පච්ඡිමසම්ඤ්ඤා ආපතනිකබ්බො යථාපරිවර්තනො පරිවාසං දතා මානනතං දතබ්බං.

5. ඉඳි පන භික්ඛවෙ භික්ඛු සම්මන්ත්‍රණ සංඝාදිසෙසා ආපනානියො ආපනානී. තස්ස භොනති ආපනානියො පටිච්ඡන්තායො'පි අපටිච්ඡන්තායො'පි. සො විබ්බමිනා පුත උපසම්පන්නො, යා ආපනානියො පුබ්බ ඡාදෙසි, තා ආපනානියො පච්ඡා නච්ඡාදෙති. යා ආපනානියො පුබ්බ නච්ඡාදෙසි, තා ආපනානියො පච්ඡා නච්ඡාදෙති. තස්ස භික්ඛවෙ භික්ඛුනො පුරිමසම්. ආපනානිකඛ්ඛෙ යථාපටිච්ඡන්නො පරිවාසං දත්වා මානතතං දතබ්බං.

6. ඉඩ පන භික්කුවෙ භික්ඛු සම්බන්ධතා සහසාදිසෙසා ආපනතියෝ ආපජ්ජති. තස්ස භොනති ආපනතියෝ පටිච්ඡන්තායෝ'පි අපටිච්ඡන්තායෝ'පි. සො විබභමිති; පුත උපසම්පන්නො යං ආපනතියො පුබ්බෙ ඡාදෙසී, තා ආපනතියො පච්ඡා නච්ඡාදෙති. යං ආපනතියො පුබ්බෙ නච්ඡාදෙසී, තා ආපනතියො පච්ඡා ඡාදෙති. තස්ස භික්කුවෙ භික්ඛුනො පුරිමසම්ඤ්ඤා පච්ඡිමසම්ඤ්ඤා ආපනතිකකො යථා පටිච්ඡන්තො පරිවාසං දන්වා මානනං දතබ්බං.

7. ඉබ් පන භික්කුවෙ භික්ඛු සම්බුද්ධ සංඝාදිසෙසා ආපනතියෝ ආපජ්ඣති. තස්ස භොතති ආපනතියෝ පටිච්ඡන්තායෝ'පි අපච්ඡන්තායෝ' පි. සො විබහමිති; පුන උපසම්පන්නො යා ආපනතියෝ පුබ්බො ඡාදෙසි, තා ආපනතියෝ පච්ඡා ඡාදෙති. යා ආපනතියෝ පුබ්බො නච්ඡාදෙසි, තා ආපනතියෝ පච්ඡා නාච්ඡෙති. තස්ස භික්කුවෙ භික්ඛුනො පුරිමසම්ඤ්ඤා පච්ඡමසම්ඤ්ඤා ආපනතිකකො යථාපටිච්ඡන්තො පරිවාසං දුතා මානනතං දතබ්බං.

8. ඉඩ පන නීතියට නිකුත් සම්පූර්ණ සම්පාදිතයා ආපනතියෝ ආපනතිය, තසා හොනනි ආපනතියෝ පරිවර්තනයෝ' පි අපරිවර්තනයෝ' පි. සො විධිමිති, පුන උපසම්පනෝ යා ආපනතියෝ පුබෙලි ඡාදෙයි, නා ආපනතියෝ පවර් ඡාදෙයි. යා ආපනතියෝ පුබෙලි නවර්ඡාදෙයි, නා ආපනතියෝ පවර් ඡාදෙයි. තසා නීතියට නිකුත්නො පුර්වසම්භූත පවර්වසම්භූත ආපනතියෝ යථාපරිවර්තනයෝ පරිවර්තනයෝ දැනට මානන. දැනට.

9. ඉඩ පන හිකඩවෙ හිකඩු සබ්ලිහුලා සබ්සාදිසෙසා ආපනතියො ආපජ්ජති. එකච්චා ආපනතියො ජානාති, එකච්චා ආපනතියො න ජානාති. යා ආපනතියො ජානාති, තා ආපනතියො ඡාදෙති, යා ආපනතියො න ජානාති, තා ආපනතියො නච්ඡාදෙති, සො විභගම්ඤා පුන උපසම්පනො යා ආපනතියො පුබ්බෙ ජාතිඤා ඡාදෙසී, තා ආපනතියො පච්ඡා ජාතිඤා නච්ඡාදෙති. යා ආපනතියො පුබ්බෙ අජාතිඤා නච්ඡාදෙසී, තා ආපනතියො පච්ඡා ජාතිඤා නච්ඡාදෙති, නස්ස හිකඩවෙ හිකඩුනො පුරිමස්මිං. ආපනතිකඩකො යථාපටිච්ඡනො පරිවාසං දඤා මානතතං දතබ්බං.

4. මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණ තෙම බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත්නට පැමිණෙයි පිළිසන් කොට උපැවිදි වෙයි. හේ නැවත උපසපන් වූයේ ඒ ඇවැත් (සහවසි) වසයි. මහණෙනි, ඒ මහණහට පළමු වූ ද පසු වූ ද දෙ ඇවැත් රැසෙහි පිළිසන් පමණින් පිරිවෙස දී මානව දිය යුතු.

5. මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණ තෙම බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත්නට පැමිණෙයි. ඒ මහණහට පිළිසන් වූ ද නො පිළිසන් වූ ද ඇවැත් වේ. ඒ මහණ තෙම උපැවිදි ව නැවත උපසපන් වූයේ පෙර වැසූ ඇවැත් පසු ව නො වසයි. පෙර නො වැසූ ඇවැත් පසු ව ද නො වසයි. මහණෙනි, ඒ මහණහට පළමු ඇවැත් රැසෙහි පිළිසන් පමණින් පිරිවෙස දී මානව දිය යුතු.

6. මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණ තෙම බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත්නට පැමිණෙයි, ඒ මහණහට පිළිසන් වූ ද නො පිළිසන් වූ ද ඇවැත් වේ. ඒ මහණතෙම උපැවිදි ව නැවත උපසපන් වූයේ පෙර වැසූ ඇවැත් පසු ව නො වසයි. පෙර නො වැසූ ඇවැත් පසු ව වසයි. මහණෙනි, ඒ මහණහට පළමු වූ ද පසු වූ ද ඇවැත් රැසෙහි පිළිසන් පමණින් පිරිවෙස දී මානව දිය යුතු.

7. මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණ තෙම බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත්නට පැමිණෙයි. ඒ මහණහට පිළිසන් වූ ද නො පිළිසන් වූ ද ඇවැත් වේ. කෙනෙම සිවුරු හැර ගොස් නැවත උපසපන් වූයේ පෙර වැසූ ඇවැත් පසු ව ද වසයි. පෙර නො වැසූ ඇවැත් පසු ව ද නො වසයි. මහණෙනි, ඒ මහණහට පළමු වූ ද පසු වූ ද ඇවැත් කදෙහි පිළිසන් පමණින් පිරිවෙස දී මානව දිය යුතු.

8. මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණ තෙම බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත්නට පැමිණෙයි ඒ මහණහට පිළිසන් වූ ද නොපිළිසන් වූ ද ඇවැත් වේ. ඒ මහණතෙම උපැවිදි ව නැවත උපසපන් වූයේ පළමු වැසූ ඇවැත් පසු ව ද වසයි. පළමු නො සැහෙවූ ඇවැත් පසු ව සහවසි. මහණෙනි, ඒ මහණහට පළමු වූ ද පසු වූ ද ඇවැත් රැසෙහි පිළිසන් පමණින් පිරිවෙස දී මානව දිය යුතු.

9. මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණ තෙම බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත්නට පැමිණෙයි. ඇතැම් ඇවැත් දනිසි ඇතැම් ඇවැත් නො දනිසි. යම් ඇවැත් දනිසි ද ඒ ඇවැත් වසයි. යම් ඇවැත් නො දනිසි ද ඒ ඇවැත් නො වසයි. ඒ මහණ තෙම සිවුරු හැර නැවත උපසපන් වූයේ පළමු දූත සැහෙවූ ඇවැත් පසු ව දූත නො වසයි. පෙර නො දූත නො සැහෙවූ ඇවැත් පසු ව දූත නො වසයි. මහණෙනි, ඒ මහණහට පළමු වූ ඇවැත් රැසෙහි පිළිසන් පමණින් පිරිවෙස දී මානව දිය යුතු.

10. ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු සමඛුලා සඛ්ඝාදිසෙසා ආපතනියො ආපජ්ජති. එකච්චා ආපතනියො ජානාති, එකච්චා ආපතනියො න ජානාති. යා ආපතනියො ජානාති නා ආපතනියො ඡාදෙති, යා ආපතනියො න ජානාති නා ආපතනියො නච්ඡාදෙති, සො විබ්භූතියා පුන උපසම්පන්නො යා ආපතනියො පුබ්බෙ ජාතිනා ඡාදෙසී, නා ආපතනියො පච්ඡා ජාතිනා නච්ඡාදෙති. යා ආපතනියො පුබ්බෙ අජාතිනා නච්ඡාදෙසී, නා ආපතනියො පච්ඡා ජාතිනා ඡාදෙති... නස්ස භික්ඛවෙ භික්ඛුනො පුරිමසමිඤ්ඤ පච්ඡිමසමිඤ්ඤ ආපතනිකකෙඤ්ඤ යථාපටිච්ඡන්තො පරිවාසං දතා මානවතං දාතබ්බං.

11. ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු සමඛුලා සඛ්ඝාදිසෙසා ආපතනියො ආපජ්ජති. එකච්චා ආපතනියො ජානාති, එකච්චා ආපතනියො න ජානාති. යා ආපතනියො ජානාති නා ආපතනියො ඡාදෙති, යා ආපතනියො න ජානාති නා ආපතනියො නච්ඡාදෙති. සො විබ්භූතියා පුන උපසම්පන්නො යා ආපතනියො පුබ්බෙ ජාතිනා ඡාදෙසී, නා ආපතනියො පච්ඡා ජාතිනා ඡාදෙති යා ආපතනියො පුබ්බෙ අජාතිනා නච්ඡාදෙසී, නා ආපතනියො පච්ඡා ජාතිනා නච්ඡාදෙති. නස්ස භික්ඛවෙ භික්ඛුනො පුරිමසමිඤ්ඤ පච්ඡිමසමිඤ්ඤ ආපතනිකකෙඤ්ඤ යථාපටිච්ඡන්තො පරිවාසං දතා මානවතං දාතබ්බං.

12. ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු සමඛුලා සඛ්ඝාදිසෙසා ආපතනියො ආපජ්ජති. එකච්චා ආපතනියො ජානාති, එකච්චා ආපතනියො න ජානාති. යා ආපතනියො ජානාති, නා ආපතනියො ඡාදෙති. යා ආපතනියො න ජානාති, නා ආපතනියො නච්ඡාදෙති. සො විබ්භූතියා පුන උපසම්පන්නො, යා ආපතනියො පුබ්බෙ ජාතිනා ඡාදෙසී, නා ආපතනියො පච්ඡා ජාතිනා ඡාදෙති. යා ආපතනියො පුබ්බෙ අජාතිනා නච්ඡාදෙසී, නා ආපතනියො පච්ඡා ජාතිනා ඡාදෙති. නස්ස භික්ඛවෙ භික්ඛුනො පුරිමසමිඤ්ඤ පච්ඡිමසමිඤ්ඤ ආපතනිකකෙඤ්ඤ යථාපටිච්ඡන්තො පරිවාසං දතා මානවතං දාතබ්බං.

13. ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු සමඛුලා සඛ්ඝාදිසෙසා ආපතනියො ආපජ්ජති. එකච්චා ආපතනියො සරති, එකච්චා ආපතනියො නස්සරති. යා ආපතනියො සරති, නා ආපතනියො ඡාදෙති. යා ආපතනියො නස්සරති, නා ආපතනියො නච්ඡාදෙති සො විබ්භූතියා පුන උපසම්පන්නො යා ආපතනියො පුබ්බෙ සරිතා ඡාදෙසී, නා ආපතනියො පච්ඡා සරිතා නච්ඡාදෙති. යා ආපතනියො පුබ්බෙ අසරිතා¹ නච්ඡාදෙසී නා ආපතනියො පච්ඡා සරිතා නච්ඡාදෙති. නස්ස භික්ඛවෙ භික්ඛුනො පුරිමසමිඤ්ඤ පච්ඡිමසමිඤ්ඤ ආපතනිකකෙඤ්ඤ² යථාපටිච්ඡන්තො පරිවාසං දතා මානවතං දාතබ්බං.

1. අස්සරිතා - මජ්ඣං.

2. පුරිමසමි. ආපතනිකකෙඤ්ඤ - මජ්ඣං.

10. මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණ තෙම බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත්වලට පැමිණෙයි. ඇතැම් ඇවැත් දැනිය. ඇතැම් ඇවැත් නො දැනිය. යම් ඇවැත් දැනිය ද ඒ ඇවැත් වසයි. යම් ඇවැත් නො දැනිය ද ඒ ඇවැත් නො වසයි. ඒ මහණ තෙම සිවුරු හැර නැවත උපසපන් වූයේ පෙර දෑන සැහෙවූ ඇවැත් පසුව දෑන නො සහවයි. පලමු නො දෑන නො වැසූ ඇවැත් පසුව දෑන සහවයි. මහණෙනි, ඒ මහණහට පලමු වූ ද පසුවූ ද ඇවැත් රුශියෙහි පිළිසන් පමණින් පිරිවෙස දී මානව දිය යුතු

11. මහණෙනි, මෙහි මහණ තෙම බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත්වලට පැමිණෙයි. ඇතැම් ඇවැත් දැනිය. ඇතැම් ඇවැත් නො දැනිය. යම් ඇවැත් දැනිය ද, ඒ ඇවැත් වසයි. යම් ඇවැත් නො දැනිය ද, ඒ ඇවැත් නො සහවයි. ඒ මහණ තෙම සස්තෙන් ගිලිහි නැවත උපසපන් වූයේ. පලමු දෑන සැහෙවූ ඇවැත් පසුව දෑන සහවයි. පලමු දෑන නො සැහෙවූ ඇවැත් පසුව දෑන සහවයි. මහණෙනි, ඒ මහණහට පලමු වූ ද පසුවූ ද ඇවැත් රුශියෙහි පිළිසන් පමණින් පිරිවෙස දී මානව දිය යුතු

12. මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණ තෙම බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත්වලට පැමිණෙයි. ඇතැම් ඇවැත් සිහි කරයි ඇතැම් ඇවැත් සිහි නො කරයි. යම් ඇවැත් සිහි කරයි ද ඒ ඇවැත් වසයි. යම් ඇවැත් සිහි නො කරයි ද, ඒ ඇවැත් නො වසයි. ඒ මහණ තෙම ශාසනයෙන් වුත ව නැවත උපසපන් වූයේ පෙර සිහි කොට සැහෙවූ ඇවැත් පසුව සිහි කොට නො සහවයි පලමු නො සිහි කොට නො සැහෙවූ ඒ ඇවැත් පසුව සිහි කොට නො සහවයි මහණෙනි, ඒ මහණහට පලමු වූ ද පසුවූ ද ඇවැත් රුශියෙහි පිළිසන් පමණින් පිරිවෙස දී මානව දිය යුතු

13. මහණෙනි, මෙහි මහණ තෙම බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත්වලට අවදියි. ඇතැම් ඇවැත් සිහි කරයි. ඇතැම් ඇවැත් සිහි නො කරයි. යම් ඇවැත් සිහි කරයි නම්, ඒ ඇවැත් වසයි. යම් ඇවැත් සිහි නො කරයි නම්, ඒ ඇවැත් නො වසයි. ඒ මහණ තෙම සිවුරු හැර නැවත උපසපන් වූයේ පෙර සිහි කොට සැහෙවූ ඇවැත් පසුව සිහි කොට නො සහවයි. පෙර සිහි නො කොට නො සැහෙවූ ඇවැත් පසුව සිහි කොට නො සහවයි. මහණෙනි, ඒ මහණහට පලමු වූ ද පසුවූ ද ඇවැත් රුශියෙහි පිළිසන් පමණින් පිරිවෙස දී මානව දිය යුතු.

14. ඉඩ පන භික්කුවෙ භික්ඛු සමබහුලා සබ්බාදිසෙසා ආපනතියො ආපජ්ජති. එකච්චා ආපනතියො සරති එකච්චා ආපනතියො නස්සරති. යා ආපනතියො සරති තා ආපනතියො ඡාදෙති. යා ආපනතියො නස්සරති තා ආපනතියො නච්ඡාදෙති. සො විභග්ගිකා උප උපසම්පනො යා ආපනතියො පුබ්බෙ සරිත්ථා ඡාදෙසි, තා ආපනතියො පච්ඡා සරිත්ථා නච්ඡාදෙති. යා ආපනතියො පුබ්බෙ අසරිත්ථා නච්ඡාදෙසි, තා ආපනතියො පච්ඡා සරිත්ථා නච්ඡාදෙති. තස්ස භික්කුවෙ භික්ඛුතො පුරිමසමිඤ්ඤා පච්ඡමසමිඤ්ඤා ආපනතිකකෙකෙ යථා පටිච්ඡන්තා පරිවාසං දත්වා මානනං දතබ්බං.

15. ඉබ් පත හිතකවෙ හිතනු සමබහුලා සබසාදිසෙසා ආපතනියො ආපජ්ඣති. එකච්චා ආපතනියො සරති, එකච්චා ආපතනියො නසසරති, යා ආපතනියො සරති තා ආපතනියො ඡාදෙති. යා ආපතනියො නසසරති, තා ආපතනියො නච්ඡාදෙති. සො විබහමිනා පුත උපසම්පන්නො යා ආපතනියො පුබ්බෙ සරිනා ඡාදෙසි, තා ආපතනියො පච්ඡා සරිනා ඡාදෙති. යා ආපතනියො පුබ්බෙ අසරිනා නච්ඡාදෙසි, තා අපතනියො පච්ඡා සරිනා නච්ඡාදෙති. තසස හිතකවෙ හිතනුනො පුරිමසමිඤ්ඤා පච්ඡිමසමිඤ්ඤා ආපතනිකකිනෙ යථා පටිච්ඡන්නො පරිවායං දනා මානනං දතබ්බං.

16. ඉබ් පන හිකඩවෙ හිකඩු සම්බන්ධ සාක්ෂිදායකයා ආපනතියෝ ආපනති එකවිට ආපනතියෝ සරති; එකවිට ආපනතියෝ නසාරති. යා ආපනතියෝ සරති, නා ආපනතියෝ ඡාදෙති. යා ආපනතියෝ නසාරති නා ආපනතියෝ නව්ඡාදෙති. සො විබහමිති; පුන උපසම්පන්නො යා ආපනතියෝ පුබ්බෙ සරිත්වා ඡාදෙති, නා ආපනතියෝ පව්ඡා සරිත්වා ඡාදෙති. යා ආපනතියෝ පුබ්බෙ අසරිත්වා නව්ඡාදෙති, නා ආපනතියෝ පව්ඡා සරිත්වා ඡාදෙති. තස්ස හිකඩවෙ හිකඩුනො පුරිමසම්ඤ්ඤා පච්ඡිමසම්ඤ්ඤා ආපනතිකඩකෙ යථා පටිච්ඡන්නො පරිවාසං දත්වා මානතං දතබ්බං.

17. ඉබ් පන භික්කුවෝ භික්ඛු සමබහුලා සංඝාදිසෙසා ආපනතියෝ ආපජ්ජති. එකච්චාසු ආපනතීසු නිබ්බමතිකො, එකච්චාසු ආපනතීසු චෙමතිකො. යාසු ආපනතීසු නිබ්බමතිකො තා ආපනතියෝ ඡාදෙති. යාසු ආපනතීසු චෙමතිකො තා ආපනතියෝ නච්ඡාදෙති. සො විබ්බමිත්වා සුත උපසම්පනො යා ආපනතියෝ පුබ්බෙ නිබ්බමතිකො ඡාදෙසී, තා ආපනතියෝ පච්ඡා නිබ්බමයිතො නච්ඡාදෙති. යා ආපනතියෝ පුබ්බෙ චෙමතිකො නච්ඡාදෙසී, තා ආපනතියෝ පච්ඡා නිබ්බමතිකො නච්ඡාදෙති. තස්ස භික්කුවෝ භික්ඛුනො පුරිමස්මි. ආපනතීකංකො යථාපටිච්ඡනො පරිවාසං දත්වා මානතතං දතංබං.

18. ඉබ් පන භික්ඛවෙ භික්ඛු සම්බුද්ධා සම්භාදිසෙසා අපනනියො ආපජ්ජති, එකච්චාසු ආපනනීසු නිබ්බෙමනිකො එකච්චාසු ආපනනීසු වෙමනිකො. යාසු ආපනනීසු නිබ්බෙමනිකො තා ආපනනියො ඡාදෙති. යාසු ආපනනීසු වෙමනිකො තා ආපනනියො නච්ඡාදෙති. සො විබ්භමිතියා පුත උපසම්පන්නො යා ආපනනියො පුබ්බෙ නිබ්බෙමනිකො ඡාදෙසි, තා ආපනනියො පච්ඡා නිබ්බෙමනිකො නච්ඡාදෙති. යා ආපනනියො පුබ්බෙ වෙමනිකො නච්ඡාදෙසි, තා ආපනනියො පච්ඡා නිබ්බෙමනිකො ඡාදෙති. තස්ස භික්ඛවෙ භික්ඛුනො පුරිමසම්ඤ්ඤා පච්ඡමසම්ඤ්ඤා ආපනනිකමනෙ යථා-පච්චින්නො පරිවාසං දඬා මානන්තං දුතබ්බං.

14. මහණෙනි, මෙහි මහණ තෙම බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත්නට පැමිණෙයි. ඇතැම් ඇවැත් සිහි කරයි. ඇතැම් ඇවැත් සිහි නො කරයි. යම් ඇවැත් සිහි කරයි ද ඒ ඇවැත් සහවයි. යම් ඇවැත් සිහි නො කරයි ද ඒ ඇවැත් නො සහවයි. ඒ මහණ තෙම සිවුරු හැර නැවත උපසපත් වූයේ පළමු සිහි කොට සැහෙවූ ඇවැත් පසුවත් සිහි කොට සහවයි. පළමු සිහි නො කොට නො සැහෙවූ ඇවැත් පසුව සිහි කොට නො සහවයි. මහණෙනි, ඒ මහණහට පළමු වූ ද පසු වූ ද ඇවැත් රැසෙහි පිළිසන් පමණින් පිරිවෙස දී මානන දිය යුතු යි.

15. මහණෙනි, මෙහි මහණ තෙම බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් අදිවයි. ඇතැම් ඇවැත් සිහි කරයි. ඇතැම් ඇවැත් සිහි නො කරයි. යම් ඇවැත් සිහි කරයි ද, ඒ ඇවැත් සහවයි. යම් ඇවැත් සිහි නො කරයි ද, ඒ ඇවැත් නො සහවයි. හෙතෙමේ ශාසනයෙන් චුත ව නැවත උපසපත් වූයේ පෙර සිහි කොට සැහෙවූ ඇවැත් පසුව සිහි කොට ද සහවයි. පෙර සිහි නො කොට නො සැහෙවූ ඇවැත් පසුව සිහි කොට සහවයි. මහණෙනි, ඒ මහණහට පළමු වූ ද පසු වූ ද ඇවැත් රැසෙහි පිළිසන් පමණින් පිරිවෙස දී මානන දිය යුතු යි.

16. මහණෙනි, මෙහි මහණ තෙම බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත්නට පැමිණෙයි. ඇතැම් ඇවැත් සිහි කරයි. ඇතැම් ඇවැත් සිහි නො කරයි. යම් ඇවැත් සිහි කරයි ද ඒ ඇවැත් සහවයි. යම් ඇවැත් සිහි නො කරයි ද, ඒ ඇවැත් නො සහවයි. හෙතෙමේ උපැවිදි ව නැවත උපසපත් වූයේ පෙර සිහි කොට සැහෙවූ ඇවැත් පසුව සිහි කොට වසයි. පෙර නො සැහෙවූ ඇවැත් පසුව සිහි කොට සහවයි. මහණෙනි, ඒ මහණහට පළමු වූ ද පසු වූ ද ඇවැත් රැසෙහි පිළිසන් පමණින් පිරිවෙස දී මානන දිය යුතු යි.

17. මහණෙනි, මෙහි මහණ තෙම බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් අවදිසි. ඇතැම් ඇවැත්හි විමති නැත්තේ වෙයි. ඇතැම් ඇවැත්හි විමති ඇත්තේ වෙයි. යම් ඇවැත්හි විමති නැත්තේ වේ ද ඒ ඇවැත් සහවයි. යම් ඇවැත්හි විමති ඇත්තේ වේ ද, ඒ ඇවැත් නො සහවයි. ඒ මහණ තෙම ශාසනයෙන් චුත ව (සිවුරු හැර) නැවත උපසපත් වූයේ පෙර විමති නැති ව සැහෙවූ ඇවැත් පසුව විමති නැති ව නො සහවයි. පෙර විමති ඇති ව නො සැහෙවූ ඇවැත් පසුව විමති නැති ව නො සහවයි. මහණෙනි, ඒ මහණහට පළමු ඇවැත් රැසෙහි පිළිසන් පමණින් පිරිවෙස දී මානන දිය යුතු යි.

18. මහණෙනි, මෙහි මහණ තෙම බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත්නට පැමිණෙයි. ඇතැම් ඇවැත්හි විමති නැත්තේ වෙයි. ඇතැම් ඇවැත්හි විමති ඇත්තේ වෙයි. යම් ඇවැත්හි විමති නැත්තේ වේ ද ඒ ඇවැත් සහවයි. යම් ඇවැත්හි විමති ඇත්තේ වේ ද, ඒ ඇවැත් නො සහවයි. හේ සිවුරු හැර නැවත උපසපත් වූයේ පෙර විමති නැති ව සැහෙවූ ඇවැත් පසුව විමති නැත්තේ නො සහවයි. පෙර විමති ඇති ව නො සැහෙවූ ඇවැත් පසුව විමති නැති ව සහවයි. මහණෙනි, ඒ මහණහට පළමු වූ ද පසු වූ ද ඇවැත් රැසෙහි පිළිසන් පමණින් පිරිවෙස දී මානන දිය යුතු යි.

19. ඉධ පන භික්ඛවෙ, භික්ඛු සමබහුලා සඛ්ඤාදිසෙසා ආපනතියො ආපජ්ජති. එකච්චාසු ආපනතියු නිබ්බමතිකො එකච්චාසු ආපනතියු වෙමතිකො, යාසු ආපනතියු නිබ්බමතිකො නා ආපනතියො ඡාදෙති. යාසු ආපනතියු වෙමතිකො නා ආපනතියො නච්ඡාදෙති. සො විඛහමිත්වා පුන උපසම්පන්නො යා ආපනතියො පුබ්බෙ නිබ්බමතිකො ඡාදෙසී, නා ආපනතියො පච්ඡා නිබ්බමතිකො ඡාදෙති. යා ආපනතියො පුබ්බෙ වෙමතිකො නච්ඡාදෙසී, නා ආපනතියො පච්ඡා නිබ්බමතිකො ඡාදෙති. තස්ස භික්ඛවෙ, භික්ඛුනො පුරිමසමිඤ්ඤා පච්ඡිමසමිඤ්ඤා ආපනතිකකෙඤ්ඤි යථාපටිච්ඡන්තො පරිවාසං දන්වා මානනං දානබ්බං.

20. ඉධ පන භික්ඛවෙ, භික්ඛු සමබහුලා සඛ්ඤාදිසෙසා ආපනතියො ආපජ්ජති එකච්චාසු ආපනතියු නිබ්බමතිකො එකච්චාසු ආපනතියු වෙමතිකො, යාසු ආපනතියු නිබ්බමතිකො නා ආපනතියො ඡාදෙති. යාසු ආපනතියු වෙමතිකො නා ආපනතියො නච්ඡාදෙති. සො විඛහමිත්වා පුන උපසම්පන්නො යා ආපනතියො පුබ්බෙ නිබ්බමතිකො ඡාදෙසී, නා ආපනතියො පච්ඡා නිබ්බමතිකො ඡාදෙති. යා ආපනතියො පුබ්බෙ වෙමතිකො නච්ඡාදෙසී, නා ආපනතියො පච්ඡා නිබ්බමතිකො ඡාදෙති. තස්ස භික්ඛවෙ, භික්ඛුනො පච්ඡිමසමිඤ්ඤා ආපනතිකකෙඤ්ඤි යථාපටිච්ඡන්තො පරිවාසං දන්වා මානනං දානබ්බං.

21-40. ඉධ පන භික්ඛවෙ, භික්ඛු සමබහුලා සඛ්ඤාදිසෙසා ආපනතියො ආපජ්ජන්තා අපටිච්ඡාදන්තා සාමණේරො හොති. (යථාපුබ්බෙ නථා වින්ථාරෙතබ්බං) -පෙ- (41 - 60) උමමන්නකො හොති -පෙ- (61 - 80) බිත්තවිත්තො හොති -පෙ- (81-100) වෙදනට්ටො හොති. තස්ස භොනති ආපනතියො පටිච්ඡන්නායො'පි අපටිච්ඡන්නායො'පි -පෙ- එකච්චා ආපනතියො ජානාති. එකච්චා ආපනතියො න ජානාති -පෙ- එකච්චා ආපනතියො සරති. එකච්චා ආපනතියො නස්සරති -පෙ- එකච්චාසු ආපනතියු නිබ්බමතිකො එකච්චාසු ආපනතියු වෙමතිකො, යාසු ආපනතියු නිබ්බමතිකො නා ආපනතියො ඡාදෙති. යාසු ආපනතියු වෙමතිකො, නා ආපනතියො නච්ඡාදෙති. සො වෙදනට්ටො හොති. සො පුන අවෙදනට්ටො හුත්වා යා ආපනතියො පුබ්බෙ නිබ්බමතිකො ඡාදෙසී, නා ආපනතියො පච්ඡා නිබ්බමතිකො නච්ඡාදෙති. යා ආපනතියො පුබ්බෙ වෙමතිකො නච්ඡාදෙසී, නා ආපනතියො පච්ඡා නිබ්බමතිකො නච්ඡාදෙති -පෙ- යා ආපනතියො පුබ්බෙ නිබ්බමතිකො ඡාදෙසී, නා ආපනතියො පච්ඡා නිබ්බමතිකො නච්ඡාදෙති. යා ආපනතියො පුබ්බෙ වෙමතිකො නච්ඡාදෙසී, නා ආපනතියො පච්ඡා නිබ්බමතිකො ඡාදෙති -පෙ- යා ආපනතියො පුබ්බෙ නිබ්බමතිකො ජාදෙසී, නා ආපනතියො පච්ඡා නිබ්බමතිකො ඡාදෙති. යා ආපනතියො පුබ්බෙ වෙමතිකො නච්ඡාදෙසී, නා ආපනතියො පච්ඡා නිබ්බමතිකො ඡාදෙති. යා ආපනතියො පුබ්බෙ වෙමතිකො නච්ඡාදෙසී, නා ආපනතියො පච්ඡා නිබ්බමතිකො ඡාදෙති. තස්ස භික්ඛවෙ: භික්ඛුනො පුරිමසමිඤ්ඤා පච්ඡිමසමිඤ්ඤා ආපනතිකකෙඤ්ඤි යථාපටිච්ඡන්තො පරිවාසං දන්වා මානනං දානබ්බං.

19. මහණෙනි, මෙහි මහණ තෙමේ බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් අවදිසි. ඇතැම් ඇවැත්හි විමනි නැත්තේ වෙයි. ඇතැම් ඇවැත්හි විමනි ඇත්තේ වෙයි. යම් ඇවැත්හි විමනි නැත්තේවේ ද, ඒ ඇවැත් සහවයි. යම් ඇවැත්හි විමනි ඇත්තේ ද, ඒ ඇවැත් නො සහවයි, හෙතෙමේ උපැවිදි ව නැවත උපසපන් වූයේ පෙර විමනි නැති ව සැහෙ වූ ඇවැත් පසු ව ද විමනි නැති ව සහවයි. පෙර විමනි ඇති ව නො සැහෙ වූ ඇවැත් පසු ව විමනි නැති ව සහවයි. මහණෙනි, ඒ මහණහට පළමු වූ ද පසු වූ ද ඇවැත් රැසෙහි පිළිසන් පමණින් පිරිවෙස දි මානව දිය යුතු.

20. මහණෙනි, මෙහි මහණෙක් බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් අවදිසි. ඇතැම් ඇවැත්හි විමනි නැත්තේ ඇතැම් ඇවැත්හි විමනි ඇත්තේ වෙයි. යම් ඇවැත්හි විමනි නැත්තේ වේ නම් ඒ ඇවැත් සහවයි. යම් ඇවැත්හි විමනි ඇත්තේ වේ නම් ඒ ඇවැත් නො සහවයි. හෙතෙමේ උපැවිදි ව නැවත උපසපන් වූයේ පෙර යම් ඇවැත් විමනි රහිත ව සැහෙවිනම් පසුව ඒ ඇවැත් විමනි රහිත ව සහවයි. පෙර යම් ඇවැත් විමනි ඇතිව නො සැහෙවිනම්. පසුව ඒ ඇවැත් විමනි නැති ව සහවයි. මහණෙනි, ඒ මහණහට පෙර වූ ද පසු වූ ද ඇවැත් රැසෙහි පිළිසන් කල් පමණින් පිරිවෙස් දි මානව දිය යුතු.

21-40. මහණෙනි, මෙහි මහණ තෙමේ බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් පිළිසන් නො කොට හෙරණෙක් වෙයි. (පෙර යම්සේ නම් එසේ විස්තර කළ යුතු යි.) ... 41-60. උමතුටෙක් වෙයි ... 61-80 විසුළු සිතැත්තෙක් වෙයි ... 81 100. වෙදනාසෙන් පෙළෙන්නෙක් වෙයි. ඒ මහණහුගේ පිළිසන් වූ ද නො පිළිසන් වූ ද ඇවැත් වෙයි ... ඇතැම් ඇවැත් දැනිසි. ඇතැම් ඇවැත් නො දැනිසි ... ඇතැම් ඇවැත් සමරයි. ඇතැම් ඇවැත් නො සමරයි. ... ඇතැම් ඇවැත්හි විමනි නැත්තේ ය. ඇතැම් ඇවැත්හි විමනි ඇත්තේ වේ. යම් ඇවැත්හි විමනි නැත්තේවේ ද, ඒ ඇවැත් සහවයි. යම් ඇවැත්හි විමනි ඇත්තේ වේ ද, ඒ ඇවැත් නො සහවයි. හෙතෙමේ වෙදනාවෙන් පෙළෙන්නෙක් වෙයි. හෙතෙමේ නැවත වෙදනාසෙන් නො පෙළෙන්නෙක් ව පෙර විමනි නැති ව සැහෙවූ ඇවැත් පසු ව විමනි නැති ව නො සහවයි ද, පෙර විමනි ඇති ව නො සැහෙවූ ඇවැත් පසු ව විමනි නැති ව නො සහවයි. පෙර විමනි නැති ව සැහෙවූ ඇවැත් පසු ව විමනි නැති ව නො සහවයි. පෙර විමනි ඇති ව නො සැහෙ වූ ඇවැත් පසු ව විමනි නැති ව සහවයි පෙර විමනි නැති ව සැහෙවූ ඇවැත් පසු ව විමනි නැති ව සහවයි. පළමු විමනි ඇති ව නො සැහෙවූ ඇවැත් පසු ව විමනි නැති ව නො සහවයි ... පළමු විමනි නැති ව නො සැහෙ වූ ඇවැත් පසු ව විමනි නැති ව සහවයි. පළමු විමනි ඇති ව නො සැහෙවූ ඇවැත් පසු ව විමනි නැති ව සහවයි. මහණෙනි, ඒ මහණහට පළමු වූ ද පසු වූ ද ඇවැත් රැසෙහි පිළිසන් පිරිවෙස දි මානව දිය යුතුයි.

1. ඉබ් පත භික්ෂුවෙ භික්ෂු පරිවසනොනා, අනන්ද සම්මනුලා සම්භාදිසෙසා ආපනනියො ආපජ්ඣිඤා අපට්ඨන්දෙඤා විබ්බමති. සො පත උපමපනොනා නා ආපනනියො නවන්දෙති. සො භික්ෂු මූල්‍යපටිකසිති-
තබ්බො.

[illegible]

3. ඉබ් පන භික්කුවෝ, භික්කු පරිවසනෝ, අනන්ද සම්බන්ධා සම්බන්ධිතෝ, අපනතිතෝ, අපජ්ජිතෝ, පරිවර්තකෝ, විබ්බකෝ, සෝ පුන උපසම්පන්නෝ, නා අපනතිතෝ, නවර්තකෝ, සෝ භික්කු මූලාශ්වසනස්සි-තබ්බෝ, පරිවර්තනානුබ්බස්ස අපනතිතෝ, පුරිමාස අපනතිතෝ, සමොධාන-පරිවාසෝ උත්තබ්බෝ.

4. ඉඩ පත නීතිවල, නීති පරිවෘත්තනය අනන්ත සම්ප්‍රදාය සම්ප්‍රදායයා ආපතනයා ආපතනයා පරිවෘත්තනය වීමට. සො පුන උපසම්පතනයා නා ආපතනයා ඡාදෙති. සො නීති මුලාංගපරිකසිතබො. යථාපරිවෘත්තනයානකුලයා ආපතනයා පුරිමය ආපතනයා සමොධානපරි-
වාසො දනබො.

5. ඉබ් පන හිකබ්වෙ හිකබු පරිවසනොනා අනතුරු සම්බන්ධ සාක්ෂි-
දීමෙසා ආපතනියෝ ආපජ්ඡති. තසං භොනති ආපතනියෝ පරිවජ්ජනායෝ'පි
අපරිවජ්ජනායෝ'පි. සො විබ්බමිත්තා පුත උපසම්පනො යා ආපතනියෝ
පුබ්බ ඡාදෙසි, තා ආපතනියෝ පච්ඡා නච්ඡාදෙති. යා ආපතනියෝ පුබ්බ
නච්ඡාදෙසි, තා ආපතනියෝ පච්ඡා නච්ඡාදෙති. සො හිකබු මූලායපටිකසං-
තබ්බො. යථාපරිවජ්ජනානඤ්චස්ස ආපනනිං පුරිමාය ආපතනියා
සමොධානපරිවාසො දතබ්බො.

[illegible]

7. ඉඩ පත හික්කවෙ, හික්කු පරිවසනෙතා අනන්‍ය සම්මතලා සම්පාදිතෙයා ආපතනියො ආපජ්නි. තසසා හොනනි ආපතනියො පරිවජ්නනායො'පි ආපරිවජ්නනායො'පි. සො විබහුඤ්ඤා පුන උපසම්පනෙතා යා ආපතනියො පුබ්බෙ ඡාදෙසි, තා ආපතනියො පච්ඡා ඡාදෙති. යා ආපතනියො පුබ්බෙ න ච්ඡාදෙසි තා ආපතනියො පච්ඡා න ච්ඡාදෙති. සො හික්කු මූලාය පටිකසිතබ්බො. යථාපරිවජ්නනානඤ්ඤා ආපතනිනං පුරිමාය ආපතනියා සමොධානපරිවාසො දතබ්බො.

6. මූලායපටිකසායන සිවුසියය

1. මහණෙනි, මෙහි මහණ තෙමේ පිරිවෙස් පුරන්නේ ඒ අතර බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් ඇවැද පිළිසන් නො කොට ශාසනයෙන් ව්‍යුත වෙයි. හෙතෙමේ නැවත උපසපන් වූයේ ඒ ඇවැත් නො වසයි. ඒ මහණ තෙමේ මුල් ඇවැතට ඇදීම කළ යුතු.

2. මහණෙනි, මෙහි මහණ තෙමේ පිරිවෙස් පුරන්නේ ඒ අතර බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් ඇවැද පිළිසන් නො කොට සිවුරු හැර යයි. හෙතෙමේ නැවත උපසපන් වූයේ ඒ ඇවැත් සභවයි. ඒ මහණතෙමේ මුල් ඇවැතට ඇදීම යුතු. ඒ මහණහට පළමු ඇවැත සමග පිළිසන් ඇවැත්තට සමොධානපරිවාසය දිය යුතු.

3. මහණෙනි, මෙහි මහණ තෙමේ පිරිවෙස් පුරන්නේ ඒ අතර බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් ඇවැද පිළිසන් කොට සිවුරු හැර යයි. හෙතෙමේ නැවත උපසපන් වූයේ ඒ ඇවැත් නො වසයි. ඒ මහණ තෙමේ මුල් ඇවැතට ඇදිය යුතු. ඒ මහණහට පළමු ඇවැත සමග පිළිසන් ඇවැත්තට සමොධාන පරිවාසය දිය යුතු.

4. මහණෙනි, මෙහි මහණ තෙමේ පිරිවෙස් පුරන්නේ ඒ අතර බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් ඇවැද පිළිසන් කොට සිවුරු හැර යයි. හෙතෙමේ නැවත උපසපන් වූයේ ඒ ඇවැත් සභවයි. ඒ මහණ තෙමේ මුල් ඇවැතට ඇදීම යුතු. ඒ මහණහට පළමු ඇවැත සමග පිළිසන් ඇවැත්තට සමොධානපරිවාසය දිය යුතු.

5. මහණෙනි, මෙහි මහණ තෙමේ පිරිවෙස් පුරන්නේ ඒ අතර බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් අවදී. ඒ මහණහට පිළිසන් වූ ද පිළිසන් නො වූ ද ඇවැත් වේ. හෙතෙමේ සිවුරු හැර නැවත උපසපන් වූයේ පෙර සැඟවූ ඇවැත් පසු ව නො සභවයි. පළමු නො සැඟවූ ඇවැත් පසුව ද නො සභවයි. ඒ මහණ තෙමේ මුල් ඇවැතට ඇදීම යුතු. ඒ මහණහට පළමු ඇවැත සමග පිළිසන් ඇවැත්තට සමොධාන පරිවාසය දිය යුතු.

6. මහණෙනි, මෙහි මහණ තෙමේ පිරිවෙස් පුරන්නේ ඒ අතර බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් අවදී. ඒ මහණහට පිළිසන් වූ ද පිළිසන් නො වූ ද ඇවැත් වෙයි. හෙතෙමේ සිවුරු හැර නැවත උපසපන් වූයේ පළමු සැඟවූ ඇවැත් පසු ව නො සභවයි. පළමු නො සැඟවූ ඇවැත් පසු ව සභවයි. ඒ මහණතෙමේ මුල් ඇවැතට ඇදිය යුතු. ඒ මහණහට පළමු ඇවැත සමග පිළිසන් ඇවැතුන්ට සමොධාන පරිවාසය දිය යුතු.

7. මහණෙනි, මෙහි මහණ තෙමේ පිරිවෙස් පුරන්නේ ඒ අතර බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් අවදී. ඒ මහණහුගේ පිළිසන් වූ ද පිළිසන් නො වූ ද ඇවැත් වෙයි. ඒ මහණ තෙමේ සිවුරු හැර නැවත උපසපන් වූයේ පෙර සැඟවූ ඇවැත් පසුවත් සභවයි. පෙර නො සැඟවූ ඇවැත් පසුවත් නො සභවයි. ඒ මහණ තෙමේ මුල් ඇවැතට ඇදීම යුතු. ඒ මහණහට මුල් ඇවැත සමග පිළිසන් ඇවැත්තට සමොධානපරිවාසය දිය යුතු.

[illegible]

9. ඉබ් පන භික්ඛවෙ, භික්ඛු පරිවසනොනා අනතරා සමබලා සබ්බාදිසෙසා ආපගො ආපජ්ජති. එකච්චා ආපතන්තො ජානාති. එකච්චා ආපතන්තො න ජානාති. යා ආපතන්තො ජානාති, තා ආපතන්තො ඡාදෙති. යා ආපතන්තො න ජානාති, තා ආපතන්තො නච්ඡාදෙති. සො විබ්බමිච්චා පුන උපසම්පනොනා යා ආපතන්තො පුබ්බෙ ජාතිනා ඡාදෙසී, තා අපතන්තො පච්ඡා ජාතිනා නච්ඡාදෙති. යා ආපතන්තො පුබ්බෙ අජාතිනා නච්ඡාදෙසී තා ආපතන්තො පච්ඡා ජාතිනා නච්ඡාදෙති. සො භික්ඛු මූලාය පටිකස්සි-තබ්බො. යථාපටිච්ඡන්තානඤ්ඤා ආපතන්තා පුරිමාය ආපතන්තා සමො-ධානපරිවාසො දතබ්බො.

10. ඉබ් පන හිකිනිවෙ, හිකිනු පරිවසනෙතා අනතුරු සම්බන්ධ සාක්ෂිදායකයා ආපතනියො ආපතනි. එකවිටා ආපතනියො ජානාති. එකවිටා ආපතනියො න ජානාති. යා ආපතනියො ජානාති, නා ආපතනියො ජාදෙති. යා ආපතනියො න ජානාති, නා ආපතනියො නව්ජාදෙති. සො විබහම්බා පුත උපසම්පනෙතා යා ආපතනියො පුබෙ ජාතිනා ජාදෙති, නා ආපතනියො පව්ජා ජාතිනා නව්ජාදෙති. යා ආපතනියො පුබෙ අජාතිනා නව්ජාදෙති, නා, ආපතනියො පව්ජා ජාතිනා ජාදෙති. සො හිකිනු මුලාය පටිකසිතබෙබ්බා. යථාපරිව්ජනනානඤ්චස්ස ආපතනිනං පුරිමාය ආපතනියා සමෙමානපරිව්ජසො දතබ්බා.

11. ඉඩ පන හිකඩවෙ, හිකඩු පරිවසනෙතා අනන්‍ය සම්බන්ධතා සම්බන්ධතා ආපනතියෙ අපජනි. එකවිට ආපනතියෙ ජාතානි එකවිට ආපනතියෙ න ජාතානි. යා ආපනතියෙ ජාතානි, තා ආපනතියෙ ජාතෙති. යා ආපනතියෙ න ජාතානි, තා ආපනතියෙ නවජාතෙති. සො විභවමිතා පුත උපසම්පනතා යා ආපනතියෙ පුතෙ ජාතීතා ජාතෙසි, තා ආපනතියෙ පවජා ජාතීතා ජාතෙති. යා ආපනතියෙ පුතෙ අජාතීතා නවජාතෙසි තා ආපනතියෙ පවජා ජාතීතා නවජාතෙති. සො හිකඩු මුලාය පරිකසි තබෙබා. යථාපරිවජනනානකුලසස ආපනතිනං පුරිමාය ආපනතියා සමොධානපරිවාසො දතබෙබා.

12. ඉබ් පත හිතකවෙ හිතනු පරිවසනෙතා අනතර සම්බන්ධ සමසාදි-
සෙසා ආපතනියො ආපජ්ජති. එකච්චා ආපතනියො ජානාති, එකච්චා
ආපතනියො න ජානාති. යා ආපතනියො ජානාති තා ආපතනියො ඡාදෙති.
යා ආපතනියො න ජානාති, තා ආපතනියො නච්ඡාදෙති. සො විබ්බතියො
පුත උපසම්පනෙතා යා ආපතනියො පුබ්බෙ ජානියා ඡාදෙසී, තා
ආපතනියො පච්ඡා ජානියා ඡාදෙති. යා ආපතනියො පුබ්බෙ අජානියා
නච්ඡාදෙසී, තා ආපතනියො පච්ඡා ජානියා ඡාදෙති. සො හිතනු මුලාස
පටිකසිතබ්බො. යථාපටිච්ඡන්තානඤ්චස්ස ආපතනිතං පුරිමාස ආපතනියා
සමොධානපට්ඨාසො දතබ්බො.

8. මහණෙනි, මෙහි මහණ තෙමේ පිරිවෙස් පුරන්නේ, ඒ අතර බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් අවදිසි. ඒ මහණහුගේ පිළිසන් වූ ද පිළිසන් නො වූ ද ඇවැත් වෙයි. ඒ මහණ තෙමේ සිවුරු හැර නැවත උපසපන් වූයේ පෙර සැහෙවූ ඇවැත් පසුව සඟවයි. පළමු නො සැහෙවූ ඇවැත් පසු ව සඟවයි. ඒ මහණ තෙමේ මුල් ඇවතට ඇද්ද යුතු. ඒ මහණහට පළමු ඇවත සමග පිළිසන් ඇවැතුන්ට සමොධාන-පරිවාසය දිය යුතු.

9. මහණෙනි, මෙහි මහණ තෙමේ පිරිවෙස් පුරන්නේ ඒ අතර බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් අවදිසි. ඇතැම් ඇවැත් දනිසි. ඇතැම් ඇවැත් නො දනිසි. යම් ඇවැත් දනී ද, ඒ ඇවැත් සඟවයි. යම් ඇවැත් නො දනී ද ඒ ඇවැත් නො සඟවයි. ඒ මහණ සිවුරු හැර නැවත උපසපන් වූයේ පළමු දෑන සැහෙවූ ඇවැත් පසු ව දෑන නො සඟවයි. පළමු නො දෑන නො සැහෙවූ ඇවැත් පසු ව දෑන නො සඟවයි. ඒ මහණ තෙමේ මුල් ඇවතට ඇද්ද යුතු. ඒ මහණහට පළමු ඇවත සමග පිළිසන් ඇවැතුන්ට සමොධානපරිවාසය දිය යුතු.

10. මහණෙනි, මෙහි මහණ තෙමේ පිරිවෙස් පුරන්නේ ඒ අතර බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත්නට පැමිණෙයි. ඇතැම් ඇවැත් දනිසි. ඇතැම් ඇවැත් නො දනිසි. යම් ඇවැත් දනිසි ද, ඒ ඇවැත් වසයි. යම් ඇවැත් නො දනී ද, ඒ ඇවැත් නො වසයි. ඒ මහණ තෙමේ සිවුරු හැර නැවත උපසපන් වූයේ, පෙර දෑන සැහෙවූ ඇවැත් පසු ව දෑන නො සඟවයි. පෙර නො දෑන නො සැහෙවූ ඇවැත් පසු ව දෑන සඟවයි. ඒ මහණ තෙමේ මුල් ඇවතට ඇද්ද යුතු. ඒ මහණහට මුල් ඇවත සමග පිළිසන් ඇවැතුන්ට සමොධාන පිරිවෙස දිය යුතු.

11. මහණෙනි, මෙහි මහණ තෙමේ පිරිවෙස් පුරන්නේ ඒ අතර බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් අවදිසි. ඇතැම් ඇවැත් දනිසි. ඇතැම් ඇවැත් නො දනිසි. යම් ඇවැත් දනිසි ද ඒ ඇවැත් සඟවයි. යම් ඇවැත් නො දනී ද, ඒ ඇවැත් නො සඟවයි. ඒ මහණ තෙමේ ශාසනයෙන් ව්‍යුහ ව නැවත උපසපන් වූයේ පළමු දෑන සැහ වූ ඒ ඇවැත් පසුව දෑන ද සඟවයි. පළමු නො දෑන නො සැහෙවූ ඇවැත් පසු ව දෑන නො සඟවයි. ඒ මහණ තෙමේ මුල් ඇවතට ඇද්ද යුතු. ඒ මහණහට මුල් ඇවත සමග පිළිසන් ඇවැතුන්ට සමොධානපරිවාසය දිය යුතු.

12. මහණෙනි, මෙහි මහණ තෙමේ පිරිවෙස් පුරන්නේ ඒ අතර බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් අවදිසි. ඇතැම් ඇවැත් දනිසි. ඇතැම් ඇවැත් නො දනිසි. යම් ඇවැත් දනිසි ද, ඒ ඇවැත් සඟවයි. යම් ඇවැත් නො දනිසි ද, ඒ ඇවැත් නො සඟවයි. ඒ මහණ තෙමේ සිවුරු හැර නැවත උපසපන් වූයේ, පළමු දෑන සැහෙවූ ඇවැත් පසු ව දෑන සඟවයි. පළමු නො දෑන නො සැහෙවූ ඇවැත් පසු ව දෑන සඟවයි. ඒ මහණ තෙමේ මුල් ඇවතට ඇද්ද යුතු. ඒ මහණහට පළමු ඇවත සමග පිළිසන් ඇවැතුන්ට සමොධානපරිවාසය දිය යුතු.

13. ඉබ් පන භික්ඛවෙ භික්ඛු පරිවසනෙතා අනන්දු සම්බුද්ධාසාදිසෙසා ආපනතියො ආපජ්ජති. එකච්චා ආපනතියො සරගි එකච්චා ආපනතියො නස්සරති. යා ආපනතියො සරති, තා ආපනතියො ඡාදෙති. යා ආපනතියො නස්සරති, තා ආපනතියො නච්ඡාදෙති. සො විබ්බම්භිකා පුන උපසම්පනෙනා යා ආපනතියො පුබ්බෙ සරිතා ඡාදෙසි, තා ආපනතියො පච්ඡා සරිතා නච්ඡාදෙති. යා ආපනතියො පුබ්බෙ අසරිතා නච්ඡාදෙසි, තා ආපනතියො පච්ඡා සරිතා නච්ඡාදෙති. සො භික්ඛු මූලාසපටිකසීතබ්බො. යථාපටිච්ඡන්තානඤ්ඤාසා ආපනතිනං පුරිමාස ආපනතියා සමොධානපරිවාසො දුතඤ්ඤා

14. ඉබ් පන නිකායේ නිකාය පරිවසනෙතා අනන්ත සමබ්බලා සමිසාදිසෙසා ආපනතියෝ ආපජ්ජිති. එකච්චා ආපනතියෝ සරති. එකච්චා ආපනතියෝ නසාරති. යා ආපනතියෝ සරති, තා ආපනතියෝ ඡාදෙති. යා ආපනතියෝ නසාරති, තා ආපනතියෝ නච්ඡාදෙති. සො විබහමිනා පුත උපසම්පනෙතා යා ආපනතියෝ පුබ්බෙ සරිත්වා ඡාදෙසි, තා ආපනතියෝ පච්ඡා සරිත්වා නච්ඡාදෙති. යා ආපනතියෝ පුබ්බෙ අසාරිත්වා නච්ඡාදෙසි, තා ආපනතියෝ පච්ඡා සරිත්වා ඡාදෙති. සො නිකාය ඉලායපටිකසිසිතබ්බො. යථා-පටිච්ඡන්තානක්ඛස්ස ආපනතිනං පුරිමාය ආපනතියා සමොධානපට්ඨාසො දුතබ්බො.

15 ඉංග්‍රීසි පන නීතියට නීතිමය පරිවර්තනයක් ඇති කර ගැනීම සඳහා සාමාන්‍යයෙන් ආපතනීය ආපතනීය. එකම ආපතනීය සරණ. එකම ආපතනීය නිසැරණි. යා ආපතනීය සරණ, නා ආපතනීය ඡායෙහි. යා ආපතනීය නිසැරණි, නා ආපතනීය නිවැරදි. සො විනිශ්චය, පුන උපකල්පනය යා ආපතනීය පුනෙ සරණ ඡායෙහි, නා ආපතනීය පවරා සරණ ඡායෙහි. යා ආපතනීය පුනෙ අසරණ නිවැරදි. නා ආපතනීය පවරා සරණ නිවැරදි. සො නීතිමය මූලාශ්‍රයට පිටිකර ගැනීම. සමාජ විවර්තනයක් සඳහා ආපතනීය පුර්වය ආපතනීය සමාජ නිවැරදි දැක්වීම.

16. ඉඩ පත හිකඩවෙ හිකඩු පරිවසනෙතා අනන්‍ය සම්පත්‍රලා සහිත-
දිසෙසා ආපතනියෝ ආපජ්ජති. එකච්චා ආපතනියෝ සරති. එකච්චා
ආපතනියෝ නසාරති. යා ආපතනියෝ සරති, තා ආපතනියෝ ඡාදෙති. යා
ආපතනියෝ නසාරති, තා ආපතනියෝ නච්ඡාදෙති. සො විබ්බමිතිං පුන
උපසම්පනෙතා යා ආපතනියෝ පුබ්බෙ සරිති ඡාදෙසි, තා ආපතනියෝ
පච්ඡා සරිති ඡාදෙති. යා ආපතනියෝ පුබ්බෙ අසරිති නච්ඡාදෙසි, තා
ආපතනියෝ පච්ඡා සරිති ඡාදෙති. සො හිකඩු මූලාසපටිකසිතබ්බො.
යථාපටිච්ඡන්තානඤ්ඤා ආපතනිනං පුරිමාය ආපතනියා සමොධානපරිවාසො
දුතබ්බො.

13. මහණෙනි, මෙහි මහණෙක් පිරිවෙස් පුරන්නේ ඒ අතර බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් අවදිසි. (ඔවුන් අතරින්) ඇතැම් ඇවැත් සිහි කරයි. ඇතැම් ඇවැත් සිහි නො කරයි. යම් ඇවැත් සිහි කරයි ද, ඒ ඇවැත් සභවයි. යම් ඇවැත් සිහි නො කරයි ද, ඒ ඇවැත් නො සභවයි. ඒ මහණතෙම සිවුරු හැර නැවත උපසපන් වූයේ පෙර සිහි කොට සැඟවූ ඇවැත් පසු ව සිහි කොට නො සභවයි. පෙර සිහි නො කොට නො සැඟවූ ඇවැත් පසු ව සිහි කොට නො සභවයි. ඒ මහණ තෙම මුල් ඇවැත් අද්ද යුතු. ඒ මහණහට පළමු ඇවැත් සමග පිළිසන් ඇවැත් පමණින් සමොධාන පිරිවෙස ද දිය යුතු.

14. මහණෙනි, මෙහි මහණෙක් පිරිවෙස් පුරන්නේ ඒ අතර බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් අවදිසි. ඇතැම් ඇවැත් සිහි කරයි. ඇතැම් ඇවැත් සිහි නො කරයි. යම් ඇවැත් සිහි කරයි ද, ඒ ඇවැත් සභවයි. යම් ඇවැත් සිහි නො කරයි ද, ඒ ඇවැත් නො සභවයි. ඒ මහණ තෙමේ සිවුරු හැර නැවත උපසපන් වූයේ පෙර සිහි කොට සැඟවූ ඇවැත් පසු ව සිහි කොට නො සභවයි. පෙර සිහි නො කොට නො සැඟවූ ඇවැත් පසු ව සිහි කොට සභවයි. ඒ මහණතෙමේ මූලායපටිකසායනය කළ යුතු වේ. ඒ මහණහට පළමු ඇවැත් සමග පිළිසන් ඇවැත් පමණින් සමොධාන පරිවාසය ද දිය යුතු.

15. මහණෙනි, මෙහි මහණෙක් පිරිවෙස් පුරන්නේ ඒ අතර බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් අවදිසි. ඇතැම් ඇවැත් සිහි කරයි. ඇතැම් ඇවැත් සිහි නො කරයි. යම් ඇවැත් සිහි කරයි ද, ඒ ඇවැත් සභවයි. යම් ඇවැත් සිහි නො කරයි ද, ඒ ඇවැත් නො සභවයි. ඒ මහණ තෙමේ සිවුරු හැර නැවත උපසපන් වූයේ පෙර සිහි කොට සැඟවූ ඇවැත් පසු ව සිහි කොට සභවයි. පෙර සිහි නො කොට නො සැඟවූ ඇවැත් පසු ව සිහි කොට නො සභවයි. ඒ මහණ තෙමේ මුල් ඇවැත් අද්ද යුතු. ඒ මහණහට පළමු ඇවැත් සමග පිළිසන් ඇවැත් පමණින් සමොධාන-පරිවාසය ද දිය යුතු.

16. මහණෙනි, මෙහි මහණෙක් පිරිවෙස් පුරන්නේ ඒ අතර බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් අවදිසි. ඇතැම් ඇවැත් සිහි කරයි. ඇතැම් ඇවැත් සිහි නො කරයි. යම් ඇවැත් සිහි කරයි ද, ඒ ඇවැත් නො සභවයි. ඒ මහණ තෙමේ සිවුරු හැර නැවත උපසපන් වූයේ පෙර සිහි කොට සැඟවූ ඇවැත් පසු ව සිහි කොට සභවයි. පෙර සිහි නො කොට නො සැඟවූ ඇවැත් පසු ව සිහි කොට සභවයි. ඒ මහණ තෙමේ මුල් ඇවැත් අද්ද යුතු. ඒ මහණහට පළමු ඇවැත් සමග පිළිසන් ඇවැත් පමණින් සමොධාන පිරිවෙස ද දිය යුතු.

17. ඉබ් පන හිකඩවෙ හිකඩු පරිවසනෙතො අනන්ර සමෙහුලො සබ්සාදිසෙසො ආපනනියො ආපජ්ජති එකච්චාසු ආපනනියු නිබ්බමතිකො. එකච්චාසු ආපනනියු වෙමතිකො. යාසු ආපනනියු නිබ්බමතිකො, තා ආපනනියො ඡාදෙති යාසු ආපනනියු වෙමතිකො, තා ආපනනියො නච්ඡාදෙති. සො විබ්බමතිචා පුත උපසමපනෙතො යා ආපනනියො පුබ්බ නිබ්බමතිකො ඡාදෙසි, තා ආපනනියො පච්ඡා නිබ්බමතිකො නච්ඡාදෙති. යා ආපනනියො පුබ්බ වෙමතිකො නච්ඡාදෙසි, තා ආපනනියො පච්ඡා නිබ්බමතිකො නච්ඡාදෙති. සො හිකඩු මූලොය-පටිකසිතබ්බො. යථාපටිච්ඡන්තානඤ්ඤාසො ආපනනිනං පුරිමොය ආපනනියො සමොධානපරිවාසො දතබ්බො.

18. ඉබ් පන භික්ඛවෙ භික්ඛු පරිවසනෙකා අනතර සමඟුලා සභිකාදිසෙකා ආපනතියො ආපනනි එකවිමාසු ආපනනිසු නිබ්බෙමනිකො. එකවිමාසු ආපනනිසු වෙමනිකො. යාසු ආපනනිසු නිබ්බෙමනිකො, තා ආපනතියො ඡාදෙති. යාසු ආපනනිසු වෙමනිකො, තා ආපනතියො නවඡාදෙති. සො විබ්බමනිකා පුන උපසම්පනෙකා යා ආපනතියො පුබ්බ නිබ්බෙමනිකො ඡාදෙසි, තා ආපනතියො පච්ඡා නිබ්බෙමනිකො නවඡාදෙති. යා ආපනතියො පුබ්බ වෙමනිකො නවඡාදෙසි, තා ආපනතියො පච්ඡා නිබ්බෙමනිකො ඡාදෙති. සො භික්ඛු මූලායපටිකසිතබ්බො. යථා-පටිච්ඡන්තානඤ්චස්ස ආපනනිනං පුරිමාය ආපනතියා සමොධානපරිවාසො දතබ්බො.

19. ඉබ් පන හිකඩවෙ හිකඩු පරිවසනෙතො අනතරු සමිහුලා සසසාදි-
සෙසා ආපනතියො ආපනතී. එකව්වාසු ආපනතියු නිබෙමතිකො. එකව්වාසු
ආපනතියු වෙමතිකො. යාසු ආපනතියු නිබෙමතිකො, තා ආපනතියො
ඡාදෙති. යාසු ආපනතියු වෙමතිකො, තා ආපනතියො නව්ඡාදෙති.
සො භිහමිච්චා පුන උපසමපනෙතො යා ආපනතියො පුබ්බෙ නිබෙමතිකො
ඡාදෙසී, තා ආපනතියො පච්ඡා නිබෙමතිකො ඡාදෙති. යා ආපනතියො
පුබ්බෙ වෙමතිකො නව්ඡාදෙසී, තා ආපනතියො පච්ඡා නිබෙමතිකො
නව්ඡාදෙති. සො හිකඩු මුලායපටිකසසිතබ්බො, යථාපටිච්ඡන්තානඤ්චස්ස
ආපනතීනං පුරිමාය ආපනතියා සමොධානපරිවාසො දුතබ්බො.

20. ඉඩ පන නීතියට නීතිවූ පරිවර්තනයන් අනන්ත සම්බන්ධතා සම්පාදි-
 සෙසා ආපනනියෝ ආපනනී. එකවිධානු ආපනනීයු නිබේමනිකෝ
 එකවිධානු ආපනනීයු වේමනිකෝ. යානු ආපනනීයු නිබේමනිකෝ, තා
 ආපනනියෝ ඡාදෙති. යානු ආපනනීයු වේමනිකෝ, තා ආපනනියෝ
 නවඡාදෙති. සෝ විබන්තිතා පුන උපසම්පන්නෝ යා ආපනනියෝ පුබේ
 නිබේමනිකෝ ඡාදෙති, තා ආපනනියෝ පවඡා නිබේමනිකෝ ඡාදෙති.
 යා ආපනනියෝ පුබේ වේමනිකෝ නවඡාදෙති, තා ආපනනියෝ පවඡා
 නිබේමනිකෝ ඡාදෙති. සෝ නීතිවූ මූලායපටිකසිතබෝ. යථා-
 පටිවර්තනානංකුසා ආපනනිනා පුරිමාය ආපනනියා සමෝධානපරිවාසෝ
 දතබෝ.

17. මහණෙනි, මෙහි මහණෙක් පිරිවෙස් පුරත්තේ ඒ අතර බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් අවදිසි. ඇතැම් ඇවැත්හි විමති නැත්තේ ය. ඇතැම් ඇවැත්හි විමති ඇත්තේ ය. යම් ඇවැත්හි විමති නැත්තේ ද, ඒ ඇවැත් සභවයි. යම් ඇවැත්හි විමති ඇත්තේ ද, ඒ ඇවැත් නො සභවයි. ඒ මහණ තෙමේ සිවුරු හැර නැවත උපසපත් වූයේ පෙර විමති නැති ව යම් ඇවැත් සැඟවී ද, ඒ ඇවැත් පසුව විමති නැත්තේ නො සභවයි. පෙර විමති ඇති ව නො සැඟවූ ඇවැත් පසුව විමති නැති ව නො සභවයි. ඒ මහණතෙමේ මුල් ඇවැත් අද්ද යුතු. ඒ මහණකට පළමු ඇවැත් සමග පිළිසන් ඇවැත් පමණින් සමොධානපරිවාසය ද දිය යුතු.

18. මහණෙනි, මෙහි මහණෙක් පිරිවෙස් පුරත්තේ ඒ අතර බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් අවදිසි. ඇතැම් ඇවැත්හි විමති නැත්තේ වෙයි. ඇතැම් ඇවැත්හි විමති ඇත්තේ වෙයි. යම් ඇවැත්හි විමති නැත්තේ ද, ඒ ඇවැත් සභවයි. යම් ඇවැත්හි විමති ඇත්තේ ද, ඒ ඇවැත් නො සභවයි. ඒ මහණ තෙමේ සිවුරු හැර නැවත උපසපත් වූයේ පෙර විමති නැති ව සැඟවූ ඇවැත් පසුව විමති නැත්තේ නො සභවයි. පෙර විමති ඇති ව නො සැඟවූ ඇවැත් පසුව විමති නැත්තේ සභවයි. ඒ මහණ තෙමේ මුල් ඇවැත් අද්ද යුතු. ඒ මහණකට පළමු ඇවැත් සමග පිළිසන් ඇවැත් පමණින් සමොධානපරිවාසය ද දිය යුතු.

19. මහණෙනි, මෙහි මහණෙක් පිරිවෙස් පුරත්තේ ඒ අතර බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් අවදිසි. ඇතැම් ඇවැත්හි විමති නැත්තේ ය. ඇතැම් ඇවැත්හි විමති ඇත්තේ ය. යම් ඇවැත්හි විමති නැත්තේ ද, ඒ ඇවැත් සභවයි. යම් ඇවැත්හි විමති ඇත්තේ ද, ඒ ඇවැත් නො සභවයි. හෙතෙමේ උපාපිදි ව නැවත උපසපත් වූයේ පෙර විමති නැති ව යම් ඇවැත් සැඟවී ද, පසුව ඒ ඇවැත් විමති නැති ව සභවයි. පෙර විමති ඇති ව යම් ඇවැත් නො සැඟවී ද, පසුව විමති නැති ව ඒ ඇවැත් නො සභවයි. ඒ මහණ තෙමේ මුලිට ඇද්ද යුතු. ඒ මහණකට පළමු ඇවැත් සමග පිළිසන් ඇවැත් පමණින් සමොධාන පිරිවෙස ද දිය යුතු.

20. මහණෙනි, මෙහි මහණෙක් පිරිවෙස් පුරත්තේ ඒ අතර බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් අවදිසි. ඇතැම් ඇවැත්හි විමති නැත්තේ ය. ඇතැම් ඇවැත්හි විමති ඇත්තේ ය. විමති නැති ඇවැත් සභවයි. විමති ඇති ඇවැත් නො සභවයි. හෙතෙමේ උපාපිදි ව නැවත උපසපත් වූයේ පෙර විමති නැති ව සැඟවූ ඇවැත් පසුව ද විමති නැති ව සභවයි. පෙර විමති ඇති ව නො සැඟවූ ඇවැත් පසුව විමති නැති ව සභවයි. ඒ මහණතෙමේ මුලිට ඇද්ද යුතු. ඒ මහණකට පළමු ඇවැත් සමග පිළිසන් ඇවැත් පමණින් සමොධාන පිරිවෙස ද දිය යුතු.

[21-40.] ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු පරිවසනොති අනන්තරං සමබහුලා සංඝාදිසෙසා ආපනනියො ආපජ්ඣන්තා අපට්ඨිච්ඡාදෙත්වා¹ සාමණේරො හොති. -පෙ- [යථා හෙට්ඨා තථා විජ්ඣාමෙත්වා.] [41-60] උමමනනකො හොති. -පෙ- [යථා හෙට්ඨා තථා විජ්ඣාමෙත්වා.] [61-80.] බිත්තවිත්තො හොති. -පෙ- [යථා හෙට්ඨා තථා විජ්ඣාමෙත්වා.] [81-100.] වෙදනට්ඨො හොති. -පෙ- [යථා හෙට්ඨා තථා විජ්ඣාමෙත්වා.] තස්ස හොනති ආපනනියො පට්ඨිච්ඡන්තායොපි අපට්ඨිච්ඡන්තායොපි -පෙ- [යථා හෙට්ඨා තථා විජ්ඣාමෙත්වා.] එකච්චා ආපනනියො ජානාති, එකච්චා ආපනනියො න ජානාති -පෙ- එකච්චා ආපනනියො සරති, එකච්චා ආපනනියො නසාරති -පෙ- එකච්චාසු ආපනනියු නිබ්බමතිකො, එකච්චාසු ආපනනියු වෙමතිකො. යාසු ආපනනියු නිබ්බමතිකො තා ආපනනියො ඡාදෙති. යාසු ආපනනියු වෙමතිකො, තා ආපනනියො නච්ඡාදෙති. සො වෙදනට්ඨො හොති. සො පුන අවෙදනට්ඨො හුත්වා යා ආපනනියො පුබ්බ නිබ්බමතිකො ඡාදෙසි, තා ආපනනියො පච්ඡා නිබ්බමතිකො නච්ඡාදෙති. යා ආපනනියො පුබ්බ වෙමතිකො නච්ඡාදෙසි, තා ආපනනියො පච්ඡා නිබ්බමතිකො නච්ඡාදෙති. -පෙ- යා ආපනනියො පුබ්බ නිබ්බමතිකො ඡාදෙසි, තා ආපනනියො පච්ඡා නිබ්බමතිකො නච්ඡාදෙති. යා ආපනනියො පුබ්බ වෙමතිකො නච්ඡාදෙසි, තා ආපනනියො පච්ඡා නිබ්බමතිකො ඡාදෙති. -පෙ- යා ආපනනියො පුබ්බ නිබ්බමතිකො ඡාදෙසි, තා ආපනනියො පච්ඡා නිබ්බමතිකො නච්ඡාදෙති. යා ආපනනියො පුබ්බ වෙමතිකො නච්ඡාදෙසි, තා ආපනනියො පච්ඡා නිබ්බමතිකො ඡාදෙති. -පෙ- යා ආපනනියො පුබ්බ නිබ්බමතිකො ඡාදෙසි, තා ආපනනියො පච්ඡා නිබ්බමතිකො නච්ඡාදෙති. -පෙ- යා ආපනනියො පුබ්බ නිබ්බමතිකො ඡාදෙසි, තා ආපනනියො පච්ඡා නිබ්බමතිකො නච්ඡාදෙති. යා ආපනනියො පුබ්බ වෙමතිකො නච්ඡාදෙසි, තා ආපනනියො පච්ඡා නිබ්බමතිකො ඡාදෙති. සො භික්ඛු මූලාලෝකනයං පටිච්ඡන්තොති. යථාපට්ඨිච්ඡන්තොති ආපනනිං පුරිමාය ආපනනියා සමොධානපරිවාසො දුතබ්බො.

[101-200.] ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු මානත්තාරහො -පෙ- [අනන්තරං සමබහුලා සංඝාදිසෙසා ආපනනියො ආපජ්ඣන්තා අපට්ඨිච්ඡාදෙත්වා විබ්භමති.] -පෙ-

[201-300.] ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු මානත්තො චරනො -පෙ- [අනන්තරං සමබහුලා සංඝාදිසෙසා ආපනනියො ආපජ්ඣන්තා අපට්ඨිච්ඡාදෙත්වා විබ්භමති.] -පෙ-

[301-400.] ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු අභ්‍යන්තාරහො අනන්තරං සමබහුලා සංඝාදිසෙසා ආපනනියො ආපජ්ඣන්තා අපට්ඨිච්ඡාදෙත්වා විබ්භමති -පෙ- [මානත්තාරහො ච මානත්තචාරි ච අභ්‍යන්තාරහො ච යථා පරිවාසිකො තථා විජ්ඣාමෙත්වා.] ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු අභ්‍යන්තාරහො අනන්තරං සමබහුලා සංඝාදිසෙසා ආපනනියො ආපජ්ඣන්තා අපට්ඨිච්ඡාදෙත්වා සාමණේරො හොති -පෙ- උමමනනකො හොති -පෙ- බිත්තවිත්තො හොති -පෙ- වෙදනට්ඨො හොති. තස්ස හොනති ආපනනියො පට්ඨිච්ඡන්තායොපි අපට්ඨිච්ඡන්තායොපි -පෙ- එකච්චා ආපනනියො ජානාති, එකච්චා ආපනනියො න ජානාති -පෙ- එකච්චා ආපනනියො සරති, එකච්චා ආපනනියො නසාරති. -පෙ- එකච්චාසු ආපනනියු නිබ්බමතිකො, එකච්චාසු ආපනනියු වෙමතිකො. යාසු ආපනනියු නිබ්බමතිකො තා ආපනනියො ඡාදෙති. -

1. අපට්ඨිච්ඡාදෙත්වා - මජ්ඣිම, සං.

[21 - 40.] මහණෙනි, මෙහි මහණෙක් පිරිවෙස් පුරණයේ ඒ අතර බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් ඇවද පිළිසන් නො කොට හෙරණෙක් වෙයි ... [යට කී පරිදි විස්තර කට යුතු.] [41 - 60.] උමතු වෙක් වෙයි ... [යට කී පරිදි විස්තර කට යුතු.] [61 - 80.] පෙරලුනු සිතැත්තෙක් වෙයි ... [යට කී පරිදි විස්තර කට යුතු.] [81 - 100.] වෙදනායෙන් පෙළෙන්නෙක් වෙයි. ඔහුට පිළිසන් වූ ද, පිළිසන් නො වූ ද ඇවැත් වේ ... [යට කී පරිදි විස්තර කට යුතු.] ඇතැම් ඇවැත් දනී. ඇතැම් ඇවැත් නො දනී ... ඇතැම් ඇවැත් සමරයි. ඇතැම් ඇවැත් නො සමරයි ... ඇතැම් ඇවැත්හි විමති ඇත්තේ වේ. ඇතැම් ඇවැත්හි විමති නැත්තේ වේ. විමති නැති ඇවැත් වසයි. විමති ඇති ඇවැත් නො වසයි. හෙතෙමේ වෙදනායෙන් පෙළෙන්නෙක් වෙයි. නැවත හෙතෙමේ වෙදනායෙන් නො පෙළෙන්නෙක් ව පලමු විමති නැති ව වැසූ ඇවැත් පසු ව විමති නැති ව නො වසයි. පලමු විමති ඇති ව නො වැසූ ඇවැත් පසු ව විමති නැති ව නො වසයි ... පලමු විමති නැති ව වැසූ ඇවැත් පසු ව විමති නැති ව නො වසයි. පලමු විමති ඇති ව නො වැසූ ඇවැත් පසු ව විමති නැති ව වසයි... පෙර විමති නැති ව වැසූ ඇවැත් පසු ව විමති නැති ව වසයි. පෙර විමති ඇති ව නො වැසූ ඇවැත් පසු ව විමති නැති ව නො වසයි ... පලමු විමති නැති ව සැහවූ ඇවැත් පසු ව විමති නැති ව සහවයි. පලමු විමති ඇති ව නො සැහවූ ඇවැත් පසු ව විමති නැති ව සහවයි. ඒ මහණ තෙමේ මුල් ඇවැතට ඇද්ද යුතු. ඒ මහණහට මුල් ඇවත සමග ඇවත් පිළිසන් පමණින් සමොධාන පිරිවෙස ද දිය යුතු.

[101 - 200.] මහණෙනි මෙහි මහණෙක් මානතට නිසි වූයේ... [ඒ අතර බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් ඇවද පිළිසන් නො කොට උපැවිදි වෙයි.]...

[201 - 300.] මහණෙනි, මෙහි මහණෙක් මානත පුරත්තේ ... [ඒ අතර බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් ඇවද පිළිසන් නොකොට උපැවිදි වෙයි.]...

[301 - 400.] මහණෙනි, මෙහි මහණෙක් අබ්බාන කමීයට සුදුසු වූයේ ඒ අතර බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් ඇවද පිළිසන් නො කොට උපැවිදි වෙයි ... [මානතට සුදුසු වූවහුත්, මානත පුරත්තාත්, අබ්බානකයට සුදුසු වූවහුත් (මුල කී) පිරිවෙස් පුරත්තා මෙන් විතර කට යුතු.] මහණෙනි, මෙහි මහණෙක් අබ්බානකයට සුදුසු වූයේ ඒ අතර බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් ඇවද නො පිළිසන් කොට හෙරණෙක් වෙයි. ... උමතු වූවෙක් වෙයි ... පෙරලුනු සිතැත්තෙක් වෙයි ... වෙදනායෙන් පෙළෙන්නෙක් වෙයි. ඔහුට පිළිසන් වූ ද නො පිළිසන් වූ ද ඇවැත් වේ ... ඇතැම් ඇවැත් දනී. ඇතැම් ඇවැත් නො දනී ... ඇතැම් ඇවැත් සමරයි. ඇවැත් නො සමරයි... ඇතැම් ඇවැත්හි විමති රහිත ය. ඇතැම් ඇවැත්හි විමති සහිත ය. යම් ඇවැත්හි විමති රහිත ද ඒ ඇවැත් සහවයි. -

යාසු ආපනනියු වෙමතිකො තා ආපනනියො නව්ඡාදෙති. සො භෙදනවෙට්ඨා තොති. සො පුන අච්ඡෙදනවෙට්ඨා හුක්ඛා යා ආපනනියො පුබ්බෙ නිබ්බෙමිතිකො ඡාදෙසි, තා ආපනනියො පච්ඡා නිබ්බෙමතිකො නව්ඡාදෙති. යා ආපනනියො පුබ්බෙ වෙමතිකො නව්ඡාදෙසි, තා ආපනනියො පච්ඡා නිබ්බෙමතිකො නව්ඡාදෙති -පෙ-. යා ආපනනියො පුබ්බෙ නිබ්බෙමිතිකො ඡාදෙසි, තා ආපනනියො පච්ඡා නිබ්බෙමතිකො නව්ඡාදෙති. යා ආපනනියො පුබ්බෙ වෙමතිකො නව්ඡාදෙසි, තා ආපනනියො පච්ඡා නිබ්බෙමතිකො ඡාදෙති -පෙ- යා ආපනනියො පුබ්බෙ නිබ්බෙමතිකො ඡාදෙසි, තා ආපනනියො පච්ඡා නිබ්බෙමතිකො ඡාදෙති. යා ආපනනියො පුබ්බෙ වෙමතිකො නව්ඡාදෙසි, තා ආපනනියො පච්ඡා නිබ්බෙමතිකො නව්ඡාදෙති -පෙ- යා ආපනනියො පුබ්බෙ නිබ්බෙමතිකො ඡාදෙසි, තා ආපනනියො පච්ඡා නිබ්බෙමතිකො ඡාදෙති. යා ආපනනියො පුබ්බෙ වෙමතිකො නව්ඡාදෙසි, තා ආපනනියො පච්ඡා නිබ්බෙමතිකො නව්ඡාදෙති -පෙ- යා ආපනනියො පුබ්බෙ නිබ්බෙමතිකො ඡාදෙසි, තා ආපනනියො පච්ඡා නිබ්බෙමතිකො ඡාදෙති, යා ආපනනියො පුබ්බෙ වෙමතිකො නව්ඡාදෙසි, තා ආපනනියො පච්ඡා නිබ්බෙමතිකො ඡාදෙති, සො භික්ඛු මූලාශ්‍රපටිකස්සිතබ්බො. යථාපටිච්ඡන්තානඤ්චස්ස ආපනනිනං පුරිමාය ආපනනියා සමොධානපරිවාසො දුතබ්බොති.

මූලාශ්‍රපටිකස්සනවතුස්සතස්ස නිට්ඨිතං.

පරිමාණාදි වාරදාකං

1. ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු සමඤ්ඤා සඛ්ඤාදිසෙසා ආපනනියො ආපජ්ජන්තා පරිමාණො¹ අපට්ච්ඡාදෙත්වා විබ්භමති -පෙ-

2. ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු සමඤ්ඤා සඛ්ඤාදිසෙසා ආපනනියො ආපජ්ජන්තා අපරිමාණො² අපට්ච්ඡාදෙත්වා විබ්භමති -පෙ-

3. ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු සමඤ්ඤා සඛ්ඤාදිසෙසා ආපනනියො ආපජ්ජන්තා එකතාමා අපට්ච්ඡාදෙත්වා විබ්භමති -පෙ-

4. ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු සමඤ්ඤා සඛ්ඤාදිසෙසා ආපනනියො ආපජ්ජන්තා තාතාතාමා අපට්ච්ඡාදෙත්වා විබ්භමති -පෙ-

5. ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු සමඤ්ඤා සඛ්ඤාදිසෙසා ආපනනියො ආපජ්ජන්තා සභාගා අපට්ච්ඡාදෙත්වා විබ්භමති -පෙ-

6. ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු සමඤ්ඤා සඛ්ඤාදිසෙසා ආපනනියො ආපජ්ජන්තා විසභාගා අපට්ච්ඡාදෙත්වා විබ්භමති -පෙ-

7. ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු සමඤ්ඤා සඛ්ඤාදිසෙසා ආපනනියො ආපජ්ජන්තා චචන්තා අපට්ච්ඡාදෙත්වා විබ්භමති -පෙ-

8. ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු සමඤ්ඤා සඛ්ඤාදිසෙසා ආපනනියො ආපජ්ජන්තා සමභින්නා අපට්ච්ඡාදෙත්වා විබ්භමති -පෙ-

(යථා හෙට්ඨා තථා වින්දාරෙතබ්බො.)

පරිමාණාදි වාරදාකං නිට්ඨිතං.

1. පරිමාණායො - සත්ථා.

2. අපරිමාණායො - සත්ථා.

යම් ඇවැත්ති විමති සනිත ද ඒ ඇවැත් නො සඟවයි. හෙතෙමේ වෙදනායෙන් පෙළෙන්නෙක් වේ. නැවත හෙතෙමේ වෙදනායෙන් නො පෙළෙන්නෙක් ව පෙර විමති නැති ව සැඟවූ ඇවැත් පසු ව විමති නැති ව නො සඟවයි. පෙර විමති ඇති ව නො සැඟවූ ඇවැත් පසු ව විමති නැති ව නො සඟවයි ... පෙර විමති නැති ව සැඟවූ ඇවැත් පසු ව විමති නැති ව නො සඟවයි. පෙර විමති ඇති ව නො සැඟවූ ඇවැත් පසු ව විමති නැති ව සඟවයි ... පෙර විමති නැති ව වැසූ ඇවැත් පසු ව විමති නැති ව වසයි. පෙර විමති ඇති ව නො වැසූ ඇවැත් පසු ව විමති නැති ව නො වසයි ... පළමු විමති නැති ව වැසූ ඇවැත් පසු ව විමති නැති ව වසයි. පෙර විමති ඇති ව නො වැසූ ඇවැත් පසු ව විමති නැති ව වසයි. ඒ මහණෙනමේ මුල් ඇවතට ඇද්ද යුතු. ඔහුට පළමු ඇවත සමග පිළිසන් ඇවැත් පමණින් සමොධාන පිරිවෙස ද දිය යුතුයි.

මූලායපටිකාසාන සිවුසිය නිමි.

පරිමාණාදි වාර අට

1. මහණෙනි, මෙහි මහණෙක් ප්‍රමාණවත් (=ගණන් ඇති) බොහෝ සහ වෙසෙස් ඇවැත් ඇවද පිළිසන් නො කොට උපැවිදි වෙයි ...
2. මහණෙනි, මෙහි මහණෙක් පමණ නැති බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් ඇවද පිළිසන් නො කොට උපැවිදි වෙයි ...
3. මහණෙනි, මෙහි මහණෙක් එක් නම් ඇති බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් ඇවද පිළිසන් නො කොට උපැවිදි වෙයි ...
4. මහණෙනි, මෙහි මහණෙක් වෙන් වෙන් නම් ඇති බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් ඇවද පිළිසන් නො කොට උපැවිදි වෙයි ...
5. මහණෙනි, මෙහි මහණෙක් සභාග වූ (= සමාන) බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් ඇවද පිළිසන් නො කොට උපැවිදි වෙයි ...
6. මහණෙනි, මෙහි මහණෙක් විසභාග වූ බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් ඇවද පිළිසන් නො කොට උපැවිදි වෙයි ...
7. මහණෙනි, මෙහි මහණෙක් වෙන් වෙන් වූ බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් ඇවද පිළිසන් නො කොට උපැවිදි වෙයි...
8. මහණෙනි, මෙහි මහණෙක් මුසු වූ බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් ඇවද පිළිසන් නො කොට උපැවිදි වෙයි ...

(යට කී පරිදි විතර කට යුතු යි.)

පරිමාණාදි වාර අට නිමිසේ ය.

දෙවනිකඩුවාර එකාදසකං

1. දෙවනිකඩු සඛ්ඤාදිසෙසං ආපන්නා හොනති. තෙ සඛ්ඤාදිසෙසෙ සඛ්ඤාදිසෙසදිට්ඨිනො හොනති. එකො ඡාදෙති, එකො නවඡාදෙති, යො ඡාදෙති, සො දුක්ඛං දෙසාපෙතබ්බො. යථාපටිච්ඡන්තාඤ්ඤාසං පරිවාසං දකුං උභින්නමපි මානන්තං දුතබ්බං.

2. දෙවනිකඩු සඛ්ඤාදිසෙසං ආපන්නා හොනති. තෙ සඛ්ඤාදිසෙසෙ වෙමනිකා හොනති. එකො ඡාදෙති, එකො නවඡාදෙති. යො ඡාදෙති, සො දුක්ඛං දෙසාපෙතබ්බො. යථාපටිච්ඡන්තාඤ්ඤාසං පරිවාසං දකුං උභින්නමපි මානන්තං දුතබ්බං.

3. දෙවනිකඩු සඛ්ඤාදිසෙසං ආපන්නා හොනති. තෙ සඛ්ඤාදිසෙසෙ මිසසකදිට්ඨිනො හොනති, එකො ඡාදෙති, එකො නවඡාදෙති. යො ඡාදෙති, සො දුක්ඛං දෙසාපෙතබ්බො. යථාපටිච්ඡන්තාඤ්ඤාසං පරිවාසං දකුං උභින්නමපි මානන්තං දුතබ්බං.

4. දෙවනිකඩු මිසසකං ආපන්නා හොනති. තෙ මිසසකෙ සඛ්ඤාදිසෙසදිට්ඨිනො හොනති. එකො ඡාදෙති, එකො නවඡාදෙති. යො ඡාදෙති, සො දුක්ඛං දෙසාපෙතබ්බො. යථාපටිච්ඡන්තාඤ්ඤාසං පරිවාසං දකුං උභින්නමපි මානන්තං දුතබ්බං.

5. දෙවනිකඩු මිසසකං ආපන්නා හොනති. තෙ මිසසකෙ මිසසකදිට්ඨිනො හොනති. එකො ඡාදෙති, එකො නවඡාදෙති. යො ඡාදෙති, සො දුක්ඛං දෙසාපෙතබ්බො. යථාපටිච්ඡන්තාඤ්ඤාසං පරිවාසං දකුං උභින්නමපි මානන්තං දුතබ්බං.

6. දෙවනිකඩු සුද්ධිකං ආපන්නා හොනති. තෙ සුද්ධිකෙ සඛ්ඤාදිසෙසදිට්ඨිනො හොනති. එකො ඡාදෙති, එකො නවඡාදෙති. යො ඡාදෙති, සො දුක්ඛං දෙසාපෙතබ්බො. උභොපි යථාධම්මං කාරුපෙතබ්බො.

7. දෙවනිකඩු සුද්ධිකං ආපන්නා හොනති. තෙ සුද්ධිකෙ සුද්ධිකදිට්ඨිනො හොනති. එකො ඡාදෙති, එකො නවඡාදෙති. යො ඡාදෙති, සො දුක්ඛං දෙසාපෙතබ්බො. උභොපි යථාධම්මං කාරුපෙතබ්බො.

8. දෙවනිකඩු සඛ්ඤාදිසෙසං ආපන්නා හොනති. තෙ සඛ්ඤාදිසෙසෙ සඛ්ඤාදිසෙසදිට්ඨිනො හොනති. එකස්ස හොති ආරුචෙස්සාමිති, එකස්ස හොති ත්ථ ආරුචෙස්සාමිති. සො පඨමමපි යාමං ඡාදෙති, දුතියමපි යාමං ඡාදෙති, තතියමපි යාමං ඡාදෙති, උච්චස්සෙ² අරුණෙ ඡන්තා හොති ආපන්නා. යො ඡාදෙති, සො දුක්ඛං දෙසාපෙතබ්බො. යථාපටිච්ඡන්තාඤ්ඤාසං පරිවාසං දකුං උභින්නමපි මානන්තං දුතබ්බං.

1. යථාපටිච්ඡන්තාඤ්ඤාසං - සිමු 1, 2. යථාපටිච්ඡන්තාඤ්ඤාසං මිජ්ඣ.

2. උච්චස්සෙ - මිජ්ඣ උදබ්බෙ PTS.

දෙවනිකඩුවාර එකොළොස්

1. දෙමහණ කෙනෙක් සභවෙසෙස් අවන්හු වෙති. ඔහු සභ-
වෙසෙස්හි සභවෙසෙස් දිටු ඇත්තෝ වෙති. එක් මහණෙක් සභවයි.
එක් මහණෙක් නො සභවයි. යමෙක් සභවා නම් හේ දුකුලා ඇවැත්
දෙස්විය යුතු වේ. ඇවැත් පිළිසන් පමණින් ඔහුට පිරිවෙස ද දී දෙදෙනාට ම
මානන දිය යුතු.

2. දෙමහණ කෙනෙක් සභවෙසෙස් අවන්හු වෙති. ඔහු සභ-
වෙසෙස්හි විමති ඇත්තාහු වෙත්. එක් මහණෙක් සභවයි. එක් මහණෙක්
නො සභවයි. යමෙක් සභවා නම් හේ දුකුලා ඇවැත් දෙස්විය යුතු වේ.
ඇවැත් පිළිසන් පමණින් ඔහුට පිරිවෙස ද දී දෙදෙනාට ම මානන දිය යුතු.

3. දෙමහණ කෙනෙක් සභවෙසෙස් අවන්හු වෙති. ඔහු සභ-
වෙසෙස්හි මුසුදිටු ඇත්තෝ වෙත්. එක් මහණෙක් සභවයි. එක් මහණෙක්
නො සභවයි. යමෙක් සභවා නම් හේ දුකුලා දෙස්විය යුතු වේ.
ඇවැත් පිළිසන් පමණින් ඔහුට පිරිවෙස ද දී දෙදෙනාට ම මානන දිය යුතු.

4. මහණහු දෙදෙනෙක් මුසු ඇවැත් අවන්හු වෙති. ඔහු මුසු
ඇවැත්හි සභවෙසෙස් දිටු ඇත්තෝ වෙත්. එක් මහණෙක් සභවයි. එක්
මහණෙක් නො සභවයි. යමෙක් සභවා නම් හේ දුකුලා දෙස්විය යුතු වේ.
ඇවැත් පිළිසන් පමණින් ඔහුට පිරිවෙස ද දී දෙදෙනාට ම මානන දිය යුතු.

5. දෙමහණ කෙනෙක් මුසු ඇවැත් අවන්හු වෙති. ඔහු මුසු ඇවැත්හි
මුසුදිටු ඇත්තෝ වෙත්. එක් මහණෙක් වසයි. එක් මහණෙක් නො
වසයි. යමෙක් වසා නම් හේ දුකුලා දෙස්විය යුතු වේ. ඇවැත් පිළිසන්
පමණින් ඔහුට පිරිවෙස ද දී දෙදෙනාට ම මානන දිය යුතු.

6. දෙමහණ කෙනෙක් නුමුසු ඇවැත් අවන්හු වෙති. ඔහු නුමුසු
ඇවැත්හි සභවෙසෙස් දිටු ඇත්තෝ වෙත්. එක් මහණෙක් සභවයි.
එක් මහණෙක් නො සභවයි. යමෙක් සභවා නම් හේ දුකුලා දෙස්විය
යුතු වේ. දෙදෙන ම දහම් වූ පරිදි කරවිය යුතුහ.

7. දෙමහණ කෙනෙක් නුමුසු ඇවැත් අවන්හු වෙති. ඔහු නුමුසු
ඇවැත්හි නුමුසු දිටු ඇත්තෝ වෙත්. එක් මහණෙක් සභවයි. එක්
මහණෙක් නො සභවයි. යමෙක් සභවා නම් හේ දුකුලා දෙස්විය
යුතු වේ. දෙදෙන ම දහම් වූ පරිදි කරවිය යුතුහ.

8. මහණහු දෙදෙනෙක් සභවෙසෙස් අවන්හු වෙති. ඔහු සභවෙසෙස්හි
සභවෙසෙස් දිටු ඇත්තෝ වෙත්. එක් මහණකුට සැලකරන්නෙමි යි
සිත් වෙයි. එක් මහණකුට නො සැලකරන්නෙමි යි සිත් වෙයි. හෙතෙමේ
(රුහු) පලමු යමිනින් සභවයි. දෙවන යමිනින් සභවයි. තෙවන යමිනින්
සභවයි. අරුණ නැගි කල අවැත සභවන ලද්දේ වේ. යමෙක් සභවා නම් හේ
දුකුලා දෙස්විය යුතු වේ. ඇවැත් පිළිසන් පමණින් ඔහුට පිරිවෙස ද
දී දෙදෙනාට ම මානන දිය යුතු.

9. දෙමහණ කෙනෙක් සහවෙසෙස් අවන්හු වෙති. ඔහු සහ වෙසෙස්හි සහවෙසෙස් දිවු ඇත්තෝ වෙත්. ඔහු සැලකරන්නෙමු යි යෙති. එක් මහණකුට අතරමග දී නො සැලකරන්නෙමු යි මකුදම් උපදී. හෙතෙමේ පලමු යමිතින් වසයි. දෙවන යමිතින් වසයි. තෙවන යමිතින් වසයි. අරුණ නැති කූ ඇවත වැසුනේ වේ. යමෙක් වසා නම් හේ දුකුලා දෙස්විය යුතු වේ. ඇවත් පිළිසන් පමණින් ඔහුට පිරිවෙස ද දී දෙදෙනාට ම මානන දිය යුතු.

10. දෙමහණ කෙනෙක් සහවෙසෙස් අවන්හු වෙති. ඔහු සහ-වෙසෙස්හි සහවෙසෙස් දිවු ඇත්තෝ වෙති. ඔහු උමතු වූවෝ වෙත්. පසු ව ඔහු උමතු නො වූවෝ ව එක් මහණෙක් සහවයි. එක් මහණෙක් නො සහවයි. යමෙක් සහවා නම් හේ දුකුලා දෙස්විය යුතු වේ. ඇවත් පිළිසන් පමණින් ඔහුට පිරිවෙස ද දී දෙදෙනාට ම මානන දිය යුතු.

11. දෙමහණ කෙනෙක් සහවෙසෙස් අවන්හු වෙති. ඔහු පාමොක් උදෙසන කල්හි “මේ දහමත් පාමොක් සුතුරෙහි ආයේ ල, සුතුරෙහි ඇතුළත් ල, අඛමසක් පාසා උදෙසුමට පැමිණේ ල යි මේ දැන් ම අපි දනුවන යි” මෙසේ කියත්. ඔහු සහවෙසෙස්හි සහවෙසෙස් දිවු ඇත්තෝ වෙත්. එක් මහණෙක් සහවයි. එක් මහණෙක් නො සහවයි. යමෙක් සහවා නම් හේ දුකුලා දෙස්විය යුතු වේ. ඇවත් පිළිසන් පමණින් ඔහුට පිරිවෙස ද දී දෙදෙනාට ම මානන දිය යුතු යි.

දෙවනිකුමාර එකොළොස් හිමි.

මූලාශ්‍රපරික්ෂාන අවිසුද්ධි නවකය

1. මහණෙනි, මෙහි මහණෙක් ගණන් ඇත්තා වූ ද ගණන් නැත්තා වූ ද එක් නම් ඇත්තා වූ ද වෙන් වෙන් නම් ඇත්තා වූ ද සහග වූ ද විසහග වූ ද වෙන් වෙන් වූ ද මුසු වූ ද බොහෝ සහවෙසෙස් අවදිසි. හෙතෙමේ ඒ ඇවැත්නට සමසයාගෙන් සමොධාන පිරිවෙස යදිසි. ඔහුට සමස තෙමේ ඒ ඇවැත් සදහා සමොධාන පිරිවෙස දෙසි. හෙතෙමේ පිරිවෙස් පුරන්නේ ඒ අතර ගණන් ඇති පිළිසන් නො වූ බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් අවදිසි. හෙතෙමේ සමසයාගෙන් අතර ඇවැතුන් සදහා මූලාශ්‍රපරික්ෂාන යදී. සමස තෙමේ ඔහුට දැනුම් වූ අකොප්‍ය වූ තැනට නිසි කමයෙන් අතර ඇවැත් සදහා මූලාශ්‍රපරික්ෂාන කම් කෙරෙයි. දැනුමින් සමොධාන පිරිවෙස් දෙසි. නො දැනුමින් මානන දෙසි. නො දැනුමින් අඛානිය කෙරෙයි. මහණෙනි, ඒ මහණ තෙමේ ඒ ආපනතින් ගෙන් පිරිසිදු වූයේ නො වේ.

2. ඉධ පන භික්ඛවෙ, භික්ඛු සමබහුලා සඛ්ඝාදිසෙසා ආපනතියො ආපජ්ජති පරිමාණමපි අපරිමාණමපි එකතාමමපි නානාතාමමපි සභාගමපි විසභාගමපි වචන්දිතමපි සමභින්නමපි. සො සඛ්ඝං තාසං ආපනතීනං සමොධාන පරිවාසං යාවති. තස්ස සඛෙඝා තාසං ආපනතීනං සමොධානපරිවාසං දෙති. සො පරිවසනො අනතරු සමබහුලා සඛ්ඝාදිසෙසා ආපනතියො ආපජ්ජති පරිමාණායො පටිච්ඡන්තායො. සො සඛ්ඝං අනතරු ආපනතීනං මූලාශ්‍රපටිකස්‍යනං යාවති. තං සඛෙඝා අනතරු ආපනතීනං මූලාශ්‍රපටිකස්‍යති ධම්මකෙන කමෙත අකුප්පෙන ධාතාරහෙන. ධම්මෙන සමොධාන පරිවාසං දෙති. අධම්මෙන මානනං දෙති. අධම්මෙන අබෙහති. සො භික්ඛවෙ, භික්ඛු අවිසුද්ධො තාති ආපනතීති.

3 ඉධ පන භික්ඛවෙ, භික්ඛු සමබහුලා සඛ්ඝාදිසෙසා ආපනතියො ආපජ්ජති පරිමාණමපි අපරිමාණමපි එකතාමමපි නානාතාමමපි සභාගමපි විසභාගමපි වචන්දිතමපි සමභින්නමපි. සො සඛ්ඝං තාසං ආපනතීනං සමොධානපරිවාසං යාවති. තස්ස සඛෙඝා තාසං ආපනතීනං සමොධානපරිවාසං දෙති. සො පරිවසනො අනතරු සමබහුලා සඛ්ඝාදිසෙසා ආපනතියො ආපජ්ජති පරිමාණායො පටිච්ඡන්තායොපි අපටිච්ඡන්තායොපි. සො සඛ්ඝං අනතරු ආපනතීනං මූලාශ්‍රපටිකස්‍යනං යාවති. තං සඛෙඝා අනතරු ආපනතීනං මූලාශ්‍රපටිකස්‍යති ධම්මකෙන කමෙත අකුප්පෙන ධාතාරහෙන. ධම්මෙන සමොධානපරිවාසං දෙති. අධම්මෙන මානනං දෙති. අධම්මෙන අබෙහති. සො භික්ඛවෙ, භික්ඛු අවිසුද්ධො තාති ආපනතීති.

4 - 7. ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු සමබහුලා සඛ්ඝාදිසෙසා ආපනතියො ආපජ්ජති පරිමාණමපි අපරිමාණමපි එකතාමමපි නානාතාමමපි සභාගමපි විසභාගමපි වචන්දිතමපි සමභින්නමපි. සො සඛ්ඝං තාසං ආපනතීනං සමොධාන පරිවාසං යාවති. තස්ස සඛෙඝා තාසං ආපනතීනං සමොධානපරිවාසං දෙති. සො පරිවසනො අනතරු සමබහුලා සඛ්ඝාදිසෙසා ආපනතියො ආපජ්ජති අපරිමාණායො අපටිච්ඡන්තායො -පෙ- අපරිමාණායො පටිච්ඡන්තායො -පෙ- අපරිමාණායො පටිච්ඡන්තායොපි අපටිච්ඡන්තායොපි -පෙ- පරිමාණායොපි අපරිමාණායොපි අපටිච්ඡන්තායො. සො සඛ්ඝං අනතරු ආපනතීනං මූලාශ්‍රපටිකස්‍යනං යාවති. තං සඛෙඝා අනතරු ආපනතීනං මූලාශ්‍රපටිකස්‍යති ධම්මකෙන කමෙත අකුප්පෙන ධාතාරහෙන, ධම්මෙන සමොධානපරිවාසං දෙති, අධම්මෙන මානනං දෙති, අධම්මෙන අබෙහති. සො භික්ඛවෙ, භික්ඛු අවිසුද්ධො තාති ආපනතීති.

8. ඉධ පන භික්ඛවෙ, භික්ඛු සමබහුලා සඛ්ඝාදිසෙසා ආපනතියො ආපජ්ජති පරිමාණමපි අපරිමාණමපි එකතාමමපි නානාතාමමපි සභාගමපි විසභාගමපි වචන්දිතමපි සමභින්නමපි. සො සඛ්ඝං තාසං ආපනතීනං සමොධානපරිවාසං යාවති. තස්ස සඛෙඝා තාසං ආපනතීනං සමොධානපරිවාසං දෙති. -

2. මහණෙනි, මෙහි මහණෙක් ප්‍රමාණවත් වූ ද ප්‍රමාණ රහිත වූ ද එක් නමක් ඇත්තා වූ ද වෙන් වෙන් නම් ඇත්තා වූ ද සභාග වූ ද විසභාග වූ ද වන්ඤා වූ ද සමතින්නා වූ ද බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් අවදියි. හෙතෙමේ සංකයාගෙන් ඒ ඇවැත්නට සමොධාන පිරිවෙස යදියි. ඔහුට සංකයාගෙන් ඒ ඇවැත් සදහා සමොධාන පිරිවෙස දෙයි. හෙතෙමේ පිරිවෙස් පුරන්තේ අතර ප්‍රමාණවත් වූ වැසුනු බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් අවදියි. හෙතෙමේ සංකයාගෙන් අතර ඇවැත්නට මූලායපටිකසානය යදියි. සංකයාගෙන් ඔහුට අකොප්‍ය වූ තැනට නිසි දෘෂ්ටි කමයෙන් අතර ඇවැත් සදහා මූලායපටිකසානය කෙරෙයි. දෘෂ්ටිමත් සමොධාන පිරිවෙස දෙයි. නො දෘෂ්ටිමත් මානව දෙයි, නො දෘෂ්ටිමත් අබ්‍යානය කෙරෙයි. මහණෙනි, ඒ මහණ තෙමේ ඒ ආපනතිගෙන් අවිසුද්ධ වූයේ වෙයි.

3. මහණෙනි, මෙහි මහණෙක් පමණ වූ ද අපමණ වූ ද එක් නම් වූ ද වෙන් වෙන් නම් වූ ද සභාග වූ ද විසභාග වූ ද වන්ඤා වූ ද සමතින්නා වූ ද බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් අවදියි. හෙතෙමේ ඒ ඇවැත්නට සංකයාගෙන් සමොධාන පිරිවෙස යදියි. සංකයාගෙන් ඒ ඇවැත් සදහා ඔහුට සමොධාන පිරිවෙස දෙයි. හෙතෙමේ පිරිවෙස් පුරන්තේ අතර පමණ වූ පිළිසන් වූ ද පිළිසන් නො වූ ද බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් අවදියි. හෙතෙමේ අතර ඇවැත්නට සංකයාගෙන් මූලායපටිකසානය යදියි. සංකයාගෙන් අකොප්‍ය වූ තැනට නිසි දෘෂ්ටිකමයෙන් ඔහුට අතර ඇවැත්සදහා මූලායපටිකසාන කම් කෙරෙයි. දෘෂ්ටිමත් සමොධාන පිරිවෙස දෙයි. නො දෘෂ්ටිමත් මානව දෙයි. නො දෘෂ්ටිමත් අබ්‍යානය කෙරෙයි. මහණෙනි, ඒ මහණ තෙමේ ඒ ආපනතිගෙන් විසුද්ධ වූයේ නො වේ.

4 - 7. මහණෙනි, මෙහි මහණෙක් පමණ වූ ද අපමණ වූ ද එක් නම් වූ ද වෙන් වෙන් නම් වූ ද සභාග වූ ද විසභාග වූ ද වන්ඤා වූ ද සමතින්නා වූ ද බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් අවදියි. හෙතෙමේ සංකයාගෙන් ඒ ඇවැත්නට සමොධාන පිරිවෙස යදියි. සහන තෙමේ ඔහුට ඒ ඇවැත් සදහා සමොධාන පිරිවෙස දෙයි. හෙතෙමේ පිරිවෙස් පුරන්තේ අතර නො පමණ වූ නො වැසුනු ... නො පමණ වූ වැසුනු ... නො පමණ වූ වැසුනා වූත් නො වැසුනා වූත් ... පමණ වූ ද නො පමණ වූ ද නො වැසුනා වූ බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් අවදියි. හෙතෙමේ සංකයාගෙන් අතර ඇවැත් සදහා මූලායපටිකසානය යදියි. සංකයාගෙන් අකොප්‍ය වූ තැනට නිසි දෘෂ්ටි කමයෙන් ඔහුට අතර ඇවැත් සදහා මූලායපටිකසාන කම් කෙරේ. දෘෂ්ටිමත් සමොධාන පිරිවෙස දෙයි. නො දෘෂ්ටිමත් මානව දෙයි. නො දෘෂ්ටිමත් අබ්‍යානය කෙරෙයි. මහණෙනි, ඒ මහණ තෙමේ ඒ ඇවැතුන්ගෙන් පිරිසිදු වූයේ නො වෙයි.

8. මහණෙනි, මෙහි මහණෙක් ගණන් ඇත්තා වූ ද ගණන් නැත්තා වූ ද එක් නමක් ඇත්තා වූ ද වෙන් වෙන් නම් ඇත්තා වූ ද සමාන වූ ද අසමාන වූ ද වන්ඤා වූ ද සමතින්නා වූ ද බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් අවදියි. හෙතෙමේ සංකයාගෙන් ඒ ඇවැත් නට සමොධාන පිරිවෙස යදියි. සංකයාගෙන් ඔහුට ඒ ඇවැත් සදහා සමොධාන පිරිවෙස දෙයි. -

සො පරිවසනො අනන්ද සමබ්බුලා සඛ්ඤාදිසෙසා ආපනතියො ආපජ්ජති පරිමාණයොපි අපරිමාණයොපි පටිච්ඡන්තායො. සො සඛ්ඤං අනන්ද ආපනතීනං මූලායපටිකස්සන්තං යාවතී. තං සඛ්ඤා අනන්ද ආපනතීනං මූලායපටිකස්සති ධම්මකෙන කමෙත අකුප්පෙන ධානාරහෙන. ධම්මෙන සමොධානපරිවාසං දෙති, අධම්මෙන මානතතං දෙති, අධම්මෙන අබ්බෙති. සො භික්ඛවෙ, භික්ඛු අච්ඡුද්ධො තාභි ආපනතීති.

9. ඉධ පන භික්ඛවෙ, භික්ඛු සමබ්බුලා සඛ්ඤාදිසෙසා ආපනතියො ආපජ්ජති පරිමාණයොපි අපරිමාණයොපි එකතාමයොපි නානාතාමයොපි සන්තාගමොපි විසන්තාගමොපි වච්ඡිකමොපි සමතින්නමොපි. සො සඛ්ඤං තාසං ආපනතීනං සමොධානපරිවාසං යාවතී. තස්ස සඛ්ඤා තාසං ආපනතීනං සමොධාන-පරිවාසං දෙති. සො පරිවසනො අනන්ද සමබ්බුලා සඛ්ඤාදිසෙසා ආපනතියො ආපජ්ජති පරිමාණයොපි අපරිමාණයොපි පටිච්ඡන්තායොපි අපටිච්ඡන්තායොපි. සො සඛ්ඤං අනන්ද ආපනතීනං මූලායපටිකස්සන්තං යාවතී. තං සඛ්ඤා අනන්ද ආපනතීනං මූලායපටිකස්සති ධම්මකෙන කමෙත අකුප්පෙන ධානාරහෙන. ධම්මෙන සමොධානපරිවාසං දෙති, අධම්මෙන මානතතං දෙති, අධම්මෙන අබ්බෙති. සො භික්ඛවෙ, භික්ඛු අච්ඡුද්ධො තාභි ආපනතීති.

මූලායපටිකස්සන් අච්ඡුද්ධිනවකං නිවසිතං.

මූලායපටිකස්සන් චිසුද්ධිනවකං

1 - 3. ඉධ පන භික්ඛවෙ, භික්ඛු සමබ්බුලා සඛ්ඤාදිසෙසා ආපනතියො ආපජ්ජති පරිමාණයොපි අපරිමාණයොපි -පෙ- වච්ඡිකමොපි සමතින්නමොපි. සො සඛ්ඤං තාසං ආපනතීනං සමොධානපරිවාසං යාවතී. තස්ස සඛ්ඤා තාසං ආපනතීනං සමොධානපරිවාසං දෙති. සො පරිවසනො අනන්ද සමබ්බුලා සඛ්ඤාදිසෙසා ආපනතියො අපජ්ජති පරිමාණයො අපටිච්ඡන්තායො -පෙ- පරිමාණයො පටිච්ඡන්තායො -පෙ- පරිමාණයො පටිච්ඡන්තායොපි අප-පටිච්ඡන්තායොපි. සො සඛ්ඤං අනන්ද ආපනතීනං මූලායපටිකස්සන්තං යාවතී. තං සඛ්ඤා අනන්ද ආපනතීනං මූලායපටිකස්සති ධම්මකෙන කමෙත අකුප්පෙන ධානාරහෙන. ධම්මෙන සමොධානපරිවාසං දෙති, ධම්මෙන මානතතං දෙති, ධම්මෙන අබ්බෙති. සො භික්ඛවෙ, භික්ඛු චිසුද්ධො තාභි ආපනතීති

4 - 6. ඉධ පන භික්ඛවෙ, භික්ඛු සමබ්බුලා සඛ්ඤාදිසෙසා ආපනතියො ආපජ්ජති පරිමාණයොපි අපරිමාණයොපි -පෙ- වච්ඡිකමොපි සමතින්නමොපි. සො සඛ්ඤං තාසං ආපනතීනං සමොධානපරිවාසං යාවතී. තස්ස සඛ්ඤා තාසං ආපනතීනං සමොධානපරිවාසං දෙති. සො පරිවසනො අනන්ද සමබ්බුලා සඛ්ඤාදිසෙසා ආපනතියො ආපජ්ජති අපරිමාණයො අපටිච්ඡන්තායො -පෙ- අපරිමාණයො පටිච්ඡන්තායො -පෙ- අපරිමාණයො පටිච්ඡන්තායොපි අපටිච්ඡන්තායොපි. සො සඛ්ඤං අනන්ද ආපනතීනං මූලායපටිකස්සන්තං යාවතී. තං සඛ්ඤා අනන්ද ආපනතීනං මූලායපටිකස්සති. ධම්මකෙන කමෙත අකුප්පෙන ධානාරහෙන. ධම්මෙන සමොධානපරිවාසං දෙති, ධම්මෙන මානතතං දෙති, ධම්මෙන අබ්බෙති. සො භික්ඛවෙ, භික්ඛු චිසුද්ධො තාභි ආපනතීති.

හෙතෙමේ පිරිවෙස් පුරන්නේ පමණ වූ ද අපමණ වූ ද වැසුනු බොහෝ සහ වෙසෙස් ඇවැත් අවදියි. හෙතෙමේ සබ්බසාගෙන් අතර ඇවැත් සඳහා මූලායපරිකසානය යදියි. සබ්බ තෙමේ අකොප්ප වූ තැනට නිසි දෘෂ්ටිකම්මයෙන් ඔහුට අතර ඇවැත් සඳහා මූලායපරිකසානය කෙරේ. දෘෂ්ටිත් සමොධාන පිරිවෙස දෙයි. නො දෘෂ්ටිත් මානත දෙයි. නො දෘෂ්ටිත් අබ්බාතය කෙරෙයි. මහණෙනි, ඒ මහණ තෙමේ ඒ ආපනතින්ගෙන් විශුද්ධ වූයේ නො වෙයි.

9. මහණෙනි, මෙහි මහණෙක් පමණ වූ ද අපමණ වූ ද එක් නම් වූ ද වෙන් වෙන් නම් වූ ද සහාග වූ ද විසහාග වූ ද වචනික වූ ද සමිතිනා වූ ද බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත්නට පැමිණේ. හෙතෙමේ සබ්බසාගෙන් ඒ ආපනතින්ට සමොධානපරිවාසය යදියි. සබ්බ තෙමේ ඔහුට ඒ ඇවැත් සඳහා සමොධානපරිවාසය දෙයි. හෙතෙමේ පිරිවෙස් පුරන්නේ ඒ අතර පමණ වූ ද අපමණ වූ ද වැසුනා වූත් නො වැසුනා වූත් බොහෝ සබ්බාදිසෙසාපනතින්ට පැමිණේ. හෙතෙමේ සබ්බසාගෙන් ඒ ආපනතින්ට මූලායපරිකසානය යදියි. සබ්බ තෙමේ අකොප්ප වූ ස්වාතාතී වූ ධාර්මික කම්මයෙන් ඔහුට ඒ ආපනතින් සඳහා මූලායපරිකසානය කෙරෙයි. දෘෂ්ටිත් සමොධානපරිවාසය දෙයි. නො දෘෂ්ටිත් මානත දෙයි. නො දෘෂ්ටිත් අබ්බාත කම්ම කෙරෙයි. මහණෙනි, ඒ මහණ තෙමේ ඒ ආපනතින්ගෙන් විශුද්ධ වූයේ නො වෙයි.

මූලායපරිකසාන අවිසුද්ධි නවකය නිමිසේ යි.

මූලායපරිකසාන විසුද්ධි නවකය

1 - 3. මහණෙනි, මෙහි මහණෙක් පමණ වූ ද අපමණ වූ ද ... වචනික වූ ද සමිතිනා වූ ද බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් අවදියි. හෙතෙමේ සබ්බසාගෙන් ඒ ඇවැත්නට සමොධාන පරිවාසය යදියි. සබ්බ තෙමේ ඔහුට ඒ ඇවැත් සඳහා සමොධාන පරිවාසය දෙයි. හෙතෙමේ පිරිවෙස් පුරන්නේ ඒ අතර පමණ වූ නො වැසුනු ... පමණ වූ වැසුනු ... පමණ වූ වැසුනා වූත් නො වැසුනා වූත් බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් අවදියි. හෙතෙමේ සබ්බසාගෙන් අතර ඇවැත්නට මූලායපරිකසානය යදියි. සබ්බ තෙමේ ඔහුට අකොප්ප වූ තැනට නිසි දෘෂ්ටිකම්මයෙන් අතර ඇවැත් සඳහා මූලායපරිකසානය කෙරෙයි. දෘෂ්ටිත් සමොධාන පිරිවෙස දෙයි. දෘෂ්ටිත් මානත දෙයි. දෘෂ්ටිත් අබ්බාතය කෙරෙයි. මහණෙනි, ඒ මහණ තෙමේ ඒ ආපනතින්ගෙන් විශුද්ධ වූයේ වෙයි.

4 - 6. මහණෙනි, මෙහි මහණෙක් පමණ වූ ද අපමණ වූ ද ... වචනික වූ ද සමිතිනා වූ ද බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් අවදියි. හෙතෙමේ සබ්බසාගෙන් ඒ ඇවැත්නට සමොධාන පිරිවෙස යදියි. හෙතෙමේ පිරිවෙස් පුරන්නේ අතර අපමණ වූ නො වැසුනු ... අපමණ වූ වැසුනු ... අපමණ වූ වැසුනා වූත් නො වැසුනා වූත් බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් අවදියි. හෙතෙමේ සබ්බසාගෙන් අතර ඇවැත් සඳහා මූලායපරිකසානය යදියි. සබ්බ තෙමේ ඔහුට අකොප්ප වූ තැනට නිසි දෘෂ්ටිකම්මයෙන් අතර ඇවැත් සඳහා මූලායපරිකසානය කෙරෙයි. දෘෂ්ටිත් සමොධාන පිරිවෙස දෙයි. දෘෂ්ටිත් මානත දෙයි. දෘෂ්ටිත් අබ්බාතය කෙරෙයි. මහණෙනි, ඒ මහණ තෙමේ ඒ ආපනතින්ගෙන් විශුද්ධ වූයේ වෙයි.

7 - 9. මහණෙනි, මෙහි මහණෙක් පමණ වූ ද නො පමණ වූ ද ... නුමුසු වූ ද මුසු වූ ද බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් අවදිසි. හෙතෙම සමසයාගෙන් ඒ ඇවැත්නට සමොදහන් පිරිවෙස යදිසි. සමස තෙමේ ඔහුට ඒ ඇවැත් සදහා සමොදහන් පිරිවෙස දෙසි. හෙතෙමේ පිරිවෙස් පුරත්තේ අතර පමණ වූ ද නො පමණ වූ ද නො වැසුනු ... පමණ වූ ද නො පමණ වූ ද වැසුනු ... පමණ වූ ද නො පමණ වූ ද වැසුනා වූත් නො වැසුනා වූත් බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් අවදිසි. හෙතෙමේ සමසයාගෙන් අතර ඇවැතුන්නේ මූලට ඇදීම යදිසි. සමස තෙමේ අකොප්‍ය වූ තැනට සුදුසු දැනුමකින් ඔහු අතර ඇවැත් පිණිස මූලට ඇදිසි. දැනුමින් සමොදහන් පිරිවෙස දෙසි. දැනුමින් මානස දෙසි. දැනුමින් අබ්‍යාතය කෙරෙසි. මහණෙනි, ඒ මහණ තෙමේ ඒ ඇවැතුන්නේ විශුද්ධි වූයේ වේ සි.

මූලාසපටිකසානවිසුද්ධි නවකය නිමි.

දෙවන මූලාසපටිකසානවිසුද්ධි නවකය

1. මහණෙනි, මෙහි මහණෙක් පමණ වූ ද නො පමණ වූ ද ... නුමුසු වූ ද මුසු වූ ද බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් අවදිසි. හෙතෙමේ සමසයාගෙන් ඒ ඇවැත්නට සමොදහන් පිරිවෙස යදිසි. සමස තෙමේ ඔහුට ඒ ඇවැත් සදහා සමොදහන් පිරිවෙස දෙසි. හෙතෙමේ පිරිවෙසෙහි අතර ගණන් ඇති නො වැසුනු බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් අවදිසි. හෙතෙමේ සමසයාගෙන් අතර ඇවැත් පිණිස මූලට ඇදීම යදි. සමස තෙමේ කොප්‍ය වූ (=හැරිහි යුතු) තැනට නො නිසි නො දැනුමකින් ඔහු අතර ඇවැත් පිණිස මූලට ඇදිසි. නො දැනුමින් පිරිවෙස දෙසි. හෙතෙමේ පිරිවෙසෙහි සි හතනේ ඒ අතර ගණන් සහිත නො වැසුනු බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් අවදිසි.

හෙතෙමේ ඒ බිම සිටියේ පළමු ඇවැත්නට අතර ඇවැත් සමරසි. පසු ඇවැත්නට අතර ඇවැත් ද සමරසි. ඔහුට මෙසේ සිත් වේ. “මම වූ කලී ගණන් සහිත වූ ද ගණන් රහිත වූ ද ... නුමුසු වූ ද මුසු වූ ද බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් අවන්මි. ඒ මම සමසයාගෙන් ඒ ඇවැත්නට සමොදහන් පිරිවෙස යැදිමි. ඒ මට සමස තෙමේ ඒ ඇවැත් සදහා සමොදහන් පිරිවෙස දිනි. ඒ මම පිරිවෙසෙහියෙමි අතර ගණන් සහිත නො වැසුනු බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් අවන්මි. ඒ මම සමසයාගෙන් අතර ඇවැතුන්නේ මූලට ඇදීම යැදිමි. සමස තෙමේ ඒ මා කොප්‍ය වූ තැනට නො නිසි නො දැනුමකින් ඒ ඇවැත් සදහා මූලට ඇදීම ය. නො දැනුමින් සමොදහන් පිරිවෙස දිනි. ඒ මම පිරිවෙසෙහි සි හතනෙමි අතර පමණ වූ නො වැසුනු බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් අවන්මි. ඒ මම එබිම සිටියෙමි පළමු ඇවැත්නට අතර ඇවැත් සමරමි. පසු ඇවැත්-නට අතර ඇවැත් ද සමරමි. අකොප්‍ය වූ තැනට නිසි දැනුමකින් පළමු ඇවැත්නට අතර ඇවැතුන්නේ පසු ඇවැත්නට අතර ඇවැතුන්නේ මූලට ඇදීම ද, දැනුමින් සමොදහන් පිරිවෙස ද, දැනුමින් මානස ද, දැනුමින් අබ්‍යාතය ද යදනෙමි නම් මැනවැ” සි.

සෞ සබ්බං පුරිමා ආපනනිනං අනන්ද ආපනනිනස්සව, අපර ආපනනිනං අනන්ද ආපනනිනස්සව මූලායපටිකස්සනං යාවනී ධම්මකෙන කමෙත අකුප්පෙන ධානාරහෙන, ධම්මෙන සමොධානපරිවාසං, ධෛර්මෙන මානනතං, ධම්මෙන අබ්බතං. තං සබ්බෙසා පුරිමා ආපනනිනං අනන්ද ආපනනිනස්සව අපර ආපනනිනං අනන්ද ආපනනිනස්සව මූලායපටිකස්සනී ධම්මකෙන කමෙත අකුප්පෙන ධානාරහෙන. ධම්මෙන සමොධානපරිවාසං දෙනී. ධම්මෙන මානනතං දෙනී. ධම්මෙන අබ්බතී. සො භික්ඛවෙ, භික්ඛු විසුද්ධො තාහි ආපනනිහි.

2 - 3. ඉඩ පත හිතකවෙ, හිතකු සමබහුලා සහසාදිසෙසා ආපනනියො ආපජ්ජනි පරිමාණමයි අපරිමාණමයි -පෙ- වචනවමයි සමිතිනමයි. සො සහසං තාසං ආපනනිනං සමොධානපරිවාසං යාවති. තස්ස සඤ්ඤා තාසං ආපනනිනං සමොධානපරිවාසං දෙනි. සො පරිවසනො අනතුරු සමබහුලා සහසාදිසෙසා ආපනනියො ආපජ්ජනි පරිමාණායො පරිච්ඡන්තායො -ඉ- පරිමාණායො පරිච්ඡන්තායොපි අපරිච්ඡන්තායොපි. සො සහසං අනතුරු ආපනනිනං මූලායපටිඝස්සනං යාවති. තං සඤ්ඤා අනතුරු ආපනනිනං මූලායපටිඝස්සනි අධමමිකෙන කමෙත නුපෙපන අධ්‍යානාරහෙන. අධමෙතන සමොධානපරිවාසං දෙනි. සො පරිවසාමිති මසුකුමානො අනතුරු සමබහුලා සහසාදිසෙසා ආපනනියො ආපජ්ජනි පරිමාණායො පරිච්ඡන්තායොපි අපරිච්ඡන්තායොපි.

සො තසම් භූමියං ධීනො පුරිමා ආපනනිතං අනන්ත ආපනනියො සරති.
අපර ආපනනිතං අනන්ත ආපනනියො සරති. තස්ස එවං හොති: “අතං බො
සමබ්බුලා සඛිසාදිසෙසා ආපනනියො ආපජ්ජිං පරිමාණමපි අපරිමාණමපි
-පෙ- වචජිතමපි සමතින්නමපි, සොතං සඛිසං තාසං ආපනනිතං සමො-
ධානපරිවාසං යාපිං, තස්ස මෙ සඛිසා තාසං ආපනනිතං සමොධාන-
පරිවාසං අද්දසි. සොතං පරිවසනොතා අනන්ත සමබ්බුලා සඛිසාදිසෙසා
ආපනනියො ආපජ්ජිං පරිමාණායො¹ පටිච්ඡන්තායොපි අපට්ච්ඡන්තායොපි,
සොතං සඛිසං අනන්ත ආපනනිතං මූලායපටිකස්සනං යාපිං, තං මං සඛිසා
අනන්ත ආපනනිතං මූලායපටිකස්සි අධම්මකෙන කමෙමන කුප්පෙන
අධිකාරකෙන, අධිමෙමන සමොධානපරිවාසං අද්දසි. සොතං පරිවසාමිති
මඤ්ඤමානො, අනන්ත සමබ්බුලා සඛිසාදිසෙසා ආපනනියො ආපජ්ජිං පරිමා-
ණායො පටිච්ඡන්තායොපි අපට්ච්ඡන්තායොපි, සොතං තසම් භූමියං ධීනො
පුරිමා ආපනනිතං අනන්ත ආපනනියො සරාමි. අපරා ආපනනිතං අනන්ත
ආපනනියො සරාමි, යනනුතාහං සඛිසං පුරිමා² ආපනනිතං අනන්ත ආපනනි-
තඤ්ඤ අපරා ආපනනිතං අනන්ත ආපනනිතඤ්ඤ මූලායපටිකස්සනං යාවෙය්‍යං
ධම්මකෙන කමෙමන අකුප්පෙන ධිකාරකෙන, ධිමෙමන සමොධානපරිවාසං,
ධිමෙමන මානනං, ධිමෙමන අබ්‍යාතං.”ති.

සෞ සබ්බං පුරිමා ආපනනිනං අනන්තරා ආපනනිනඤ්ච අපරා ආපනනිනං
අනන්තරා ආපනනිනඤ්ච මූලාසපටිකස්සනං යාවති ධම්මකෙන කමෙතන
අනුපෙත ඨානාරහෙන, ධම්මෙන සමොධානපරිවාසං, ධම්මෙන මානත්තං,
ධම්මෙන අබ්භාතං. තං සබ්බං පුරිමා ආපනනිනං අනන්තරා අපනනිනඤ්ච
අපරා ආපනනිනං අනන්තරා ආපනනිනඤ්ච මූලාස පටිකස්සනි ධම්මකෙන
කමෙතන අනුපෙත ඨානාරහෙන. ධම්මෙන සමොධානපරිවාසං දෙති.
ධම්මෙන මානත්තං දෙති. ධම්මෙන අබ්භාති. සෞ භික්ඛවෙ භික්ඛු
විසුඤ්ඤා තාති ආපනනිති.

හෙතෙමේ සමසයාගෙන් අකොප්‍ය වූ තැනට නිසි දූහැමිකමින් පළමු ඇවැත්නට අතර ඇවැතුන්නේන් පසු ඇවැත්නට අතර ඇවැතුන්නේන් මූලායපටිකසානා ද, දූහැමින් සමොදහන් පිරිවෙස ද, දූහැමින් මානන ද, දූහැමින් අබ්‍යානාය ද යදී. සමස තෙමේ අකොප්‍ය වූ තැනට නිසි දූහැමිකමින් ඔහුට පළමු ඇවැත්නට අතර ඇවැතුන්නේන් පසු ඇවැත්නට අතර ඇවැතුන්නේන් මූලාය පටිකසානාය කෙරේ. දූහැමින් සමොදහන් පිරිවෙස දෙසි. දූහැමින් මානන දෙසි. දූහැමින් අබ්‍යානාය කෙරෙයි. මහණෙනි, ඒ මහණ තෙමේ ඒ ඇවැතුන්නෙන් විශුද්ධ වූයේ වෙයි.

2-3 මහණෙනි, මෙහි මහණෙක් පමණ වූ ද අපමණ වූ ද ... නොමුසු වූ ද මුසු වූ ද බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් අවදී. හෙතෙමේ සමසයාගෙන් ඒ ඇවැතුන්ට සමොදහන්පිරිවෙස යදී. සමස තෙමේ ඒ ඇවැතුන්ට සමොදහන්පිරිවෙස දෙසි. හෙතෙමේ පිරිවෙසෙනුයේ අතර පමණ වූ පිළිසන් වූ ... පමණ වූ පිළිසන් වූත් පිළිසන් නො වූත් බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් අවදී. හෙතෙමේ සමසයාගෙන් අතර ඇවැතුන්නේ මූලායපටිකසානාය යදී. සමස තෙමේ ඔහුට කොප්‍ය වූ තැනට නො නිසි නො දූහැමි කමෙන් අතර ඇවැතුන්නේ මූලායපටිකසානාය කෙරේ. නො දූහැමින් සමොදහන් පිරිවෙස දෙසි. හෙතෙමේ පිරිවෙසෙමි යි හඟනත් ඒ අතර පමණ වූ වැසුනා වූත් නො වැසුනා වූත් බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් අවදී.

හෙතෙමේ එබ්ම සිටියේ පළමු ඇවැතුන්ට අතර ඇවැත් සිහිකෙරෙයි. පසු ඇවැතුන්ට අතර ඇවැත් ද සිහිකෙරෙයි. ඔහුට මෙසේ සිත් වේ. “මම පමණ වූ ද අපමණ වූ ද... නුමුසු වූ ද මුසු වූ ද බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් අවන්මි. ඒ මම සමසයාගෙන් ඒ ඇවැතුන්ට සමොදහන්පිරිවෙස යදිමි. ඒ මට සමසතෙමේ ඒ ඇවැත් සදහා සමොදහන්පිරිවෙස දිනි. ඒ මම පිරිවෙසෙනුයෙමි ඒ අතර පමණ වූ වැසුනා වූත් නො වැසුනා වූත් බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් අවන්මි. ඒ මම සමසයාගෙන් අතර ඇවැතුන්නේ මූලායපටිකසානාය යදිමි. සමසතෙමේ ඒ මට කොප්‍ය වූ තැනට නො නිසි නො දූහැමිකමින් මූලායපටිකසානාය කෙළේය. නො දූහැමින් සමොදහන්පිරිවෙස දිනි. ඒ මම පිරිවෙසෙමි යි හඟනමි ඒ අතර පමණ වූ වැසුනා වූත් නො වැසුනා වූත් බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් අවන්මි. ඒ මම එබ්ම සිටියෙමි පළමු ඇවැතුන්ට අතර ඇවැත් සිහිකරමි. පසු ඇවැතුන්ට අතර ඇවැත් ද සිහිකරමි. මම සමසයාගෙන් අකොප්‍ය වූ තැනට නිසි දූහැමිකමින් පළමු ඇවැතුන්ට අතර ඇවැතුන්නේන් පසු ඇවැතුන්ට අතර ඇවැතුන්නේන් මූලායපටිකසානාය ද, දූහැමින් සමොදහන්පිරිවෙස ද, දූහැමින් මානන ද, දූහැමින් අබ්‍යානාය ද යදනෙමි නම් මැනවැ” යි.

හෙතෙමේ සමසයාගෙන් අකොප්‍ය වූ තැනට නිසි දූහැමිකමින් පළමු ඇවැතුන්ට අතර ඇවැතුන්නේන් පසු ඇවැතුන්ට අතර ඇවැතුන්නේන් මූලායපටිකසානාය ද, දූහැමින් සමොදහන්පිරිවෙස ද, දූහැමින් මානන ද, දූහැමින් අබ්‍යානාය ද යදිසි. සමසතෙමේ අකොප්‍ය වූ තැනට සුදුසු දූහැමිකමින් ඔහුට පළමු ඇවැතුන්ට අතර ඇවැතුන් පිණිසත් පසු ඇවැතුන්ට අතර ඇවැතුන් පිණිසත් මූලායපටිකසානාය කෙරේ. දූහැමින් සමොදහන්-පිරිවෙස දෙසි. දූහැමින් මානන දෙසි. දූහැමින් අබ්‍යානා කෙරෙයි. මහණෙනි, ඒ මහණ තෙමේ ඒ ඇවැතුන්නෙන් විශුද්ධ වූයේ වේ.

4 - 6. ඉඩ පත හිඟවෙ හිඟවූ සම්මන්ත්‍රණ සමාජයේදීද සහ ආපනායෝ ආපනායක පරිමාණමය අපරිමාණමය -පෙ- වටපිටාවම සමතිනමයි. සො සමාජය නාසං ආපනායක සමාධානපරිමාසං යාවති. තසං සමාජය නාසං ආපනායක සමාධානපරිමාසං දෙති. සො පරිමාණමය අනන්‍ය සම්මන්ත්‍රණ සමාජයේදීද ආපනායෝ ආපනායක අපරිමාණමය අපරිමාණමය -පෙ- අපරිමාණමය පරිමාණමය -පෙ- අපරිමාණමය පරිමාණමය අපරිමාණමය.* සො සමාජය අනන්‍ය ආපනායක මූල්‍යමණ්ඩලයක යාවති. නං සමාජය අනන්‍ය ආපනායක මූල්‍යමණ්ඩලයක¹ අධිමේතන කමෙත කුපෙත අධිමානාර්තන. අධිමෙත සමාධානපරිමාසං දෙති. සො පරිමාණමය මණ්ඩලයක -පෙ- ධිමෙත සමාධානපරිමාසං දෙති. ධිමෙත මානතන දෙති. ධිමෙත අනෙත. සො හිඟවෙ හිඟවූ විග්‍රහයා නාති ආපනායක.

7. ඉඩ පත හිඟවෙ හිඟවූ සම්මන්ත්‍රණ සමාජයේදීද සහ ආපනායෝ ආපනායක පරිමාණමය අපරිමාණමය -පෙ- වටපිටාවම සමතිනමයි. සො සමාජය නාසං ආපනායක සමාධානපරිමාසං යාවති. තසං සමාජය නාසං ආපනායක සමාධානපරිමාසං දෙති. සො පරිමාණමය අනන්‍ය සම්මන්ත්‍රණ සමාජයේදීද ආපනායෝ ආපනායක පරිමාණමය අපරිමාණමය අපරිමාණමය. සො සමාජය අනන්‍ය ආපනායක මූල්‍යමණ්ඩලයක යාවති. නං සමාජය අනන්‍ය ආපනායක මූල්‍යමණ්ඩලයක අධිමේතන කමෙත කුපෙත අධිමානාර්තන. අධිමෙත සමාධානපරිමාසං දෙති. සො පරිමාණමය මණ්ඩලයක -පෙ- ධිමෙත සමාධානපරිමාසං දෙති. ධිමෙත මානතන දෙති. ධිමෙත අනෙත. සො හිඟවෙ හිඟවූ විග්‍රහයා නාති ආපනායක.

8. ඉඩ පත හිඟවෙ හිඟවූ සම්මන්ත්‍රණ සමාජයේදීද සහ ආපනායෝ ආපනායක පරිමාණමය අපරිමාණමය -පෙ- වටපිටාවම සමතිනමයි. සො සමාජය නාසං ආපනායක සමාධානපරිමාසං යාවති. තසං සමාජය නාසං ආපනායක සමාධානපරිමාසං දෙති. සො පරිමාණමය අනන්‍ය සම්මන්ත්‍රණ සමාජයේදීද ආපනායෝ ආපනායක පරිමාණමය අපරිමාණමය පරිමාණමය. සො සමාජය අනන්‍ය ආපනායක මූල්‍යමණ්ඩලයක යාවති. නං සමාජය අනන්‍ය ආපනායක මූල්‍යමණ්ඩලයක අධිමේතන කමෙත කුපෙත අධිමානාර්තන. අධිමෙත සමාධානපරිමාසං දෙති. සො පරිමාණමය මණ්ඩලයක අනන්‍ය සම්මන්ත්‍රණ සමාජයේදීද ආපනායෝ ආපනායක පරිමාණමය අපරිමාණමය පරිමාණමය.

සො තසම භූමිය ධිමෙත පුරිමා ආපනායක අනන්‍ය ආපනායෝ සරති. අපරිමාණමය අනන්‍ය ආපනායෝ සරති. තසං එවං හොති “අනං ධො සම්මන්ත්‍රණ සමාජයේදීද ආපනායෝ ආපනායක පරිමාණමය -පෙ- වටපිටාවම සමතිනමයි. සො සමාජය නාසං ආපනායක සමාධානපරිමාසං යාවති. තසං මෙ සමාජය නාසං ආපනායක සමාධානපරිමාසං අද්‍යයි. සො පරිමාණමය අනන්‍ය සම්මන්ත්‍රණ සමාජයේදීද ආපනායෝ ආපනායක පරිමාණමය අපරිමාණමය පරිමාණමය. සො සමාජය අනන්‍ය ආපනායක මූල්‍යමණ්ඩලයක යාවති. -

* “පරිමාණමය අපරිමාණමය -පෙ- අපරිමාණමය” -

ඉතිති දිසාති - මණ්ඩලය.

4 - 6 මහණෙනි, මෙහි මහණෙක් පමණ වූ ද නො පමණ වූ ද ... නුමුසු වූ ද මුසු වූ ද බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත්වුන්ට පැමිණේ. හෙතෙමේ ඒ ඇවැත්වුන්ට සංකල්පයෙන් සමොදහන් පිරිවෙස යයි. සංකල්පයෙන් ඒ ඇවැත්වුන් සදහා ඔහුට සමොදහන් පිරිවෙස දෙයි. හෙතෙමේ පිරිවෙසෙකුගේ නො පමණ වූ නො පිළිසන් වූ ... නො පමණ වූ පිළිසන් වූ ... නො පමණ වූ පිළිසන් වූත් නො පිළිසන් වූත් බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත්වුන්ට අවදි. හෙතෙමේ සංකල්පයෙන් අතර ඇවැත්වුන්ගේ මූලට ඇදීම යයි. සංකල්පයෙන් ඔහු කොපය වූ තැනට නො නිසි වූ නො දැනුමකින් අතර ඇවැත්වුන් පිණිස මූලට අදි. නො දැනුමින් සමොදහන් පිරිවෙස දෙයි. හෙතෙමේ පිරිවෙසෙමිසි හඟිමින් ... දැනුමින් සමොදහන් පිරිවෙස දෙයි. දැනුමින් මානස දෙයි. දැනුමින් අභිමාන කෙරෙයි. මහණෙනි, ඒ මහණෙකුගේ ඒ ඇවැත්වුන් විශුද්ධ වූයේ වෙයි.

7. මහණෙනි, මෙහි මහණෙක් පමණ වූ ද අපමණ වූ ද ... නුමුසු වූ ද මුසු වූ ද බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත්වුන්ට අවදි. හෙතෙමේ සංකල්පයෙන් ඒ ඇවැත්වුන්ට සමොදහන් පිරිවෙස යයි. ඔහුට සංකල්පයෙන් ඒ ඇවැත්වුන් සදහා සමොදහන් පිරිවෙස දෙයි. හෙතෙමේ පිරිවෙසෙකුගේ අතර පමණ වූ ද නො පමණ වූ ද නො පිළිසන් වූ බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත්වුන්ට අවදි. හෙතෙමේ සංකල්පයෙන් අතර ඇවැත්වුන්ගේ මූලට ඇදීම යයි. සංකල්පයෙන් ඔහු කොපය වූ තැනට නිසි නො වූ නො දැනුමකින් අතර ඇවැත්වුන් පිණිස මූලට අදි. නො දැනුමින් සමොදහන් පිරිවෙස දෙයි. හෙතෙමේ පිරිවෙසෙමිසි හඟිමින් ... දැනුමින් සමොදහන් පිරිවෙස දෙයි. දැනුමින් මානස දෙයි. දැනුමින් අභිමාන කෙරෙයි. මහණෙනි, ඒ මහණෙකුගේ ඒ ඇවැත්වුන්ගෙන් විශුද්ධ වූයේ වෙයි.

8. මහණෙනි, මෙහි මහණෙක් පමණ වූත් අපමණ වූත් ... නුමුසු වූත් මුසු වූත් බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත්වුන්ට අවදි. හෙතෙමේ සංකල්පයෙන් ඒ ඇවැත්වුන්ට සමොදහන් පිරිවෙස යයි. සංකල්පයෙන් ඔහුට ඒ ඇවැත්වුන් සදහා සමොදහන් පිරිවෙස දෙයි. හෙතෙමේ පිරිවෙසෙකුගේ අතර පමණ වූ ද නො පමණ වූ ද පිළිසන් වූ බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත්වුන්ට අවදි. හෙතෙමේ සංකල්පයෙන් අතර ඇවැත්වුන්ගේ මූලට ඇදීම යයි. සංකල්පයෙන් ඔහු කොපය වූ තැනට නිසි නො වූ නො දැනුමකින් අතර ඇවැත්වුන් පිණිස මූලට අදි. නො දැනුමින් සමොදහන් පිරිවෙස දෙයි. හෙතෙමේ පිරිවෙසෙමිසි හඟිමින් අතර පමණ වූ ද නො පමණ වූ ද පිළිසන් වූ බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත්වුන්ට අවදි.

හෙතෙමේ එබිම සිටියේ පළමු ඇවැත්වුන්ට අතර ඇවැත්වුන් සිහි කෙරෙයි. පසු ඇවැත්වුන්ට අතර ඇවැත්වුන් ද සිහි කෙරෙයි. ඔහුට මොළු සිතෙන් වෙයි. මම වූ කලි නො පමණ වූත් පමණ වූත් ... නුමුසු වූත් මුසු වූත් බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත්වුන්ට අවදි. ඒ මම සංකල්පයෙන් ඒ ඇවැත්වුන්ට සමොදහන් පිරිවෙස යැද්දේ. සංකල්පයෙන් ඒ මම ඒ ඇවැත්වුන් සදහා සමොදහන් පිරිවෙස දිනි. ඒ මම පිරිවෙසෙකුගේ ඒ අතර පමණ වූත් නො පමණ වූත් පිළිසන් වූ බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත්වුන්ට අවදි. ඒ මම සංකල්පයෙන් අතර ඇවැත්වුන්ගේ මූලට ඇදීම යැද්දේ.

තම සමයේ අනන්ත ආපනතීන් මුලාශ්‍රයට සම්බන්ධ කර ගන්නා කලෙක කුසලයෙන් අධ්‍යාත්මයෙන්. අධ්‍යාත්මයෙන් සමාධිපත්වීම. අදහස. සොහොන පරිවරණය මඟින්ම අනන්ත සමාධිපත්වීම සම්බන්ධයෙන් ආපනතීන් ආපනතීන් පරිවරණයෙන් අපරිවරණයෙන් පරිවරණයෙන්. සොහොන නිසාම භූමිය නිසාම පුරිමා ආපනතීන් අනන්ත ආපනතීන් සරණ. අපරිවරණයෙන් අනන්ත ආපනතීන් සරණ. යනාදියෙන් සමාධිපත්වීම. පුරිමා ආපනතීන් අනන්ත ආපනතීන් අපරිවරණයෙන් අනන්ත ආපනතීන් මුලාශ්‍රයට සම්බන්ධ කර ගන්නා කලෙක කුසලයෙන් අධ්‍යාත්මයෙන්, අධ්‍යාත්මයෙන් සමාධිපත්වීම, අධ්‍යාත්මයෙන් මානසය, අධ්‍යාත්මයෙන් අධ්‍යාත්මය.

සො සමය පුරිමා ආපනතීන් අනන්ත ආපනතීන් අපරිවරණයෙන් අනන්ත ආපනතීන් මුලාශ්‍රයට සම්බන්ධ කර ගන්නා කලෙක කුසලයෙන් අධ්‍යාත්මයෙන්, අධ්‍යාත්මයෙන් සමාධිපත්වීම, අධ්‍යාත්මයෙන් මානසය, අධ්‍යාත්මයෙන් අධ්‍යාත්මය. සො භික්ෂුව භික්ෂුව විසින්ම නිසාම ආපනතීන්.

9. ඉතිහාසය භික්ෂුව භික්ෂුව සමාධිපත්වීම සම්බන්ධයෙන් ආපනතීන් පරිවරණයෙන් අපරිවරණයෙන් - පෙ - වචනවලින් සමාධිපත්වීම. සො සමය නිසාම ආපනතීන් සමාධිපත්වීම යනාදියෙන්. නිසාම සමය නිසාම ආපනතීන් සමාධිපත්වීම යනාදියෙන්. සො පරිවරණයෙන් අනන්ත සමාධිපත්වීම සම්බන්ධයෙන් ආපනතීන් ආපනතීන් පරිවරණයෙන් අපරිවරණයෙන් - යනාදියෙන් පරිවරණයෙන් අපරිවරණයෙන්. සො සමය අනන්ත ආපනතීන් මුලාශ්‍රයට සම්බන්ධ කර ගන්නා කලෙක කුසලයෙන් අධ්‍යාත්මයෙන්, අධ්‍යාත්මයෙන් සමාධිපත්වීම යනාදියෙන්. සො පරිවරණයෙන් මඟින්ම අනන්ත සමාධිපත්වීම සම්බන්ධයෙන් ආපනතීන් ආපනතීන් පරිවරණයෙන් අපරිවරණයෙන් පරිවරණයෙන් අපරිවරණයෙන්.

සො නිසාම භූමිය නිසාම පුරිමා ආපනතීන් අනන්ත ආපනතීන් සරණ, අපරිවරණයෙන් අනන්ත ආපනතීන් සරණ. නිසාම එම නිසාම: "අනන්ත සමාධිපත්වීම සම්බන්ධයෙන් ආපනතීන් ආපනතීන් පරිවරණයෙන් අපරිවරණයෙන් එකතුවෙන් නිසාම සමාධිපත්වීම විසින්ම වචනවලින් සමාධිපත්වීම. නිසාම සමය නිසාම ආපනතීන් සමාධිපත්වීම යනාදියෙන්. නිසාම සමය නිසාම ආපනතීන් සමාධිපත්වීම යනාදියෙන්. සොහොන පරිවරණයෙන් අනන්ත සමාධිපත්වීම සම්බන්ධයෙන් ආපනතීන් ආපනතීන් පරිවරණයෙන් අපරිවරණයෙන් පරිවරණයෙන් අපරිවරණයෙන්. සොහොන සමය අනන්ත ආපනතීන් මුලාශ්‍රයට සම්බන්ධ කර ගන්නා කලෙක කුසලයෙන් අධ්‍යාත්මයෙන්:-

සබ්‍යයෙකුට ඒ මට කොපමණ වූ තැනට නිසි නො වූ නො දැනුමකින් අතර ඇවැතුනුයේ මූලාශ්‍ර පරීක්ෂණය කෙරෙහි. නො දැනුමින් සමාදානය - පිරිවෙස දිනි. ඒ මම පිරිවෙසෙහි යි හඟනෙමි අතර පමණ වූත් අපමණ වූත් පිළිසන් වූ බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් අවන්මි. ඒ මම එබිම සිටියෙමි පළමු ඇවැතුනුට අතර ඇවැත් සිහිකරමි. පසු ඇවැතුනුට අතර ඇවැත් ද සිහිකරමි. මම සබ්‍යයාගෙන් අකොපමණ වූ තැනට නිසි වූ දැනුමකින් පළමු ඇවැතුනුට අතර ඇවැතුනුගේත් පසු ඇවැතුනුට අතර ඇවැතුනුගේත් මූලාශ්‍ර පරීක්ෂණය ද, දැනුමින් සමාදානය පිරිවෙස ද, දැනුමින් මානස ද, දැනුමින් අබ්‍යානය ද යදිනෙමි නම් ඉතා මැනවැ" යි.

හෙතෙමේ සබ්‍යයාගෙන් අකොපමණ වූ තැනට නිසි වූ දැනුමකින් පළමු ඇවැතුනුට අතර ඇවැතුනුගේත් පසු ඇවැතුනුට අතර ඇවැතුනුගේත් මූලාශ්‍ර පරීක්ෂණය ද, දැනුමින් සමාදානය පිරිවෙස ද, දැනුමින් මානස ද, දැනුමින් අබ්‍යානය ද යදිනි. සබ්‍යයෙකුට ඔහුට අකොපමණ වූ තැනට නිසි වූ දැනුමකින් පළමු ඇවැතුනුට අතර ඇවැතුනු පිණිසත් පසු ඇවැතුනුට අතර ඇවැත් පිණිසත් මූලාශ්‍ර පරීක්ෂණය කෙරෙයි. දැනුමින් සමාදානය - පිරිවෙස දෙයි. දැනුමින් මානස දෙයි. දැනුමින් අබ්‍යානය කෙරෙයි. මහණෙනි, එ මහණ තෙමේ ඒ ඇවැතුනුගෙන් විශුද්ධ වූයේ වෙයි.

9. මහණෙනි, මෙහි මහණෙක් පමණ වූ ද අපමණ වූ ද... වෙන් වෙන් වූ ද මුහු වූ ද බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් අවදිනි. හෙතෙමේ සබ්‍යයාගෙන් ඒ ඇවැතුනුට සමාදානය පිරිවෙස යදිනි. සබ්‍යයෙකුට ඔහුට ඒ ඇවැත් සදහා සමාදානය පිරිවෙස දෙයි. හෙතෙමේ පිරිවෙසෙකුගේ අතර පමණ වූ ද අපමණ වූ ද වැසුනා වූ ද නො වැසුනා වූ ද බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත්නට පැමිණෙත්. හෙතෙමේ සබ්‍යයාගෙන් අතර ඇවැතුනුගේ මූලාශ්‍ර පරීක්ෂණය යදි. සබ්‍යයෙකුට කොපමණ වූ තැනට නො නිසි දැනුමකින් ඔහුට අතර ඇවැතුනුගේ මූලාශ්‍ර පරීක්ෂණය කෙරේ. හෙතෙමේ පිරිවෙසෙහි යි හඟනේ ඒ අතර පමණ වූ ද අපමණ වූ ද පිළිසන් වූ ද නො පිළිසන් වූ ද බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් අවදිනි.

හෙතෙමේ එබිම සිටියේ පළමු ඇවැතුනුට අතර ඇවැත් සිහිකරයි. පසු ඇවැතුනුට අතර ඇවැත් ද සිහිකරයි. ඔහුට මෙසේ සිත් වෙයි. "මම පමණ වූ ද අපමණ වූ ද එක් නම් ඇත්තා වූ ද වෙන් වෙන් නම් ඇත්තා වූ ද සභාග වූ ද විසභාග වූ ද වෙන් වෙන් වූ ද මුහු වූ ද බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් අවන්මි. ඒ මම සබ්‍යයාගෙන් ඒ ඇවැතුනුට සමාදානය පිරිවෙස යදිමි. සබ්‍යයෙකුට ඒ මට ඒ ඇවැත් සදහා සමාදානය පිරිවෙස දිනි. ඒ මම පිරිවෙසෙකුගේ ඒ අතර පමණ වූ ද අපමණ වූ ද පිළිසන් වූ ද මනා පිළිසන් වූ ද බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් අවන්මි. ඒ මම සබ්‍යයාගෙන් අතර ඇවැතුනුගේ මූලාශ්‍ර පරීක්ෂණය යදිමි. සබ්‍යයෙකුට ඒ මට කොපමණ වූ තැනට නො නිසි නො දැනුමකින් අතර ඇවැතුනුගේ මූලාශ්‍ර පරීක්ෂණය කෙරේ ය: -

අබමෙමන සමොධානපරිවාසං අදුභි. සොහං පරිවසාමිති මඤ්ඤමානො අනතරං සමබහුලා සඛිකාදිසෙසා ආපනතියො ආපජ්ජි. පරිමාණායොපි අපරිමාණායොපි පරිවජ්ජනායොපි අපිවජ්ජනායොපි. සොහං තස්මිං භූමියං සිතො පුරිමා ආපනතීනං අනතරං ආපනතියො සරාමි. අපරා ආපනතීනං අනතරා ආපනතියො සරාමි. යනනුනාතං සඛිසං පුරිමා ආපනතීනං අනතරා ආපනතීනඤ්ඤ අපරා ආපනතීනං අනතරා ආපනතීනඤ්ඤ මුලාය-පටිකසසනං යාවෙය්‍යං ධම්මකෙන කමෙමන අකුපෙපන ඨාතාරහෙන, ධමෙමන මානතනං, ධමෙමන අබ්බාත”නති.

සො සඛිසං පුරිමා ආපනතීනං අනතරා ආපනතීනඤ්ඤ අපරා ආපනතීනං අනතරා ආපනතීනඤ්ඤ මුලායපටිකසසනං යාවති ධම්මකෙන කමෙමන අකුපෙපන ඨාතාරහෙන, ධමෙමන සමොධානපරිවාසං, ධමෙමන මානතනං, ධමෙමන අබ්බාතං. තං සඛිසා පුරිමා ආපනතීනං අනතරා ආපනතීනඤ්ඤ අපරා ආපනතීනං අනතරා ආපනතීනඤ්ඤ මුලායපටිකසසනි ධම්මකෙන කමෙමන අකුපෙපන ඨාතාරහෙන. ධමෙමන සමොධානපරිවාසං දෙති. ධමෙමන මානතනං දෙති. ධමෙමන අබ්බතී, සො භික්ඛවෙ භික්ඛු විසුද්ධා තාහි ආපනතීති’ති.

දුතියමුලායපටිකසසනවිසුද්ධිනවකං නිවසිතං.

සමුවවසනකඩකිකං තතියං.

තසසුද්ධිනං:

අපරිවජ්ජනා එකාහ දව්භ තිහ චතුහ ව,
පඤ්චාහ පකඛදසානං ආපනාහ සුද්ධිනො මුති.

විබ්බනො පරිමාණාසු දො භික්ඛු තප්ප සඤ්ඤිතො,
දො වෙමතිකා මිසසකදිට්ඨිනො මිසසකෙ ගරුකදිට්ඨිනො.

මිසසකෙ මිසසකදිට්ඨිනො සුද්ධිකෙ ගරුකදිට්ඨිනො,
සුද්ධිදිට්ඨි ව ජාදෙති අථ පකඛමුතෙත ව.

උමමනකසදෙසනඤ්ඤ මුලායපටිවිසුද්ධිකො,
ආචරියානං විතජ්ජවාදීනං තමබපණ්ණිදීපපසාදකානං,
මහාවිහාරවාසීනං වාචනා සද්ධිමමට්ඨිතියාති.*

සමුවවසනකඩකිකං නිවසිතං.

* උද්දානගාථානං ස්‍යාමමරමමෙපාඤ්ඤකසු බහුසො දිසදිසතා දිසසනෙ.

නො දැනුමින් සමෝදනන් පිරිවෙස දිනි. ඒ මම පිරිවෙසෙමි යි හඟනෙමි ඒ අතර පමණ වූ ද නො පමණ වූ ද පිළිසන් වූ ද නො පිළිසන් වූ ද බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් අවන්මි. ඒ මම එබ්ම සිටියෙමි පළමු ඇවැතුන්ට අතර ඇවැත් සමරමි. පසු ඇවැතුන්ට අතර ඇවැත් ද සමරමි. මම සසියයාගෙන් අකොප්ප වූ තැනට නිසි දැනුමකින් පළමු ඇවැතුන්ට අතර ඇවැතුන් පිණිසත් පසු ඇවැතුන්ට අතර ඇවැතුන් පිණිසත් මුළු ඇදීම ද, දැනුමින් සමෝදනන් පිරිවෙස ද, දැනුමින් මානන ද, දැනුමින් අබ්භානන ද, යදනෙමි තම මැනවැයි.

හෙතෙමේ සසියයාගෙන් අකොප්ප වූ තැනට නිසි ධාර්මිකකමයෙන් පළමු ආපනනින්ට අතර ආපනනින්ගේත් පසු ආපනනින්ට අතර ආපනනින්ගේත් මුලාසපටිකසානන ද, දැනුමින් සමෝධානපරිවාසය ද, දැනුමින් මානන ද, දැනුමින් අබ්භානන ද ඉල්ලයි. සසිය තෙමේ ඔහුට අකොප්ප වූ ස්ථානාගී වූ ධාර්මිකකමයෙන් පළමු ඇවැතුන්ට අතර ඇවැතුන්ගේත් පසු ඇවැතුන්ට අතර ඇවැතුන්ගේත් මුලාසපටිකසානන කෙරෙයි. දැනුමින් සමෝධානපරිවාසය දෙයි. දැනුමින් මානන දෙයි. දැනුමින් අබ්භානනකමය කෙරෙයි. මහණෙනි, ඒ මහණ තෙමේ ඒ ආපනනින්ගෙන් විශුද්ධ වූයේ වේ යි.

දෙවන මුලාසපටිකසානවිසුද්ධිනවකය නිමිසේ ය.

සමුළුවයකකකකක තෙවැනි යි.

එහි උද්දානය:

අපට්චන්තන ය, එකානපට්චන්තන ය, ද්විතපට්චන්තන ය, ත්ව-පට්චන්තන ය, චතුහපට්චන්තන ය, පඤ්චාහපට්චන්තන ය, පක්ක-දසාහ-පට්චන්තන ය යන ඇවැත් ද සුද්ධනනපරිවාසය ද මුනිඤ්ඤයන් වහන්සේ වදාළ සේක

විබ්භන්තාදිවාර (සිවුසිය) ද, පරිමාණාදිවාර අට ද, දොහිකක්ඛවාර එකොළොසකි - ආපනතිසංඤ්ඤා ද, වෙමනික දෙදෙන ද, මිසසකදිට්ඨි ද, මිසසකයෙහි ගරුකදිට්ඨි ද,

මිසසකයෙහි මිසසකදිට්ඨි ද, සුද්ධකයෙහි ගරුකදිට්ඨි ද, සුද්ධදිට්ඨි ද, ආපනතිඡාදනය ද, යළි පකකමිත (මකකධම්ම විසින් ආරොවනා නො කිරීම) සමග -

උච්චතතක හා (පාමොක්) දෙසනා ද, මුලාසපටිකසාන- අවිසුද්ධි - විසුද්ධි (තවක තුන) ද යන මොහු නාමපර්ණද්විප්පසාදක වූ මහාවිහාරවාසී විහාරවාදී ආවායඝීවරයන්ගේ ශාසනසමිති ය පිණිස වූ (වුලපටක-සමුළුවයකකකකයෙහි) වාචනාමාගීයෝ යි.

සමුළුවයකකකකක නිමි.

4.

සමාජිකයා

1. සමූහවාදය

තෙත සමයෙහි බුද්ධා භගවා සාමන්තිය. විහරනි ජෙනවනෙ අනාමිකියාසා ආරාමෙ. තෙත බො පන සමයෙහි ජෙනවනියා භික්ඛු අසමුඛිභුතානං භික්ඛුනං කමානි කරොනති: තජ්ජනියමපි නියසාමපි පබ්බාජනියමපි පටිසාරණියමපි උකෙඛපනියමපි. යෙ තෙ භික්ඛු අපට්ඨන්ති සන්තුට්ඨා ලජ්ජනො කුක්ඛාචකා සික්ඛාකාමා, තෙ උජ්ඣායනති බියනති විපාචෙනති: “කථං හි නාම ජෙනවනියා භික්ඛු අසමුඛිභුතානං භික්ඛුනං කමානි කරොනති තජ්ජනියමපි නියසාමපි පබ්බාජනියමපි පටිසාරණියමපි උකෙඛපනියමපි”ති.

අථ බො තෙ භික්ඛු භගවතො එතමන්ථ ආරොචෙසුං. අථ බො භගවා එතස්මිං නිදුතෙ එතස්මිං පකරණෙ භික්ඛුසමිසං සන්තිපාතාපෙනා භික්ඛු පටිපුච්ඡන්ති:

සචං කිර භික්ඛවෙ ජෙනවනියා භික්ඛු අසමුඛිභුතානං භික්ඛුනං කමානි කරොනති: තජ්ජනියමපි නියසාමපි පබ්බාජනියමපි පටිසාරණියමපි උකෙඛපනියමපිති. “සචං භගවා¹” විහරති බුද්ධා භගවා: අනන්තවජ්ජිකං භික්ඛවෙ තෙසං මොඝපුරිසානං අනන්තලොමිකං අපපතරුපං අසාමන්තකං අකප්පියං අකරණියං. කථං හි නාම තෙ භික්ඛවෙ මොඝපුරිසා අසමුඛිභුතානං භික්ඛුනං කමානි කරොනති: තජ්ජනියමපි නියසාමපි පබ්බාජනියමපි පටිසාරණියමපි උකෙඛපනියමපි. තෙතං භික්ඛවෙ අපපසන්නානං වා පසාදයං -පෙ- විහරතිනා -පෙ- ධම්මං. කථං කතවා භික්ඛු ආමනෙතසි:

“න භික්ඛවෙ අසමුඛිභුතානං භික්ඛුනං කමං කාතබ්බං තජ්ජනියං වා නියසාම වා පබ්බාජනියං වා පටිසාරණියං වා උකෙඛපනියං වා, යො කරෙය්‍ය ආපනති දුක්ඛවසාන”ති.

අධම්මවාදිනවකා: 2

අධම්මවාදී පුග්ගලො, අධම්මවාදී සමබ්බලා,³ අධම්මවාදී සමෙසා, ධම්මවාදී පුග්ගලො, ධම්මවාදී සමබ්බලා, ධම්මවාදී සමෙසා.

1. අධම්මවාදී පුග්ගලො ධම්මවාදී පුග්ගලො⁴ සඤ්ඤාපෙති නිජ්ඣාපෙති පෙකෙඛති අනුපෙකෙඛති දසෙසාති අනුදසෙසාති: “අයං ධම්මො අයං විනයො, ඉදං සඤ්ඤාසංඝං, ඉමං සංඝනාමි, ඉමං රොචෙති”ති. එවඤ්ඤා තං අභිකරණං වූපසමෙති, අධම්මෙත වූපසමෙති සමූහවාදියපතරුපකෙන.

2. අධම්මවාදී පුග්ගලො ධම්මවාදී සමබ්බලෙ සඤ්ඤාපෙති නිජ්ඣාපෙති පෙකෙඛති අනුපෙකෙඛති දසෙසාති අනුදසෙසාති: “අයං ධම්මො, අයං විනයො, ඉදං සඤ්ඤාසංඝං, ඉමං සංඝනාමි, ඉමං රොචෙති”ති. එවඤ්ඤා තං අභිකරණං වූපසමෙති, අධම්මෙත වූපසමෙති සමූහවාදියපතරුපකෙන.

1. භගවාති - මජ්ඣිම, සූ. 2.

2. සංඝනාමිකාවකානති පොඤ්ඤාසංඝානෙ.

3. අධම්මවාදීසමබ්බලා - සි 1, 2.

4. ධම්මවාදීපුග්ගලො - සිමු, සි 1, 2.

* පාඨොයං සිහලමුද්දිකපොඤ්ඤානෙ දිසාති.

† පෙය්‍යාලෙති සමිඤ්ඤානාමානාති කමමකඛකානෙ අභගතයෙන වෙදිකබ්බාති.

4.

සමාජකය

1. සමූහාචාරය

එසමයෙහි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ සැවත්තුමර සමයෙහි අන්තිම සිටුහුගේ දෙමරමිහි වැඩ වසන සේක. එකල්හි සමග මහණහු නො හමු වූ මහණුන්ට තප්පතිය ද නියසා ද පබ්බාජනිය ද පටිසාරණිය ද උකෙටපනිය ද යන කම් කෙරෙත්. අපිස් වූ සතොස් වූ ලජ්ජි වූ කුකුස් ඇති යම් ඒ මහණහු වෙන් ද, ඔහු කෙසේ නම් සමගමහණහු නො හමු වූ හිසුන්ට තප්පතිය කමයත් නියසා කමයත් පබ්බාජනිය කමයත් පටිසාරණිය කමයත් උකෙටපනිය කමයත් කෙරෙත් ද"යි අවමන් කෙරෙත්. දොස් කියත්. නුගුණ පතුරුවත්.

ඉක්බිති ඒ හිසුහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මේ කරුණ සැළ කළහ. එකල්හි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මේ නිදනෙහි මේ ප්‍රකරණ(ප්‍රකාශ)යෙහි හිසු සඛසා රැස් කරවා හිසුන් පිළිවිසි සේක:

මහණෙනි, සැබෑ ද? සමගමහණහු නො හමු වූ මහණුන්ට තප්පතිය කමයත් නියසා කමයත් පබ්බාජනිය කමයත් පටිසාරණිය කමයත් උකෙටපනිය කමයත් කෙරෙත් ද යි. 'භාග්‍යවතුන් වහන්සේ, සැබෑ.' භාග්‍යවත් බුදුරජානන් වහන්සේ ගැරහු සේක. මහණෙනි, ඒ හිස් පුරුෂයන්ගේ නො නිසි ක්‍රියායෙකි. අනුලොම නො වූවෙකි. පිළිරු නො වූවෙකි. නො මහණකමෙකි. නො කැප වූවෙකි. නො කට යුත්තෙකි. මහණෙනි, කෙසේ නම් ඒ හිස් පුරුෂයෝ නො හමු වූ මහණුන්ට තප්පතිය කමයත් නියසා කමයත් පබ්බාජනිය කමයත් පටිසාරණිය කමයත් උකෙටපනිය කමයත් කළාහු ද? මහණෙනි, මෙය නො පහන් වූවන්ගේ පැහැදීම පිණිස නො වේ ... ගරහා ... දැනුම් කපා කොට හිසුන් ඇමතු සේක:

"මහණෙනි, නො හමු වූ මහණුන්ට තප්පතිය හෝ නියසා හෝ පබ්බාජනිය හෝ පටිසාරණිය හෝ උකෙටපනිය හෝ කමය නො කළ යුතු. යමෙක් කෙරේ නම් ඔහුට දුකුලා වේ"යි.

අධම්මවාදිනවකය:

අධම්මවාදී පුහුල ය, අධම්මවාදී සමබහුල ය, අධම්මවාදී සඛස ය, ධම්මවාදී පුහුල ය, ධම්මවාදී සමබහුල ය, ධම්මවාදී සඛස ය (සි මානිකා සයෙකි.)

1. අධම්මවාදී පුද්ගල තෙමේ "මේ ධම්මය, මේ විනය ය, මේ ශාස්තෘ-ශාසන ය, මෙය ගණුව, මෙය රැස්ව"යි ධම්මවාදී පුද්ගලයාට හඟවයි. සිතවයි. දක්වයි. ප්‍රතිපත්තා දක්වයි. පෙන්වයි. ප්‍රතිපත්තා පෙන්වයි. ඉදින් මෙසේ ඒ අධිකරණය සන්තිදේ නම් සමූහාචාරය පිළිරු වූ නො දැනුමින් සන්තිදෙයි.

2. අධම්මවාදී පුද්ගල තෙමේ "මේ ධම්මය, මේ විනය ය, මේ ශාස්තෘ-ශාසන ය, මෙය ගණුව, මෙය රැස්ව"යි ධම්මවාදී බොහෝ මහණුන්ට හඟවයි. සිතවයි. දක්වයි. ප්‍රතිපත්තා දක්වයි. පෙන්වයි. ප්‍රතිපත්තා පෙන්වයි. ඉදින් මෙසේ ඒ අධිකරණය සන්තිදේ නම් සමූහාචාරය පිළිරු වූ නො දැනුමින් සන්තිදෙයි.

3 අධිමත්වාදී ප්‍රගතලො ධම්මවාදීං සංඛ්‍යං සංඝස්සාපෙනි නිජ්ඣාපෙනි පෙතෙකති අනුපෙතෙකති දස්සෙති අනුදස්සෙති: “අයං ධම්මො අයං විනයො ඉදං සච්ඡිසාසනං, ඉමං ගණනාති, ඉමං රොවෙති”ති. එවඤ්ච තං අභිකරණං. ව්‍යාපාරමති, අධිමමත ව්‍යාපාරමති සම්මතාචිනාසපතිරූපකෙනි.

4. අධමමවාදී සමමනුලා බමමවාදීං පුහුලං¹ සඤ්ඤාපෙතති නිජ්ඣාපෙතති පෙතෙතිනති අනුපෙතෙතිනති දසෙසනති අනුදසෙසනති: “අයං බමමො අයං විතයො ඉදං සජ්ඣසාසනං, ඉමං ගණහානි, ඉමං රෙවෙහි”ති. එවඤ්ඤා තං අධිකරණං වුපසමමති, අධමමෙන වුපසමමති සමමබ්බාසිතයපතිරුපකෙන.

5. අධිමමවාදී සම්බන්ධතා, ධර්මවාදී සම්බන්ධතා සංස්කෘතියෙන් නිර්මාණය වූ ප්‍රවේශයන් අනුප්‍රවේශයන් දෙසට අනුප්‍රවේශයන්: “අධිමමවාදය, අධිමමවාදය, විනයය, ඉදිරි සම්ප්‍රදාය, ඉමං ගණනා, ඉමං රෙවෙලා” නීති, එවැනිවත් අධිකාරණය වූ ප්‍රවේශය, අධිමමවාදය වූ ප්‍රවේශයන් සම්බන්ධතා පවතිනු ලබයි.

6. අධිමමවාදී සම්බන්ධතා, ධර්මවාදී සංකල්පයන්, නිෂ්කල්පයන්, පෙකෙබන්, අනුපෙකෙබන් දෙසට අනුදර්ශයක්: “අයං ධර්මො අයං චිත්තො ඉදං සම්මසාසනං, ඉමං ගණනාති, ඉමං රොවෙති” යි. එවැනි අතිශය ඵලදායී, අධිමමවාදී, අධිමමවාදී සම්මතයන්, පරිශීලනය.

7. අධමමවාදී සබෙසා බමමවාදී. ප්‍රගහලං සඤ්ඤාපෙති නිජ්ඣාපෙති පෙකෙති අනුපෙකෙති දසෙසා අනුදසෙසාති: “අයං බමමො අයං විතයො ඉදං සජ්ඣසාසනං, ඉමං ගණ්භාති, ඉමං රෙ:වෙති”ති. එවඤ්ඤා නං අධිකරණං ව්‍රසමමති, අධමමන ව්‍රසමමති සමමබාවිතයපතිරුප්භෙන.

[illegible]

9. අධිමමවාදී සමූහයා ධර්මවාදී සමූහයා සංකූලයෙන් නිජකාවෙන් පෙනෙකියි අනුපේක්ෂාවෙන් දක්වන අනුදක්වන: “අයං ධර්මො අයං චිත්තයො ඉදං සන්තිසාසනං, ඉමං ගණනාති, ඉමං රොවෙති” යි. එවෙතො තං අධිකරණං ව්‍යසමමති, අධිමමන ව්‍යසමමති සමමුඛාපිතයපතිරුපකෙනාති.

අධ්‍යයන, දිනාමය, නිලධාරීන්.

ନିଉନିଉ, ଝିନିଉନା:

1. බමමවාදී ප්‍රශ්නලො අබමමවාදී. ප්‍රශ්නලං සඤ්ඤාපෙති නිජ්ඣාපෙති පෙෂකබති අනුපෙකෙබති දසෙසනි අනුදසෙසනි: “අයං බමෙමා අයං විනයො ඉදං සඤ්ඤාසනං, ඉමං ගණ්ඨානි, ඉමං රොවෙති”ති. ඵවඤ්ඤා නං අධිකරණං වුපසමමති, බමෙමන වුපසමමති සමමුබ්බිතයෙක.

1. ନିଉକ୍ଲିଓସାଇଡ୍ - ଖି 1, 2, ଖିଓ. 2. ନିଉକ୍ଲିଓସାଇଡ୍ - ଖି. 1, 2 ଖିଓ

3. අධිමැදි පුද්ගල තෙමේ “මේ දහම ය මේ විනය ය මේ ශාය්නා-ශාසන ය, මෙය ගණුව, මෙය රැස්ව”යි ධර්මාදිසම්පාද හඟවයි. සිතවයි. දක්වයි. ප්‍රකප්‍රකා දක්වයි. පෙන්වයි. ප්‍රකප්‍රකා පෙන්වයි. ඉදින් මෙසේ ඒ අතිශරණය සන්තිදේ නම් සමමුඛාවිනය පිළිරු වූ නො දැකුමින් සන්තිදෙයි.

4 අධිමැදි බොහෝ මහණුන් “මේ දහම ය මේ විනය ය මේ ශාසනය- ශාසනය, මෙය ගණුව, මෙය රැස්ව”යි බමුවාදී පුද්ගලයාට හඟවත්. සිතවත්. පුනපුනා දක්වත්. පෙත්වත්. පුනපුනා පෙත්වත්. ඉදින් මෙසේ ඒ අධිකරණය සන්තිදේ නම් සම්මුඛාචිනය පිළිරූ වූ නො දැකුමින් සන්තිදෙයි.

5. අධිමැදි බොහෝ මතයන්හි “මේ දැනම ය මේ විනය ය මේ ශාසනා-
ශාසන ය, මෙය ගණවු, මෙය රැස්වු” යි ධර්මමැදි බොහෝ මතයන්ට
හඟවත්. සිතවත්. දක්වත්. පුනපුනා දක්වත් පෙන්නත්. පුනපුනා
පෙන්නත්. ඉදින් මෙසේ ඒ අධිකරණය සන්නිදේ නම් සමුඛාවිනය පිළිරු
වූ නොදැනුමක් සන්නිදෙයි.

6. අධිමාදී බොහෝ මහණනු “මේ දහම ය මේ විනය ය මේ ආඤායාසන ය, මෙය ගණ්ඨව, මෙය රුක්ඛ” යි ධර්මාදී සමිකයාට හඟවත්. සිතවත්. දක්වත්. පුනතා දක්වත් පෙත්වත් පුනපුනා පෙත්වත්. ඉදින් මෙසේ ඒ අධිකරණය සන්තිනද් නම් සමමුඛාවිනය පිළිරු වූ නො දැකුමින් සන්තිනද්.

7. අධිමතාදී සබස තෙමේ “මේ දහම ය. මේ විනය ය මේ ආර්ථික-
 ආසනය, මෙය ගණුම, මෙය රුක්ව” කි ධර්මාදී පුභුලාට කතවයි කිතවයි.
 දක්වයි. පුතපුතා දක්වයි. පෙත්වයි පුතපුතා පෙත්වයි. ඉදින් මෙසේ ඒ
 අධිකරණය සන්තිදේ නම් සමමනාවිනය පිළිරු වූ තො දැනුමින් සන්තිදේ.

8. අධිවෘද්ධි සබ්සිඩි තෙමේ “මේ දහම ය මේ විනය ය මේ ශාන්තා-
ශාසන ය, මෙය ගණිවිල්ල, මෙය රුස්සවුල්”යි. ධර්මයේ බොහෝ මනුෂ්‍යත්ව
ගුණවලට. සිතවලට. දත්තවලට. පුනපුනා දත්තවලට පෙන්වයි. පුනපුනා පෙන්වයි.
ඉදින් ඒ අධිකරණය මෙසේ සන්නිදේ නම් සම්මුතාපිනය පිළිබඳ වූ
කො දැනුමින් සන්නිදේ.

9. අධිමැදි සබස තෙමේ “මේ දහම ය මේ චිතය ය මේ ශාස්තෘ-
ගසාන ය, මෙය ගණ්ණව, මෙය රුස්වසි ධර්මවාදී සබසයාට හභවයි. සිතවයි.
දක්වයි. පුනපුනා දක්වයි. පෙත්වයි. පුනපුනා පෙත්වයි. ඉදින් මෙසේ
ඒ අතිකරණය සන්තිදේ නම් සමමුඛාචිතය පිළිරු වූ නො දැනුමින්
සන්තිදේ යි.

අධිපතිවරයාගේ නම.

ဂမ္ဘီရ, ဦးနှစ်ခွက်

1. බමුවාදී පුද්ගල තෙමේ “මේ දහම ය මේ විනය ය මේ ආඤාආසන ය, මෙය ගණ්‍යව, මෙය රුස්ව”යි අබමුවාදී පුද්ගලයාට හඟවයි. සිතවයි. දක්වයි පුනපුනා දක්වයි. බලවයි. පුනපුනා බලවයි. ඉදින් මෙසේ ඒ අධිකරණය සන්තිදේ නම් සමුඛාවිනය වූ දහැමින් සන්තිදේ.

2. බමමවාදී ප්‍රභන්‍යයෝ අබමමවාදී සමබ්‍රහ්මය සඤ්ඤාපෙති නිෂ්කාපෙති පෙතෙති අනුපෙතෙති දසෙසසති අනුදසෙසසති: “අයං බමමො, අයං විනයො, ඉදං සන්ධිසාසනං, ඉමං ගණනථ, ඉමං රොවෙථා”ති. එවිඤ්ඤා නං අභිකරණං. වුපසමමති, බමමෙන වුපසමමති සමමුඛාචිතයෙන.

3. බමමවාදී ප්‍රයත්නය අබමමවාදී සබස සංකීර්ණයෙන් නිෂ්කායෙන් පෙනෙකි අනුපෙතෙකි දසෙසනි අනුදසෙසනි: “අයං බමමො, අයං විනසො, ඉදං සඤ්ඤාසනං, ඉමං ගණනාති, ඉමං ඡරාපවති”නි. එවසෙද්ව තං අධිකරණං වුපසමමති, බමමෙන වුපසමමති යමමුඛාවිනසෙන.

4 බමමවාදී සම්බන්ධයෙන් අබමමවාදීන් ප්‍රශ්නයට සඳහන් කරන්නා වූ ප්‍රකාශනයන් පෙනෙන්නා වූ අනුප්‍රේෂණයන් දක්වන්නා වූ අනුදේශනයන්: “අයං බමමො, අයං චිතයො, ඉදං සජ්ඣාසනං, ඉමං ගණනාති, ඉමං රොවෙති”නි. එවන් අයුතුකම් අධිකාරණයෙන් වැළකීමට, බමමන වූ සමමති සම්බන්ධයෙන්.

5. බමමවාදී සමබ්‍රහ්මා අබමමවාදී සමබ්‍රහ්මා සංඝසංග්‍රහයාණී නිජා-
පෙනානි පෙනෙබ්‍රහ්මානි අනුපෙනෙබ්‍රහ්මානි අසංසන්නානි අනුදසෙසන්නානි: “අයං
බමමො, අයං විතයො, ඉදං සච්ඡිකාසනං, ඉමං ගණනථ, ඉමං රොවෙථා”ති.
එවංඥෙව තං අධිකරණං ච්චසමමති, බමමෙන ච්චසමමති සමමබ්‍රහ්මිකයෙන.

6. බලවතාදී සම්බන්ධතා අබලවතාදී සමූහ සංකල්පයෙන් නිශ්චයයෙන් පෙනෙන්නට ඇතිව පෙනෙන්නට දැක්වෙන්නට ඇතිදැක්වෙන්නට: “අයං බලවතා, අයං විනයයා, ඉදං සම්මතසංගතං, ඉමං ගණනාති, ඉමං රොවෙති” නි. එවැනිවන අතිශයෝක්තියක් වුවද, බලවතා, විනයයා, සම්මතසංගතං, ගණනාති, රොවෙති” නි. එවැනිවන අතිශයෝක්තියක් වුවද, බලවතා, විනයයා, සම්මතසංගතං, ගණනාති, රොවෙති” නි.

7. බමමවාදී සමෛකයා අබමමවාදී. ප්‍රකාශය සඳහා පෙනී නිශ්චයයෙන් පෙනෙන්නේ අනුප්‍රේමයෙන් දෙසෙන්නේ අනුදේශයකි: “අයං බමමො, අයං විතමො, ඉදං සන්ත්‍රාසනං, ඉමං ගණනාති, ඉමං රොවෙති” කි. එවකෙදී නං අධිකරණය ව්‍යවස්ථාපිත, බමමන ව්‍යවස්ථාපිත සම්මතයකි.

8. බමමවාදී සමිතියා අබමමවාදී සමබහුල සඤ්ඤාපෙති නිජ්ඣාපෙති පෙතෙති අනුපෙතෙති දසොති අනුදසොති: “අයං බමමො, අයං විතයො, ඉදං සජ්ජසාහනං, ඉමං ගණහථ, ඉමං රොවෙථා”ති. එවඤ්ඤා නං අධිකරණං වුපසමති, ධම්මෙන වුපසමති සමමුඛාචිතයෙන

9. බමවැදි සබෙසා අබමවැදිං සබසං සඤ්ඤාමනී තිස්සාපෙනි පෙකෙබ්බි අනුපෙකෙබ්බි දසෙසාති අනුදසෙසාති “අයං බමෙමා අයං චිතයො, ඉදං සන්තිසාසනං, ඉමං භණ්ණාති, ඉමං රොචෙති”ති. එවඤ්ඤා නං අධිකරණං වුපසමමති, බමෙමන වුපසමමති සමමුඛාචිතයෙනාති.

2. බමුවාදී පුද්ගල තෙමේ “මේ දහම ය මේ විනය ය මේ ශාස්තෘ-
ශාසනය මෙය ගණිවු මෙය රැස්වවුයි අබමුවාදී බොහෝ මහණුන්ට
හඟවයි. සිතවයි. පෙන්වයි. පුතපුතා පෙන්වයි. දක්වයි. පුතපුතා දක්වයි.
ඉදින් මෙසේ එ’ අභිකරණය සන්තිදේ නම් සමමුඛාචනය වූ දැනැමින්
සන්තිදේ

3. බමුණාදී පුද්ගල තෙමේ “මේ දහම ය මේ විනය ය මේ ශාස්තා-
ශාසන ය මෙය ගණ්ණව මෙය රූපව”යි අබමුණාදී සචක්‍යයට හඟවයි. සිතවයි.
පොත්වයි. පුතපුතා පොත්වයි. දක්වයි. පුතපුතා දක්වයි. ඉදින් මෙසේ ඒ
අධිකරණය සන්තිදේ නම් සමමුඛචිතය වූ දහාමින් සන්තිදේ.

4. බම්මාදී බොහෝ මතභේද “මේ දහම ය මේ විනය ය මේ ශාසනා-
ශාසනය මෙය ගණ්‍යව මෙය රුජ්ව”යි අබම්මාදී පුද්ගලයාට හඟවත්. හිතවත්.
පෙත්වත්. පුත්‍රපුතා පෙත්වත්. දත්වත්. පුත්‍රපුතා දත්වත්. ඉදිත් මෙසේ ඒ
අසිකරණය සන්තියදේ නම් සම්මුඛාපනය ව දහමින් සන්තියදේ.

5. යම්වාදී බොහෝ මතයන්හි “මේ දහම ය මේ විනය ය මේ ශාස්තෘ-ශාසන ය මෙය ගණිවූ මෙය රැස්වූ”යි අයම්වාදී බොහෝ මතයන්ට කතවත්. සිතවත්. පෙන්වත්. පුනපුනා පෙන්වත්. දක්වත්. පුනපුනා දක්වත්. ඉදින් මෙසේ ඒ අධිකරණය සන්තිදේ නම් සමුදායිකය වූ දහමින් සන්තිදේ.

6. බම්මාදී බොහෝ මහණනු “මේ දහම ය. මේ විනය ය මේ ශාසනා-
ශාසන ය මෙය ගණුට මෙය රැස්ව”යි අබම්මාදී සංඝයාට හතවත්.
සිතවත්. පෙන්වත්. පුනපුනා පෙන්වත්. දක්වත්. පුනපුනා දක්වත්.
ඉදින් මෙසේ ඒ අධිකරණය සන්තිදේ නම් සමමුඛාචිනය වූ දූතෑමින්
සන්තිදේ.

7. බම්බාදී සබස තෙමේ “මේ දහම ය මේ විනය ය මේ ශාස්තෘ-
ශාසනය මෙය ගණ්‍යව මෙය රුස්ව”කි අබ්ම්බාදී පුද්ගලයාට හතවයි,
සිතවයි, පෙන්වයි, ප්‍රනප්‍රතා පෙන්වයි, දක්වයි, ප්‍රනප්‍රතා දක්වයි, ඉදින්
මෙසේ ඒ අධිකරණය සන්තිදේ නම් සමමුඛාවනය වූ දහමින් සන්තිදේ.

8 බමුවාදී සහසි තෙමේ “මේ දහම ය මේ විනය ය මේ ශාස්තෘශාසන ය මෙය ගණිවු මෙය රැස්වවු”යි අබමුවාදී බොහෝ මහණුන්ට කතවයි. සිතවයි. පෙන්වයි. පුතපුතා පෙන්වයි. දක්වයි. පුතපුතා දක්වයි. ඉදින් මෙසේ ඒ අධිකරණය සන්තිදේ නම් සමුඛාවිනය වූ දහමින් සන්තිදේ.

9. බම්මාදී සබ්බ තෙමේ “මේ දුකම ය මේ විනය ය මේ ශාන්තාශාසන ය මෙය ගණ්ඨ මෙය රුක්ඛ”යි අබ්මාදී සබ්බයාට කතවයි. සිතවයි, පෙන්නවයි, පුනපුනා පෙන්නවයි, දක්වයි. පුනපුනා දක්වයි. ඉදින් මෙසේ ඒ අධිකරණය සන්නිදේ නම් සමමබාවිනය වූ දහමින් සන්නිදේ යි.

බමුවාදිනවකං නිමි.

2. සතිපිනසො

1. තෙන සමයෙන බුද්ධො භගවා රාජගහෙ විහරති වෙළවනෙ කලඤ්ඤානිවාසෙ. තෙන ඛො පන සමයෙන ආයස්මතා දබ්බමලපුත්තෙන ජාතියා සත්තවස්සෙන අරහත්තං සච්ඡිකතං ගොති. යං කිඤ්චි සාවකෙන පනතබ්බං, සබ්බං තෙන අනුප්පත්තං ගොති. තඤ්ච වස්ස කිඤ්චි උත්තරිං කරණීයං¹, කතස්ස වා පතිවසො. අථ ඛො ආයස්මතො දබ්බස්ස මලපුත්තස්ස රහොගතස්ස පතිසලලීනස්ස² එවං වෙනසො පරිචිතකොතො උද්පාදි: මයා ඛො ජාතියා සත්තවස්සෙන අරහත්තං සච්ඡිකතං. යං කිඤ්චි සාවකෙන පනතබ්බං, සබ්බං මයා අනුප්පත්තං. තඤ්ච ව මෙ කිඤ්චි උත්තරිං කරණීයං, කතස්ස වා පතිවසො. කිනත්ත ඛො අහං සම්බ්සස්ස වෙය්‍යාවච්චං කරොය්‍ය”නති. අථ ඛො ආයස්මතො දබ්බස්ස මලපුත්තස්ස එතදුතොසි: “යනත්තනාහං³ සම්බ්සස්ස සෙනාසනඤ්ච පඤ්ඤාපෙය්‍යං⁴, භත්තාති ව උද්දිසෙය්‍ය”නති.

2. අථ ඛො ආයස්මා දබ්බො මලපුත්තො සායනසමයං පතිසලලාතා වුට්ඨිකො යෙන භගවා තෙනුපසඛිකම්. උපසඛිකම්භා භගවත්තං අභිවාදෙත්වා එකමන්තං නිසීදි. එකමන්තං නිසීන්තො ඛො ආයස්මා දබ්බො මලපුත්තො භගවත්තං එතදුවොච: “ඉධ මයං භන්තෙ රහොගතස්ස පතිසලලීනස්ස එවං වෙනසො පරිචිතකොතො උද්පාදි: “මයා ඛො ජාතියා සත්තවස්සෙන අරහත්තං සච්ඡිකතං. යං කිඤ්චි සාවකෙන පනතබ්බං සබ්බං මයා අනුප්පත්තං. තඤ්ච ව මෙ කිඤ්චි උත්තරිං කරණීයං, කතස්ස වා පතිවසො. කිනත්ත ඛො අහං සම්බ්සස්ස වෙය්‍යාවච්චං කරොය්‍ය”නති. තස්ස මයං භන්තෙ එතදුතොසි: “යනත්තනාහං සම්බ්සස්ස සෙනාසනඤ්ච පඤ්ඤාපෙය්‍යං, භත්තාති ව උද්දිසෙය්‍ය”නති. ඉච්ඡාමහං භන්තෙ සම්බ්සස්ස සෙනාසනඤ්ච පඤ්ඤාපෙය්‍යං, භත්තාති ව උද්දිසිතුනති. “සාධු සාධු දබ්බ, තෙන හි ත්වා දබ්බ, සම්බ්සස්ස සෙනාසනඤ්ච පඤ්ඤාපෙති, භත්තාති ව උද්දිසාති”ති. එවං භන්තෙති ඛො ආයස්මා දබ්බො මලපුත්තො භගවතො පච්චෙය්‍යොසි.

3. අථ ඛො භගවා එතස්මිං නිදනෙ එතස්මිං පකරණෙ ධම්මං කථං කරවා හිනත්ත ආමන්තොසි: තෙන හි හික්ඛිතෙව සම්බ්සා දබ්බං මලපුත්තං සෙනාසනපඤ්ඤාපකඤ්ච භගතුද්දසකඤ්ච සමමන්තතු. එවිඤ්ච පන හික්ඛිතෙව සමමන්තිතබ්බො: පස්මිං දබ්බො යාවිතබ්බො. යාවිත්වා ව්‍යතෙනන හිනත්තො පට්ටලෙන සම්බ්සා ඤාපෙතබ්බො:

“සුණාතු මෙ භන්තෙ සම්බ්සා: යදි සම්බ්සස්ස පනතකලං සම්බ්සා ආයස්මත්තං දබ්බං මලපුත්තං සෙනාසනපඤ්ඤාපකඤ්ච භගතුද්දසකඤ්ච සමමන්තොය්‍ය. එසා ඤානති.

1. උත්තරිකරණීයං - මජ්ඣං, සො.

2. පටිසලලීනස්ස, මජ්ඣං.

3. යං නුතනාහං, මජ්ඣං.

4. පඤ්ඤාපෙය්‍යං, මජ්ඣං.

2. සතිවිනය

1. එ සමයෙහි භාග්‍යවන් බුදුරජානන් වහන්සේ, රජගහනුවර සම්පයෙහි කලාදකනිවාස නම් චෛද්‍යවාරාමයෙහි වැඩවසන සේක. එ කල්හි උපන් සත්වස් ඇති ආයුෂමත් දබ්බ මලාපුත්‍ර විසින් රහත්බව පසක් කරණ ලද්දේ වෙයි. සත්වකු විසින් පාෂණිය යුතු (ලැබිය යුතු) යම් කිසිවක් ඇත්නම් ඒ සියල්ල උනු විසින් ලබන ලද්දේ වෙයි. උනු මත්තෙහි කටයුතු කිසිවක් ද නැත. කරණ ලද්දෙහි නැවත වැඩීමක් ද නැත. ඉක්බිති එකලා ව විවෙකයෙන් හුන් ආයුෂමත් දබ්බමලාපුත්තට මෙබඳු විතතවිතකීයෙක් පහළ විය: “උපතින් සත් වස් ඇති මා විසින් රහත්බව පසක් කරණ ලදී. සත්වකු විසින් ලැබිය යුතු යම් කිසිවක් වේ නම් මවිසින් ඒ සියල්ල ලබන ලදී. මට මතු කටයුතු කිසිවක් ද, කරණ ලද්දෙහි නැවත වැඩීමක් ද නැත. මම සහනට වතාවතක් කරනෙමි නම් කිමිදෙයි. ඉක්බිති ආයුෂමත් දබ්බමලාපුත්තට මෙබඳු සිතෙක් විය: මම සහනට සෙතසුන් ද පතවමි නම් බත් ද උදෙසමි නම් මනාමැනු”යි.

2. ඉක්බිති ආයුෂමත් දබ්බමලාපුත්ත තෙමේ සවස්කල පිළිසලතින් නැගී සිටියේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වෙත එළඹියේ ය එළඹ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැද එකත්පස් ව ගින. එකත්පස් ව හුන් මලාපුත්ත ආයුෂමත් දබ්බ තෙමේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙය සැල කෙළේ ය: “වහන්ස, මෙහි එකලා ව විවෙකයෙන් හුන් මට මෙබඳු සිත්හසරෙක් පහළ විය: උපතින් සත්වස් ඇති මා විසින් රහත්බව පසක් කරණ ලදී. සත්වකු විසින් යම් කිසිවක් ලැබිය යුතු නම් ඒ සියල්ල මවිසින් ලබන ලදී. මතු කිසි කටයුත්තක් ද මට නැත කරණ ලද්දෙහි නැවත වැඩීමක් ද නැත. මම සහනට වතාවතක් කරමි නම් කිමිදු”යි. වහන්ස, ඒ මට මෙබඳු සිතෙක් විය: “මම සහනට සෙතසුන් ද පතවමි නම් බතුදු උදෙසමි නම් මනා මැනු”යි. “වහන්ස, මම සහනට සෙතසුන් පතවන්නට ද බත් උදෙසන්නට ද කැමැත්තෙමි”යි. “දබ්බ මැනැවි. මැනැවි. දබ්බ එසේ නම් සහනවතෙ සෙතසුන් ද පතවවු. බතුදු උදෙසවු” යි. එසේ ය වහන්සැයි ආයුෂමත් දබ්බමලාපුත්ත තෙමේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේට පිළිවදන් දිති.

3. ඉක්බිති භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මේ නිදානයෙහි මේ ප්‍රකාශයෙහි දෘඪාත්මකතා කොට භික්ෂුන් ඇමතු සේක: මහණෙනි, එසේ නම් සඛ්‍ය තෙමේ දබ්බමලාපුත්ත සෙතසුන් පතවන්නකු කොට ද බත් උදෙසන්නකු කොට ද සමමත කෙරේවා. මහණෙනි, මෙසේ සමමත කළ යුතු: පළමු කොට දබ්බ යැද්ද යුතු. යැද වියත් පබල මහණකු විසින් සඛ්‍ය තෙමේ දූන්විය යුතු:

“වහන්ස, සඛ්‍ය තෙමේ මා වදන් අසාවා: ඉදින් සහනට පාෂණිය කල් ඇත්තේ නම් සඛ්‍ය තෙමේ ආයුෂමත් දබ්බමලාපුත්ත සෙතසුන් පතවන්නකු කොට ද බත් උදෙසන්නකු කොට ද සමමත කරන්නේ ය. මේ දූන්වීම යි.

සුණාභු මෙ භනොන සබ්බසා: සබ්බසා ආයසමනනං දබ්බං මලලුප්පනනං සෙනාසනපඤ්ඤාපකඤ්ච භනතුදෙදසකඤ්ච සමමනනති. යස්සයසමතො බමති ආයසමතො දබ්බස්ස මලලුප්පනනස්ස සෙනාසනපඤ්ඤාපකස්ස ච භනතුදෙදසකස්ස ච සමමුති¹. සො භුණ්හස්ස යස්ස නකඛමති සො භාසෙය්‍ය.

සමමතො සබ්බසන ආයසමා දබ්බා මලලුප්පනනා සෙනාසන - පඤ්ඤාපකො ච භනතුදෙදසකො ච. බමති සබ්බස්ස. තස්මා භුණ්හී. එවමෙතං ධාරයාමි²ති.

4. සමමතො ච පනායසමා දබ්බා මලලුප්පනනා සභාගානං සභාගානං භික්ඛුනං³ එකජ්ඣං සෙනාසනං පඤ්ඤාපෙති. යෙ තෙ භික්ඛු සුත්තනනිකා තෙසං එකජ්ඣං සෙනාසනං පඤ්ඤාපෙති “තෙ අඤ්ඤමඤ්ඤං සුත්තනනං සභාගාසිස්සන්ති”ති. යෙ තෙ භික්ඛු විතරාධරා තෙසං එකජ්ඣං සෙනාසනං පඤ්ඤාපෙති “තෙ අඤ්ඤමඤ්ඤං විනයං විනිච්ඡිතිස්සන්ති”⁴ති. යෙ තෙ භික්ඛු ධම්මකපිකා තෙසං එකජ්ඣං සෙනාසනං පඤ්ඤාපෙති “තෙ අඤ්ඤමඤ්ඤං ධම්මං සාකච්ඡිස්සන්ති”ති. යෙ තෙ භික්ඛු ක්කාසිනො තෙසං එකජ්ඣං සෙනාසනං පඤ්ඤාපෙති “තෙ අඤ්ඤමඤ්ඤං න ව්‍යාබාධිස්සන්ති”ති. යෙ තෙ භික්ඛු තීරව්‍යානකපිකා කායදබ්බිබ්බුලා⁵ විතරන්ති, තෙසමපි එකජ්ඣං සෙනාසනං පඤ්ඤාපෙති “ඉමායපිමෙ⁶ ආයසමනනා⁷ රතියා අච්ඡිස්සන්ති”ති. යෙපි තෙ⁸ භික්ඛු විකාලෙ ආගච්ඡන්ති, තෙසමපි තෙජරා - ධාතුං සමාපජ්ජන්ති තෙනෙව ආලොකෙන සෙනාසනං පඤ්ඤාපෙති.

5. අපිස්සු භික්ඛු සඤ්චිච්ච විකාලෙ ආගච්ඡන්ති “මයං ආයසමතො දබ්බස්ස මලලුප්පනනස්ස ඉද්ධිපාටිකාරියං පසසිස්සාමා”ති. තෙ ආයසමනනං දබ්බං මලලුප්පනනං උපසංඝිකම්භිච්ච එවං වදෙන්නති: “අමහාකං ආට්ඨසො දබ්බ සෙනාසනං පඤ්ඤාපෙති”ති. තෙ ආයසමා දබ්බා මලලුප්පනනා එවං වදෙති: කන්ද ආයසමනනා ඉච්ඡන්ති? කස්ස පඤ්ඤාපෙති? තෙ සඤ්චිච්ච දුරෙ අපදිස්සන්ති: “අමහාකං ආට්ඨසො දබ්බ හිජ්ඣකුටෙව පබ්බතෙ සෙනාසනං පඤ්ඤාපෙති. අමහාකං ආට්ඨසො වොරපපාතෙ සෙනාසනං පඤ්ඤාපෙති. අමහාකං ආට්ඨසො ඉසිතිලිපස්සෙ කාලසිලායං සෙනාසනං පඤ්ඤාපෙති. අමහාකං ආට්ඨසො වෙහාරපස්සෙ සත්තපණ්ණිගුහායං සෙනාසනං පඤ්ඤාපෙති. අමහාකං ආට්ඨසො සිත්තවතෙ සප්පසොණ්ණිකපබ්බාරෙ සෙනාසනං පඤ්ඤාපෙති. අමහාකං ආට්ඨසො ගොතමකඤ්ජරායං⁹ සෙනාසනං පඤ්ඤාපෙති. අමහාකං ආට්ඨසො නික්ඛකකඤ්ජරායං¹⁰ සෙනාසනං පඤ්ඤාපෙති. අමහාකං ආට්ඨසො තපොදකඤ්ජරායං¹¹ සෙනාසනං පඤ්ඤාපෙති. අමහාකං ආට්ඨසො ජීවකම්බවතෙ සෙනාසනං පඤ්ඤාපෙති. අමහාකං ආට්ඨසො මද්දකුච්ඡිසමි¹² මිගදුගෙ සෙනාසනං පඤ්ඤාපෙති”ති.

1. සමමති - සො.

3. විනිච්ඡිස්සන්ති - PTS.

5. ඉමායපි ඉමෙ - PTS.

7. යෙ තෙ - සී 1, 2.

9. නික්ඛකකඤ්ජරායං - මජ්ඣ. සො.

2. සභාගානං භික්ඛුනං - මජ්ඣ.

4. කායදුග්ගිබ්බුලා - මජ්ඣ. සො. සී 1.

6. ආයසමනනා - සී 1, 2 සී 1.

8. ගොතමකකඤ්ජරායං - මජ්ඣ.

10. කප්පකකඤ්ජරායං - සී 1 මජ්ඣ.

11. මද්දකුච්ඡිසමි - මජ්ඣ. සො.

වගන්තිය, සබ්බ කෙමේ මාගේ වදන අසාවා. සබ්බ කෙමේ ආයුෂමත් දබ්බමලලපුතු සෙනසුන් පනවන්නකු කොට ද බත් උදෙසාත්තකු කොට ද සමමත කෙරෙයි. ආයුෂමත් දබ්බමලලපුතු සෙනසුන් පනවන්නකු කොට ද බත් උදෙසාත්තකු කොට ද සමමත කිරීම යම් ආයුෂමතකුනට රැස්වේ නම් හෙ කෙමේ නිහඬ වන්නේ ය. යමකුනට රිසි නො වේ නම් හෙ කෙමේ බණන්නේ ය.

සහ විසින් ආයුෂමත් දබ්බමලලපුත්තෙමේ සෙනසුන් පනවන්නකු කොට ද බත් උදෙසාත්තකු කොට ද සමමත කරණ ලදී. සහනට රිසියෙයි. එහෙයින් නිහඬය. මෙසේ මෙය දරමි”යි.

4. සමමත කරණ ලද ආයුෂමත් දබ්බ මලලපුත්තෙමේ සභාග සභාග භික්ෂුන්ට එක්තැනෙක සෙනසුන් පනවයි: යම් භික්ෂුහු සුත්‍රානානිකයෝ නම් ‘ඔහු ඔවුනොවුන් සුත්‍රානාන සභායනා කරන්නාහ’ යි ඔවුනට එක්තැනෙක සෙනසුන් පනවයි. යම් භික්ෂුහු විනයධරයෝ නම් ‘ඔහු ඔවුනොවුන් විනය විසදන්නාහ’ යි ඔවුනට එක්තැනෙක සෙනසුන් පනවයි. යම් භික්ෂුහු ධර්මකපිකයෝ (ආභිධම්මකයෝ) නම් ‘ඔහු ඔවුනොවුන් ධර්ම සාකච්ඡා කරන්නාහ’ යි ඔවුනට එක්තැනෙක සෙනසුන් පනවයි. යම් භික්ෂුහු ධ්‍යානලාභීහු නම් ‘ඔහු ඔවුනොවුන් නොපෙළන්නාහ’ යි ඔවුනට එක්තැනෙක සෙනසුන් පනවයි. යම් භික්ෂුහු තීරස්විත කථා ඇති ව කය තරකිරීමෙහි තත්පරව වෙසෙත් නම් ‘මේ ආයුෂමත්හු මේ තීරස්විත කථා රතියෙහු වෙසෙන්නාහ’ යි ඔවුනට ද එක්තැනෙක සෙනසුන් පනවයි. යම් භික්ෂුහු නොකල්හි පැමිණෙත් නම් ඔවුනට ද තෙජොධාතුටට සමවාද ඒ ආලෝකයෙන් ම සෙනසුන් පනවයි.

5. භික්ෂුහු දූත දූත ‘අපි ආයුෂමත් දබ්බමලලපුතුගේ ඉදුපෙළහර දක්නමෝ’ යි නොකල්හි නිතර පැමිණෙත්. ඔහු ආයුෂමත් දබ්බමලලපුතු වෙත එළඹ ඇවැත්නි, දබ්බයෙහි, අපට සෙනසුන් පනවාලව යි මෙසේ කියත්. ආයුෂමත් දබ්බමලලපුත්තෙමේ ඔවුනට ‘ආයුෂමත්හු කොතැන්හි කැමැති වෙදද, කොතැන්හි පනවමි ද’ යි මෙසේ කියයි. ඔහු දූත දූත දුර තැන් දක්වත්. “ඇවැත්නි, අපට ගිජුකුළුපව්වෙහි සෙනසුන් පනවාලව. ඇවැත්නි, අපට සොරපව්වෙහි සෙනසුන් පනවාලව. ඇවැත්නි, අපට ඉසිතිලිපස කළුගල්තලායෙහි සෙනසුන් පනවාලව. ඇවැත්නි, අපට වෙනාරපව්වස සත්පත්භෝගෙහි සෙනසුන් පනවාලව. ඇවැත්නි, අපට සිතවෙන්නෙහි නාකෙම්බෙයදෙහි සෙනසුන් පනවාලව. ඇවැත්නි, අපට නොයුම් කඳුරැලියෙහි සෙනසුන් පනවාලව. ඇවැත්නි, අපට නිඞ්ථි කඳුරැලියෙහි සෙනසුන් පනවාලව. ඇවැත්නි, අපට තපොද කඳුරැලියෙහි සෙනසුන් පනවාලව. ඇවැත්නි, අපට හුණුදිය අරමෙහි සෙනසුන් පනවාලව. ඇවැත්නි, අපට ජීවක අඹවෙනෙහි සෙනසුන් පනවාලව. ඇවැත්නි, අපට මදදකුළු නම් මුවලාචිහි සෙනසුන් පනවාලව” යි.

6. තෙසං ආයස්මා දබ්බො මලපුත්තො තෙජෝධාතුං සමාපජ්ඣිතා අභිතුලියා ජලමානාය පුරතො පුරතො ගච්ඡති. තෙපි තෙනෙව ආලොකෙන ආයස්මතො දබ්බස්ස මලපුත්තස්ස පිට්ඨිතො පිට්ඨිතො ගච්ඡති. තෙසං ආයස්මා දබ්බො මලපුත්තො එවං සෙනාසනං පඤ්ඤාපෙති: අයං මඤ්ඤො, ඉදං පීඨං, අයං භිසි, ඉදං කිළ්මාහනං¹, ඉදං චචචට්ඨානං, ඉදං පස්සාවට්ඨානං, ඉදං පානීයං, ඉදං පරිභොජනීයං, අයං කතතරදණ්ඩො, ඉදං සංඝස්ස කන්තකණ්ඩානං², ඉමං කාලං පච්ඡිතබ්බං, ඉමං කාලං නිකමිතබ්බතී. තෙසං ආයස්මා දබ්බො මලපුත්තො එවං සෙනාසනං පඤ්ඤාපෙති පුනඳෙව වෙච්චනං පච්චාගච්ඡති.

7. තෙන බො පන සමයෙන මෙනාසිගුමමජ්ඣා³ භික්ඛු නවකා වෙච්ච හොනති අප්පුඤ්ඤා ව. යාති සංඝස්ස ලාමකාති සෙනාසනාති තාති තෙසං පාපුණ්ණති ලාමකාති ව භතතාති. තෙන බො පන සමයෙන රාජගහෙ මනුස්සා ඉච්ඡන්ති ථෙරානං භික්ඛුනං අභිසංඛාරිකං දුතුං - සප්පිමපි තෙලමපි උත්තරිතභිගමපි. මෙනාසිගුමමජ්ඣානං පන භික්ඛුනං පාකතිකං දෙනති - යථාරථං⁴ කණ්ණජකං⁵ බිලඞ්ගුත්ථියා. තෙ පච්ඡාභතනං පිණ්ඩපාතපටිකකන්තො ථෙරෙ භික්ඛු පුච්ඡන්ති: 'තුමහාකං ආට්ඨසො භතතග්ග කිං අහොසි, තුමහාකං කිං අහොසි'ති. එකවෙච්ච ථෙරා එවං වදෙනති: 'අමහාකං ආට්ඨසො සප්පි අහොසි. තෙලං අහොසි. උත්තරිතභිගං අහොසි'ති. මෙනාසිගුමමජ්ඣා³ පන භික්ඛු එවං වදෙනති: අමහාකං ආට්ඨසො න කිඤ්චි අහොසි - පාකතිකං යථාරථං⁴ කණ්ණජකං - බිලඞ්ගුත්ථියන්ති.

8. තෙන බො පන සමයෙන කල්‍යාණන්තරිකො ගහපති සංඝස්ස වතුකභතනං දෙති නිවච්ඡතනං. සො භතතග්ග සපුත්තදුරො උපතිට්ඨිතො පරිච්ඡිත- අඤ්ඤා ඔදනෙන පුච්ඡන්ති, අඤ්ඤා සුපෙත පුච්ඡන්ති, අඤ්ඤා තෙලෙන පුච්ඡන්ති, අඤ්ඤා උත්තරිතභිගෙන පුච්ඡන්ති. තෙන බො පන සමයෙන කල්‍යාණන්තරිකස්ස ගහපතීනො භතනං ස්වාතනාය මෙනාසිගුමමජ්ඣානං භික්ඛුනං උද්දිට්ඨං හොති. අථ බො කල්‍යාණන්තරිකො ගහපති ආරාමං අගමාසි කෙතව්දෙව කරණීයෙන. සො යෙනායස්මා දබ්බො මලපුත්තො තෙනුපසංකමි. උපසංකමිත්වා ආයස්මනං දබ්බං මලපුත්තං අභිවාදෙත්වා එකමන්තං නිසීදි. එකමන්තං නිසින්නං බො කල්‍යාණන්තරිකං ගහපති ආයස්මා දබ්බො මලපුත්තො ධම්මියා කථාය සන්දස්සෙසි, යමාදපෙසි, සමුත්තෙතජෙසි, සමපහංසෙසි.

9. අථ බො කල්‍යාණන්තරිකො ගහපති ආයස්මතා දබ්බෙන මලපුත්තෙන ධම්මියා කථාය සන්දස්සෙතො සමාදට්ඨතො සමුත්තෙතජ්ඣො සමපහංසිතො ආයස්මනං දබ්බං මලපුත්තං එකදවොච: කස්ස භනෙන අමහාකං සරෙ ස්වාතනාය භතනං උද්දිට්ඨන්ති? මෙනාසිගුමමජ්ඣානං බො ගහපති භික්ඛුනං තුමහාකං සරෙ ස්වාතනාය භතනං උද්දිට්ඨන්ති. අථ බො කල්‍යාණන්තරිකො ගහපති අනන්තමනො අහොසි: කථා භි නාම පාටතික්ඛු අමහාකං සරෙ භුඤ්ජස්සන්තිති. සරං ගන්ත්වා දසිං ආණාපෙසි: "යෙ ජෙ සෙව භතතිකා ආගච්ඡන්ති, තෙ කොට්ඨකෙ ආසනං පඤ්ඤාපෙත්වා කණ්ණජකො බිලඞ්ගුත්ථියෙන පරිච්ඡිතා"ති. එවං අය්‍යාති බො සා දසී කල්‍යාණන්තරිකස්ස ගහපතීනො පච්චස්සෙසි.

1. බිලඞ්ගුත්ථියා - මජ්ඣං.

2. කන්තකණ්ඩානං, සිමු.

3. මෙනාසිගුමමජ්ඣා - මජ්ඣං.

4. යථාරථං, මජ්ඣං.

5. කණ්ණජකං - ඝායා.

6. ආයුෂමත් දබ්බමලපුත්තේ තෙමේ තෙජෝධාතුවට සමවැද ඇතිල්ල දුල්වෙන ඵලියෙන් ඔවුන්ට පෙරවු ව පෙරවු ව යෙයි. ඔහු ද ඵ් ඵලියෙන් ම ආයුෂමත් දබ්බ මලපුත්තේ පිටුපස පිටුපස යෙත්. ආයුෂමත් දබ්බමලපුත්තේ තෙමේ ඔවුන්ට මෙසේ සෙනසුන් පනවයි: මේ ඇද ය, මේ පුටු ව ය, මේ බිඳ ය, මේ කොට්ටි ය, මේ වැසිකිළිය ය, මේ කෙසකිළිය ය, මේ පැන් ය, මේ පිරිමොදුනි ජල ය, මේ සාරය පිය, මේ සතුන්ගේ කතිකාවත ය, මේ කල පිටිය ය යුතු, මේ කල නික්මිය යුතු යි. ආයුෂමත් දබ්බමලපුත්තේ තෙමේ ඔවුන්ට මෙසේ සෙනසුන් පනවා තැවත වෙළවතයට පෙරලා එයි.

7. එසමයෙහි මෙතනියභූමමජක මහණහු තවකයෝ ද මද පිණැන් තෝ ද වෙති. සබ්බසාගේ යම් ලමු සෙනසුන් ද ලමු බත් ද වෙන් තම් ඔහු ඔවුන්ට පැමිණෙති. එ සමයෙහි රජගහනුවර ඕනිස්සු තෙර මහණුන්ට නොයෙක් දෑයින් මැතැවින් සකස් කල බොජුන් - ගිතෙල් ද තෙල් ද මසවුළු ද දෙන්නට කැමැති වෙත්. මෙතනියභූමමජක මහණුන්ට කැබ්-කලකැද දෙවෙති කොට ඇති පිසු පරිදි නිමුඩුසාලේ පියවි බත දෙත්. ඔහු පසු බත පිණිසානසයන් වැලකුණු “ඇවැත්නි, තොපගේ බත්-හලෙහි කීමෙන් වී ද තොපගේ බත්හලෙහි කීමෙන් වී ද?” යි තෙරමහණුන් පුළුවුසින්. ඇතැම් තෙරහු “ඇවැත්නි, අපට ගිතෙල් වී ය. තෙල් වී ය. මසවුළු” යයි මෙසේ කියත්. මෙතනියභූමමජක මහණහු “ඇවැත්නි අපට කැබ් දෙවෙති කොට ඇති පිසු පරිදි නිමුඩුසාලේ පියවි බත හැර කිසිවක් නො වී ය” යි මෙසේ කියත්.

8. එ සමයෙහි කල්‍යාණහතනික ගැහැව් තෙමේ සහනට නිතිබත් කොට බත් සතරක් දෙයි. හෙ තෙමේ අඹුදරුවන් සමඟ බත්හලෙහි එළඹ සිට වලඳවයි. අන්තූ බතින් පුළුවුසින්. අන්තූ සුපයෙන් පුළුවුසින්. අන්තූ තෙලින් පුළුවුසින්. අන්තූ මසවුලින් පුළුවුසින්. එ කල්හි කල්‍යාණහතනික ගැහැවියාගේ සෙට පිණිස බත වාර විසින් (මෙතනියභූමමජක) හිසුන් සදහා උදෙසන වෙයි. ඉක්බිතිව කල්‍යාණහතනික ගැහැව් තෙමේ කිසියම් කටයුත්තක් සදහා අරමට ගියේ ය. හෙ තෙමේ ආයුෂමත් දබ්බමලපුත්ත වෙත එළඹියේ ය. එළඹ ආයුෂමත් දබ්බමලපුත්ත වැද එකත්පස් ව හිත. එකත් පස් ව හුන් කල්‍යාණහතනික ගැහැවිහු ආයුෂමත් දබ්බමලපුත්තේ තෙමේ දැනැම් කථාවෙන් කරුණු දැක්වී ය. සමාදන් කරවී ය. තෙද ගැන්වී ය. සතුටු කරවී ය.

9. ඉක්බිති කල්‍යාණහතනික ගැහැව් තෙමේ ආයුෂමත් දබ්බමලපුත්ත විසින් කරුණු දක්වන ලද්දේ සමාදන් කරවනු ලද්දේ තෙද ගන්වනු ලද්දේ සතුටු කරවනු ලද්දේ ආයුෂමත් දබ්බමලපුත්තට “වතන්ස, අපගේ ගෙයි සෙට පිණිස බත කවරකුට උදෙසන ලද්දේ ද?” යි මෙය කී ය. ගැහැවි ය, තොපගේ ගෙයි සෙට පිණිස වූ බත මෙතනියභූමමජක හිසුන්ට උදෙසන ලද යි. එ කල්හි කල්‍යාණහතනික ගැහැව් තෙමේ “කෙසේ තම් ලාමකහිසුහු අපගේ ගෙයි වලඳන්නාහු ද?” යි නො සතුටු සිත් ඇත්තේ විය. ගෙට නොස් “එම්බල දෑස්ස, සෙට බත්ගන්නා යම් කෙනෙක් පැමිණෙත් තම් දොරකොටුයෙහි අසුන් පණවා කැබ් දෙවැනි කොට ඇති නිවුඩු බතින් වලඳව” යි දෑස්ස ඇණවී ය. ‘එසේ ය හිමියනි’ යි ඒ දෑස්ස කල්‍යාණහතනික ගැහැවියාට පිළිවදන් ඇත්වූ ය.

10. අථ බො මෙතනියභුමමජ්ඣා භික්ඛු “භිශෝ බො ආවුසො අමහාකං කල්‍යාණභතතිකස්ස ගහපතීනො භතතං උද්ධං. සෙව අමෙහ කල්‍යාණභතතිකො ගහපතී සපුතතදුරො උපතිට්ඨිනො පරිවිසිස්සති: අඤ්ඤා ඔදනෙන පුච්ඡිස්සනති. අඤ්ඤා සුපෙන පුච්ඡිස්සනති. අඤ්ඤා තෙලෙන පුච්ඡිස්සනති. අඤ්ඤා උත්තරිතබෙහන පුච්ඡිස්සනති”ති තෙ තෙනෙව සොමනස්සෙන න විතතරූපං රතතියා සුපිංසු.

11. අථ බො මෙතනියභුමමජ්ඣා භික්ඛු පුබ්බන්තසමයං නිවාසෙත්වා පතනවිවරමාදය යෙන කල්‍යාණභතතිකස්ස ගහපතීනො නිවෙසනං තෙනුපසඛිකමිංසු. අදදසා බො සා දුඨි මෙතනියභුමමජ්ඣෙ භික්ඛු දුරතොව ආගච්ඡන්තෙ. දිස්වාන කොට්ඨිකෙ ආසනං පඤ්ඤාපෙත්වා මෙතනියභුමමජ්ඣෙ භික්ඛු එතදවොච: නිසීදථ භනෙනති. අථ බො මෙතනියභුමමජ්ඣානං භික්ඛුතං එතදහොසි: නිස්සංසයං බො න තාව භතතං සීඝ්‍රං භවිස්සති යථා මයං කොට්ඨිකෙ නිසීදපියාමාති¹. අථ බො සා දුඨි කණාජකෙන² බිලඛගද්ධියෙන උපගඤ්ඡී භුඤ්ඡථ භනෙනති. ‘මයං බො භගිනි නිවච්ඡතතිකා’ති. ‘ජානාමි අය්‍යා නිවච්ඡතතිකාති. අපි මාහං භිශෝව ගහපතීනා ආණන්තා: ‘යෙ ජෙ සෙව භතතිකා ආගච්ඡන්ති, තෙ කොට්ඨිකෙ ආසනං පඤ්ඤාපෙත්වා කණාජකෙන බිලඛගද්ධියෙන පරිවිසා’ති. භුඤ්ඡථ භනෙන”ති.

12. අථ බො මෙතනියභුමමජ්ඣා භික්ඛු “භිශෝ බො ආවුසො, කල්‍යාණභතතිකො ගහපතී ආරාමං අගමාසි දබ්බස්ස මල්ලපුත්තස්ස සනතිකෙ. නිස්සංසයං බො මයං දබ්බෙන මල්ලපුත්තෙන ගහපතීනො අන්තරො³ පරිභින්නා”ති. තෙ තෙනෙව දෙමනස්සෙන න විතතරූපං භුඤ්ඡිංසු. අථ බො මෙතනියභුමමජ්ඣා භික්ඛු පච්ඡාභතතං පිණ්ඩපාන-පටික්කන්තා ආරාමං ගන්වා පතනවිවරං පටිසාමෙත්වා බහාදුමකොට්ඨිකෙ සඛිසාට්ඨල්ලසිකාය නිසීදිංසු - භුණ්ඨිභුතා පතනකඛනා අධොමුඛා පඤ්ඤායන්තා අප්පටිහානා.

13. අථ බො මෙතනියා භික්ඛුනී යෙන මෙතනියභුමමජ්ඣා භික්ඛු තෙනුපසඛිකමි. උපසඛිකමිත්වා මෙතනියභුමමජ්ඣෙ භික්ඛු එතදවොච: ‘ව්‍යුමි අය්‍යා’ති. එවං වුත්තෙ මෙතනියභුමමජ්ඣා භික්ඛු තාලපි සු. දුතියමි බො -පෙ- තතියමි බො මෙතනියා භික්ඛුනී මෙතනිය-භුමමජ්ඣෙ භික්ඛු එතදවොච: ‘ව්‍යුමි අය්‍යා’ති. තතියමි බො මෙතනිය-භුමමජ්ඣා භික්ඛු තාලපිංසු. ‘කාසාහං අය්‍යානං අපරජ්ඣාමි, නිස්ස මං අය්‍යා තාලපන්තී’ති? “තථා හි පන තිං භගිනි, අමෙහ දබ්බෙන මල්ලපුත්තෙන විහෙසියමානෙ අජ්ඣුපෙක්ඛමි”ති. ‘කාසාහං අය්‍යා කරොමි’ති. “සවෙ බො තිං භගිනි, ඉච්ඡෙය්‍යාසී, අජෙඤ්ච භගවා ආයස්මන්තං දබ්බං මල්ලපුත්තං නානාපෙය්‍යා”ති. ‘කාසාහං අය්‍යා කරොමි, තිං මයා සකකා කාභුනති?’

10. එකල්හි මෙතෙක් භූමමජක මහණනු “ඇවැත්නි, ඊයේ අපට කලාණ්ඩනනික ගැහැවිහුගේ බත උදෙසන ලදී. සෙට අඹුදරුවන් සහිත කලාණ්ඩනනික ගැහැවි තෙමේ එළඹ සිට අප වළඳවන්නේ ය: කෙනෙක් බතින් පුළුවුස්නාහ. කෙනෙක් සුපයෙන් පුළුවුස්නාහ. කෙනෙක් තෙලින් පුළුවුස්නාහ. කෙනෙක් මසවුළින් පුළුවුස්නාහ”යි ඔහු එ සොමිනසින් ම සිතුණේ රු නිදි නොගත්හ.

11. ඉක්බිති මෙතෙක් භූමමජක මහණනු පෙරවරු කැඳ පෙරව පාසිවුරු ගෙන කලාණ්ඩනනික ගැහැවිහුගේ නිවෙස්ත වෙත එළඹියහ. ඒ දෑස් එන්නා වූ මෙතෙක් භූමමජක මහණන් දුරදීම දුටු. දැක දොරකොටුයෙහි අසුන් පණවා “වහන්ස, හුන මැනවැ”යි මෙතෙක් භූමමජක මහණන්ට මෙය කියූ. එකල්හි මෙතෙක් භූමමජක මහණන්ට “එකැත්තෙන් ම බත නො නිමියේ වන. එහෙයින් අපි කොටුයෙහි හිඳුවනු ලබමෝ”යි මේ සිත විස. එකල ඒ දෑස්ස “වහන්ස, වළඳනු මැනවැ”යි කැහි දෙවෙති කොට ඇති කුඩු සහිත (නිවුඩු) බතින් යුතුව එළඹ සිටියා ය. “නැගනියෙහි, අපි මෙහි නිතිබත් ඇත්තමෝ වමිහ”යි. “හිමිහු ‘නිතිබත් ඇත්තහ’යි දනිමි. එහෙත් මම ඊයේ ම ගැහැවිහු විසින් ‘එමිබා දෑස්ස, හෙට බත් හත්තා යම් කෙනෙක් එද්ද, කොටුයෙහි අසුන් පණවා කැහි දෙවෙති කොට ඇති නිවුඩු සාලේ බතින් (ඔවුන්) වළඳව’යි අණවන ලද්දි. වහන්ස, වළඳනු මැනවැ”යි.

12. ඉක්බිති මෙතෙක් භූමමජක මහණනු “ඇවැත්නි, ඊයේ කලාණ්ඩනනික ගැහැවි තෙමේ අරමට දඬමලපුතු ලඟට ගියේ ය. එකැතින් ම දඬමලපුතු විසින් අපි ගැහැවිහු කෙරෙහි බිඳුවන ලද්දමෝ”යි. ඔහු ඒ දෙමිනසින් ම සිතු සේ නො වැළඳුන. එකල්හි මෙතෙක් භූමමජක මහණනු බතින් පසු පිණිසානගයෙන් වැළකුණාහු අරමට ගොස් පාසිවුරු තැන්පත් කොට තබා - නිහඬ වූවාහු මතු වූවාහු නැමුනු කදෑට ඇත්තාහු යවිනුරු කල මුව ඇත්තාහු සිතිවිලි සිතමින් කිසිවක් නො වැටහෙන්නාහු බිහි දොරකොටුවෙහි සහලසිවුරන් අකවටු අවුලවා ගෙන හුත්හ.

13. ඉක්බිති මෙතෙක් මෙහෙණ මෙතෙක් භූමමජක මහණන් වෙත එළඹියා ය. එළඹ මෙතෙක් භූමමජක මහණන්ට ‘හිමියෙනි, වදිමි’යි මෙය කියූ. එසේ කී කල්හි මෙතෙක් භූමමජක මහණනු නො බිණුහ. දෙවන වටදු ... තෙවන වටදු මෙතෙක් මෙහෙණ මෙතෙක් භූමමජක මහණන්ට ‘හිමියෙනි, වදිමි’ යි මෙය කියූ. තෙවන වටදු මෙතෙක් භූමමජක මහණනු නො බිණුහ. “ආයුධයතව මම කිනම් අපරාධයක් කෙලෙමි ද? ආයුධයෝ කුමක් හෙයින් මා හා නො බෙණෙත් ද” යි. “නැගනියෙනි, ඒ එසේ ම ය. දඬමලපුතු විසින් අප වෙහෙසනු ලබනුවත් තී උපෙක්කා කෙරෙහි”යි. ‘ආයුධයෙනි, මම කුමක් කෙරෙමි ද’ යි. නැගනියෙනි, ඉදින් තී ඊසියවු තමි අද ම භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ආයුෂමත් දඬමලපුතු නෂාලන සේකැ”යි. ‘ආයුධයෙනි, මම කුම කෙරෙමි ද? මිසිසින් කීමෙන් කට හැක්කේ ද’ යි.

14 “එහි කුං භගිනී, යෙන භගවා තෙනුපසඛකම්. උපසඛකම්භො භගවන්තං. එවං වදෙහි: ඉදං භනෙත, තච්ඡන්තං නප්පතිරුපං. යායං භනෙත දිසා අභයා අනීතිකා අනුපද්දවා, සායං දිසා සභයා සර්තිකා සඋපද්දවා. යතො නිවාතං තතො පවාතං¹. උදකං මඤ්ඤෙ ආදිත්තං. අයෝනමි දබ්බෙන මල්ලපුත්තෙන දුසිතා”ති. එවං අය්‍යාති බො මෙතනිසා භික්ඛුනී මෙතනියභුමමජ්ඣානං භික්ඛුනා පටිස්සුතො² යෙන භගවා තෙනුපසඛකම්. උපසඛකම්භො භගවන්තං අභිවාදෙතො එකමන්තං අට්ඨාසි. එකමන්තං සිතා බො සා මෙතනියා භික්ඛුනී භගවන්තං එතදවොච: “ඉදං භනෙත, තච්ඡන්තං නප්පතිරුපං. යායං භනෙත දිසා අභයා අනීතිකා අනුපද්දවා, සායං දිසා සභයා සර්තිකා සඋපද්දවා. යතො නිවාතං තතො පවාතං. උදකං මඤ්ඤෙ ආදිත්තං. අයෝනමි දබ්බෙන මල්ලපුත්තෙන දුසිතා”ති.

15. අථ බො භගවා එතස්මිං නිදනෙ එතස්මිං පකරණෙ භික්ඛුසංඝං සනතිපාතාපෙතො ආයස්මන්තං දබ්බං මල්ලපුත්තං පටිපුච්ඡි: “සරසි කුං දබ්බ, එවරුපං කතතා යථායං භික්ඛුනී ආහා”ති. “යථා මං භනෙත භගවා ජානාති”ති. දුතියමපි බො භගවා ආයස්මන්තං දබ්බං මල්ලපුත්තං එතදවොච: “සරසි කුං දබ්බ, එවරුපං කතතා යථායං භික්ඛුනී ආහා”ති. “යථා මං භනෙත, භගවා ජානාති”ති. තතියමපි බො භගවා ආයස්මන්තං දබ්බං මල්ලපුත්තං එතදවොච: “සරසි කුං දබ්බ, එවරුපං කතතා යථායං භික්ඛුනී ආහා”ති “යථා මං භනෙත භගවා ජානාති”ති. න බො දබ්බ, දබ්බා එවං නිබ්බදෙතති. සචෙ තයා කතං, කතනති වදෙහි, සචෙ අකතං, අකතනති වදෙහිති. “යන්තාහං භනෙත, ජාතො නාහිජානාමි සුපිනනෙතනපි³ මෙට්ඨනං ධම්මං පතීසෙවිතා, පගෙව ජාගරො”ති. අථ බො භගවා භික්ඛු ආමනෙතසි: තෙන හි භික්ඛවො, මෙතනියං භික්ඛුනිං නාසෙථ. ඉමෙ ච භික්ඛු අනුසුඤ්ඤාති. ඉදං වතො භගවා උට්ඨායාසතා විහාරං පාවිසි.

16. අථ බො තෙ භික්ඛු මෙතනියං භික්ඛුනිං නාසෙසුං. අථ බො මෙතනියභුමමජ්ඣා භික්ඛු තෙ භික්ඛු එතදවොචු: “මා ආවුසො, මෙතනියං භික්ඛුනිං නාසෙථ. න සා කිඤ්චි අපරජකිති. අමෙහනි සා උසස්සතිතා කුපිතෙහි අතත්තමන්ති වාවතාධිපායොති”ති. “කිං පත භුමෙන ආවුසො, ආයස්මන්තං දබ්බං මල්ලපුත්තං අමුලීකාය සීලවිපතනියා අනුඛංසෙථා”ති. ‘එවමාවුසො’ති. යෙ තෙ භික්ඛු අපට්ඨන්ති - පෙ - තෙ උජ්ඣායනති ඩිෂ්ඨනති විපාවෙතති: “කථං හි නාම මෙතනියභුමමජ්ඣා භික්ඛු අයස්මන්තං දබ්බං මල්ලපුත්තං අමුලීකාය සීලවිපතනියා අනුඛංසෙස්සන්ති”ති.

14. “නැගතිසෙති, ඵට්ඨි. තෝ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වෙත ඵලබ්බව. ඵලඛ භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙසේ කියව: වහන්ස, මෙය තොනිසි ය. තො සරුප් ය. වහන්ස, යම් මේ දිශාවක් බිය රහිත නම් උවදුරු රහිත නම් පීඩා රහිත නම් ඒ මේ දිශාව බිය සහිත ය උවදුරු සහිත ය, පීඩා සහිත ය. යම් නැතෙක මිද සුළඟෙකුදු න ද්ද එහි මහ සුළං නැගිණි. දිය ඇවිලගත්තාක් මෙනි. ආයඝී දබ්බමලපුත්‍ර හිමියන් විසින් මම් දුෂිතයමු”යි. ‘එසේ ය, ආයඝියෙති’යි මෙනතියාමෙහෙණ මෙනතියා-භූමමජක මහණුන්ට පිළිතුරු දී භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වෙත ඵලබ්බා ය. ඵලඛ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැද එකත්පස් ව සිටියා ය. එකත්පස් ව සිටි ඒ මෙනතිය මෙහෙණ භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙය සැල කළාය: “වහන්ස, මෙය තොනිසි ය. තො සරුප් ය. වහන්ස, යම් මේ දිශාවක් බිය රහිත ද පීඩා රහිත ද උවදුරු රහිත ද ඒ මේ දිශාව බිය සහිත ය. පීඩා සහිත ය. උවදුරු සහිත ය. යම් නැතෙක සුළඟෙක් නොවී ද එහි සැබ සුළං නැගිණි. දිය ඇවිල ගත්තාක් මෙනි. ආයඝීදබ්බමලපුත්‍රයන් විසින් දුෂිතයමු”යි.

15. ඉක්බිති භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මේ නිදානසෙති මේ ප්‍රඥාවසෙති බික්කු රැස් කරවා ආයුෂමත් දබ්බමලපුත්‍ර පුළුවන් සේක. “දබ්බ, යම්සේ මේ මෙහෙණ කිවුද “තෙපි මෙබන්දක් කලහු සිහි කරවු දු”යි. “වහන්ස, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ යම් සේ මා දන්තා සේක් ද (-එසේ මම් දතයුතු වෙමිසි.)” දෙවන වටදු භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ආයුෂමත් දබ්බමලපුත්‍රට මෙය වදාළ සේක: “දබ්බ, මේ මෙහෙණ යම්සේ කිවුද තෙපි මෙබන්දක් කලහු සිහි කරවු දු”යි. “වහන්ස, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ යම්සේ මා දන්තා සේක් ද (-එසේ මම් දතයුතු වෙමිසි.)” තෙවන වටදු භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ආයුෂමත් දබ්බමලපුත්‍රට මෙය වදාළ සේක. “දබ්බ, යම්සේ මේ මෙහෙණ කිවුද, තෙපි මෙබන්දක් කලහු සිහි කරවු දු”යි? “වහන්ස, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ යම්සේ මා දන්තා සේක් ද (-එසේ මම් දතයුතු වෙමිසි.)” දබ්බ, දබ්බ (පණ්ඩිත)යෝ මෙසේ පරප්‍රත්‍යයෙන් (අනුන් පිහිටෙන්) නිරවුල් නොකෙරෙත්. ඉදින් තා විසින් කරණ ලද නම් කරණ ලද සි කියව, ඉදින් තො කරණලද නම් තො කරණ ලද සි කියව සි. “වහන්ස, මම උපන් තැන් පටන් සිහිනනුදු මෙවුන්දම් සෙවුනෙමි නො ම දනිමි. පිබ්දියෙමි කියනු ම කවරේ දු”යි. එ කල්හි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ භික්ෂුන් ඇමතු සේක: “මහණෙනි, එසේ නම් මෙනතියා මෙහෙණ (ශ්‍රමණලිංග නාසනයෙන්) තසවු. මේ (මෙහෙයු) මහණුන් ද විමසවු”යි. මෙය වදාරා භාග්‍යවතුන් වහන්සේ හුනස්නෙන් නැගී වෙහෙරට වැඩි සේක.

16. ඉක්බිති ඒ භික්ෂුහු මෙනතියා මෙහෙණ නැසූහ. (සිටුරු හැරවූහ). එ කල්හි මෙනතියභූමමජක මහණහු ඒ භික්ෂුන්ට මෙය කිනු: “ඇවැත්නි, මෙහතියා මෙහෙණ නතමක් නසවු. ඔ තොමෝ කිසි අපරාධයක් නො කෙරෙයි. කිපියා වූ තො සතුටු සිත් ඇති තෙරණ අදහස් ඇති අප විසින් ඔ උතසානවත් කරණ ලදු”යි. ඇවැත්නි, කීමෙක් ද? තෙපි ආයුෂමත් දබ්බමලපුත්‍රට අමුලික සීලවිපතියෙන් වොදනා කරවු දු යි? ‘ඇවැත්නි, එසේ’ යි. යම් ඒ මහණහු අපිස් වූවාහු ... ඔහු අවමන් කෙරෙත්, නුගුණ කියත්, දෙස් පහළ කෙරෙත්: කෙසේ නම් මෙනතියභූමමජක මහණහු ආයුෂමත් දබ්බමලපුත්‍රට අමුලික සීලවිපතියෙන් වොදනා කෙරෙත් දු යි.

17. අප බොහෝ තෙහි කඩු හඟවතො එනමුත්. ආරෝවෙසු - පෙ - සව්ව. කිරි තිකඩවෙ, මෙතනිඤ්ඤමජ්ඣා තිකඩු දබ්බ. මල්ලප්පතනං අමුලිකාය සිලවිපතනියා අනුඤ්ඤානිද්. 'සව්ව. හඟවා'. විගරහි බුද්ධො හඟවා - පෙ - විගරහිනා - පෙ - තිකඩුනං තදනුච්ඡිකං තදනුලොභිකං ධම්මං කපං කතා තිකඩු ආමනෙතසි:

18. තෙන හි හිකිකවෙ, සබ්බසා දුබ්බසා මලලප්පතනසා සති-
වෙප්පලප්පතනසා සතිචිතයං දෙභු. එව්ඤ්ච පන හිකිකවෙ දුතතබ්බා;
තෙන හිකිකවෙ දුබ්බෙන මලලප්පතෙනන සබ්බසං උපසබ්බානිත්වා; එකංසං
උතතරාසබ්බං කරිත්වා බුබ්බානං හිකිකුතං පාදෙ වන්දිත්වා උකකුට්ඨං
නිසීදිත්වා අඤ්ඤාපි. පහනහෙත්වා එවමෙසා වචනීයො: “ඉමෙ මං භනෙන,
මෙතනියභුමමජකා හිකිකු අමුලිකාය සීලවීපතනියා අනුඤ්ඤෙනති.
සොභං භනෙන සතිවෙප්පලප්පතෙනා සබ්බසං සතිචිතයං යාවාමි”ති.
දුතියමපි යාවිතබ්බො -පෙ- තතියමපි යාවිතබ්බො: “ඉමෙ මං භනෙන
මෙතනියභුමමජකා හිකිකු අමුලිකාය සීලවීපතනියා අනුඤ්ඤෙනති.
සොභං සතිවෙප්පලප්පතෙනා තතියමපි භනෙන සබ්බසං සතිචිතයං
යාවාමි”ති.

19. ව්‍යවහාරික භීතියට පත්වන සංඛ්‍යාව සැලකෙන්න:

“සුඤ්ඤාන මෙ හතෙන සංකප්පා: ඉමෙ මෙතනියඤ්ඤාමථකා භික්ඛු ආයසමනනං දබ්බං මූලපුත්තං අමුලිකාය ඝීලවිපතනියා අනුඤ්ඤානානි. ආයසමා දබ්බො මූලපුත්තො සත්වෙසුලලපානෙනා සංකප්පං සතිවිතංගං යාමති. යදි සංකප්පං පනතකලං, සංකප්පං ආයසමනො දබ්බස්ස මූලපුත්තස්ස සත්වෙසුලල-පනතස්ස සතිවිතංගං දදෙය්ස. එසා ඤානති

සුභාද්‍ර මේ හතරන සබෙසි: ඉමේ මේතරියතුවමජකා හි තිබු
ආයසමනනං දබ්බං මලලපුතනං අමුලිකාය ජිලපිටතරියා අනුඛංසෙනති.
ආයසමා දබෙබ්බා මලලපුතෙනා සතිවෙපුලලපානෙනා සබ්බං සතිවිතරං
යාවති. සබෙසි ආයසමනො දබ්බස්ස මලලපුතනස්ස සතිවෙපුලලපානනස්ස
සතිවිතරං දෙති. යසසායසමනො ඛමති ආයසමනො දබ්බස්ස මලලපුතනස්ස
සතිවෙපුලලපානනස්ස සතිවිතරස්ස දුතං, සො තුණ්හස්ස, යස්ස
තකඛමති, සො භාසෙය්‍ය.

දුතියමයි එතමන්ට වදාලි - ෧- තනියමයි එතමන්ට වදාලි. සුණාඞු
මෙ හතෙහි සඳහා; ඉමෙ මෙතනියඞුමමකා හිතනු ආයසමනානං දබ්බං
මලලපුතනං අමුලිකාය සීලවිපතනිය අනුභංගෙනති. ආයසමා දබ්බො
මලලපුතෙනා සතිවෙපුලලපපතෙනා සඛිං සතිවිතයං යාවති. සඛිසා
ආයසමතො දබ්බසං මලලපුතනසං සතිවෙපුලලපපතනසං සතිවිතයං
දෙති. යසංයසමතො ඛමති ආයසමතො දබ්බසං මලලපුතනසං
සතිවෙපුලලපපතනසං සතිවිතයසං දුතං, සො ඞුණතසං යසං තතතිමති,
සො භාසෙය්.

දිනේනා සබ්බෙහන අංසසම්මතො දබ්බස්ස මල්ලපුත්තස්ස
සතිවෙසුල්ලප්පත්තස්ස සතිවිනයො, බමිති සබ්බස්ස, තස්මා භූණ්හි,
ඵවමෙතං ධාරයාමි”ති.

17. ඉක්බිති ඒ මහණනු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මේ කරුණ සැලකළහ... මහණෙනි, සැබැද, මේතනියභූමමජක මහණනු දබ්බමලපුතුව අමුලික සීලවිපතනියෙන් වොදනා කෙරෙද්ද සි? ‘භාග්‍යවතුන් වහන්ස, සැබැවි’. භාග්‍යවත් බුදුරජානන් වහන්සේ ගැරුණු සේක... ගරුණා... භික්ෂූන්ට එයට සුදුසු වූ එයට අනුලොම වූ දැනුම් කථා කොට භික්ෂූන් ඇමතු සේක:

18. මහණෙනි, එසේ නම් සඤ්ඤා තෙමේ සිතියෙන් විපුලබවට පැමිණි දබ්බමලපුතුව සතිවිනය දේවා මහණෙනි, මෙසේ දිය යුතු: මහණෙනි, ඒ දබ්බමලපුතුව විසින් සඤ්ඤා වෙත එළඹ උතුරුසහ එකස් කොට මහපු මහණුන්ගේ යා වැද උපල්ලෙන් හිද ඇදිලි බැද මෙසේ කියැවුනු වන්නේ ය: “වහන්ස, මේ මේතනියභූමමජක මහණනු අමුලික සීල-විපතනියෙන් මට වොදනා කෙරෙත්. වහන්ස, ඒ මම සමානිවිපුලකයට (සමානිඅවිපුලාසයට) පැමිණියෙමි සඤ්ඤාගෙන් සතිවිනය යදිමි” යි. දෙවන වටදු යැද්ද යුතු ...තෙවන වටදු යැද්ද යුතු: වහන්ස, මේ මේතනිය භූමමජක මහණනු අමුලික සීලවිපතනියෙන් මට වොදනා කෙරෙත්. ඒ මම සමානි විපුලකයට පැමිණියෙමි. වහන්ස, තෙවන වටදු සඤ්ඤාගෙන් සතිවිනය යදිමි” යි.

19. විසත්පබල මහණකු විසින් සඤ්ඤා තෙමේ දැන්විය යුත්තේ ය:

“වහන්ස, සඤ්ඤා තෙමේ මා වදන අසාවා. මේ මේතනියභූමමජක මහණනු ආයුෂමත් දබ්බමලපුතුව අමුලික සීලවිපතනියෙන් වොදනා නගත්. ආයුෂමත් දබ්බමලපුතුව තෙමේ සමානිවිපුල බවට පැමිණියේ සඤ්ඤාගෙන් සතිවිනය යදි. ඉදින් සහනට පැමිණි කල් ඇත්තේ නම් සඤ්ඤා තෙමේ සමානිවිපුල බවට පැමිණි ආයුෂමත් දබ්බමලපුතුව සතිවිනය දෙන්නේය. මේ ඤානායක යි.

වහන්ස, සඤ්ඤා තෙමේ මා වදන අසාවා. මේ මේතනියභූමමජක මහණනු ආයුෂමත් දබ්බමලපුතුව මුල් තැනි සීලවිපතනි වොදනා නගත්. ආයුෂමත් දබ්බමලපුතුව තෙමේ සමානිවිපුලකයට පැමිණියේ සඤ්ඤාගෙන් සමානිවිනය ඉල්ලයි. සඤ්ඤා තෙමේ සමානිවිපුලකයට පැමිණි ආයුෂමත් දබ්බමලපුතුව සමානිවිනය දෙයි. සමානිවිපුලකයට පැමිණි ආයුෂමත් දබ්බමලපුතුව සමානිවිනය දීම යම් ආයුෂමතකුකට රිසියේ නම් හේ නිහඬ වන්නේ ය. යමකුකට රිසි නො වේ නම් හේ බණන්නේ ය.

දෙවන වටදු මේ අරුත කියමි ... තෙවන වටදු මේ අරුත කියමි: වහන්ස, සඤ්ඤා තෙමේ මා වදන අසාවා. මේ මේතනියභූමමජක මහණනු මුල් තැනි සීලවිපතනි ආයුෂමත් දබ්බමලපුතුව වොදනා නගත්. ආයුෂමත් දබ්බමලපුතුව තෙමේ සමානිවිපුලකයට පැමිණියේ සඤ්ඤාගෙන් සතිවිනය යදියි. සඤ්ඤා තෙමේ සමානිවිපුලකයට පැමිණි ආයුෂමත් දබ්බමලපුතුව සතිවිනය දෙයි. සමානිවිපුලකයට පැමිණි ආයුෂමත් දබ්බමලපුතුව සතිවිනය දීම යම් ආයුෂමතකුකට රිසියේ නම් හේ නිහඬ වන්නේ ය. යමකුකට රිසි නො වේ නම් හේ බණන්නේ ය.

සමානිවිපුලකයට පැමිණි ආයුෂමත් දබ්බමලපුතුව සඤ්ඤා විසින් සතිවිනය දෙන ලදී. සඤ්ඤාට රිසියේ. එහෙයින් නිහඬ ය. මෙසේ මෙය දරමි” යි.

පඤ්චමානී භික්ඛවෙ ධම්මකානී සතිවිනයස්ස දානානි: සුඥො තොති භික්ඛු අනාපනතිකො, අනුවදනති ච නං, යාවති ච, තස්ස සමෙක්ඛා සතිවිනයං දෙති, ධම්මෙත සමයෙතන¹ ඉමානි බො භික්ඛවෙ, පඤ්ච ධම්මකානී සතිවිනයස්ස දානානීති.*

සතිවිනයෝ නිවසිතො.

3. අමුලාසනයෝ

1. තෙන බො පන සමයෙන ගගෙහො භික්ඛු උම්මතතකො හොති විතනිපරියාසකතො. තෙන උම්මතතකෙන විතනිපරියාසකතෙන බහුං අස්සාමණ්ණකං අජ්ඣාපිණ්ණං තොති භාසිතපරිකතනං.² භික්ඛු ගගං භික්ඛු උම්මතතකෙන විතනිපරියාසකතෙන අජ්ඣාපිණ්ණෙන ආපනතියා වොදෙතති: “සරතායස්මා එවරුපිං ආපනතිං ආපජ්ජිතා”ති. සො එවං වදෙති: “අතං බො ආට්ටසො, උම්මතතකො අහොසිං විතන-විපරියාසකතො. තෙන මෙ උම්මතතකෙන විතනිපරියාසකතෙන බහුං අස්සාමණ්ණකං අජ්ඣාපිණ්ණං භාසිතපරිකතනං. නාහනනං සරාමි, මුලෙහන මෙ එතං කත”නති. එවමපි තං වුච්චමානා වොදෙනෙතව: “සරතායස්මා එවරුපං ආපනතිං ආපජ්ජිතා”ති.

2. යෙ තෙ භික්ඛු අපට්ඨත්ථි - පෙ - තෙ උජ්ඣායනති බියනති විපාවෙනති: “කථං හි නාම භික්ඛු ගගං භික්ඛු උම්මතතකෙන විතනිපරියාසකතෙන අජ්ඣාපිණ්ණෙන ආපනතියා වොදෙස්සනති: ‘සරතායස්මා එවරුපිං ආපනතිං ආපජ්ජිතා’³ති. සො එවං වදෙති: ‘අහං බො ආට්ටසො, උම්මතතකො අහොසිං විතනිපරියාසකතො. තෙන මෙ උම්මතතකෙන විතනිපරියාසකතෙන බහුං අස්සාමණ්ණකං අජ්ඣාපිණ්ණං භාසිතපරිකතනං. නාහනනං සරාමි, මුලෙහන මෙ එතං කත’නති. එවමපි තං වුච්චමානා වොදෙනෙතව: “සරතායස්මා එවරුපිං ආපනතිං ආපජ්ජිතා”ති. අප්ඨ බො තෙ භික්ඛු භගවතො එතමත්ථං ආරාමවෙසුං. සච්චං කිර භික්ඛවෙ - පෙ - සච්චං. භගවා විහරති බුඥො භගවා - පෙ - විහරතිත්වා - පෙ - ධම්මං කථං කතා භික්ඛු ආමනෙතසි:

3. තෙන හි භික්ඛවෙ, සමෙක්ඛා ගගෙස්ස භික්ඛුතො අමුලාසනයෝ අමුලාසනියං දෙතු. එවඤ්ච පන භික්ඛවෙ දාතබ්බො: තෙන භික්ඛවෙ, ගගෙහන භික්ඛුතා සමෙක්ඛා උපසංඝාමිත්වා එකංසං උතතරාසංඝං කරිත්වා බුද්ධිසානං භික්ඛුතං පාදෙ වජ්ඣත්වා උක්ඛුට්ඨං නිසීදිත්වා අඤ්ඤාපිට්ඨකෙනෙත්වා එවමස්ස වදන්තියො: “අහං භගෙන, උම්මතතකො අහොසිං විතනිපරියාසකතො. තෙන මෙ උම්මතතකෙන විතනිපරියාසකතෙන බහුං අස්සාමණ්ණකං අජ්ඣාපිණ්ණං භාසිතපරිකතනං. මං භික්ඛු උම්මතතකෙන විතනිපරියාසකතෙන අජ්ඣාපිණ්ණෙන ආපනතියා වොදෙතති: “සරතා-යස්මා එවරුපිං ආපනතිං ආපජ්ජිතා”ති. න්‍යාහං එවං වදාමි: -

1. සමයෙතන - PTS.

* “එත්ථ සුද්ධස්ස අනාපනතිකස්ස දානං එකං, අනුවදිතස්ස එකං, යාවිතස්ස එකං, සමෙක්ඛන දානං එකං, ධම්මෙන සමිඤ්ඤාදානං එකනති එවං පඤ්ච. එතෙති පන එකෙක අභිභවෙසෙන න ලභන්ති. තස්මා දෙසනාමිත්තමෙවෙනං” - සමිත්තපාසාදිකා.

2. භාසිතපරිකතනං - මජ්ඣං, 88. 3. ‘ආපජ්ජිත්වා’ නිසි පාසො, - අට්ඨකථා

19. මහණෙනි, මේ දැනුම් සතිවිතය දීම පසෙකි: මහණ තෙමේ ඇවැත් නැත්තේ පිරිසිදු වූයේ වෙයි. ඔහුට වොදනාත් කෙරෙයි. (තෙතොමත්) යදී. ඔහුට සබ්බ තෙමේ සතිවිතය දෙයි. දැනුමින් සමග ව දෙයි මහණෙනි, මේ දැනුම් සතිවිතය දීම පසකි.*

සතිවිතය නිමයේය.

3. අමුලහවිතය

1. එ සමයෙහි ගහග මහණ තෙමේ සිත් පෙරළියෙන් වූ උමතු ඇතියේ වෙයි. සිත් පෙරළීමෙන් උමතු වූ ඔහු විසින් බසින් බිණු කසින් මැඩු බොහෝ නො සරුප්කම් කරණ ලද්දේ වෙයි. සිත් පෙරළනු උමතු වූවු විසින් කරණ ලද නො සරුප්කම් හෙතු කොට ගෙන භික්ෂුහු ගහග මහණකට “මෙබඳු ඇවැත් අවන් ආයුෂමත් ඒ ඇවැත් සිහි කෙරේවා” යි ඇවැත්වන් වොදනා කෙරෙත්. හෙ තෙමේ මෙසේ කියයි: “ඇවැත්නි, මම සිත් පෙරළීමෙන් උමතු වීමි. සිත් පෙරළීමෙන් උමතු වූ මා විසින් වචනයෙන් කියූ කසින් මැඩු බොහෝ නො සරුප්කම් කරණ ලදි. මම එය නො සමරමි. මුළු වූ මා විසින් මෙය කරණ ලද්ද”යි. මෙසේ කියා වූ ලබන්තාහු ද “මෙබඳු ඇවැත් අවන් ආයුෂමත් ඒ ඇවැත් සිහි කෙරේවා” යි ඔහුට වොදනා කෙරෙත් ම ය.

2. යම් මහණහු අපිස් වූවාහු නම් ... ඔහු අවමත් කෙරෙත්, නුගුණ කියත්, දෙස් පතල කෙරෙත්: “සිත් පෙරළීමෙන් උමතු වූවු විසින් කල කම් හෙතු කොට ගෙන භික්ෂුහු කෙසේ නම් ගහග මහණකට ‘මෙබඳු ඇවැත් අවන් ආයුෂමත් ඒ ඇවැත් සිහි කෙරේවා’ යි ඇවැත්වන් වොදනා කළාහු ද - හෙ තෙමේ මෙසේ කියයි: ‘ඇවැත්නි, මම සිත් පෙරළීමෙන් උමතු වීමි. සිත් පෙරළීමෙන් උමතු වූ ඒ මා විසින් බසින් බිණු කසින් මැඩු බොහෝ නො සරුප්කම් කරණ ලදි. මම එය නො සමරමි. මුළු වූ මා විසින් මෙය කරණ ලද්ද’යි. මෙසේ කියා වූ ලබන්තාහු ද ‘මෙබඳු ඇවැත් අවන් ආයුෂමත් ඒ ඇවැත් සිහි කෙරේවා’ යි ඔහුට වොදනා කෙරෙත් ම ය. ඉක්බිති ඒ භික්ෂුහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙ කරුණ සැල කළහ. මහණෙනි, සැබෑ ද ... ‘භාග්‍යවතුන් වහන්ස, සැබවි.’ භාග්‍යවත් බුදුරජානන් වහන්සේ ගැරහු සේක... ගරතා... දැනුම් කපා කොට භික්ෂුන් ඇමතු සේක:

3 මහණෙනි, එසේ නම් සබ්බ තෙමේ ගහග මහණකට අමුලහවිතය දේවා. මහණෙනි, මෙසේ දිය යුතු: මහණෙනි, ගහග මහණහු විසින් සහ වෙන එළඹ උතුරුසහල එකස් කොට වැඩිමහලු මහණුන්ගේ පා වැද උළුල්ලෙන් හිඳ ඇඳිලි බැඳ මෙසේ කිය යුතු වන්නේ ය: වහන්ස, මම සිත් පෙරළීමෙන් උමතු වීමි. සිත් පෙරළීමෙන් උමතු වූ ඒ මා විසින් බසින් කියනලද කසින් මැඩු බොහෝ නො සරුප්කම් කරණ ලදි. සිත් පෙරළනු උමතු වූවු විසින් කරණ ලද නො සරුප්කම් හේතු කොට ගෙන “මෙබඳු ඇවැත්කට පැමිණි ආයුෂමත් ඒ ඇවැත් සිහි කෙරේවා” යි භික්ෂුහු මට ඇවැත්වන් වොදනා කෙරෙත් ඔවුන්ට මම මෙසේ කියමි: -

* සතිවිතය දීම මේ පස් කරුණින් යුක්තවූයේ දැනුමකම් වේ යහු මෙහි අවසි.

“අභං බො ආවුසො, උමමතතකො අභොසිං විතතවිපරියාසකතො තෙන මෙ උමමතතකෙන විතතවිපරියාසකතෙන බහුං අස්සාමණ්ණං අජ්ඣාචිණ්ණං භාසිතපරිකන්තං. නාභන්තං සරුමි. මූලෙහන මෙ එතං කතන්ති. එවමපි මං චූච්චමානා වොදෙනෙතව: ‘සරතායසමා එවරුපිං ආපනති ආපජ්ජිතා’ති. සොභං භන්තෙ අමුලොහා සඛස්සං අමුලහවිනයං යාවාමි”ති. උතිශමපි යාවිතබ්බො -පෙ- තතිශමපි යාවිතබ්බො: “අභං භන්තෙ උමමතතකො අභොසිං විතතවිපරියාසකතො. තෙන මෙ උමමතතකෙන විතතවිපරියාසකතෙන බහුං අස්සාමණ්ණං අජ්ඣාචිණ්ණං භාසිතපරිකන්තං. මං භික්ඛු උමමතතකෙන විතතවිපරියාසකතෙන අජ්ඣාචිණ්ණෙන ආපනතියා වොදෙනති. ‘සරතායසමා එවරුපිං ආපනති ආපජ්ජිතා’ති. ත්ඛාභං එවං වදාමි: අභං බො ආවුසො උමමතතකො අභොසිං විතතවිපරියාසකතො, තෙන මෙ උමමතතකෙන විතතවිපරියාසකතෙන බහුං අස්සාමණ්ණං අජ්ඣාචිණ්ණං භාසිතපරිකන්තං. නාභන්තං සරුමි. මූලෙහන මෙ එතං කත”න්ති. එවමපි මං චූච්චමානා වොදෙනෙතව: ‘සරතායසමා එවරුපිං ආපනති ආපජ්ජිතා’ති. සොභං භන්තෙ අමුලොහා, තතිශමපි භන්තෙ, සඛස්සං අමුලහවිනයං යාවාමි”ති.

4. ව්‍යන්තෙන භික්ඛුනා පටිබලෙන සබ්බො සද්දපෙනබ්බො:

“සුණොදු මෙ භන්තෙ සබ්බො: අයං ගග්ගො භික්ඛු උමමතතකො අභොසිං විතතවිපරියාසකතො. තෙන උමමතතකෙන විතතවිපරියාසකතෙන බහුං අස්සාමණ්ණං අජ්ඣාචිණ්ණං භාසිතපරිකන්තං. භික්ඛු ගග්ගං භික්ඛු. උමමතතකෙන විතතවිපරියාසකතෙන අජ්ඣාචිණ්ණෙන ආපනතියා වොදෙනති: ‘සරතායසමා එවරුපිං ආපනති ආපජ්ජිතා’ති. සො එවං වදෙති: ‘අභං බො ආවුසො උමමතතකො අභොසිං විතතවිපරියාසකතො. තෙන මෙ උමමතතකෙන විතතවිපරියාසකතෙන බහුං අස්සාමණ්ණං අජ්ඣාචිණ්ණං භාසිතපරිකන්තං. නාභං තං සරුමි. මූලෙහන මෙ එතං කතන්ති. එවමපි තං චූච්චමානා වොදෙනෙතව. ‘සරතායසමා එවරුපිං ආපනති ආපජ්ජිතා’ති. සො අමුලොහා සඛස්සං අමුලහවිනයං යාවති. යදි සඛස්සං පතතකලො, සබ්බො ගග්ගස්ස භික්ඛුනො අමුලහස්ස අමුලහවිනයං දදෙය්‍ය එසා ඤාති.

සුණොදු මෙ භන්තෙ සබ්බො: අයං ගග්ගො භික්ඛු උමමතතකො අභොසිං විතතවිපරියාසකතො. තෙන උමමතතකෙන විතතවිපරියාසකතෙන බහුං අස්සාමණ්ණං අජ්ඣාචිණ්ණං භාසිතපරිකන්තං. භික්ඛු ගග්ගං භික්ඛු. උමමතතකෙන විතතවිපරියාසකතෙන අජ්ඣාචිණ්ණෙන ආපනතියා වොදෙනෙතව ‘සරතායසමා එවරුපිං ආපනති ආපජ්ජිතා’ති. සො එවං වදෙති:

“ඇවැත්නි, මම වූ කලි සිත් පෙරැළීමට පත් උමතු වෙකිම් විම්, සිත් පෙරැළීමට පත් උමතු වකු වූ ඒ මා විසින් බසින් කියන ලද, කයින් කරණ ලද බොහෝ අග්‍රාමණක දෑ (මහණුන් විසින් නොකටයුතු නොසරුප්කම්) කරණ ලදී. මම එය නො සමරම්. සිහි මුළා වූ මා විසින් එය කරණ ලදී යනුවෙනි.” මෙසේත් (මා විසින්) කියනු ලබන ඒ මහණහු මට “ආයුෂ්මත් තෙමේ මෙ බදු ඇවැත්කට පැමිණියා සිහි කෙරේවා”යි වෝද්දනා කෙරෙත් ම ය. වහන්ස, ඒ මම (දැන්) පහ වූ සිහි මුළාව ඇත්තෙමි (සිහිමුළා යෙන් මිදුනෙමි) සංඝයා වෙතින් අමුල්භ විනයය ඉල්ලම්”යි යාවඤා කළ යුතු. දෙවෙනි වර ද .....යාවඤා කළ යුතු. තෙවෙනි වර ද, “වහන්ස, මම සිත් පෙරැළීමට පත් උමතු වෙකිම් විම්. සිත් පෙරැළීමට පත් උමතු වකු වූ ඒ මා විසින් බසින් කියන ලද කයින් කරණ ලද බොහෝ අග්‍රාමණක දෑ (මහණුන් විසින් නොකටයුතු නොසරුප්කම්) කරණ ලදී. සිත් පෙරැළීමට පත් උමතු වකු වූ මා විසින් කරණ ලද දෑ කරණ කොට ගෙන, “ආයුෂ්මත් තෙමේ මෙ බදු ඇවැත්කට පැමිණියා සිහි කෙරේවා”යි මට ඇවැත්නි වෝද්දනා කෙරෙත්. මම ඔවුනට මෙසේ කියමි: “ඇවැත්නි, මම වූ කලි සිත් පෙරැළීමට පත් උමතු වෙකිම් විම්. සිත් පෙරැළීමට පත් උමතු වකු වූ ඒ මා විසින් බසින් කියන ලද කයින් කරණ ලද බොහෝ අග්‍රාමණක දෑ (මහණුන් විසින් නොකටයුතු නොසරුප්කම්) කරණ ලදී. මම එය නො සමරම්. සිහි මුළා වූ මා විසින් එය කරණ ලදී” යනුවෙනි. මෙසේත් (මා විසින්) කියනු ලබන ඒ මහණහු මට “ආයුෂ්මත් තෙමේ මෙ බදු ඇවැත්කට පැමිණියා සිහි කෙරේවා”යි වෝද්දනා කෙරෙත් ම ය. වහන්ස, ඒ මම (දැන්) පහ වූ සිහි මුළාව ඇත්තෙමි (සිහි මුළායෙන් මිදුනෙමි) තුන්වැනි වරද සංඝයා වෙතින් අමුල්භ විනයය ඉල්ලම්”යි යාවඤා කළ යුතු.

4. වෘක්ත වූ ප්‍රබල වූ මහණක්හු විසින් සංඝ තෙමේ මෙසේ දැන්විය යුතු: “වහන්ස, සංඝ තෙමේ මගේ වචනය අසාවා: මේ ගර්භ මහණ තෙම උමතු වූයේ සිත් පෙරැළීමට පැමිණියේ විය. උමතු වූ සිත් පෙරැළියට පත් වචනයෙන් කියන ලද්ද වූ ද කයින් කරණ ලද්ද වූ ද බොහෝ අග්‍රාමණක දෑ (මහණුනට නො සරුප් වූ බොහෝ දෑ) කරණ ලද්දේ ය. මහණහු උමතු වූ සිත් පෙරැළියට පැමිණ කරණ ලද දෑ කරණ කොට ගෙන ගර්භ මහණහට “ආයුෂ්මත් තෙමේ මෙබදු ඇවැත්කට පැමිණියා සිහි කෙරේවා”යි ඇවැත්නි වෝද්දනා කෙරෙත්. හෙ තෙම ඇවැත්නි, මම වූ කලි උමතු වූයෙමි සිත් පෙරැළියට පැමිණියෙමි විම්. උමතු වූ සිත් පෙරැළියට පැමිණි ඒ මා විසින් වචනයෙන් ද කයින් ද බොහෝ අග්‍රාමණක නොසරුප් කම් කරණ ලදී. මම ඒ දෑ නො සමරම්. ඒ දෑ සිහි මුළා වූ මා විසින් කරණ ලද්දේ යැ” යි මෙසේ කියයි. ඔහු මෙසේ කියනු ලබන්නාහු ද ඒ මහණහට “ආයුෂ්මත් තෙමේ මෙබදු ඇවැත්කට පැමිණියා සිහි කෙරේවා”යි වෝද්දනා කෙරෙත් ම ය. සිහි මුළායෙන් මිදුණු හෙතෙම සංඝයා වෙතින් අමුල්භ විනය යදී. ඉදින් සංඝයාට පැමිණි කල් ඇත්තේ වි නම්, සංඝ තෙමේ සිහිමුළා බැවින් මිදුණු ගර්භ මහණහට අමුල්භ විනය දෙන්නේ ය. මේ ඥප්ති යි (දැනුම් දීම යි).

වහන්ස, සංඝ තෙමේ මගේ වචනය අසාවා: මේ ගර්භ මහණ තෙම සිත් පෙරැළියට පැමිණි උමතු වෙක් විය. සිත් පෙරැළියට පත් උමතු වූ ඔහු විසින් වාවසික වූ ද කායික වූ ද බොහෝ අග්‍රාමණක දෑ (මහණුනට නො සරුප් දෑ) කරණ ලදී. මහණහු සිත් පෙරැළියට පැමිණි උමතු වූ මොහු විසින් කරණ ලද දෑ කරණ කොට ගෙන ‘ආයුෂ්මත් තෙමේ මෙබදු ඇවැත්කට පැමිණියා සිහි කෙරේවා’යි ගර්භ මහණහට ඇවැත්නි වෝද්දනා කෙරෙත් ම ය. (ඵච්ච) හෙ තෙමේ මෙසේ කියයි:

අහං බො ආවුසො උම්මන්තකො අහොසිං චිත්තච්ඡරියාසකතො. තෙන මෙ උම්මන්තකෙන චිත්තච්ඡරියාසකතෙන බහුං අසාමණිකං අරුකාවිණං භාසිතපට්ඨකතං. නාහං තං සරාමි. මුලෙන න මෙ එතං කතන්ති. එවමු නං වුව්විමානා වොදනෙව 'සර්තායසමා එවරුපිං ආපනතිං ආපජජිතා'ති. සො අමුලො සංඝො අමුණවිනයං යාවති. සංඝො ගගනස්ස භික්ඛුනො අමුණස්ස අමුණවිනයං දෙති. යසායසමතො බමති ගගනස්ස භික්ඛුනො අමුණස්ස අමුණවිනයස්ස දුතං, සො තුණ්හස්ස. යස්ස නක්ඛමති සො භාසෙය්‍ය.

දුතියමු එතමත්. වදුමි -පෙ- තතියමු එතමත්. වදුමි -පෙ-දිනෙතා සංඝො ගගනස්ස භික්ඛුනො අමුණස්ස අමුණවිනයො. බමති සංඝස්ස තුණ්හා තුණ්හි. එවමෙනං ධාරයාමිති.

5. තිණිමානි භික්ඛවෙ අධම්මිකානි අමුණවිනයස්ස දුතානි. තිණි ධම්මිකානි.

කතමානි තිණි අධම්මිකානි අමුණවිනයස්ස දුතානි? ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු ආපනතිං ආපනෙතා හොති තමෙනං වොදෙති සංඝො වා සම්බහුලා වා එකපුග්ගලො වා: සර්තායසමා එවරුපිං ආපනතිං ආපජජිතාති. සො සරමානො ව එවං වදෙති: න බො අහං ආවුසො සරාමි එවරුපිං ආපනතිං ආපජජිතාති. තස්ස සංඝො අමුණවිනයං දෙති. අධම්මිකං අමුණවිනයස්ස දුතං.

ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු ආපනතිං ආපනෙතා හොති තමෙනං වොදෙති සංඝො වා සම්බහුලා වා එකපුග්ගලො වා: සර්තායසමා එවරුපිං ආපනතිං ආපජජිතාති. සො සරමානො ව එවං වදෙති: සරාමි බො අහං ආවුසො යථා සුපිනතෙතනාති. තස්ස සංඝො අමුණවිනයං දෙති. අධම්මිකං අමුණවිනයස්ස දුතං.

ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු ආපනතිං ආපනෙතා හොති. තමෙනං වොදෙති සංඝො වා සම්බහුලා වා එකපුග්ගලො වා: සර්තායසමා එවරුපිං ආපනතිං ආපජජිතාති. සො අනුමිත්තකො උම්මන්තකාලයං කරොති: අහමු බො එවං කරොමි, තුමෙහි එවං කරොමි, මයහමු එතං කප්පති, තුමහාකමෙපං කප්පතිති. තස්ස සංඝො අමුණවිනයං දෙති. අධම්මිකං අමුණවිනයස්ස දුතං. ඉමානි තිණි අධම්මිකානි අමුණවිනයස්ස දුතානි.

‘ඇවැත්නි, සිත් පෙරළියට පැමිණි උමතු වෙක් වීම්...’ යනුවෙනි. හේ සිහි මුළාවෙන් මිදුනේ සංඝයා වෙතින් අමුල්‍යවිනයය ඉල්ලයි, සංඝ තෙමේ සිහිමුළාවෙන් මිදුණු ගඟ මහණහට අමුල්‍යවිනයය දෙයි. ගඟ මහණහට අමුල්‍ය විනයය දීම යම් ආයුෂ්මතක් හට රිසියෙයි නම් හේ නිහඬ වේවා. යම් ආයුෂ්මතක් හට නො රිසියෙයි නම් හේ කියවා.

දෙවනු ව ද මෙ කරුණ කියමි... තෙවනු ව ද මෙ කරුණ කියමි... සංඝයා විසින් සිහිමුළාවෙන් මිදුණු ගඟ මහණහට අමුල්‍ය විනයය දෙන ලද්දේ ය. එය සඬ්ඝයාට රිසියෙයි. එ හෙයින් නිහඬ වෙයි. මෙසේ මෙ කරුණ තුටුණින් සලකමි”.

5. මහණෙනි, මේ නො දහැමි වූ අමුල්‍යවිනයය දීම තුනෙකි. දහැමි වූ අමුල්‍යවිනයය දීම තුනෙකි.

නොදහැමි වූ අමුල්‍යවිනය දන තුන කවර? යත්: මහණෙනි, මෙහි මහණ තෙම ඇවැතකට පැමිණියේ වෙයි. ඔහුට සංඝ තෙමේ හෝ බොහෝ භික්ෂූහු හෝ එක් පුතුලෙක් හෝ “ආයුෂ්මත් තෙමේ ‘මෙබඳු ඇවැතකට පැමිණියෙමි’යි සිහි කෙරේ වා”යි චෝදනා කෙරෙයි. හේ සිහි කරන්නේ ම “ඇවැත්නි මෙබඳු ඇවැතකට පැමිණියෙමි වෙමියි නො ම සිහි කරමි”යි මෙසේ කියයි. සඬ්ඝයා ඔහුට අමුල්‍යවිනය දෙයි. මේ නො දහැමි වූ අමුල්‍යවිනය දීමෙකි.

මහණෙනි, මෙහි මහණෙක් ඇවැතකට පැමිණියේ වෙයි. ඔහුට සංඝ තෙමේ හෝ බොහෝ මහණහු හෝ එක් පුද්ගලයෙක් හෝ ‘මෙබඳු ඇවැතකට පැමිණියෙමි යි ආයුෂ්මත් තෙමේ සිහි කෙරේවා’යි ඔහුට චෝදනා කෙරෙයි. හේ සිහි කරන්නේ ම ‘ඇවැත්නි, සිහිනයෙකින් මෙන් සිහි කරමි’යි මෙසේ කියයි. ඔහුට සංඝයා අමුල්‍ය විනය දෙයි. මේ නොදහැමි වූ අමුල්‍යවිනයය දීමෙකි.

මහණෙනි, මෙහි මහණෙක් ඇවැතකට පැමිණියේ වෙයි. සංඝ තෙමේ හෝ බොහෝ මහණහු හෝ එක් පුද්ගලයෙක් හෝ ‘මෙබඳු ඇවැතකට පැමිණියෙමි වෙමි’යි ආයුෂ්මත් තෙමේ සිහි කෙරේවා’ යි ඔහුට චෝදනා කෙරෙයි, හේ උමතු නොවන්නේ ම ‘මමත් මෙසේ කෙරෙමි, තෙපින් මෙසේ කරුහු, මටත් මෙය කැප ය, තොපටත් මෙය කැප වේ’ යැ යි උමතු වක්හු සේ කථා කෙරෙයි. සංඝයා ඔහුට අමුල්‍යවිනයය දෙයි. මේ නොදහැමි වූ අමුල්‍යවිනය දනයෙකි. මෙසේ අමුල්‍යවිනයයා හේ මේ නොදහැමි වූ දීම තුනෙකි.

6. කතමානි තිණි ධම්මකානි අමුලුභවිනයස්ස දනානි? ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු උමුත්තකො හොති විත්තවිපරියාසකතො. තෙන උමුත්තකෙන විත්තවිපරියාසකතෙන බහුං අස්සාමණකං අජ්ඣාචිණ්ණං හොති භාසිතපරිකතනං. තමෙනං වොදෙති සඬෙසා වා සඬභුලා වා එකපුග්ගලො වා; සරතායස්මා එවරුපිං ආපනතිං ආපජ්ජිතානි. සො අසරමානො'ව එවං වදෙති. න ඛො අහං ආවුසො සරාමී එවරුපිං ආපනතිං ආපජ්ජිතානි. තස්ස සඬෙසා අමුලුභවිනයං දෙති. ධම්මකං අමුලුභවිනයස්ස දනං.

ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු උමුත්තකො හොති විත්තවිපරියාසකතො. තෙන උමුත්තකෙන විත්තවිපරියාසකතෙන බහුං අස්සාමණකං අජ්ඣාචිණ්ණං හොති භාසිතපරිකතනං. තමෙනං වොදෙති සඬෙසා වා සඬභුලා වා එකපුග්ගලො වා; සරතායස්මා එවරුපිං ආපනතිං ආපජ්ජිතානි. සො අසරමානො'ව එවං වදෙති; සරාමී ඛො අහං ආවුසො යථාසුපිතතොනානි. තස්ස සඬෙසා අමුලුභවිනයං දෙති. ධම්මකං අමුලුභවිනයස්ස දනං.

ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු උමුත්තකො හොති විත්තවිපරියාසකතො. තෙන උමුත්තකෙන විත්තවිපරියාසකතෙන බහුං අස්සාමණකං අජ්ඣාචිණ්ණං හොති භාසිතපරිකතනං. තමෙනං වොදෙති සඬෙසා වා සඬභුලා වා එකපුග්ගලො වා; සරතායස්මා එවරුපිං ආපනතිං ආපජ්ජිතානි. සො උමුත්තකො උමුත්තකාලයං කරොති; අහමි එවං කරොමි, තුමෙහි එවං කරොමි. මයහමි එතං කප්පති, තුමොකමෙපනං කප්පතිති. තස්ස සඬෙසා අමුලුභවිනයං දෙති. ධම්මකං අමුලුභවිනයස්ස දනං.

ඉමානි තිණි ධම්මකානි අමුලුභවිනයස්ස දනානිති.

පටිඤ්ඤාතකරණං

7. තෙන ඛො පන සමයෙන ජබ්බෙහියා භික්ඛු අපටිඤ්ඤාය භික්ඛුනං කමමානි කරොන්ති තජ්ජනියමි නියස්සමි පබ්බාජනියමි පටිසාරණියමි උකෙඛපනියමි. යෙ තෙ භික්ඛු අපටිච්ඡා -පෙ- තෙ උජ්ඣායන්ති බියන්ති විපාවෙන්ති. කථං හි නාම ජබ්බෙහියා භික්ඛු අපටිඤ්ඤාය භික්ඛුනං කමමානි කරස්සන්ති තජ්ජනියමි පබ්බාජනියමි නියස්සමි පටිසාරණියමි උකෙඛපනියමිති. අථ ඛො තෙ භික්ඛු භගවතො එතමිඤ්ඤං ආරොවෙසුං -පෙ- සච්චං කිර භික්ඛවෙ -පෙ-

6. දැනුම් වූ අමුල්භවිතයා ගේ දීම් තුන කවර යත්: මහණෙනි, මෙහි මහණෙක් සිත් පෙරළියට ගිය උමතු වෙක් වෙයි. සිත් පෙරළියට ගිය උමතු වූ ඔහු විසින් වාවසික වූ ද කායික වූ ද බොහෝ අග්‍රාමණක දැ කරන ලද්දේ වෙයි. සංඝයා හෝ බොහෝ භික්ෂුහු හෝ එක් පුහුලෙක් හෝ 'තමා මෙබඳු ඇවැතකට පැමිණෙන්නා ආයුෂ්මත් තෙමේ සිහි කෙරේවා' යි ඔහුට චෝදනා කෙරෙයි. හේ සිහි නොකරන්නේ ම 'ඇවැත්නි, මෙබඳු ඇවැතකට පැමිණියෙමි' යි මම නො ම සිහි කෙරෙමි' යි මෙසේ කියයි. සංඝ තෙමේ ඔහුට අමුල්භවිතයා දෙයි. අමුල්භවිතයා ගේ ඒ දීම දැනුම් ය.

මහණෙනි, මෙහි මහණෙක් වනාහි සිත් පෙරළියට ගිය උමතු වෙක් වෙයි. සිත් පෙරළියට පැමිණි උමතු වූ ඔහු විසින් වාවසික වූ ද කායික වූ ද බොහෝ අග්‍රාමණක දැ කරන ලද්දේ වෙයි. සංඝයා හෝ බොහෝ මහණහු හෝ එක් පුහුලෙක් හෝ තමා මෙබඳු ඇවැතකට පැමිණියා ආයුෂ්මත් තෙමේ සිහි කෙරේවා' යි ඔහුට චෝදනා කෙරෙයි. හේ සිහි නො කරනුයේ ම 'ඇවැත්නි, මම සිහි නොත් මෙන් සිහි කෙරෙමි යි මෙසේ කියයි. සංඝයා ඔහුට අමුල්භවිතයා දෙයි. ඒ අමුල්භවිතයා ගේ දනය දැනුම් යි.

මහණෙනි, මෙහි මහණෙක් වනාහි සිහි පෙරළියට ගිය උමතු වෙක් වෙයි. සිහි පෙරළියට ගිය උමතු වූ ඔහු විසින් වාවසික වූ ද කායික වූ ද බොහෝ අග්‍රාමණක දැ කරන ලද්දේ වෙයි. සංඝයා හෝ බොහෝ මහණහු හෝ එක් පුහුලෙක් (එක් මහණෙක්) හෝ ඔහුට 'මෙබඳු ඇවැතකට තමා පැමිණියා ආයුෂ්මත් තෙමේ සිහි කෙරේවා' යි චෝදනා කෙරෙයි. හේ උමතු වූයේ 'මමත් මෙසේ කරමි, තෙසින් මෙසේ කරවු, මටත් මෙය කැප ය, තොපටත් මෙය කැප යැ' යි උමතු අයුරක් කරයි. සංඝ තෙමේ ඔහුට අමුල්භවිතයා දෙයි. අමුල්භවිතයා ගේ ඒ දීම දැනුම් යි.

මේ දැනුම් වූ අමුල්භවිතයා දීම් තුන ය."

ප්‍රතිඥාකරණය

7. එ සමයෙහි වනාහි ෂඩ්වර්ගික භික්ෂුහු අප්‍රතිඥයෙන් (වරද කළ මහ යි වුදිතයන්ගේ ප්‍රතිඥාවක් නැති ව) මහණුන්ට තජ්ජනීය කම්ය ද නියස්සකම්ය ද පබ්බාජනීය කම්ය ද පටිසාරණියකර්මය ද උක්ඛෙපනීය කර්මය ද කරන්. යම් මහණ කෙනෙක් අල්පේව්ඡ ද... ඔහු කෙසේ නම් සවැගි මහණහු ප්‍රතිඥා රහිත ව මහණුන්ට තජ්ජනීයකර්මයත් නියස්ස කර්මයත් පබ්බාජනීයකර්මයත් පටිසාරණියකර්මයත් උක්ඛෙපනීය කර්මයත් කෙරෙත් දැ' යි දවමන් කෙරෙත් දෙස් කියත්, නුඳුණ පතුරුවත්. ඉක්බිති ඒ මහණහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මේ පවත් සැල කළහ... මහණෙනි, ඒ සැල දෑ?... අසා වදළ සේක.

සච්චං භගවා -පෙ- විගර්හිතා ධම්මිං. කථං කතා හිතඤ්ඤා ආමනෙතසි:
න හිතඤ්ඤා පටිඤ්ඤාය හිතඤ්ඤා කමමං කාතඤ්ඤා තප්පනියං වා නියසාං
වා පඤ්ඤාපනියං වා පටිසාරණියං වා උකෙහිපනියං වා. යො කරෙය්‍යා¹
ආපත්ති දුක්ඛකට්ඨසා.

8. එවං බො හිතඤ්ඤා අධම්මිකං හොති පටිඤ්ඤානකරණං. එවං
ධම්මිකං. කථංකථා හිතඤ්ඤා අධම්මිකං හොති පටිඤ්ඤානකරණං? හිතඤ්ඤා
පාරාජිකං අර්ථාපනෙතා හොති. තමෙනං වොදෙති සඤ්ඤා වා සම්මහුලා වා
එකපුග්ගලො වා: පාරාජිකං ආයස්මා අර්ථාපනෙතාති. සො එවං වදෙති: න
බො අහං ආවුසො පාරාජිකං අර්ථාපනෙතා සඤ්ඤාදිසෙසං අර්ථාපනෙතාති
තං සඤ්ඤා සඤ්ඤාදිසෙසං කාරෙති අධම්මිකං පටිඤ්ඤානකරණං.

හිතඤ්ඤා පාරාජිකං අර්ථාපනෙතා හොති. තමෙනං වොදෙති සඤ්ඤා වා
සම්මහුලා වා එකපුග්ගලො වා: පාරාජිකං ආයස්මා අර්ථාපනෙතාති. සො
එවං වදෙති: න බො අහං ආවුසො පාරාජිකං අර්ථාපනෙතා දුළුච්චියං
-පෙ- පාවිතියං -පෙ- පාටිදෙසනියං -පෙ- දුක්ඛකට්ඨං -පෙ- දුඤ්ඤාසිතං
අර්ථාපනෙතාති. තං සඤ්ඤා දුඤ්ඤාසිතෙන කාරෙති අධම්මිකං
පටිඤ්ඤානකරණං. හිතඤ්ඤා සඤ්ඤාදිසෙසං -පෙ- දුළුච්චියං -පෙ- පාවිතියං
-පෙ- පාටිදෙසනියං -පෙ- දුක්ඛකට්ඨං -පෙ- දුඤ්ඤාසිතං අර්ථාපනෙතා
හොති. තමෙනං වොදෙති සඤ්ඤා වා සම්මහුලා වා එකපුග්ගලො වා:
දුඤ්ඤාසිතං ආයස්මා අර්ථාපනෙතාති. සො එවං වදෙති: න බො අහං
ආවුසො දුඤ්ඤාසිතං අර්ථාපනෙතා පාරාජිකං අර්ථාපනෙතාති තං සඤ්ඤා
පාරාජිකෙන කාරෙති අධම්මිකං පටිඤ්ඤානකරණං.

හිතඤ්ඤා දුඤ්ඤාසිතං අර්ථාපනෙතා හොති. තමෙනං වොදෙති සඤ්ඤා වා
සම්මහුලා වා එකපුග්ගලො වා: දුඤ්ඤාසිතං ආයස්මා අර්ථාපනෙතාති.
සො එවං වදෙති: න බො අහං ආවුසො දුඤ්ඤාසිතං අර්ථාපනෙතා
සඤ්ඤාදිසෙසං අර්ථාපනෙතාති -පෙ- දුළුච්චියං -පෙ- පාවිතියං -පෙ-
පාටිදෙසනියං -පෙ- දුක්ඛකට්ඨං අර්ථාපනෙතාති. තං සඤ්ඤා දුක්ඛකට්ඨන
කාරෙති, අධම්මිකං පටිඤ්ඤානකරණං. එවං බො හිතඤ්ඤා අධම්මිකං
හොති පටිඤ්ඤානකරණං.

9. කථංකථා හිතඤ්ඤා අධම්මිකං හොති පටිඤ්ඤානකරණං. හිතඤ්ඤා
පාරාජිකං අර්ථාපනෙතා හොති. තමෙනං වොදෙති සඤ්ඤා වා සම්මහුලා
වා එකපුග්ගලො වා: පාරාජිකං ආයස්මා අර්ථාපනෙතාති. සො එවං
වදෙති: ආවාචුසො පාරාජිකං අර්ථාපනෙතාති. තං සඤ්ඤා පාරාජිකෙන
කාරෙති ධම්මිකං පටිඤ්ඤානකරණං.

1. කාරෙය්‍යා - මජ්ඣං,

‘සැබැව, භාග්‍යවතුන්වහන්සැ’යි මහණහු පිළිවදන් දුන්හ. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ... ගරහා දහැමි කතා කොට, “මහණෙනි, ප්‍රතිඥා නැති වැ මහණුනට තප්පතියකර්මය හෝ කියස්සකර්මය හෝ පබ්බාජනිය කර්මය හෝ පටිසාරණියකර්මය හෝ උක්ඛෙපනියකර්මය හෝ නො කළ යුතු. යමෙක් එය කරන්නේ නම්, ඔහුට දුකුළා ඇවැත් වන්නේ ය.

8. මහණෙනි පටිඤ්ඤාතකරණය මෙසේ (ලකු දක්වෙන පරිදි) නො දහැමි වේ, මෙසේ දහැමි වේ. මහණෙනි, පටිඤ්ඤාතකරණය කෙසේ නො දහැමි වේ ද යත්: මහණෙක් පරිච්ඡි ඇවැතට පැමිණියේ වෙයි. ඔහුට සංඝයා හෝ බොහෝ මහණහු හෝ එක් මහණෙක් හෝ ‘ආයුෂ්මත් තෙමේ පරිච්ඡි ඇවැතට පැමිණියේ වේ යැ යි වොදනා කෙරෙයි. එවිට හෙතෙම ‘ඇවැත්නි, මම පරිච්ඡි ඇවැතට නොපැමිණියෙමි. සහවෙසෙස් ඇවැතට පැමිණියෙමි’යි මෙසේ කියයි. සංඝ තෙමේ ඔහුට සහවෙසෙස් ඇවැත්නි විනයකර්මය කරවයි. මේ නො දහැමි ප්‍රතිඥාතකරණ යි.

මහණෙක් පරිච්ඡි ඇවැතකට පැමිණියේ වෙයි. ඔහුට සංඝයා හෝ බොහෝ මහණහු හෝ එක් මහණෙක් හෝ ‘ආයුෂ්මත් තෙමේ පරිච්ඡි ඇවැතට පැමිණියේ වේ’ යැ යි වොදනා කෙරෙයි. හෙතෙම ‘ඇවැත්නි, මම පරිච්ඡි ඇවැතට නො පැමිණියෙමි. මම තුලැයි ඇවැතට පැමිණියෙමි... පවිති ඇවැතට ... පාටිදෙසනිය ඇවැතට ... දුකුළා ඇවැතට ... දුබැයි ඇවැතට පැමිණියෙමි යි මෙසේ කියයි. සංඝ තෙමේ ඔහුට දුබැයි ඇවැත්නි විනයකර්ම කරවයි. මේ ද නොදහැමි ප්‍රතිඥාතකරණ යි.

මහණෙක් දුබැයි ඇවැතකට පැමිණියේ වෙයි. ඔහුට සංඝයා හෝ බොහෝ මහණහු හෝ එක් පුහුලෙක් හෝ ‘ආයුෂ්මත් තෙමේ දුබැයි ඇවැතට පැමිණියේ වේ යැ’යි වොදනා කෙරෙයි. ඒ මහණ තෙම ‘ඇවැත්නි මම දුබැයි ඇවැතට නො පැමිණියෙමි. සහවෙසෙස් ඇවැතට පැමිණියෙමි’ යි ... ‘තුලැයි ඇවැතට පැමිණියෙමි’යි ... ‘පවිති ඇවැතට ... පාටිදෙසනිය ඇවැතට... දුකුළා ඇවැතට පැමිණියෙමි’යි මෙසේ හේ කියයි. සංඝ තෙමේ ඔහුට දුකුළා ඇවැත්නි විනයකර්මය කරවයි. මේ ප්‍රතිඥාතකරණය නො දහැමි වේ. මහණෙනි, මෙසේ ම ප්‍රතිඥාතකරණය නොදහැමි වේ.

9. මහණෙනි, ප්‍රතිඥාතකරණය කෙසේ නම් දහැමි වේ ද? යත්: මහණෙක් පරිච්ඡි ඇවැතට පැමිණියේ වෙයි. ඔහුට සංඝයා හෝ බොහෝ මහණහු හෝ එක් පුහුලෙක් හෝ ‘ආයුෂ්මත් තෙමේ පරිච්ඡි ඇවැතට පැමිණියේ වේ යැ’ යි වොදනා කෙරෙයි. හෙතෙම ‘එසේ ය, ඇවැත්නි, පරිච්ඡි ඇවැතට පැමිණියෙමි යි මෙසේ කියයි. සංඝ තෙමේ ඔහුට පරිච්ඡි ඇවැත්නි විනයකර්මය කරවයි. මේ ප්‍රතිඥාතකරණය දහැමි වේ.

භික්ඛු සඤ්ඤාදිසෙසං -පෙ- දුරුවගං -පෙ- පාවිතනියං -පෙ- පාවිදෙසනියං -පෙ- දුක්ඛං -පෙ- දුඛාසිතං අරුඤාපනෙනා හොති තමෙන. වොදෙති සඤ්ඤා වා සම්භුලා වා එකපුගාලො වා: දුක්ඛාසිතං ආයසමා අරුඤාපනෙනාති. සො එවං වදෙති: ආම වුසො දුඛාසිතං අරුඤාපනෙනාති. තං සඤ්ඤා දුඛාසිතෙන කාරෙති. ධම්මිකං පටිඤ්ඤාන කරණං.

එවං බො භික්ඛවෙ ධම්මිකං හොති පටිඤ්ඤානකරණනි.

යෙභ්බාසිකා

10. තෙන බො පන සමයෙන භික්ඛු සඤ්ඤාමරෙඤ්ඤා භණ්ණනාජාතා කලහජාතා විවාදපනනා අඤ්ඤාමඤ්ඤං මුඛසතතිභි විතුදනනා විහරන්ති. න සකෙකානති තං අධිකරණං වූපසමෙතුං. භගවතො උත්තමස්ස ආරොවෙසුං. අනුජානාමි භික්ඛවෙ එවරූපං අධිකරණං යෙභ්බාසිකාය වූපසමෙතුං.

11. පඤ්ඤාති භික්ඛවෙ අබ්බෙති සමන්තාගතො භික්ඛු සලාකගාභාපකො සමමනිතබ්බො: යො න ජන්දගතිං ගවෙජයා, න ද්‍යොගතිං ගවෙජයා, න මොහාගතිං ගවෙජයා, න භයාගතිං ගවෙජයා, ගතිතාගතිකඤ්ඤා ජානෙයා: එවඤ්ඤා පන භික්ඛවෙ සමමනිතබ්බො: පඨමං භික්ඛු යාව්වාබ්බො. යාව්වා ව්‍යතෙනන භික්ඛුනා පටිබලෙන සඤ්ඤා ඤාපෙනබ්බො:

“සුඤ්ඤා මෙ භතෙන සඤ්ඤා. යදි සඤ්ඤා පනතකලං සඤ්ඤා ඉත්තනාම. භික්ඛු සලාකගාභාපකං සමමනෙයා. එසා ඤාති.

සුඤ්ඤා මෙ භතෙන සඤ්ඤා: සඤ්ඤා ඉත්තනාම. භික්ඛු සලාකගාභාපකං සමමනනි. යසසායසමතො බමති ඉත්තනාමසස භික්ඛුතො සලාකගාභාපකසස සමමුති, සො තුණ්හසස. යසස නකබමති සො භාසෙයා. සමමතො සඤ්ඤන ඉත්තනාමො භික්ඛු සලාකගාභාපකො. බමති සඤ්ඤා. තසමා තුණ්හි. එවමෙනං ධාරයාමි”ති.

මහණෙක් සහවෙසෙස් ඇවැතට... ධුලැයි ඇවැතට... පවිති ඇවැතට ... පාට්ඨෙසනිය ඇවැතට... දුකුළා ඇවැතට... දුබැයි ඇවැතට පැමිණියේ වෙයි. ඔහුට සංඝ තෙමේ ශෝ බොහෝ මහණහු හෝ එක් පුභුලෙක් හෝ 'ආයුෂ්මත් තෙමේ දුබැයි ඇවැතට පැමිණියේ යැ'යි වොදනා කෙරෙයි. හේ 'එසේ යැ ඇවැත්නි දුබැයි ඇවැතට පැමිණියෙමි'යි මෙසේ කියයි. ඔහුට සංඝ තෙමේ දුබැයි ඇවැත්නි විනයකමීය කරවයි. මේ ප්‍රතිඥාතකරණය දැහැමි වේ.

මහණෙනි, මෙසේ ම ප්‍රතිඥාතකරණය දැහැමි වේ.

යෙහුයාසිකාව

10. එ සමයෙහි වනාහි භික්ෂුහු සංඝයා මැදදී උපග්ග කලහ ඇත්තාහු, හටගත් ධබර ඇත්තාහු, විවාදපන්ත වුවාහු ඔවු නාවුන් මුට නැමැති අඩ-යැට්ටලින් වීදුනෝ වැ වෙසෙත්. ඒ අධිකරණය සන්තිදුවන්නට (භික්ෂුහු) සමත් නො වෙත්. භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මේ කරුණ සැලකළහ. "මහණෙනි, මෙබඳු අධිකරණය යෙහුයාසිකායෙන් (ධම්මාදීන් වැඩිතරම දෙනකුගේ මහින් කරන ශමප්පයෙන්) සන්තිදුවන්නට අනුදැනිමි"යි භාග්‍ය-වතුන් වහන්සේ වදාළ සේක.

(තව ද එය කරන සැටි මෙසේ ද වදාළ සේක:)

11. "මහණෙනි, යම් මහණෙක් ජන්දයෙන් අගතියට නො යන්නේ ද, ද්වේෂයෙන් අගතියට නො යන්නේ ද, මොහයෙන් අගතියට නො යන්නේ ද, බියෙන් අගතියට නො යන්නේ ද, ගත් නොගත් සලාකා දන්නේ ද මේ කී අංග පයින් යුත් මහණ තෙම සලාකා ගන්වන්නෙක් කොට සම්මත කටයුතු. මහණෙනි, මෙසේ වනාහි සම්මත කටයුතු: 'පළමු කොට මහණෙක් යැදියැ යුතු: යැද, ව්‍යක්ත ප්‍රතිබල මහණක්හු විසින් සංඝ තෙමේ මෙසේ දැන්වියැ යුතු:

'වහන්ස, සංඝ තෙමේ මගේ වචනය අසාවා. ඉදින් සංඝයාට පැමිණි කල් ඇත්තේ වී නම් (මෙයට පුදුසු කාලය යැ යි හැඟේ නම්) සංඝ තෙමේ මේ නම් මහණහු සලාකගන්වන්නකු කොට සම්මත කරන්නේ ය. මේ ඥප්තිය (දැනුම් දීම) යි.

වහන්ස, සංඝ තෙමේ මගේ වචනය අසාවා. සංඝ තෙමේ මේ නම් මහණහු සලාකා ගන්වන්නකු කොට සම්මත කෙරෙයි. මේ මහණහු සලාකා ගන්වන්නකු කොට සම්මත කිරීම යම් ආයුෂ්මතක්හට රිසියේ නම්, හේ නිහඩ වේවා. යම් ආයුෂ්මතක්හට නො රිසියෙන්නේ නම්, හේ කියා වා. සධ්දියා විසින් මේ නම් මහණ තෙම සලාකා ගන්වන්නෙක් කොට සම්මත විය. සධ්දියාට එය රිසියයි. එ හෙයින් නිහඩ ය. මෙසේ මෙය දරමි (සලකමි') යනුවෙනි.

12. දස ඉමෙ භික්ඛවෙ අධම්මිකා සලාකගාහා, දස ධම්මිකා.

කතමෙ දස අධම්මිකා සලාකගාහා: ඔරමන්තකඤ්ච අධිකරණං හොති. න ච ගතිගතං හොති. න ච සරිතසාරිතං හොති. ඡානාති 'අධම්මවාදී බහුතරා'ති. අප්පෙව නාම අධම්මවාදී බහුතරා අසුත්ති. ඡානාති සංඛ්ඤා භිජ්ජිස්සතිති අප්පෙව නාම සංඛ්ඤා භිජ්ජස්සාති. අධම්මෙන ගණනාති. වග්ගා ගණනාති, න ච යථාදිට්ඨියා ගණනාති, ඉමෙ දස අධම්මිකා සලාකගාහා.

කතමෙ දස ධම්මිකා සලාකගාහා: න ච ඔරමන්තකං අධිකරණං හොති, ගතිගතකඤ්ච හොති, සරිතසාරිතකඤ්ච හොති, ඡානාති ධම්මවාදී බහුතරාති. අප්පෙව නාම ධම්මවාදී බහුතරා අසුත්ති. ඡානාති සංඛ්ඤා න භිජ්ජිස්සතිති අප්පෙව නාම සංඛ්ඤා න භිජ්ජස්සාති. ධම්මෙන ගණනාති, සමග්ගා ගණනාති, යථාදිට්ඨියා ච ගණනාති, ඉමෙ දස ධම්මිකා සලාකගාහාති.

තසසපාපියාසිකා

13. තෙන ඛො පන සමයෙන උවාළො¹ භික්ඛු සංඝමරේඛ ආපනතියා අනුයුඤ්ජියමානො අවජාතිකා පටිජානාති, පටිජාතිකා අවජානාති, අකෙඤ්ඤන අකෙඤ්ඤං පටිවරති, සමපජානමුසා භාසති. යෙ තෙ භික්ඛු දප්පිට්ඨා - පෙ - තෙ උප්පායනති ඛියනති විපාචෙතති: කථං හි නාම උවාළො භික්ඛු සංඝමරේඛ ආපනතියා අනුයුඤ්ජියමානො අවජාතිකා පටිජාතිස්සති, පටිජාතිකා අවජාතිස්සති, අකෙඤ්ඤන අකෙඤ්ඤං පටිවරස්සති, සමපජානමුසා භාසස්සතිති.

1. උපවාළො - මජ්ඣ.

12. “මහණෙනි, මේ නො දැනුම් සලාකා ගැන්වීම් දසයෙක, දැනුම් සලාකා ගැන්වීම් දසයෙක.

නොදැනුම් සලාකා ගැන්වීම් දසය කවර යැ: අධිකරණය අල්පමාත්‍ර උකෙක් වෙයි, ආවාස දෙක තුනකට නොගියේ වෙයි (නොහොත් දෙතුන් වරක් විනිශ්චය නො කරන ලද්දේ වෙයි). දෙතුන් වරක් ඒ මහණුන් විසින් සිහි නො කරන ලද්දේ ද අනුන් ලවා සිහි නොකරවන ලද්දේ ද වෙයි. අධිච්චාදි වැඩිතරම් යැ යි දනී. අධිච්චාදි වැඩිතරම් වන්නාහු නම් ඉතා යෙහෙකැ යි සිතා සලාකා ගන්වයි. සංසයා බිඳෙනැ යි දනී. සංසයා බිඳෙනොත් ඉතා යෙහෙකැ යි සිතා සලාකා ගන්වයි. නො දැනුමින් (අධිච්චාදි අපි වඩා බලවත් වන්නාමු. යි සිතා සලාකා දෙක දෙක බැගින්) ගනිත්. ව්‍යුහ වැ (ධම්මාදි) සලාකා අඩු වනු පිණිස ධම්මාදි දෙදෙනෙක් එක් සලාකාව බැගින්) ගනිත්. තමන් ගේ දෘෂ්ටිය වූ පරිදි සලාකා නො ගනිත්. මේ නොදැනුම් සලාකා ගැනුම් දසය යැ.

දැනුම් සලාකා ගැනුම් දසය කවර යැ: අධිකරණය අල්පමාත්‍ර නො වෙයි, ආවාසයනට ගියේ වෙයි (නොහොත් දෙතුන් වරක් විනිශ්චය කරන ලද්දේ වෙයි, ඒ මහණුන් විසින් දෙතුන් වරක් සිහි කරන ලද්දේ ද අනුන් ලවා සිහි කරවන ලද්දේ ද වෙයි. ධම්මාදින් ඉතා වැඩිතරම් ගණනෙක් වෙති යි දනී, සංසයා නො බිඳෙන්නේ යැ යි, සංසයා නො බිඳෙන්නේ නම් ඉතා යෙහෙකැ යි දනී. දැනුමින් සලාකා ගනිත්, (දෙදෙනෙක් එක සලාකාවක් නො ගෙන) සමග වැ සලාකා ගනිත්, (පක්ෂය තර කැරැ ගැන්ම පිණිස නො වැ) තමන් ගේ දෘෂ්ටිය පරිදි සලාකා ගනිත්. මේ දැනුම් සලාකා ගැනුම් දසය යැ” යි ද වදාළ සේක.

කසපාපියාසිකාව

13. එ සමයෙහි වනාහි උවාළ නම් මහණ තෙම සහ මැදදී ඇවැත්තින් පිරික්සනු ලබනුයේ, අවඤ්ඤා කොට ප්‍රතිඤ්ඤා කෙරෙයි. ප්‍රතිඤ්ඤා කොට අවඤ්ඤා කෙරෙයි. එකෙකින් අනෙකක් වසාලයි, දූන බොරු කියයි. යම් මහණ කෙනෙක් අල්පේච්ඡ ද, ඔහු ... උවාළ මහණ තෙම කෙසේ නම් සහ මැදදී ඇවැත්තින් පිරික්සනු ලබනුයේ කෙසේ නම් අවඤ්ඤා කොට ප්‍රතිඤ්ඤා කරන්නේ ද, ප්‍රතිඤ්ඤා කොට අවඤ්ඤා කරන්නේ ද, එකෙකින් අනෙකක් වසාලන්නේ ද, දූන දූන බොරු කියන්නේ දැයි පහත් කොට සිතත්, දෙය් කියත්, අනුණ පතුරුවත්.

14. අප්ථො තෙ භික්ඛු භගවතො එතමස්. ආරොචෙසුං. 'සච්චං කිර භික්ඛවෙ -පෙ-' 'සච්චං භගවා -පෙ-' විගර්හිත්වා ධම්මිං කපං කත්වා භික්ඛු ආමනෙහසි: තෙන හි භික්ඛවෙ සඬේසා උවාළස්ස භික්ඛුනො තසාපාපියාසිකාකමං කරොතු. එවඤ්ඤා පන භික්ඛවෙ කාතඛං: පයමං උවාළෙ භික්ඛු වොදෙතඤ්ඤා: වොදෙත්වා සාරෙතඤ්ඤා: සාරෙත්වා ආපත්තිං ආරොපෙතඤ්ඤා: ආපත්තිං ආරොපෙත්වා ව්‍යකෙත්වා භික්ඛුනා පටිබලෙන සඬේසා ඤාපෙතඤ්ඤා:

“සුඤ්ඤා මෙ භගෙන සඬේසා අයං උවාළො භික්ඛු සඬස්මරේඤ්ඤා ආපත්තියා අනුසුඤ්ඤායමානො අවජානිත්වා පටිජානාති. පටිජානිත්වා අවජානාති. අනෙකෙන අනෙකෙ පටිචරති. සමපජානමුසා භාසති. යදි සඬස්ස පත්තකල්ප සඬේසා උවාළස්ස භික්ඛුනො තසාපාපියාසිකාකමං කරෙය්‍ය. එසා ඤාතති.

සුඤ්ඤා මෙ භගෙන සඬේසා: අයං උවාළො භික්ඛු -පෙ- සමපජානමුසා භාසති. සඬේසා උවාළස්ස භික්ඛුනො තසාපාපියාසිකාකමං කරොති. යසායසමනො ඛමති උවාළස්ස භික්ඛුනො තසාපාපියාසිකාකමස්ස කරණං, සො තුණ්හස්ස. යසා නකම්මති සො භාසෙය්‍ය. දුතියමි එතමස්. වදුම් -පෙ- තතියමි එතමස්. වදුම් -පෙ-.

කතං සඬේසන උවාළස්ස භික්ඛුනො තසාපාපියාසිකාකමං. ඛමති සඬස්ස, තස්මා තුණ්හි. එවමෙන ධාරයාමි”ති.

පඤ්ඤාමාති භික්ඛවෙ ධම්මකාති තසාපාපියාසිකාකමස්ස කරණාති: අසුචි ව හොති අලජ්ඣ ව සානුවාදෙ ව, තසා සඬේසා තසාපාපියාසිකාකමං කරොති ධම්මෙන සමගො. ඉමාති ඛො භික්ඛවෙ පඤ්ඤා ධම්මකාති තසාපාපියාසිකාකමස්ස කරණාති.

14. ඉක්බිති ඒ මහණහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙ පවත් සැල කළාහු ය. ‘මහණෙනි, ... සැබැ ද?’ යි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ අසා වදළ සේක. ‘සැබැව වහන්සැ’ යි මහණහු පිළිවදන් දුන්හ ... භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ... ගරහා දැහැමි කථා කොට මහණුන් බණවා, ‘මහණෙනි, එසේ වී නම් සඤ්ඤා තෙමේ උවාළ මහණහට තසස පාපියාසිකා කම්‍ය (පාපෝත්-සන්න පුද්ගලයාට කළ යුතු විනයකම්‍ය) කෙරේ වා. මහණෙනි, මෙසේ එය කළ යුතු: පළමු කොට උවාළ තෙම වොද්ධිතව්‍ය ය. වොද්ධා කොට ඇවැත සිහි කැරවිය යුතු. සිහි කරවා ඇවැත නැංවිය යුතු. ඇවැත නැංවා ව්‍යක්ත ප්‍රතිබල මහණක්‍හු විසින් සඤ්ඤා තෙමේ මෙසේ දැන්විය යුතු:

“සඤ්ඤා තෙමේ මගේ වචනය අසාවා. මේ උවාළ මහණ තෙම සහ මැදදී ඇවැතින් පිරික්සනු ලබන්නේ, අවමන් කොට පිළින කෙරෙයි, පිළින කොට අවමන් කෙරෙයි. එකෙකින් අනෙකක් වසාලයි, දන දන බොරු කියයි. ඉදින් සඤ්ඤායාට පැමිණි කල් ඇත්තේ (සුදුසු කල් ඇත්තේ) වී නම්, සංඝ තෙමේ උවාළ මහණ හට තසස පාපියාසිකාකම්‍ය කරන්නේ ය. මේ ඥාප්තිය යැ.

වහන්ස, සංඝ තෙමේ මගේ වචනය අස වා. මේ උවාළ මහණ තෙම... දන දන බොරු කියයි. සංඝ තෙමේ උවාළ මහණහට තසස පාපියාසිකාකම්‍ය කෙරෙයි. උවාළ මහණහට තසස පාපියාසිකාකම්‍ය කිරීම යම් මහණකුහට රිසියෙයි ද හේ නිහඬ වෙවා. යම් මහණකුට නොරිසියෙයි ද හේ කියවා. දෙවැනි වර ද මේ කරුණ කියමි. ... තෙවෙනි වර ද මේ කරුණ කියමි.....

සංඝයා, විසින් උවාළ මහණහට තසස පාපියාසිකාකම්‍ය කරණ ලදී. එය සංඝයාට රිසියෙයි, එහෙයින් නිහඬ ය. මෙසේ මේ කරුණ දරමි (සලකමි)” යනුවෙනි.

මහණෙනි, දැහැමි වූ මේ තසස පාපියාසිකාකම්‍ය කිරීම පසෙකි. මහණ තෙම අපිරිසිදු වූ කාය වාක් කම්‍ය ඇත්තේ වේ ද, අලජ්චී වේ ද (දන දන ඇවැත් අවදනා සුලුවේ ද), උපවාද සහිත වේ ද, ඔහුට සංඝ තෙමේ තසස පාපියාසිකාකම්‍ය කෙරෙයි ද, එ ද සමග වූ සංඝ තෙමේ ධර්මය වූ පරිදි කෙරෙයි ද — මහණෙනි, මේ දැහැමි වූ තසස පාපියාසිකාකම්‍ය කිරීම පස ය.

අධම්මකම්ම ද්වාදසකං

15. තිඨි භික්ඛවෙ අබ්බෙහි සමන්තාගතං නසසපාපියාසිකා කම්මං අධම්මකම්මෙණි හොති අවිනයකම්මෙණි සුචුපසන්නාණ්ඤා: අසම්මුඛා කතං හොති, අපටිපුච්ඡා කතං හොති, අපටිඤ්ඤාය කතං හොති. -පෙ-

ආපත්තිං අනාරොපෙඤා කතං හොති අධම්මෙන කතං හොති වග්ගෙන කතං හොති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ තිභබ්බෙහි සමන්තාගතං නසසපාපියාසිකාකම්මං අධම්මකම්මෙණි හොති අවිනයකම්මෙණි සුචුපසන්නාණ්ඤා. (යථා තජ්ජනියකම්මං එවං විඤ්ඤාමං.)

ධම්මකම්ම ද්වාදසකං

16. තිඨි භික්ඛවෙ අබ්බෙහි සමන්තාගතං නසසපාපියාසිකා කම්මං ධම්මකම්මෙණි හොති විනයකම්මෙණි සුචුපසන්නාණ්ඤා: සම්මුඛා කතං හොති, පටිපුච්ඡා කතං හොති, පටිඤ්ඤාය කතං හොති -පෙ- ආපත්තිං ආරොපෙඤා කතං හොති, ධම්මෙන කතං හොති, සම්මග්ගෙන කතං හොති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ තිභබ්බෙහි සමන්තාගතං නසසපාපියාසිකාකම්මං ධම්මකම්මෙණි හොති විනය කම්මෙණි සුචුපසන්නාණ්ඤා (යථා තජ්ජනියකම්මෙ සුකකපක්ඛං එවං විඤ්ඤාමං.)

ආකඛ්ඛමාන ඡකකං

17. තිඨි භික්ඛවෙ අබ්බෙහි සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආකඛ්ඛමානො සබ්බෙසා නසසපාපියාසිකාකම්මං කරෙය්‍යා: භණ්ඩනකාරකො හොති කලහකාරකො විවාදකාරකො භස්සකාරකො සංවේස අධිකරණකාරකො, ඛාලො හොති අව්‍යාතෙතා ආපත්තී ඛහුලො අනපදනො ගිහිසංසට්ඨො විහරති අනනුලොමිකෙහි ගිහිසංසග්ගෙහි: ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ තිභබ්බෙහි සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආකඛ්ඛමානො සබ්බෙසා නසස පාපියාසිකා කම්මං කරෙය්‍යා.

අධම් කම් දෙළොස

15. මහණෙනි, අඛණ්ඩ තුනෙකින් සමන්විත වූ තසසපාපියාසිකා කම්ය අධම්කම්යෙක් ද අවිනය කම්යෙක් ද නොමනාසේ සන්තිදුනෙක් ද වෙයි. (කවර අංග තුනෙකින් ද? යත්:) නො හමුයෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, නොපිළිවිස කරණ ලද්දේ වේ ද, පිළිණ නොගෙන කරණ ලද්දේ වේ ද, මේ අඛණ්ඩ තුනින් සමන්විත තසසපාපියාසිකා කම්ය අධම්කම් ද අවිනය කම් ද නොමනා ලෙස සන්තිදුනෙක් ද වෙයි. ....

අවැන නො නභා කරණ ලද්දේ වේ ද, නො දූහැමෙන් කරණ ලද්දේ වේ ද, වාග්‍ර වූ සංඝයා විසින් කරණ ලද්දේ වේ ද මේ අංග තුනින් සමන්විත වූ තසසපාපියාසිකා කම්ය අධම් කම් ද අවිනයකම් ද නොමනා ලෙස සන්තිදුනෙක් ද වෙයි.

ධම් කම් දෙළොස

16. මහණෙනි, අඛණ්ඩ තුනෙකින් සමන්විත වූ තසසපාපියාසිකා කම්ය ධම්කම් ද විනයකම් ද මොනොවට සංතිදුනෙක් ද වෙයි. (කවර අඛණ්ඩ තුනෙකින් සමන්විත කම්යෙක් ද යත්:) හමුයෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, පිළිවිස කරණ ලද්දේ වේ ද, ප්‍රතිඥයෙන් (ප්‍රතිඥාගෙන) කරණ ලද්දේ වේ ද — මේ අඛණ්ඩ තුනෙන් සමන්විත කම්ය යි.

.....අවැන නංවා කරණ ලද්දේ වේ ද, ධම්යෙන් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග්‍ර සඛයා විසින් කරණ ලද්දේ වේ ද — මහණෙනි, මේ අංග තුනින් සමන්විත තසසපාපියාසිකා කම්ය ධම්කම්යක් ද විනය කම්යෙක් ද මොනොවට සංසිදුනු කම්යෙක් ද වෙයි. [තජ්ජනිය කම්යෙහි ශුක්ල පක්ෂය යම්සේ ද එසේ විස්තර කළ යුතු.]

ආකාංක්ෂමාණ පටිකය

17. මහණෙනි, අඛණ්ඩ තුනෙකින් සමන්විත වූ මහණහට සංඝ තෙමේ කැමැති වන්නේ නම් තසසපාපියාසිකා කම්ය කරන්නේ ය: ධර්ම කරන්නේ 'කලහ කරන්නේ විවාද කරන්නේ වාක්කලහ කරන්නේ වේ ද, සංඝයා විෂයයෙහි අධිකරණ උපදවන්නේ වේ ද, අනුවණ වූයේ නොවීයත් වූයේ අවැත් ඛනුල කොට ඇත්තේ සස්තට අනුලොම් නොවූ ගෘහී සංඝගීයෙන් ගිහියන් හා මිශ්‍ර ව වෙසේ ද, මහණෙනි, මෙසේ වූ අඛණ්ඩ තුනෙකින් යුත් මහණහට සංඝ තෙමේ කැමැති වන්නේ නම් තසසපාපියාසිකා කම්ය කරන්නේ ය.

අපරෙහි පි භික්ඛවෙ තිහඬෙහි සමන්තාගතසස භික්ඛුනො ආකඛිමානො සඬෙසා නසුපාපියාසිකාකමං කරෙය්‍යා: අධිසීලෙ සීලවිපනෙනා හොති. අජ්ඣාචාරෙ ආචාරවිපනෙනා හොති, අනිද්ධියා දිධිවිපනෙනා හොති, ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ තිහි -පෙ-3

අපරෙහි පි භික්ඛවෙ තිහි -පෙ- බුද්ධසස අවණණං භාසති; ධම්මසස අවණණං භාසති, සඬ්ඤ්ඤා අවණණං භාසති: ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ තිහඬෙහි සමන්තාගතසස භික්ඛුනො ආකඛිමානො සඬෙසා නසුපාපියාසිකාකමං කරෙය්‍යා.4

තිණණං භික්ඛවෙ භික්ඛුනං ආකඛිමානො සඬෙසා නසුපාපියාසිකාකමං කරෙය්‍යා: එකො භණ්ඩනකාරකො හොති -පෙ- එකො සඬෙස අධිකරණකාරකො, එකො බාලො හොති අව්‍යතො ආපනතිබහුලො අනපදනො. එකො ගිහිසංසඬො විහරති අනනුලොමිකෙහි ගිහිසංසගෙහි: ඉමෙසං ඛො භික්ඛවෙ තිණණං භික්ඛුනං ආකඛිමානො සඬෙසා නසුපාපියාසිකාකමං කරෙය්‍යා.4

අපරෙසමි භික්ඛවෙ තිණණං භික්ඛුනං ආකඛිමානො සඬෙසා නසු පාපියාසිකාකමං කරෙය්‍යා: එකො අධිසීලෙ සීලවිපනෙනා හොති, එකො අජ්ඣාචාරෙ ආචාරවිපනෙනා හොති, එකො අනිද්ධියා දිධිවිපනෙනා හොති, ඉමෙසං ඛො භික්ඛවෙ තිණණං -පෙ-5

අපරෙසමි භික්ඛවෙ තිණණං -පෙ- එකො බුද්ධසස අවණණං භාසති, එකො ධම්මසස අවණණං භාසති, එකො සඬ්ඤ්ඤා අවණණං භාසති, ඉමෙසං ඛො භික්ඛවෙ තිණණං භික්ඛුනං ආකඛිමානො සඬෙසා නසුපාපියාසිකා කමං කරෙය්‍යා.6

ආකඛිමාන ජකකං නිට්ඨං.

මහණෙනි, අන් අඩක තුනෙකින් ද සමන්විත වූ මහණහට සංඝ තෙමේ කැමැති වන්නේ නම් තසසපාපියාසිකාකම්ය කරන්නේ ය: අධිශීල විෂයයෙහි (උපසම්පද ශීලයෙහි) විපත් සිල් ඇත්තේ වේ ද, උත්තම ආචාර විෂයයෙහි (ග්‍රමණාචාරයෙහි) විපත් ආචාර ඇත්තේ වේ ද, උත්තම දෘෂ්ටි විෂයයෙහි (සමාග්දෘෂ්ටියෙහි) විපත් දෘෂ්ටි ඇත්තේ වේ ද, මහණෙනි, මෙසේ වූ අඩක තුනෙකින් යුත් මහණහට සංඝ තෙමේ කැමැති වන්නේ නම් තසසපාපියාසිකාකම්ය කරන්නේ ය. 2

මහණෙනි, අන් අඩක තුනෙකින් ද සමන්විත මහණහට සංඝ තෙමේ කැමැත්තේ නම් තසසපාපියාසිකාකම්ය කරන්නේ ය; බුදුනට දෙස් නහා ද, දහමට දෙස් කියා ද සහනට දෙස් කියා ද මහණෙනි, මේ අඩක තුනින් යුත් මහණහට සංඝ තෙමේ කැමැත්තේ නම්, තසසපාපියාසිකා කම්ය කරන්නේ ය. 3

මහණෙනි, සංඝ තෙමේ කැමැත්තේ තුන් මහණ කෙනකුනට තසසපාපියාසිකා කම්ය කරන්නේ ය: එක් මහණෙක් ධබර කරන්නේ වෙයි ද... එක් මහණෙක් සංඝයා කෙරෙහි අධිකරණ කරන්නේ වෙයි ද... එක් මහණෙක් අඥාන් අව්‍යක්තත් වේ ද, ආපතති බහුල කොටැත්තේ ආපතතිපරිවේදය ද නො දන්නේ වේ ද ... එක් මහණෙක් පැවිද්දට අනුලෝම නොවූ ගෘහිසංසරියෙන් ගිහියන් හා මිශ්‍ර වැ වෙසේ ද මහණෙනි, සංඝ තෙමේ කැමැත්තේ නම් මේ තුන් මහණුනට තසසපාපියාසිකාකම්ය කරන්නේ ය. 4

මහණෙනි, අන් තුන් මහණ කෙනකුනට සංඝ තෙමේ කැමැති වන්නේ තසසපාපියාසිකාකම්ය කරන්නේ ය. එක් මහණෙක් අධිශීලයෙහි ශීලවිපතන වෙයි, එකෙක් අධ්‍යාචාරයෙහි (උතුම් ග්‍රමණාචාරයෙහි) ආචාරවිපතන වෙයි, එකෙක් අතිදෘෂ්ටියෙහි (සමාග්දෘෂ්ටියෙහි) දෘෂ්ටි-විපතන වෙයි. මහණෙනි, මේ තුන් මහණුනට සංඝ තෙමේ කැමැත්තේ නම් තසසපාපියාසිකාකම්ය කරන්නේ ය. 5

මහණෙනි, අන් තුන් මහණ කෙනකුනට සංඝ තෙමේ කැමැති වන්නේ තසසපාපියාසිකාකම්ය කරන්නේ ය: එක් මහණෙක් බුදුනට දෙස් කියයි, එකෙක් දහමට දෙස් කියයි, එකෙක් සංඝයාට දෙස් කියයි. මහණෙනි, මේ තුන් මහණුනට සංඝ තෙමේ කැමැත්තේ තසසපාපියාසිකා කම්ය කරන්නේ ය. 6

අටධාරස වතනං

18. තස්සපාපියාසිකාකම්මකතෙන භික්ඛවෙ භික්ඛුනා සමො වත්ති-
තබ්බං. තත්‍රායං සමො වත්තනා: න උපසම්පාදෙනබ්බං, න තිස්සයො
දුතබ්බං, න සාමණෙරො උපට්ඨාපෙනබ්බං, න භික්ඛුනොවාදකසමුත්ති
සාදිතබ්බං, සමුතෙන පි භික්ඛුන්යො න ඔච්ඡිතබ්බං -පෙ- න භික්ඛුනි
සමපයොපෙනබ්බන්ති.

අට බො සබ්බෙසා උවාළස්ස භික්ඛුනො තස්සපාපියාසිකාකම්මං
අකාසි.

තිණවසාරකං

19. තෙන බො පන සමයෙන භික්ඛුනං භණ්ඩනජාතානං කලහ-
ජාතානං විවාදපනනානං විහරතං බහුං අස්සාමණකං අජ්ඣාචිණ්ණං
භොති භාසිතපරිකතතං. අට බො තෙසං භික්ඛුනං එතදභොසි: අමනාකං
බො භණ්ඩනජාතානං කලහජාතානං විවාදපනනානං විහරතං බහුං
අස්සාමණකං අජ්ඣාචිණ්ණං භාසිතපරිකතතං සවෙ මයං ඉමාහි ආපත්තිහි
අඤ්ඤමඤ්ඤං කාරෙස්සාම සියා පි තං අධිකරණං කකබ්ලත්තාය වාළත්තාය
හෙද්දා සංවනෙත්තා: කරුණානු බො අමොහි පටිපජ්ජිතබ්බන්ති.

20. හගවතො එතමඤ්ඤං ආරොවෙසුං. ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛුනං
භණ්ඩනජාතානං කලහජාතානං විවාදපනනානං විහරතං බහුං අස්සාමණකං
අජ්ඣාචිණ්ණං භොති භාසිතපරිකතතං, තත්‍ර වෙ භික්ඛුනං එවං භොති
අමනාකං බො භණ්ඩනජාතානං කලහජාතානං, විවාදපනනානං විහරතං
බහුං අස්සාමණකං අජ්ඣාචිණ්ණං භාසිතපරිකතතං සවෙ මයං ඉමාහි
ආපත්තිහි අඤ්ඤමඤ්ඤං කාරෙස්සාම සියා පි තං අධිකරණං කකබ්ලත්තාය
වාළත්තාය හෙද්දා සංවනෙත්තා: අනුජානාමි භික්ඛවෙ එවරූපං අධිකරණං
තිණවසාරකෙන වුපසමෙතුං.

අටළොස් වන

18. මහණෙනි, තස්සපාපියාසිකාකම්භීය කරණු ලැබූ මහණහු විසින් මැනවින් පැවැතිය යුතු. එහි ලා මේ මනා පැවැත්ම යි: ඔහු විසින් (තමා උපාධිගාය ව උපසම්පද නො කළ යුතු යි, (තමා ආචාර්ය ව) නිස නො දිය යුතු යි, හෙරණතු තමා වෙත නො තබා ගත යුතු යි, හික්කුනිඔවාදක සමුච්ඡේදය නො ඉවැසිය යුතු යි, සමුච්ඡේදය ලද මහණහු විසින් ද මෙහෙණනට ඔවා නො දිය යුතු යි, ... හික්කුනි ඔවුනොවුන් හා කලහ පිණිස නො යෙදුවිය යුතු යි.¹

ඉක්බිති සංඝ තෙමේ උවාළ මහණහට තස්සපාපියාසිකාකම්භීය කළේ ය.

තෘණාවස්ථාරකය

19. එ සමයෙහි වනාහි උපන් ඩබර ඇති, උපන් කලහ ඇති, විවාදපනත ව වසන මහණුන් විසින් වාවසික වූ ද කායික වූ ද බොහෝ අග්‍රාමණක කම් කරණ ලද්දේ වෙයි. එ කල වනාහි ඒ මහණුනට මේ සිත විය; “උපන් ඩබර ඇති ව උපන් කලහ ඇති ව විවාදපනත ව වසන අප විසින් වාවසික වූ ද කායික වූ ද බොහෝ අග්‍රාමණක දැ කරණ ලද්දේ වෙයි. ඉදින් අපි මේ ඇවැත්වලින් ඔවුනොවුනට පිළිගම් කරවන්නමෝ නම්, ඒ අධිකරණය රථ බව පිණිස, සැඩ බව පිණිස, හේදය පිණිස පවතින්නේ ය. මෙහි අප විසින් කෙසේ පිළිපැදිය යුතු වන්නේ ද?” යනුවෙනි.

20. ඔහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙ පවත් සැල කළාහ. (භාග්‍ය-වතුන් වහන්සේ මෙසේ වදළ සේක:) “මහණෙනි, මෙහි උපන් ඩබර ඇති ව, උපන් කලහ ඇති ව විවාදපනත ව වසන මහණුන් විසින් වාවසික වූ ද කායික වූ ද බොහෝ අග්‍රාමණක ක්‍රියා කරණ ලද්දේ වේ ද, ඉදින් එහි මහණුනට උපන් ඩබර ඇති ව උපන් කලහ ඇති ව විවාදපනත ව වසන අප විසින් වාවසික වූ කායික වූ බොහෝ අග්‍රාමණක ක්‍රියා කරණ ලද්දේ ය, ඉදින් අපි මේ ඇවැත්වලින් ඔවුනොවුනට වෝදනා කරන්නමෝ නම් ඒ අධිකරණය කර්කශ බව පිණිස, වන්ඩ බව පිණිස, හේදය පිණිස පවත්නේ ය යන්න විය හැක්කැ’යි මෙසේ සිතෙක් වන්නේ නම්, මහණෙනි, මෙබඳු අධිකරණය තෘණාවස්ථාරකයෙන් (තණකොළින් කසළ වසාලන්නාක් මෙන් කිරීමෙන්) සන්සිදුවන්නට අනුදැනීම’යි යනු යි.

1. මෙහි සම්පූර්ණ පාඨය මෙහි ම 34, 35 පිටු බලා දත යුතු.

එවඤ්ඤා පන භික්ඛවෙ වුපසමෙතබ්බො: සබ්බෙහෙව ඵකජ්ඣං සන්ති-
පතිතබ්බො: සන්තිපතිත්වා වාතෙතන භික්ඛුනා පටිබලෙන සංඝො
ඤ්ඤාපෙතබ්බො: සුඡානු මෙ භතෙන සංඝො. අමනාකං භණ්ඩනජානානං බහුං
අසාමාන්යං අජ්ඣාචිණ්ණං-පෙ- සවෙ මයං ඉමාහි ආපනති අඤ්ඤාමඤ්ඤා
කාරෙසාම, සියා පි තං අධිකරණං කකඛලන්තාය වාළන්තාය හෙදා
සංවතෙතයා යදි සංඝස්ස පත්තකල්පං සංඝො ඉමං අධිකරණං
නිණ්වජාරකෙන වුපසමෙයා යපෙත්වා ථුල්ලවජ්ජං යපෙත්වා ගිහිපට්ඨං-
යුත්තන්ති.

21. එකතො පකඤ්ඤානං භික්ඛුනං වාතෙතන භික්ඛුනා පටිබලෙන
සංඝො පකෙඤ්ඤා ඤ්ඤාපෙතබ්බො: සුඡානු මෙ ආයඤ්ඤානා. අමනාකං
භණ්ඩනජානානං -පෙ- භාසිතපට්ඨකන්තං. සවෙ මයං ඉමාහි ආපනති
අඤ්ඤාමඤ්ඤා කාරෙසාම සියා පි තං අධිකරණං කකඛලන්තාය වාළන්තාය
හෙදා සංවතෙතයා. යදායඤ්ඤානං පත්තකල්පං අහං යා වෙව
ආයඤ්ඤානං ආපනති, යා ව අත්තනො ආපනති, ආයඤ්ඤානාකෙඤ්ච
අත්තාය අත්තනො ව අත්තාය සංඝමජ්ජෙති නිණ්වජාරකෙන දෙසෙයාං
යපෙත්වා ථුල්ලවජ්ජං යපෙත්වා ගිහිපට්ඨංයුත්තන්ති.

අථාපරෙසං එකතො පකඤ්ඤානං භික්ඛුනං වාතෙතන භික්ඛුනා
පටිබලෙන සංඝො පකෙඤ්ඤා ඤ්ඤාපෙතබ්බො:

සුඡානු මෙ ආයඤ්ඤානා. අමනාකං භණ්ඩනජානානං -පෙ- හෙදා
සංවතෙතයා. යදායඤ්ඤානං පත්තකල්පං අහං යා වෙව ආයඤ්ඤානං
ආපනති, යා ව අත්තනො ආපනති ආයඤ්ඤානාකෙඤ්ච අත්තාය අත්තනො ව
අත්තාය සංඝමජ්ජෙති නිණ්වජාරකෙන දෙසෙයාං යපෙත්වා ථුල්ලවජ්ජං
යපෙත්වා ගිහිපට්ඨංයුත්තන්ති.

22. එකතො පකඤ්ඤානං භික්ඛුනං වාතෙතන භික්ඛුනා පටිබලෙන
සංඝො ඤ්ඤාපෙතබ්බො: සුඡානු මෙ භතෙන සංඝො අමනාකං භණ්ඩන-
ජානානං -පෙ- හෙදා සංවතෙතයා. යදි සංඝස්ස පත්තකල්පං අහං යා
වෙව ඉමෙසං ආයඤ්ඤානං ආපනතියා ව අත්තනො ආපනති ඉමෙසං
වෙව ආයඤ්ඤානං අත්තාය අත්තනො ව අත්තාය සංඝමජ්ජෙති නිණ්වජාර
කෙන දෙසෙයාං යපෙත්වා ථුල්ලවජ්ජං, යපෙත්වා ගිහිපට්ඨංයුත්තං:
එසා ඤ්ඤති.

මහණෙනි, මෙසේ එය සංසිද්ධිය යුතු: “සියලු දෙනා ම එක් තැනෙක රැස් විය යුතු. රැස් වූ ව්‍යක්ත වූ ප්‍රතිබල වූ මහණක්හු විසින් ‘වහන්ස, සඬ්ඝ තෙමේ මගේ වචනය අසාවා. උපන් ඩබර ඇති.....අප විසින්.....බොහෝ අග්‍රාමණක ක්‍රියා කරණ ලද්දේ ය. ඉදින් අපි මේ ඇවැත්වලින් ඔවුනොවුනට චෝදනා කරන්නමෝ නම්, ඒ අධිකරණය ඇතැම් විට කර්කශ බව පිණිස, වණ්ඛ බව පිණිස, හෙදය පිණිස පැවැතිය හැක්ක. ඉදින් සංඝයාට ප්‍රාප්ත කාලය ඇත්තේ වේ නම් සංඝ තෙමේ දළ වරද හැර, ගිහියනට ගැරැහුම් ආදියෙන් යුත් වරද හැර, ඉතිරි මේ සියලු අධිකරණය තෘණා-ව්‍යාපාරකයෙන් සංසිද්ධවන්නේ යැ’යි මෙසේ සංඝ තෙමේ දැන්විය යුතු.

21. එක් පක්ෂයෙක වූ මහණුන් අතුරෙන් ව්‍යක්ත වූ ප්‍රතිබල වූ මහණක්හු විසින් ‘ආයුෂ්මත්හු මගේ වචනය අසන් වා. උපන් ඩබර ඇති .....අප විසින් වාවසික වූ ද කායික වූ ද බොහෝ අග්‍රාමණක ක්‍රියා කරණ ලද්දේ වෙයි. ඉදින් අපි මේ ඇවැත්වලින් ඔවුනොවුනට චෝදනා කරන්න-මෝ නම් ඒ අධිකරණය කර්කශ බව පිණිස, වණ්ඛ බව පිණිස, හෙදය පිණිස, පවතිනු ඇත. ඉදින් ආයුෂ්මතුන්හට පැමිණි කල් ඇත්තේ වී නම්, මම, ආයුෂ්මතුන්ගේ යම් ඇවැතෙක් වේ ද, තමාගේ යම් ඇවැතෙක් වේ ද, ඒ හැම ආයුෂ්මතුනට වැඩ පිණිස ද තමාට වැඩ පිණිස ද, දළවරද හැරපියා, ගිහියනට නිගා කිරීම් ආදි විසින් වූ (ගෘහීථුතිසංයුක්ත) වරද ද හැර පියා, සහ මැද දී තෘණවස්තාරකයෙන් දෙසන්නෙමි’යි ස්වකීය පක්ෂය ඥප්තිව්‍යය ය (සිය පසට දැන්විය යුතු).

එ කල්හි එක් පක්ෂයෙක වූ අනිත් මහණුන් අතුරෙන් ව්‍යක්ත වූ ප්‍රතිබල වූ මහණක්හු විසින්,

ආයුෂ්මත්හු මගේ වචනය අසන් වා. උපන් ඩබර ඇති..... අප විසින් ව වසික වූ ද කායික වූ ද බොහෝ අග්‍රාමණක ක්‍රියා කරණ ලද්දේ වෙයි. ඉදින් අපි මේ ඇවැත් වලින් ඔවුනොවුනට චෝදනා කරන්නමෝ නම්..... හෙදය පිණිස පවතිනු ඇත. ඉදින් ආයුෂ්මතුන්හට පැමිණි කල් ඇත්තේ වී නම්, මම, ආයුෂ්මතුන්ගේ යම් ඇවැතෙක් වේ ද, තමාගේ යම් ඇවැතෙක් වේ ද, ඒ හැම ආයුෂ්මතුනට වැඩ පිණිස ද තමාට වැඩ පිණිස ද, දළ වරද හැර පියා ගිහියනට ගැරැහුම් ආදි විසින් වූ (ගෘහීථුතිසංයුක්ත) වරද ද හැර පියා, සහ මැද දී තෘණවස්තාරකයෙන් දෙසන්නෙමි යි සිය පසට දැන්විය යුතු.

22. එක් පසෙක වූ මහණුන් අතුරෙන් ව්‍යක්ත ප්‍රතිබල මහණක්හු විසින් සංඝ තෙමේ මෙසේ දැන්විය යුතු: වහන්ස, සඬ්ඝ තෙමේ මගේ වචනය අසාවා, උපන් ඩබර ඇති.....අප විසින්.....බොහෝ අග්‍රාමණක ක්‍රියා කරණ ලද්දේ වෙයි.....හෙදය පිණිස පැවැතිය හැක්ක. ඉදින් සඬ්ඝ යාට පැමිණිකල් ඇත්තේ වී නම්, මම, මේ ආයුෂ්මතුන්ගේ යම් ඇවැතෙක් වේ ද, තමාගේ යම් ඇවැතෙක් වේ ද, මේ ආයුෂ්මතුන් හට වැඩ පිණිස ද, තමාට වැඩ පිණිස ද, සහ මැද දී ස්ථූල වරදක් ගිහියනට ගැරැහුම් ඇ විසින් කළ වරදක් හැර ඒ ඉතිරි සියලු වරද තෘණවස්තාරකයෙන් දෙසන්නෙමි. මේ ඥප්තිය යි.

සුභාතු මෙ භතෙන සංඛෙසා. අමනාකං භණ්ඩනජාතානං -පෙ- හෙදය සංවතෙතයා. අහං යා ඉව ඉමෙසං ආයසමන්තානං ආපතති යා ච අනන්තො ආපතති, ඉමෙසං ආයසමන්තානං අත්තාය අනන්තො ච අත්තාය සංඛෙසමථෙකි නිණව්ඤාංකෙන දෙසෙමි යංපෙකා ථුල්ලවජ්ජං යංපෙකා ගිහීපටිසංයුතං. යසංසායසමන්තො ඛමති අමනාකං ඉමාසං ආපතති සංඛෙසමථෙකි නිණව්ඤාංකෙන දෙසනා යංපෙකා ථුල්ලවජ්ජං යංපෙකා ගිහීපටිසංයුතං යො තුණ්හසං යසං නකම්මති යො භාසෙයා.

දෙසිතා අමනාකං ඉමා ආපතතියො සංඛෙසමථෙකි නිණව්ඤාංකෙන යංපෙකා ථුල්ලවජ්ජං යංපෙකා ගිහීපටිසංයුතං ඛමති සංඛෙසං. තස්මා තුණ්හි. එවමෙනං ධාරයාමීති.

23. අථාපරෙසං එකතො පකම්මානං භික්ඛුනං ව්‍යතෙන භික්ඛුනා පටිබලෙන සංඛෙසා ඤාපෙතබ්බො: සුභාතු මෙ භතෙන සංඛෙසා. අමනාකං භණ්ඩනජාතානං -පෙ- හෙදය සංවතෙතයා. යදි සංඛෙසං පතකල්පං අහං -පෙ- සංඛෙසමථෙකි නිණව්ඤාංකෙන දෙසෙයා, යංපෙකා ථුල්ලවජ්ජං යංපෙකා ගිහීපටිසංයුතං. එසා ඤාතති.

සුභාතු මෙ භතෙන සංඛෙසා. අමනාකං භණ්ඩනජාතානං -පෙ- හෙදය සංවතෙතයා. අහං -පෙ- සංඛෙසමථෙකි නිණව්ඤාංකෙන දෙසෙමි යංපෙකා ථුල්ලවජ්ජං යංපෙකා ගිහීපටිසංයුතං. යසංසායසමන්තො ඛමති අමනාකං ඉමාසං ආපතති සංඛෙසමථෙකි නිණව්ඤාංකෙන දෙසනා යංපෙකා ථුල්ලවජ්ජං යංපෙකා ගිහීපටිසංයුතං, යො තුණ්හසං යසං නකම්මති යො භාසෙයා.

දෙසිතා අමනාකං ඉමා ආපතතියො සංඛෙසමථෙකි නිණව්ඤාංකෙන යංපෙකා ථුල්ලවජ්ජං යංපෙකා ගිහීපටිසංයුතං. ඛමති සංඛෙසං, තස්මා තුණ්හි. එවමෙනං ධාරයාමීති.

එවංකො පන භික්ඛවෙ තෙ භික්ඛු තාහි ආපතතිහි වුට්ඨිතා භොනති යංපෙකා ථුල්ලවජ්ජං යංපෙකා ගිහීපටිසංයුතං යංපෙකා දිට්ඨාචිකම්මං යංපෙකා යෙ න තත් භොනතිති.

වහන්ස, සංඝ තෙමේ මගේ වචනය අසා වා. උපන් ධබර ඇති.....අප විසින්.....බොහෝ අශ්‍රාමණක ක්‍රියා කරණ ලද්දේ වෙයි. එය.....හේදය පිණිස පවතින්නේ ය. මේ ආයුෂ්මතුන්ගේ යම් ඇවැතෙක් වේ ද, තමාගේ යම් ඇවැතෙක් වේ ද, ඒ හැම, සුදු වරදන් ගෘහී ප්‍රතිසංයුක්ත වරදන් හැර මේ ආයුෂ්මත්තට වැඩ පිණිස ද තමහට වැඩ පිණිස ද සහ මැද දී මම දෙසමි. ස්ථුල වරදක් ගෘහීප්‍රතිසංයුක්ත වරදක් හැරපියා අපගේ මේ සෙසු සියලු ඇවැතුන් තෘණාවස්තාරකයෙන් දෙසීම යම් ආයුෂ්මතකුට රිසියෙන්තේ ද හේ නිහඩ වේවා, යමකුට නො රිසියෙන්තේ ද හේ කියාවා.

ස්ථුල වරද ද ගෘහී ප්‍රතිසංයුක්ත වරද ද හැර පියා, මේ සෙසු ඇවැත්හු අප විසින් සහ ම ද දී දෙසන ලදහ. සංඝයාට රිසියෙයි. එහෙයින් නිහඩ වෙයි. මෙසේ මෙය සලකමි'යි යනුවෙනි.

23. අනතුරු ව අන් එක් පසෙක වූ මහණුන් අතුරෙන් වාක්ත ප්‍රතිබල මහණක්හු විසින් සංඝ තෙමේ මෙසේ දැන්විය යුතු:

වහන්ස, සංඝ තෙමේ මගේ වචනය අසාවා. උපන් ධබර ඇති,... අප විසින් ..... බොහෝ අශ්‍රාමණක ක්‍රියා කරණ ලද්දේ වෙයි. එය..... හේදය පිණිස පවතින්නේ ය. ඉදින් සංඝයාට පැමිණි කල් ඇත්තේ වී නම්, මේ ආයුෂ්මතුන්ගේ යම් ඇවැතෙක් වේ ද, තමාගේ යම් ඇවැතෙක් වේ ද, ඒ හැම ස්ථුල වරදන් ගෘහීප්‍රතිසංයුක්ත වරදන් හැරපියා මේ ආයුෂ්මතුන් හට වැඩ පිණිස ද, සහ මැද දී මම දෙසන්නෙමි. මේ ඥප්තිය යි.

වහන්ස, සංඝ තෙමේ මගේ වචනය අසාවා. උපන් ධබර ඇති..... අප විසින් ..... බොහෝ අශ්‍රාමණක ක්‍රියා කරණ ලද්දේ වෙයි.....එය ...හේදය පිණිස පවතින්නේ ය. මේ ආයුෂ්මතුන්ගේ යම් ඇවැතෙක් වේ ද, තමාගේ යම් ඇවැතෙක් වේ ද, ඒ හැම ස්ථුල වරදන් ගෘහී ප්‍රතිසංයුක්ත වරදන්, හැර මේ ආයුෂ්මතුන්හට වැඩ පිණිස ද තමහට වැඩ පිණිස ද සහ මැද දී මම දෙසමි. ස්ථුල වරදක් ගෘහීප්‍රතිසංයුක්ත වරදක් හැර පියා අපගේ මේ සෙසු සියලු ඇවැතුන් තෘණාවස්තාරකයෙන් දෙසීම යම් ආයුෂ්මතකුට රිසියෙන්තේ ද හේ නිහඩ වේවා, යමක්හට නො රිසියෙන්තේ ද, හේ කියාවා.

ස්ථුල වරද ද ගෘහීප්‍රතිසංයුක්ත වරද ද හැරපියා මේ සෙසු ඇවැත්හු අප විසින් සහ ම ද දී දෙසන ලදහ. සංඝයාට රිසියෙයි. එහෙයින් නිහඩ වෙයි. මෙසේ මෙය සලකමි' යනුවෙනි.

මහණෙනි, මෙසේ වනාහී ඒ මහණහු ස්ථුල ඇවැතුන් හැර, ගෘහී-ප්‍රතිසංයුක්ත ඇවැතුන් හැර, යම් කෙනෙකුට මෙය නො රිසියෙන්තේ නම් ඔවුන් ගේ එබව පැවසීම හැර, යම් කෙනෙක් එහි නො වෙත් නම් ඔවුන් ද හැර, ඉතිරි හැම ඇවැත් කෙරෙන් නැති සිටියාහු වෙත්.'

වත්තාරි අධිකරණානි

24. තෙන ඛො පන සමයෙන භික්ඛු'පි භික්ඛුනිහි විවදන්ති, භික්ඛුනියොපි භික්ඛුනි විවදන්ති. ඡන්තො පි භික්ඛු භික්ඛුනිනං අනුපබ්ජස් භික්ඛුහි සද්ධිං විවදති, භික්ඛුනිනං පකං ගාහෙති, යෙ තෙ භික්ඛු අප්පිච්ඡා-පෙ-තෙ උප්ඤ්ඤායන්ති ඛියන්ති විපාචෙත්ති: කථං හි නාම ඡන්තො භික්ඛු භික්ඛුනිනං අනුපබ්ජස් භික්ඛුහි සද්ධිං විවදිසන්ති, භික්ඛුනිනං පකං ගාහෙසුන්ති. අථ ඛො තෙ භික්ඛු භගවතො ඵතමස්ස ආරොචෙසුං. 'සච්චං කිර භික්ඛවෙ -පෙ-' 'සච්චං භගවා -පෙ-'.

විගරහිත්වා ධම්මං කථං කත්වා භික්ඛු ආමනෙසසි:

25. වත්තාරිමානි භික්ඛවෙ අධිකරණානි විවාදාධිකරණං අනුවාදාධිකරණං ආපක්ඛාධිකරණං කිවාධිකරණං.

තස්ස කතමං විවාදාධිකරණං? ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු විවදන්ති ධම්මොති වා අධම්මොති වා චිත්තයොති වා අචිත්තයොති වා භාසිතං ලපිතං තථාගතෙනානි වා අභාසිතං අලපිතං තථාගතෙනානි වා ආචිණ්ණං තථාගතෙනානි වා, අනාචිණ්ණං තථාගතෙනානි වා. පඤ්ඤානං තථාගතෙනානි වා අපඤ්ඤානං තථාගතෙනානි වා ආපක්ඛිති වා අනාපක්ඛිති වා ලග්ගකා ආපක්ඛිති වා ගරුකා ආපක්ඛිති වා සාවසෙසා ආපක්ඛිති වා අනවසෙසා ආපක්ඛිති වා දුට්ඨුල්ලා ආපක්ඛිති වා අදුට්ඨුල්ලා ආපක්ඛිති වා, යං තස්ස භණ්ඩනං කලහො විග්ගහො විවාදො නානාවාදො අඤ්ඤාථාවාදො විපච්චනයා වොහාරො මෙධකං¹ ඉදං වුච්චති විවාදාධිකරණං.

තස්ස කතමං අනුවාදාධිකරණං? ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු භික්ඛු. අනුවදන්ති සීලවිපක්ඛියා වා ආචාරවිපක්ඛියා වා දිට්ඨිවිපක්ඛියා වා ආචීව-විපක්ඛියා වා, යො තස්ස අනුවාදො අනුවදනා අනුල්ලපනා අනුභණ්ණනා අනුසම්මච්ඤ්ඤානා අභිභුසස්සහනනා අනුබලප්පදනං, ඉදං වුච්චති අනුවාදාධිකරණං.

1. මෙධගං (මජ්ඣං)

සතර අධිකරණ

24. එ සමයෙහි වනාහි මහණහු ද මෙහෙණන් හා විවාද කෙරෙත්, මෙහෙණහු ද මහණන් හා විවාද කෙරෙත්. ඡන්ත මහණ ද මෙහෙණන්... මැදට වැදූ මහණන් හා විවාද කෙරෙයි. මෙහෙණන්ගේ පක්ෂය ගන්වයි. අල්පේච්ඡ වූ ... යම් මහණ කෙනෙක් වෙත් ද, ඔහු ඡන්ත මහණ තෙම කෙසේ නම් මෙහෙණන් මැදට වැදූ මහණන් හා විවාද කරන්නේ ද? මෙහෙණන්ගේ පක්ෂය ගන්වන්නේ ද? 'යි අවැද කෙරෙත්, දෙස් නහත්, අගුණ පතුරුවා බෙණෙත්. ඉක්බිති ඒ මහණහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙ පවත් සැල කළාහ. 'මහණෙනි, එය සැබෑ ද?' යි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ අසා වදළ සේක. 'වහන්ස සබැවැ' යි ඒ මහණහු පිළිවදන් දුන්හ. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ඔවුන් ගරහා, දෑහැමි කතා කොට, ඔවුන් බණවා මෙය වදළ සේක:

25. "මහණෙනි, විවාදාධිකරණය, අනුවාදාධිකරණය, ආපත්තාධිකරණය, කාත්තාධිකරණය යි මේ සතර අධිකරණ කෙනෙක් වෙත්.

එහි විවාදාධිකරණය කවර යැ මහණෙනි, මෙහි මහණහු 'මේ දහමැ යි කියා හෝ නොදහමැ යි කියා හෝ විනයයැ යි කියා හෝ අවිනයයැ යි කියා හෝ තථාගතයන් විසින් වදරණ ලද්දේ ය, පවසන ලද්දේ යැ යි කියා හෝ තථාගතයන් විසින් නො වදරණ ලද්දේ ය, නො පවසන ලද්දේ යැ යි කියා හෝ තථාගතයන් විසින් ආචර්ණ (කරණ ලද) යැ යි කියා හෝ තථාගතයන් විසින් අනාචර්ණයැ යි කියා හෝ තථාගතයන් විසින් පණවන ලද්ද යි කියා හෝ තථාගතයන් විසින් නො පණවන ලද්ද යි කියා හෝ මේ ඇවැතැ යි' කියා හෝ මේ නො ඇවැතැ යි කියා හෝ මේ ලුහු ඇවැතැ යි කියා හෝ මේ ගරු ඇවැතැ යි කියා හෝ මේ සාවශෙෂ ඇවැතැ යි කියා හෝ මේ අනවශෙෂ ඇවැතැ යි කියා හෝ මේ දුඵල් ඇවැතැ යි කියා හෝ මේ නොදුඵල් ඇවැතැ යි කියා හෝ විවාද කෙරෙත් ද, එහි යම් අරගලයෙක් කලහයෙක් විග්‍රහයෙක් විවාදයෙක් නානා වාදයෙක් අන්‍යාථවාදයෙක් විරුද්ධ ව්‍යවහාරයෙක් (පරුෂවචනයෙක්) කල බැගැනියෙක් වෙයි ද මේ විවාදාධිකරණ යැ යි කියනු ලැබේ.

එහි අනුවාදාධිකරණ නම් කවර යැ? මහණෙනි, මෙහි මහණහු ශීල-විපක්කියෙන් හෝ ආචාරවිපක්කියෙන් හෝ දෘෂ්ටිවිපක්කියෙන් හෝ ආර්ථි විපක්කියෙන් හෝ චෝදනා කෙරෙත් ද, එහි යම් අනුවාදයෙක් (චෝදනා-වෙක්), අනුචදනයෙක්, පුන පුනා දෙස් නැහීමෙක් පුන පුනා දෙස් කීමෙක් පුන පුනා අවනත කරන බවෙක්, දිරිගන්වා කීමෙක්, අනුබල දීමක් වේ ද, මෙය අනුවාදාධිකරණ නමැ යි කියනු ලැබේ.

තස්ස කතමං ආපනනාධිකරණං? පඤ්චපි ආපනතිකඛ්ඤා ආපනනාධිකරණං, සත්තපි ආපනතිකඛ්ඤා ආපනනාධිකරණං: ඉදං වුවච්ඡි ආපනනාධිකරණං.

තස්ස කතමං කිව්වාධිකරණං? යා සඛ්ඤාසං කිව්වයනා කරණයනා අපලොකනකමමං ඤාතභිකමමං ඤාතඤ්ඤාතියකමමං ඤාතතිවතුසුකමමං ඉදං වුවච්ඡි කිව්වාධිකරණං.

25. විවාදාධිකරණස්ස කිං මූලං? ඡ විවාදමූලානි විවාදාධිකරණස්ස මූලං, තිණ්ඨපි අකුසලමූලානි විවාදාධිකරණස්ස මූලං තිණ්ඨපි කුසලමූලානි විවාදාධිකරණස්ස මූලං.

කතමානි ඡ විවාදමූලානි විවාදාධිකරණස්ස මූලං? ඉධ භික්ඛවෙ භික්ඛු කොධනො හොති උපනාහී. යො සො භික්ඛවෙ භික්ඛු කොධනො හොති උපනාහී. සො සසුරි පි අගාරවො විහරති අප්පතිසෙසා, ධම්මෙ පි අගාරවො විහරති අප්පතිසෙසා, සඛෙස පි අගාරවො විහරති අප්පතිසෙසා, සිකඛාය පි න පරිපූරකාරී හොති. යො සො භික්ඛවෙ භික්ඛු සසුරි පි අගාරවො විහරති අප්පතිසෙසා, ධම්මෙ පි -පෙ- සඛෙස පි -පෙ- සිකඛාය පි න පරිපූරකාරී, යො සඛෙස විවාදං ඡනෙති. යො හොති විවාදෙ බහුජන අභිතාය බහුජන අසුඛාය බහුතො ජනස්ස අනත්ථාය අභිතාය දුක්ඛාය දෙව-මත්ථස්සානං. එවරුපඤ්ඤා තුමෙහ භික්ඛවෙ විවාදමූලං අජ්ඣන්තං වා බහිද්ධා වා සමත්ථපටස්සය්‍යාථ, තත්‍ර තුමෙහ භික්ඛවෙ තස්සෙව පාපකස්ස විවාද-මූලස්ස පහානාය වායමෙය්‍යාථ. එවරුපඤ්ඤා තුමෙහ භික්ඛවෙ විවාදමූලං අජ්ඣන්තං වා බහිද්ධා වා න සමත්ථපටස්සය්‍යාථ, තත්‍ර තුමෙහ භික්ඛවෙ තස්සෙව පාපකස්ස විවාදමූලස්ස ආයතීං අනවස්සවාය පටිපජ්ජෙය්‍යාථ, එවමෙතස්ස පාපකස්ස විවාදමූලස්ස පහානං හොති. එවමෙතස්ස පාපකස්ස විවාදමූලස්ස ආයතීං අනවස්සවො හොති.

එහි ආපනාධිකරණ නම් කවර යැ? ඇවැත් කඳු පස ම ආපනාධිකරණ යි, ඇවැත් කඳු සත ම ආපනාධිකරණ යි. මේ ආපනාධිකරණ නමැයි කියනු ලැබේ.

එහි කිව්වාධිකරණ නම් කවර යැ? අපලෝකනකම් ය, ඥප්තිකම් ය, ඥප්තිද්විතීයකම් ය, ඥප්තිවතුර්ථකම් යැ යි සංඝයාගේ යම් ඒකාන්තයෙන් කර්ම කළ යුතු බවෙක්, කාර්ය භාවයෙක් වේ ද, මේ කිව්වාධිකරණයැ යි කියනු ලැබේ.

25. විවාදාධිකරණයාගේ මුල කවර යැ? විවාද මූල සය විවාදාධිකරණයට මුල් ය. තුන් අකුසල් මුල් ද විවාදාධිකරණයට මුල් ය. තුන් කුසල් මුල් ද විවාදාධිකරණයට මුල් ය.

කවර විවාද මුල් සයෙක් විවාදාධිකරණයට මූල වේ ද යත්: මහණෙනි, මෙහි මහණෙක් ක්‍රෝධ කරන්නේ වේ ද, බඳා වෙර ඇත්තේ වේ ද, හේ ශාස්තෘන් වහන්සේ කෙරෙහි ද ගෞරව නැත්තේ යටත් පැවතුම් නැත්තේ වෙසෙයි, ධර්මය කෙරෙහි ද ගෞරව නැත්තේ යටත් පැවතුම් නැත්තේ වෙසෙයි, සංඝයා කෙරෙහි ද ගෞරව නැත්තේ යටත් පැවතුම් නැත්තේ වෙසෙයි, ශික්ෂායෙහි ද පරිපූරකාරී (සම්පූර්ණ කරන්නේ) නො වෙයි, මහණෙනි, යම් මහණෙක් ශාස්තෘන් වහන්සේ කෙරෙහි ද ගෞරව නැත්තේ යටත් පැවතුම් නැත්තේ වෙසෙයි ද, ධර්මය කෙරෙහි ද ..... සංඝයා කෙරෙහි ද ..... ශික්ෂායෙහි ද පරිපූරකාරී නො වෙයි ද, හේ සංඝයා කෙරෙහි විවාද උපදවයි. ඒ විවාදය බොහෝ දෙනාට දවැඩ පිණිස, බොහෝ දෙනාට නොසුව පිණිස බොහෝ දෙනාට අනර්ථ පිණිස, දෙව් මිනිසුන් හට අහිත පිණිස දුක් පිණිස වෙයි. මහණෙනි, මෙබඳු විවාද මූලය ඉදින් තමා කෙරෙහි හෝ තමාගෙන් පිටත්හි හෝ දක්නේ නම්, මහණෙනි, එහි තෙපි ලාමක වූ ඒ විවාදමූලයේ ම ප්‍රභාණය පිණිස වැයම් කරවූ. මහණෙනි, ඉදින් තෙපි එබඳු විවාදමූලයක් තමන් කෙරෙහි හෝ තමන්ගෙන් පිටත්හි හෝ (අනුන් කෙරෙහි හෝ) නො දක්නහු නම්, මහණෙනි, තෙපි එහි ලා ඒ විවාදමූලයාගේ ම මත්තෙහි තමන් කෙරෙහි පහළ නොවන්නට පිළිපදිවූ. මෙසේ මේ ලාමක වූ විවාදමූලයාගේ ප්‍රභාණය වෙයි, මෙසේ මේ විවාදමූලයාගේ මත්තෙහි නොඉපැදීම වේ.

26. පුන ච පරං භික්ඛවෙ භික්ඛු මකං හොති පළාසි -පෙ- ඉස්සුති හොති මව්ඡරි -පෙ- සයො හොති මායාචී -පෙ- පාපිවෙජා, හොති මිවජා-දිට්ඨි -පෙ- සන්දිට්ඨිපරාමාසි හොති ආධානගාභී දුප්ථිතිස්සග්ගි. යො සො භික්ඛවෙ භික්ඛු සන්දිට්ඨිපරාමාසි හොති අධානගාභී දුප්ථිතිස්සග්ගි. සො සත්ථරි පි අගාරවො විහරති අප්පතිස්සා. ධම්මෙ පි අගාරවො විහරති අප්පතිස්සා. සංඛෙ පි අගාරවො විහරති අප්පතිස්සා. සික්ඛාය පි න පරිපුරිකාරි හොති. යො සො භික්ඛවෙ භික්ඛු සත්ථරි පි අගාරවො විහරති අප්පතිස්සා. ධම්මෙ පි -පෙ- සංඛෙ පි -පෙ- සික්ඛාය පි න පරිපුරිකාරි, සො සංඛෙ විවාදං ජනෙති. සො හොති විවාදෙ බහුජන අභිතාය බහුජන අසුඛාය බහුතො ජනස්ස අනත්ථාය අභිතාය දුක්ඛාය දෙවමනුස්සානං. උචරුපඤ්ඤා තුමෙහ භික්ඛවෙ විවාදමූලං අජ්ඣක්ඛං වා බහිද්ධා වා සමනුපස්සෙය්‍යාථ තත්‍ර තුමෙහ භික්ඛවෙ තස්සෙව පාපකස්ස විවාදමූලස්ස පහානාය වායමෙය්‍යාථ. උචරුපඤ්ඤා තුමෙහ භික්ඛවෙ විවාදමූලං අජ්ඣක්ඛං වා බහිද්ධා වා න සමනුපස්සෙය්‍යාථ, තත්‍ර තුමෙහ භික්ඛවෙ තස්සෙව පාපකස්ස විවාදමූලස්ස ආයතිං අනවස්ඨාය පටිපජ්ජෙය්‍යාථ. උචමෙතස්ස පාපකස්ස විවාදමූලස්ස පහානං හොති. උචමෙතස්ස පාපකස්ස විවාදමූලස්ස ආයතිං අනවස්ඨවො හොති. ඉමානි ඡ විවාදමූලානි විවාදාධිකරණස්ස මූලං.

27. කතමානි තිණි අකුසලමූලානි විවාදාධිකරණස්ස මූලං? ඉධ භික්ඛවෙ භික්ඛු ලුඤ්චික්ඛා විවදන්ති, දුට්ඨචික්ඛා විවදන්ති, මූලභවික්ඛා විවදන්ති, ධම්මොති වා අධම්මොති වා විනයොති වා අවිනයොති වා භාසිතං ලපිතං තථාගතෙනානි වා අභාසිතං අලපිතං තථාගතෙනානි වා, ආචිණ්ණං තථාගතෙනානි වා අනාචිණ්ණං තථාගතෙනානි වා පඤ්ඤානං තථාගතෙනානි වා අපඤ්ඤානං තථාගතෙනානි වා ආපක්ඛිති වා අනාපක්ඛිති වා ලහුකාපක්ඛිති වා ගරුකාපක්ඛිති වා, සාවසෙසා ආපක්ඛිති වා අනවසෙසා ආපක්ඛිති වා, දුට්ඨාදි ආපක්ඛිති වා අදුට්ඨාදි ආපක්ඛිති වා, ඉමානි තිණි අකුසලමූලානි විවාදාධිකරණස්ස මූලං.

26. තවද අනෙකක් කියමි. මහණෙනි, මහණෙක් ගුණමකු වූයේ වේ ... ඊර්ණ්වා ඇත්තේ මසුරු වේ, ... ශබ්ද වූයේ මායා සහිත වේ, ... ලාමක ඊර්ණ්වා ඇත්තේ මීසද්ව වේ, ... තමා ගත් දෘෂ්ටිය දැඩි කොට ගත්තේ ආධ්‍යාත්මය වූයේ තමාගේ දෘෂ්ටිය දූරලිය නොහැක්කේ වේ. මහණෙනි, යම් මහණෙක් තමාගේ දෘෂ්ටි දැඩි කොට ගත්තේ ආධ්‍යාත්මය (දාඨ්‍යාති වූයේ) ත් දුක සේ බැහැර කළයුතු දෘෂ්ටි ඇත්තේත් වේ නම්, හේ ශාස්තෘහු කෙරෙහි ද ගෞරව නැත්තේ යටත් පැවැතුම් නැත්තේ වෙසෙයි, ධර්මය කෙරෙහි ද ගෞරව නැත්තේ යටත් පැවැතුම් නැත්තේ වෙසෙයි, සඤ්ඤා කෙරෙහි ද ගෞරව නැත්තේ යටත් පැවැතුම් නැත්තේ වෙසෙයි, ශික්ෂායෙහි ද පරිපූරකාරී නො වෙයි. මහණෙනි, යමෙක් ශාස්තෘහු කෙරෙහිත් ගෞරව නැත්තේ යටත් පැවැතුම් නැත්තේ වෙසේ නම්, ධර්මය කෙරෙහිත් ගෞරව නැත්තේ යටත් පැවැතුම් නැත්තේ වෙසේ නම්, සඤ්ඤා කෙරෙහිත් ගෞරව නැත්තේ යටත් පැවැතුම් නැත්තේ වෙසේ නම්, ශික්ෂායෙහි ද පරිපූරකාරී නො වේ නම්, හේ සඤ්ඤා කෙරෙහි විවාද උපදවයි. ඒ විවාදය බොහෝ දෙනාට අවැඩ පිණිස, බොහෝ දෙනාට නොසුව පිණිස, බොහෝ දෙනාට අනථ පිණිස, දෙවිච්ඡිත්තයට අහිත පිණිස, දුක්පිණිස වෙයි. මහණෙනි, මෙබඳු වූ විවාදමූලයක් තෙපි තමන් කෙරෙහි හෝ තමන්ගෙන් පිටත්හි හෝ දක්නු නම්, මහණෙනි, එහි ලා තෙපි ඒ ලාමක වූ විවාදමූලයාගේ ම ප්‍රභාණය පිණිස වැයම් කරවු. මහණෙනි, මෙබඳු වූ විවාදමූලයක් තමන් කෙරෙහි හෝ තමන්ගෙන් පිටත්හි හෝ තෙපි නො දක්නු නම්, මහණෙනි, එහි ලා තෙපි ඒ ලාමක විවාදමූලයාගේ ම මත්තෙහි තමන් සතත්හි නො පහළ වනුවට පිළිපදිවු. මෙසේ ඒ ලාමක වූ විවාදමූලයාගේ ප්‍රභාණය වෙයි. මෙසේ මේ ලාමක වූ විවාදමූලයාගේ මත්තෙහි නොපැද්ම වෙයි. මේ විවාදමූල සය විවාදාධිකරණයට මූල ය.

27. කවර අකුසල් මුල් තුනක් විවාදාධිකරණයට මූල වේද යත්: මහණෙනි, මෙහි මහණහු 'දහමැ යි කියා හෝ නොදහමැ යි කියා හෝ විනයයැ යි කියා හෝ අවිනයයැ යි කියා හෝ තථාගතයන් වහන්සේ විසින් වදාරණලද්දේ ය, පවසන ලද්දේ යැ යි කියා හෝ තථාගතයන් වහන්සේ විසින් නොවදාරණ ලද්දේ ය. නො පවසන ලද්දේ යැ යි කියා හෝ තථාගතයන් වහන්සේ විසින් ආචර්ණ යැ යි කියා හෝ තථාගතයන් වහන්සේ විසින් අනාචර්ණ යැ යි කියා හෝ තථාගතයන් වහන්සේ විසින් පණවන ලද යි කියා හෝ තථාගතයන් වහන්සේ විසින් නො පණවන ලද යි කියා හෝ ඇවැතැ යි කියා හෝ නොඇවැතැ යි කියා හෝ ලුහු ඇවැතැ යි කියා හෝ ගුරු ඇවැතැ යි කියා හෝ සාවශෙෂ ඇවැතැ යි කියා හෝ අනවශෙෂ ඇවැතැ යි කියා හෝ දුළුල් ඇවැතැ යි කියා හෝ නොදුළුල් ඇවැතැ යි කියා හෝ ලුබ්ධ සිතැත්තෝ විවාද කෙරෙත් ද, විෂ්ට සිතැත්තෝ විවාද කෙරෙත් ද. මුඛ සිතැත්තෝ විවාද කෙරෙත් ද, මෙසේ මේ තුන් අකුසල් මුල් විවාදාධිකරණයට මූල් වේ.

කතමානි තිණි කුසලමූලානි විවාදාධිකරණස්ස මූලං? ඉධ භික්ඛවෙ භික්ඛු අලුඤ්චිත්තා විවදන්ති, අදුට්ඨචිත්තා විවදන්ති, අමුලුභවිත්තා විවදන්ති: ධම්මොති වා අධම්මොති වා -පෙ- දුට්ඨලලා ආපන්නති වා අදුට්ඨලලා ආපන්නති වා ඉමානි තිණි කුසලමූලානි විවාදාධිකරණස්ස මූලං.

28. අනුවාදාධිකරණස්ස කිං මූලං? ඡ අනුවාදමූලානි අනුවාදාධිකරණස්ස මූලං. තිණි පි අකුසලමූලානි අනුවාදාධිකරණස්ස මූලං. තිණි පි කුසලමූලානි අනුවාදාධිකරණස්ස මූලං. කායො පි අනුවාදාධිකරණස්ස මූලං වාචාපි අනුවාදාධිකරණස්ස මූලං.

කතමානි ඡ අනුවාදමූලානි අනුවාදාධිකරණස්ස මූලං? ඉධ භික්ඛවෙ භික්ඛු කොධනො හොති උපනාහි. යො යො භික්ඛු කොධනො හොති උපනාහි යො සඤ්චි පි අගාරංවා විහරති අසනිසෙසා, ධම්මෙ පි අගාරවො විහරති අසනිසෙසා, සඤ්ඤා පි අගාරවො විහරති අසනිසෙසා, සික්ඛාය පි න පරිපූරකාරි හොති. යො යො භික්ඛවෙ භික්ඛු සඤ්චි පි අගාරවො විහරති අසනිසෙසා, ධම්මෙ පි -පෙ- සඤ්ඤා පි -පෙ- සික්ඛාය පි න පරිපූරකාරි. යො සඤ්ඤා අනුවාදං ඡනෙති. යො හොති අනුවාදෙ බහුජන අභිනාය බහුජන අසුබාය බහුනො ජනස්ස අනායාය අභිනාය දුක්ඛාය දෙවමනුසංනං. එවරුපකෙඤ්ඤා තුමෙහ භික්ඛවෙ අනුවාදමූලං අජ්ඣන්තං වා ඛනිඤ්ඤා වා සමනුපසෙය්‍යාථ, තත්‍ර තුමෙහ භික්ඛවෙ තස්සෙව පාපකස්ස අනුවාදමූලස්ස පහානාය වායමෙය්‍යාථ. එවරුපකෙඤ්ඤා තුමෙහ භික්ඛවෙ අනුවාදමූලා අජ්ඣන්තං වා ඛනිඤ්ඤා වා න සමනුපසෙය්‍යාථ, තත්‍ර තුමෙහ භික්ඛවෙ තස්සෙව පාපකස්ස අනුවාදමූලස්ස ආයති. අනවස්සවාය පටිපජ්ජෙය්‍යාථ. එවමෙනස්ස පාපකස්ස අනුවාදමූලස්ස පහානං හොති. එවමෙනස්ස පාපකස්ස අනුවාදමූලස්ස ආයති. අනවස්සවො හොති.

කවර කුසල්මුල් තුනක් විවාදාධිකරණයට මුල් වේ ද යත්: මහණෙනි, මෙහි මහණ කෙනෙක් දහමැයි කියා හෝ නොදහමැයි කියා හෝ ... දුපල් ඇවැතැයි කියා හෝ නොදුපල් ඇවැතැයි කියා හෝ ලුබ්ධ නොවූ සිතැත්තාහු විවාද කෙරෙත් ද, විෂ්ට නොවූ සිතැත්තාහු විවාද කෙරෙත් ද, මුස් නොවූ සිතැත්තාහු විවාද කෙරෙත් ද, මෙහි මේ තුන් කුසල් මුල් විවාදාධිකරණයට මුල් වේ.

28. අනුවාදාධිකරණයට මූල කවර යැ? අනුවාදයට (චෝදනාවට) මුල් වූ දෑ සය අනුවාදාධිකරණයට මුල් වේ. තුන් අකුසල් මුල් ද අනුවාදාධිකරණයට මුල් වේ. තුන් කුසල් මුල් ද අනුවාදාධිකරණයට මුල් වේ. කය ද අනුවාදාධිකරණයට මුල් වේ, වචනය ද අනුවාදාධිකරණයට මුල් වේ.

කවර නම් අනුවාදමූල සයෙක් අනුවාදාධිකරණයට මුල් වේ ද යත්: මහණෙනි, මෙහි මහණෙක් ක්‍රෝධ කරන්නේ, බැඳගත් චෛර ඇත්තේ වෙයි. මහණෙනි, යම් මහණෙක් ක්‍රෝධ කරන්නේ, බඩ චෛර ඇත්තේ වේ ද, හෙ තෙම ශාස්තෘහු කෙරෙහි ද ගෞරව නැත්තේ යටත් පැවැතුම් නැත්තේ වෙසෙයි, ධර්මය කෙරෙහි ද ගෞරව නැත්තේ යටත් පැවැතුම් නැත්තේ වෙසෙයි, සඤ්ඤා කෙරෙහි ද ගෞරව නැත්තේ යටත් පැවැතුම් නැත්තේ වෙසෙයි, ශික්ෂායෙහි ද පරිපූරකාරී නො වෙයි. මහණෙනි, යම් මහණෙක් ශාස්තෘහු කෙරෙහි ගෞරව නැත්තේ යටත් පැවැතුම් නැත්තේ වෙසෙයි ද, ධර්මය කෙරෙහි ද... සඤ්ඤා කෙරෙහි ද ගෞරව නැත්තේ යටත් පැවැතුම් නැත්තේ වෙසෙයි ද, ශික්ෂායෙහි ද පරිපූරකාරී නො වෙයි ද, හෙ තෙම සඤ්ඤා කෙරෙහි චෝදනා උපදවයි. ඒ චෝදනාව බොහෝ දෙනාට අහිත පිණිස, බොහෝ දෙනාට නොසුව පිණිස, බොහෝ දෙනාට අවැඩ පිණිස, දෙව්මිනිසුන්හට අහිත පිණිස දුක් පිණිස වෙයි. මහණෙනි, ඉදින් තෙපි මෙබඳු අනුවාදමූලයක් තමන් කෙරෙහි හෝ තමන්ගෙන් බැහැර හෝ දක්නා නම්, මහණෙනි, තෙපි එහි ඒ ලාමක වූ අනුවාදමූලයාගේ ම ප්‍රභාණය පිණිස වැයම් කරවු. මහණෙනි, ඉදින් තෙපි මෙබඳු අනුවාදමූලයක් තමන් කෙරෙහි හෝ තමන්ගෙන් බැහැර හෝ නො දක්නා නම්, මහණෙනි, එහි ලා තෙපි ඒ ලාමක වූ අනුවාදමූලයාගේ ම මත්තෙහි නොඉපැද්ම පිණිස පිළිපදිවු. මෙසේ මේ ලාමක වූ අනුවාදමූලයේ ප්‍රභාණය වෙයි, මෙසේ මේ ලාමක වූ අනුවාදමූලයේ මත්තෙහි නොඉපැද්ම වෙයි.

29. පුන ව පරං භික්ඛවෙ භික්ඛු මකඛි හොති පළාසි -පෙ- ඉසුසුකි හොති මච්ඡරි -පෙ- සයො හොති මායාවි -පෙ- පාපිවෙණා හොති මිචණ්-දිඛසි -පෙ- සන්දිට්ඨිපරාමාසි හොති ආධානගාහි දුප්ථිනිසුංඝෙ. යො සො භික්ඛවෙ භික්ඛු සන්දිට්ඨිපරාමාසි හොති ආධානගාහි දුප්ථිනිසුංඝෙ. යො සසරි පි අගාරවො විහරති අප්පතිසෙසා, ධම්මෙ පි අගාරවො විහරති අප්පතිසෙසා, සඛෙස පි අගාරවො විහරති අප්පතිසෙසා, සික්ඛාය පි න පරිපුරකාරි හොති. යො සො භික්ඛවෙ භික්ඛු සසරි පි අගාරවො විහරති අප්පතිසෙසා, ධම්මෙ පි -පෙ- සඛෙස පි -පෙ- සික්ඛාය න පරිපුරකාරි, සො සඛෙස අනුචාදං ජනෙති. යො හොති¹ අනුචාදෙ ඛුජන අභිනාය ඛුජනඅසුඛාය ඛුජනො ජනස්ස අනත්ථාය අභිනාය දුක්ඛාය දෙවමනුස්සානං. ඵවරුපං වෙ තුමෙහ භික්ඛවෙ අනුචාදමුලං අජ්ඣන්තං වා ඛිතිඤා වා සමනුපසෙසයායාප, තත්ත තුමෙහ භික්ඛවෙ තස්සෙව පාපකස්ස අනුචාදමුලස්ස පහානාය වායමෙයායාප. ඵවරුපං වෙ තුමෙහ භික්ඛවෙ අනුචාදමුලං අජ්ඣන්තං වා ඛිතිඤා වා න සමනුපසෙසයායාප, තත්ත තුමෙහ භික්ඛවෙ තස්සෙව පාපකස්ස අනුචාදමුලස්ස ආයති. අනවස්සවාය පටිපජ්ජයායාප. ඵවමෙතස්ස පාපකස්ස අනුචාදමුලස්ස පහානං හොති. ඵවමෙතස්ස පාපකස්ස අනුචාදමුලස්ස ආයති. අනවස්සවො හොති. ඉමානි ඡ අනුචාදමුලානි අනුචාදධිකරණස්ස මූලං.

30. කතමානි තිණි අකුසලමූලානි අනුචාදධිකරණස්ස මූලං? ඉධ භික්ඛවෙ භික්ඛු භික්ඛු. ලුඤ්චිත්තා අනුචදන්ති, දුට්ඨිචිත්තා අනුචදන්ති, මුලුචිත්තා අනුචදන්ති, සීලවිපක්ඛියා වා ආචාරවිපක්ඛියා වා දිට්ඨිවිපක්ඛියා වා ආචීවිවිපක්ඛියා වා, ඉමානි තිණි අකුසලමූලානි අනුචාදධිකරණස්ස මූලං.

කතමානි තිණි කුසලමූලානි අනුචාදධිකරණස්ස මූලං? ඉධ භික්ඛවෙ භික්ඛු භික්ඛු. අලුඤ්චිත්තා අනුචදන්ති, අදුට්ඨිචිත්තා අනුචදන්ති, අමුලුචිත්තා අනුචදන්ති, සීලවිපක්ඛියා වා ආචාරවිපක්ඛියා වා දිට්ඨිවිපක්ඛියා වා ආචීවිවිපක්ඛියා වා, ඉමානි තිණි කුසලමූලානි අනුචාදධිකරණස්ස මූලං.

29. තව ද අනෙකක් කියමි. මහණෙනි, මහණෙක් ගුණමකු වූයේ ඊථිභාකරණයේ මසුරු වූයේ වෙයි, ශබ්ද වූයේ මායා ඇත්තේ ... ලාමක ඊජ්ජා ඇත්තේ ... මිසදිටු වෙයි ... තමාගේ දෘෂ්ටිය දැඩි කොට ගන්නා සුලු වූයේ ආධානගාහි දුප්ථිතිණි (දුර්ලබ්ධ දුෂකර දෘෂ්ටි ඇත්තේ) වෙයි. හේ ශාස්තෘහු කෙරෙහි ද ගෞරව නැත්තේ, යටත්පැවැතුම් නැත්තේ වෙසෙයි, ධර්මය කෙරෙහි ද ගෞරව නැත්තේ, යටත් පැවැතුම් නැත්තේ වෙසෙයි, සඬ්ඝයා කෙරෙහි ද ගෞරව නැත්තේ, යටත් පැවැතුම් නැත්තේ වෙසෙයි, ශික්ෂායෙහි ද පරිපූරකාරී නො වෙයි. මහණෙනි, යම් මහණෙක් ශාස්තෘහු කෙරෙහි ද ගෞරව නැත්තේ යටත් පැවැතුම් නැත්තේ වෙසෙන්නේද, ධර්මය කෙරෙහි ද ... සඬ්ඝයා කෙරෙහි ද ගෞරව නැත්තේ යටත් පැවැතුම් නැත්තේ වෙසෙන්නේද, ශික්ෂායෙහි පරිපූරකාරී නොවන්නේද, හේ සඬ්ඝයා කෙරෙහි අනුවාද (වෝදනා) උපදවයි. ඒ අනුවාදය බොහෝ දෙනාට අහිත පිණිස බොහෝ දෙනාට නොසුව පිණිස, බොහෝ දෙනාට අවැඩ පිණිස, දෙව්මිනිසුනට අහිත පිණිස, දුක් පිණිස වෙයි. මහණෙනි, ඉදින් තෙපි මෙබඳු අනුවාදමූලයක් තමා කෙරෙහි හෝ තමන්ගෙන් බැහැර හෝ දක්න හු නම්, මහණෙනි, එහි ලා ඒ ලාමක වූ අනුවාදමූලයේ ප්‍රභාණය පිණිස වැයම් කරවු, මහණෙනි, ඉදින් මෙබඳු අනුවාදමූලයක් තමන් කෙරෙහි හෝ තමන්ගෙන් බැහැර හෝ නො දක්න හු නම්, මහණෙනි, තෙපි එහි ලා ඒ ලාමක අනුවාදමූලයේ මත්තෙහි නො ඉපැද්ම පිණිස පිළිපදිවු. මෙසේ මේ ලාමක අනුවාදමූලයේ ප්‍රභාණය වෙයි. මෙසේ මේ ලාමක අනුවාදමූලයේ මත්තෙහි නො ඉපැද්ම වෙයි. මේ අනුවාදමූල සය අනුවාදාධිකරණයේ මූල ය:

30. කවර තුන් අකුසල්මුල් කෙනෙක් අනුවාදාධිකරණයට මුල් වෙත් ද යත්: මහණෙනි, මෙහි මහණ කෙනෙක් ශීලවිපත්තියෙන් හෝ ආචාරවිපත්තියෙන් හෝ දෘෂ්ටිවිපත්තියෙන් හෝ ආජීවිපත්තියෙන් හෝ මහණකුට ලුබ්ධ සිතැත්තාහු වෝදනා කෙරෙත් ද, ද්විෂ්ට සිතැත්තාහු වෝදනා කෙරෙත් ද, මුඛ සිතැත්තාහු වෝදනා කෙරෙත් ද, (මෙහිලා) මේ තුන් අකුසල් මුල්හු අනුවාදාධිකරණයට මුල් වෙත්.

කවර තුන් කුසල්මුල් කෙනෙක් අනුවාදාධිකරණයට මුල් වෙත් ද යත්: මහණෙනි, මෙහි මහණහු මහණකුට ශීලවිපත්තියෙන් හෝ ආචාරවිපත්තියෙන් හෝ දෘෂ්ටිවිපත්තියෙන් හෝ ආජීවිපත්තියෙන් හෝ අලුබ්ධ සිතැත්තාහු වෝදනා කෙරෙත් ද, අද්විෂ්ට සිතැත්තාහු වෝදනා කෙරෙත් ද අමුඛ සිතැත්තාහු වෝදනා කෙරෙත් ද, (මෙසේ) මේ තුන් කුසල්මුල්හු අනුවාදාධිකරණයට මුල් වෙත්.

31. කතමො කායො අනුවාදධිකරණස්ස මූලං? ඉධෙකච්චො දුඛකේශණා හොති දුද්දසිකො ඔකොට්ඨකො ඛවහාධාධො කාණො වා කුණි වා බණ්ණො වා පක්ඛගතො වා යෙන නං අනුවදන්ති. අයං කායො අනුවාදධිකරණස්ස මූලං.

කතමා වාචා අනුවාදධිකරණස්ස මූලං? ඉධෙකච්චො දුඛකච්චො හොති මත්තනො ඵලගලවාචො යායං නං අනුවදන්ති, අයං වාචා අනුවාදධිකරණස්ස මූලං.

32. ආපක්ඛාධිකරණස්ස කිං මූලං? ඡ ආපක්තිසමුට්ඨානා ආපක්ඛාධිකරණස්ස මූලං. අස්ථාපක්ති කායතො සමුට්ඨාති න වාචාතො න චිත්තතො. අස්ථාපක්ති වාචාතො සමුට්ඨාති න කායතො න චිත්තතො. අස්ථාපක්ති කායතො ව වාචාතො ව සමුට්ඨාති න චිත්තතො. අස්ථාපක්ති කායතො ව චිත්තතො ව සමුට්ඨාති න වාචාතො. අස්ථාපක්ති වාචාතො ව චිත්තතො ව සමුට්ඨාති න කායතො. අස්ථාපක්ති කායතො ව වාචාතො ව චිත්තතො ව සමුට්ඨාති. ඉමෙ ඡ ආපක්තිසමුට්ඨානා ආපක්ඛාධිකරණස්ස මූලං.

33. කිච්චාධිකරණස්ස කිං මූලං? කිච්චාධිකරණස්ස ඵකං මූලං: සඛෙකා.

34. විවාදධිකරණං කුසලං අකුසලං අව්‍යාකතං. විවාදධිකරණං සියා කුසලං සියා අකුසලං සියා අව්‍යාකතං. තස්ස කතමං විවාදධිකරණං කුසලං? ඉධ භික්ඛවෙ භික්ඛු කුසලචිත්තා විවදන්ති ධම්මොති වා අධම්මොති වා -පෙ- දුට්ඨලො ආපක්තිති වා අදුට්ඨලො ආපක්තිති වා. යං තස්ස භණ්ඩනං කලහො විග්ගහො විවාදෙ නානාවාදෙ අඤ්ඤාථාවාදෙ විපච්චනයා වොහාරො මෙධගං ඉදං චූචති විවාදධිකරණං කුසලං.

තස්ස කතමං විවාදධිකරණං අකුසලං? ඉධ භික්ඛවෙ භික්ඛු අකුසලචිත්තා විවදන්ති ධම්මොති වා අධම්මොති වා -පෙ- දුට්ඨලො ආපක්තිති වා අදුට්ඨලො ආපක්තිති වා. යං තස්ස භණ්ඩනං කලහො විග්ගහො විවාදෙ නානාවාදෙ අඤ්ඤාථාවාදෙ විපච්චනයා වොහාරො මෙධගං ඉදං චූචති විවාදධිකරණං අකුසලං.

31. කවර කයෙක් අනුචාදධිකරණයට මුල් වේ ද? යත්: මෙහි එක්තරා මහණෙක් යමෙකින් සෙස්සෝ ඔහුට චෝදනා කරන්නාහු නම් එසේ වූ නොමනා පැහැ ඇත්තේ, නොමනා දැකුම් ඇත්තේ, අහුටුම්පිටු වූයේ, බොහෝ ආබාධ ඇත්තේ, කණෙක් හෝ කොරෙක් හෝ පිළෙක් හෝ පක්ෂාසාතියෙක් හෝ වෙයි. මේ ඔහුගේ කය (මෙසේ) අනුචාදධිකරණයට මුල් වෙයි.

කවර වචනයෙක් අනුචාදධිකරණයට මුල් වෙයි ද? යත්: මෙහි එක්තරා මහණෙක් යමෙකින් සෙස්සෝ ඔහුට චෝදනා කෙරෙද්ද එසේ වූ දුච්චයෙක්, මුමුනන්නෙක්, කෙලතොලුවෙක් වෙයි. මෙහි මේ වචනය අනුචාදධිකරණයට මුල් වන නිසා යි.

32. ආපත්තධිකරණයට මුල කවර යැ ආපත්තිසමුදාන සය ආපත්තධිකරණයට මුල් වෙයි. යම් ඇවැතෙක් කයෙන් නැගේ ද, වචනයෙන් නො නැගේ ද සිතින් නො නැගේ ද එසේ වූ ඇවැතෙක් ඇත. යම් ඇවැතෙක් වචනයෙන් නැගේ ද, කයින් නො නැගේ ද සිතින් නො නැගේ ද එසේ වූ ඇවැතෙක් ඇත. යම් ඇවැතෙක් කයින් නැගේ ද, සිතින් නො නැගේ ද, එසේ වූ ඇවැතෙක් ඇත. යම් ඇවැතෙක් කයින් සිතින් නැගේ ද, වචනයෙන් නො නැගේ ද, එසේ වූ ඇවැතෙක් ඇත. යම් ඇවැතෙක් වචනයෙන් සිතින් නැගේ ද, කයින් නො නැගේ ද, එසේ වූ ඇවැතෙක් ඇත. යම් ඇවැතෙක් කයින් සිතින් වචනයෙන් සිතින් නැගේ ද, එසේ වූ ඇවැතෙක් ඇත. මේ ආපත්තිසමුදාන සය ආපත්තධිකරණයට මුල් ය.

33. කෘත්‍යධිකරණයට මුල කවර යැ? කෘත්‍යධිකරණයට එක් මුලෙකි. ඒ සඬ්ඝ තෙමේ ය.

34. විචාදධිකරණය කුසල් වේ ද? අකුසල් වේ ද? නැතහොත් අව්‍යාකෘත වේ ද? යත්: විචාදධිකරණය ඇතැම් එකෙක් කුසල් වන්නේ ය, ඇතැම් එකෙක් අකුසල් වන්නේ ය, ඇතැම් එකෙක් අව්‍යාකෘත වන්නේ ය. ඔවුන් අතුරෙන් කුසල් වූ විචාදධිකරණය කවර යැ? මහණෙනි, මෙහි මහණ කෙනෙක් කුසල් සිතැත්තාහු මේ ධර්මයැයි කියා හෝ අධර්මයැයි කියා හෝ ... දුඵල් ඇවැතැයි කියා හෝ නො දුඵල් ඇවැතැයි කියා හෝ විවාද කෙරෙත්. එහි යම් ධබ්බරයෙක් කලහයෙක්, විග්‍රහයෙක් විවාදයෙක් නානාවාදයෙක් අනාථාවාදයෙක් පරුෂ ව්‍යවහාරයෙක් අරගලයෙක් වේ ද, මේ කුසල් වූ විචාදධිකරණයැයි කියනු ලැබේ.

එහි අකුසල් වූ විචාදධිකරණය කවර යැ? මහණෙනි, මෙහි මහණ-කෙනෙක් අකුසල් සිතැත්තාහු ධර්මයැයි කියා හෝ අධර්මයැයි කියා හෝ ... දුඵල් ඇවැතැයි කියා හෝ නොදුඵල් ඇවැතැයි කියා හෝ විවාද කෙරෙත්. එහි යම් ධබ්බරයෙක් කලහයෙක් පරුෂ ව්‍යවහාරයෙක්, අරගල-යෙක් වේ ද, මේ අකුසල් වූ විචාදධිකරණයැයි කියනු ලැබේ.

තස් කතමං විවාදාධිකරණං අව්‍යාකතං? ඉධ භික්ඛවෙ භික්ඛු අව්‍යාකතවිත්තා විවදන්ති ධම්මොති වා අධම්මොති වා -පෙ- දුරුක්ඛා ආපනතීති වා අදුරුක්ඛා ආපනතීති වා. යං තස් භණ්ඩනං කලහො -පෙ- වොභාරො මෙධගං ඉදං වුවච්ඡි විවාදාධිකරණං අව්‍යාකතං.

අනුවාදාධිකරණං කුසලං, අකුසලං, අව්‍යාකතං. අනුවාදාධිකරණං සියා කුසලං සියා අකුසලං සියා අව්‍යාකතං.

තස් කතමං අනුවාදාධිකරණං කුසලං? ඉධ භික්ඛවෙ භික්ඛු භික්ඛු කුසලවිත්තා අනුවදන්ති සීලවිපතනියා වා ආචාරවිපතනියා වා දිට්ඨිවිපතනියා වා ආජීවිපතනියා වා. යො තස් අනුවාදෙ අනුවදනා අනුරූපනා අනු-භණනා අනුසුම්පවඤ්ඤා අබ්භුසාසනනා අනුබලපදනං ඉදං වුවච්ඡි අනු-වාදාධිකරණං කුසලං.

තස් කතමං අනුවාදාධිකරණං අකුසලං? ඉධ භික්ඛවෙ භික්ඛු භික්ඛු අකුසලවිත්තා අනුවදන්ති සීලවිපතනියා වා -පෙ- ආජීවිපතනියා වා, යො තස් අනුවාදෙ -පෙ- අබ්භුසාසනනා අනුබලපදනං ඉදං වුවච්ඡි අනුවා-දාධිකරණං අකුසලං. තස් කතමං අනුවාදාධිකරණං අව්‍යාකතං? ඉධ භික්ඛවෙ භික්ඛු භික්ඛු අව්‍යාකතවිත්තා අනුවදන්ති සීලවිපතනියා වා -පෙ- ආජීවිපතනියා වා. යො තස් අනුවාදෙ -පෙ- අනුබලපදනං ඉදං වුවච්ඡි අනුවාදාධිකරණං අව්‍යාකතං.

36. ආපත්තාධිකරණං අකුසලං අව්‍යාකතං? ආපත්තාධිකරණං සියා අකුසලං සියා අව්‍යාකතං. නස් ආපත්තාධිකරණං කුසලං.

තස් කතමං ආපත්තාධිකරණං අකුසලං? යං ජානනො සංඝජානනො වෙච්ච අභිවිතරිඤා විතික්කමො, ඉදං වුවච්ඡි ආපත්තාධිකරණං අකුසලං.

එහි අව්‍යාකෘත වූ විවාදිකරණය කවර යැ? මහණෙනි, මෙහි මහණහු අව්‍යාකෘත සිතැත්තාහු, මේ දහමැ යි කියා හෝ නොදහමැ යි කියා හෝ ... මේ දුප්ල් ඇවැතැ යි කියා හෝ මේ නොදුප්ල් ඇවැතැ යි කියා හෝ විවාද කෙරෙත්. එහි යම් ඩබරයෙක්, කලහයෙක් පරුෂ ව්‍යවහාරයෙක්, අරගලයෙක් වේ ද, මෙය අව්‍යාකෘත විවාදිකරණයැ යි කියනු ලැබේ.

35. අනුවාදිකරණය කුසල් වේ ද? අකුසල් වේ ද? අව්‍යාකෘත වේ ද? අනුවාදිකරණය ඇතැම් එකෙක් කුසල් වන්නේ ය, ඇතැම් එකෙක් අකුසල් වන්නේ ය, ඇතැම් එකෙක් අව්‍යාකෘත වන්නේ ය.

ඔවුන් අතුරෙන් කුසල් වූ අනුවාදිකරණය කවරේ ද? යත්: මහණෙනි, මෙහි මහණ කෙනෙක් කුසල් සිතැත්තෝ මහණකුට ශීලවිපක්තියෙන් ආචාරවිපක්තියෙන් හෝ දෘෂ්ටිවිපක්තියෙන් හෝ ආජීවිවිපක්තියෙන් හෝ චෝදනා කෙරෙත්. එහි යම් චෝදනාවෙක්, දෙස් නැඟීමෙක්, පුන පුනා දෙස් මතු කොට කීමෙක්, පුන පුනා දෙස් බිණීමෙක්, පුන පුනා තිදෙරින් නැඟීමෙක්, වෙසෙසින් උත්සාහ කිරීමෙක්, අනුබල දීමෙක් වේ ද, මේ කුසල් වූ අනුවාදිකරණයැ යි කියනු ලැබේ.

එහි අකුසල් වූ අනුවාදිකරණය කවරේ ද යත්: මහණෙනි, මෙහි මහණ කෙනෙක් අකුසල් සිතැත්තෝ මහණකුට ශීලවිපක්තියෙන් හෝ ... ආජීවිවිපක්තියෙන් හෝ චෝදනා කෙරෙත් ද, එහි යම් චෝදනාවෙක් ... උත්සාහ කිරීමෙක්, අනුබල දීමෙක් වේ ද, මේ අකුසල් වූ අනුවාදිකරණයැ යි කියනු ලැබේ.

එහි අව්‍යාකෘත වූ අනුවාදිකරණය කවරේ වේ ද? මහණෙනි, මෙහි මහණ කෙනෙක් අව්‍යාකෘත සිතැත්තෝ මහණකුට ශීලවිපක්තියෙන් හෝ ... ආජීවිවිපක්තියෙන් හෝ චෝදනා කෙරෙත් ද ... එහි යම් චෝදනාවෙක් ... අනුබල දීමෙක් වේ ද, මෙය අව්‍යාකෘත අනුවාදිකරණයැ යි කියනු ලැබේ.

36. ආපත්‍යාධිකරණය අකුසල් වේ ද? අව්‍යාකෘත වේ ද? කිසි ආපත්‍යාධිකරණයෙක් (ඇවැත් පිළිබඳ නඩුවෙක්) අකුසල් වන්නේ ය, කිසි ආපත්‍යාධිකරණයෙක් අව්‍යාකෘත වන්නේ ය. කුසල් වූ ආපත්‍යාධිකරණයෙක් නැත.

එහි අකුසල් වූ ආපත්‍යාධිකරණය කවරේ ද? දන්නේ, හදුනන්නේ, සිතා, උපක්‍රම විසින් මැඩ යම් සිකපදයක්හු පිළිබඳ ව්‍යතික්‍රමයෙක් වේ ද, මේ අකුසල් වූ ආපත්‍යාධිකරණයැ යි කියනු ලැබේ.

තස්ස කතමං ආපත්තාධිකරණං අව්‍යාකතං? යං අජානනෙනා අස-
ඤ්ජානනෙනා අවෙච්ච අනභිවිතරිකා විතීක්කමො, ඉදං වුවච්ඡි ආපත්තාධි-
කරණං අව්‍යාකතං.

37. කිව්වාධිකරණං කුසලං අකුසලං අව්‍යාකතං? කිව්වාධිකරණං සියා
කුසලං, සියා අකුසලං, සියා අව්‍යාකතං.

තස්ස කතමං කිව්වාධිකරණං කුසලං? යං සඛෙසා කුසලවිනේනා කමමං
කරොති අපලොකනකමමං ඤාතිකමමං ඤාතිද්දතියකමමං ඤාති-
චතුස්සකමමං, ඉදං වුවච්ඡි කිව්වාධිකරණං කුසලං.

තස්ස කතමං කිව්වාධිකරණං අකුසලං? යං සඛෙසා අකුසලවිනේනා
කමමං කරොති අපලොකනකමමං ඤාතිකමමං ඤාතිද්දතියකමමං ඤාති-
චතුස්සකමමං, ඉදං වුවච්ඡි කිව්වාධිකරණං අකුසලං.

තස්ස කතමං කිව්වාධිකරණං අව්‍යාකතං? යං සඛෙසා අව්‍යාකතවිනේනා
කමමං කරොති අපලොකනකමමං ඤාතිකමමං ඤාතිද්දතියකමමං ඤාති-
චතුස්සකමමං, ඉදං වුවච්ඡි කිව්වාධිකරණං අව්‍යාකතං.

38. විවාදෙ විවාදාධිකරණං, විවාදෙ නො අධිකරණං, අධිකරණං
නො විවාදෙ, අධිකරණංඤ්ච විවාදෙ ච. සියා විවාදෙ විවාදාධිකරණං, සියා
විවාදෙ නො අධිකරණං, සියා අධිකරණං නො විවාදෙ, සියා
අධිකරණංඤ්ච විවාදෙ ච.

තස්ස කතමො විවාදෙ විවාදාධිකරණං? ඉධ භික්ඛවෙ භික්ඛු විවදන්ති
ධම්මොති වා අධම්මොති වා -පෙ- දුච්ඡුල්ලා ආපත්තිති වා අදුච්ඡුල්ලා
ආපත්තිති වා. යං තස්ස භණ්ඩනං කල්ලංහො විග්ගහො විවාදෙ නානාවාදෙ
අඤ්ඤාථාවාදෙ විපව්චක්ඛාස වොහාරො මෙධකං, අයං විවාදෙ විවාදාධිකරණං.

එහි අව්‍යාකෘත වූ ආපක්‍යාධිකරණය කවරේ ද යත්: නොදන්නේ, නොහඳුනන්නේ, නො සිතා, උපක්‍රම නො කොට යම් සිතපදයක් පිළිබඳ ව්‍යතික්‍රමයෙක් වේ ද, මේ අව්‍යාකෘත වූ ආපක්‍යාධිකරණයැ යි කියනු ලැබේ.

37. කෘත්‍යාධිකරණය කුසල් ද අකුසල් ද අව්‍යාකෘත ද යත්: ඇතැම් කෘත්‍යාධිකරණයෙක් කුසල් වන්නේ ය, ඇතැම් එකෙක් අකුසල් වන්නේ ය, ඇතැම් එකෙක් අව්‍යාකෘත වන්නේ ය.

එහි කුසල් වූ කෘත්‍යාධිකරණය කවරේ ද? සඬ්ඝ තෙමේ කුසල් සිතැත්තේ අපලෝකනකර්ම, ඥප්තිකර්ම, ඥප්තිවිතීයකර්ම, ඥප්ති චතුර්ථ කර්ම යන යම් කර්මයක් කරන්නේ ද, මේ කුසල් වූ කෘත්‍යාධිකරණයැ යි කියනු ලැබේ.

එහි අකුසල් වූ කෘත්‍යාධිකරණය කවරේ ද? සඬ්ඝ තෙමේ අකුසල් සිතැත්තේ අපලෝකනකර්ම, ඥප්තිකර්ම, ඥප්තිවිතීයකර්ම, ඥප්ති චතුර්ථ කර්ම යන යම් කර්මයක් කරන්නේ ද, මේ අකුසල් වූ කෘත්‍යාධිකරණයැ යි කියනු ලැබේ.

එහි අව්‍යාකෘත වූ කෘත්‍යාධිකරණය කවරේ ද? සඬ්ඝ තෙමේ අව්‍යාකෘත සිතැත්තේ ආලෝකනකර්ම, ඥප්තිකර්ම, ඥප්තිවිතීයකර්ම, ඥප්ති චතුර්ථ කර්ම යන යම් කර්මයක් කරන්නේ ද, මෙය අව්‍යාකෘත වූ කෘත්‍යාධිකරණයැ යි කියනු ලැබේ.

38. විවාදයෙක් වූ විවාදාධිකරණයෙකි, විවාදයෙක් වූ අධිකරණ නො වූවෙකි, අධිකරණයෙක් වූ විවාද නො වූයෙකි, අධිකරණ ද විවාද ද වූවෙකි. ඇතැම් විවාදයෙක් විවාදාධිකරණ වන්නේ ය, ඇතැම් විවාදයෙක් අධිකරණ නො වන්නේ ය, ඇතැම් අධිකරණයෙක් විවාද නො වන්නේ ය, ඇතැම් එකෙක් අධිකරණ ද විවාද ද වන්නේ ය.

එහි කවර විවාදයෙක් විවාදාධිකරණ වේ ද යත්: මහණෙනි, මෙහි මහණහු ධර්ම යැ යි කියා හෝ අධර්ම යැ යි කියා හෝ ... දුඵල් ඇවැතැ යි කියා හෝ නොදුඵල් ඇවැතැ යි කියා හෝ විවාද කෙරෙත්. එහි යම් අරගලයෙක්, කලහයෙක්, උනුනට විරුද්ධ භැන්නෙක්, විරුද්ධ වාදයෙක්, නානාවාදයෙක්, අන් ඡරිද්දෙකින් වූ වාදයෙක්, සිතැ දුක් පහළ කරනු පිණිස වූ වචනයෙක්, රථ බස් දෙඩුමෙක් වේ ද, මේ විවාදය විවාදාධිකරණ වෙයි.

තත් කතමො විවාදෙ නො අධිකරණං? මාතා පි පුතොන විවදති, පුතොන පි මාතරා විවදති, පිතා පි පුතොන විවදති, පුතොන පි පිතරා විවදති, භාතා පි භාතරා විවදති, භාතා පි භගිනියා විවදති, භගිනි පි භාතරා විවදති, සභායො පි සභායෙන විවදති. අයං විවාදෙ නො අධිකරණං.

තත් කතමං අධිකරණං නො විවාදෙ? අනුවාදාධිකරණං ආපත්තාධිකරණං කිව්වාධිකරණං, ඉදං අධිකරණං නො විවාදෙ.

තත් කතමං අධිකරණං කෙඤ්ච විවාදෙ ව? විවාදාධිකරණං අධිකරණං කෙඤ්ච විවාදෙ ව.

39. අනුවාදෙ අනුවාදාධිකරණං, අනුවාදෙ නො අධිකරණං, අධිකරණං නො අනුවාදෙ, අධිකරණං කෙඤ්ච අනුවාදෙ ව, සියා අනුවාදෙ අනුවාදාධිකරණං, සියා අනුවාදෙ නො අධිකරණං, සියා අධිකරණං නො අනුවාදෙ, සියා අධිකරණං කෙඤ්ච අනුවාදෙ ව.

තත් කතමො අනුවාදෙ අනුවාදාධිකරණං? ඉධ භික්ඛවෙ භික්ඛු භික්ඛුං අනුවදන්ති සීලවිපක්ඛියා වා ආචාරවිපක්ඛියා වා දිඤ්චිපක්ඛියා වා ආර්ථවිපක්ඛියා වා. යො තත් අනුවාදෙ අනුවදනා අනුරූපනා අනුභවනා අනුසම්පවඤ්ඤා අබ්භුසසභනනා අනුබලප්පනං, අයං අනුවාදෙ අනුවාදාධිකරණං.

තත් කතමො අනුවාදෙ නො අධිකරණං? මාතා පි පුතං අනුවදති, පුතොන පි මාතරං අනුවදති, පිතා පි පුතං අනුවදති, පුතොන පි පිතරං අනුවදති, භාතා පි භාතරං අනුවදති, භාතා පි භගිනිං අනුවදති, භගිනි පි භාතරං අනුවදති, සභායො පි සභායං අනුවදති, අයං අනුවාදෙ නො අධිකරණං.

තත් කතමං අධිකරණං නො අනුවාදෙ? ආපත්තාධිකරණං කිව්වාධිකරණං විවාදාධිකරණං, ඉදං අධිකරණං නො අනුවාදෙ.

තත් කතමො අධිකරණං කෙඤ්ච අනුවාදෙ ව? අනුවාදාධිකරණං අධිකරණං කෙඤ්ච අනුවාදෙ ව.

එහි කවර විවාදයෙක් අධිකරණ නො වේ ද යත්: මව ද පුතු හා විවාද කෙරෙයි, පුතා ද මව හා විවාද කෙරෙයි, පියා ද පුතු හා විවාද කෙරෙයි, පුතා ද පියා හා විවාද කෙරෙයි, බෑයා ද බිහිනිය හා විවාද කෙරෙයි, බිහිනි ද බෑයා හා විවාද කෙරෙයි, යහළුවා ද යහළුවා හා විවාද කෙරෙයි. මේ විවාදය යි, අධිකරණයෙක් නො වේ.

එහි කවර දෑයෙක් අධිකරණ වේ ද? විවාදයෙක් නො වේ ද? යත්: අනුවාදාධිකරණය ද ආපනාධිකරණය ද යන කෘත්‍යාධිකරණය ද යන මෙය අධිකරණ වෙයි, විවාදයෙක් නො වෙයි.

එහි කවරෙක් අධිකරණයන් විවාදයන් වේ ද යත්: විවාදාධිකරණය අධිකරණයන් විවාදයන් වේ.

39. අනුවාද වූ අනුවාදාධිකරණයෙකි, අනුවාද වූ අධිකරණ නො වූයෙකි, අධිකරණ වූ අනුවාද නොවූයෙකි, අධිකරණ ද අනුවාද වූයෙකි, ඇතැම් අනුවාදයෙක් අනුවාදාධිකරණ වන්නේ ය, ඇතැම් අනුවාදයෙක් අධිකරණ නො වන්නේ ය, ඇතැම් අධිකරණයෙක් අනුවාද නො වන්නේ ය, ඇතැම් එකෙක් අධිකරණ ද අනුවාද ද වන්නේ ය.

එහි කවර අනුවාදයෙක් අනුවාදාධිකරණ වේ ද යත්: මහණෙනි, මෙහි මහණහු මහණකුට ශිලවිපත්තියෙන් හෝ ආචාරවිපත්තියෙන් හෝ දෘෂ්ටිවිපත්තියෙන් හෝ ආචීවිපත්තියෙන් හෝ චෝදනා කෙරෙත්. එහි යම් අනුවාදයෙක් (චෝදනාවෙක්) දෙස් නැඟීමෙක්, පුන පුනා දෙස් මතු කොට කීමෙක්, පුන පුනා දෙස් බිණීමෙක්, පුන පුනා තිදෙවිත් නැඟීමෙක්, වෙසෙසින් උත්සාහ කිරීමෙක්, අනුබල දීමෙක් වෙයි ද, මේ අනුවාදය අනුවාදාධිකරණ වේ.

එහි කවර අනුවාදයෙක් අධිකරණ නො වේ ද යත්: මව ද පුතාට චෝදනා කෙරෙයි, පුතා ද මවට චෝදනා කෙරෙයි, පියා ද පුතාට චෝදනා කෙරෙයි, පුතා ද පියාට චෝදනා කෙරෙයි, බෑයා ද බෑයාට චෝදනා කෙරෙයි, බෑයා ද බිහිනියට චෝදනා කෙරෙයි, බිහිනි ද බෑයාට චෝදනා කෙරෙයි, යහළුවා ද යහළුවාට චෝදනා කෙරෙයි. මේ අනුවාදය යි (චෝදනාව යි), අධිකරණයෙක් නො වෙයි.

එහි කීමෙක් අධිකරණ වේ ද? අනුවාද නො වේ ද යත්: ආපනාධිකරණය, කෘත්‍යාධිකරණය, විවාදාධිකරණය යන මේ අධිකරණ වෙයි, අනුවාද නො වෙයි.

එහි කවරෙක් අධිකරණයන් අනුවාදයන් වේ ද යත්: අනුවාදාධිකරණය අධිකරණ ද වේ අනුවාද ද වේ.

40. ආපතති ආපතනාධිකරණං, ආපතති නො අධිකරණං, අධිකරණං නො ආපතති, අධිකරණං ආපතති ආපතති ව, සියා ආපතති ආපතනාධිකරණං, සියා ආපතති නො අධිකරණං, සියා අධිකරණං නො ආපතති, සියා අධිකරණං ආපතති ව.

තත් කතමං ආපතති ආපතනාධිකරණං? පඤ්ච ආපතතිකකිකාං ආපතනාධිකරණං, සතති ආපතතිකකිකාං ආපතනාධිකරණං, අයං ආපතති ආපතනාධිකරණං.

තත් කතමං ආපතති නො අධිකරණං? යොනාපතති සමාපතති, අයං ආපතති නො අධිකරණං.

තත් කතමං අධිකරණං නො ආපතති? කිව්වාධිකරණං විවාදාධිකරණං අනුවාදාධිකරණං ඉදං අධිකරණං නො ආපතති.

තත් කතමං අධිකරණං ආපතති ව? ආපතනාධිකරණං අධිකරණං ආපතති ව.

41. කිව්වං කිව්වාධිකරණං, කිව්වං නො අධිකරණං, අධිකරණං නො කිව්වං, අධිකරණං ආපතති කිව්වං සියා කිව්වං කිව්වාධිකරණං, සියා කිව්වං නො අධිකරණං, සියා අධිකරණං නො කිව්වං, සියා අධිකරණං ආපතති කිව්වං.

තත් කතමං කිව්වං කිව්වාධිකරණං? යා සඤ්ඤා කිව්වයනා කරණියනා අපලොකනකමං ඤාතිකමං ඤාතිකමං ඤාතිකමං, ඉදං කිව්වං කිව්වාධිකරණං.

තත් කතමං කිව්වං නො අධිකරණං? ආවරියකිව්වං උපජ්ඣායකිව්වං සමානුපජ්ඣායකිව්වං සමානාවරියකිව්වං ඉදං කිව්වං නො අධිකරණං.

තත් කතමං අධිකරණං නො කිව්වං? විවාදාධිකරණං අනුවාදාධිකරණං ආපතනාධිකරණං, ඉදං අධිකරණං නො කිව්වං.

තත් කතමං අධිකරණං ආපතති කිව්වං? කිව්වාධිකරණං අධිකරණං ආපතති කිව්වං.

40. ආපත්ති වූ ආපත්තාධිකරණයෙකි, ආපත්ති වූ අධිකරණ නො වූ එකෙක, අධිකරණ වූ ආපත්ති නොවූ එකෙක, අධිකරණ ද ආපත්ති ද වූ එකෙක, ඇතැම් ආපත්තියෙක් ආපත්තාධිකරණ වන්නේ ය, ඇතැම් ආපත්තියෙක් අධිකරණ නො වන්නේ ය, ඇතැම් අධිකරණයෙක් ආපත්ති නො වන්නේ ය, ඇතැම් එකෙක් අධිකරණත් ආපත්තිත් වන්නේ ය.

එහි ආපත්ති වූ ආපත්තාධිකරණය කවරේ ද ආපත්තිස්කන්ධ පස ම ආපත්තාධිකරණ යි, ආපත්තිස්කන්ධ සත ම ආපත්තාධිකරණ යි. මේ ආපත්ති ද ආපත්තාධිකරණ ද වූ දෑ යි.

එහි කවර දෑයෙක් ආපත්ති වේ ද? අධිකරණ නොවේ ද යත්: කෘත්‍යාධිකරණය විවාදාධිකරණය අනුවාදාධිකරණය යන මේ අධිකරණ වෙයි, ආපත්ති නො වෙයි.

එහි කවර එකෙක් ආපත්ති වේ ද, අධිකරණ නො වේ ද යත්: ශ්‍රෝත ආපත්තිය ද සමාපත්තිය ද යන මේ ආපත්ති යි, අධිකරණ නො වෙයි.

එහි කවර එකෙක් අධිකරණ වේ ද, ආපත්ති නො වේ ද? යත්: කෘත්‍යාධිකරණය විවාදාධිකරණය අනුවාදාධිකරණය යන මෙය අධිකරණ යි, ආපත්ති නො වේ.

එහි කවරෙක් අධිකරණත් ආපත්තිත් වේ ද යත්: ආපත්තාධිකරණය අධිකරණ ද ආපත්ති ද වේ.

41. කෘත්‍යය වූ කෘත්‍යාධිකරණයෙකි, කෘත්‍යය වූ අධිකරණ නො වූ යෙකි, අධිකරණ වූ කෘත්‍යය නොවූයෙකි, අධිකරණ ද කෘත්‍ය ද වූයෙකි. ඇතැම් කෘත්‍යයෙක් කෘත්‍යාධිකරණ වන්නේ ය, ඇතැම් කෘත්‍යයෙක් අධිකරණ නො වන්නේ ය, ඇතැම් අධිකරණයෙක් කෘත්‍ය නො වන්නේ ය, ඇතැම් එකෙක් අධිකරණ ද කෘත්‍ය ද වන්නේ ය.

එහි කවර කෘත්‍යයෙක් කෘත්‍යාධිකරණ වේ ද යත්: අපලෝකන කර්ම, ඥාති කර්ම, ඥාතිවිතියකර්ම, ඥාතිවතුඵ්කර්ම යන සංඝයා ගේ යම් කෘත්‍ය කරන බවටත් කටයුතු කරන බවටත් වේ ද, මේ කෘත්‍ය ද කෘත්‍යාධිකරණ ද වේ.

එහි කවර කෘත්‍යයෙක් අධිකරණ නො වේ ද යත්: අයුරන් පිළිබඳ කිසි, උපාධ්‍යායයා පිළිබඳ කිසි, සමාන උපාධ්‍යායයා පිළිබඳ කිසි, සමානාචාර්යා පිළිබඳ කිසි යන මේ අධිකරණ නොවූ කෘත්‍යය ය.

එහි කවරෙක් කෘත්‍ය නොවූ අධිකරණයෙක් වේ ද යත්: විවාදාධිකරණ අනුවාදාධිකරණ ආපත්තාධිකරණ යන මෙය අධිකරණ ය, කෘත්‍ය නො වේ.

එහි කවර එකෙක් අධිකරණයත් කෘත්‍යයත් වේ ද යත්: කෘත්‍යාධිකරණය, අධිකරණය ද වේ, කෘත්‍යය ද වේ.

අධිකරණ වූපසමනං

42. විවාදාධිකරණං කතිහි සමථෙහි සමුච්ඡිතං? විවාදාධිකරණං ද්විති සමථෙහි සමුච්ඡිතං වීනයෙන ව යෙතුයාසිකාය ව.

සියා විවාදාධිකරණං එකං සමථං අනාගතම යෙතුයාසිකං එකෙන සමථෙහි සමුච්ඡිතං වීනයෙන? කි. සියාති'සස වචනියං. යථාකථං විය? ඉධ භික්ඛු විවදන්ති ධම්මොති වා අධම්මොති වා. වීනයොති වා අවිනයොති වා, භාසිතං ලපිතං තථාගතෙනාති වා, අභාසිතං අලපිතං තථාගතෙනාති වා, ආවිණ්ණං තථාගතෙනාති වා, අනාවිණ්ණං තථාගතෙනාති වා, පඤ්ඤානං තථාගතෙනාති වා, අපඤ්ඤානං තථාගතෙනාති වා, ආපකතිති වා, අනාපකතිති වා, ලුප්තාපකතිති වා, ගරුකාපකතිති වා, සාවසෙසාපකතිති වා, අනවසෙසාපකතිති වා, දුට්ඨලොපකතිති වා, අදුට්ඨලොපකතිති වා, තෙ වෙ භික්ඛව භික්ඛු සකෙකාන්ති තං අධිකරණං වූපසමෙතුං, ඉදං වුවචති භික්ඛවෙ අධිකරණං වූපසමනං. කෙන වූපසමනං? සමුච්ඡිතයෙන.

43. කිංඤ්ඤා තත්ථ සමුච්ඡිතයස්මිං? සඤ්ඤාසමුච්ඡිතා ධම්මසමුච්ඡිතා වීනයසමුච්ඡිතා පුග්ගලසමුච්ඡිතා.

කා ව තත්ථ සඤ්ඤාසමුච්ඡිතා? යාවතිකා භික්ඛු කම්මසත්තා තෙ ආගතා භොගති ඡන්දරහානං ඡන්දෙ ආගටො භොති, සමුච්ඡිතා න පටිකෙකාසනති, අයං තත්ථ සඤ්ඤාසමුච්ඡිතා.

කා ව තත්ථ ධම්මසමුච්ඡිතා වීනයසමුච්ඡිතා? යෙන ධම්මෙන යෙන වීනයෙන යෙන සත්ථසාසනෙන තං අධිකරණං වූපසමෙති අයං තත්ථ ධම්මසමුච්ඡිතා වීනයසමුච්ඡිතා.

කා ව තත්ථ පුග්ගලසමුච්ඡිතා? යො ව විවදති, යෙන ව විවදති, උභො අක්කපච්චිකා සමුච්ඡිතා භොති, අයං තත්ථ පුග්ගලසමුච්ඡිතා.

අධිකරණ සන්තිද්විට

42. විවාදාධිකරණය ශමට කියෙකින් සන්තිදේද? සම්මුඛාවිනයෙන් ද යෙහුයාසිකායෙන් ද යන ශමට දෙකින් සන්තිදේ.

විවාදාධිකරණය යෙහුයාසිකා නම් එක් ශමටයට නො පැමිණ සම්මුඛාවිනය නම් වූ එක් ශමටයෙන් සන්තිදෙන් නේ ය යන්න විය හැකි ද? විය හැක්කැයි ඔහුට කිය යුතු. ඒ කෙසේ ද යත්: මෙහි මහණහු ධර්මයැයි හෝ අධර්මයැයි හෝ විනයයැයි හෝ අවිනයයැයි හෝ තථාගතයන් වහන්සේ විසින් වදරන ලද්දේ දෙසන ලද්දේ කියා හෝ තථාගතයන් වහන්සේ විසින් නො වදරන ලද්දේ නො දෙසන ලද්දේ කියා හෝ තථාගතයන් වහන්සේ විසින් පුරුදු කරන ලද්දේ කියා හෝ තථාගතයන් වහන්සේ විසින් පුරුදු නො කරන ලද්දේ කියා හෝ තථාගතයන් වහන්සේ විසින් පනවන ලද්දේ කියා හෝ තථාගතයන් වහන්සේ විසින් නො පනවන ලද්දේ කියා හෝ ඇවැතැයි කියා හෝ නොඇවැතැයි කියා හෝ ලුහු ඇවැතැයි කියා හෝ ගුරු ඇවැතැයි කියා හෝ සාවශෙෂ ඇවැතැයි කියා හෝ අනවශෙෂ ඇවැතැයි කියා හෝ දුප්ල් ඇවැතැයි කියා හෝ නොදුප්ල් ඇවැතැයි කියා හෝ විවාද කෙරෙත් ද, මහණෙනි, ඉදින් එ මහණහු මේ අධිකරණය සන්තිද්වනට හැකි වෙත් ද, මහණෙනි, එසේ කලා මේ අධිකරණය සන්තිද්වන ලද්දේ කියනු ලැබේ. කිමෙකින් සන්තිද්වන ලද්දේ ද යත්: සම්මුඛාවිනයෙන් සංසිද්ධවන ලද්දේ ය.

43. එහි සම්මුඛාවිනය යනු කිමෙක් ද? සංඝ සම්මුඛතාව, ධර්ම-සම්මුඛතාව විනයසම්මුඛතාව, පුද්ගලසම්මුඛතාව යන මොහු ය.

එහි සංඝසම්මුඛතාව කවර යැ? යම් පමණ හික්ෂු කෙනෙක් විනය කම්යට සුදුසු වෙත් ද, ඔහු ආවාහු වෙත් ද, ඡන්දය දීමට සුදුසු මහණුන් ගේ ඡන්දය ගෙනෙන ලද්දේ වේ ද, හමු වූ මහණහු ප්‍රතික්‍රෝශ නො කෙරෙත් ද මෙය එහි සංඝ සම්මුඛතාව වේ. එහි ධර්මසම්මුඛතාව විනය සම්මුඛතාව කවුරු යැ? යම් විනයයෙකින්, යම් ශාස්තෘශාසනයෙකින් ඒ අධිකරණය සංසිද්දේ ද, මේ ධර්ම විනය දෙක එහි ධර්මසම්මුඛතාව විනයසම්මුඛතාව නම් වේ.

එහි පුද්ගල සම්මුඛතාව නම් කවර යැ? යමෙකුත් විවාද කෙරේ ද, යමකු හාත් විවාද කෙරේ ද,

ඒ දෙ පසෙහි වූවෝ හමු වූවාහු වෙත් ද, මේ එහි පුද්ගල සම්මුඛතාව යි.

එවං වූපසන්නං භික්ඛවෙ අධිකරණං කාරකො උකෙකාටෙති උකෙකාටනකං පාවිතියං. ඡන්දයකො ඛියති ඛියනකං පාවිතියං.

තෙ වෙ භික්ඛවෙ භික්ඛු න සකෙකානති නං අධිකරණං තස්මිං ආවාසෙ වූපසමෙතුං, තෙහි භික්ඛවෙ භික්ඛුහි යස්මිං ආවාසෙ බහුතරා¹ භික්ඛු සො ආවාසො ගන්නබ්බො. තෙ වෙ භික්ඛවෙ භික්ඛු නං ආවාසං ගච්ඡන්තා අනතරාමග්ගෙ සකෙකානති නං අධිකරණං වූපසමෙතුං ඉදං වුවච්ඡති භික්ඛවෙ අධිකරණං වූපසන්නං. කෙන වූපසන්නං? සමමුඛාවිනයෙන. කිංඤ්ඤි තස්මිං සමමුඛාවිනයස්මිං? සඛස්සමමුඛතා ධම්මසමමුඛතා විනයසමමුඛතා පුග්ගලසමමුඛතා.

44. කා ච තස්මිං සඛස්සමමුඛතා? යාවතිකා භික්ඛු කම්මප්පන්නා තෙ ආගතා භොගතී, ඡන්දරහානං ඡන්දෙ ආභට්ඨො භොගි, සමමුඛිභූතා න පටිකෙකාසනතී, අයං තස්මිං සඛස්සමමුඛතා.

කා ච තස්මිං ධම්මසමමුඛතා විනයසමමුඛතා? යෙන ධම්මෙන යෙන විනයෙන යෙන සන්ත්ථියාසනෙන නං අධිකරණං වූපසමෙති, අයං තස්මිං ධම්මසමමුඛතා විනයසමමුඛතා.

කා ච තස්මිං පුග්ගලසමමුඛතා? යො ච විචද්ධි, යෙන ච විචද්ධි, උභො අතපච්චත්ථිකා සමමුඛිභූතා භොගතී, අයං තස්මිං පුග්ගලසමමුඛතා. එවං වූපසන්නං වෙ භික්ඛවෙ අධිකරණං කාරකො උකෙකාටෙති, උකෙකාටනකං පාවිතියං, ඡන්දයකො ඛියති, ඛියනකං පාවිතියං.

තෙ වෙ භික්ඛවෙ භික්ඛු නං ආවාසං ගච්ඡන්තා² අනතරාමග්ගෙ න සකෙකානති නං අධිකරණං වූපසමෙතුං, තෙහි භික්ඛවෙ භික්ඛුහි නං ආවාසං ගන්තවා ආවාසිකා භික්ඛු එවමස්ස වචනියා: ඉදං බො ආවුසො අධිකරණං එවං ජාතං එවං සමුප්පන්නං, සාධායස්මනෙනා ඉදං³ අධිකරණං වූපසමෙන්නු ධම්මෙන විනයෙන සන්ත්ථියාසනෙන, යථසිද්ධං අධිකරණං සුචූපසන්නං අසාකති.

1. සමබහුලා - මජ්ඣං.

2. ආගච්ඡන්තා - මජ්ඣං.

3. ඉමං - මජ්ඣං.

මහණෙනි, මෙසේ සංසිදුවන ලද අධිකරණය ඉදින් කාරක මහණෙක් (එයට සම්බන්ධ වූ මහණෙක්) උත්කෝට්‍තය කරන්නේ ද, (යළි විසඳනු පිණිස මතු කරන්නේ ද), ඔහුට උත්කෝට්‍තක පාවිත්තිය ඇවැන වේ. ඡන්දය දුන් මහණෙක් විනිශ්චයට දෙස් නහයි ද, ඔහුට බියනක පාවිත්තිය ඇවැන වේ.

මහණෙනි, ඉදින් ඒ මහණහු ඒ ආවාසයෙහි දී ඒ අධිකරණය සන්තිද්‍රවන්තට නොහැකි වන්නාහු නම්, යම් ආවාසයෙක ගණනින් වැඩිකරම් මහණ කෙනෙක් වෙත් නම්, ඒ මහණුන් විසින් එකී ආවාසය කරා යෑ යුතු වෙයි. මහණෙනි, ඉදින් ඒ මහණහු අතරමගදී ඒ අධිකරණය සන්තිද්‍රවන්තට හැකි වන්නාහු නම්, මහණෙනි, මේ අධිකරණය සන්තිද්‍රවන ලදී කියනු ලැබේ. කීමෙකින් සන්තිද්‍රවන ලද ද යත්: සම්මුඛාවිනයයෙනි.

එහි සම්මුඛාවිනයය කීමෙක් ද? සංසසම්මුඛතා ධර්මසම්මුඛතා විනය-සම්මුඛතා පුද්ගලසම්මුඛතා යන සතර ය.

44. එහි සංසසම්මුඛතා නම් කවර යැ? යම් පමණ මහණ කෙනෙක් ඒ විනයකර්මයට සුදුසු නම් ඔහු ආවාහු වෙත් ද, ඡන්දය දීමට සුදුසු මහණුන්ගේ ඡන්දය ගෙනෙන ලද්දේ වේ ද, හමු වූ මහණහු ප්‍රතික්‍රෝශ නො කෙරෙද්ද. (නො වළකාලත් ද) මේ එහි සංස සම්මුඛතා යි.

එහි ධර්මසම්මුඛතා විනයසම්මුඛතා නම් කවුරු යැ? යම් ධර්මයෙකින් යම් විනයයෙකින් යම් ශාස්තෘශාසනයෙකින් ඒ අධිකරණය සංසිදෙන්නේ ද, මේ එහි ධර්මසම්මුඛතා විනයසම්මුඛතා යි.

එහි පුද්ගලසම්මුඛතා නම් කවර යැ? යමෙකුත් විවාද කෙරෙයි ද, යමක්හු හාත් විවාද කෙරෙයි ද, දෙපසැ වූවෝත් හමු වූවාහු වෙත් ද, මේ එහි පුද්ගලසම්මුඛතා යි. මහණෙනි මෙසේ සංසිදුවන ලද අධිකරණය කාරක මහණෙක් උත්කෝට්‍තය කරන්නේ ද (යළි මතු කරන්නේ ද) ඔහුට උත්කෝට්‍තක පාවිත්තිය ඇවැන වෙයි, ඡන්දය දුන් මහණ තෙම දෙස් නහන්නේ නම් ඔහුට බියනක පාවිත්තිය ඇවැන වේ.

මහණෙනි, ඉදින් ඒ මහණහු ඒ ආවාසයට යන්නාහු, අතරමගදී ඒ අධිකරණය සන්තිද්‍රවන්තට නො හැකිවන්නාහු නම්, මහණෙනි, ඒ මහණුන් විසින් ඒ ආවාසයට ගොස්, ‘ඇවැත්නි, මේ අධිකරණය වූකලි මෙසේ උපත, මෙසේ පහළ විය. ඇවැත්නි, යාවිඤා කරම්හ, යම්සේ මේ අධිකරණය මොනොවට සන්තිද්‍රණේ වන්නේ ද, එසේ ධර්මයෙන් විනයයෙන් ශාස්තෘශාසනයෙන් මේ අධිකරණය සන්තිද්‍රවත් වා’යි ඒ මහණහු කියයුතු වන්නාහ (ඒ මහණුන්ට කිය යුතු වන්නේය).

සචෙ භික්ඛවෙ ආවාසිකා භික්ඛු වුඤ්ඤානං භොනති, ආගන්තුකා භික්ඛු නවකතරා, තෙහි භික්ඛවෙ ආවාසිකෙහි භික්ඛුහි ආගන්තුකා භික්ඛු ඵවමසසු වචනියා: ඉඤ්ඤානං ආයස්මනෙතා මුහුතං ඵකමනං භොප් යාව මයං මනෙමාති. සචෙ පන භික්ඛවෙ ආවාසිකා භික්ඛු නවකතරා භොනති ආගන්තුකා භික්ඛු වුඤ්ඤානං තෙහි භික්ඛවෙ ආවාසිකෙහි භික්ඛුහි ආගන්තුකා භික්ඛු ඵවමසසු වචනියා: තෙන හි තුමෙහ ආයස්මනෙතා මුහුතං ඉධෙව තාව භොප් යාව මයං මනෙමාති.

45. සචෙ පන භික්ඛවෙ ආවාසිකානං භික්ඛුනං මනසයමානානං ඵවං භොති: න මයං සකෙකාම ඉමං අධිකරණං වූපසමෙතුං ධම්මෙන විනයෙන සත්ථසාසනෙනාති, න තං අධිකරණං ආවාසිකෙහි භික්ඛුහි සමප්පිඤ්ඤානං.

සචෙ පන භික්ඛවෙ ආවාසිකානං භික්ඛුනං මනසයමානානං ඵවං භොති: සකෙකාම මයං ඉමං අධිකරණං වූපසමෙතුං ධම්මෙන විනයෙන සත්ථසාසනෙනාති, තෙහි භික්ඛවෙ ආවාසිකෙහි භික්ඛුහි ආගන්තුකා භික්ඛු ඵවමසසු වචනියා “සචෙ තුමෙහ ආයස්මනෙතා අමනාකං ඉදං අධිකරණං යථාජාතං යථාසම්ප්පන්නං ආරොචෙසසාප්, යථා ව මයං ඉමං අධිකරණං වූපසමෙසසාම ධම්මෙන විනයෙන සත්ථසාසනෙන තථා සුචුපසන්නං භවිසසති, ඵවං මයං ඉමං අධිකරණං සමප්පිඤ්ඤාම. නො චෙ තුමෙහ ආයස්මනෙතා අමනාකං ඉමං අධිකරණං යථාජාතං යථාසම්ප්පන්නං ආරොචෙසසාප්, යථා ව මයං ඉමං අධිකරණං වූපසමෙසසාම ධම්මෙන විනයෙන සත්ථසාසනෙන- තථා න සුචුපසන්නං භවිසසති, න මයං ඉමං අධිකරණං සමප්පිඤ්ඤාමාති. ඵවං සුපරිග්ගහිතං ඛො භික්ඛවෙ කතවා ආවාසිකෙහි භික්ඛුහි තං අධිකරණං සමප්පිඤ්ඤානං.

46. තෙහි භික්ඛවෙ ආගන්තුකෙහි භික්ඛුහි ආවාසිකා භික්ඛු ඵවමසසු වචනියා: “යථාජාතං යථා සම්ප්පන්නාඤ්ඤා මයං ඉමං අධිකරණං ආයස්මනානං ආරොචෙසසාම. සචෙ ආයස්මනා සකෙකානති ඵකකෙන වා ඵකකෙන වා අනන්තරෙන ඉමං අධිකරණං වූපසමෙතුං ධම්මෙන විනයෙන සත්ථසාසනෙන තථා සුචුපසන්නං භවිසසති. ඵවං මයං ඉමං අධිකරණං ආයස්මනානං නියායාදෙසසාම. නො චෙ ආයස්මනා සකෙකානති ඵකකෙන වා ඵකකෙන වා අනන්තරෙන ඉමං අධිකරණං වූපසමෙතුං ධම්මෙන විනයෙන සත්ථසාසනෙන. තථා න සුචුපසන්නං භවිසසති, න මයං ඉමං අධිකරණං ආයස්මනානං නියායාදෙසසාම. මයමෙව ඉමසං අධිකරණසං සාමිනො භවිසසාමාති.

මහණෙනි, ඉදින් ආවාසයෙහි වැසි මහණහු වඩා මහලුන් ආගන්තුක මහණහු වඩා නවකත් වෙත් ද, මහණෙනි, ඒ ආවාසවාසී මහණුන් විසින් “ආයුෂ්මත්ති, එසේ නම් අපි යම්තාක් මන්ත්‍රණය කරන්නාමු ද ඒ තාක් තෙපි මොහොතක් එක් පසෙක තිදිවු” යැ යි මෙසේ ආගන්තුක මහණුන්ට කිය යුතු වන්නේ ය.

45. මහණෙනි, ඉදින් මන්ත්‍රණ කරන්නාමු ආවාසික මහණුන්ට “අපි මේ අධිකරණය ධර්මයෙන් විනයයෙන් ශාස්තෘශාසනයෙන් සන්තිද්‍රවන්නට නො හැකි වන්නමෝ” යි මෙසේ සිතෙක් වන්නේ නම්, ආවාසවාසී මහණුන් විසින් ඒ අධිකරණය (සන්තිද්‍රවිමට) නො පිළිගත යුතු.

මහණෙනි, ඉදින් මන්ත්‍රණය කරන ආවාසික මහණුන්ට “අපි මේ අධිකරණය ධර්මයෙන් විනයයෙන් ශාස්තෘශාසනයෙන් සන්තිද්‍රවන්නට හැකි වන්නමෝ” යි මෙසේ සිතෙක් වන්නේ නම්, “ආයුෂ්මත්ති ඉදින් තෙපි අපට මේ අධිකරණය උපන් පරිදි පහළ වූ පරිදි දන්වන්නහු නම්, යම්සේ අපි මේ අධිකරණය ධර්මය වූ පරිදි විනය වූ පරිදි, ශාස්තෘශාසනය වූ පරිදි සන්තිද්‍රවන්නමෝ නම්, එසේ මොනොවට සන්තිද්‍රවන ලද්දේ වන්නේ නම්, මෙසේ ඇති කල්හි අපි මේ අධිකරණය පිළිගන්නමු ආයුෂ්මතුනි, ඉදින් තෙපි මේ අධිකරණය උපන් පරිදි පහළ වූ පරිදි අපට නො දන්වන්නහු නම්, යම්සේත් අපි ධර්මයෙන් විනයයෙන් ශාස්තෘශාසනයෙන් මේ අධිකරණය සන්තිද්‍රවන්නමෝ නම්, එය එසේ මොනොවට සන්තිද්‍රවන ලද්දෙක් නො වන්නේ නම් එසේ කලා අපි මේ අධිකරණය නො පිළිගන්නමු” යි ඒ ආගන්තුක මහණුන්ට කිය යුතු වන්නේ ය. මහණෙනි, මෙසේ ආවාසික මහණුන් විසින් මනාව පිරිසිදු ගන්නා ලද්දක් කොට, ඒ අධිකරණය පිළිගත යුතු.

46. මහණෙනි, ඒ ආගන්තුක මහණුන් විසින් ආවාසික මහණහු මෙසේ කිය යුතු වන්නාහ (ආවාසික මහණුන්ට මෙසේ කිය යුතු වන්නේ ය): “උපන් පරිදි හටගත් පරිදි අපි මේ අධිකරණය ආයුෂ්මතුන්ට දන්වන්නමු. ඉදින් ආයුෂ්මත්තු මෙතෙක් හෝ කෙතෙක් හෝ අනරෙකින් (කලෙකින්) ධර්මයෙන් විනයයෙන් ශාස්තෘශාසනයෙන් මේ අධිකරණය සංසිද්‍රවන්නට හැකි වන්නාහු නම්, එසේ මොනොවට සන්තිද්‍රවන ලද්දේ වන්නේ ය. මෙසේ අපි ආයුෂ්මතුන්ට මේ අධිකරණය පවරන්නමු. ඉදින් ආයුෂ්මත්තු මෙතෙක් හෝ මෙතෙක් හෝ කලෙකින් ධර්මයෙන් විනයයෙන් ශාස්තෘශාසනයෙන් මේ අධිකරණය සන්තිද්‍රවන්නට නො හැකි වන්නාහු නම්, එසේ මොනොවට සන්තිද්‍රවන ලද්දෙක් නො වන්නේ නම්, අපි මේ අධිකරණය ආයුෂ්මත්තට නො ම පවරන්නමු. අපි ම මේ අධිකරණයේ ස්වාමීහු වන්නමු” යනු යි.

එවිට පුපුරිගනිත බොහෝ සේවකයන්ට සේවයේ සහභාගීත්වය ලැබීමට අවස්ථාවක් සිදු විය. එමෙන්ම සේවකයන්ගේ සේවයේ සහභාගීත්වය ලැබීමට අවස්ථාවක් සිදු විය. එමෙන්ම සේවකයන්ගේ සේවයේ සහභාගීත්වය ලැබීමට අවස්ථාවක් සිදු විය.

කෙන වූපසනං? සමමුධාවිනයෙන. කිංඤ්ඤා නසු සමුධා-
විනයජ්ඣං? සමසසමුධානා ධර්මසමමුධානා විනය සමමුධානා පුග්ගල-
සමමුධානා -පෙ- එං. වූපසනං වෙ භික්ඛවෙ අධිකරණං කාරකො
උකෙකාටෙති උකෙකාටනකං පාවිත්ඤ්‍යං ඡන්ද්‍රයකො ධියතී ධියනකං
පාවිත්ඤ්‍යං.

උබබාහිකාය වූපසමනං

47. තෙහි වෙ හික්කවෙ හික්කුහි තසම් අධිකරණ විනිච්ඡයමානෙ අනාගාති¹ වෙට් හසානාති ජායනා² න වෙනසා³ හාසිතසා අනො⁴ විඤ්ඤායති. අනුජානාමී හික්කවෙ ඵට්ටරූපං අධිකරණං උඛ්ඛාහිකාය චුපසමෙතුං.

දසහඬෙහි සමනතාගතො භික්ඛු උඬ්ඛාභිකාය සමම නිත්තබ්බො:
සිලවා හොති පාතිමොක්ඛාය-චරාංවුතෙ. චිත්තරති ආචාරගොචර සමපනෙනා
අනුමනෙසු වජ්ජසු භයදසාථී සමාදය සික්ඛති සික්ඛ පදෙසු. බහුසුසුතො
හොති සුතධරො සුතසනිචයො, යෙ තෙ ධම්මා ආදිකල්‍යාණා මජ්ඣ-
කල්‍යාණා පරියොසානකල්‍යාණා සාසං සච්ඡන්තං කෙවලපටිපුණ්ණං
පටිසුද්ධං බ්‍රහ්මචරියං අභිවදන්තී. තථාරූපාසා ධම්මා බහුසුසුතා හොන්ති
ධනා³ වචසා පටිචිතා මනසානුපෙක්ඛිතා දිට්ඨියා සුසට්ඨිද්ධා. උභයානි බො
පනස්ස පාතිමොක්ඛානි විජාරොන සමාගතානි හොන්ති සුවිභතතානි
සුසථවන්ති සුවිතිප්පිතානි සුතතසො අනුච්ඡන්තසො. චිතයෙ බො පන
ධිනා⁴ හොති අසංභිතො පටිබලො හොති උහො අත්තපච්චස්සිකෙ අනුසු-
පාතං සංකප්පෙතං නික්ඛාපෙතං පෙකෙතං පසිදිතං⁵ පසාදෙතං අධි-
කරණ සමුප්පාද වුපසමකුසලො හොති අධිකරණං ජානාති. අධිකරණසමුදයං
ජානාති. අධිකරණනිජරාධං ජානාති. අධිකරණනිරොධගාමිනිපටිපදං
ජානාති. අනුජානාමි භික්ඛවෙ ඉමෙහි දසහඬෙහි සමනතාගතං භික්ඛු
උඬ්ඛාභිකාය සමම නිත්තං.

1. අනන්‍යතා - මජ්ඣං.

2. නැවත සැසි - මැරීම.

3. பொது - மதம்.

4. ජෙකො - චන්ද්‍රං.

5. **සාක්ෂි.** - වි- මජ්ඣං.

මහණෙනි, මෙසේ මනාව පිරිසිදු ගන්නා ලද්දක් කොට ආගන්තුක හික්මුත් විසින් ඒ අධිකරණය ආවාසික හික්මුතට පැවරිය යුතු. ඉදින් ඒ මහණහු ඒ අධිකරණය සන්තිද්වන්තට හැකි වන්නාහු නම්, මහණෙනි, මේ අධිකරණය මොනොවට සන්තිද්වන ලද්දී කියනු ලැබේ.

කිමෙකින් සන්තිද්වනලද්දේ ද යත්: සම්මුඛාවිනයයෙනි. එහි සම්මුඛා විනය නම් කවර යැ? සංඝසම්මුඛතාව ධර්මසම්මුඛතාව විනය-සම්මුඛතාව පුද්ගලසම්මුඛතාව යන සතර ය ... මහණෙනි, මෙසේ සන්තිද්වන ලද අධිකරණයක් ඉදින් කාරක මහණෙක් උත්තෝචනය කරන්නේ ද, ඔහුට උත්තෝචනක පාවිත්තිය ඇවැත් වෙයි. ඉදින් ඡන්දයක මහණෙක් එයට දෙස් නහන්නේ නම් ඔහුට බියනක පාවිත්තිය ඇවැත් වේ.

උබාහිකායෙන් සන්තිද්වීම

47. මහණෙනි, ඒ මහණුන් විසින් ඒ අධිකරණය විනිශ්චය කරණු ලබන කල්හි කෙළවරක් නැති කපාබස් (කපාප්පතිකපාවෝ) උපදින්නාහු ද, මේ කියන ලද වචනයෙහි අර්ථය නොහැඟෙන්නේ ද, මහණෙනි, මෙබඳු වූ අධිකරණය උබාහිකායෙන් සන්තිද්වන්තට අනුදනිමි.

මහණෙනි, උබාහිකාව පිණිස අඩග දශයෙකින් සමන්විත වූ මහණෙක් සම්මත කටයුතු ය. මහණ තෙම සිල්වත් වෙයි ද, පාතීමොක්ඛ-සංවර සිලයෙන් හැවුරුනේ, ආචාර ගෝචර දෙකින් යුක්ත වූයේ අල්පමාත්‍ර වූ ද වරදවැර බිය දක්නා සුලු වූයේ වෙසෙයි ද (1), ශික්ෂා පදයන්හි සමාදන් වැ ගෙන හික්මෙයි ද (2) බොහෝ ඇසුපිරු තැන් ඇත්තේ වේ ද, ඇසු පිරු දැ සිතින් දරන්නේ, ඇසු පිරු දැ සිතෙහි රැස් කොට ඇත්තේ වෙයි ද (3) ආදියෙහි යහපත් වූ දේශයෙහි යහපත් වූ, පයච්චසානයෙහි යහපත් වූ යම් ධර්ම කෙනෙක් අර්ථ සහිත වූ, ව්‍යාජන සහිත වූ හැම අයුරින් ම පිරිසුන් වූ පිරිසිදු මහ බඹසර මොනොවට පවසන් නම්, එබඳු වූ ධර්මයෝ ඔහු විසින් බොහෝ සෙයින් අසන ලද්දහු (සිතින) දරණ ලද්දහු වචනයෙන් පුරුදු කරණ ලද්දහු සිතින් පුනපුනා සලකා බලන ලද්දහු, දෘෂ්ටියෙන් මොනොවට පිළිවිදනා ලද්දහු වෙත් ද (4), ඔහු විසින් උභය පාතීමොක්ඛයෝ විස්තර වශයෙන් මොනොවට ප්‍රගුණ කරණ ලද්දහු, සුත්‍ර වශයෙන් අනුව්‍යාජන වශයෙන් මොනොවට බෙදන ලද්දහු, මොනොවට පිහිටුවන ලද්දහු මොනොවට විනිශ්චය කරණ ලද්දහු වෙත් ද (5), විනයයෙහි තර වැ පිහිටියේ නො හැකුලුනේ වේ ද, තම පසෙහි වුවනටත් විරුද්ධ පක්ෂයෙහි වුවනටත් (කරුණ) හඳුන්වන්නට, කරුණු සිතන්නට, සලකා බලවන්නට, කරුණු තමාත් දකින්නට, දෙ පස ම පහදවන්නට සමර්ථ වෙයි ද (6), අධිකරණ ඉපැදීමෙහි භේතව සංසිදුවීමෙහි දක්ෂ වේ ද (7), අධිකරණය දනී ද, අධිකරණයේ භේතව දනී ද, අධිකරණයේ නිරුද්ධිය දනී ද, අධිකරණ නිරුද්ධිය පිණිස යැ යුතු මහ දනී ද, මහණෙනි, මේ අංග දශයෙන් සමන්විත වූ මහණහු උබාහිකාව පිණිස සම්මත කරන්නට අනුදනිමි.

එවිට පන හිසකවේ සමථසංඛ්‍යා: පදමං හිසකු යාවිතබ්බො.
යාවිතා ව්‍යාකෘතා හිසකුතා පටිබලෙන සංඛ්‍යා ඤාපෙනබ්බො:

සුභාතූ මෙ භතෙන සංඛ්‍යා. අමාකං ඉමසමිං අධිකරණෙ විනිච්ඡය-
මානෙ අනග්ගාති වෙවි භසානි ජායනති න වෙනස්ස භාසිතස්ස අපො-
විඤ්ඤයති. යදි සංඛ්‍යා පනතඤ්ඤං සංඛ්‍යා ඉත්තනාමඤ්ඤ ඉත්තනාමඤ්ඤ
හිසකුං සමමනෙය්‍ය උපාංගිකාය ඉමං අධිකරණං වූපසමෙතං එසා ඤාතති.

සුභාතූ මෙ භතෙන සංඛ්‍යා අමාකං ඉමසමිං අධිකරණෙ විනිච්ඡය-
මානෙ අනග්ගාති වෙවි භසානි ජායනති න වෙනස්ස භාසිතස්ස අපො-
විඤ්ඤයති. සංඛ්‍යා ඉත්තනාමඤ්ඤ ඉත්තනාමඤ්ඤ හිසකුං සමමනෙති උපාං-
ගිකාය ඉමං අධිකරණං වූපසමෙතං. යසායසමනො ධම්මි ඉත්තනාමස්ස ව
ඉත්තනාමස්ස ව හිසකුතො සමමුති උපාංගිකාය ඉමං අධිකරණං වූපසමෙ-
තං සො තුණ්හස්ස යස්ස නකම්මති සො භාසෙය්‍ය.

සමමනො සංඛ්‍යන ඉත්තනාමො ව ඉත්තනාමො ව හිසකු උපාං-
ගිකාය ඉමං අධිකරණං වූපසමෙතං. ධම්මි සංඛ්‍යා නසමා තුණ්හි.
එවමෙන ධාරයමිති.

තෙ වෙ හිසකවේ හිසකු සංකොතති තං අධිකරණං උපාංගිකාය
වූපසමෙතං. ඉදං වුවති හිසකවේ අධිකරණං වූපසන්නං. කෙන වූපසන්නං?
සමමුඛාවිතයෙන. කිඤ්ඤ තත් සමමුඛා විනයසමිං? සංඛ්‍යාසමමුඛතා¹ ධම්ම-
සමමුඛතා විනයසමමුඛතා පුග්ගලසමමුඛතා -පෙ- එවං වූපසන්නං වෙ
හිසකවේ අධිකරණං කාරකො උපකොටෙති-උපකොටනකං පාවිතියං.

තෙහි වෙ හිසකවේ හිසකුහි තසමිං අධිකරණෙ විනිච්ඡයමානෙ තත්‍රාස්ස
හිසකු ධම්මකටිකො, තස්ස නෙව සුත්තං ආගතං හොති නො සුත්තවිභංගො.
සො අත්ථං අප්පරාධකෙනො ව්‍යාඤ්ඤානිකායා අත්ථං පටිබාහති. ව්‍යාකෘතා
හිසකුතා පටිබලෙන තෙ හිසකු ඤාපෙනබ්බො:

1. සංඛ්‍යාසමමුඛතා - උපන. ම. ෧෩.

මහණෙනි, මේ මතු කියන පරිදි සම්මත කටයුතු ය: පළමු කොට මහණ තෙමේ ඉල්ලිය යුතුය. ඉල්ලා ව්‍යක්ත ප්‍රතිබල මහණක්හු විසින් සංඝ තෙමේ මෙසේ දැන්විය යුතු:

“වහන්ස, සංඝ තෙමේ මාගේ වචනය අසාවා: අප විසින් මේ නඩුව විනිශ්චය කරණු ලබන කල්හි කෙළවරක් නැති කතාබස් (කථා ප්‍රතිකථාවෝ) උපදනාහු ද වෙත්. (එයින්) මේ කියන ලද වචනයා ගේ අදහස ද නො හැගෙයි. ඉදින් සංඝයාට පැමිණි කල් ඇත්තේ වී නම් සංඝ තෙමේ මෙනම් මහණහු ද මෙනම් මහණහු ද මේ අධිකරණය සන්තිද්‍රවන්තට උබ්බාතිකාව පිණිස සම්මත කරන්නේ ය. මේ ඥප්තිය යැ (දැන්වීම යැ).

සංඝ තෙමේ මාගේ වචනය අසාවා. අප විසින් මේ නඩුව විනිශ්චය කරණු ලබන කල්හි කෙළවරක් නැති කතාබස්හු උපදනාහු වෙත්. (එයින් මේ කියන ලද වචනයේ අර්ථ ද නො හැගෙයි. (එ බැවින්) සංඝ තෙමේ මේ නඩුව සන්තිද්‍රවන්තට උබ්බාතිකාව පිණිස මෙනම් මහණහු ද මෙනම් මහණහු ද සමමත කෙරෙයි. යම් ආයුෂ්මතකුට මේ නඩුව සන්තිද්‍රවන්තට උබ්බාතිකාව පිණිස මෙනම් මහණහු ද මෙනම් මහණහු ද සමමත කිරීම රිසියෙයි ද, හේ නිහඬ වේවා. යමකුට නො රිසියෙයි ද හේ කියාවා.

මේ නඩුව සන්තිද්‍රවන්තට මෙනම් මහණ ද උබ්බාතිකාව පිණිස සංඝයා විසින් සමමත විය. සංඝයාට එය රිසි යෙයි. එහෙයින් නිහඬ ය. මෙසේ මෙකරුණ සලකම්. (පිළිගනිමි)” යනු යි

මහණෙනි, ඉදින් ඒ මහණහු උබ්බාතිකායෙන් ඒ නඩුව සන්ති වන්තට හැකි වන්නාහු නම්, මහණෙනි, මේ නඩුව සන්තිද්‍රවන්ත යැ යි යනු ලැබේ. කීමෙකින් සන්තිද්‍රවන්ත ද යත්: සම්මුඛාවිනයයෙන් ය. එහි සම්මුඛාවිනයය කීමෙක් ද? ධර්මසම්මුඛතාව විනය සම්මුඛතාව පුද්ගල-සම්මුඛතාව .....මහණෙනි, මෙසේ සන්තිද්‍රවන නඩුව කාරකයෙක් (ඒ නඩුවට සම්බන්ධ වූයෙක්) යලිදු විසඳනු පිණිස උත්තෝචනය කරන්නේ නම් (මතු කරන්නේ නම්) උත්තෝචනක පවති ඇවැත් වෙයි.

මහණෙනි, ඉදින් ඒ මහණන් විසින් ඒ නඩුව විනිශ්චය ලබන කල්හි එහි ධර්මකර්ම මහණෙක් වන්නේ නම්, ඔහුට සූත්‍රය (පාතිමොක්ඛය) ප්‍රගුණ ව නොආයේ ද සූත්‍ර විභංගය පුහුණු ව නොම ආයේ ද හේ අර්ථය නොසලකන්නේ ව්‍යංජනවජ්ජායායෙන් අර්ථය ප්‍රතිබාහනය කෙරෙයි ද, (එබඳු තැන) ව්‍යක්ත වූ ප්‍රතිබල වූ ඒ මහණහු මෙසේ දැන්විය යුත්තාහු ය:

සුඡන්දා මෙ ආයස්සන්තා. අයං ඉත්තනාමො භික්ඛු ධම්මකථිකො. ඉමස්ස නෙව සුත්තං ආගතං හොති. නො සුත්තච්ඡේදො. සො අත්ථං අසලලකෙබ්බෙනා වාඤ්ඤානිවර්තයාය අත්ථං පටිබාහති. යද්දයස්සන්තානං පත්තකල්ලං ඉත්තනාමං භික්ඛුං වුට්ඨාපෙඤා අවසෙසා ඉමං අධිකරණං වුපසමෙය්‍යාමාති.

තෙ වෙ භික්ඛවෙ භික්ඛු තං භික්ඛුං වුට්ඨාපෙඤා සකෙකාන්තී තං අධිකරණං වුපසමෙතුං-ඉදං වුච්චති භික්ඛවෙ අධිකරණං වුපසන්තං කෙන වුපසන්තං? සමමුඛාචිතයෙන. කිංඤ්ඤා තත්ථ සමමුඛාචිතයෙහි? ධම්මසමමුඛතා චිතයසමමුඛතා පුග්ගලසමමුඛතා -පෙ- එවං වුපසන්තං වෙ භික්ඛවෙ අධිකරණං කාරකො උකෙකාටෙති උකෙකාටනකං පාවිතරියං.

තෙහි වෙ භික්ඛවෙ භික්ඛුහි තස්මිං අධිකරණෙ විනිච්ඡයමානෙ තත්ත්වස්ස භික්ඛු ධම්මකථිකො. තස්ස සුත්තං හි ඛො ආගතං හොති නො සුත්තච්ඡේදො. සො අත්ථං අසලලකෙබ්බෙනා වාඤ්ඤානිවර්තයාය අත්ථං පටිබාහති. වාතෙන්න භික්ඛුනා පටිබලෙන තෙ භික්ඛු ඤාපෙතබ්බා.¹

සුඡන්දා මෙ ආයස්සන්තා, අයං ඉත්තනාමො භික්ඛු ධම්මකථිකො. ඉමස්ස සුත්තං හි ඛො ආගතං හොති නො සුත්තච්ඡේදො. සො අත්ථං අසලලකෙබ්බෙනා වාඤ්ඤානිවර්තයාය අත්ථං පටිබාහති. යද්දයස්සන්තානං පත්තකල්ලං ඉත්තනාමං භික්ඛුං වුට්ඨාපෙඤා අවසෙසා ඉමං අධිකරණං වුපසමෙය්‍යාමාති.

තෙ වෙ භික්ඛවෙ භික්ඛු තං භික්ඛුං වුට්ඨාපෙඤා සකෙකාන්තී තං අධිකරණං වුපසමෙතුං ඉදං වුච්චති භික්ඛවෙ අධිකරණං වුපසන්තං. කෙන වුපසන්තං? සමමුඛා චිතයෙන. කිංඤ්ඤා තත්ථ සමමුඛා චිතයෙහි? ධම්මසමමුඛතා චිතය සමමුඛතා පුග්ගලසමමුඛතා -පෙ- එවං වුපසන්තං වෙ භික්ඛවෙ අධිකරණං කාරකො උකෙකාටෙති උකෙකාටනකං පාවිතරියං.

1. ඤාපෙතබ්බා — 8.

“ආයුෂ්මත්හු මාගේ වචනය අසන්නා, මේ මෙනම් මහණ තෙම ධර්මකට්ඨක ය, මොහුට සූත්‍රය (උභයමාතෘකාව) ප්‍රගුණ වූ නො ආයේ ය, සූත්‍ර විභවය ප්‍රගුණ ව නොම ආයේ ය. හේ අරිය නො සලකන්නේ ව්‍යංජනව්‍යායායෙන් අරිය ප්‍රතිබාහන කෙරෙයි. ඉදින් ආයුෂ්මත්නට සුදුසු කල් ඇත්තේ වී නම් මෙනම් මහණහු නභාසිටුවා (හෙවත් බැහැර කොට) ඉතිරි වූ අපි මේ අධිකරණය සන්තිද්‍රවමෝ වා” යනුවෙනි.

මහණෙනි, ඉදින් ඒ මහණහු ඒ මහණහු නභාසිටුවා ඒ අධිකරණය සන්තිද්‍රවන්නට හැකි වන්නාහු නම්, මහණෙනි, (එසේ කල්හි) මේ අධිකරණය සන්තිද්‍රවනේ යැයි කියනු ලැබේ. කිමෙකින් සන්තිද්‍රවනේ ද යත්: සම්මුඛාවිනයයෙනි. එහි සම්මුඛාවිනයය කවරේ ද? ධර්මසම්මුඛතාව, විනය සම්මුඛතාව, පුද්ගලසම්මුඛතාව ... යි. මහණෙනි, ඉදින් මෙසේ සන්තිද්‍රවනු අධිකරණය කාරක මහණෙක් උත්කෝටනය කරන්නේ නම් ඔහුට උත්කෝටනක පාවිත්තිය ඇවැත වේ,

මහණෙනි, ඉදින් ඒ මහණුන් විසින් ඒ අධිකරණය විනිසනු ලබන කල්හි එහි ධර්මකට්ඨක මහණෙක් වන්නේ නම්, ඔහුට සූත්‍රය (උභය මාතෘකාව) ප්‍රගුණ ව ආයේ වේ නම්, සූත්‍රවිභවය ප්‍රගුණ වූ නො ආයේ වේ නම්, හේ අරිය නො සලකන්නේ ව්‍යංජනව්‍යායායෙන් අරිය ප්‍රතිබාහන කෙරේ නම්, ව්‍යක්ත වූ ප්‍රතිබල වූ මහණක්හු විසින් ඒ මහණහු මෙසේ දැන්විය යුත්තාහ:

“ආයුෂ්මත්හු මාගේ වචනය අසන්නා, මේ මෙනම් මහණ තෙම ධර්මකට්ඨකයෙක් ය. මොහුට සූත්‍රය (උභය මාතෘකාව) වූ කලි ප්‍රගුණ වූ ආයේ වෙයි, සූත්‍රවිභවය ප්‍රගුණ ව නො ආයේ ය. හෙ තෙම අරුත් නො සලකන්නේ ව්‍යංජනව්‍යායායෙන් අරුත බැහැර කෙරෙයි. ඉදින් ආයුෂ්මත්නට සුදුසු කල් වී නම් මෙනම් මහණහු නභාසිටුවා (බැහැර කොට) ඉතිරි වූ අපි මේ අධිකරණය සන්තිද්‍රවමෝ වා” යනුයෙනි.

මහණෙනි, ඉදින් ඒ මහණහු ඒ මහණහු නභාසිටුවා (බැහැර කොට) ඒ අධිකරණය සන්තිද්‍රවන්නට හැකි වන්නාහු නම්, මහණෙනි, මේ අධිකරණය සන්තිද්‍රවනේ යැයි කියනු ලැබේ. කිමෙකින් සන්තිද්‍රවනේ ද? යත්: සම්මුඛාවිනයයෙන් ය. එහි සම්මුඛාවිනයය කවරේ යැ? ධර්මසම්මුඛතාව විනය සම්මුඛතාව, පුද්ගල සම්මුඛතාව .....යැ. මහණෙනි, ඉදින් මෙසේ සන්තිද්‍රවනු අධිකරණය කාරක මහණෙක් උත්කෝටනය කරන්නේ වී නම්, ඔහුට උත්කෝටනක පාවිත්තිය ඇවැත වේ.

යෙහුයාසිකා විනයං

48. තෙ වෙ භික්ඛවෙ භික්ඛු න සකෙකානති තං අධිකරණං උබ්බා-
 භිකාය වුපසමෙතුං, තෙහි භික්ඛවෙ භික්ඛුහි තං අධිකරණං සඤ්ඤා නියා-
 දෙනබ්බං: න මයං භතෙන සකෙකාම ඉමං අධිකරණං උබ්බාභිකාය වුප-
 සමෙතුං. සඤ්ඤා ඉමං අධිකරණං වුපසමෙතුති අනුජානාමි භික්ඛවෙ
 එවරුපං අධිකරණං යෙහුයාසිකාය වුපසමෙතුං.

පඤ්ඤාභවෙහි සමනතාගතො භික්ඛු සලාකගාභාපකො¹ සමුත්තරි-
 තබ්බො. යො න ඡන්දගතිං ගවෙජයා, න දෙසාගතිං ගවෙජයා,
 න මොහාගතිං ගවෙජයා, න භයා ගතිං ගවෙජයා, ගතිනාගතිතඤ්ඤා
 ජානෙය්‍ය -පෙ- එවං ච පන භික්ඛවෙ සමුත්තරිතබ්බො - පඨමං
 භික්ඛු යාවිතබ්බො. යාවිතා ධ්‍යානෙන භික්ඛුනා පටිබලෙන සඤ්ඤා
 ඤාපෙනබ්බො:

“සුඤ්ඤා මෙ භතෙන සංඝො. යදි සංඝස්ස පක්ඛකල්පං, සංඝො
 ඉත්තනාමං භික්ඛුං සලාකගාභාපකං සමුත්තෙතය්‍ය. එසා ඤාති.

සුඤ්ඤා මෙ භතෙන සංඝො. සංඝො ඉත්තනාමං භික්ඛුං සලාකගාභා-
 පකං සමුත්තෙති. යස්සා යසමනො ඛමති ඉත්තනාමස්ස භික්ඛුනො සලා-
 කගාභාපකං සමුත්ති. යො තුණ්හස්ස යස්ස නක්ඛමති. යො භාසෙය්‍ය.
 සමුත්තො සඤ්ඤන ඉත්තනාමො භික්ඛු සලාකගාභාපකො. ඛමති
 සඤ්ඤා තස්මා තුණ්හි. එවමෙතං ධාරයාමි”ති.

තෙන සලාකගාභාපකෙන භික්ඛුනා සලාකා ගාහෙතබ්බො. යථා ඛහුතරා
 භික්ඛු ධම්මවාදිනො වදෙත්ති තථා තං අධිකරණං වුපසමෙතබ්බං. ඉදං
 වුවති භික්ඛවෙ අධිකරණං වුපසතනං. කෙන වුපසතනං? සමුත්තරිතයෙ-
 න ච යෙහුයාසිකාය ච. කිඤ්ඤා තත් සමුත්තරිත විනයසම්මං? සඤ්ඤාසමුත්තරිතා
 ධම්මසමුත්තරිතා විනයසමුත්තරිතා පුග්ගලසමුත්තරිතා. කා ච තත් සඤ්ඤා-
 සමුත්තරිතා? යාවතිකා භික්ඛු කම්මපක්ඛා තෙ ආගතා හොන්ති. ඡන්දරහානං
 ඡන්ද ආහවො හොති, සමුත්තරිතා න පටිකෙකාසන්ති. අයං තත්
 සඤ්ඤාසමුත්තරිතා.

1. සලාකගාභාපකො- න. ම.

සෙභ්‍යාසිකා විනය

48. මහණෙනි, ඉදින් ඒ මහණහු ඒ අධිකරණය උබ්බාහිකායෙන් සන්තිද්‍රව්‍යන්තට නො හැක්කාහු නම්, මහණෙනි, ඒ මහණුන් විසින් “වහන්ස, අපි මේ අධිකරණය උබ්බාහිකායෙන් සන්තිද්‍රව්‍යන්තට නො හැක්කමු. සංඝ තෙමේ මේ අධිකරණය සන්තිද්‍රවා වා”යි කියා ඒ අධිකරණය සංඝයාට මෙසේ පැවරිය යුතු. මහණෙනි, මෙ බදු අධිකරණය සෙභ්‍යාසිකායෙන් සන්තිද්‍රව්‍යන්තට අනුදනීම්.

අංග පසෙකින් සමන්විත මහණෙක් සලාකාග්‍රාහකයෙක් (සලාකා ගන්වන්නෙක්) කොට සමූහ කට යුතු: යමෙක් ජන්දයෙන් අගතියට නො යන්නේ ද, ද්වේෂයෙන් අගතියට නොයන්නේ ද, මෝහයෙන් අගතියට නො යන්නේ ද, බියෙන් අගතියට නො යන්නේ ද, ගත් නොගත් සලාකා දන්නේ ද ... මෙබදු වූ මහණ තෙම සලාකාග්‍රාහකයෙක් කොට සමූහ කළ යුතු වේ. මහණෙනි, මෙසේ සමූහ කළ යුතු ය: පළමු කොට මහණ තෙමේ යැදියැ යුතු. යැද ව්‍යක්ත ප්‍රතිබල මහණක්හු විසින් (මෙසේ) සංඝ තෙමේ දැන්විය යුතු: “වහන්ස, සංඝ තෙමේ මාගේ වචනය අසාවා ඉදින් සංඝයාට ප්‍රාජ්‍යකාරය වේ නම්, සංඝ තෙමේ මෙනම් මහණහු සලාකා ගන්වන්නකු කොට සමූහ කරන්නේ ය. මේ දැන්වීම් යැ.

වහන්ස, සංඝ තෙමේ මාගේ වචනය අසාවා. සංඝ තෙමේ මෙනම් මහණහු සලාකාග්‍රාහකයකු කොට සමූහ කෙරෙයි. යම් ආයුෂ්මතක් හට මෙනම් මහණහු සලාකාග්‍රාහකයකු කොට සමූහ කිරීම රිසියෙන් නම්, හේ නිහඬ වේ වා. යමකුට නො රිසියෙන් නම් හේ කියාවා.

සංඝයා විසින් මෙනම් මහණ සලාකාග්‍රාහකයකු කොට සමූහ විය. සංඝයාට රිසියෙයි. එහෙයින් නිහඬ ය: මෙසේ මෙය සලකම්” යනු යි.

ඒ සලාකාග්‍රාහක මහණහු විසින් සලාකා ගැන්වියැ යුතු ය. බහුතර වූ ධර්මාදී මහණහු කියද්ද, එසේ ඒ අධිකරණය සන්තිද්‍රව්‍ය යුතු ය.

මහණෙනි, (මෙසේ) මේ අධිකරණය සන්තිද්‍රව්‍යන් යැ යි කියැ යුතු. කීමෙකින් සන්තිද්‍රව්‍යන් ද යත්: සම්මුඛාවිනයෙන් ද සෙභ්‍යාසිකායෙන් ද යන දෙකෙනි. එහි සම්මුඛාවිනය ය කීමෙක් ද? සංඝසම්මුඛතාව, ධර්මසම්මුඛතාව, විනයසම්මුඛතාව, පුද්ගලසම්මුඛතාව යන සතර ය. එහි සංඝ සම්මුඛතා නම් කවරයැ? යම් පමණ මහණ කෙනෙක් කම්ප්‍රාප්ත නම් ඔහු පැමිණියාහු වෙත් ද, ජන්දය දෙන්නට සුදුසු මහණුන්ගෙන් ජන්දය ගෙනෙන ලද්දේ වෙයි ද හමු වූ මහණහු ආක්‍රෝශ පරිහව නො කෙරෙත් ද, මේ එහි සංඝසම්මුඛතා නම්.

කා ව තත් ධම්මසම්මුඛතා විනයසම්මුඛතා? යෙන ධම්මෙත යෙන විනයෙත යෙන සන්ත්තසාසනෙන තං අධිකරණං වුපසමෙති, අයං තත් ධම්මසම්මුඛතා විනයසම්මුඛතා.

කා ව තත් පුග්ගලසම්මුඛතා? යො ව විවද්දති යෙන වි විවද්දති උභො අත්තපච්ඡේදා සම්මුඛිභූතා භොග්ගී, අයං තත් පුග්ගලසම්මුඛතා.

කා ව තත් යෙහුයාසිකා? යා යෙහුයාසිකා කම්මස්ස කිරියා කරණං උපගමනං අප්පකුපගමනං අධිවාසනා අප්පට්ඨකකාසනා-අයං තත් යෙහුයාසිකා.

එවං වුපසන්නකොභි භික්ඛුවෙ අධිකරණං කාරකො උකෙකාටෙති උකෙකාටනකං පාවිතියං. ඡන්දයයකො බියති, බියනකං පාවිතියග්ගී.

තිවිධ සලාකගාභො

49. තෙන ඛො පන සමයෙන සාවස්ථියා එවං ඡාතං එවං සමුප්පන්නං අධිකරණං භොගී. අථ ඛො තෙ භික්ඛු අසන්නුට්ඨා සාවස්ථියා සංඝස්ස අධිකරණ වුපසමෙනත. අසෙසාසුං ඛො අමුකස්මිං කිර ආවාසෙ සංඝෙහුලා ථෙරා විහරන්ති බහුස්සුතා ආගතාගමා ධම්මධරා විනයධරා මානිකාධරා පණ්ඩිතා ව්‍යාප්තා මෙධාවිනො ලජ්ජිනො කුක්කුච්චකා සික්ඛාකාමා. තෙ වෙ ථෙරා ඉමං අධිකරණං වුපසමෙය්‍යුං ධම්මෙත විනයෙන සන්ත්තසාසනෙන, එවමිදං අධිකරණං සුචුපසන්නං අස්සාති. අථ ඛො තෙ භික්ඛු තං ආවාසං ගගාමා තෙ ථෙරෙ එතදවොචු: ඉදං භන්තෙ අධිකරණං එවං ඡාතං එවං සමුප්පන්නං; සාධු භන්තෙ ථෙරා ඉමං අධිකරණං වුපසමෙනතු ධම්මෙත විනයෙන සන්ත්තසාසනෙන යථමිදං අධිකරණං සුචුපසන්නං අස්සාති.

50. අථ ඛො තෙ ථෙරා යථා සාවස්ථියා සංඝෙන අධිකරණං වුපසමිතං, යථා සුචුපසන්නං, තථා තං අධිකරණං වුපසමෙය්‍යුං.

එහි ධර්මසම්මුඛතා විනයසම්මුඛතා නම් කවර යැ? යම් ධර්මයෙකින්, යම් විනයයෙකින්, යම් ශාඝ්‍යාශාසනයෙකින් ඒ අධිකරණය සන්තිදේ ද, මේ එහි ධර්මසම්මුඛතා යැ. විනය සම්මුඛතා යැ.

එහි පුද්ගලසම්මුඛතා නම් කවර යැ? යමෙකුත් විවාද කෙරෙයි ද, යමකු හාත් විවාද කෙරෙයි ද, ඒ තම පසෙහි වූ පුහුලාත් විරුඬ පක්ෂයෙහි වූ පුහුලාත් යන දෙදෙන හමු වූවාහු වෙත් ද, මේ එහි පුද්ගලසම්මුඛතා යැ.

එහි යෙහුයාසිකාව කවර යැ? යම් යෙහුයාසිකාවෙක් වේ ද, කම්ය පිළිබඳ ක්‍රියාවෙක්, කිරීමෙක්, එළඹීමෙක් වෙතට එළඹීමෙක්, ඉවසීමෙක් ප්‍රතික්‍රොශ නො කිරීමෙක් වෙයි ද, මේ එහි යෙහුයාසිකාව යැ.

මහණෙනි, මෙසේ සන්තිදුනු අධිකරණය කාරකයෙන් (එයට) සම්බන්ධ වූ මහණෙක් උත්තෝචනය කරන්නේ ද (ඉදිරියට අදහස් ද) ඔහුට උත්තෝචනක පාචිත්‍යය ඇවැත වේ, විනිශ්චයයෙහි ඡන්දය දුන් මහණෙක් ඒ විනිශ්චයට දෙස් කියන්නේ නම් බියනක පාචිත්‍යය ඇවැත වේ.

ත්‍රිවිධ සලාකාග්‍රාහය

49. එ සමයෙහි වනාහි සැවැත් නුඬු මෙසේ පහළ වූ, මෙසේ උපන් අධිකරණයෙක් වෙයි. එ කල්හි එ මහණහු සැවැත් නුඬු සංඝයා ගේ අධිකරණ සන්තිදුට්ඨමෙන් නො සතුටු වූවාහු ය. ඔහු 'අසෝ ආවාසයෙහි බුහුණු වූ වාචෝද්ගත වැ ආ ආගමධර්මය ඇති, ධර්මය වූ විනයධර වූ, මාත්‍යාකාර වූ, පණ්ඩිත වූ වෘක්ක වූ ප්‍රඥ ඇති, ලජ්ජී වූ, කුකුස් කරන්නා වූ ශික්ෂාකාරී වූ බොහෝ තෙරහු වසන් ල, ඉදින් ඒ තෙරහු මේ අධිකරණය ධර්මයන් විනයයෙන් ශාඝ්‍යාශාසනයෙන් සන්තිදුට්ඨත්වාහු නම් මෙසේ මේ අධිකරණය මොනොවට සංසිදුන්නක් වන්නේ යැ'යි ඇසූහ. ඉක්බිති ඒ මහණහු ඒ ආවාසයට ගොස් ඒ තෙරුන් බණවා, "වහන්ස, මේ අධිකරණය මෙසේ පහළ විය., මෙසේ උපන්නේ ය., වහන්ස, යාවිඤා කරම්හ. තෙරහු ධර්මයන් විනයයන් ශාඝ්‍යාශාසනයන් මේ අධිකරණය යම්සේ මොනොවට සන්තිදුන්න වන්නේ ද එසේ මේ අධිකරණය සන්තිදුට්ඨ වා'යි මෙ බස් කිහි.

50. එ කල්හි ඒ තෙරහු සැවැත් නුඬු සංඝයා විසින් ඒ අධිකරණය යම් සේ සන්තිදුට්ඨ ලද්දේ ද, (එහෙයින්ම) මොනොවට සන්තිදුට්ඨ වේ ද, එසේ ඒ අධිකරණය සන්තිදුට්ඨ.

අථ ඛො තෙ භික්ඛු අසනතුට්ඨා සාවඤ්ඤා සඛ්ඤ්ඤා අධිකරණ
 වූපසමනෙන, අසනතුට්ඨා සම්බුද්ධානං ථෙරානං අධිකරණවූපසමනෙන,
 අසොසාසුං ඛො අසුකස්මිං කිර ආවාසෙ තයො ථෙරා විහරන්ති -පෙ-
 දෙව ථෙරා විහරන්ති -පෙ- එකො ථෙරො විහරති බහුසසුනො ආගතා-
 ගමො ධම්මධරො විනයධරො මානිකාධරො පණ්ණිනො වානෙතො
 මෙධාවි ලජ්ජී කුකකුථානො සික්ඛාකාමො. සො වෙ ථෙරො ඉමං
 අධිකරණං වූපසමෙය්‍ය ධම්මෙන විනයෙන සත්ථුසාසනෙන, එවමිදං
 අධිකරණං සුචූපසන්නං අසානි.

51. අථ ඛො තෙ භික්ඛු තං ආවාසං ගන්ත්වා තං ථෙරං එතදවොචු:
 ඉදං භනෙත අධිකරණං එවං ජාතං එවං සමුප්පන්නං, සාධු භනෙත ථෙරො
 ඉමං අධිකරණං වූපසමෙය්‍ය ධම්මෙන විනයෙන සත්ථුසාසනෙන, යථමිදං
 අධිකරණං සුචූපසන්නං අසානි.

අථ ඛො සො ථෙරො යථා සාවඤ්ඤා සඛ්ඤ්ඤා අධිකරණං වූපසමිතං,
 යථා සම්බුද්ධානෙ ථෙරෙහි අධිකරණං වූපසමිතං, යථා තිහි ථෙරෙහි
 අධිකරණං වූපසමිතං, යථා දව්හි ථෙරෙහි අධිකරණං වූපසමිතං, යථා
 සුචූපසන්නං, තථා තං අධිකරණං වූපසමෙසි.

52. අථ ඛො තෙ භික්ඛු අසනතුට්ඨා සාවඤ්ඤා සඛ්ඤ්ඤා අධිකරණං-
 වූපසමනෙන අසනතුට්ඨා සම්බුද්ධානං ථෙරානං අධිකරණවූපසමනෙන,
 අසනතුට්ඨා තිණණං ථෙරානං අධිකරණවූපසමනෙන, අසනතුට්ඨා-
 දව්නං ථෙරානං අධිකරණවූපසමනෙන, අසනතුට්ඨා එකස්ස ථෙරස්ස
 අධිකරණවූපසමනෙන, යෙන භගවා තෙනුපසංකම්පු. උපසංක-
 මිතා භගවතො එතමස්ස ආරොවෙසුං. භගවා එතදවොච:

නිභතමෙතං භික්ඛවෙ අධිකරණං සන්නං වූපසන්නං සුචූපසන්නං.
 අනුජානාමි භික්ඛවෙ තෙසං භික්ඛූනං සංකප්පන්තියා තයො සලාකගාභෙ
 ගුලාකං සකණ්ණප්පකං විවට්ඨන්ති.

ඉක්බිති ඒ මහණහු සැවැත්නුවර සංඝයා ගේ අධිකරණ ව්‍යපශමන-යෙන් නො සතුටු වූවාහු ය. බොහෝ තෙරවරුන්ගේ අධිකරණ ව්‍යපශමනයෙන් නො සතුටු වූවාහු ය. ඔහු ‘අසෝ නම් ආවාසයෙහි ... තුන් නමක් තෙරහු වසන් ලැබී.... දෙනමක් තෙරහු වසන් ලැබී, බහුශ්‍රැත වූ වාචෝද්ගත වැ ආ ආශමධර්ම ඇති ධර්මය වූ විනයධර වූ මාතෘකාධර වූ පණ්ඩිත වූ ව්‍යක්ත වූ ප්‍රඥ ඇති, ලජ්ජී වූ සුඵල වරදෙහි ද කුතුස් කරන, ශික්ෂාකාමී වූ එක් තෙර නමක් වෙසෙයි. ඉදින් ඒ තෙර නම් ධර්මයෙන් විනයෙන් ශාස්තෘශාසනයෙන් මේ අධිකරණය සන්තිද්‍රව්‍යෙන් නම් මෙසේ මේ අධිකරණය මොනොවට සන්තිද්‍රව්‍යෙන් වන්නේ යැ’ යි ඇසූහ.

51. එ කල්හි ඒ මහණහු ඒ ආවාසයට ගොස් ඒ තෙරහු බණවා, “වහන්ස, මේ අධිකරණය මෙසේ පහළ විය. මෙසේ උපන්නේ ය, යාවිඤා කරමිහ, සථවිර තෙමේ මේ අධිකරණය යම්සේ මොනොවට සන්තිද්‍රව්‍යක් වන්නේ ද එසේ ධර්මයෙන් විනයයෙන් ශාස්තෘශාසනයෙන් මේ අධිකරණය සන්තිද්‍රව්‍යාවා’යි මේ වචන කීහ.

එ කල්හි ඒ සථවිර තෙම සැවැත්නුවර යම්සේ සංඝයා විසින් ඒ අධිකරණය සන්තිද්‍රව්‍ය ලද්දේ ද, යම්සේ බොහෝ තෙරවරුන් විසින් (ඒ) අධිකරණය සන්තිද්‍රව්‍ය ලද්දේ ද, යම්සේ තුන් නමක් තෙරුන් විසින් (ඒ) අධිකරණය සන්තිද්‍රව්‍ය ලද්දේ ද, යම්සේ දෙ නමක් තෙරුන් විසින් (ඒ) අධිකරණය සන්තිද්‍රව්‍ය ලද්දේ ද, එසේ ම මොනොවට සංසිද්‍රව්‍යක් වූ පරිද්දෙන් ඒ අධිකරණය සන්තිද්‍රව්‍ය ය.

52. එ කල්හි ඒ මහණහු සැවැත්නුවර සංඝයා ගේ අධිකරණ-ව්‍යපශමනයෙන් නො සතුටු වූවාහු, බොහෝ තෙරුන් ගේ අධිකරණ ව්‍යපශමනයෙන් නො සතුටු වූවාහු, තුන් නමක් තෙරුන් ගේ අධිකරණ ව්‍යපශමනයෙන් නො සතුටු වූවාහු, දෙ නමක් තෙරුන් ගේ අධිකරණ ව්‍යපශමනයෙන් නො සතුටු වූවාහු, එක් තෙර නමක් ගේ අධිකරණ-ව්‍යපශමනයක් නො සතුටු වූවාහු, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ කරා එළැඹියාහ. එළැඹි භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙ පවත් සැල කළාහ. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙසේ වදළ සේක:

“මහණෙනි, මේ අධිකරණය නිමවන ලද්දක, සන්තිද්‍රව්‍යක, වෙසෙසින් සන්තිද්‍රව්‍යක, මොනොවට සන්තිද්‍රව්‍යක. මහණෙනි, ඒ මහණුන් හඳුන්වනු පිණිස ගුල්හකය, සකණ්ණප්පකය. විවටකය යන සලාකාගැන්වීම් තුන අනුදානිමි.

කථඤ්ඤා භික්ඛවෙ ගුණකො සලාකගාහො හොති? තෙන සලාක-
ගාහාපකෙන භික්ඛුනා සලාකායො චණ්ණාචණ්ණායො කථා එකමෙකො
භික්ඛු උපසංඝාතො ඵලමස්ස වචනියො: අයං ඵලංවාදිස්ස සලාකා, අයං
ඵලංවාදිස්ස සලාකා, යං ඉච්ඡාමි තං ගණාහිති. ගහිතෙ වත්තංඛො: මා ව
කස්සපි දස්සෙහිති. සචෙ ජානාති අධම්මවාදී ඛුන්තරාති, දුග්ගහොති පච්චිකක-
ඛිඤ්ඤං. සචෙ ජානාති ධම්මවාදී ඛුන්තරාති සුග්ගහොති සාචෙතඛං.
ඵලං ඛො භික්ඛවෙ ගුණකො සලාකගාහො හොති.

කථඤ්ඤා භික්ඛවෙ සකණ්ණප්පකො සලාකගාහො හොති? තෙන
සලාකගාහපකෙන භික්ඛුනා එකමෙකස්ස භික්ඛුනො උපකණ්ණකෙ
ආරොචෙතඛං. අයං ඵලංවාදිස්ස සලාකා, යං ඉච්ඡාමි තං
ගණාහිති. ගහිතෙ වත්තංඛො: මා ව කස්සපි ආරොචෙහිති.
සචෙ ජානාති අධම්මවාදී ඛුන්තරාති දුග්ගහොති පච්චිකකඛිඤ්ඤං.
සචෙ ජානාති ධම්මවාදී ඛුන්තරාති සුග්ගහොති සාචෙතඛං.
ඵලං ඛො භික්ඛවෙ සකණ්ණප්පකො සලාකගාහො හොති.

කථඤ්ඤා භික්ඛවෙ විච්චකො සලාකගාහො හොති? සචෙ ජානාති
ධම්මවාදී ඛුන්තරාති විස්සංචෙය් නොවිච්චෙන ගාහෙතඛො. ඵලං ඛො
භික්ඛවෙ විච්චකො සලාකගාහො හොති.

ඉමෙ ඛො භික්ඛවෙ තයො සලාකගාහාති.

සතිවිනයෝ

53. අනුචාරදායකරණං කතීති සමථෙහි සමමති? අනුචාරදායකරණං චතුහි
සමථෙහි සමමති සමමුඛාවිනයෙන ච සතිවිනයෙන ච අමුලොචිතයෙන ච
තස්සපාඨයාසිකාය ච.

සියා අනුචාරදායකරණං දො සමථෙ අනාගම්ම අමුලොචිතයඤ්ඤා
තස්සපාඨයාසිකාඤ්ඤා දව්හි සමථෙහි සමමෙය් සමමුඛාවිනයෙන ච
සතිවිනයෙන වාති? සියාතිස්ස වචනියං. යථා කථං විය? ඉධ භික්ඛු
භික්ඛු අමුලිකාය සීලවිපක්කියා අනුඤ්ඤාසෙනා, තස්ස ඛො තං භික්ඛවෙ
භික්ඛුනො සතිවෙපුරුප්පත්තස්ස සතිවිනයො දුතඛො.

මහණෙනි, ගුළුභක සලාකාග්‍රාහය කෙසේවේ ද යත්: ඒ සලකා ගත්වන මහණහු විසින් සලාකාවන් එකක් අනෙකකට දෙනස් වන සේ නිල් ආදි විවිධ පැහැ ඇතියන් කොට, එක් එක් මහණකු කරා එළැඹ, මේ මෙසේ වූ වාද ඇත්තනු ගේ සලාකාව ය, මේ මෙසේ වූ වාද ඇතියහු ගේ සලාකාව ය, යමක් රිසියෙහි නම් එය ගන්නැ'යි මෙසේ කියා යුතු වන්නේ ය. ගන්නාලද කල්හි 'කිසිවකුටත් මෙය නො දක්වන්නැ' යි කියා යුතු ය. ඉදින් අධම්මාදිහු වඩා බොහෝ ඇතැ යි දන්නේ නම්, සලාකා ගන්නා වරදවා කරණ ලද්දේ කියා (දුන් සලාකාවන්) නැවත එකතු කොට යලි ගැන්විය යුතු. ඉදින් ධම්මාදිහු වඩා බොහෝ යැ යි දන්නේ නම් මනාව කරණ ලද සලාකා ගැන්මෙකැ යි ඇස්විය යුතු. මහණෙනි, මෙසේ ගුළුභක සලාකා ගැන්වීම වේ.

මහණෙනි, සකණ්ණස්පාක සලාකාග්‍රාහය කෙසේ වේ ද යත්: ඒ සලකා ගත්වන මහණහු විසින් එක් එක් මහණක්හු ගේ කණට ළං වැ 'මේ මෙ බඳු වාද ඇත්තනු ගේ සලාකාව ය, මේ මෙ බඳු වාද ඇත්තනු ගේ සලාකාව ය, යමක් කැමැත්තෙහි නම් එය ගන්නැ'යි කියා යුතු ය. ගත් කල්හි 'කිසිවකුටත් නො කියන්නැ'යි කියා යුතු ය. අධම්මාදිහු වඩා බොහෝ යැ යි ඉදින් දන්නේ නම්, නොමනා වැ කරණ ලද සලාකා ගැන්මෙකැ යි (සලාකාදින්) එකතු කොට ගෙන යලි සලාකා ගැන්විය යුතු. ඉදින් ධර්මවාදිහු වඩා බොහෝ වෙත් යැ යි දන්නේ නම්, 'මනා වැ කරණ ලද සලාකා ගැන්මෙකැ'යි ඇස්විය යුතු. මහණෙනි, මෙසේ සකණ්ණස්පාක සලාකා ගැන්වීම වේ.

මහණෙනි, විචටක සලාකාග්‍රාහය කෙසේ වේ ද යත්: ඉදින් ධම්මාදිහු වඩා බොහෝ යැ යි දන්නේ නම්, සලාකාවන් විසිරුවා විවෘත ලෙසින් (පැනෙන පරිද්දෙන්) ම ගැන්විය යුතු. මහණෙනි, මෙසේ ම විචටක සලාකාග්‍රාහය වෙයි.

මහණෙනි, මොහු වනාහි තුන්සලාකාග්‍රාහයෝ ය යනු යැ.

සතිවිනය

53 අනුවාදිකරණය ශමප කියෙකින් සන්නිදෙයි ද? අනුවාදිකරණය සම්මුඛාවිනයෙන් ද සතිවිනයෙන් ද අමුල්භවිතයෙන් ද තසසපාපියාසිකායෙන් ද යන ශමප සතරින් සන්නිදෙයි.

අනුවාදිකරණය අමුල්භවිනයය ද තසසපාපියාසිකාව ද යන ශමප දෙකට නොපැමිණ සම්මුඛාවිනයයෙන් ද සතිවිනයයෙන් ද යන ශමප දෙකින් සන්නිදෙන්නේ ය යන්න විසඟා කියා දී විභැකි යයි කියා යුතු වන්නේ ය. කෙසේ වූ දැක් මෙන් ද යත්: මෙහි මහණකුට අමුලක ශීලවිපකයෙන් චෝදනා කෙරෙත් නම් මහණෙනි, මහණහු සිහිය වැඩිමට පැමිණි එ මහණාට සතිවිනය දිය යුතු ය.

එවං ච පන භික්ඛවෙ දුතඛෙබ්බා: තෙන භික්ඛවෙ භික්ඛුනා සංඝං උපසංඝාමීන්ද්වා එකංසං උත්තරාසංඝං කරින්ද්වා උත්තරාසංඝං නිසීදින්ද්වා අඤ්ඤාපග්ගොත්වා එවමස්ස වචනියො: මං හතෙන භික්ඛු අමුලිකාය සීල-විපත්තියා අනුඤ්ඤාසෙනති. සොහං හතෙන සතිවෙපුල්ලප්පකො සංඝං සතිවිනයං යාවාමීති. දුතියමි යාවතඛෙබ්බා, තතියමි යාවතඛෙබ්බා.

ව්‍යතෙන භික්ඛුනා පටිබලෙන සංඝෙසා ඤාපෙතඛෙබ්බා: සුඤ්ඤා මෙ හතෙන සංඝෙසා. භික්ඛු ඉත්තනාමං භික්ඛුං අමුලිකාය සීලවිපත්තියා අනුඤ්ඤාසෙනති. සො සතිවෙපුල්ලප්පකො සංඝං සතිවිනයං යාවති. යදි සංඝස්ස පක්ඛාලප්පං සංඝෙසා ඉත්තනාමස්ස භික්ඛුනො සතිවෙපුල්ලප්පකස්ස සතිවිනයං දදෙය්‍ය එසා ඤාතති.

සුඤ්ඤා මෙ හතෙන සංඝෙසා. භික්ඛු ඉත්තනාමං භික්ඛුං අමුලිකාය සීලවිපත්තියා අනුඤ්ඤාසෙනති. සො සතිවෙපුල්ලප්පකො සංඝං සතිවිනයං යාවති. සංඝෙසා ඉත්තනාමස්ස භික්ඛුනො සතිවෙපුල්ලප්පකස්ස සතිවිනයං දෙති. යස්සායසමනො ඛමති ඉත්තනාමස්ස භික්ඛුනො සතිවෙපුල්ලප්පකස්ස සතිවිනයස්ස දනං. සො තුණ්හස්ස. යස්ස නක්ඛමති සො භාසෙය්‍ය. දුතියමි එතමත්ථං වදමී -පෙ- තතියමි එතමත්ථං වදමී -පෙ- දිනො සංඝෙසන ඉත්තනාමස්ස භික්ඛුනො සතිවෙපුල්ලප්පකස්ස සතිවිනයො. ඛමති සංඝස්ස තස්මා තුණ්හී, එවමෙනං ධාරයාමීති..

ඉදං වුවවති භික්ඛවෙ අධිකරණං වූපසන්නං. කෙන වූපසන්නං? සමමුඛාවිනයෙන ච සතිවිනයෙන ච. කිඤ්ඤ තත්ථ සමමුඛාවිනයස්මිං? සංඝසමමුඛතා ධර්මසමමුඛතා විනයසමමුඛතා පුග්ගලසමමුඛතා -පෙ- කා ච තත්ථ පුග්ගලසමමුඛතා? යො ච අනුවදති, යඤ්ඤ අනුවදති, උභො අත්තපච්චත්තකා සමමුඛිභූතා භොන්ති. අයං තත්ථ පුග්ගලසමමුඛතා. කිඤ්ඤ තත්ථ සතිවිනයස්මිං? යා සතිවිනයස්ස කමමස්ස කිට්ඨා කරණං උපගමෙනං අපක්ඛුපගමනං අධිවාසනා අපටිකෙකාසනා ඉදං තත්ථ සතිවිනයස්මිං. එවං වූපසන්නං ඤාති භික්ඛවෙ අධිකරණං කාරකො උකෙකාටෙති, උකෙකාටනං පාවිත්තිකං. ජන්දයකො ඛියති, ඛියනං පාවිත්තිකං.

මහණෙනි, (සතිවිනය) මෙසේ දිය යුතු ය: මහණෙනි, ඒ මහණහු විසින් සඬ්ඝයා කරා එළැඹ තනිපට සිවුර එකස් කොට පෙරෙවැ උක්කුටුක වැ හිඳ දෙහොත් මුදුන් තබා “වහන්ස, හික්ෂුහු මට අමුලක වූ ශීලවිපතනිචෝදනයෙන් චෝදනා කෙරෙත්. වහන්ස, ඒ මම සිහිය වැඩුණු බවට පැමිණියෙමි සඬ්ඝයා ගෙන් සතිවිනය යැයි” යි මෙසේ කියා යුතු වන්නේ ය. දෙවනු ද යැදිය යුතු, තෙවනු ද යැදිය යුතු.

ව්‍යක්ත ප්‍රතිබල මහණක්හු විසින් ‘වහන්ස, සඬ්ඝ තෙමේ මාගේ වචනය අසාවා. හික්ෂුහු මෙනම් මහණහට අමුලක ශීලවිපතනියෙන් චෝදනා කෙරෙත්. හේ සිහිය වැඩුණු බවට පැමිණියේ, සංඝයා ගෙන් සතිවිනය යැයි. ඉදින් සංඝයාට ප්‍රාජ්නකාලය වේ නම් සංඝ තෙමේ සිහිවැඩුණුබවට පත් මෙනම් මහණහට සතිවිනය දෙන්නේ ය. මේ ඥාතිය යැ.

වහන්ස, සංඝ තෙමේ මාගේ වචනය අසාවා, මහණහු මෙනම් මහණහට අමුලක ශීලවිපතනියෙන් චෝදනා කෙරෙත්. සිහිය වැඩුණු බවට පත් හෙ තෙමේ සංඝයා ගෙන් සතිවිනය යැයි. සංඝ තෙමේ සිහිය වැඩුණු බවට පත් මෙනම් මහණහට සතිවිනය දෙයි. සිහිය වැඩුණු බවට පත් මෙනම් මහණහට සතිවිනය දීම යම් ආයුෂ්මකක්හට රිසියෙන්නේ නම්, හේ නිහඬ වේවා. යමකුහට නො රිසියෙන්නේ නම් හේ කියවා, දෙවනු ද මෙ කරුණ කියමි... තෙවනු ද මෙ කරුණ කියමි... සංඝයා විසින් සිහිය වැඩුණු බවට පත් මෙ නම් මහණහට සතිවිනය දෙන ලද්දේ ය. සංඝයාට රිසියෙයි. එහෙයින් නිහඬ ය. මෙසේ මෙය සලකමි”යි, සංඝ තෙමේ දූන්විය යුතු.

මහණෙනි, (මෙසේ) මේ අධිකරණය සන්තිදුන්නේ යැ යි කියනු ලැබේ. කිමෙකින් සන්තිදුන්නේ ද යත්: සම්මුඛාවිනයයෙනුත් සතිවිනයයෙනුත් ය. එහි සම්මුඛාවිනය කිමෙක් ද යත්: සංඝසම්මුඛතාව ධර්මසම්මුඛතාව විනයසම්මුඛතාව පුද්ගලසම්මුඛතාව... යන මේ යි. එහි පුද්ගල සම්මුඛතාව කවර යැ? යමෙකුත් චෝදනා කෙරෙයි ද?, යමකුටත් චෝදනා කෙරෙයි ද? සිය පසෙහින් විරුද්ධ පක්ෂයෙහින් වූවෝ හමුවෙත් ද? මේ එහි පුද්ගල සම්මුඛතාවය යි. එහි සතිවිනය කවර යැ? සතිවිනය කම්භා ගේ යම් ක්‍රියාවෙක්, කිරීමෙක්, එළැඹීමෙක්, වඩාත් එළැඹීමෙක්, ඉවැසීමෙක්, ප්‍රතික්‍රෝශ නොකිරීමෙක් වෙයි ද, මේ එහි සතිවිනය යි. මහණෙනි, ඉදින් මෙසේ සන්තිදුණු අධිකරණය කාරක මහණෙක් උත්තෝචනය කෙරෙයි නම්, ඔහුට උත්තෝචනක පාවිච්ඡිය වෙයි. ඡන්දයක තෙමේ නිජ කෙරෙයි ද, බියනක පාවිච්ඡිය ඇවැත වේ.

අමුලභවිනයො

54. සියා අනුචාරදිකරණං දෙව සමථෙ අනාගමෙ සතිවිනයඤ්ච තස්සපාපියාසිකඤ්ච, දිඨ්ඨි සමථෙහි සමමෙය්‍ය සමමුඛාවිනයෙන ව අමුලභවිනයෙන වානි? සියාතිස්ස වචනියං. යථා කථං විය? ඉධ භික්ඛු උමමත්තකො හොති විත්තවිපරියාසකතො. තෙන උමමත්තකෙන විත්තවිපරියාසකතෙන බහුං අස්සාමණකං අප්ඤ්චාචණ්ණං හොති භාසිතපරික්කන්තං. තං භික්ඛු උමමත්තකෙන විත්තවිපරියාසකතෙන අප්ඤ්චාචණ්ණෙන ආපත්තියා වොදෙන්නි: සරතායස්මා ඵවරුපිං ආපත්තිං ආපජ්ජිතාති. සො ඵවං වදෙති: ‘අහං ඛො ආවුසො උමමත්තකො අහොසිං විත්තවිපරියාසකතො. තෙන මෙ උමමත්තකෙන විත්තවිපරියාසකතෙන බහුං අස්සාමණකං අප්ඤ්චාචණ්ණං භාසිතපරික්කන්තං. නාහන්තං සරාමි. මුලෙන න මෙ ඵතං කතන්ති.’ ඵවමපි නං වුච්චමානා වොදෙන්නෙව ‘සරතායස්මා ඵවරුපිං ආපත්තිං ආපජ්ජිතාති’ තස්ස ඛො භික්ඛවෙ භික්ඛුනො අමුලභවිනයො දතබ්බො.

ඵවඤ්ච පන භික්ඛවෙ දතබ්බො: තෙන භික්ඛවෙ භික්ඛුනා සංඝං උපසංඝාමිත්වා ඵකං සං උත්තරාසංඝං කරිත්වා වුච්චානං. භික්ඛුනං පාදෙ වජ්ඣිත්වා උක්ඛුට්ඨකං නිසිද්ධිත්වා අඤ්ජලිං පග්ගහෙත්වා ඵවමස්ස වචනියො: ‘අහං හන්තෙ උමමත්තකො අහොසිං විත්තවිපරියාසකතො. තෙන මෙ උමමත්තකෙන විත්තවිපරියාසකතෙන බහුං අස්සාමණකං අප්ඤ්චාචණ්ණං භාසිතපරික්කන්තං. මං භික්ඛු උමමත්තකෙන විත්තවිපරියාසකතෙන අප්ඤ්චාචණ්ණෙන ආපත්තියා වොදෙන්නි. සරතායස්මා ඵවරුපිං ආපත්තිං ආපජ්ජිතාති. තාහං ඵවං වදමි: අහං ඛො ආවුසො උමමත්තකො අහොසිං විත්තවිපරියාසකතො. තෙන මෙ උමමත්තකෙන විත්තවිපරියාසකතෙන බහුං අස්සාමණකං අප්ඤ්චාචණ්ණං භාසිතපරික්කන්තං. නාහන්තං සරාමි. මුලෙන න මෙ ඵතං කතන්ති. ඵවමපි මං වුච්චමානා වොදෙන්නෙව: සරතායස්මා ඵවරුපිං ආපත්තිං ආපජ්ජිතාති. සොහං හන්තෙ අමුලභවිනයො සංඝං අමුලභවිනයං යාවාමිති. දුතියමපි යාවිතබ්බො -පෙ- තතියමපි යාවිතබ්බො -පෙ-

අමුළුභවිතය

54. අනුවාදාධිකරණය සතිවිනයය ද තසසපාපියාසිකාව ද යන ශමථ දෙකට නොපැමිණ සම්මුඛාවිනයයෙන් ද අමුළුභවිතයයෙන් ද යන ශමථ දෙකින් සන්තිදෙන්තෝ ය යන්න විය හැකි ද? විය හැකියැයි කියැයුතු වන්නේ ය. කෙසේ ද යත්: මෙහි මහණෙක් සිත් පෙරළියට පැමිණි උමතුටෙක් වෙයි. සිත් පෙරළියට පැමිණි ඒ උමතු මහණහු විසින් ශ්‍රමණ සාරූප්‍ය නොවූ බොහෝ කියුම් කැරුම් ද කරණ ලද්දේ වෙයි. උමතු වැ සිත් පෙරළියට පැමිණ කළ දෑ හේතු කොට ගෙන ‘ආයුෂ්මත් තෙමේ මෙබඳු ඇවැතකට පැමිණියා සිහි කෙරේවා’යි මහණහු එ මහණහට ඇවැතින් වෝදනා කෙරෙත්. “ඇවැත්නි, මම සිත් පෙරළියට පත් උමතුටෙකිමි වීම්. උමතු වූ සිත් පෙරළියට පැමිණි ඒ මා විසින් කායික වාචසික වශයෙන් බොහෝ ශ්‍රමණසාරූප්‍ය නොවූ දෑ කරණ ලදි. එය මම සිහි නො කරමි. සිහි මුළා වූ මා විසින් එය කරණ ලද්දේ”යි හේ මෙසේ කියයි. ඔහු විසින් මෙසේ කියනු ලබන්නාහු ද ඔහු ඒ මහණහට “ආයුෂ්මත් තෙමේ මෙ බඳු ඇවැතකට පැමිණියා සිහි කෙරේවා”යි වෝදනා කෙරෙත් ම ය. මහණෙනි, නොමුළා වූ ඒ මහණහට අමුළුභවිතය දිය යුතු ය.

මහණෙනි, එය මෙසේ ම දිය යුතු: ඒ මහණහු විසින් සංඝයා වෙත එළැඹ, උතුරුසහ එකස් ශකාට වැඩිමහළු මහණුන්ගේ පා වැද උත්කුටුක වැ හිඳ දෙහොත් මුදුන් තබා “වහන්ස, මම සිත් පෙරළියට පත් උමතු-ටෙකිමි වීම්. උමතු වූ සිත් පෙරළියට පත් ඒ මා විසින් මහණහට නො සරුඒ වූ කායික වූ ද වාචසික වූ ද බොහෝ වරද කරණ ලද්දේ ය. මහණහු උමතු වූ සිත් පෙරළියට පත් මා විසින් කළ වරද හේතු කොට ගෙන මහණහු මට, ‘ආයුෂ්මත් තෙමේ මෙ බඳු ඇවැතකට පැමිණියා සිහි කෙරේවා’යි මට වෝදනා කෙරෙත්. ‘ඇවැත්නි, මම උමතු වූ සිත් පෙරළියට පැමිණියෙකිමි වීම්. උමතු වූ සිත් පෙරළියට පැමිණි ඒ මා විසින් වචනයෙන් කියන ලද්දු ද, කසින් කරණ ලද්දු ද යි බොහෝ ශ්‍රමණ සාරූප්‍ය නොවූ වරද දෑ කරණ ලදි. ඒ දෑ මම සිහි නො කෙරෙමි. සිහිමුළා වූ මා විසින් ඒ දෑ කරණ ලද්දේ”යි ඔවුනට මම මෙසේ කියමි. මෙසේ කියනු ලබන්නා වූ ද ඔහු මට ‘ආයුෂ්මත් තෙමේ මෙ බඳු ඇවැතකට පැමිණියා සිහි කෙරේවා’යි මට වෝදනා කෙරෙත් ම ය. වහන්ස, ඒ මම සිහිමුළාව නැත්තෙමි සංඝයා ගෙන් අමුළුභවිතයය ඉල්ලමි”යි මෙසේ කියැ යුතු වන්නේ ය. දෙවෙනි වර ද මෙසේ ඉල්ලිය යුතු... තෙවෙනි වර ද ඉල්ලිය යුතු...

ව්‍යතෙන භික්ඛුනා පටිබලෙන සංඛේසා ඤාපෙතංබො: සුඤ්ඤා මෙ හතෙන සංඛේසා, අයං ඉත්තනාමො භික්ඛු උම්මත්තකො අහොසි විත්ත විපරියාසකතො. තෙන උම්මත්තතෙන විත්තවිපරියාසකතෙන බහුං අසාමනං අජ්ඣාචිණ්ණං භාසිතපරිකකන්තං. තං භික්ඛු උම්මත්තකෙන විත්තවිපරියාසකතෙන අජ්ඣාචිණ්ණෙන ආපත්තියා වොදෙනි: සරතායසමා ඵවරුපිං ආපත්තං ආපජ්ජිතාති. සො ඵවං වදෙනි: ‘අහං බො ආවුසො උම්මත්තකො අහොසිං -පෙ-’ සො අමුලොහා සංඛිං අමුලහවිනයං යාවති. යදි සංඛිංසං පත්තකල්පං සංඛේසා ඉත්තනාමසං භික්ඛුනො අමුලහසං අමුලහවිනයං දදෙය්‍ය. ඵසා ඤාතති.

සුඤ්ඤා මෙ හතෙන සංඛේසා: අයං ඉත්තනාමො භික්ඛු උම්මත්තකො අහොසි විත්තවිපරියාසකතො -පෙ- සො ඵවං වදෙනි: ‘අහං බො ආවුසො උම්මත්තකො අහොසිං විත්තවිපරියාසකතො -පෙ- සො අමුලොහා සංඛිං අමුලහවිනයං යාවති. සංඛේසා ඉත්තනාමසං භික්ඛුනො අමුලහසං අමුලහවිනයං දෙනි. යසංයයමතො බමති ඉත්තනාමසං භික්ඛුනො අමුලහසං අමුලහවිනයසං දනං. සො තුණ්හසං. යසං නකබමති සො භාසෙය්‍ය දුතියමි ඵතමස්. වදුමි -පෙ-තතියමි ඵතමස්. වදුමි -පෙ-.

දිනො සංඛේසන ඉත්තනාමසං භික්ඛුනො අමුලහසං අමුලහවිනයො. බමති සංඛිංසං තසමා තුණ්හි ඵවමෙන ධාරයාමිති.

ඉදං වුවවති භික්ඛවෙ අධිකරණං වූපසන්තං. කෙන වූපසන්තං? සමමුඛාවිනයෙන ව අමුලහවිනයෙන ව. කිංඤ්ඤා තස්ස සමමුඛාවිනයසමි? සංඛිංසමමුඛතා ධම්මසමමුඛතා විනයසමමුඛතා පුග්ගලසමමුඛතා. කිංඤ්ඤා තස්ස අමුලහවිනයසමි? යා අමුලහවිනයසං කම්මසං කිරියා කරණං උපගමනං අජ්ඣාපගමනං අධිවාසනා අපටිකෙකාසනා, ඉදං තස්ස අමුලහවිනයසමි. ඵවං වූපසන්තංඤ්ඤා භික්ඛවෙ අධිකරණං කාරකො උකෙකා-වෙති, උකෙකාටනකං පාවිත්තියං. ඡන්දයකො බියති, බියනකං පාවිත්තියං.

වාක්ත වූ ප්‍රතිබල වූ මහණකු විසින් සංඝ තෙමේ මෙසේ දැන්විය යුතු: “සංඝ තෙමේ මාගේ වචනය අසාවා, මේ මෙනම් මහණ තෙම සිත් පෙරළීමට ගිය උමතු වෙක් විය, සිත් පෙරළීමට ගිය උමතු වූ ඔහු විසින් කායික වූ ද වාචසික වූ ද අග්‍රාමණක වූ බොහෝ වරද කරණ ලද්දේ ය. මහණහු ඒ මහණහට සිත්පෙරළීමට ගිය උමතු වූ ඔහු විසින් කරණ ලද වරදින් ඇවැත්නි ‘ආයුෂ්මත් තෙමේ මෙබඳු වූ ඇවැත්තට පැමිණියා සිහි කෙරේවා’යි වෝදනා කෙරෙත්, හෙ තෙමේ ‘ඇවැත්නි,... උමතු වීම්’... යි මෙසේ කියයි. හේ සිහිමුළාව නැත්තේ සංඝයා ගෙන් අමුල්භවිතය ඉල්ලයි. ඉදින් සංඝයාට ප්‍රාප්තකාල වේ නම්-

සංඝ තෙමේ සිහිමුළාව නැත්තා වූ මෙනම් මහණහට අමුල්භවිතයය දෙන්නේ ය. මේ ඥප්තිය යි.

වහන්ස, සංඝ තෙමේ මගේ වචනය අසාවා, මේ මෙනම් මහණ තෙම සිත් පෙරළියට ගිය උමතු වෙක් විය... හේ ‘ඇවැත්නි, මම සිත් පෙරළියට ගිය උමතු වෙකිම් වීම්... සිහිමුළාවෙන් තොරවූ හේ සංඝයා ගෙන් අමුල්භවිතයය ඉල්ලයි. සංඝ තෙමේ සිහිමුළාව නැත්තා වූ මෙනම් මහණහට අමුල්භවිතයය දෙයි. මුළාව නැත්තා වූ මෙනම් මහණහට අමුල්භවිතයය දීම යම් ආයුෂ්මතක්හට රිසියෙන් නම් හේ නිහඬ වේවා. යමකුට නො රිසියෙන් නම්, හේ කියාවා, දෙවෙනි වරද මේ කරුණ කියමි...

සංඝයා විසින් සිහිමුළාවෙන් තොර වූ මෙනම් මහණහට අමුල්භවිතයය දෙන ලද්දේ ය. සංඝයාට රිසියෙයි. එහෙයින් නිහඬ ය, මෙසේ මෙය සලකමි” යනු යි.

මහණෙනි, මේ අධිකරණය සන්භිදුනේ යැයි කියනු ලැබේ. කිමෙකින් සන්භිදුනේ ද යත්: සම්මුඛාවිනයෙන් ද අමුල්භවිතයයෙන් ද යන දෙකිනි. එහි සම්මුඛාවිනයය කවර යැ? සංඝසම්මුඛතාව ධර්මසම්මුඛතාව, විනය සම්මුඛතාව, පුද්ගලසම්මුඛතාව යන සතර යැ.

එහි අමුල්භවිතය කවර යැ? අමුල්භවිතය කර්මයා ගේ යම් ක්‍රියායෙක්, කිරීමෙක්, එළැඹීමෙක්, අභ්‍යුපගමනයක්, ඉවැසීමෙක්, අප්‍රතික්‍රෝශනයක් වේ ද, මේ එහි අමුල්භවිතය යැ. මහණෙනි, මෙසේ සන්භිදුණු අධිකරණය කාරක මහණෙක් උත්තෝචනය කරන්නේ ද, ඔහුට උත්තෝචනක පාවිත්තිය ඇවැත් වේ. ඡන්දයක තෙමේ (මේ අධිකරණ ව්‍යුපගමයය) නින්දා කරන්නේ ද, ඔහුට ධියනක පාවිත්තිය ඇවැත් වේ.

නසසපාපියාසිකා

55. සියා අනුවාදධිකරණං දෙව සමථෙ අනාගමෙ සතිවිනයඤ්ඤා අමුළභවිනයඤ්ඤා දව්භි සමථෙහි සමථෙයා සමමුඛාවිනයෙන ව නසස පාපියාසිකාය වාති? සියාතිස්ස වවතියං.

යථා කථං විය? ඉධ භික්ඛු භික්ඛුං සධ්වසමජ්ඣෙ ගරුකාය ආපනතියා වොදෙති, සර්තයස්මා ඵවරුපිං ගරුකං ආපනතිං ආපජ්ජිතා පාරාජිකං වා පාරාජිකසාමනං වා'ති.

යො ඵවං වදෙති: න ඛො අහං ආවුසො සරාමී ඵවරුපිං ගරුකං ආපනතිං ආපජ්ජිතා පාරාජිකං වා පාරාජිකසාමනං වා'ති.

නමෙනං යො නිබ්බයෙත්තං අතිවෙයෙති. 'ඉඛසායස්මා සාධුකමෙව ජානාහි, යදි සරසි ඵවරුපිං ගරුකං ආපනතිං ආපජ්ජිතා පාරාජිකං වා පාරාජිකසාමනං වා'ති.

යො ඵවං වදෙති: න ඛො අහං ආවුසො සරාමී ඵවරුපිං ගරුකං ආපනතිං ආපජ්ජිතා පාරාජිකං වා පාරාජිකසාමනං වා. සරාමී ව ඛො අහං ආවුසො ඵවරුපිං අප්පමන්තිකං ආපනතිං ආපජ්ජිතාති.

නමෙනං යො නිබ්බයෙත්තං අතිවෙයෙති: 'ඉඛසායස්මා සාධුකමෙව ජානාහි: යදි සරසි ඵවරුපිං ගරුකං ආපනතිං ආපජ්ජිතා පාරාජිකං වා පාරාජිකසාමනං වා'ති.

යො ඵවං වදෙති: 'ඉමං හි නාමාහං ආවුසො අප්පමන්තිකං ආපනතිං ආපජ්ජිතා අපුට්ඨා පටිජානිස්සාමි. කිම්පනාහං ඵවරුපිං ගරුකං ආපනතිං ආපජ්ජිතා පාරාජිකං වා පාරාජිකසාමනං වා පුට්ඨා න පටිජානිස්සාමි'ති.

යො ඵවං වදෙති: ඉමං හි නාම කං ආවුසො අප්පමන්තිකං ආපනතිං ආපජ්ජිතා අපුට්ඨා පටිජානිස්සාමි. කිම්පන කං ඵවරුපිං ගරුකං ආපනතිං ආපජ්ජිතා පාරාජිකං වා පාරාජිකසාමනං වා පුට්ඨා න පටිජානිස්සාමි? ඉඛසායස්මා සාධුකමෙව ජානාහි. යදි සරසි ඵවරුපිං ගරුකං ආපනතිං ආපජ්ජිතා පාරාජිකං වා පාරාජිකසාමනං වා'ති.

තසාපායියසිකා

55. අනුවාදකරණය සතිවිනයය ද අමුළ්භවිනයය ද යන ශමජ දෙකට නොපැමිණ, සම්මුඛාවිනයයෙන් ද තසාපායියසිකායෙන් ද යන ශමජ දෙකින් සංසිදෙන්තෝ ය යන්න විය හැකි ද? විය හැකියැයි කිය යුතු වන්නේ ය.

කෙසේ ද යත්. මෙහි මහණෙක් මහණකුට සහමැදදී “ආයුෂ්මත් තෙමේ පරිච්ඡ ඇවැතකට හෝ පරිච්ඡයට සාමන්ත (දුකුළා හෝ ථුලසි) ඇවැතකට හෝ මෙබඳු ගරු ඇවැතකට පැමිණියා සිහි කෙරේවා”යි ගරු ඇවැතෙකින් චෝදනා කරයි.

ඒ (වුදිත) මහණ තෙම ‘ඇවැත්නි, පරිච්ඡ ඇවැතට හෝ පරිච්ඡයට සාමන්ත (දුකුළා හෝ ථුලසි) ඇවැතකට හෝ මෙබඳු ඇවැතකට පැමිණියා මම සිහි නොකරමි යි කියයි.

ඒ (චෝදක) මහණ තෙම ‘එසේ නම් ආයුෂ්මත් තෙමේ පරිච්ඡ හෝ පරිච්ඡයට සාමන්ත (දුකුළා හෝ ථුලසි) ඇවැතකට හෝ පැමිණියෙමි’යි සිහි කෙරෙහි නම් මනාකොට ම එය දැනගන්නැ’යි යථෝක්ත වුදිත මහණහු වඩාත් චෝදනායෙන් වෙළයි.

ඒ වුදිත මහණතෙම ‘ඇවැත්නි, පරිච්ඡ ඇවැතට හෝ පරිච්ඡයට සාමන්ත ඇවැතකට හෝ මෙසේ වූ ඇවැතකට පැමිණියෙමි’යි මම නොම සිහි කරමි. ඇවැත්නි, එතෙකුදු වුවත් මෙබඳු වූ අල්පමාත්‍ර ඇවැතකට පැමිණියෙමි යි සිහි කෙරෙමි යි මෙසේ කියයි.

එසේ වී නම්, ආයුෂ්මත් තෙමේ ‘පරිච්ඡ ඇවැතට හෝ පාරාජික-සාමන්ත ඇවැතකට හෝ මෙසේ වූ ගරු ඇවැතකට පැමිණියෙමි’යි ඉදින් සිහි කෙරෙහි නම් එය මනාකොට ම දැනගන්නැ’යි චෝදක මහණ තෙමේ යථෝක්ත චෝදනා වෙළමෙන් මිඳෙන්තට සැරසෙන මහණහු වඩාත් දැඩි කොට වෙළයි.

‘ඇවැත්නි, මම මෙ නම් අල්පමාත්‍ර ඇවැතකට පැමිණ නො විචාරණ ලද්දෙමි ප්‍රතිඥා කරන්නෙමි. කිමෙක් ද? පරිච්ඡ ඇවැතට හෝ පරිච්ඡ ඇවැතට සාමන්ත වූ ඇවැතකට හෝ මෙබඳු වූ ගරු ඇවැතකට පැමිණ විචාරණ ලද්දෙමි ප්‍රතිඥා නො කරන්නෙමි ද?’යි ඒ වුදිත මහණ මෙසේ කියයි.

එවිට ඒ චෝදක මහණ තෙම ‘ඇවැත්නි, ඔබ මෙනම් වූ අල්පමාත්‍ර ඇවැතකට පැමිණ, නොවිචාරණ ලද්දෝ එය ප්‍රතිඥා කරන්නහු ය, (එසේ කල්හි) පරිච්ඡ හෝ පරිච්ඡයට සාමන්ත ඇවැතකට හෝ මෙබඳු ගරු ඇවැතකට පැමිණ කිමෙක් ද? විචාරණ ලද්දහු ප්‍රතිඥා නො කරන්නහු ද? එබැවින් ඉදින් පරිච්ඡයකට හෝ පරිච්ඡයට සාමන්ත ඇවැතකට හෝ මෙසේ වූ ගරු ඇවැතකට පැමිණියෙමි’යි ඉදින් සිහි කරවු නම්, එය මොනොවට ම දැනගන්නැ’යි මෙසේ කියයි.

සො එවං වදෙති සරාමී ඛො අහං ආවුසො එවරුපිං ගරුකං ආපත්තං ආපජ්ජිතා පාරාජිකං වා පාරාජිකසාමන්තං වා දවා මෙ එතං වුත්තං, රවා මෙ එතං වුත්තං. නාහන්තං සරාමී එවරුපිං ගරුකං ආපත්තං ආපජ්ජිතා පාරාජිකං වා පාරාජිකසාමන්තං වාති.

56. තස්ස ඛො තං භික්ඛාව භික්ඛුනො තස්සපාපියාසිකා කම්මං කාතබ්බං. එවඤ්ඤ පන භික්ඛාව කාතබ්බං. ව්‍යතෙන භික්ඛුනා පටිබලෙන සබ්බො ඤ්ඤපෙතබ්බො:

සුඤ්ඤානං මෙ භතෙන සබ්බො අයං ඉත්තනාමො භික්ඛු සබ්බමජ්ජෙති ගරුකාය ආපත්තියා අනුයුඤ්ජයමානො අවජාතිකා පටිජානාති, පටිජාතිකා අවජානාති, අකෙඤ්ඤනඤ්ඤං පටිවරති, සමපජානමුසා භාසති, යදි සබ්බස්ස පතනගල්ලං, සබ්බො ඉත්තනාමස්ස භික්ඛුනො තස්සපාපියාසිකා කම්මං කරෙය්‍ය. එසා ඤ්ඤති.

සුඤ්ඤානං මෙ භතෙන සබ්බො. අයං ඉත්තනාමො භික්ඛු සබ්බමජ්ජෙති ගරුකාය ආපත්තියා අනුයුඤ්ජයමානො අවජාතිකා පටිජානාති, පටිජාතිකා අවජානාති, අකෙඤ්ඤනඤ්ඤං පටිවරති, සමපජානමුසා භාසති. සබ්බො ඉත්තනාමස්ස භික්ඛුනො තස්සපාපියාසිකාකම්මං. කරොති. යස්සායමනො ඛමති ඉත්තනාමස්ස භික්ඛුනො තස්සපාපියාසිකාකම්මස්ස කරණං, සො තුණ්හස්ස. යස්ස නකම්මති සො භාසෙය්‍ය. දුතියමපි එතමත්ථං වද්ධම් -පෙ- තති යමපි එතමත්ථං වද්ධම් -පෙ- කතං සබ්බො ඉත්තනාමස්ස භික්ඛුනො තස්සපාපියාසිකාකම්මං. ඛමති සබ්බස්ස තස්මා තුණ්හී. එවමෙතං ධාරයාමී''ති.

ඉදං වුද්ධති භික්ඛාව අධිකරණං වූපසන්තං. කෙන වූපසන්තං? සමමුඛා-විනායෙන ව තස්සපාපියාසිකාය ව. කිඤ්ඤ තත්ථ සමමුඛා විනයසේ? සබ්බසමමුඛතා ධම්මසමමුඛතා විනයසමමුඛතා පුග්ගසමමුඛතා -පෙ-කා ව තත්ථ තස්සපාපියාසිකාය? යා තස්සපාපියාසිකා කම්මස්ස කිරියා කරණං උපගමනං අජක්ඛපගමනං අධිවාසනා අපටිකෙකාසනා, අයං තත්ථ තස්සපාපියාසිකාය. එවං වූපසන්තං වෙ භික්ඛවෙ අධිකරණං කාරකො උකෙකාවෙති. උකෙකාවනකං පාවිතතියං. ඡන්දයකො ධියති, ධියනකං පාවිතතියං.

(ඵච්ච) ඵ් චුදිතක මහණ තෙම “ඇවැත්නි, පරිච්ඡ ඇවැත්තකට හෝ පරිච්ඡයට සාමන්ත ඇවැත්තකට හෝ මෙබඳු වූ ගරු ඇවැත්තකට පැමිණියෙමි යි මා කීවා සිහි කෙරෙමි ඇවැත්නි, එය මා විසින් කෙළි පිණිස කියන ලදි, එය මා විසින් විභිජ පිණිස කියන ලදි. පරිච්ඡ ඇවැත්තකට හෝ පරිච්ඡයට සාමන්ත ඇවැත්තකට හෝ මෙබඳු ඇවැත්තකට මම පැමිණියෙමි යි කියා නම් නො ම සිහි කෙරෙමි” යි මෙසේ කියයි.

56. මහණෙනි, එසේ කියන ඵ් මහණහට තසසපාපියාසිකා කම්ය කළ යුතු. මහණෙනි, මෙසේ වනාහි එය කළ යුතු: වෑක්ත වූ ප්‍රතිබල වූ මහණක්හු විසින්

“වහන්ස, සංඝ තෙමේ මගේ චචනය අසාවා. මේ මෙනම් මහණ තෙම සහ මැදදී ගරු ඇවැත්තක් ප්‍රශ්න කරණු ලබන්නේ අවඤ කොට (වරද නො පිළිගෙන) ප්‍රතිඥා කෙරෙයි (නැවැත පිළිගනියි). ප්‍රතිඥා කොට (එසේ ය වරදට පැමිණියෙමි යි පිළිගෙන) අවඤ කෙරෙයි (ක්‍රීඩා වශයෙන් එසේ කියෙමි යි යන ආදි බසක් කියා නොපිළිගනි හෝ වරද යටපත් කෙරෙයි). එකෙකින් අනෙකක් වසාලයි. (වරදට පැමිණියෙමි යි) දන්නේ ම බොරු කියයි. ඉදින් සංඝයාට සුදුසු යැ යි හැඟෙන්නේ නම්, සංඝ තෙමේ මෙනම් මහණහට තසසපාපියාසිකා කම්ය කරන්නේ ය. මේ ඥප්තිය යි.

වහන්ස, සංඝ තෙමේ මගේ චචනය අසාවා. මේ මෙනම් මහණ තෙම සහ මැදදී ගරු ඇවැත්තකින් අනුයෝග කරණු ලබන්නේ, අවඤ කොට ප්‍රතිඤ කෙරෙයි ප්‍රතිඥා කොට අවඤ කෙරෙයි අත් කරුණෙකින් අනෙකක් වසාලයි, දන දන මුසවා බෙණෙයි, සංඝ තෙමේ මෙනම් මහණහට තසසපාපියාසිකා කම්ය කෙරෙයි. මෙනම් මහණහට තසසපාපියාසිකා කර්මය කිරීම යම් ආයුෂ්මතක්හට රිසියෙයි නම්, හේ නිහඬ වන්නේය, යම් ආයුෂ්මතක්හට නො රිසියෙයි නම් හේ කියාවා. දෙවනු ද මෙ කරුණ කියමි ... තෙවනු ද මෙ කරුණ කියමි... සංඝයා විසින් මෙනම් මහණහට තසසපාපියාසිකා කර්මය කරණ ලදි. සංඝයාට රිසියෙයි, එහෙයින් නිහඬ ය. මෙසේ මෙ කරුණ දරමි” යනු යි.

මහණෙනි, මේ අධිකරණය (මෙසේ) සන්සිඳුනේ යැ යි කියනු ලැබේ. කිමෙකින් සන්සිඳුනේද? යත්: සම්මුඛාවිනයයෙන් ද තසසපාපියාසිකායෙන් ද යන දෙකිනි. එහි සම්මුඛාවිනයය කවර යැ? සංඝසම්මුඛතාව, ධර්මසම්මුඛතාව, විනයසම්මුඛතාව, පුද්ගල සම්මුඛතාව යන සතර යි ... එහි තසසපාපියාසිකාව කවර යැ? තසසපාපියාසිකා කර්මයා ගේ යම් ක්‍රියාවෙක්, කිරීමෙක්, එළැඹීමෙක්, අධ්‍යයණයෙක්, ඉවැසීමෙක්, අනිෂේධන යෙක් වේ ද, මෙය එහි තසසපාපියාසිකාව යැ. මහණෙනි, ඉදින් මෙසේ සංසිඳුනු අධිකරණය කාරක මහණෙක් උත්තෝචනය කරන්නේ ද, උකෙකාටනක පාවිතිය ඇවැත්ත වේ. ඡන්දදයක මහණෙක් නිත්‍ය කෙරෙයි ද, ඔහුට බියතක පාවිතිය වෙයි.

ප්‍රතිඥාතකරණය

57. ආපත්තාධිකරණය සමථ කියෙකින් සන්සිද්ධෙයි ද? යත්: ආපත්තාධිකරණය සම්මුඛාවිනයයෙන් ද ප්‍රතිඥාතකරණයෙන් ද තිණුවිකාරකයෙන් ද යන සමථ තුනින් සන්සිද්ධේ.

ආපත්තාධිකරණය තිණුවිකාරක නම් වූ එක් සමථයකට නොපැමිණ සම්මුඛාවිනයෙන් ද පටිඤ්ඤානකරණයෙන් ද යන සමථ දෙකින් සන්සිද්ධෙන්නේ ය යන්න විය හැකි ද? විය හැකි යැයි කියයුතු වන්නේ ය. කෙසේ යත්: මෙහි මහණෙක් ලුහු ඇවතකට පැමිණියේ වෙයි. මහණෙනි, ඒ මහණහු විසින් එක් මහණකු කරා එළඹ උතුරු සහ එකස් කොට වැඩිමහලු මහණුන්ගේ පා වැද උක්කුටුක වැ හිඳ දෙහොත් මුදුන්හි කොට, “ඇවැත්නි, මම මෙ නම් ඇවැතකට පැමිණියෙමි, එය දෙසමි”යි මෙසේ කිය යුතු වන්නේ යැ, ඔහු විසින් (අනිත් මහණහු විසින්) ‘ඇවැත දක්හිඳු’යි කියා යුතු. එසේ ය, දකිමි’යි පළමු මහණහු විසින් කියා යුතු. ‘මත්තෙහි සංවර වඩව’යි දෙවැනි මහණහු විසින් කියා යුතු,

මහණෙනි, මේ අධිකරණය (මෙසේ) සන්සිද්ධතේ ය යි කියනු ලැබේ. කීමෙකින් සන්සිද්ධතේ ද? යත්: සම්මුඛාවිනයයෙන් ද පටිඤ්ඤානකරණයෙන් ද යන දෙකිනි. එහි සම්මුඛාවිනයය කවර යැ? ධර්මසම්මුඛතාව විනය සම්මුඛතාව පුද්ගලසම්මුඛතාව යන තුන ය... එහි පුද්ගල සම්මුඛතාව කවර යැ: යමෙක් ඇවැත දෙසා නම්, හේ මහණ ද යමකට ඇවැත දෙසා නම් ඒ මහණ ද යන දෙදෙනා හමු වූවාහු වෙත් ද, මෙය එහි පුද්ගලසම්මුඛතාව යැ. එහි පටිඤ්ඤානකරණය නම් කවර යැ? පටිඤ්ඤාන කරණ කල්මයාගේ යම් ක්‍රියාවෙක් කිරීමෙක්, එළැඹීමෙක්, අධ්‍යයනයෙක්, ඉවැසීමෙක්, අප්‍රතිෂේධනයෙක් වේ ද, මේ එහි පටිඤ්ඤානකරණය යි. මහණෙනි, ඉදින් මෙසේ සන්සිද්ධු අධිකරණයක් ප්‍රතිග්‍රාහක මහණ තෙමේ (යළිත් සන්සිද්ධවනු පිණිස) උත්කොටනය කෙරෙයි ද (ඉදිරියට අදී ද) ඔහුට උත්කොටනක පාවිතිය ඇවැත වේ.

58. මහණෙනි, මෙසේ ඒ අධිකරණය සමථය ලබන්නේ නම්, ඒ මැනැවැ. ඉදින් නොලබන්නේ නම්, මහණෙනි, ඒ මහණහු විසින් බොහෝ මහණුන් කරා එළඹ උතුරු සහ එකස් කොට, වැඩිමාලු මහණුන්ගේ පා වැද උක්කුටුක වැ හිඳ, දෙහොත් මුදුනැ නහා “වහන්ස, මම මෙ නම් ඇවැතට පැමිණියෙමි වෙමි. එය දෙසමි”යි මෙසේ කියයුතු වන්නාහ. ව්‍යක්ත ප්‍රතිබල මහණක්හු විසින් “ආයුෂ්මත්හු මගේ වචනය අසන්නා. මේ මෙනම් මහණ ඇවැත හෙළි කරයි, ඇවැත පෙනෙළි කරයි. ඇවැත දෙසයි. ඉදින් ආයුෂ්මත්හට සුදුසු කල් ඇත්තේ යැ යි හැඟේ නම්, මම මෙනම් මහණහුගේ ඇවැත පිළිගන්නෙමි”යි මහණහු දැන්විය යුත්තාහ.

තෙන වත්තබ්බො 'පසසසි?'ති. 'ආම පසසාමි'ති. 'ආයති. සංවරෙය්‍යාසි'ති.

ඉදං වුවවති භික්ඛවෙ අධිකරණං වූපසන්තං. තෙන වූපසන්තං? සමමුඛාවිනයෙන ව පටිඤ්ඤානකරණෙන ව. කිඤ්ඤි තත් සමමුඛාවිනයස්මි? ධම්මසමමුඛතා විනයසමමුඛතා පුග්ගලසමමුඛතා -පෙ- කා ව තත් පුග්ගලසමමුඛතා? යො ව දෙසෙති, යසා ව දෙසෙති, උභො සලෙඛිභුතා භොගති, අයං තත් පුග්ගලසමමුඛතා. කිඤ්ඤි තත් පටිඤ්ඤානකරණස්මි? යා පටිඤ්ඤානකරණස්ස කම්මස්ස කිරියා කරණං උපගමනං අප්ඤ්ඤාපගමනං අධිවාසනා අපටිකෙකාසනා, ඉදං තත් පටිඤ්ඤානකරණස්මි. එවං වූපසන්තකෙඤ්ඤි භික්ඛවෙ අධිකරණං පටිග්ගාගකො උකෙකාටෙති, උකෙකාටනකං පාවිත්තියං.

59. එවකෙඤ්ඤි තං ලභෙථ ඉවෙච්ඡතං කුසලං නො වෙ ලභෙථ, තෙන භික්ඛවෙ භික්ඛුනා සංඝස්ස උපසංඝාමිත්වා එකංසං උත්තරාසංඝං කරිත්වා වුඤ්ඤානං භික්ඛුනං පාදෙ වන්දිත්වා උකකුටිකං නිසිදිත්වා අඤ්ඤිං පග්ගහෙත්වා එවමස්ස වචනියො: "අහං භගෙන ඉත්තනාමං ආපතති. ආපතො, තං පටිදෙසෙමි"ති. ව්‍යතෙනන භික්ඛුනා පටිබලෙන සංඝෙසා ඤාපෙතබ්බො "සුඤ්ඤාමෙ භගෙන සංඝෙසා. අයං ඉත්තනාමො භික්ඛු ආපතති. සරති විචරති උත්තානි කරොති දෙසෙති. යදි සංඝස්ස පත්තකල්ලං අහං ඉත්තනාමස්ස භික්ඛුනො ආපතති. පතිගණෙය්‍යයානති. තෙන වත්තබ්බො 'පසසසි?'ති. 'ආම පසසාමි'ති. 'ආයති. සංවරෙය්‍යාසි'ති.

ඉදං වුවවති භික්ඛවෙ අධිකරණං වූපසන්තං. තෙන වූපසන්තං? සමමුඛාවිනයෙන ව පටිඤ්ඤානකරණෙන ව. කිඤ්ඤි තත් සමමුඛාවිනයස්මි? සංඝසමමුඛතා ධම්මසමමුඛතා විනයසමමුඛතා පුග්ගලසමමුඛතා -පෙ- එවං වූපසන්තකෙඤ්ඤි භික්ඛවෙ අධිකරණං පටිග්ගාගකො උකෙකාටෙති, උකෙකාටනකං පාවිත්තියං. ඡන්දයකො ඛියති ඛියනකං පාවිත්තියං.

ඒ ප්‍රතිග්‍රාහක මහණහු විසින් ඇවැත දක්නෙහි ද? ියි ඉතර මහණට කියයුතු. ‘එසේ යැ, දකිමි’යි දෙශක මහණහු විසින් කියැ යුතු. ‘මත්තෙහි සංවර කරව’යි ප්‍රතිග්‍රාහක මහණහු විසින් කියැ යුතු.

මහණෙනි, (මෙසේ) මේ අධිකරණය සන්සිදුනේ යැ යි කියනු ලැබේ. කීමෙකින් සන්සිදුනේ ද? යත්: සම්මුඛාවිනයයෙන් ද ප්‍රතිඤ්ඤාකරණයෙන් ද යන දෙකිනි. එහි සම්මුඛාවිනය කවර යැ? ධර්මසම්මුඛතාව, විනයසම්මුඛතාව, පුද්ගලසම්මුඛතාව යන තුන යැ... එහි පුද්ගලසම්මුඛතාව කවර යැ? යමක් ඇවැත දෙසයි ද, යමකුටත් දෙසයි ද, මේ දෙසක ප්‍රතිග්‍රාහක දෙදෙනා හමු වූවාහු වෙත් ද, මේ එහි පුද්ගල සම්මුඛතාව යැ. එහි ප්‍රතිඤ්ඤාකරණය කවර යැ? ප්‍රතිඤ්ඤා කරණ කර්මයා ගේ යම් ක්‍රියා යෙක්, කිරීමෙක්, එළැඹීමෙක්, අර්ථානුමානයෙක්, ඉවැසීමෙක්, අප්‍රතිෂේධන යෙක් වේ ද, මේ එහි ප්‍රතිඤ්ඤාකරණය යැ. මහණෙනි, ඉදින් මෙසේ සන්සිදුනු අධිකරණය ප්‍රතිග්‍රාහක මහණ තෙම නැවැත සන්සිදුවනු පිණිස ඉදිරියට අදනේ ද, ඔහුට උත්තොටනක පාවිත්තිය ඇවැත වේ.

59. ඉදින් මෙය මෙසේ ලබන්නේ නම් ඒ මැනව. ඉදින් නො ලබන්නේ නම්, මහණෙනි, එ මහණහු විසින් සංඝයා කරා එළැඹ, උතුරුසහ එකස් කොට වැඩිමාලු මහණුන්ගේ පා වැද උත්කුටුක වැ හිඳ දෙහොත් මුදුන් තබා ගෙන, “වහන්ස, මම මෙ නම් ඇවතට පැමිණියෙමි. එය දෙසමි” යි මෙසේ කියැ යුතු වන්නේ ය. ව්‍යක්ත ප්‍රතිබල මහණක්හු විසින් “වහන්ස, සංඝ තෙමේ මගේ වචනය අසාවා, මේ මෙනම් මහණ ඇවැත සිහි කරයි, හෙළි කරයි, පෙනෙළි කරයි, දෙසයි. ඉදින් සංඝයාට සුදුසු කල් වී යැයි හැඟේ නම්, මම මෙනම් මහණහුගේ ඇවැත පිළි ගන්නෙමි” යි සංඝ තෙමේ දැන්වියැ යුතු. ඒ ප්‍රතිග්‍රාහක මහණ විසින් ‘ඇවැත දකිති ද?’ යි කියැ යුතු. ‘එසේ ය, දකිමි’යි දෙශකයා විසින් කියැ යුතු. ‘මත්තෙහි සංවරය වඩව’ යි ප්‍රතිග්‍රාහකයා විසින් කියැ යුතු.

මහණෙනි, (මෙසේ) මේ අධිකරණය සන්සිදුනේ යැ යි කියනු ලැබේ. කීමෙකින් සන්සිදුනේ ද යත්: සම්මුඛාවිනයයෙන් ද ප්‍රතිඤ්ඤාකරණයෙන් ද යන දෙකිනි, එහි සම්මුඛාවිනයය කවර යැ? සංඝසම්මුඛතාව ධර්මසම්මුඛතාව විනයසම්මුඛතාව පුද්ගලසම්මුඛතාව යන සතර යැ... මහණෙනි, ඉදින් මෙසේ සන්සිදුනු අධිකරණය ප්‍රතිග්‍රාහක තෙමේ උත්තොටනය කරන්නේ නම් ඔහුට උත්තොටනක පාවිත්තිය ඇවැත වේ. ඡන්දයක මහණ හිඤ්ඤා කරන්නේ නම් ඔහුට බියනක පාවිත්තිය ඇවැත වේ.

නිෂ්චයාරකං

60. සියා ආපනනාධිකරණං එකං සමථං අනාගමම පටිඤ්ඤානකරණං ද්විති සමපෙති සමමයා සමමුධාවිනයෙන ව නිෂ්චයාරකෙන වානි? සියාතිස්ස වචනියං. යථාකථං විය? ඉධ භික්ඛුනං භණ්ඩනජාතානං කලහජාතානං විවාදපනනානං විහරතං බහුං අසාමාණකං අජ්ඣාචිණ්ණං හොති භාසිතපරිකන්තං. තත්ත වෙ භික්ඛුනං එවං හොති ‘අමනාකං ධො භණ්ඩනජාතානං කලහජාතානං විවාදපනනානං විහරතං බහුං අසාමාණකං අජ්ඣාචිණ්ණං භාසිතපරිකන්තං. සචෙ මයං ඉමාහි ආපනති අඤ්ඤාමඤ්ඤං කාරෙසාම, සියාපි තං අධිකරණං කකඛළන්තාය වාළන්තාය හෙදාය සංවතෙතයා’ති. අනුජානාමි භික්ඛවෙ එවරූපං අධිකරණං නිෂ්චයාරකෙන වුපසමෙතුං.

එවඤ්ච පන භික්ඛවෙ වුපසමෙතබ්බං: සබ්බෙහෙව එකජ්ඣං සනුතිපතිතබ්බං. සනුතිපතිඤ්ඤා වාතෙතන භික්ඛුනා පටිබලෙන සබ්බසා ඤාපෙතබ්බො: “සුඤ්ඤානං මෙ හතෙත සබ්බසා. අමනාකං භණ්ඩනජාතානං කලහජාතානං විවාදපනනානං විහරතං බහුං අසාමාණකං අජ්ඣාචිණ්ණං භාසිතපරිකන්තං. සචෙ මයං ඉමාහි ආපනති අඤ්ඤාමඤ්ඤං කාරෙසාම. සියාපි තං අධිකරණං කකඛළන්තාය වාළන්තාය හෙදාය සංවතෙතයා. යදි සබ්බසා පනතකල්ලං සබ්බසා ඉමං අධිකරණං නිෂ්චයාරකෙන වුපසමෙයා ධපෙඤ්ඤා පුල්ලවජ්ජං, ධපෙඤ්ඤා ගිහිපටිසංයුතනන්ති.

එකතො පකඤ්ඤානං භික්ඛුනං වාතෙතන භික්ඛුනා පටිබලෙන සකො පකෙබ්බා ඤාපෙතබ්බො: “සුඤ්ඤානං මෙ ආයසමනනා අමනාකං භණ්ඩනජාතානං කලහජාතානං විවාදපනනානං විහරතං බහුං අසාමාණකං අජ්ඣාචිණ්ණං භාසිතපරිකන්තං. සචෙ මයං ඉමාහි ආපනති අඤ්ඤාමඤ්ඤං කාරෙසාම සියාපි තං අධිකරණං කකඛළන්තාය වාළන්තාය හෙදාය සංවතෙතයා, යදි යසමනනානං පනතකල්ලං අහං යා වෙව ආයසමනනානං ආපනති, යා ව අනතො ආපනති ආයසමනනානං අඤ්ඤාමඤ්ඤං අඤ්ඤාමඤ්ඤං අනතො ව අඤ්ඤාමඤ්ඤං නිෂ්චයාරකෙන දෙසෙයා. ධපෙඤ්ඤා පුල්ලවජ්ජං, ධපෙඤ්ඤා ගිහිපටිසංයුතනන්ති. අපාපරෙසං එකතො පකඤ්ඤානං භික්ඛුනං වාතෙතන භික්ඛුනා පටිබලෙන සකො පකෙබ්බා ඤාපෙතබ්බො: “සුඤ්ඤානං මෙ ආයසමනනා. අමනාකං භණ්ඩනජාතානං-පෙ-සබ්බසාමඤ්ඤං නිෂ්චයාරකෙන දෙසෙයා. ධපෙඤ්ඤා පුල්ලවජ්ජං, ධපෙඤ්ඤා ගිහිපටිසංයුතනං”ති.

නිෂ්චයාරකය

60. ප්‍රතිඥාතකරණ නම් වූ එක් සමථයකට නො පැමිණ සම්මුඛා විනයයෙන් ද නිෂ්චයාරකයෙන් ද යන සමථ දෙකින් ආපත්තාධිකරණය සන්සිද්ධත්වය යන්න විය හැකි ද? විය හැකි යැ යි කිය යුතු වන්නේ ය. කෙසේ ද? යත්: මෙහි හටගත් අරගල ඇති වූ හටගත් කලහ ඇති වූ විවාදයට පැමිණියත් වූ වසන මහණුන් විසින් වාචසික වූ ද කායික වූ ද බොහෝ වරද කරන ලද්දේ වෙයි. ඉදින් එහි මහණුන්ට හටගත් අරගල ඇති වූ හටගත් කලහ ඇති වූ විවාදයට බටුවන් වූ වසන අප විසින් වාචසික වූ ද කායික වූ ද බොහෝ වරද කරණ ලද්දේ වෙයි. ඉදින් අපි මේ ඇවැත්වලින් උනුනව පිළියම් කරවන්නමෝ නම්, ඒ අධිකරණය රථබව පිණිස, සැඩබව පිණිස, බිඳිම පිණිස පවතිනු විය හැකියැ යි මෙසේ සිතෙත් වෙයි. මහණෙනි, මෙබඳු අධිකරණය නිෂ්චයාරකයෙන් සන්සිද්ධත්වයට අනුදනිමි:

තවද මහණෙනි, මෙසේ එය සන්සිද්ධ විය යුතු; සියලු මහණුන් ම එක් තැනකට රැස් විය යුතු. එක්රැස් වූ ව්‍යක්ත ප්‍රතිබල මහණක්හු විසින් “වහන්ස, සංඝ තෙමේ මගේ වචනය අසා වා, උපන් අරගල ඇති ව, උපන් කලහ ඇති ව, විරුද්ධවාදයට බැසගත්තත් ව වසන අප විසින් වාචසික වූ ද කායික වූ ද ශ්‍රමණසාරූප්‍ය නොවූ බොහෝ දෑ කරණ ලද්දේ ය. ඉදින් අපි මේ ඇවැත්වලින් ඔවුනොවුනට පිළියම් කරවන්නමෝ නම්, ඒ අධිකරණය රථබව පිණිස, සැඩබව පිණිස, හෙදය පිණිස පවතිනු ද හැකි වන්නේ ය, ඉදින් සංඝයාට සුදුසු කලැ යි හැඟෙන්නේ වී නම් සංඝ තෙමේ (පරිච්ඡි සහවෙසෙස් යන) දළ වරද හැර, ගිහින් ගැරහුම් ආදීන් ගෘහස්ථප්‍රතිසංයුක්ත වරද ද හැර (සෙසු ඇවැත් හා සම්බන්ධ වූ) මේ අධිකරණය නිෂ්චයාරකයෙන් සන්සිද්ධත්වයට ය.

එක් පක්ෂයකට අයත් මහණුන් අතුරෙන් ව්‍යක්ත ප්‍රතිබල මහණකු විසින් “ආයුෂ්මත්හු මාගේ වචනය අසත්වා. උපන් අරගල ඇති වූ උපන් කලහ ඇති වූ විරුද්ධවාදයට බැසගත්තත් වූ වසන අප විසින් වාචසික වූ ද කායික වූ ද අග්‍රාමණක වූ බොහෝ දෑ කරණ ලද්දේ වෙයි. ඉදින් අපි මේ ඇවැත්වලින් ඔවුනොවුනට පිළියම් කරවන්නමෝ නම්, ඒ අධිකරණය රථබව පිණිස සැඩබව පිණිස හෙදය පිණිස පවතිනු ද විය හැකි. (ඒ හෙයින්) ඉදින් ආයුෂ්මත්තට සුදුසු කලැ යි හැඟෙන්නේ වී නම්, ආයුෂ්මතුන්ගේ යම් ඇවැත් වේ නම් තමාගේ යම් ඇවැත් වේ නම් අඩුල වරද ද ගෘහිප්‍රතිසංයුක්ත ආපත්ති ද හැර සෙසු සියලු ඇවැත් ආයුෂ්මත්තට වැඩ පිණිසත් තමාට වැඩ පිණිසත් සහ මැද දී නිෂ්චයාරකයෙන් දෙසන්නෙමි” යි ස්වකීය පක්ෂය දැන්විය යුතු යැ. ඉක්බිති අන් එක් පක්ෂයක් ගත් මහණුන් අතුරෙන් ව්‍යක්ත ප්‍රතිබල මහණකු විසින් “ආයුෂ්මත්හු මාගේ වචනය අසත්වා. උපන් අරගල ඇති... අඩුල වරද ද ගෘහිප්‍රතිසංයුක්ත ආපත්ති ද හැර සෙසු සියලු ඇවැත්... සහ මැද දී නිෂ්චයාරකයෙන් දෙසන්නෙමි” යැ යි ස්වකීය පක්ෂය දැන්විය යුතු.

එකතො පකඛිකානං භික්ඛූනං ව්‍යතෙනන භික්ඛූනා පටිබලෙන සංඛෙසා ඤාපෙතබ්බො:

සුභාතු මෙ හතෙන සංඛෙසා අමනාකං හණ්ඩනජානානං -පෙ- බහුං අසසාමණකං අජ්ඣාචිණ්ණං -පෙ- සචෙ මයං ඉමාහි ආපණ්ණි අඤ්ඤාමඤ්ඤං කාරෙසසාම. සියාපි තං අධිකරණං කකඛළභ්‍යාය වාළභ්‍යාය හෙදාය සංවතෙය්‍යා. යදි සංඛෙසං පතකල්පං අහං යා චෙව ඉමෙසං ආයසචිත්තානං ආපතති යා ච අතතො ආපතති ඉමෙසඤ්ච ආයසචිත්තානං අත්ථාය අතතො ච අත්ථාය සංඛෙසමජ්ඣෙ තිණුවසාරකෙන දෙසෙය්‍යං. ධපෙඤා චුල්ලවජ්ජං, ධපෙඤා ගිහිපටිසංයුතං. එසා ඤාතති.

සුභාතු මෙ හතෙන සංඛෙසා අමනාකං හණ්ඩනජානානං -පෙ- අහං යා චෙව ඉමෙසං ආයසචිත්තානං ආපතති, යා ච අතතො ආපතති ඉමෙසඤ්ච ආයසචිත්තානං අත්ථාය අතතො ච අත්ථාය සංඛෙසමජ්ඣෙ තිණුවසාරකෙන දෙසෙමි ධපෙඤා චුල්ලවජ්ජං, ධපෙඤා ගිහිපටිසංයුතං. යසංයසචිතො බමති අමනාකං ඉමාසං ආපණ්ණි සංඛෙසමජ්ඣෙ තිණුවසාරකෙන දෙසනා ධපෙඤා චුල්ලවජ්ජං, ධපෙඤා ගිහිපටිසංයුතං, යො තුණ්හසංයසං නසංඛමති යො භාසෙය්‍යා.

දෙසිතා අමනාකං ඉමා ආපතතියො සංඛෙසමජ්ඣෙ තිණුවසාරකෙන ධපෙඤා චුල්ලවජ්ජං, ධපෙඤා ගිහිපටිසංයුතං. බමති සංඛෙසං නසංඛා තුණ්හි. එවමෙන ධාරයාමිති.

අරාපරෙසං එකතො පකඛිකානං භික්ඛූනං ව්‍යතෙනන භික්ඛූනා පටිබලෙන සංඛෙසා ඤාපෙතබ්බො:

සුභාතු මෙ හතෙන සංඛෙසා අමනාකං හණ්ඩනජානානං -පෙ- සංඛෙසමජ්ඣෙ තිණුවසාරකෙන දෙසෙය්‍යං. ධපෙඤා චුල්ලවජ්ජං, ධපෙඤා ගිහිපටිසංයුතං. එසා ඤාතති.

එක් පක්ෂයකට අයත් මහණුන් අතුරෙන් වාක්ත වූ ප්‍රතිබල වූ මහණක්හු විසින්,

“වහන්ස, සංඝ තෙමේ මා ගේ වචනය අසාවා. උපන් අරගල ඇති... අප විසින්... බොහෝ අශ්‍රාමණක දෑ කරන ලද්දේ වෙයි... ඉදින් අපි ඔවුනොවුනට මේ ඇවැත්වලින් පිළියම් කරවන්නමෝ නම් ඒ අධිකරණය රථබව පිණිස, සැබබව පිණිස, හෙදා පිණිස පවතිනු ද විය හැකි ය. ඉදින් සංඝයාට සුදුසු කල් වේ යැයි හැගේ නම් මේ ඍජුල වරද ද හැර, ගෘහීප්‍රතිසංයුක්ත ආපත්ති ද හැර, මේ ආයුෂ්මතුන් ගේ සෙසු යම් ඇවැත් වේ නම් තමාගේ ද සෙසු යම් ඇවැත් වේ නම්, ඒ හැම මේ ආයුෂ්මත්වරුනට වැඩ පිණිස ද තමාට වැඩ පිණිස ද සහ මැද දී නිණ්වජ්ඣාරකයෙන් දෙසන්නෙමි. මේ ඥප්තිය යැ.

සංඝ තෙමේ මා ගේ වචනය අසාවා. උපන් අරගල ඇති... අප විසින්... බොහෝ අශ්‍රාමණක දෑ කරන ලද්දේ වෙයි... මේ ඍජුල වරද ද හැර, ගෘහීප්‍රතිසංයුක්ත ආපත්ති ද හැර, මේ ආයුෂ්මතුන් ගේ සෙසු යම් ඇවැත් වේ නම්, තමාගේ ද සෙසු යම් ඇවැත් වේ නම්, ඒ හැම මේ ආයුෂ්මත්වරුනට වැඩ පිණිස ද තමාට වැඩ පිණිස ද සහ මැද දී නිණ්වජ්ඣාරකයෙන් දෙසෙමි. ඍජුල වරද ද හැර, ගෘහීප්‍රතිසංයුක්ත ආපත්ති ද හැර සෙසු මේ සියලු ඇවැත් අප සහ මැද දී නිණ්වජ්ඣාරකයෙන් දෙසීම යම් ආයුෂ්මතකු හට රිසියෙන් නම් හේ නිහඩ වේවා, යම් ආයුෂ්මතකු හට නො රිසියෙන් නම් හේ කියාවා.

අප විසින් ඍජුල වරද ද හැර, ගෘහීප්‍රතිසංයුක්ත ඇවැත් ද හැර සෙසු මේ සියලු ඇවැත් සහ මැද දී නිණ්වජ්ඣාරකයෙන් දෙසන ලද්දේ ය. සංඝයාට රිසිවෙයි. එ හෙයින් නිහඩ යැ. මෙසේ මෙය සලකමි” යැ යි සංඝ තෙමේ දැන්විය යුතු.

ඉක්බිති අන් එක් පක්ෂය ගත් මහණුන් අතුරෙන් වාක්ත ප්‍රතිබල මහණක්හු විසින්,

“සංඝ තෙමේ මා ගේ වචනය අසා වා. උපන් අරගල ඇති... අප විසින් ...වරද කරන ලද්දේ ය... ඍජුල වරද හැර ගෘහීප්‍රතිසංයුක්ත ආපත්ති ද හැර සෙසු... සියලු ඇවැත් සහ මැද දී නිණ්වජ්ඣාරකයෙන් දෙසන්නෙමි. මේ ඥප්තිය යැ.

සුභාතු මෙ භතෙන සංඛ්ඤා අමනාකං භණ්ඩනථානානං -පෙ- අභ. යා වෙව ඉමෙසං ආයසමනනානං ආපතති, යා ච අතතනො ආපතති, ඉමෙසං වෙව ආයසමනනානං අසාය අතතනො ච අසාය සංඛ්ඤාමල්ලෙකි නිණව්ඤාපකෙන දෙසෙමි. යපෙඤා වුල්ලවජ්ජං යපෙඤා ගිහීපටිසංයුතං -පෙ- යසසායසමතො ධම්මි සො තුණ්හසා යසස නක්ඛමති සො භාසෙය්‍යා- දෙසිතා අමනාකං ඉමා ආපතතිසො සංඛ්ඤාමල්ලෙකි නිණව්ඤාපකෙන යපෙඤා වුල්ලවජ්ජං. යපෙඤා ගිහීපටිසංයුතං. ධම්මි සංඛ්ඤාසා නසමා තුණ්හි. එවමෙනං ධාරයාමිති.

61. ඉදං වුචති භික්ඛවෙ අධිකරණං වූපසන්නං. කෙන වූපසන්නං? සම්මුඛාවිනයෙන ච නිණව්ඤාපකෙන ච. කිඤ්ච තස්ස සම්මුඛාවිනයස්මිං?

සංඛ්ඤාසම්මුඛතා ධම්මසම්මුඛතා විනයසම්මුඛතා පුග්ගලසම්මුඛතා. කා ච තස්ස සංඛ්ඤාසම්මුඛතා? යාවතිකා භික්ඛුකම්මප්පන්නා තෙ ආගතා භොනති ඡන්දරහානං ඡන්දො ආහටො භොති. සම්මුඛිභූතා න පටිකෙකාසනති. අයං තස්ස සංඛ්ඤාසම්මුඛතා.

කා ච තස්ස ධම්මසම්මුඛතා විනයසම්මුඛතා? යෙන ධම්මෙන යෙන විනයෙන යෙන සන්ත්ථාසාසන්නෙ තං අධිකරණං වූපසමති, අයං තස්ස ධම්මසම්මුඛතා විනයසම්මුඛතා.

කා ච තස්ස පුග්ගලසම්මුඛතා? යො ච දෙසෙති, යසස ච දෙසෙති, උභො සම්මුඛිභූතා භොනති, අයං තස්ස පුග්ගලසම්මුඛතා.

කිඤ්ච තස්ස නිණව්ඤාපකස්මිං? යා නිණව්ඤාපකස්ස කම්මස්ස කිරියා කරණං උපගමනං අජ්ඣුපගමනං අධිවාසනං අපටිකෙකාසනං ඉදං තස්ස නිණව්ඤාපකස්මිං.

එවං වූපසන්නං ච භික්ඛවෙ අධිකරණං පටිග්ගාහකො උකෙකාටෙති උකෙකාටනකං පාවිතියං. ඡන්දයකො වියති, වියනකං පාවිතියං.

කිවාධිකරණං කතිහි සමපෙහි සමෙති? කිවාධිකරණං එකෙන සමපෙන සමෙති සම්මුඛාවිනයෙනාති.

සමප්කඛ්ඤාකො නිට්ඨිකො චතුසො.

වහන්ස, සංඝ තෙමේ මා ගේ වචනය අසාවා. උපන් අරගල ඇති... මේ ආයුෂ්මතුන්ගේ යම් ඇවැත් වේ ද, තමා ගේ යම් ඇවැත් වේ ද, අඳුල වරද ද හැර, ගෘහීප්‍රතිසංයුක්ත ආපත්තිය ද හැර සෙසු මේ සියලු ඇවැත් මේ ආයුෂ්මතුන් හට වැඩ පිණිස ද තමාට වැඩ පිණිස ද සහ මැද දී නිෂ්චයාරකයෙන් දෙසමි.... යම් ආයුෂ්මතකු හට රිසියෙහි ද හේ නිහඬ වේවා, යමකුට නොරිසියෙයි ද හේ කියාවා.

අප විසින් අඳුල වරද ද හැර ගෘහීප්‍රතිසංයුක්ත වරද ද හැර සෙසු මේ සියලු ඇවැත් සහමැද දී නිෂ්චයාරකයෙන් දෙසන උද්දේ ය. සංඝයාට රිසියෙයි, එහෙයින් නිහඬ ය, මෙසේ මෙය සලකමි" යැයි සංඝ තෙමේ දූන්වියැ යුත්තේ ය.

61. මහණෙනි, මේ අධිකරණය සන්තිදුනේ යැයි කියනු ලැබේ. කීමෙකින් සන්තිදුනේ ද යත්: සම්මුඛාච්ඡායයෙන් ද නිෂ්චයාරකයෙන් ද යන දෙකෙනි. එහි සම්මුඛාච්ඡායය කවර යැ? සංඝ සම්මුඛතාව ධර්ම සම්මුඛතාව විනයසම්මුඛතාව පුද්ගලසම්මුඛතාව යන මේ ය. එහි සංඝ සම්මුඛතාව කවරයැ? යම් පමණ මහණහු කම්ප්‍රාප්තයෝ නම් ඔහු හැම ආචාර හුවෙත් ද, ඡන්දය දෙනුවට සුදුස්සන් ගේ ඡන්දය ගෙනෙන උද්දේ වේ ද, හමු වූ මහණහු ප්‍රතිෂේධනය නො කෙරෙත් ද මේ එහි සංඝසම්මුඛතාව යි.

එහි ධර්ම සම්මුඛතා විනය සම්මුඛතා කවර යැ? යම් ධර්මයෙකින් යම් විනයයෙකින් යම් ශාඛ්‍යා-සාසනයෙකින් ඒ අධිකරණය සන්තිදෙයි ද, මෙය එහි ධර්මසම්මුඛතා විනයසම්මුඛතා යැ.

එහි පුද්ගලසම්මුඛතා කවර යැ? යමෙකුත් ඇවැත දෙසයි ද යමකුටත් දෙසයි ද, ඒ දෙදෙනාම හමුවුවාහු වෙත්, මේ එහි පුද්ගල සම්මුඛතා යැ.

එහි නිෂ්චයාරකය කවර යැ? නිෂ්චයාරකකම්භා ගේ යම් ක්‍රියායෙක්, කිරීමෙක්, එළැඹීමෙක්, අධ්‍යාපනයෙක්, ඉවැසීමෙක්, අප්‍රතිෂේධනයෙක් වේ ද, මේ එහි නිෂ්චයාරකය යි.

මහණෙනි, මෙසේ සන්තිදුනු මේ අධිකරණය ඉදින් ප්‍රතිග්‍රාහක මහණෙක් ඉදිරියට අදනේ ද, ඔහුට උත්කොච්ඡාය පාවිච්ඡිය ඇවැත වේ. මේ කම්භයට ඡන්දය දුන් මහණෙක් මෙහි සන්තිදීමට නිත්‍ය කෙරේ ද ඔහුට බියනක පාවිච්ඡිය ඇවැත වේ.

කෘත්‍යාධිකරණය ශමථ කියෙකින් සන්තිදේ ද කෘත්‍යාධිකරණය සම්මුඛාච්ඡාය සංඛ්‍යාත එක් ශමථයෙකින් සන්තිදෙයි.

සතරවනු සමථකඛ්ඤාය නිමිසේ ය.

වුලලවගහපාළි

විසෙසපදනුකකමණිකා

අ	පිටියක	අ	පිටියක
අකබරිකායපි	40	අනුහනනා	376
අකෙකනපි	40	අනුරාධිකාධිමා	130
අගරුකරියමානො	100	අපටිකෙකාසනා	416
අගසසමොධාන පරිවාසො	250, 252	අපටිකුසුය	23
අඛාරකාසුපමා	130	අපටිපුප්පා	28
අභිතුරියා ජලමානාය	342	අපලොකනකමම	378
අපෙති	6, 24	අපාතිලමරෙත	44
අජ්ඣාචාරෙ ආචාරවිපකො	16, 96	අපටිභානා	344
අජ්ඣාචිනනා	350, 356	අපාපුකුසු	342
අට්ඨපදෙපි	40	අපාසකාද කාමා	130
අට්ඨිකකිලුපමා	130	අබලබලො විය	42
අතිදිට්ඨියා දිට්ඨිවිපකො	16, 96	අබ්භසකානා	130
අතිවෙශෙති	422	අබ්භාකුටිකා	42
අනතපවච්ඡිකෙ	402	අබ්භසසහනකා	376, 888, 392
අදෙසනාගාමිනියා	8, 10	අභිච්ඡාරිකා	388
අධම්මකමම	8	අභියඛාරිකා	342
අධම්මිකා සලාකගාහා	362	අමුළභවිනසො	350, 354, 418
අධිසිලෙ සිලවිපකො	16, 96	අලමනනරා	2
අනපදනා	14, 24, 96	අචිනසකමම	8
අනපෙබො	66	අච්ඡානො	24
අනවසාමො	378	අසමෙහාගං සබ්බසන	100
අනාචාරා	38, 56	අසමුත්ථා	28
අනාපකියා කනං	8	අසරමාන පටිච්ඡනනා	268
අනාපරාචනා	166	අසංභිථො	402
අනිඤ්ඤා	314	අසාරෙකා	8
අනුදුතෙන	80	අසිසුනුපමා	132
අනුබලපදනා	376, 388	ආගනතුක හකනා	66
අනුචාදධිකරණං	376, 388	ආචාරගොවරසම්පකො	402
අනුචාද	18	ආචාරවිපකියා	376
අනුසම්පවච්ඡකනා	376	ආජීවවිපකියා	376

විසෙසපදනුකකමණිකා

අ	පිටියකා	ඔ	පිටියකා
ආධානගාහි	380	ඔකොට්මකො	386
ආපජ්ජිතා	354	ඔනොජනං	170, 176, 182
ආපත්තාධිකරණං	376, 388	ඔස. රියති	290
ආපත්තිං ආරොපෙකා	14		
ආවාස පරමාරං	110	ක	
ආසන පරියනෙතා	160	කසබ්ලතාය	370
ආරඤ්ඤිකඛං	182	කණාජකං	342
ආවෙලං	38	කතිකසණ්ඨානං	342
ආසනාභිභාරො	98	කතරුණො	342
		කලහකාරකො	96
ඉ		කාකචසං	68
ඉඬිස	400	කාසදඩ්ඨිබ්බුලා	340
ඉද්ධිපාටිභාරියං	340	කිව්වාධිකරණං	376, 390
ඉක්කුති	380	කුකකුච්චකො	34
		කුකකුච්චසං	68
උ		කුලසුණ්ඨානං	40
උකෙකාටනකං	402	කොට්ඨකෙ	342
උකෙකාටෙති	398	කොධනො	378
උකෙකපජියකමමං	88, 100		
උතරිහඛං	342	බ	
උතතානමුඛා	42	බලිකායපි	40
උහතොවණ්ටිකමාලං	38	බිත්තවිකෙතා	286, 290, 310
උපක ඡණ්ණකෙ	412	බියනකං	402
උපසාතිකෙන	56	බ්‍රාහ්මණස්සති	70
උපනාහි	378		
උබ්බාහිකාය	402	ග	
උමෙතතකො	286, 310	ගතිගතං	362
උරව්ඡදං	38	ගිහිධිජො	98
උසෙසලෙන්නි	40	ගිහිපටිසංයුතං	372
එ		ගිහිසංසට්ඨා	24
එකච්ඡනෙතා	98	ගුලනකො	414
එකජකං	340		
එකතොවණ්ටිකාමලං	38	ස	
එහිසවාගතවැදිනො	42	සට්ඨකායපි	40
එළගලවාටො	386		

විසෙසපදනුකකමණිකා

ව	පිටස්ථාන	ද	පිටස්ථාන
චතුකකහන	342	දකඛිණපථකා	68
චාවනාධිපායෙහි	346	දසපදෙපි	40
විඛිදුලකෙනපි	40	දිට්ඨාවිකමම.	374
විතතරූපං	342	දිට්ඨිවිපතනියා	376
විතතවිපරි ආසකතො	350	දුට්ඨවිතතා	380
විතතමානතො	196, 226, 228	දුප්ථවිනිසංඝේ	330
		දෙසනාගාමිනියා	12
		දෙසගාමිනා	58
ඡ			
ඡන්දගාමිනා	58		
ඡන්දයකො	410	ධ	
ඡබ්බගගියා	321	ධනුකෙනපි	40
ඡාරතො	196	ධමකපිකා	340
		ධමකමම.	10
ඤ		ධමසමුදානා	896, 404
ඤායනො	340	ධුට්ඨතනිකො	64
ඤ්ඤාතිකමම.	378	න	
ඤ්ඤාතිකමම.	378	නවකමමිකො	64
ඤ්ඤාතිකමම.	378	නළාටිකං	40
		නිබ්බේදධ්වනං	422
		නිබ්බේදනිකො	262, 300
න		නිබ්බේදනිකො	40
නජ්ජනියකමම.	4, 6, 14, 22	නියසාකමම.	24, 26
නබ්බිසො	166, 186	නියසායො	18
නසාපාපියාසිකා	362, 370, 422, 424	නොසාරං	18, 20, 22
නිණව සාරකං	370, 430		
නිණ්ණකපමා කාමා	130	ප	
නිසීයධපො	98	පකතතතසා	18
නිරවජානකපිකා	340	පකතා	24
නිලසඛිදුලිකා	66	පකරණ	163
නුවච්චෙනි	40	පඛිට්ඨරොපි	40
		පච්ඡාසණෙන	170, 176, 182
ථ		පඡ්ඤායනා	344
ථරුප්පි	40	පටිඤ්ඤාතකරණං	356, 358, 360
ථුලලථුපං	372	පටිඤ්ඤාය කතං	12

විසෙසපදනුකකමණිකා

ප		හ	
	පිටස්ථාන		පිටස්ථාන
පටිසාරණියකමම.	64	භික්ඛුනොවාද සමමති	170
පතිවයො	338	භිසි	342
පත්තකකිකා	344		
පත්තාලකකෙනපි	40	ම	
පඤ්චනියකමම.	38	මකඛි	380
පරිවසනො	190	මෙකුහුනො	80
පරිවුත්තරිවාසො	204	මවජරි	380
පරිසකකති	76	මෙසුරිකං	38
පරිහාරපටෙපි	40	මනෙසිකායපි	40
පසාඨවට්ඨානා	342	මජ්ඣිමනිකායෙ	42
පළාසි	380	මමනො	386
පාදකද්වයං	98	මංසපෙසුපමා	130
පාදපිට්ඨං	98	මානකාරවාට්ඨානා	180
පාදෙද්දකං	98	මානකාරහා	176, 178
පාරිවාසිකා	158	මායාචි	380
පාරිවාසික චතුස්සො	166	මිසුකදිට්ඨිනො	314
පිට්ඨපරිකමම.	98, 170	මිහිතපුබ්බකමා	42
පිණ්ඩපාතිකඛයං	182	පුබ්බසතතිහි විතුදනනා	360
පුග්ගලාමප්‍රිබ්බා	396, 404	පුලායපටිකසානාරහා	168, 212, -
පුබ්බසාසිනො	42		214, 216
පුරෙසමණෙන	170, 176, 182	පුලුහවිතනා	380
බ		මෙධකං	376
බවහාබාධො	386	මෙධගං	388
බහාරාමකොට්ඨකෙ	344	මොකඛිවිකායපි	44
බිමේඛිහනං	342	මොසපුරිසො	28
බිලකද්වයං	342	මොහගාමිනා	50
භ		ය	
භණ්ඩකාරකො	96	යථා බුඩ්ධිං	170
භතතුදෙද්දසකං	338, 340	යථා රඳං	342
භයගාමිනා	58	යථා වජ්ජනපි	40
භසකකාරකො	2, 96	යාචිතකුපමා	130
භාකුට්ඨිකභාකුට්ඨිකො	42	යෙහුයාසිකා	360, 408
භාසිතපරිකනනං	350, 418, 420		

විසෂ්ට පදනමක මණ්ඩල

ර		ස	
පියව්‍යය		පියව්‍යය	
රක්‍ෂකමයෙකි	40	සබ්‍යවිපලලකිය	344
රක්‍ෂකවේද	166	සබ්‍ය අධිකරණකාරකෝ	96
රක්‍ෂකනි	40	සව්‍යනිය	20
රක්‍ෂකවිද්‍යාව	132	සබ්‍යනික	196
		සබ්‍ය	380
		සබ්‍ය	42
		සබ්‍යනිය	348
		සබ්‍යවිපලලකිය	348
		සබ්‍යවිපලලකිය	132
		සබ්‍යනිය	40
		සබ්‍යවිපලලකිය	380
		සබ්‍යනිය	342
		සබ්‍යවිපලලකිය	130
		සබ්‍යවිපලලකිය	254
		සබ්‍යවිපලලකිය	342
		සබ්‍යවිපලලකිය	164, 172
		සබ්‍යවිපලලකිය	342
		සබ්‍යවිපලලකිය	234, 290, 292
		සබ්‍යවිපලලකිය	342
		සබ්‍යවිපලලකිය	318
		සබ්‍යවිපලලකිය	322, 396
		සබ්‍යවිපලලකිය	360
		සබ්‍යවිපලලකිය	360, 408
		සබ්‍යවිපලලකිය	40
		සබ්‍යවිපලලකිය	166
		සබ්‍යවිපලලකිය	342
		සබ්‍යවිපලලකිය	376
		සබ්‍යවිපලලකිය	196
		සබ්‍යවිපලලකිය	42
		සබ්‍යවිපලලකිය	402
		සබ්‍යවිපලලකිය	402
		සබ්‍යවිපලලකිය	340
		සබ්‍යවිපලලකිය	406
		සබ්‍යවිපලලකිය	282
		සබ්‍යවිපලලකිය	130
		සබ්‍යවිපලලකිය	338, 340
		සබ්‍යවිපලලකිය	160
		සබ්‍යවිපලලකිය	98

පිළිවෙලපාලි

සඤ්ඤානාමානුකකමණිකා

	පිට්ඨකයා		පිට්ඨකයා
අනාඨපිණ්ඩික	2	නිකුකකඤ්ජරා	340
අනුරුඳු	64	දබ්බමලපුත්ත	340
අබ්බාටකවන	68	පණ්ඩුකලොභිතකා	2, 4, 6
අරිට්ඨ	128, 130, 132	මජ්ඣිමනිකාය	64, 82
අසංචිතප්පකා	38, 42, 46	මඤ්ඤානු (මිගදය)	340
ආනන්ද	64	මහා කවචාන	64
ඉසිගිලි	340	මහාකපපිත	64
උද්දි	196, 202	මහාකොට්ඨිත	64
උපාලි	64, 166, 188	මහාචූඤ්ඤා	64
උපාල	362, 370	මහා මොග්ගල්ලාන	64
කල්යාණ භත්තික (ගහපති)	342	මෙත්ඤ්ඤානුමජ්ඣකා	342, 344
කාසි	44	මෙත්ඤ්ඤා	344
කීටාගිරි	38, 42, 44	රාජගහ	338
කොසලේ	86, 100, 108	රාහුල	64
ගග්ග	350, 352	රේවත	64
ගද්ධකප්පක	128, 130, 132	රේවත (පබ්බත)	340
ගිජ්ඣකුට	340	වෙළුචන	338
ගොතම කඤ්ජරා	340	සත්තපණ්ණාසක	340
සොඤ්ඤානාම	86, 108	සත්තපණ්ණාසක පබ්බත	340
වික්ක (ගහපති)	64	සාරිපුත්ත	46, 64, 66
වොරපපාත	340	සාරිපුත්තමොග්ගල්ලාන	46
ජනන	86, 109, 108, 376	සාවකී	2, 44, 168, 196
චීවකඤ්චන	349	සීඤ්චන	340
පේතවන	2, 44, 128, 158, 196	සුඛම	64, 82, 86
තපොතකඤ්ජරා	340	සෙය්‍යාසක	24, 34
තපොදුරාම	340		

මුද්‍රණය :

තිසර මුද්‍රණාලය, 137, දුටුගැමුණු වීදිය, දෙහිවල